



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Τῶν Ἁγίων Πάντων Ὁ Θεϊότατος Χορός.



*Mēnaion tou Ianouariou
[-Dekemvriou]*

Orthodox Eastern Church, Bartholomaios Koutloumousianos



42-110-10

C9088.5F



Rec. 1 Nov. 1858.

ΕΙΣ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ



ΜΙΜΗΤΑΙ· ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΤΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ πρὸ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσηύχῃ
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ Σ Τ Η Ε Γ Γ Ρ Α Φ ῆ Α Δ Ε Ι Α

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.



ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥ
1852



L9088.5F

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

Τ Η Σ

ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Οί πρό δύο ἤδη ἐτῶν τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ταύτης Τυπογραφίας ἀναλαβόντες, κατὰ τὸ ἱερόν αὐτῶν χριστιανικὸν χρέος, σπεύσαντες ἐξητήσαντο, ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπ' αὐταῖς ἄδειαν καὶ εὐλογίαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἠξιώθησαν κατὰ καιροὺς δύο Πατριαρχικῶν γραμμάτων, ἐνισχυόντων καὶ παροτρυνόντων οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀδηγούντων ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν ἢ ἀνατύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων· ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γραμμάτων τούτων φέρομεν πρὸς πληροφориαν σου, ᾧ φίλτατε Ἀναγνώστα, τὰς εἰς τὸ προκείμενον καταλλήλους μόνον ἐφεξῆς περικοπὰς.

Π ε ρ ι κ ο π ῆ

Πατριαρχικοῦ γράμματος τῆς 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1850 ἔτους πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος.

« Ὅθεν καὶ διὰ τῆς παρουσίας Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς πέμπομεν τῇ ἐντιμότητί σας τὰς ἐγκαρδίαις ἐκκλησιαστικαῖς ἡμῶν εὐχαῖς καὶ εὐλογίας, ἐπευχόμενοι ὑμῖν ἐνίσχυσιν ἄνωθεν, καὶ εὐόδωσιν ἐν τοῖς ἔργοις ὑμῶν, καὶ πρόοδον ἀγαθὴν τοῦ κοινωφελοῦς ὑμῶν Καταστήματος, ἐν υἰεῖα ὑμῶν κατὰ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Τυπογραφία αὕτη, ἀνέκαθεν καταγινομένη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, φαίνεται πως ἀναφερομένη σχετικῶς καὶ πρὸς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ὑπάρχετε γνήσια τέκνα καὶ ὑμεῖς οἱ ταύτην ἔχοντες διιθῦναι, ἐνεκρίναμεν ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἵνα δώσωμεν ὑμῖν καὶ ὀδηγίας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ὥστε καὶ ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλός σας νὰ διατελῇ ἀνεπίληπτος καὶ σύμφωνος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ Καταστήματός σας νὰ προβαίη περικαλυπτομένη καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς προστασίας καὶ τῆς εὐαρεστίσεως· καθότι δὲν σᾶς λανθάνει, ὅτι πολλὰ καὶ παροράματα ἐννοιῶν διαφόρων, καὶ λάθη τυπογραφικὰ, τὰ ὁποῖα παρεσέφρησαν ἐν αὐτοῖς ἐκ τῆς συνεπειᾶς τῶν παρελθόντων χρόνων καὶ περιστάσεων, ἤδη χρῆζουσιν ἐκκαθάρσεως βαθμηδὸν καὶ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ὑπαγέρευσιν, πολλὰ δὲ θεωροῦνται καὶ ἀσυγχώρητα ὅλως. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐντιμότης σας θέλετε ἔχει πρῶτιστον ὄρον τῆς ἐκτυπώ-

- » σεως παντός γενικῶς βιβλίου καινοφανοῦς τὴν ἀποφυγὴν προσβολῆς τινος καὶ προσκρούσμα-
- » τος πρὸς τὴν ἱεράν ἡμῶν Ὁρθόδοξον, πρὸς τὴν ἠθικὴν, καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν.
- » Εἰς δὲ τὰ τῆς ἱεράς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, ὅταν μετατυπῶνται, νὰ γίνηται ἡ πρέπουσα
- » καὶ ἀκριβὴς προσοχὴ, κτλ. »

Π ε ρ ι κ ο π ῆ

ἑτέρου Πατριαρχικοῦ γράμματος τῆς 19 Ὀκτωβρίου τοῦ 1851 πρὸς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν .

« Ἐλάβομεν εὐμενῶς τὸ σαλὲν ὑμῖν υἱϊκὸν γράμμα σας, καὶ εἶδομεν ὅσα ἐν αὐτῷ σημειοῖτε
 » περὶ τῆς εἰς ἀνατύπωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων καταβαλλομένης προσοχῆς σας.
 » Ὅθεν ἐπαίνεσαντες ὑμᾶς ὡς εἰκός, δὲν λείπομεν ἀπαντῶντες νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν ὅσα καὶ
 » προλαβόντως ὑπηγορευσαμεν, ἵνα δηλαδὴ ἐν τῇ ἐκτύπωσει τῶν προεκδεδομένων Ἐκκλησια-
 » στικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ὡς προεδηλώσαμεν ὑμῖν, προσέχητε ὥστε νὰ διορ-
 » θοῦνται μόνον τὰ τυπογραφικὰ λάθη, καὶ ἄλλα παροράματα, χωρὶς νὰ παραλλάττηται τὸ
 » πρωτότυπον, κτλ. »

Οὕτω λοιπὸν ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἐφωδιασμένοι, καὶ τοῖς ἱεροῖς Αὐ-
 τῆς ἐντάλμασι χρεωστικῶς ὑπακούοντες, ἐπεχειρήσαμεν διεκπεραιώσαντες ἐν τῷ διαστήματι
 τῶν δύο τούτων ἐτῶν τὴν ἀνατύπωσιν οὐκ ὀλίγων ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῶν ἱερῶν
 ἡμῶν Ἀκολουθιῶν, οἷον τοῦ Ἀνθολογίου, Εὐχολογίου τοῦ Μεγάλου, τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ
 Ἀποστόλου, Ὁρολογίου τοῦ Μεγάλου, κλπ. Ἰδόντες δὲ τὴν χρεῖαν καὶ δευτέρας ἐκδόσεως τῶν
 Μηναιῶν, καθότι ἡ πρώτη, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου μὲν Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ
 διορθωθείσα, ἐκ δὲ τῶν τοῦ Φοίνικος πιστηριῶν δημοσιευθεῖσα πρὸ ἐτῶν ἐννέα, ἐξέλιπεν ἤδη,
 δὲν ἐδειλιάσαμεν οὐδ' εἰς αὐτοῦ τοῦ πολυδαπάνου καὶ πολυμόχθου ἔργου τὴν ἐπιχείρησιν· καὶ
 ἰδοὺ ἔχεις πάλιν, ὡς Ἀναγνώστα, ἐκ τῶν αὐτῶν πιστηριῶν τῆ Φοίνικος δευτέραν τῶν Μηναιῶν
 ἐκδοσιν, ὑπερέχουσαν τῆς πρώτης οὐ μόνον κατὰ τὸν ἐξωτερικὸν ὠραϊσμόν, ἀλλὰ, τὸ οὐσιωδέ-
 στερον, καὶ κατὰ τὸ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβὲς τῆς διορθώσεως, περὶ ἧς λέγομεν ὀλίγα, ἵνα μὴ
 φανῶμεν ἀβασίστως πως καυχώμενοι, ἢ παραμορφοῦντες τὰ πράγματα.

Καί τοι μὲν ἀφ' ἐνὸς σέβας οὐ τὸ τυχὸν ἀπονέμοντες εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰοιδίου σοφοῦ
 ἀνδρός, τοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἐκδοσιν, ὡς εἴρηται, τὰ Μηναιῶν διορθώσαντος, ἀφ' ἐτέρου δ' ὁμοίως,
 κατὰ τὸ χρέος τὸ παρὰ τῆς πανσεβάστου Μητρὸς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐπιβλη-
 θέν εἰς ἡμᾶς, ἀκριβεῖ καὶ ἀπαραιτήτῳ χρώμενοι προσοχῇ εἰς τὴν ἀνατύπωσιν, ἀναθεωρήσαν-
 τες μετὰ πάσης ἐπιμελείας ὀλοκλήρον καὶ τῶν δώδεκα Μηναιῶν τὴν σειρὰν, καὶ παραβαλόντες
 αὐτὰ πρὸς ἄλλας ἀρχαιοτέρας ἐκδόσεις, καὶ ἐξαιρέτως πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1843
 τῇ ἐγκρίσει καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας ἐκτελεσθεῖσαν, ἀπηντήσαμεν ἀπροσδοκή-
 τως, ἐκτὸς τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων, (τὰ ὅποια βιβλίον οὕτως ὀγκῶδες καὶ πολύτομον
 εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφυγῇ·) πλῆθος ἄλλο οὐ μόνον παροραμάτων λέξεων τε καὶ ἐννοιῶν, ἀλλὰ
 καὶ ἐλλείψεων οὐκ ὀλίγων φράσεων τε καὶ ὀλοκλήρων τροπαρίων· πράγμα πάντῃ ἀλλότριον
 καὶ ἀντιφάσκον εἰς τὴν βαθεῖαν ἐκκλησιαστικὴν πολυμαθίαν, καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀτενῆ προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν τοῦ μακαρίτου Κουτλουμουσιανοῦ, καὶ μόνον ἀποδοτέον ἢ εἰς
 τὸ τότε πολυάσχολον τοῦ ἀνδρός, ὡς αὐτὸς οὗτος εἰς τὸν Πρόλογον τῆς πρώτης ἐκδόσεως

ὁμολογεῖ, ἕνεκα τοῦ διδασκαλικοῦ αὐτοῦ ἔπαγγέλματος, ἢ καὶ εἰς τὴν τέτε βίαν ἴσως τοῦ Τυπογράφου, ὥστε ὡς ἐκ τούτων τῶν αἰτίων δὲν ἔμμεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀγαθὸν διορθωτὴν ὁ ἀπαιτούμενος πολὺς καὶ ἥσυχος καιρὸς εἰς τὴν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἀναθεώρησιν τῶν διορθωθέντων.

Ἐκ τῶν πολλῶν τούτων ἐλλείψεων καὶ παροραμάτων ὀλίγα τινα μόνον, πρὸς ἀπλήν τοῦ Ἀναγνώστου περιέργειαν, καταχωρίζομεν ἑνταῦθα, ὅποια τὰ ἐφεξῆς :

Εἰς τὸν Νοέμβριον, διορθώθησαν

Σελ. 17.	Στήλ. α.	Στίχ. 39.	« νυμφῶνος »	ἀντὶ τοῦ πρότερον	« συμφώνως »
» 43.	» α.	» 13.	« Σαταὶν ὁ δόλιος »	ἔλειπε παντελῶς	
» 52.	» β'.	» 24.	« καθόδου σου »	ἀντὶ τοῦ πρότερον	« καθέδρας σου »
» 62.	» α.	» 5.	« σμικρυνθέντας »	» »	» « μακρυνθέντας »
» 69.	» β'.	» 15.	« ἐνοικήσας σοι »	» »	» « κατοικήσας σοι »
» 161.	» α.	» 19.	« τρίβον »	ἔλειπε παντελῶς	
» 168.	» β'.	» 15.	« καὶ παράφρονα »	ὡσαύτως	

Εἰς τὸν Δεκέμβριον, διορθώθησαν

Σελ. 42.	Στήλ. α.	Στίχ. 26.	« Ξυρῶ πειρασμῶν »	ἀντὶ τοῦ πρότερον	« Ξηρῶ πειρασμῶ »
» 149.	» β'.	» 9.	« τὴν διάνοιαν ἔχουσιν »	» »	» « τὸν ἀνέσπερον Ἴηλιον »
» 149.	» α.	» 34.	« πωρωθεῖς »	» »	» « πορευθεῖς »
» 161.	» α.	» 20.	« ἔδεται »	» »	» « ἴδετε »
» 178.	» β'.	» 48.	« καθαιρούμενος »	» »	» « δυναμούμενον »
» 233.	» α.	» 10.	« ἐν τῇ Μονῇ σου »	» »	» « ἐν τῇ σῇ μνήμῃ »

Εἰς τὸν Ἰανουάριον, διορθώθησαν

Σελ. 21.	Στήλ. α.	Στίχ. 2.	« περιήχησας »	ἀντὶ τοῦ πρότερον	« περιήστραψας »
» 147.	» β'.	» 17.	« ὀβρυζότερος »	» »	» « εὐριζότερος »
» 155.	» α.	» 29.	« τοῦ Χριστοῦ »	» »	» « τοῦ ἐχθροῦ »
» 170.	» β'.	» 22.	« διαδόσεως »	» »	» « διαθέσεως »
» 196.	» β'.	» 20.	« ἡ γενομένη »	» »	» « ἡγιασμένη »
» 204.	» α.	» 40.	« τῆς πάντων σωτηρίας »	» »	» « τῆ λάμπαντος Ἰηλίου »

Ἐλλείψεις δὲ Τροπαρίων ὑπῆρχον εἰς τοὺς Κανόνας, κολλοβοῦσαι μάλιστα ταῖς Ἀκροστιχίδας, καὶ ἐκ τούτων πολλοὺς ἀνεπληρώσαμεν, ὡς

τὸν δεῦτερον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου τῇ 16 Ἰανουαρίου.

τὸν τῆς Θεοτόκου, τῇ 30 Ἰανουαρίου, μετὰ προσθήκης καὶ τῆς Ἀκροστιχίδος ἀποσιωπωμένης τὸ πρότερον.

τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου τῇ 7 Δεκεμβρίου,

τὸν τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ.

τὸν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, κτλ. τῇ 18 Μαΐου.

τὸν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, τῇ 19 Μαΐου.

τὸν τοῦ Ἁγίου Θαλλελαίου, τῇ 20 Μαΐου.

καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους. Πολλὰ δὲ καὶ τῶν Συναξαρίων ἐν μέρει διωρθώσαμεν καὶ ἐσαφηνίσαμεν, ἀσαφῆ τὸ πρότερον ὄντα καὶ σχεδὸν ἀκατάληπτα. Ἐὖλον δὲ τῶν ἐλλείψεων καὶ παροραμάτων τούτων, ἔχοντες ἤδη εἰς χωριστὸν καὶ ἱκανῶς ὀγκῶδες παράρτημα συνηγμένον, ἐμελετώμεν νὰ τυπώσωμεν ἐν τῷ τέλει τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἀλλ' ἀναβάλλοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἴσως πράξωμεν τοῦτο εἰς τὸ ἐφεξῆς. Προσθέτομεν δὲ μόνον ἐνταῦθα, ὅτι καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπληρώσαμεν, καὶ τὰ παροραθέντα διορθώσαμεν, οὐκ αὐθαιρέτως κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν καὶ ἀρέσκειαν, ἀλλ' ὁδηγὸν ἔχοντες πρὸ πάντων τὴν προμνησθεῖσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκδοσὶν τοῦ 1843, οὗσαν συνοδικῶς ἐγκριμμένην καὶ ἐπικεκρωμένην, ἐξ ἧς τὰ πάντα σχεδὸν ἐδανείσθημεν.

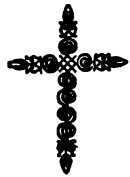
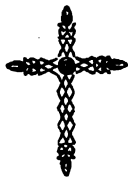
Ἄλλ' ἄραγε τὸ ἡμέτερον τοῦτο ἔργον εἶναι ἀνελλιπές καὶ κατὰ πάντα τέλειον; μὴ γένοιτο ἵνα ὑποπέσωμεν εἰς τοιαύτην ἔλσεινὴν καὶ ἀλλόκοτον οἴησιν! Τοῦτο μόνον μετὰ πάσης πεποιθήσεως βεβαιούμεν σε, ὦ Ἀναγνώστα, ὅτι ἡ παροῦσα δευτέρα τῶν Μηναιῶν Ἐκδοσις, ἕνεκα τῶν προεκτεθέντων αἰτίων, εἶναι καὶ πληρεστέρα, καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρα ὄλων τῶν προλαβουσῶν Ἐκδόσεων.

Ἐρρώσο.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ.





ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ
ΜΗΤΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ (*).

Δίκαιον οἶμαι καὶ ὅσιον ἅμα, **Μ**ητέρα μου Σεβασμιωτάτη, **Σ**οὶ μόνῃ, καὶ οὐκ ἄλλῳ τινί, προσάγειν, καὶ **Σ**οὶ ἀνατιθέναι ὀφείλεται παντὶ Ὁρθοδόξῳ πᾶν ὅ, τι ἱερόν, μικρόν ἢ μέγα, ἐκπονεῖται, καὶ τοῖς **Σ**οῖς ὅπωςδήποτε προτίθεται τέκνοις. Πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐμοὶ ὀφείλεται **Σ**οὶ μόνῃ προσαγαγεῖν καὶ ἀναθεῖναι ταυτασὶ τὰς δευτερεπεῖς δέλτους: τὰς βίβλους φημί τῶν δώδεκα μηνῶν, τὰς ἐν χρήσει παρὰ ταῖς ἀπανταχοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἱεραῖς **Ε**κκλησίαις οὔσας, ἐπισκευασθείσας πως, ἐνὶ τῶν τοῦ **Κ**λήρου ἐλαχίστῳ μὲν, ἀλλ' ὅμως χάριτι **Χ**ριστοῦ εἶναι λαχόντι. Πολλῶν γὰρ ἐν αὐταῖς σφαλμάτων παρεισφρησάντων ἐν ταῖς διαφοραῖς κατὰ καιροῦς ἀνατυπώσεις, καὶ τῆς λέξεως πολλαχοῦ διαφθορείσης, καὶ τῆς ἐννοίας ἀλλοιωθείσης ἔκ τε προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως καὶ μεταβολῆς κατ' ἄγνοιαν ἢ παραδρομὴν ἐπισυμβάσης, καὶ μὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ μουσικοῦ ρυθμοῦ χωλάναντος ἐν τισιν, ἐπέταξας ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ προετρέψω, **Μ**ητρός ἀναμφιλέκτῳ δικαιώματι, ἀναλαβεῖν τὰς βίβλους ταύτας, ἀναθεωρῆσαι τε καὶ ἐπιδιορθώσασθαι, ὅση μοι δύναμις, εἴ τις καὶ ἐμοὶ τοιοῦτου δύναμις χάριτι **Θ**εοῦ· καὶ μέσα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅσα πρόχειρα καὶ δυνατὰ, εὐθύς ἐχορήγησάς μοι, ὑπαλείφουσα διὰ τούτων ἐμοῦ τὸ πρόθυμον. Ἐγὼ γὰρ δοῦλος **Σ**ός καὶ μέλος ἐλάχιστον ὑπάρχων ἐξ αὐτῆς μου γεννήσεως, καὶ ταῖς **Σ**αῖς αἰεὶ ὑπέικειν ἐτοίμως ἔχων ἐπιταγαῖς, **Σ**ὴν ἠγοῦμαι φωνήν, καὶ **Σ**ὴν **Μ**ητρικὴν ἐπιταγήν, πᾶν τὸ διὰ στόματος τῶν ἐν **Σ**οὶ **θ**εῖῳ ἐλέει κανονικῶς **Π**ατριαρχευσάντων ἐμοὶ τε καὶ παντὶ Ὁρθοδόξῳ ἐπιταττόμενον· καὶ παρήκοον κηρύττω, καὶ ταῖς ποιναῖς τῆς παρακοῆς ὑπεύθυνον, πάντα τὸν μὴ ἐτοίμως ἐπόμενον ταῖς ἱεραῖς ἐπιταγαῖς τῆς τοιαύτης ἱερωτάτης αὐτοῦ **Μ**ητρός. Ἴδου γὰρ, τὸ ἱερόν φησι λόγιον, ἀκοῆ ὑπὲρ **θ**υσίαν ἀγαθὴν· καὶ, ἀκοῆ **ζ**ωή, καὶ **θ**άνατος παρακοῆ.

(*) Ἡ παροῦσα Προσφώνησις ἀντίκει εἰς τὴν πρώτην Ἐκδοσιν.

Τῇ Σῇ τοίνυν καὶ γὰρ, κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον, ὑπήκουσα ἱεραῖ ἐπιταγῇ, ὑπακούσας εὐπειθῶς εἰς τὸ πρασταχθέν μοι ὑπὸ τεσσάρων κατὰ συνέχειαν Σῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐμοὶ Πανσεβάστων· Πείθεσθε γὰρ, ἐπιτάττει καὶ μοὶ ἡ Ἀποστολικὴ ἐντολή· πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε.

Φέρων τοιγαροῦν ἔδωκα ἑμαυτὸν τῷ ἔργῳ, καὶ διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου, καὶ τοι ταῖς τοῦ γήρατος ἀσθενείαις κατατρυχόμενος, καὶ τῇ ἐκπληρώσει τῶν τῆς διδασκαλικῆς καὶ διευθυντικῆς καθέδρας χρεῶν ὑποβεβλημένος, καὶ οὐ μικρὸν ἀπασχολούμενος, ἀλλ' ὅμως ταῖς Σαῖς ἐνισχυόμενος εὐχαῖς, ἤγαγον αὐτὸ εἰς πέρας τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι. Ὅπως δὲ ἐπεχείρησα τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπως τε ἐξετέλεσα, καὶ τίσι βοηθήμασιν ἐχρησάμην ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τέλους, ταῦτα πάντα ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐφεξῆς Προλόγῳ. Καὶ εἴτις μὲν διόρθωσις ἐγένετο κανονικωτέρα ἔντε τῇ λέξει, καὶ τῇ φράσει, καὶ τῷ ῥυθμῷ, καὶ ταῖς ἐννοίαις, ὅσαι, οὐκ οἶδ' ὅπως, συνέβησαν εἶναι συγκεχυμένα καὶ ἀσαφεῖς, τούτου τῷ Θεῷ χάρις· οὐκ ἐμὸν γὰρ, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ δόντος Θεοῦ, καὶ τὸ δυνηθῆναι χορηγησαμένου. Εἰ δέ τι καὶ ἔσφαλται τῷ Τυπογράφῳ, ἢ τὴν ἐμὴν διέφυγε γνώσιν, τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας παρακολούθημα· τὸ γὰρ μηδὲν ἀμαρτεῖν, ὁ σοφὸς φησι λόγος, καὶ πάντα κατορθοῦν, τοῦτο Θεοῦ μόνου.

Διὸ δὴ, συγγνωμονοῦσά μοι τὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐλλείμματα, Μῆτερ ἐπεικειστοτάτη, δέξαι εὐμενῶς, ὡσπερ ἄλλων πολλῶν, καὶ τοὺς ἐμούς τουτουσί πόνους, τοῖς Σοῖς παρατιθεμένους ἱεροῖς ποσίν, εἴξαντος προθύμως ταῖς Μητρικαῖς Σοῦ ἐπιταγαῖς, καὶ τὸ δυνατὸν ἀόκνως ἐκτελέσαντος. Καὶ ἐπιδαψιλευσαμένη καὶ μοὶ τὰς Σὰς εὐλογίας, εὐξαιό μοι ἔλεος παρὰ Θεοῦ, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Εὐξαιο ναί, Μῆτερ φιλοστοργοτάτη, εὐξαιο ταῦτα καὶ μοὶ, τῷ Σοὶ διατελοῦντι δούλῳ εὐτελεῖ, καὶ ὑπνικῶ τέκνῳ

αωμγ'. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΩ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩ
ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΩ.



ΠΡΟΛΟΓΟΣ (1)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

ΦΙΛΑΤΑΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑ.

§. 1. **Ε**νδεκα ἔτη σχεδὸν εἶναι ἤδη, ἀφότου ἤρχισε νὰ γίνεταί ἐπαισθητὴ ἡ τῶν Μηναιῶν ἔλλειψις· καὶ ὁ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὸν Οἰκουμηνικὸν ἐνδιαπρέπων Δρόνον, Παναγιώτατος κύριος Κωνσταντῖος Α'. ὁ ἀπὸ Σιναίου, ἔλαβε πατριαρχικῶς τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα περὶ τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων, ὡς ἀναγκαίων εἰς τὰς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἀπαντήσας, κατὰ τὴν 14 Μαρτίου 1832, εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν γενομένας μοι ἐρωτήσεις περὶ τῶν εἰς τὸ Μέγα Ὁρολόγιον ἀποριῶν μου, προσέβηκεν ἐπὶ τέλος τῆς Πατριαρχικῆς του ἐκείνης ἐπιστολῆς καὶ ταῦτα ἐπὶ λέξεως· « Θέλεις εἰδοποιήσῃ τῷ » τυπογράφῳ τὴν ἐνταῦθα ἔλλειψιν Παρακλητικῶν καὶ Μηναιῶν, προτρέπων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνατύπωσιν καὶ τούτων, » εἰς μεγάλην τιμὴν προαχθέντων διὰ τὴν σπανιότητα. »

§. 2. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην προθυμούμενος νὰ θεραπεύσῃ, διὰ νέας ἐκδόσεως, ὁ ἐν Βενετίᾳ Τυπογράφος καὶ φίλος μου, κύριος Γεώργιος Διαμαντίδης Θεσσαλονικεὺς, ἀφ' οὗ ἀνετύπωσε τὸ ὑπ' ἐμοῦ κατὰ δύναμιν διορθωθὲν Πεντηκοστᾶριον, εἶτα καὶ τὴν Παρακλητικὴν, ἵτοιμάζετο ἐφεξῆς πρὸς ἀνατύπωσιν καὶ τῶν Μηναιῶν. Ἄλλ' εἶναι παρατηρημένον πρὸ πολλοῦ, ὅτι εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ εἰς πάντα τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, παρεσιέφρησαν, ἐκ τῶν συνεχῶν μετατυπώσεων, σφάλματα πολλὰ, ἀλλοῦ μὲν τὴν σύνταξιν φθείροντα ἢ τῆς μελωδίας τὸν ῥυθμὸν, ἀλλοῦ δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν ἀλλοιούντα, καὶ παραμορφοῦντα τῶν ἱερῶν ἀσμάτων τὴν ἀρχαίαν καλλοσύνην· καὶ ἐπομένως εἶχον χρεῖαν διορθώσεως, πρὸς καθαρίσιν ἐκ τῶν τοιούτων σφαλμάτων. Τούτο γινώσκων καὶ ὁ ῥηθεὶς Διαμαντίδης, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ κάμῃ ἔργον ἀξίου ὀπωσοῦν τῆς δαπάνης, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς τύπωσιν δωδεκαμήνου ὅλου, διευθύνθη πρὸς ἐμέ, ἐν Κερκύρᾳ ἔτι διατρίβοντα, προβάλλων μοι τὴν διορθώσιν τῶν Μηναιῶν τούτων· ἀλλ' ἐγὼ ἀπεποιήθην τότε τὸ πρόβλημα, στοχασθεὶς τὸ πολύμοχθον τοῦ ἔργου.

§. 3. Ἐπανελθὼν δ' ἔπειτα εἰς τὴν φίλην μου πατρίδα, καὶ μετ' οὗ πολὺ, κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1839, προσκληθεὶς εἰς Βασιλεύουσαν διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς τοῦ τότε εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος, Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου Σ', καὶ μεταβὰς εἰς αὐτήν, ἔλαβον καὶ ἐνταῦθα ἕτεραν ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ Διαμαντίδου, προβάλλοντός μοι καὶ αὐθὺς τὴν αὐτὴν διορθώσιν. Ἦκουσα ἐν ταύτῳ καὶ

πολλοὺς τῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, καὶ ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρίσκοντο καὶ Μηναιᾶ τινὰ διωρθωμένα. Ἐκοινολόγησα τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς ἄλλους Ἀρχιερεῖς, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν κυρίον Γρηγόριον· ὅς τις, βεβαιώσας μοι τὰ αὐτὰ, προέτριψέ με δεσποτικῶς εἰς τὴν ἐγχείρησιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, καὶ μετὰ τὰς πατρικὰς αὐτῆ εὐχὰς καὶ εὐλογίας εὐίσχυσέ με. Ἐκ τούτων ἐνθαρρυνθεὶς, ἔγραψα ἀμέσως πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος Ἱεράς Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου (2), διὰ νὰ μοι πέμψωσι τὰ ἐν χρήσει αὐτῶν χειρόγραφα Μηναιᾶ.

§. 4. Πρὶν ὅμως ἔλθωσι τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένος (κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ 1842 ἔτους) ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἄνθιμος Ε', Κυζίκου ἔτι ὄν, ζήλω ἀρχιερατικῷ κινούμενος, καὶ συνεργῶν μοι

(2) Ἡ Μονὴ αὕτη, κειμένη κατὰ τὸ μέσον τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους τῆ Ἄθωνος, πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν αὐτῆς πλευρὰν, εἰς τόπον ὡραῖον καὶ τερπνόν, ἐγγύτατα τοῦ καλουμένου Πρωτάτου, ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως καὶ Αυτοκράτορος Ῥωμαίων Ἀλεξίου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας: τουτέστιν, ἀπὸ Κτίσεως μὲν κόσμου τῷ 557. ἔτσι, κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ αυτοκρατορικοῦ αὐτοῦ Χρυσοβύλλου· ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας τῷ 1082 ἔτει. Πρῶτος δὲ οἰκιστὴς αὐτῆς ὑπῆρξεν Γερομόναχος τις, τὴν κλήσιν· Καλλίστος, αἰδέσιμος καὶ ἐνάρετος καὶ ἡγιασμένος ἀνὴρ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆ αὐτοῦ Χρυσοβούλλου. Οὗτος, κτίσας πρότερον φέριον μικρὸν, εἶτα πρὸς τὸν Αυτοκράτορα ἀπελθὼν, καὶ τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν καὶ πόθον πρὸς αὐτὸν ἀνακαλύψας, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην, ἀνήγειρεν ὀλόκληρον τὴν εἰρημένην τῷ Κουτλουμουσίου Μονῇ, ἐπ' ὀνόματι τῆς φρικτῆς τῆ Σωτήρος Μεταμορφώσεως.

Περὶ δὲ τῆ ὀνόματος Κουτλουμουσίου, ἀφ' οὗ ἐσχηματίσθη, τὸ Κουτλουμουσίον, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι, κατὰ διάλεκτον Ἀραβικὴν, Περσικὴν ἢ Τουρκικὴν, σημαίνει εὐδαίμονα, μακάριον· οἱ δὲ, νηστευτὴν, ἐγκρατὴ, ὀλιγοδίαιτον· καὶ ὅτι τὸ Κουτλουμουσὶ ἦτο ἐπωνύμιον τοῦ προβήθέντος Καλλίστου. Ἄλλα τὸ Χρυσόβουλλον λέγει σαφῶς: « Τογαβαῶν » ἐντέλλεται καὶ ἐπαφίησιν ἡ βασιλεία μου τῷ παρόντι Καθηγητῇ καὶ Ἱερομονάχῳ κύρ Καλλίστῳ τῷ καλούμενον Κυτλουμουσί· » ἐξ οὗ δεικνύται, ὅτι ἐννοεῖ τὸπον τινὰ τοῦ αὐτοῦ ἔχοντα ὀνομασίαν, ἴσως τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλίστου προκτισθὲν φρούριον, καὶ ἐκ τῆς ἐπωνυμίας ἐκείνου οὕτως ὀνομασθὲν — Εἰς ταύτην τοῦ Κουτλουμουσίου τὴν Μονὴν ἀπελθὼν (τῇ 17 Ὀκτωβρ. 1793) καὶ ὁ τὰ περὶ αὐτῆς ἀναφέρων, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐνδυθεὶς, ἔλαβεν ἐκείθεν καὶ τὴν ἐπωκυσίαν Κουτλουμουσιανὸς.

(1) Ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην Ἐκδόσιν.

προθύμως εἰς τὸ ἐγγεῖρημα, καὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐπισπεύδων, ἐπρομήθευσέ μοι σημειώσεις τινὰς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ, μεταγεγραμμένας ἐκ τῶν διορθωθέντων Μηναιῶν παρὰ τοῦ πρώην Ἱεροκλήρουκτος τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δωροθέου Βουλίσμα τοῦ Ἰθακησίου, τελευτήσαντος περὶ τὸ 1817 ἔτος. Ταύτας λοιπὸν τὰς σημειώσεις λαβὼν, εἶτα καὶ αὐτὰ τὰ παρὰ τοῦ Δωροθέου διορθωθέντα Μηναιῶν εὐρὼν παρὰ τῷ κυρίῳ Σταύρῳ Καπλάνογλου, καὶ δανεισθεὶς τινὰ ἐξ αὐτῶν περιεργείας χάριν, ἐπεχειρήσθην σὺν Θεῷ, κατ' ἐκείνα, τὴν παροῦσαν τῶν Μηναιῶν διόρθωσιν, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ 1839 ἔτους, διατρέβων τότε ἐν τῇ κατὰ τὸ Φανάριον νεοσυστάτῳ Θεολογικῇ Σχολῇ, συνοδικῶς ψηφισθεὶς εἰς αὐτὴν διδάσκαλος.

§. 5. Αἱ σημειώσεις αὗται, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, αἱ διορθώσεις τοῦ Δωροθέου δὲν ἦσαν εὐκαταφρόνητοι, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ὠφελήθη ἐξ αὐτῶν μεγάλως· ὅτι ὁμως εἶχον καὶ ἐλαττώματα πολλὰ, οὐδὲ τοῦτο πρέπει ν' ἀποσιωπήσω. Ἀληθῶς ὁ ἐλλόγιμος οὗτος ἀνὴρ εἶναι ἀξιεπαινος διὰ τὴν εἰς πολλὰ βαθεῖαν του κρίσιν· ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν, καὶ μηδὲν ἄλλο ἔχων μέσον βοηθητικόν, εἰ μὴ αὐτὴν μόνην τὴν κρίσιν του, δὲν ἠδύνατο βέβαια νὰ μαυτεύσῃ τὰ πάντα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς γνησίας τοῦ Ὑμνογράφου καὶ λέξεως καὶ ἐνυίας· καὶ οὕτως ἡ νομιζομένη τῶν ἡμαρτημένων διορθώσεις αὐτοῦ ἔμεινε πάλιν ἀμάρτημα, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Πρὸς βεβαίωσιν τοῦτου φέρω ἐνταῦθα δύο, ἢ τρία παραδείγματα ἐκ τῶν διορθώσεων αὐτοῦ.

§. 6. Εἰς τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου, Προσόμοιον πρώτου τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ μὲν Ὑμνογράφος εἶχεν· « ὅτε νεύσει κρείττονι πεπληρωμένους σοι, ὁ πρώην... Σαῦλος » κτλ., εἰς δὲ τὰ τετυπωμένα Μηναιῶν, προσθεέντος ἐνὸς λ, ἀναγινώσκαται, πεπληρωμένους· ἡ δὲ σημείωσις τοῦ διορθωτοῦ ἔχει, κε κε λευ σ μένος. — Εἰς τὴν Α'. Μαΐου, Ὡδὴ α'. Τροπάριον α'. ὁ Ὑμνογράφος εἶλεγε· « Πρὸ τοῦ σὲ πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας » κτλ., ὁ τύπος, μεταβαλὼν τὸ ἐπίρρημα προγνωστικῶς εἰς τὴν μετοχὴν προεγνωκῶς, ἔφθειρε τὴν σύνταξιν· ὁ δὲ διορθωτής, ἀγνοῶν τὴν γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, ἠναγκάσθη νὰ μεταποιήσῃ τὴν ὅλην φράσιν εἰς τὸ, Πρὸ τοῦ κυνηθῆναι σὺ προγνωσθεὶς, μητρὸς ἐν κοιλίᾳ, κτλ. — Εἰς τὴν Κ'. Αὐγούστου, Ὡδὴ η'. Τροπάριον α'. ὁ μὲν Ὑμνογράφος, ἀναφέρων τὰ ἐν τῇ Δεῖξῃ Γραφῇ περὶ τοῦ Σαμουὴλ ἱστοροῦμενα, (Α'. Βασιλειῶν ζ'. 3 — 10), εἰποίησε, « Δυσίαις παμμακάρισε, Ἰσραὴλ ἀφανίζων, προμηνυούσαις » κτλ. Ὁ δὲ τύπος, τὴν μὲν δοτικὴν, Δυσίαις... προμηνυούσαις, μεταβαλὼν εἰς αἰτιατικὴν, ἀπὸ δὲ τῆς μετοχῆς ἀφανίζων, ἀφελὼν τὸ Γ, καὶ οὕτω παραμορφώσας τὸ χωρίον τοῦτο, ἐξέδωκε, « Δυσίαις παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφανίζων προμηνυούσας ». Τὴν παραμόρφωσιν ταύτην μὴ ὑποπτεύσας ὁ διορθωτής, καὶ νομίζων τὴν αἰτιατικὴν ὡς γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, καθὼς ἤθελε νομίσει αὐτὴν καὶ πᾶς τις ἄλλος, μετέβαλε μόνον τὸ ἀφανίζων, ὡς ἀποπώτατον, μᾶλλον δὲ βλάσφημον, εἰς τὸ προσκομίζων. — Πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα διορθώσεις τοῦ ἀριδίου Δωροθέου, ἀποτυγχάνουσαι τοῦ σκοποῦ, καὶ τῆς ἀληθείας ἀποπλανώμεναι, ἐχρειαζόντο πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀκριβέστερον κανόνα καὶ ἀπλανέστερον ὁδηγόν, ὅποια εἶναι τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, διὰ ν' ἀποκατασταθῶσι τὰ ἱερά ἄσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν γνησιότητα καὶ καλλονὴν. Ταῦτα λοιπὸν τὰ χειρόγραφα, ἐλθόντα, μετεχειρήσθην βίαια κατ' αὐτὸ καὶ ὁδηγίαν μου εἰς τὴν παροῦσαν διόρθωσιν.

§. 7. Ἄλλ' ἐάν τὰ χειρόγραφα εἶχον παντάχῳ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τετυπωμένα, εὐκολωτέρα ἦτο τότε τῶν ἡμαρτημένων

ἢ διόρθωσις, τῶν μὲν, ἐκ τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκριβείας τῶν χειρογράφων, (καθότι οὐδ' αὐτὰ εἶναι κατὰ πάντα ἀκριβῆ) τῶν δὲ, καὶ ἐκ τῆς βοηθείας τῶν εἰρημένων σημειώσεων. Ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα ἔχουσι πολλάκις ἄλλα ἀντ' ἄλλων, καὶ μεταξύ τούτων καὶ τῶν τετυπωμένων εὐρίσκεται συνεχῶς μεγάλη διαφορὰ, τὴν ὁποίαν ὑποσημειώσας πολλαχῶς τῆς παρουσίας ἐκδόσεως, δὲν ἠθέλησα νὰ ἐξακολουθήσω τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς καθ' ὅλον τὸ δωδεκάμηνον, ὑποπτεύων, μὴ φανῶ προσκορῆς εἰς τὸν Ἀναγνώστην; καὶ μάλιστα εἰς τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον, καὶ Ἀπρίλιον, ὅπου αἱ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Ἀπολουθῖαι Ἀγίων πολλῶν δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 8. Οὐ μόνον δὲ τὰ εἰρημένα Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα διαφέρουσι πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἐκ τῶν σωζομένων τῆς κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου, μεγίστην ἔχουσι διαφορὰν καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ τετυπωμένα (3). Καὶ εἶναι περιε-

(3) Σημειωτέον ἐνταῦθα πρὸς εἰδῆσιν τῶ κοινῶ, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω χειρογράφων, γενικῶς θεωρουμένων πρὸς ἄλληλα, τὰ Κουτλουμουσιανὰ εἶναι καὶ ἀκριβέστερα, καὶ πληρέστερα, καὶ μᾶλλον σύμφωνα πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἢ τὰ τῆς Χάλκης. Εἶναι δὲ καὶ ἀρχαιότερα τῶν ἐκεῖνα, χρονολογούμενα, μεταξύ τοῦ παλαιότερου αὐτῶν καὶ τοῦ νεωτέρου, ἀπὸ τοῦ 1539 μέχρι τοῦ 1571 σωτηρίου ἔτους: τουτέστι, τὸ μὲν παλαιότερον εἶναι τὴν σήμερον 304 ἔτων, τὸ δὲ νεώτερον, 272. Τρία μόνον, ἢ τέσσαρα τῶν τῆς Χάλκης εἶναι καὶ τῶν παλαιότερων Κουτλουμουσιανῶν παλαιότερα. Τὰ δὲ μεμβραῖνα αὐτῆς, ἐπτά μόνον ὄντα, καὶ τοι μὴ σημειοῦντα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγράφησαν, εἰκάζονται ὁμως, ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ ΙΓ'. ἢ ΙΒ'. αἰῶνος: τουτέστι, πλὴν τῶν ἐξακοσίων ἐτῶν, καὶ μάλιστα τὰ τέσσαρα τούτων, Σεπτέμβριος, Ὀκτωβριος, Νοέμβριος, καὶ Δεκέμβριος. Ταῦτα, εἰς ἐν τεῦχος δεδεμένα ὁμοῦ, ἔχουσι τοιαύτην τάξιν: Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς μνήμης τοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ἀγίου, τάττουσι πρῶτον τὸ Ἀπολυτικίον, τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου· εἶτα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, τὸν Κανόνα, τὸ Συναξάριον ἐν τῇ ε'. φιδῇ, καὶ ἐπὶ τέλος τὸ Ἐξαποστειλάριον, σπάνιον καὶ τοῦτο, τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Τὰ δὲ Ἰδιόμελα, κείμενα πάντα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἶναι τουισμένα με φωνὰς τῆς ἀρχαίας μουσικῆς. Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα, τὰ Προσόμοια, καὶ Ἐξαποστειλάριον, Θεοτοκίον ὑδὲν. Προσόμοια διπλᾶ μέλις δις, ἢ τρίς ἀπαντῶνται εἰς ὅλον τὸ τετράμηνον. Κανόνας δὲ διπλῆς ἔχουσιν εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὰ Εἰσόδια αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ Χριστούγεννα, ἀλλὰ καὶ τούτους τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ἐχουσι δὲ καὶ εἰς τὴν Α'. Σεπτεμβρίου δύο μόνον Τροπάρια ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδικτοῦ, καὶ μετ' αὐτὰ, τὸν Κανόνα τοῦ Ὁσίου. Τῆς δὲ κατὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ'. Συνόδου οὐδὲ ἔχνος φαίνεται. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τρία μεμβραῖνα, τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Ἰανουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου μηνὸς, οὐδαμῶς ἔχουσι Προσόμοια, ἢ Κανόνας διπλοῦς. Τὰ μεμβραῖνα ταῦτα Μηναιῶν, ὡς καὶ τὰ προειρημένα παλαιότερα τῶν Κουτλουμουσιανῶν, κτήματα ὄντα τῆς παλαιᾶς Μονῆς τοῦ Προδρόμου, τῆς κειμένης μὲν κατ' ἐναντι Σωζουπόλεως ἐπὶ τινος νήσου, κρημνισθείσης δὲ ὑπὸ τῶν βαρδάρων περὶ τὸ 1631 ἔτος, μετεκομίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Πατέρων, μετὰ καὶ ἄλλων ἱερῶν σκευῶν, εἰς τὴν ἐνταῦθα σεβασμίαν Μονὴν, πρότερον μὲν τῷ Προδρόμῳ καλουμένην καὶ αὐτὴν, νῦν δὲ τῆς Θεοτόκου.

Ἡ δὲ Μονὴ αὕτη ἐκτίσθη μὲν περὶ τὸ 1430 ἔτος ὑπὸ τῷ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Β'. τοῦ Παλαιολόγου· πυρποληθεῖσα δὲ, καὶ αὐτὴς ἀνεγερθεῖσα περὶ τὸ 1670 ὑπὸ Παναγικῆς Νικοσίου, τοῦ πρώτου ἐκ Χριστιανῶν παρ' Ὀθωμανοῖς χρηματίσαντος διερμηνέως· εἶτα καὶ τρίτον ἀνακαινισθεῖσα ἐκ Σεμελιῶν τῷ 1786 ἔτει ὑπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου Ἡγεμόνος Οὐγκροβλαχίας Ἀλεξάνδρου Ἐψηλάντου, ὃς τις κατ' τὸν πυρποληθέντα μέγιστον ναὸν τῷ Προδρόμῳ ἀνέκτισε μὲν, μικρότερον ὁμως· τελευταῖον, ἐν ἔτει 1831, κατὰ μῆνα Ἰουνίου, ἀδεία Ἐκκλησιαστικῆ, μετεβούθησθη ὑπὸ τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν εἰς Ἐλληκόν Γυμνάσιον. Πρὸς διεύθυνσιν τοῦτου κληθεὶς καὶ ὁ τὰ παρόντα γράψας, μετέβη ἐνταῦθα, κατ' ἐγκρίσιν Ἐκκλησιαστικῆν, ἐκ τῆς ἐν Φανερῇ Θεολογικῆς Σχολῆς, τῇ 22 Ἰουνίου τοῦ 1840 ἔτους.

γείας ἀξίον, ὅτι τέσσαρα τῶν τῆς Μονῆς ταύτης χειρογράφων τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, καὶ πέμπτον τὸ Κουτλουμουσιανόν, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις προορτίον Κανόνα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀλλ' ἄλλον καὶ ἄλλον, τὰ μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου· τὰ δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος. Τὸ ἔτι περιεργότερον εἶναι, ὅτι εἰς Ἰωσήφ τὸν Ὑμνογράφον, τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιῖς Συναξάριον μόνον ἔχοντα (Ἀπριλίου Γ'), Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων, ὁ καὶ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Μαυρόπους ἐπονομαζόμενος, ἐμελούργησεν ὀκτὼ Κανόνας, ὡς φαίνεται, εἰς τοὺς ὀκτὼ Ἦγους κατὰ σειρὰν, ἐξ ὧν τὸ χειρόγραφον τῆς Χαλκῆς ἔχει τὸν ἔσχατον μετ' ἀκροστιχίδος τοιαύτης: Τὴν ὀγδόην δέ πειν ὦ μάκαρ δέχου· τὸ δὲ Κουτλουμουσιανόν ἔχει ἕτερον, ἀνώνυμον καὶ ἀνευ ἀκροστιχίδος. Ἐκ τούτων πάντων καὶ ἄλλων πολλῶν δεικνύνται καὶ τῶν ἀσμάτων ἢ πληθὺς, καὶ ὁ ἔνθεος ἐσμὸς τῶν Ἀσματογράφων, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν ἀναβιβάζει εἰς 93 Λέων ὁ Ἀλλάτιος, ἐν τῇ Β' διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων (Παρά Φαβρ. Τόμ. Ε'). Εἰς τὸν ἀριθμὸν ὁμοῦ τούτων πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ δύο ἕτεροι, μὴ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου: ἦγον Ἐρασίος καὶ Γρηγόριος, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπιγράφεται ποιητῆς τοῦ Κανόνος εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'). ὁ δὲ Γρηγόριος, τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (Ἰουνίου ΙΖ').

§. 9. Ὅπου λοιπὸν εὐρέθη εἰς περίστασιν, μὴ ἔχων μῆτε τῶν χειρογράφων τὴν ὀδηγίαν, μῆτε τὴν ἐκ τῶν σημειώσεων βοήθειαν, ἐκεῖ ἠναγκάσθη νὰ διορθώσω καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ χωρὶα τινα, φανέντα μοι ἡμαρτημένα. Οὕτω, π. χ. εἰς τὴν Η'. Δεκεμβρίου, Ὡδὴ ζ'. Τροπάριον ε'. μετέβαλον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, Τυφλοὺς ὀμματῶν, εἰς τὸ, Νοσοῦντων πολλῶν· τὸ μὲν, ὅτι ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος ἀπαιτεῖ τὸ τροπάριον τοῦτο ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Ν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Τ· τὸ δὲ, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς προτέρας γραφῆς συναγομένην ἔννοιαν, μὴ οὐσαν ὀρθήν· ὅτι, δηλαδὴ, διὰ τῆς ὀμματώσεως τῶν τυφλῶν ἐθεράπευεν ὁ Ὁσίος Πατάπιος ποικίλα πάθη. — Εἰς τὴν ΚΖ'. Ἰανουαρίου, Ὡδὴ η'. Τροπάριον α'. τοῦ τρίτου Κανόνος, τὴν ἐπὶ τέλος αὐτοῦ λέξιν, Δρέμμα, ἔτρεψα εἰς τὸ Δρέπτρα, ὡς μᾶλλον κατάλληλον τῇ ἐννοίᾳ· ὅτι δηλαδὴ ὁ Δεῖος Χρυσόστομος, διὰ τοῦ ἄρτου τῆς Δείας χάριτος, ἀπένευμεν εἰς τὴν Δρέψασαν αὐτὸν Ἐκκλησίαν ἑπταπλασίονα τὰ Δρέπτρια καὶ τροφεῖα. — Εἰς τὴν Ε'. Μαρτίου, Ὡδὴ δ'. Τροπάριον β'. ἀνεγνωσκετο, « τὸ τῶν λαῶν ἀπατήριον », ὅπερ, ὡς λέξιν ἀκανόνιστον, καὶ ἐν τοῖς Λεξικοῖς μὴ εὐρισκομένην, μετέβαλον ὁ διορθωτῆς εἰς τὸ, τὴν τῶν λαῶν πλάνην πρόβριζον. Ἀλλ' ἐγὼ τρέψας τὸ Ρ εἰς Λ, ἔγραψα ἀπατήλιον· καὶ αὕτη, νομίζω, ἦτο ἡ γνησία λέξις τοῦ Ὑμνογράφου, ἥτις ἐπιθετικῶς μὲν σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα καὶ δόλιον, οὐσιαστικῶς δὲ, τὴν ἀπάτην καὶ τὸν δόλον. — Εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου, Ὡδὴ ζ'. Τροπάριον β'. τοῦ δευτέρου Κανόνος, ἀναγνωσκομένου πρότερον, ἀνίχμου νεφέλης δὲ βίβης ὁ Πρόδρομος, μετέβαλον τὸ βίβης, ὡς περιττὴν μεταφορὰν, εἰς τὴν μετοχὴν, βραγείς. Καὶ νομίζω, ὅτι ὁ Ὑμνογράφος αἰνιττεται ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡσαίου εἰρημένον, Ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ (Κεφ. λέ, 6)· ὅπερ, κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Ἑρμηνευτάς, σημαίνει μὲν καὶ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ὧν διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἠξιώθη ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία, ἔρημος οὐσα πρότερον, καὶ ἄμοιρος τούτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου, ὅς τις προσλθῶν, καὶ τρόπον τινα ἐκραγεῖς ὡς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀνίχμου νεφέλης, τῆς αἰτίας Ἐλισάβετ, καθήρδευσε, διὰ τῆς Δείας αὐτοῦ διδασκαλίας, τοὺς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὸν προσερχομέ-

νων ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, κηρύττων αὐτοῖς τοῦ προσδοκωμένου Μεισίου τὴν παρουσίαν, ὡς ὁ Ὑμνογράφος λέγει ἐφεξῆς ἐν τῷ αὐτῷ Τροπαρίῳ. Καὶ ἄλλαι τινὲς διορθώσεις ἀπαντῶνται εἰς τὸ Δωδεκάμηνον, μὲ ὑποσημειώσιν εἰς τὸν οἰκίον ἐκάστης τόπον. — Εἰς τὴν Α'. Μαρτίου, Ὡδὴ ε'. ἀρχομένου πρότερον τοῦ δ'. Τροπαρίου, Ἀπισίας τῆς πικρᾶς, ναυτιῶσι σάλω νῦν, μετέθηκα τὰ κῶλα ταῦτα πρωθυστερα, οὕτω: Ναυτιῶσι σάλω νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ὡς τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων ἀπαιτούσης ἐνταῦθα Ν, καὶ οὐχὶ Α.

§. 10. Περὶ δὲ τῶν ἀκροστιχίδων τούτων, (ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀνέφερεν αὐτάς) καθὼς καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Ὑμνωδῶν, τῶν τοὺς Κανόνας μελουρησάντων, δὲν ὄκνευσα νὰ ἐπιγράψω εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ὅσα ἰδυνήθη νὰ εὕρω ἐν τοῖς χειρογράφοις, ἢ νὰ παρατηρήσω ἀπ' ἑμαυτοῦ. Τοῦτο δύναται πᾶς τις νὰ πιστωθῇ, ἐὰν παρατηρήσῃ τῆς παρουσίας ἐκδόσεως τοὺς πέντε μόνον μῆνας, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον· καθότι θέλει ἀριθμῆσαι εἰς αὐτοὺς 22 μὲν ἀκροστιχίδας, 77 δὲ ὀνόματα Ὑμνωδῶν ἐπιγεγραμμένα, μὴ ὄντα εἰς τὰς προτέρας ἐκδόσεις. Θέλει εὐρεῖ προσέτι πολλῶν Ὡδῶν Τροπάρια μεταθεθειμένα εἰς τὸν οἰκίον τόπον, τὰ ὅποια, ἐκτετοπισμένα ὄντα πρότερον, συνέχον τῶν ἀκροστιχίδων τὸν εἰρμόν, ὡς εἰς τὸν Κανόνα, φεῖ εἰπεῖν, τῶν Ἀγίων Νηπίων (Δεκεμ. ΚΘ'). Ὡδὴ α'. Εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα (Ἀπριλίου ΙΑ'). Ὡδὴ β'. Εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Δίου (Ἰουλίου ΙΘ'). Ὡδὴ γ'. καὶ εἰς ἄλλους πολλούς.

§. 11. Ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις Τροπαρίων ἀπαντῶνται πολλαχοῦ, καὶ εἰς ἄλλας μὲν Ὡδὰς, ἐξαιρέτως δὲ μετὰ τῆς πρώτης καὶ τρίτης, ὅπου φαίνεται μέγα τῶν ἀκροστιχίδων χάσμα. Αἴτιον δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὑποτίθεται, ὅτι Ὑμνωδοὶ τινες εἶχον μὲν τροπαρολογῆσαι καὶ τὴν δευτέραν τῆς Στιχολογίας Ὡδὴν, ἀφῆρθη ὁμοῦς ἔπειτα, ὡς τεταγμένη νὰ ψάλληται ἐν μόνῃ τῇ Μ. Τεσσαρακοστῇ, δι' οὗς ἀναφέρει λόγους ὁ Νικόδημος εἰς τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς (Κηπ. Χαρίτ. σελ. 20). Ἡ ὑπόθεσις αὕτη φαίνεται πολλὰ πιθανή, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἐξῆς τέσσαρας Κανόνας· ἦγον, τοῦ προφ. Μωϋσέως (Σεπτεμβ. Δ'), τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (Μαρτ. Α'), τῶν Ἀγ. Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ (Αὐγ. Δ'), καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰσαύρου (Ἰουν. ΙΖ)· καθότι οἱ Κανόνες οὗτοι ἔχουσιν ἐν τοῖς Θεοτοκίοις ἀκροστιχίδα τὰ ὀνόματα τῶν ποιησάντων αὐτοὺς Ὑμνωδῶν, Κλήμεντος καὶ Γρηγορίου, τὰ ὅποια, συγκείμενα ἐκ γραμμάτων ἐννέα, ἀπῆλθον πάντως καὶ ἐννέα Ὡδὰς· ὁ ἔστι, καὶ τὴν δευτέραν· ἀφαιρέσεως δὲ αὐτῆς, ὡς προείρηται, συναφῆρθησαν ὁμοῦ καὶ τὰ δεύτερα τῶν ὀνομάτων γράμματα, Λ καὶ Ρ, καὶ ἀναγνωσκονται ἤδη Κλήμεντος καὶ Γρηγορίου. Τὰ αὐτὰ, καὶ τοὶ μὴ οὐσης τῆς αὐτῆς τοῦ ὀνόματος ἀνάγκης, πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις καὶ εἰς δύο ἄλλους Κανόνας (Ὀκτωβ. Η' καὶ Φεβρ. ΚΕ'), ποίημα μὲν ὄντας Γεωργίου, ἀκροστιχίζοντας δὲ ἐν τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου, κατ' ἐλλείψιν τοῦ Ε, συναφαιρέθentos ἀναμφισβόως καὶ τούτου μετὰ τῆς Β', Ὡδῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὀκτάγραμμον αὐτὸ ὄνομα δὲν ἐῆρκει καὶ διὰ τὸ Θεοτοκίον τῆς Θ'. Ὡδῆς, διὰ τοῦτο, εἰς μὲν τὸν ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ Κανόνα ἀνεπληρώθη τὸ ἐλλείπον διὰ τοῦ Ν, τελευταίου γράμματος τῆς ἀκροστιχίδος· εἰς δὲ τὸν ἐν τῷ Ὀκτωβρίῳ ἐτέθη δις τὸ ἔσχατον τοῦ ὀνόματος Υ, ὡς καὶ ὁ Ἰωσήφ διπλασιάζει πολλαχοῦ τὸ Φ, δι' ἐλλείψιν Τροπαρίου. Περὶ ἐλλείψεως Τροπαρίων ἐν γένει ὄρα καὶ τὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ ῥηθέντος Κανόνος (Φεβρ. ΚΕ')· ὅπου ὁμοῦ, διὰ τὸ σύντομον, οὐδὲν περὶ Β'. Ὡδῆς ἀναφέρεται, εἰς τὸ πρᾶγμα σαφηνίζεται ἀκριβῶς.

§. 12. Σημειῶ προσέτι καὶ τοῦτο, ὡς εἰς τὰς ἀκροστιχίδας ἔχον τὴν ἀναφορὰν: Κανόνες τινὲς, ἔχοντες

ἀκροστιχίδας, δὲν ἔχουσιν ἐπομένως καὶ πάντα τὰ Τροπαρία σύμφωνα μὲ αὐτάς, ἀλλ' ἕτερα, πάντα ἀλλότρια τῆς ἀκροστιχίδος. Τοιαῦτα εἶναι τὰ τῆς ἡ. Ὤδης τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ (Φεβρ. ΚΘ'). τοιαῦτα τὰ τῶν τριῶν τελευταίων Ὤδῶν τοῦ Κανόνος τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννεμία Μαρτύρων (Ἀπριλίου ΚΗ'). Τοῦ δὲ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου (Ἰουνίου ΙΔ'), μόλις εἰς τὴν α. Ὤδὴν καὶ τὰς τρεῖς τελευταίας φαίνονται ἔχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος, τὰ δὲ λοιπὰ, συγκεχυμένα πάντα καὶ ἀσυνάρτητα (4). Ἡ δὲ σύγχυσις αὕτη προῆλθε μὲν ἴσως καὶ ἐκ τῆς τῶν τυπογράφων, ἢ τῶν αντιγραφῶν αὐτῶν ἀπροσεξίας, διὰ τῆς ὁποίας μετέβαλον καὶ παρεμόρφωσαν πολλῶν Τροπαρίων ἀρχάς· προῆλθε δὲ πολὺ πιθανώτερον ἐκ τῶν διπλῶν καὶ τριπλῶν Κανόνων, ὡς προεῖρηται (§. 8.), εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καλλὰκίς εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ τὸν αὐτὸν Εἰρμόν, ὡς οἱ ἐν χειρογράφοις φερόμενοι δύο Κανόνες τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ἐπισκόπου Ἀμασειας, ἀμφότεροι μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, διαφόρων δὲ ἀκροστιχίδων. Οἱ δὲ αντιγραφῆς ἢ οἱ πρῶτοι τῶν τυπογράφων ἔλαβον, ὡς φαίνεται, κατ' ἐκλογὴν, ἢ, ἀγνοῶν, κατὰ ποῖον ἄλλον λόγον, τινὰς μὲν Ὤδας ἢ Τροπαρία ἐξ ἑνός, τινὰς δὲ ἐξ ἑτέρου Κανόνος. Τὴν πιθανολογίαν ταύτην βεβαιοῖ ὁ ῥηθεὶς τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Κανὼν, τοῦ ὁποίου ἡ ἡ. Ὤδὴ, εἰς μὲν τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, ἔχει ἐπιγεγραμμένον Εἰρμόν, τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός· εἰς δὲ τὰ χειρόγραφα, Κάμινος ποτέ. Τοῦτο οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ ὅτι, ὑπάρχοντος καὶ ἑτέρου Κανόνος τοῦ Ἁγίου εἰς Ἦχον β., ἐλήφθη ἐξ αὐτοῦ ἡ ἡ. Ὤδὴ· διὸ καὶ ἀσύμφωνα τὰ Τροπαρία αὐτῆς πρὸς τὴν ἀκροστιχίδα. Τοῦτο λοιπὸν τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ, καὶ τοῦ ἀνωτέρω (Ἀπριλίου ΚΗ'), εὐραχθέντων ἐν τοῖς χειρογράφοις, μεταγράφας ἐκείθεν, ἀντικαθίστησα τὰ εἰς τὰς ἀκροστιχίδας καταλλήλα Τροπαρία τῶν εἰρημένων τεσσαρῶν ὠδῶν· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου ἀρῆκα, ὡς ἦτο πρότερον, μὴ εὐρῶν αὐτὸν ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 13. Ἄλλ' ἐπαυλῶν καὶ αὐθις εἰς τὸ περὶ διορθώσεως τῶν ᾠμάτων, δὲν δύναμαι, οὐδὲ δίκαιον εἶναι, ν' ἀποσιωπήσω ὅτι, εἰς τὴν διορθωσιν Ἀπολυτικίων τινῶν καὶ Κοντάκιων, ὠφελήθη καὶ ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐν Ἱερουσὶν Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Ἀνδρέου Ἰδρωμένου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ. Ὁ σεβάσμιος οὗτος, καὶ ἐλλόγιμος Γέρων, διελθὼν μετ' ἐπιστάσις τὰ ἐν τῷ Ὀρολόγιῳ Ἀπολυτικά καὶ Κοντάκια, διώρθωσεν ὅσα εὐρην ἐν αὐτοῖς χωλαίνοντα κατὰ τὴν ἐννοιαν καὶ ῥυθμόν· καὶ σημειώσας τὰ πάντα εἰς φυλλάδιον, ἐπερῆσεν αὐτὸ, κατὰ τὸν Δεκέμβρ. τῷ 1839 ἔτος, πρὸς τὸν εἰρημένον Πατριάρχην κύριον Γρηγόριον· ὁ δὲ, ἅμα λαβὼν, ἐνεχείρισεν αὐτὸ εἰς ἐμὲ, ἀρξάμενον ἤδη τῆς τῶν Μηναίων διορθώσεως, μετ' ἐπιταγῆς νὰ θεωρήσω τὰ πάντα, καὶ νὰ ἐκλέξω εἴτι καλὸν εὐρῶ ἐν αὐτοῖς. Τοῦ Ἰδρωμένου τούτου λοιπὸν διορθώσεις εἶναι τὸ Κοντάκιον τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου (Σεπτ. Σ'). τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. Σ'). τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου (Μαΐου Θ'). τὸ Κοντάκιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Ἰουνίου ΚΔ'), καὶ ἄλλα ἱκανὰ τὰ ὅποια κατεχώρησα καὶ εἰς τὴν Ε'. ἔκδοσιν τοῦ Μ. Ὀρολόγιου. Τὸ πάντων δὲ ἀξιολογώτερον εἶναι τὸ Προεῖρητιον Ἀπολυτικίου τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμφαίνεται ἡ ἀρ-

(4) Ἡ εἰς τὰ Τροπαρία τῶν Κανόνων ἀνωμαλία ἐπιπολάζει μάλιστα εἰς τὰ καλοκαιριῶν Μηναῖα, πλέον δὲ πάντων εἰς τὸν Ἀπρίλιον. Εἰς τοῦτον μόνον τὸν μῆνα, ἀφ' οὗ ἐπέγραψα ἀκροστιχίδας ὅκτω, μετέγραφα ἔτι ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ ἐξήκοντα Τροπαρία, πρὸς ῥυθμίσειν αὐτῶν τε καὶ ἄλλων ἀκροστιχίδων, ἐκτός τῶν εἰς τὴν ΚΗ'. εἰρημένων τριῶν ὠδῶν, αἵτινες περιέχουσι 15 Τροπαρία, μεταγεγραμμένα καὶ αὐτὰ· τὰ πάντα ἑκτὸς Τροπαρία ἐβδομήκοντα πάντε.

χαία τοῦ ᾠματος γνησιότης καὶ καλλονή· καὶ τὸ ὅποιον εὐρην (ὡς ἔλεγεν αὐτός) εἰς Ὀρολόγιον παλαιόν, τυπωθῆν ἐν ἔτει 1563 (δ).

§. 14. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦ Γέροντος Ἰδρωμένου αἱ σημειώσεις, οὐσαί μερικαί, ἠδύναντο νὰ μὲ ὠφελίσωσι κατὰ πάντα. Πολλὰ τῶν ἱερῶν ᾠμάτων, καὶ ἐξαιρέτως Καθίσματα, χωλαίνοντα κατὰ τὸν ῥυθμόν, καὶ προξενούντα χασμωδίαν, εἶχον χρεῖαν διορθώσεως. Εἰς δὲ τὰ τοιαῦτα μὴ ἔχων ἄλλο μέσον βοηθητικόν, ἠναγκάσθην ἀλλοῦ μὲν νὰ μεταθίσω τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ λόγου, ἀλλοῦ δὲ νὰ προσθήσω καταλλήλου τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ συντάξει συλλαβὴν, ἢ λέξιν, ἢ καὶ κῶλον ὀλόκληρον· ἢ ἐξ ἐναντίας, ν' ἀφαιρέσω τὸ περιττόν· τινὰ δὲ ἐτόλμησα καὶ νὰ μεταποιήσω μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, παράχωρδα ὄντα πολὺ, καὶ τὰ μέτρα τοῦ ῥυθμοῦ παραβαίνοντα.

Ἐκ τούτων τὰ μᾶλλον ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ ἐξῆς — Δεκεμβρίου Δ'. Καθίσμα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ Ἰουλιανῆς μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν — Δεκεμ. Ε'. Καθ. Θεοτοκίου τῆς γ. Ὤδης — Δεκεμ. Σ'. Καθ. Θεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΙΑ'. Καθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΙΔ'. Καθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Δεκεμ. ΚΑ'. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, καὶ Προεῖρητιον — Φεβρουαρίου ΙΑ'. Καθ. Θεοτ. τῆς γ. ὠδῆς — Φεβρ. ΙΓ'. Καθ. Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Μαρτίου Α'. Καθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς — Μαρτίου ΚΑ'. Καθ. τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τῆς αὐτῆς. — Εἰς τούτων τὰ πλεῖστα ὑπεσημείωσα καὶ τὴν προτέραν αὐτῶν ἀνάγνωσιν, πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀπὸ γ. Ὤδης δεύτερον Καθίσμα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (Ἰανουαρίου Α') προσέθηκα τὸ κῶλον, δι' ὧν ὡν πανσεβάσμιος. Ἐσαυτως καὶ εἰς τὸ μετὰ τὴν γ. Ὤδὴν Καθίσμα Σταυροθεοτοκίου (Φεβρ. ΙΓ' καὶ ἀλλαγῶν), τὸ κῶλον, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καθότι, χωρὶς τῆς προσθήκης τῶν κῶλων τούτων, ἢ τούλα-

(δ) Τὸ Ὀρολόγιον τοῦτο εἶναι κτήμα τοῦ τιμαφεστάτου μοι φίλου κυρίου Ἀνδρέου Μουστοξύδη τοῦ Κερκυραίου· ἔχει δὲ τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Τὸ παρὸν Ὀρολόγιον ἐτυπώθη ἐν » Ἐννετίαις, ἐν οἰκίᾳ Ἀνδρέου τοῦ Σπινέλλου, Μονεταρίου τῆς » Ἐκλαμπερτάτης Ἀρχῆς τῶν Ἑνετῶν, ἐπιμελεῖα τε καὶ διορ- » θῶσει Ζαχαρίου ἱερέως Σκορδουλίου Κρητός, τοῦ ἐπιλεγομένου Μαραφαρᾶ, καὶ ἐπιτρόπου τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως » Οἰκομνησίου Πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς » ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φηξ' Ἰουλίου Σ' »

Περιέχει δὲ ἐπὶ τέλους τὸν περὶ ἐξόδου ψυχῆς λόγον Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας — Τὰ εἰς τοὺς 12 Μῆνας Προσόμοια Χριστοφόρου Πατριάρχου καὶ Ἀγιοπάτου τοῦ Μιτυληναίου — Καθῶν καταγυκτικῶν καὶ παρακλητικῶν τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδέλφειας Θεολόγου, κατ' ἀφάθρητον, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν Περσῶν περὶ εὐσεβείας — Καὶ σύνταγμα μικρὸν περὶ τῶν Τεσσαρακοστῶν καὶ Νηστειῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τινὰ ἐννοιαν ἔχει ἐκάστη.

Ἰστέον ἔτι, ὅτι τὸ μνημονευθὲν Προεῖρητιον Ἀπολυτικίου τῆς Ὑπαπαντῆς εὐρίσκειται καὶ εἰς χειρόγραφον Τυπικόν τῆς Χαλκίδος, ἀπαραλλάκτως τὸ αὐτὸ, μὲ μικρὰν μόνην διαφορὰν εἰς τὸ τέλος· ἦγον, ἀγτί τῷ, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρεκτῶς ἐξίσταμενοι, ἐν τῷ Τυπικῷ ἀναγινώσκειται, νῦν σὺν ἡμῖν ὕμνον ἄδει, φρικτῶς ἐξίσταμενος. Ἐχει δὲ τὸ Τυπικόν τοῦτο ἐπὶ τέλους τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Ἐγράφη τὸ » παρὸν Τυπικόν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου ἐν » Γερμονάχοις κυρίου Δοσιθέου, καὶ Καθηγουμένου τοῦ εὐαγοῦς » Ξενοῦ τοῦ Ἀρματίου, ἐν ἔτει 5796 » ἦγον, τῷ 1447 σωτηριῶν ἔτει· ὁ ἔστιν 116 ἔτη πρὶν τυπωθῆν τὸ ἀνωτέρω Ὀρολόγιον, καὶ β' πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης. Μετὰ δὲ τὴν ἀλώσειν αὐτῆς, διαρπαγέντων τῶν ἱερῶν καταγωγῶν, μεταπεσόν καὶ τὸ Τυπικόν τοῦτο εἰς διαφόρους χεῖρας, τελευταῖον ἐγένετο κτήμα τῆς κατὰ τὴν Ζωζούπολιν προεῖρημένης Μονῆς τοῦ Προδρόμου (Σημ. β'), ἀφιερωθὲν εἰς αὐτὴν τῷ 1584 ἔτει, ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Μεσημβρίας Ἰγνατίου, ὡς ὑπεσημείωσεν ἕτερος κατόπις τῆς προλεχθείσης ἐπιγραφῆς.

χιότεν ἄλλων ὁμοίων, ἢ κολόβωσις τῶν εἰρημένων δύο ἀσμάτων γίνεται ἐκαισθητῆ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ὁπωσοῦν γινώσκοντα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν μελωδίαν. Καὶ ἐπομένως ἢ κολόβωσις αὕτη, καὶ τὰ λοιπὰ παράχρδα καὶ φθαρτικά τοῦ ῥυθμοῦ, πταισμάτα προφανῆ νομιζόμενα τῶν ἀντιγραφίων καὶ τυπογράφων, καὶ εἰς τὴν ἀπροσεξίαν ἐκείνων ἀποδιδόμενα, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν Ὑμνοδῶν, (περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ ὑποπεύσῃ ἀγνοίαν τῶν τῆς μελοποιίας κανόνων) οὕτω, λέγω, νομιζόμενα τὰ τοιαῦτα, ἠνάγκασάν με νὰ γίνω τοσοῦτον τολμηρὸς.

§. 15. Ὅπου λοιπὸν ἐχῶλαινε ὁ ῥυθμὸς, ὅπου τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐννοίας δὲν εὐδοῦντο, οὕτω κατ' ἀνάγκην διώρθωσα τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν ἀσμάτων· χωρὶς δὲ ἀνάγκης τινός, οὐδὲ ἠγγισα ἔλως τὸν κάλαμον εἰς αὐτά. Πρὸς ἀπέδειξιν τούτου ἀναφέρω ἐνταῦθα ὀνόματα καὶ ῥήματα τινὰ, τῶν ὁποίων ἢ χρῆσις, διὰ τὸ σπάνιον, φαίνεται παράβασις κανόνων γραμματικῶν, ἀλλ' ὅμως μεταχειρίζονται αὐτὰ οἱ Ὑμνογράφοι, ὑπὸ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ῥυθμοῦ ἀναγκαζόμενοι.

§. 16. Μεταχειρίζονται οὕτοι τὸ ὑπερθετικὸν ὄνομα εἰς γένος κοινόν, ὡς εἶναι πολλὰ τῶν Σιτικῶν ἐπιθέτων· π. χ. εἰς τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου, Ὡδὴ ἡ. Τροπάριον γ'. Κανόνος δευτέρου, «δυσωδέστατον φθορὰν», ἀντὶ δυσωδεστάτην — Εἰς τὴν ΚΒ'. Ἰανουαρίου, «Δυὰς φωτειδέστατος», ἀντὶ φωτειδέστατη — Εἰς τὴν ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ Σ'. Τροπάριον β'. Κανόνος δευτέρου, «τὴν ὑπέρτατον στάσιν» — Εἰς τὴν ΚΓ'. Ἀπριλίου, Ὡδὴ δ'. Τροπάριον γ'. Κανόνος πρώτου, «λυγυία τιμαλφίστατε» — Αὐτόθι, Ὡδὴ Σ'. Τροπάριον α'. «γλυκύτατον δρόσον» — Εἰς τὴν ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ, προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, Τροπάριον γ'. «Ἐκκλησία ἄριστος» — Εἰς τὴν ΙΗ'. Ἰουίου, Κοντάκιον, «τὴν ἀθεώτατον γυνῆν» — Εἰς τὴν Δ'. Αὐγούστου, Ὡδὴ γ'. Τροπάριον γ'. «ὁσμὴ πανευωδέστατος», καὶ τ. λ. «Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι κανόνων παράβασις, μάρτυς ὁ Ὁμηρος, πρῶτος πάντων ἐπέων: Φωκίῶν ἀλιτροφίων ὀλοώτατος ὄδμη (Ὀδυσ. Δ'. στίχ. 442). Εἶτα ὁ Θουκυδίδης, οὕτω λέγων: «Ταύτη γὰρ δυσσεβολώτατος ἢ Ἀσκρίς» (Βιβλ. γ'. 101). Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων, μεταχειρισθεὶς τὸ συγκριτικόν, ὡς γένους κοινῆ, ἀπτικώτερον, παρὰ τὸν κοινόν καὶ συνήθη κανόνα· «ὑπὸ λαμπροτέρου, (ἀντὶ λαμπρότερας) μαρμαρυγῆς ἐμπέπλησται», (Πολιτ. ζ'. σελ. 518).

§. 17. Μεταχειρίζονται προσεῖτι τὸ, ἠττάω, εἰς ἐνεργητικὴν φωνὴν καὶ σημασίαν, ὡς εἰς τὴν ΙΕ'. Νοεμβρίου, Ὡδὴ ἡ. Τροπ. γ'. «πίπτοντες, τοὺς ἐναντίους γὰρ ἠττήσαν». Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ΙΓ'. Ἰανουαρίου, Ὡδὴ δ'. Τροπ. α'. Κανόνος δευτέρου, «τὸν δυσμενῆ ἠττήσατε». Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, εἰ καὶ σπάνιον, εὐρίσκειται ὅμως ἐν χρῆσει καὶ εἰς τοὺς συγγραφεῖς· ὡς, «οἰκτρὴν γὰρ Δίαμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἠττᾶν καὶ τὸ ἠττάσθαι οἰκτρὸν ἦν» (Σχολιασ. Εὐριπ. Φοίνισσ. Στίχ. 1380) — Ἐπι δὲ καὶ τὸ τεύξασθαι, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Μαρτίου, Προσόμ. Θεοτοκ. τοῦ Ἑσπερινοῦ, «καὶ Δίας τεύξασθαι χάριτος». Καὶ πάλιν ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ ἡ. Τροπ. γ'. «σοὺ τοὺς ἀνδρόφονους τεύξασθαι σωτηρίας», καὶ ἀλλαγῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαρίμπατον τοῦτο ἀπαντᾶται εἰς τὸν Σύνεισιον ἐν τῇ αὐτῇ χρῆσει· «Καὶ γίνοιτο ἀν' ἀγαθοῖς εὐχῇ τεύξασθαι φιλίας βασιλικῆς» (λόγῳ παρὶ Βασιλ. 6.). Καὶ ἀν' εἰς λογογράφους, μηδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντας, συγχωροῦνται τὰ τοιαῦτα, πολλῶ μᾶλλον εἰς Ὑμνογράφον, ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ὑμνωδίας ἀναγκαζόμενον.

§. 18. Προσετέθητο εἰς ταῦτα καὶ τὸ, καταπτῶ, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ, καταβάλλω, ὡς εἰς τὴν Σ'. Μαρ-

τίου, Ὡδὴ α'. Τροπ. β'. «τῷ δυσμενεῖ συμπλακέντες μάρτυρες, καταπτῶσατε αὐτὸν», καὶ ἀλλαγῶν εἰς μετοχὴν παθητικὴν, συμπτωθέντα· ὡς εἰς τὴν Ζ'. Ἀπρ. Ὡδὴ Σ'. Τροπ. γ'. «τοῖς πάθεσι συμπτωθέντας». καὶ εἰς τὴν Η'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ Σ'. Τροπ. δ'. «Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα με ὄλον»· καὶ Σηλυκῶς ἀλλαγῶν, συμπτωθεῖσαν — Καὶ τὸ ἱπτάομαι, ἀντὶ τοῦ, ἱπταμαι· ὡς εἰς τὴν Α'. τοῦ αὐτοῦ, Ὡδὴ ε'. Τροπάρ. ε'. «ἱπτάθης πρὸς αὐλα»· καὶ εἰς μετοχὴν (αὐτόθι), Ὡδὴ Σ'. Τροπ. α'. «Ἀὐλῶ νῶ ἱπταθεῖς πρὸς τὰ αὐλα» — Ἐπι δὲ καὶ τὸ, τεθνήξαντες, ἀντὶ τοῦ, θανόντες· ὡς εἰς τὴν Ε'. Ἀπρ. Ὡδὴ Σ'. Τροπ. α'. «καὶ εὐσεβῶς τεθνήξαντες»· καὶ ἀλλαγῶν — Ἐπι πᾶσι δὲ καὶ τὸ, τίξασα, πλλαγῶν τῶν Θεοτοκίων.

§. 19. Ταῦτα πάντα λοιπὸν, καὶ τοὶ μὴ φθείροντα τὸν ῥυθμὸν, μηδὲ τὴν σύνταξιν ἢ τὴν ἐννοίαν παραβλάπτοντα ὅλως, διορθῶσι μολοντούτο τινές, κατὰ τοὺς κοινοτέρους, καὶ τὴν σήμερον μᾶλλον συνήθεις, κανόνας τῆς Γραμματικῆς. Εἰς τὴν ἡμετέραν ὅμως ἐκδοσὶν ἀφίθησαν ἀνεπάφα πανταχοῦ, τὸ μὲν, διὰ τὸ πρὸς τοὺς ἱερούς Ὑμνογράφους ὀφειλόμενον σεβασ· τὸ δὲ, καὶ εἰς γνώρισμα τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἱερῶν ἀσμάτων.

§. 20. Τὰ δὲ Συναξάρια, μὴ ἔχων πρωτότυπον Ἑλληνικὸν πρὸς βοήθειαν, διώρθωσα ἐκ τοῦ ἀπλοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου· διώρθωσα δὲ, καθὼς περὶ τούτου ἐγνωμοδότησεν ἡ αὐτοῦ Παναγιότης ὁ κύριος Γρηγόριος, ἐκείνα μόνον, τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς Μηναίοις τυπωθέντα, κατὰ τοὺς φαινομένους αὐτῶν σολοικισμοὺς, ἢ ἀσυνταξίας, χωρὶς νὰ προσθέσω ἄλλα νεώτερα, ἐξ ὧν φέρει ὁ Συναξαριστής, ἢ ν' ἀφαιρέσω ἐξ ἐναντίας τί ἐκ τῶν προτέρων, εἰ μὴ ὅσα καὶ ὁ Νικόδημος εὗρε περιττά, δις καὶ τρις τὰ αὐτὰ τετυπωμένα — Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Συναξαριστοῦ διώρθωσα καὶ τινὰ κύρια ὀνόματα, καὶ πάντα ἐν γίνε τοὺς στίχους, Ἰαμβικὸς τε καὶ Ἡρωϊκός, ὅσοι προὔπῃρχον εἰς τὰ Μηναία. Ὅπου δὲ ὁ ἠρωϊκὸς οὗτος ἔλειπε, προσέθηκα καὶ αὐτὸν μετὰ τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑορταζομένου Ἀγίου, οὗ τινος καὶ ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται. Καὶ Συναξάρια δὲ μετέθηκα πολλὰ ὡς καὶ ὁ Νικόδημος, ἐκτιτοπισμένα ἔντα τὸ πρότερον εἰς ἄλλην ἡμέραν τυχόν, ἢ καὶ εἰς ἄλλον Μῆνα ἐνίστοι, ὡς τὸ τοῦ Ἀγίου Ἡουρίου (Μαρτίου Β'), ἐβρίμμενον μακρὰν εἰς τὴν Ι'. τοῦ Μαΐου μηνός· ἢ εἰς τὴν αὐτὴν μὲν εὐρισκόμενα ἡμέραν, ἀτάκτως ὅμως καὶ προθύστερον· ἐκ τοῦ ὁποίου συνέβαινε πολλάκις ἐτέρου μὲν Ἀγίου Ἀκολουθία νὰ ψάλλεται, ἐτέρου δὲ Συναξαρίου νὰ προηγηθῆται μετὰ τὴν Σ'. Ὡδὴν· ὡς π. χ. εἰς τὴν ΚΔ'. Ἀπριλίου, ὅπου ἡ μὲν Ἀκολουθία εἶναι τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, μετὰ δὲ τὴν Σ'. Ὡδὴν προηγούντο καὶ στίχοι καὶ Συναξάριον τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

§. 21. Ὅτι δὲ καὶ ἀπ' ἐμαντοῦ διώρθωσα στίχους τινὰς, λέγω ἐνταῦθα τὴν αἰτίαν.

Α'. Εἰς τὴν Ι'. Νοεμβρίου, ὁ μὲν Ὑμνογράφος ἀναφέρει πεντάκις ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ, οὐ μόνον εἰς τὸ τετυπωμένον Μηναίον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Κουτλουμουσιανόν χειρόγραφον, (καθότι τὸ τῆς Χάλκης μεμβραῖνον οὐκ ἔχει τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην) ἀναφέρει, λέγω, ἐξ ὀνόματα ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένων· τοσαῦτα ἐπιγράφει καὶ τὸ Μηναῖον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπερινοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Σ'. Ὡδὴν, αὐτότε τὸ Μηναῖον καὶ ὁ Συναξαριστής ἐπιγράφουσι πέντε μόνον, παρασιωπώμενον τοῦ Τερτίου. Πεντάδα μυστῶν λέγουσι καὶ οἱ στίχοι εἰς τὸ Μηναῖον καὶ εἰς τὸν Συναξαριστήν. Ταύτην λοιπὸν τὴν Πεντάδα μετέβαλον εἰς Ἐξάδα· ὡσαύτως καὶ τὸ Πεντάς ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ

στίχῳ εἰς τὸ Ἐξάς, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορταζομένων.

Β'. Εἰς τὴν ΙΔ'. Δεκεμβρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν εἶχεν,

Οὐ δὲνδρινόν σε, Θύρσε, κλάδον ὁ πρίων.

Ὁ δὲ Συναξαριστὴς ἐτύπωσεν.

Οὐ δὲνδρινὴν σε, Θύρσε, Δύραν ὁ πρίων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ Δύρσος σημαίνει κλάδον, ἢ ῥάβδον (βέργαν) ἑλαφράν, καὶ ὀμαλήν, καὶ εὐθραυστον, καὶ ἐπειδὴ ὁ τῶν στίχων τούτων ποιητὴς παίζει πολλάκις πρὸς τὰ ὀνόματα, ἀφίει ἐγὼ καὶ τὸν κλάδον τοῦ Μηναιῶ, καὶ τὴν Δύραν τοῦ Συναξαριστοῦ, ἔγραψα προτιμότερον. Δύρσον, οὕτως.

Οὐ δὲνδρινόν σε, Θύρσε, Δύρσον ὁ πρίων.

Ὅπερ ἐμφαίνει εὐφρεστέραν καὶ χαριστέραν παιδιὰν τοῦ ὀνόματος, κυρίως καὶ προσηγορικῶς λαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ Δύραν τοῦ Συναξαριστοῦ ἐκ τοῦ Δύρσον παρεφθάρη, ἂν συγχωρῆται νὰ εἰκάσῃ τις τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς συστοιχίας ἀμφοτέρων τῶν λέξεων.

Γ'. Εἰς τὴν Δ'. Ἰανουαρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν οὐκ ἔχει ὀλοτελῶς στίχους εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένους Ο'. Ἀποστόλους· τοῦ δὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν διστίχου,

Τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς Ἀποστόλους,

Καὶ συνάμα τοὺς πάντας τιμαῖσθαι Σέμις,

ἄκωλος ὁ πρῶτος, καὶ ἀμφοτέροι ἀμετροί· διὸ μετεποίησα αὐτοὺς εἰς τὸ ἀκόλουθον,

Τοὺς ἑβδομήκοντ' εὐκλειεῖς Ἀποστόλους

Καὶ ἑδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν Σέμις.

Δ'. Εἰς τὴν Α'. Ἰουλίου, πέντε ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ἑορταζομένων, τὸ μὲν Μηναιὸν ὀνομάζει τοὺς δύο μόνον εἰς τὸ Ἰαμβικὸν διστίχον, καὶ εἰς τὸν Ἡρωϊκόν· ὁ δὲ Συναξαριστὴς, προσθεῖς δύο ἕτερα διστίχα διὰ τοὺς λοιπὰς τρεῖς, ἐπιφέρει ἔπειτα εἰς τὸν Ἡρωϊκόν, Τέσσαρες, καὶ οὐχὶ πέντε. Τούτους λοιπὸν τοὺς πέντε συνάψας ἐγὼ εἰς ἓν μόνον διστίχον, συντομίας χάριν, διώρῳσα συμφώνως καὶ τὸν Ἡρωϊκόν.

Ἐπαινετός, Κρήσις τε, καὶ Σιλουανός,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιάτου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Καὶ ἀλλαγῶ δὲ εὐρήσεις στίχους διωρθωμένους, καὶ ὀνομαστὶ εἰς τὴν ΙΒ'. Ἀπριλίου, χωρὶς ν' ἀναφέρω αὐτοὺς ἐνταῦθα. Καὶ αὕτη μὲν ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὀλικὴ διόρθωσις τῶν ἐν τοῖς Μηναιαῖς ἐμπεριεχομένων.

§. 22. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν παρούσαν ἐκδοσὶν ἐγένοντο καὶ προσθήκαι τινές, σημειῶ καὶ ταύτας ἐνταῦθα.

Ἐν πρώτοις, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, κατεχώρισα εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον τὸ Τυπικὸν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν μὲν εἰθισμένην εἰς αὐτὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακοινωθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας· ὁ δὲ λόγος τῆς καταχωρήσεως ταύτης, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, εἶναι σαφής. Καθότι, ἀφ' οὗ ἀπαξ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἔφθασε νὰ δημοσιεύσῃ Τυπικόν, καὶ νὰ διαδώσῃ αὐτὸ εἰς πάσας τὰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην Ἐκκλησίας τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ νὰ διατηρῆται πανταχοῦ ἢ πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διάκοσμον ἀπαιτουμένη εὐταξία

καὶ συμφωνία, ἐπόμενον ἦτο, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον νὰ συγχωρευθῆ τὸ αὐτὸ Τυπικόν, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, καὶ νὰ συντυπωθῆ μετὰ τῶν Μηναιῶν, διανεμηθέντων τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ εἰς τὰς διαφόρους τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάς, ὅπου ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει. Καὶ οὕτως οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν προϊστάμενοι, ἔχοντες πρόχειρον, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ τὴν ὁδηγίαν, προταπτομένην πάντοτε μιᾶς ἐκάστης ἑορτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡ διάταξις γίνεται, νὰ διευθύνωσιν εὐκόλως, καὶ ἄνευ χασμῶδίας τινός, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τῶν Ἀκολουθίας, ὅταν μάλιστα συμπέσωσι δύο καὶ τρεῖς ἑορταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

§. 23. Ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατάξεως ἐξαιροῦνται οἱ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις διατρίβοντες, ἐδήλωσε τοῦτο ἡ αὐτὴ Μεγάλη Ἐκκλησία, ῥητῶς εἰπούσα εὐθύς ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ εἰρημένου Τυπικοῦ: « Τὰ ἱερά Μοναστήρια, » φυλάττοντα κατὰ χρέος ἀπαραίτητον τὰ ἀρχαῖα Τυπικά, » ἢ καὶ αὐτὰ τὰ Κιτιορικὰ ἕκαστον, ἀκολουθοῦσιν ἀπαρα- » βάτως τὰς ἰδίαις τάξεις, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὄρισται διὰ τοὺς » ἐν αὐτοῖς μοναστάς, οἵτινες καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμερο- » νυκτιοῦ ἐν προσευχαῖς μακραῖς, καταनुκτικαῖς τε δεή- » σεσι, καὶ ὀλονύκτοις ἀγρυπνίαις διανύουσιν, ὑψηλότερον » τοῦ κοσμικοῦ βίου διαγοντες. »

§. 24. Τῇ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, προσετέθη εἰς τὴν Α'. Ἰουνίου ὁ ἐν τοῖς χειρογράφοις κοινὸς Κανὼν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δὲ προσθήκη αὕτη, ἐνῶ ἀπαλλάττει τὸν Κανονάρχην ἀπὸ τῆς συνεχοῦς μεταπηδήσεως, καθ' ἐκάστην ὥδην, νῦν μὲν εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Κορυφαίων, νῦν δὲ εἰς τὸν τῶν Δώδεκα, ἐκπληροῖ ἐν ταύτῳ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τυπικῆς διατάξεως συντομώτερα, συνυμνουμένων δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος ἀμφοτέρων τῶν Κορυφαίων.

§. 25. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Σρόνου καταδασιν τοῦ Γρηγορίου τούτου (τῇ ΚΘ'. Φεβρουαρίου, 1840), καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάβασιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παναγιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ Δ', ἀνέφρα καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα τὴν, κατὰ προτροπὴν καὶ γνώμην τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ἐνασχολήσιν μου εἰς τὴν τῶν Μηναιῶν διόρθωσιν. Ὁ δὲ, ἀσμένως ἀποδεξάμενος τὸ ἔργον, καὶ εἰς τὴν τούτου ἐξακολουθήσιν καὶ ἀποπεράτωσιν προσεπεισούσας με διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ εὐχῶν, ἐπέταξέ μοι νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν ΙΑ'. Ἰουλίου τὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψαλλομένην ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἵνα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, ἑορτάζωσιν αὐτὴν κατὰ χρέος καὶ πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι, ὡς κυρώσασαν τῆς Πίστεως τὸν Ὄρον. Εἰς δὲ τὸ μετὰ τὴν ε'. Ὤδην Συναξάριον ταύτης τῆς Ἀκολουθίας ἀναφέρεται ἱστορικῶς καὶ ἡ, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακόμισις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Εὐφημίας. Κατ' ἐπιταγὴν ἔτι τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος ἐπέγραψα, ὅτι ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν, (τὴν μετὰ τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου), τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, καὶ οὐχὶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἐπαγράφετο πρότερον (6). Ὁ αὐτὸς Πα-

(6) Μεγάλη ἀταξία καὶ σύγχυσις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μετὰ τῶν τετυπωμένων καὶ τῶν χειρογράφων Μηναιῶν. Καθότι πάντα μὲν κοινῶς ἐπιγράφουσιν αὐτὴν, Ἀκολουθίαν τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἶτα τὸ μὲν Κουτλουμουσιανὸν χειρόγραφον ἔχει τρία μόνον προσόμοια τῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Κυρ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν): τὸ δὲ τῆς Χάλκης, αὐτὰ τε τὰ τρία, καὶ τρία ἕτερα, ἐπιγραφόμενα μὲν, Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου, διαλαμβάνοντα δὲ περὶ τῶν ἐπτὰ Συνόδων· διάφορα δηλοῦντι ταῦτα παρὰ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον (μετὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου), ποίημα ὄντα κἀκεῖνα τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ. Κανόνα δὲ ἔχουσιν

ναγιώτατος κύριος Ἀνθίμος ἔδωκέ μοι δύο Ἀπολυτίκια, ἰδιοχείρως γεγραμμένα, ἐπιτάξας μοι νὰ καταχωρήσω αὐτὰ εἰς τὰ Μηναῖα· τὸ μὲν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου (Σεπτ. Γ'), ποίημα τῆς αὐτοῦ Παναγιόττου· τὸ δὲ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Γουλίττης (Ἰουλίου ΙΕ'), ποίημα τοῦ πρώην Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ε'.

§. 26. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Κωνσταντίου Α', τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Προλόγου μνημονευθέντος, προσέθηκα, ἐκ τῆς Πανθεκτικῆς αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης (Νοεμ. ΚΕ') Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς, καὶ τρία Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Ἡ αὐτοῦ Παναγιότης, ἐρωτηθεῖσα παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Μαμωνᾶ, καὶ τίς ὁ Μαμωνᾶς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν Ὑμνογράφων ἀναφερόμενος (Ὀκτωβ. ΙΖ'. Ὡδὴ δ'. Τροπάριον γ'. καὶ Ἰουνίου Β'. Ὡδὴ α'. Τροπάριον γ'), ἀπεκρίθη μοι ἐγγράφως τὰ δέοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου, τὰ ὅποια καὶ ὑπεσημείωσα αὐτολεξεὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον τοῦ Ὀκτωβρίου, πρὸς γνῶσιν καὶ ἄλλων, εἰάν τυχὸν ἀγνοῶσι καὶ αὐτοί, ὅπερ κἀγώ. Καὶ ἄλλας μου δὲ ἀπορίας ἔλυσεν ὁ σεβάσιμος οὗτος καὶ πολυτίστωρ ἀνὴρ, καὶ εἰς πολλὰ ἐζήτησα τὴν γνώμην του. Ἀνέγνω προσετι ὁ αὐτὸς μετ' ἐπιστάσιαις καὶ ὀλοκλήρην τὸν Δεκέμβριον, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτῷ γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 27. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν, προσετέθησαν ἐτι ἐκ μὲν τῶν χειρογράφων τὰ ἐξῆς: Δοξαστικὸν ἰδιόμελον εἰς τοὺς Αἶνους τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ (Ὀκτωβ. Σ'), τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Τυπικοῦ, δὲν ὑπῆρχεν ὁμοίως εἰς τὰ Μηναῖα — Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου (Ὀκτωβ. Θ'), πρὸς δαξολογίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐκ τῆς χορείας τῶν Δώδεκα — Ὁ Κανὼν, καὶ τὸ μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν Καθίσμα τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ (Μαΐου ΙΒ'), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τούτου Ἀκολουθίας· ἐτι δὲ καὶ Ἐξαποστειλᾶριον κοινὸν τοῦ τε Ἀγ. Ἐπιφανίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ — Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλ. Α'). καὶ ἕτερα τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ (Ἰουλ. Ε') πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τούτων κολοδωμένης Ἀκολουθίας, ἐχούσης μὲν πάντα, ἐτι δὲ καὶ Λιτῆν, μηδὲν δὲ Καθίσμα — Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοῦ Σταυροῦ τὴν Πρόοδον (Αὐγ. Α') — Μικρὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Αὐγούστου Σ'), καὶ Ἀντίφωνα εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτὴν, ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἱεράς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου — Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὰ Καταξέσια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου (Αὐγούστου ΛΑ'). Ἐνῆλλάγη δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλίου Α')· καθότι τὸ μὲν ἐν τοῖς Μηναίοις Συναξάριον ἐπιγράφει, ὅτι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ῥώμῃ· ὁ δὲ πληρέστερος τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆς προσθέτει, ὅτι καὶ κατήγοντο ἀπὸ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην· ὁ δὲ εἰς

ἀμφότερα τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ ποιηθέντα εἰς τὰς ἑπτὰ Συνόδους. Ἐξ ἐναντίας τὰ τετυπωμένα, μετὰ τὴν προρρήθεισαν κοινήν ἐπιγραφὴν, ἐχουσιν ἐπειτα καὶ Προσόμοια καὶ Κανόνας, περὶ τῆς Δ' καὶ Ε' μόνου Συνόδου διαλαμβάνοντα· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς Συναξάριον ἀναφέρει τὴν Δ' μόνην. Ὁ Νικοδήμος, τυπωσας ἐν τῇ Συναξαριστῇ αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου, τὸν ἀνωτέρω Κανόνα τοῦ Γερμανοῦ, προέταξεν αὐτοῦ καὶ τὰ εἰς τὴν Ζ' Σύνοδον Προσόμοια, περὶ τῶν ἑπτὰ Συνόδων διαλαμβάνοντα καὶ αὐτὰ, διὰ νὰ συμπάλλωνται ὁμοῦ, καθὼς καὶ ἀρμόζει τῶνόντι. Ἀλλὰ τότε πάλιν ἀπαιτοῦνται ἄλλα Προσόμοια διὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζ' Συνόδου. Περὶ τούτων πάντων λοιπὸν ἐρωτηθεὶς ὁ ἀνωτέρω Παναγιώτατος κύριος Ἀνθίμος, ἐπέταξέ μοι νὰ ἐπιγράψω μόνον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τὸ ὄνομα τῆς Δ' Συνόδου, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸ Συναξάριον, χωρὶς νὰ μετακινήσω ἄλλο τι, ὡς καὶ ἐπιστήσα.

αὐτὴν τὴν ἡμέραν Κανῶν, Ὡδὴ ε'. Τροπάριον α'. λέγει: Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι τῆς ὄντως φωτοδότιδος· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος ἐμελουργήθη διὰ τοὺς ἐν τῇ Α' Νοεμβρίου ἐορταζομένους, τοὺς ἐξ Ἀσίας ὄντας. Ὅθεν ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου, ἐτέθη ἕτερος ἐκ τῶν Χειρογράφων, ὃς τις οὐδὲν μὲν περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἁγίων διαλαμβάνει, οὐδὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ προειρημένος· εἶναι ὁμοῦς τοῦλάχιστον ὁμαλώτερος πρὸς ψαλμωδίαν, διὰ τοὺς συνηθεστάτους αὐτοῦ Εἰρμούς, τὸ, Ὡς ἐν ἡπίερω πεζεύσας, κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν χειρογράφων.

Ἐκ δὲ τοῦ Τυπικῆ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας προσετέθησαν, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου (Σεπτεμβ. Α') — Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Δοξαστικά δύο, καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου (Δεκεμβ. ΙΕ') — Ἀντίφωνα εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, εἰς τὸν Ἐυαγγελισμόν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Τελευταῖον προσετέθησαν ἐκ τοῦ Εἰρμολογίου τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Χριστουγέννων, τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, διὰ νὰ ἔχη ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον κατὰ σειρὰν, καὶ νὰ μὴ ζητῇ αὐτὰ τῆδε κάκεισε.

Ἀνεπληρώθη δὲ καὶ ἡ ἐορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου (Ἰανουαρίῃ ΙΗ') ἐκ τῆς φυλλάδος αὐτῶν, τῆς νεωστὶ τυπωθείσης, ἀδεία μὲν Ἐκκλησιαστικῇ, δαπάνη δὲ τοῦ παναγίου Ἱάφου.

§. 28. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν Ἑορτὴν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Προεορτίων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, σχολάζει μὲν ἡ Παρακλητικὴ, ψάλλονται δὲ πάντα τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ Μηναῖα εἰς πολλὰς τῶν Ἑορτῶν τούτων δὲν ἔχουσι Καθίσματα, ἀνεπλήρωσα ταῦτα ἐκ τῶν χειρογράφων. Τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην δύναται τις νὰ πληροφορηθῇ, εἰάν, παραβάλλων τὴν παροῦσαν ἐκδοσὶν πρὸς τὰς προλαβούσας, παρατηρήσῃ τὰ Μετέορτα τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, τὰ Μετέορτα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τὰ Προεόρτια καὶ Μετέορτα τῶν Εἰσοδίων, τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ καὶ ὅσα ἰδιόμελα τῶν τοιαύτων Ἑορτῶν, ψαλλόμενα μὲν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ Προεόρτια καὶ εἰς τὰ Μετέορτα, σημειούμενα δὲ μόνον, παραπέμπουσι τὸν Ἀναγνώστην διὰ τοῦ, Ζῆτει εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα τόπον τῆς Ἑορτῆς, ὅπου ἀπαξ ἐτυπώθησαν, ἀνετύπωσα καὶ ταῦτα δις καὶ τρίς, ὡσάκις ἐκάλεσεν ἡ χρεία, διὰ νὰ ἀπαλλάξω τὸν Ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς ζητήσεως ταύτης τὸν κόπον.

§. 29. Τὸ αὐτὸ ἔκαμον καὶ πολλαχοῦ τοῦ Δωδεκαμήνου, ὅπου ἔλειπεν ἢ μετὰ τὰ Δοξαστικά δογματικὸν τι ἰδιόμελον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ μετὰ τὰ Καθίσματα Θεοτοκίον ὁμοῖον. Τοιοῦτον μάλιστα ἦτο τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο Θεοτοκίον: Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον, δις σημειούμενον εἰς τὸν Ἰούνιον μῆνα (τῇ Δ' καὶ Η'), μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὡδῆς, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν Ἰούνιον δὲν εὐρίσκετο, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς ἐφεξῆς δύο μῆνας, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, καὶ ἀπαντᾶται κατὰ τὴν ΚΣ' μόνον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τοιοῦτον ὡσαύτως τὸ καὶ πάντων σπανιώτατον Προσόμοιον Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον πρὸς τὸ, Ὅσιε Πάτερ, τὰ ὅποια δις καὶ μόνον, καὶ εἰς μόνον τὰ Κουτλουμουσιανὰ χειρόγραφα ἐδυνήθη ν' ἀπαντήσω τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ΙΘ' καὶ ΚΒ' Ἀπριλίου· καὶ ἐκεῖθεν μεταγράψας αὐτὰ, προσέθηκα εἰς Δοξαστικὸν μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου (Δεκεμ. Ζ').

§. 30. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Πασχαλίων ὅτι, ὅτι τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατα, ἢ μὲν Μεγάλη Τεσσαρα-

κοστή συνάρχεται σχεδόν με τὸν Φεβρουάριον· ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ΙΗ'. τοῦ Μαΐου μηνός. Εἶναι προσέτι γνωστὸν ἐκ τῆς τυπικῆς διατάξεως, ὅτι εἰς τὰς νηστείμους ταύτας ἡμέρας παύουσι μὲν τῆς Ὑπαπαντῆς τὰ Μεθίστορα, καὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἐορτῶν, ἀπαιτοῦνται δὲ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία ὅμοια ἐκείνοις, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῆ ὁ Ἀναγνώστης ἀλλαγῶν, μεταλλάττων τὸ βιβλίον. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ κόπου, καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνδεχομένης χασμωδίας, προσετέθησαν ἐκ τῶν Χειρογράφων, εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαΐου μηνός, ταιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ ἕτερα ὁμοίως διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὤδης, ἵνα ἔχη ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα. Τὴν ὠφέλειαν καὶ τὸ χρησίμου τῆς προσθήκης ταύτης δελεῖ δείξει πραγματικῶς τὸ προσεγγίζον 1847. ἔτος, ὅτε τὴ μὲν Μ. Τεσσαρακοστὴ ἀρχεται ἀπὸ τῆς Ι'. Φεβρουαρίου, ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τῆς ΙΘ'. Μαΐου.

§. 31. Ἐπειδὴ δὲ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν, ψαλλομένων τῶν ἐν τοῖς Μηναιῶσι Κανόνων πρὸ τῶν Τριωδίων, ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Ὤδης καὶ ὁ Εἶρμος αὐτῆς, κατὰ τὴν τάξιν μάλιστα τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὀριζομένου τῶν Τροπαρίων ἀριθμοῦ, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ τυπωθῶσιν ἐκ τοῦ Εἰρμολογίου πάντων τῶν Κανόνων οἱ Εἶρμοι, ἀπὸ τῆς Ι'. τοῦ Φεβρουαρίου μηνός ἕως τῆς ΚΒ'. τοῦ Ἀπριλίου, εἰς τὰς ὁποίας ἡμέρας ἐμπεριστερέφεται ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ, κατὰ τὸ πρῶτον, ἢ ὀψιμώτερον Πάσχα· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Δωδεκαμήνου ἡμέρας, (ἐξαιρουμένων τῶν, ἐν αἷς ψάλλονται καταβασίαι,) νὰ τυπωθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης, ἑκτης, ὄγδοης, καὶ ἐνατῆς Ὤδης οἱ Εἶρμοι αὐτῶν, ὡς ἀναγκαῖοι διὰ τὴν μετ' αὐτοῦς γινομένην αἵτησιν, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν παρέλειψα κἀνὴν, ἀφ' ἧσα δύνανται νὰ προξενήσωσι κόπον μικρὸν εἰς τὸν Ἀναγνώστην· ἐκτός μόνον Θεοτοκία τινα συνηθέστατα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους, ὡς τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι — Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου — Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄρμπιλος, καὶ τὰ ἄρμια. Σπανιώτατα δὲ ἐσημείωσα καὶ τὸ, Ὅρα, ἡ Ζήτει· ἀλλ' ὅπου τὸ ζητούμενον εἶναι ἐγγύστατα, καὶ εἰς τὴν ἀπύναντι σελίδα.

§. 32. Προσέθηκα δὲ πολλαχῶ καὶ ὑποσημειώσεις, οὐ μόνον τὰς προειρημένας (§. 7.), πρὸς δῶλωσιν τῆς μεταξὺ τῶν χειρογράφων καὶ τῶν τετυπωμένων Μηναιῶν εὐρισκομένης διαφορᾶς εἰς πολλὰς Ἀκολουθίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας διαφορὰς, τὰς μὲν, πρὸς δεῖξιν χωρίων τινῶν Γραφικῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιπολαίως αἰνιττοῦνται οἱ Ὑμνογράφοι εἰς τὰ ῥοματὰ των· τὰς δὲ, περὶ ἀκριβείας καὶ μέτρον τῶν Ἀκροστιχίδων, καὶ μάλιστα περὶ τῶν, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ ἀρκτικά γράμματα Εἰρμῶν τινῶν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Γανουαρίου, καὶ εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουρίου· τὰς δὲ, καὶ φιλολογικώτερον ὅπως οὖν ἐρανισθείας, ὡς περὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ, ἡμαρτηρίως ἀναγνωσκομένου πρότερον Χοθάρ (Σεπτ. 5.) — Περὶ τοῦ Κανδάκη, μᾶλλον δὲ τῆς Κανδάκης (Ὀκτωβρίου ΙΑ'.) — Περὶ τῆς πόλεως Μαῖσμᾶ (αὐτῆσι, ΙΔ'.) — Περὶ τῶ ὀνόματος Ἐβραῖος, καὶ ἐκ τίνος Προπάτορος ὀνομάσθησαν οὕτως οἱ Ἐβραῖοι (Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως) — Περὶ Ὁρμισδου τοῦ Ἀχαιμενίδου (Μαρτίου ΛΑ'.) — Περὶ τῆς λέξεως Μαφόριον (Ἰουλίου Β'.) — Περὶ τοῦ πρότερον μὲν γραφομένου Συγγέλου, νῦν δὲ Σουκένσου, καὶ περὶ τοῦ Κεντόνου (Ἀκολουθ. τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τὴν ΙΙ'. Ἰουλίου)· καὶ ὅσας ἄλλας δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ εἰς ὅλον τὰ Δωδεκάμηνον.

§. 33. Οὐ μόνον δὲ προσθήκαι ἐγένοντο εἰς τὴν παρῶσαν ἔκδοσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις τινὲς εἰς τὸν Δεκεμβρίου μῆνα, τὰς ὁποίας καταλέγω ἐνταῦθα, διὰ ν' ἀπολογηθῶ ὑπὲρ αὐτῶν. Εἰς τὴν Θ'. τούτου τοῦ μηνός ἀφαιρέθη ὁ δεύτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης. Εἰς τὴν ΚΒ'. τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῶν Αἴνων Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας· ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς τοὺς Αἴνους δεύτερα Προσόμοια τῶν Προορτίων, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Εἰς δὲ τὴν ΚΘ'. αὐτοῦ, ἀναπληρωθέντος ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ κοινοῦ Κανόνος τῶν τε Ἁγίων Νηπίων, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκελλοῦ, ἀφαιρέθησαν αἱ ἀνά μέρος αὐτῶν δύο Κανόνες.

Ἵτι δὲ τὰ ἀφαιρέθέντα ταῦτα ἦσαν περιττά, ὁ λόγος εἶναι σαφής. Καθότι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῆς Ἁγίας Ἄννης Ἐορτῆν τεσσαρῶν ὄντων Κανόνων, καταλιμπάνεται πάντοτε ὁ εἰς, καθὼς ἐσημείωσα καὶ ὁ τὸν τρίτον Κανόνα προσθεῖς εἰς τὰ Μηναιᾶ, οὕτως εἰπὼν: « Ἐτερος Κανὼν εἰς τὴν » αὐτὴν Ἐορτὴν τῆς Συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· ψάλλομεν δὲ τούτον, εἰ μὴ ψάλληται ὁ Κανὼν τῶν » Ἐγκαινίων. » Ἐπειδὴ ὁμοῦς οὗτος ψάλλεται, καθὼς συμπάλλεται ἐπίσης καὶ ἡ λοιπὴ τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθία, περιττὸς ἄρα ὁ εἰς τῶν Κανόνων τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔπρεπε ν' ἀφαιρηθῆ· ἀφαιρέθη δὲ, ὁ μηδὲ εἰς τὰ χειρογράφα ὑπάρχων — Περιττῶς προσετέθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀναστασίαν Ἀποστίχα, ἐνῶ ὑπάρχουσι τὰ τῶν Προορτίων, ἅτινα καὶ προτιμῶνται — Τὰ δὲ εἰρημένα Προσόμοια τῶν Αἴνων, ὅτι ἦσαν κἀντὴ περιττά, ἐδήλωσα καὶ ὁ ταῦτα προσθεῖς, οὕτως ἐπιγράφας· « Ἐτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, καὶ ψάλλε οἷα βούλει » — Ἡ δὲ ἀφαιρέσεις τῶν εἰς τὴν ΚΘ'. δύο Κανόνων ἐγένετο, αἰ. διότι, καὶ κατ' αὐτὴν τῶν Μοναστηριακῶν τὴν ἀκριβειαν περὶ τῆς ποσότητος τῶν Τροπαρίων εἰς ἐκάστην ὥδην, οὐδεμίαν χώραν ἔχει τρίτος Ἁγίων Κανὼν, ὅποτε ψάλλονται Προορτία, ἢ Μεθίστορα· καὶ β'. ὅτι, ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ μὲν, ἔχοντα τοὺς ἰδιαιτέρους τούτους Κανόνας, κολοβωμένους καὶ αὐτοὺς, δὲν ἔχουσι τὸν κοινὸν ἀμφοτέρων Κανόνα· τὰ δὲ ἐξ ἐναντίας ἔχουσι τούτον μόνον τὸν κοινόν. Διὸ, προτιμηθέντος τούτου, καὶ ὡς πρὸς ψαλμωδίαν ὀραλοῦ, καὶ ὡς ἐκπληροῦντος ἐν ταῦτῶ ἀνελιπῶς τὸ κοινόν πρὸς τοὺς Ἁγίους χρίος, ἀφαιρέθησαν αἱ λοιποὶ δύο, ὡς περιττώμενος πάντοτε ἐνός, ὑπάρχοντος καὶ τρίτου — Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ἀφαιρέθησαν πολλαχῶ τὰ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ Κοντάκια καὶ οἱ Ὀἶκοι αὐτῶν, τὰ ὁποῖα περιττῶς συνεισωρεῦθησαν εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναιᾶ, ἐνῶ εἰς τὰ χειρογράφα οὐδαμῶ ἀπαντᾶται Κοντάκιον, ἢ Καθίσμα, ἢ Ἐξαποσταλάριον διπλοῦν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἄγιον.

§. 34. Προσεπισημιῶ τελευταῖον, ὅτι καὶ μεταβίσεις ἐγένοντο τριῶν Ἀκολουθιῶν: ἦσαν, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατέρων μετετέθη ἐκ τοῦ προτέρου τόπου αὐτῆς εἰς τὴν ΙΑ'. Δεκεμβρίου· ἡ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὴν ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ τῶν Πατέρων τῆς Δ'. Συνόδου εἰς τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβίσεως τούτων εἶναι, ὅτι αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι τὰ πρῶτα ἄρμια τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου, πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὰς Ἀκολουθίας ταύτας· ὥστε φθάσας εἰς αὐτὰ ὁ Ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμείωσιν ἐρχομένην Κυριακῆν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτῶν ἐξ ἀγνοίας τυχόν, ἢ λήθης.

§. 35. Ἴδου, φίλτατε Ἀναγνώστα, ὅποιαν σοι προσφέρω τὴν παρῶσαν τῶν Μηναιῶν ἔκδοσιν· πληρωτέραν ὡς πρὸς τὰς προλαβούσας ἔκδόσεις, ἀκριβεστέραν, ὅσον τὸ δυνατόν, διὰ τῆς βοηθείας τῶν προρρήθηντων μέσων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἐπιχειρηστικῶν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῇ αἰδίᾳ, ἐπι-

ταγῆ, προτροπῆ, συνεργείᾳ καὶ γνώμῃ τεσσάρων Οἰκουμηνικῶν Πατριάρχων. Μετὰ τοὺτους, τῆθῃ καὶ τὸ ὄνομα Γεράρχου σεβαστοῦ, τοῦ πρώην μὲν Ἁγίου Μισσηβρίας, νῦν δὲ ἑπταεταίῳ ὄλῃν Γυμνασιαρχοῦ τῆς Κουρουτσαμίου Σχολῆς, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, κυρίου Σαμουὴλ ὅς τις καὶ μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐχρημάτισε, καὶ τέσσαρας τῶν διορθωθέντων μηνῶν, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, καὶ εἶδε, καὶ ἀνέγνω, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 36. Ἄλλ' ἀράγε ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ; ἐξετέλεσα ἀράγε τὸ ἱερόν τοῦτο ἔργον ἀκριβῆς κατὰ πάντα καὶ ἀνελλιπές; Δὲν φαντάζομαι ποτὲ τοιοῦτον. Ἔργον ἐπίπουνον καθ' αὐτὸ καὶ διεξοδικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνησχολήθην τρία ἔτη ὀλόκληρα, ὑποκλέπτων τὸν μικρὸν τῆς ἀνέσεώς μου χρόνον, καὶ τοῦτον πάλιν διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰ χρέη τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ἀπὸ τῶν περισπασμῶν τῆς Σέσεώς μου, ἀπὸ τῆν ὑγείαν μου τὴν ἀκροσφαλῆ, καὶ τῆν ἀσθένειαν τῆς ἡλικίας ἔργον, τὸ ὁποῖον οὐδὲ αἱ περιστάσεις μ' ἐσυγχώρησαν νὰ θεωρήσω ἐκ δευτέρου, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν, ὅσα διέφυγον πάντως τὴν πρώτην μου παρατήρησιν ἔργον, λέγω, τοιοῦτον, καὶ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γινόμενον, δὲν δύναται νὰ μὴν ἔχη ἐν ἑαυτῷ καὶ πολλὰ ἐπιλήψιμα, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ποιούντος αὐτό. Πρόσθετε εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἀναπόφευκτα σχεδὸν παροράματα τοῦ τύπου, εἰς βιβλίον μάλιστα, συνιστάμενον μὲν ἐκ σελίδων δισχιλίων καὶ ἐπέκεινα, εἰς φύλλον μέγα, περιέχον δὲ ὕλην τοσοῦτον ποικίλην, ὥστε, διὰ νὰ ρυθμισθῶσι τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ νὰ εὐθετηθῇ ἕκαστον εἰς τὸν οἰκίον τόπον, μὲ τὸν καταάλληλον εἰς αὐτὸ καὶ χαρακτῆρα καὶ χρῶμα, ἀπαιτεῖται ἴσως ἢ Αὐγκυὸς ὀξυδερκῆς, ἢ πολυόμματος Ἄργος.

§. 37. Μηδὲ ὅπως λοιπὸν φανταζόμενος τὴν ἐντέλειαν τοῦ ἔργου μου, τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ εἶπω θαρρῶν, ὅτι ἐκαθάρισα τὰς ἱεράς ταύτας τῶν Μηναιῶν βιβλίου τουλάχιστον ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς παχυλωτέρων σφαλμάτων ὅτι ἐρρυθμίσα τὰς μεγαλητέρας αὐτῶν ἀνωμαλίας καὶ ὅτι ἀνεπλήρωσα τὰς πλέον ἐπαισθητάς αὐτῶν ἐλλείψεις, καθ' ὅσον μοι ὑπρέτησαν αἱ νοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις, καὶ τὰ εὐρεθέντα βοηθητικὰ μίσα. Ἄλλος εἰς τὸ ἐξῆς μὲ νεῦν κριτικώτερον, σταθερωτέραν ὑγείαν, καὶ βοηθήματα πλείεστερα, διάγων ἐν ταυτῷ καὶ ἀπερίσπαστον βίον, ὡς ἀναπληρωσὴ τῆς ἀσθενείας μου τὰ ἐλλείμματα. Ἐγὼ δὲ, τὸν σκοπὸν τοῦ Προλόγου μου ἐξακολουθῶν, ἐπισυνάπτω ὀλίγα τινα καὶ περὶ ἐκδόσεως τῶν Μηναιῶν.

§. 38. Ἡ δωδεκάτομος τῶν Μηναιῶν βιβλος, ὡς ἀπαιτοῦσα καὶ κόπον καὶ δαπάνην πολλήν πρὸς τύπωσιν, δὲν ἐξεδόθη πάντως ὅλη διὰ μιᾶς, οὐδὲ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλ' ἐν μέρει, καὶ κατὰ διαφόρους καιροὺς. Τοῦτο καὶ ὁ Ἀλλάτιος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων Διατριβῇ αὐτοῦ, σελ. 57 (Φαβρ. Τ. Ε'), καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ πράγματα βεβαιοῦσι. Καθότι ὅτε, διατρίβων εἰς Κέρκυραν, περιηρόμην τῆς πόλεως ταύτης τὰς Ἐκκλησίας, 37 ὄσας τὸν ἀριθμὸν, καὶ αὐτὰς προσέειπε τὰς τῶν προαπεικῶν αὐτῆς, ἐρευνῶν τὰς κατὰ καιρὸν γενομένας τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκδόσεις, ἀπήντησα μὲν πολλὰ καὶ διάφορα Μηναιᾶ, οὐδὲν ὅμως Δωδεκάτομον σῶμα τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκδόσεων, οὐδὲ Μηναιῶν ὅλως τῆς πρωϊστῆς πασῶν. Διὸ ἀγνοῶ, πότε, καὶ ὑπὸ τίνος ἐγένετο αὕτη. Τοῦτο μόνον μοι εἶναι γνωστὸν, ἐκ τῆς μικρᾶς μου ἐρεύνης, ὅτι τὰ Μηναιᾶ, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν βιβλία, ἐν Βενετίᾳ ἐξεδόθησαν πάντα σχεδὸν, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν καθ' αὐτὸ Ἑνετῶν Τυπογράφων, ἕως εἰς τὰ μίσα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος· τότε δὲ, κατασταθέντες ἐκεῖ οἱ ἐξ

Ἰωαννίνων ἡμέτεροι γνωστοὶ Τυπογράφοι, ἀνέλαβον αὐτοί, καὶ τρόπον τινὰ ἰδιοποιήθησαν τὰς τυπογραφικὰς τῶν τοιοῦτων βιβλίων ἐργασίας.

§. 39. Ἀρχαιοτέρα λοιπὸν τῶν Μηναιῶν ἐκδόσεις, ἀφ' ὄσας ἀπήντησα ἐν Κερκύρᾳ, εἶναι ἢ ἐν ἔτει 1551 γενομένη ὑπὸ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων, τῶν καὶ Στατηροποιῶν, ὅ ἐστι, Νομισματοκόπων ὄντων τῆς τότε Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐκδοταὶ οὗτοι δηλοποιοῦσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀπανταθέντων Μηναιῶν, ἅτινα ἦσαν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου μηνός (7), ὅτι ἢ ὑπ' αὐτῶν γενομένη ἐκδοσις ἀπλουτίσθη μὲ πολλὰ Τροπάρια, Ἰδιόμελα, κτλ. μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ παρ' ἄλλων προτυπωθέντα Μηναιᾶ, ὅπῃ, ὅτι καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν ἐγένοντο πρότερον. Αὕτη δὲ ἡ τῶν Σπινέλλων ἐκδοσις εἶναι ἐπίσημος ὀψωσῶν, οὐ μόνον διὰ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας τῶν Ἑνετῶν χαρισθῆναι εἰς αὐτοὺς προνόμιον τοῦ μενοπωλείου δι' εἰκοσιν ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτῆς εἰς τὸν τότε Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιον, ὑπὸ Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ Ἱατροῦ.

§. 40. Χάριν δὲ περιεργείας καταχωρεῖται ἐνταῦθα ὀλόκληρος καὶ ἡ ἀφιέρωσις ἐκεῖνη.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιερεῖ Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμηνικῷ Πατριάρχῃ, κυρίῳ Διονυσίῳ, Ἰωάννης ὁ Μινδόνιος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

» Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἀπεχθῶς χρῆ ποιεῖν τῶν εἰς
» σωτηρίαν τῶν μαθητῶν συντεινόντων· εἰ γὰρ ὁ μακά-
» ριος Ἰακώβ νυκτὸς καὶ ἡμέρας κατεκόπτετο εἰς τὴν τῶν
» ποιμνίων φυλακὴν, πολλῷ μᾶλλον τὸν τὰς ψυχὰς ἐμπε-
» πιστευμένον, κἂν ἐπίμοχθον ἔργον ἢ, κἂν εὐτελεῖς, πάντα
» δεῖ ποιεῖν, πρὸς ἐν ὀρώτα μόνον, τὴν σωτηρίαν τῶν
» μαθητευομένων, καὶ τὴν ἐκείθεν δόξαν γινομένην τῷ Θεῷ.
» Οὕτω δὴ καὶ σὺ, Θεότατε Πάτερ, οὔτε πόνος, οὔτε ἄλλο
» τι βιάζει παρεκθῆναι τῆς συναγωγῆς πρὸς τὸ ποιμνιον
» μερίμνης, ὃ καὶ οἱ ἐνθάδε διατρίβοντες εἰδότες, σωτηρίας
» ἐνεκεν τῶν ἡμετέρων τυποῦντες, ταυτασί τὰς βιβλους τῇ
» σῇ Παναγιότητι προσφέρουσιν, καὶ καὶ χαρακτῆρος οὐκ
» ἐνδεοῦς, καὶ διορθώσεως οὐ χρῆζουσι· κάλλιστος γὰρ

(7) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων Μηναιῶν, ὃ μὲν Φεβρουάριος περιεῖχεν ἄσματα Νικολαίου τοῦ Μαλαξοῦ ταῦτα: Εἰς τὴν ΙΑ'. Ἀπόστιχα, καὶ Αἶνους, καὶ Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου Βλασίου. Εἰς τὴν ΙΖ'. Πεντηκοστάριον Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, πρὸς τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. — Ὁ δὲ Μάρτιος περιεῖχεν, Εἰς τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρας Αἰτὴν καὶ Δοξαστικόν αὐτῆς. Εἰς τὴν ΙΖ'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Προσόμοια διπλᾶ, Ἀπόστιχα, Αἶνους, Δοξαστικά, Ἀπολυτικίον, Πεντηκοστάριον, καὶ δευτέρον Κανόνα μετ' Ἀκροστιχίδος: Σέβω σε Ἀλέξιε τοῦ Θεοῦ μέροψ' ὁ Μαλαξός. Εἰς τὴν Α'. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Δοξαστικά Τρία. — Τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Χάλκῃ καὶ ὁ Ὀκτώβριος μὴν, περιέχων τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ Προσόμοια ἐννέα, ἀνά τρία εἰς τρεῖς Ἁγίων μηνῆμας: Ἰδιόμελα 33. Πεντηκοστάρια 7. καὶ Ἐξαποστειλάρια 2 ὡς δὲ μοι εἶπε δευτικῶς ὁ προρρήθεις Α'. Ἰδρωμένος, καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτήρος Ἀπολυτικίον, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ποίημα εἶναι τοῦ Μαλαξοῦ. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιθανός· διότι οὔτε τὸ Κουτλουμουσιανὸν Χειρῆγραφον, οὔτε τὸ μεραβραῖνον τῆς Χάλκης ἔχουσι τὸ Ἀπολυτικίον τοῦτο, ἀλλὰ τὸ; Ὁ Θρόνῳ πυριμόρφῳ, ὅπερ εὐρίσκειται καὶ Κάθισμα εἰς τὰ Μεθέορτα τῶν Χριστουγέννων, Δεκεμ. ΚΖ'. Ὅπως δὲ ἔχη τὸ πρᾶγμα, τοῦτο εἶναι ὑπερβιβλικόν, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῶν Σπινέλλων ἐκδοσιν καταχωρήθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ Μηναιᾶ τοῦ Μαλαξοῦ τὰ ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται εἰσέτι ὀλίγα τινα ὀνομαστί δὲ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Συμεῶν (Ἀπριλ. ΚΖ'), καὶ τὰ εἰς τὸν Ἁγιον Μητροφάνην (Ἰουνίου Δ'), καὶ ἴδε τὴν ἐκεῖ ὑποσημείωσιν. Περὶ δὲ τοῦ Μαλαξοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων, ὄρα πλατύτερον εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ παρ' ἐμοῦ ἐκδοθέντος Πεντηκοσταρίου.

κοστή συνάρχεται σχεδόν με τον Φεβρουάριον· ή δὲ νηοτεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ΙΗ'. τοῦ Μαΐου μηνός. Εἶναι προσιτε γνωστὸν ἐκ τῆς τυπικῆς διατάξεως, ὅτι εἰς τὰς νηοτίμους ταύτας ἡμέρας παύουσι μὲν τῆς Ὑπαπαντῆς τὰ Μεθεόρτα, καὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἐορτῶν, ἀπαυτοῦνται δὲ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ καθ' ἡμέραν Ἀγίου, Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία ὁμοία ἐκείνοις, τὰ ὅποια εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῆ ὁ Ἀναγνώστης ἀλλαγῶ, μεταλλάττων τὸ βιβλίον. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ κόπου, καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνδεχομένης χασμωδίας, προσετέθησαν ἐκ τῶν Χειρογράφων, εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαΐου μηνός, ταιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ ἕτερα ὁμοίως διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ὤδῆς, ἵνα ἔχη ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα. Τὴν ὠφέλειαν καὶ τὸ χρήσιμον τῆς προσθήκης ταύτης δελεῖ δεῖξει πραγματικῶς τὸ προσεγγίζον 1847. ἔτος, ὅτε ἡ μὲν Μ. Τεσσαρακοστὴ ἀρχεται ἀπὸ τῆς Ι'. Φεβρουαρίου, ἡ δὲ νηοτεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τῆς ΙΘ'. Μαΐου.

§. 31. Ἐπειδὴ δὲ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν, ψαλλομένων τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις Κανόνων πρὸ τῶν Τριψιδίων, ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Ὤδῆς καὶ ὁ Εἶρμος αὐτῆς, κατὰ τὴν τάξιν μάλιστα τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὠρισμένου τῶν Τροπαρίων ἀριθμοῦ, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ τυπωθῶσιν ἐκ τοῦ Εἰρμολογίου πάντων τῶν Κανόνων οἱ Εἶρμοι, ἀπὸ τῆς Ι'. τοῦ Φεβρουαρίου μηνός ἕως τῆς ΚΒ'. τοῦ Ἀπριλίου, εἰς τὰς ὁποίας ἡμέρας ἐμπεριστερέφεται ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ, κατὰ τὸ πρωϊμώτερον, ἢ ὀψιμώτερον Πάσχα· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Δωδεκαμήνου ἡμέρας, (ἐξαιρεομένων τῶν, ἐν αἷς ψάλλονται καταβασαίαι,) νὰ τυπωθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης, ἔκτης, ὀγδόης, καὶ ἑνάτης Ὤδῆς οἱ Εἶρμοι αὐτῶν, ὡς ἀναγκαῖοι διὰ τὴν μετ' αὐτοῦς γινομένην αἵτησιν, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν παρέλιπα κἀκεῖν, ἀφ' ὅσα δύναται νὰ προξενήσῃσι κόπον μικρὸν εἰς τὸν Ἀναγνώστην· ἐκτὸς μόνον Θεοτοκία τινὰ συνηθιστάτα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους, ὡς τὸ, Δίεσποινα πρόσδεξαι — Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου — Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄρπελος, καὶ τὰ ἕρπαια. Σπανιώτατα δὲ ἐσημείωσα καὶ τὸ, Ὁρα, ἢ Ζήτει· ἀλλ' ὅπου τὸ ζητούμενον εἶναι ἐγγύτατα, καὶ εἰς τὴν ἀπάναντι σελίδα.

§. 32. Προσέθηκα δὲ πολλαχῶ καὶ ὑποσημειώσεις, οὐ μόνον τὰς προειρημένας (§. 7.), πρὸς δὴλωσιν τῆς μεταξὺ τῶν χειρογράφων καὶ τῶν τυπωμένων Μηναίων εὐρισκομένης διαφορᾶς εἰς πολλὰς Ἀκολουθίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας διαφόρους, τὰς μὲν, πρὸς δῶξιν χωρίων τινῶν Γραφικῶν, τὰ ὅποια ἐπιπολαιῶς αἰνίττονται οἱ Ὑμνογράφοι εἰς τὰ ῥοματᾶ των· τὰς δὲ, περὶ ἀκριθείας καὶ μέτρον τῶν Ἀκροστιχίδων, καὶ μάλιστα περὶ τῶν, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ ἀρκτικά γράμματα Εἰρμῶν τινῶν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Γανουαρίου, καὶ εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουρίου· τὰς δὲ, καὶ φιλολογικώτερον ὁπωσοῦν ἐρανισθείας, ὡς περὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ, ἡμαρτημένως ἀναγνωσκομένου πρότερον Χοβάρ (Σεπτ. 5.) — Περὶ τοῦ Κανδάκη, μᾶλλον δὲ τῆς Κανδάκης (Ὀκτωβρίου ΙΑ'). — Περὶ τῆς πόλεως Μαῖσμᾶ (αὐτοῦ, ΙΔ'). — Περὶ τῶ ὀνόματος Ἑβραίου, καὶ ἐκ τίνος Προπάτορος ὠνομάσθησαν οὕτως οἱ Ἑβραῖοι (Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως) — Περὶ Ὁρμισδου τοῦ Ἀχαιμενίδου (Μαρτίου ΛΑ'). — Περὶ τῆς λέξεως Μαφόριον (Ἰουλίου Β'). — Περὶ τοῦ πρότερον μὲν γραφομένου Συγγέλου, νῦν δὲ Σουκκίνσου, καὶ περὶ τοῦ Κεντόνου (Ἀκολουθ. τῶν Ἀγίων Πατέρων, μετὰ τὴν ΙΙ'. Ἰουλίου)· καὶ ὅσας ἄλλας δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ εἰς ὅλον τὰ Δωδεκάμηνον.

§. 33. Οὐ μόνον δὲ προσθήκῃ ἐγένοντο εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις τινεὶ εἰς τὸν Δεκιμβρίου μῆνα, τὰς ὁποίας καταλήγω ἐνταῦθα, διὰ ν' ἀπολογηθῶ ὑπὲρ αὐτῶν. Εἰς τὴν Θ'. τούτου τοῦ μηνός ἀφῆρθη ὁ δεύτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας Ἄννης. Εἰς τὴν ΚΒ'. τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν Αἵνων Προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας· ἐτι δὲ καὶ τὰ εἰς τοὺς Αἵνους δεύτερα Προσόμοια τῶν Προεορτίων, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Εἰς δὲ τὴν ΚΘ'. αὐτοῦ, ἀναπληρωθέντος ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ κοινοῦ Κανόνος τῶν τε Ἀγίων Νηπίων, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκελλίου, ἀφῆρθησαν αἱ ἀνὰ μέρος αὐτῶν δύο Κανόνες.

Ἵτι δὲ τὰ ἀφαιρέθέντα ταῦτα ἦσαν περιττά, ὁ λόγος εἶναι σαφής. Καθὼς εἰς τὴν ἀνωτέρω τῆς Ἀγίας Ἄννης Ἐορτῆν τεσσάρων ὄντων Κανόνων, καταλιμπανεται πάντοτε ὁ εἰς, καθὼς ἐσημείωσα καὶ ὁ τὸν τρίτον Κανὼνα προσθεῖς εἰς τὰ Μηναῖα, οὕτως εἰπὼν: « Ἐτερος Κανὼν εἰς τὴν » αὐτὴν Ἐορτὴν τῆς Συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· ψάλλομεν δὲ τούτον, ἐὰν μὴ ψάλληται ὁ Κανὼν τῶν » Ἐγκαινίων. » Ἐπειδὴ ὁμοῦ οὗτος ψάλλεται, καθὼς συμπάλλεται ἐπίσης καὶ ἡ λοιπὴ τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθία, περιττός ἄρα ὁ εἰς τῶν Κανόνων τῆς Ἀγίας Ἄννης, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔπρεπε ν' ἀφαιρηθῆ· ἀφῆρθη δὲ, ὁ μηδὲ εἰς τὰ χειρογράφα ὑπάρχων — Περιττῶς προσετέθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀναστασίαν Ἀπόστιχα, ἐνῶ ὑπάρχουσι τὰ τῶν Προεορτίων, ἅτινα καὶ προτιμῶνται — Τὰ δὲ ἐρημίνα Προσόμοια τῶν Αἵνων, ὅτι ἦσαν πάντῃ περιττά, ἐδήλωσα καὶ ὁ ταῦτα προσθεῖς, οὕτως ἐπιγράφας· « Ἐτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, καὶ ψάλλε οἷα βούλῃ » — Ἡ δὲ ἀφαίρεσις τῶν εἰς τὴν ΚΘ'. δύο Κανόνων ἐγένετο, αἱ. διότι, καὶ κατ' αὐτὴν τῶν Μοναστηριακῶν τὴν ἀκριβειαν περὶ τῆς ποσότητος τῶν Τροπαρίων εἰς ἐκάστην ὄδῃν, οὐδεμίαν χώραν ἔχει τρίτος Ἀγίων Κανὼν, ὅποτε ψάλλονται Προεορτία, ἢ Μεθεόρτα· καὶ β'. ὅτι, ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ μὲν, ἔχοντα τοὺς ἰδιαιτέρους ταύτους Κανόνους, κολοβωμένοις καὶ αὐτοῦς, δὲν ἔχουσι τὸν κοινὸν ἀμφοτέρων Κανὼνα· τὰ δὲ ἐξ ἰνατίας ἔχουσι τούτον μόνον τὸν κοινόν. Διὸ, προτιμηθέντος τούτου, καὶ ὡς πρὸς ψαλμωδίαν ὀραλοῦ, καὶ ὡς ἐκπληροῦντος ἐν ταύτῃ ἀνελιπῶς τὸ κοινόν πρὸς τοὺς Ἀγίους χρίους, ἀφῆρθησαν αἱ λοιποὶ δύο, ὡς περιττεύοντος πάντοτε ἐνός, ὑπάρχοντος καὶ τρίτου — Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ἀφῆρθησαν πολλαχῶ τὰ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ Κοντάκια καὶ οἱ Οἴκοι αὐτῶν, τὰ ὅποια περιττῶς συνειρωθέντες εἰς τὰ τυπωμένα Μηναῖα, ἐνῶ εἰς τὰ χειρογράφα οὐδαμῶ ἀπαντᾶται Κοντάκιον, ἢ Κάθισμα, ἢ Ἐξαποσταλιάρτον διπλοῦν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἄγον.

§. 34. Προσημειώ τελευταῖον, ὅτι καὶ μεταθέσεις ἐγένοντο τριῶν Ἀκολουθιῶν: ἤγουν, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατέρων μετετίθη ἐκ τοῦ προτέρου τόπου αὐτῆς εἰς τὴν ΙΑ'. Δεκιμβρίου· ἢ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὴν ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ τῶν Πατέρων τῆς Δ'. Συνόδου εἰς τὴν ΙΓ'. Ἰουλίου. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταθέσεως τούτων εἶναι, ὅτι αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι τὰ πρῶτα ἕρπαια τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ, πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὰς Ἀκολουθίας ταύτας· ὥστε φθάσας εἰς αὐτὰ ὁ Ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῆ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτῶν ἐξ ἀγνοίας τυχόν, ἢ λήθας.

§. 35. Ἴδου, φίλτατε Ἀναγνώστα, ὁποῖαν σοι προσφέρω τὴν παροῦσαν τῶν Μηναίων ἐκδοσιν· πληρυστέραν ὡς πρὸς τὰς προλαβούσας ἐκδόσεις, ἀκριβετέραν, ὅσον τὸ δυνατόν, διὰ τῆς βοηθείας τῶν προρρήθέντων μέσων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἐπιχειρησμένων εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, τῇ ἐδείξῃ, ἐπι-

ταγή, προτροπή, συνεργεία και γνώμη τεσσαρῶν Οἰκουμηνικῶν Πατριαρχῶν. Μετὰ τούτους, τεθῆτω καὶ τὸ ὄνομα Γραρχοῦ σεβαστοῦ, τοῦ πρώην μὲν Ἁγίου Μεσημβρίας, νῦν δὲ ἑπταετίαν ὄλην Γυμνασιάρχου τῆς Κουρουντασιμίου Σχολῆς, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, κυρίου Σαμουὴλ ἕς τις καὶ μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐχρημάτισε, καὶ τέσσαρας τῶν διορθωθέντων μηνῶν, Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου, καὶ εἶδε, καὶ ἀνέγνω, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 36. Ἄλλ' ἀράγε ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ; ἐξετέλεσα ἀράγε τὸ ἱερόν τοῦτο ἔργον ἀκριβῆς κατὰ πάντα καὶ ἀνελλιπέως; Δὲν φαντάζομαι ποτὲ τοιοῦτον. Ἔργον ἐπίπουν καθ' αὐτὸ καὶ διεξοδικόν, εἰς τὸ ὅποιον ἐνησχολήθη τρία ἔτη ὀλόκληρα, ὑποκλέπτων τὸν μικρὸν τῆς ἀνείσεώς μου χρόνον, καὶ τούτου πάλιν διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰς χρεῖται τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ἀπὸ τῶν περισπασμῶν τῆς Δείσεώς μου, ἀπὸ τῆν ὑγείαν μου τῆν ἀκροσφαλή, καὶ τῆν ἀσθενείαν τῆς ἡλικίας ἔργον, τὸ ὅποιον οὐδὲ αἰ περιελάσσεις μ' ἐσυγχώρησαν νὰ θεωρήσω ἐκ δευτέρου, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν, ὅσα διεφυγον πάντως τῆν πρώτην μου παρατήρησιν ἔργον, λέγω, τοιοῦτον, καὶ κατὰ τὸν εἰρημνικὸν τρόπον γινόμενον, δὲν δύναται νὰ μὴν ἔχη ἐν ἑαυτῷ καὶ πολλὰ ἐπιλήψιμα, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ποιούντος αὐτό. Πρόσθετε εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἀναπόφευκτα σχεδὸν παροράματα τοῦ τύπου, εἰς βιβλίον μάλιστα, συνιστάμενον μὲν ἐκ σελίδων διςχιλίων καὶ ἐπέκεινα, εἰς φύλλον μέγα, περιέχον δὲ ὕλην τοσοῦτον ποικίλην, ὥστε, διὰ νὰ ῥυθμισθῶσι τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ νὰ εὐθετηθῇ ἕκαστον εἰς τὸν οἰκίαιον τόπον, μὲ τὸν κατάλληλον εἰς αὐτὸ καὶ χαρακτῆρα καὶ χρῶμα, ἀπαιτῆται ἴσως ἢ Αὐγκυεὺς ὀξυδερκῆς, ἢ πολυόμματος Ἄργος.

§. 37. Μηδὸλος λοιπὸν φανταζόμενος τῆν ἐντέλειαν τοῦ ἔργου μου, τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ εἶπω θαρρῶν, ὅτι ἐκαθάρισα τὰς ἱεράς ταύτας τῶν Μηναιῶν βίβλους τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς παχυλωτέρων σφαλμάτων ὅτι ἐρρύθμισα τὰς μεγαλητέρας αὐτῶν ἀνωμαλίας καὶ ὅτι ἀνεπλήρωσα τὰς πλέον ἐπαισθητὰς αὐτῶν ἐλλείψεις, καθ' ὅσον μοι ὑπῆρξεσαν αἱ νοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις, καὶ τὰ εὐρεθέντα βοηθητικὰ μέσα. Ἄλλος εἰς τὸ ἐξῆς με νεῦν κριτικώτερον, σταθερωτέραν ὑγείαν, καὶ βοηθήματα πλείεστερα, διάγων ἐν ταυτῷ καὶ ἀπερίσπαστον βίον, ὡς ἀναπληρώσῃ τῆς ἀσθενείας μου τὰ ἐλλείμματα. Ἐγὼ δὲ, τὸν σκοπὸν τοῦ Προλόγου μου ἐξακολουθῶν, ἐπισυναπτῶ ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ ἐκδόσεως τῶν Μηναιῶν.

§. 38. Ἡ δωδεκάτομος τῶν Μηναιῶν βίβλος, ὡς ἀπαιτούσα καὶ κόπου καὶ δαπάνην πολλήν πρὸς τύπωσιν, δὲν ἐξεδόθη πάντως ὄλη διὰ μιᾶς, οὐδὲ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλ' ἐν μέρει, καὶ κατὰ διαφορὰς καιροῦς. Τοῦτο καὶ ὁ Ἀλλάτιος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων Διατριβῇ αὐτοῦ, σελ. 57 (Φαβρ. Τ. Ε'), καὶ αὐτὰ ἐτι τὰ πράγματα βεβαιούσι. Καθότι ὅτε, διατρίβων εἰς Κέρκυραν, περιηρόμενη τῆς πόλεως ταύτης τὰς Ἐκκλησίας, 37 ὄσας τὸν ἀριθμὸν, καὶ αὐτὰς προσέειπε τὰς τῶν προαστείων αὐτῆς, ἐρευνῶν τὰς κατὰ καιρὸν γενομένας τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκδόσεις, ἀπῆντησα μὲν πολλὰ καὶ διάφορα Μηναιᾶ, οὐδὲν ὅμως Δωδεκάτομον σῶμα τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκδόσεων, οὐδὲ Μηναιῶν ὄλων τῆς πρωτίστης πασῶν. Διὸ ἀγνοῶ, πότε, καὶ ὑπὸ τίνος ἐγένετο αὕτη. Τοῦτο μόνον μοι εἶναι γνωστὸν, ἐκ τῆς μικρᾶς μου ἐρεύνης, ὅτι τὰ Μηναιᾶ, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν βιβλία, ἐν Βενετία ἐξεδόθησαν πάντα σχεδὸν, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν καθ' αὐτὸ Ἑνετῶν Τυπογράφων, ἕως εἰς τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος ὅτε δὲ, κατασταθέντας ἐκεῖ οἱ ἐξ

Ἰωαννίνων ἡμέτεροι γνωστοὶ Τυπογράφοι, ἀνέλαβον αὐτοὶ, καὶ τρόπον τινὰ ἰδιοποιήθησαν τὰς τυπογραφικὰς τῶν τοιούτων βιβλίων ἐργασίας.

§. 39. Ἀρχαιοτέρα λοιπὸν τῶν Μηναιῶν ἐκδόσεις, ἀφ' ὧν ἀπῆντησα ἐν Κέρκυρα, εἶναι ἢ ἐν ἔτει 1551 γενομένη ὑπὸ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων, τῶν καὶ Στατηροποιῶν, ὃ ἐστὶ, Νομισματοκόπων ὄντων τῆς τότε Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐκδοταὶ οὗτοι δηλοποιοῦσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀπανταθέντων Μηναιῶν, ὅτινα ἦσαν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου μηνός (7), ὅτι ἢ ὑπ' αὐτῶν γενομένη ἐκδοσις ἀπλουτίσθη μὲν πολλὰ Τροπάρια, Ἰδιόμελα, κτλ. μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ παρ' ἄλλων προτυπωθέντα Μηναιᾶ, δῆλον, ὅτι καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν ἐγένοντο πρότερον. Αὕτη δὲ ἢ τῶν Σπινέλλων ἐκδόσεις εἶναι ἐπίσημος ἔκδοσις, οὐ μόνον διὰ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας τῶν Ἑνετῶν χαρισθῆναι εἰς πᾶσις προνόμιον τοῦ μενοπωλείου δι' εἰκοσιν ἔτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτῆς εἰς τὸν τότε Πατριάρχον Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιον, ὑπὸ Ἰωάννη Μινδόνιου τοῦ Ἰατροῦ.

§. 40. Χάριν δὲ περιεργείας καταχωρεῖται ἐνταῦθα ὀλόκληρος καὶ ἡ ἀφιέρωσις ἐκείνη.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιερεῖ Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμηνικῷ Πατριάρχῃ, κυρίῳ Διονυσίῳ, Ἰωάννης ὁ Μινδόνιος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

» Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἀπεχθῶς χρῆ ποιεῖν τῶν εἰς
 » σωτηρίαν τῶν μαθητῶν συντεινόντων· εἰ γὰρ ὁ μακά-
 » ριος Ἰακώβ νυκτὸς καὶ ἡμέρας κατεκόπτετο εἰς τὴν τῶν
 » ποιμνίων φυλακὴν, πολλῷ μᾶλλον τὸν τὰς ψυχὰς ἐπι-
 » πιστευμένον, καὶ ἐπίμοχθον ἔργον ἢ, καὶ εὐτελεῖς, πάντα
 » δεῖ ποιεῖν, πρὸς ἐν ὀρώντα μόνον, τὴν σωτηρίαν τῶν
 » μαθητευομένων, καὶ τὴν ἐκείθεν δόξαν γενομένην τῷ Θεῷ.
 » Οὕτω δὴ καὶ σὺ, Δειότατε Πάτερ, οὔτε πόνος, οὔτε ἄλλο
 » τι βιάζει παρεκθῆναι τῆς συνεχοῦς πρὸς τὸ ποιμνιον
 » μερίμνης, ὃ καὶ οἱ ἐνθάδε διατρίβοντες εἰδότες, σωτηρίας
 » ἐνεκεν τῶν ἡμετέρων τυποῦντες, ταυτασί τὰς βίβλους τῆ
 » σῆ Παναγιότητι προσφέρουσιν, καὶ καὶ χαρακτῆρος οὐκ
 » ἐνδοῦς, καὶ διορθώσεως οὐ χρήσουσι· κάλλιστος γὰρ

(7) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων Μηναιῶν, ὃ μὲν Φεβρουάριος περιείχεν ἄσματα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ ταῦτα: Εἰς τὴν ΙΑ'. Ἀπόστιχα, καὶ Αἶνους, καὶ Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου Βλασίου. Εἰς τὴν ΙΖ'. Πεντηκοστᾶριον Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, πρὸς τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. — Ὁ δὲ Μάρτιος περιείχεν, Εἰς τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρας Αἰτην καὶ Δοξαστικὸν αὐτῆς. Εἰς τὴν ΙΖ'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Προσόμοια διπλᾶ, Ἀπόστιχα, Αἶνους, Δοξαστικά, Ἀπολυτικιον, Πεντηκοστᾶριον, καὶ δεύτερον Κανὸνα μετ' Ἀκροστιχίδος: Σέβω σε Ἀλέξιε τοῦ Θεοῦ μέροψ· ὁ Μαλαξός. Εἰς τὴν Α'. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Δοξαστικά Τρία. — Τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως εὐρέθῃ ἐσχάτως ἐν Χάλκη καὶ ὁ Ὀκτώβριος μὴν, περιέχων τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ Προσόμοια ἐνεῖα, ἀνά τρία εἰς τρεῖς Ἁγίων μνήμας· Ἰδιόμελα 33. Πεντηκοστᾶρια 7. καὶ Ἐξαποστειλάρια 2· ὡς δὲ μοι εἶπε δεστικῶς ὁ προρρήθεις Α'. Ἰδρωμένος, καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτήρος Ἀπολυτικιον, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ποιήμα εἶναι τοῦ Μαλαξοῦ. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιθανός· διότι οὔτε τὸ Κουτλουμουσιανὸν Χειρόγραφον, οὔτε τὸ μερβαῖνον τῆς Χάλκης ἔχουσι τὸ Ἀπολυτικιον τοῦτο, ἀλλὰ τὸ Ὁ Θρόνῳ πυριμόρφῳ, ὅπερ εὐρίσκεται καὶ Κάθισμα εἰς τὰ Μεθόρτα τῶν Χριστουγέννων, Δεκεμ. ΚΖ'. Ὅπως δὲ ἔχη τὸ πρᾶγμα, τοῦτο εἶναι ὑπερθέσιον, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῶν Σπινέλλων ἐκδοσιν κατεχωρήθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ Μηναιᾶ τοῦ Μαλαξοῦ τὰ ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται εἰσέτι ὀλίγα τινὰ ὀνομαστικῶς δὲ, τὸ Κουτάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Συμῶν (Ἀπριλ. ΚΖ'), καὶ τὰ εἰς τὸν Ἅγιον Μητροφάνην (Ἰουνίου Δ'), καὶ ἴδε τὴν ἐκεῖ ὑποσημείωσιν. Περὶ δὲ τοῦ Μαλαξοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων, ὅρα πλατύτερον εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ παρ' ἐμοῦ ἐκδοθέντος Πεντηκοσταρίου.

» ἔστι καὶ ὀρθότατος πάντων τῶν τύπων ὅγε παρῶν ἔχει
» γὰρ ἐπιστάτας ἀνδρας, σοφία καὶ ἀρετὴ τοὺς ἄλλους
» ὑπερέχοντας, καὶ Νικόλαον τὸν Μαλαξὸν Πρωτοκαπᾶν
» Ναυπλίου, ὃς τις πάση ἐμμελείᾳ αὐτὰς ἐν Κρήτῃ διώρ-
» θωκε· καὶ πρὸς τούτοις τοὺς πρώτους τῶν εὐγενῶν, οἱ
» καὶ δαπάνης καὶ πόνων οὐ φειδόμενοι, ὁσημέραι τὸ ἡ-
» μέτερον εὐεργετοῦσι γένος. Ἴνα γοῦν λαμπροτέρα δια-
» φανῆ ἢ τούτων προθυμία, καὶ ἵνα ταδὶ τὰ Μηναιᾶ
» μειζούως λάμψωσι, δέχου, Παναγιώτατε Πάτερ, καὶ
» κήρυττε τῇ οἰκουμένῃ· σοὶ γὰρ ὡς πρωτίστῳ τῶν Χρι-
» στιανῶν προσφέρομεν. Ἐρρώσο.

Τῆς αὐτῆς τῶν Σπινέλλων ἐκδόσεως, μετατυπωθείσης, εὐρέθη ἐν Χάλκῃ Μηναιῶν αὐτῆς τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχον ἐπὶ πέλους τοιαύτην ἐπιγραφὴν: « Τὸ παρὸν Μηναιῶν » ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις νεωστὶ, μετ' ἐπιμελείας Γρηγορίου » Μαλαξοῦ, αἰτήσῃ κυρίου Ἰακώβου τοῦ Λεογκίνου (Λιου- » ταρακῆ), ἐν ἔτει ἀφ᾽ ἑς'. — 1566.

§. 41. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν Σπινέλλων, ἀκολουθεῖ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΔΗΛΟΝΟΤΙ

Ἰπὸ Ἀντωνίου καὶ Πέτρου τῶν Πινέλλων,
(ἕτεροι οὗτοι παρὰ τοὺς Σπινέλλους).
Ἰπὸ τοῦ Δομνίκου τοῦ Ἡτεπολιανίου· καὶ
Ἰπὸ Ἰωάννου Βίκτωρος τοῦ Σαδιῶν.

ΕΚ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ

Νικηφόρου Ἱερομονάχου τοῦ Πασχαλέως.
Θεοφάνους Ἱερομονάχου Ξενακίου τοῦ Κυπρίου.
Ματθαίου Ἱερομονάχου Γαλατιανοῦ τοῦ Κυπρίου· καὶ
Θεοφυλάκτου Ἱερομονάχου Τζανφουρνάρου, ὃ ἐστίν, Ἰωάννου ἀρ-
τοποιοῦ.

§. 44. Ἀπηντήθη, τελευταῖον, Μηναιῶν τοῦ Ἀπριλίου μνησ, τυπωθὲν μὲν ἐν ἔτει 1664 ὑπὸ Ὀροῖνου Ἀλδερίτζη, διορθωθὲν δὲ ὑπὸ Γρηγορίου Ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρη- τός. Αὐταὶ αἱ ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν, αἱ ὑπὸ τῶν Ἑνε- τῶν Τυπογράφων γενομένηαι· τοῦλάχιστον τοσαύτας ἐδυνή- θην ν' ἀπαντήσω ἐν Κερκύρα.

§. 45. Μετ' αὐτὰς δὲ ἄρχονται αἱ τῶν Ἰωαννιτῶν Τυπογράφων. Καὶ τοῦ μὲν Νικολάου Γλυκῦ ἀριθμοῦνται κατὰ χρονολογίαν αἱ ἐξ᾽ ἧς ἀπηντήθησαν δηλαδὴ Μηναιᾶ, ἐξελθόντα ἐκ τῆς τυπογραφίας αὐτοῦ ἐν ἔτει 1673, 1675, 1678, 1680, 1682, 1683, 1685, 1714, 1730, 1732, 1749, 1751, 1754, 1755, 1761, 1764, 1769, 1771, 1774, 1778, 1779, 1780, 1783, 1792, 1795, 1796, 1805, 1818, 1820.

Τοῦ δὲ Νικολάου Σάρου, αἱ ἐν ἔτει 1689, 1740, 1755, 1768, 1776, 1777.

Τοῦ δὲ Δημητρίου Θεοδοσίου, καὶ Θεοδοσίου Πάνου, αἱ ἐν ἔτει 1716, 1760, 1773, 1775, 1778, 1780, 1783, 1793, 1795, 1804, 1814, κτλ.

Ἐπιστάται δὲ τοῦ τύπου καὶ διορθωταὶ τῶν νεωτέρων τούτων ἐκδόσεων ὑπῆρξαν, Ἀγάπιος ἱερεὺς Λοβέρδος, Ἱε- ροδιδάσκαλος ἐν τῷ Φλαγγινιανῷ Ἑλληνομουσεῖῳ — Ἀ- λέξανδρος Καγγελάριος Ἰωαννίτης — Ἀβδᾶς Ἀμβρόσιος, Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδενίγου — Ἀλλουῖσιος πρωτοθύτης, καὶ Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδενίγου, — Ἀμβρόσιος Τερομό- μαχος Βιτσαμάνος — Γεώργιος Κωνσταντίνου Ἰωαννίτης,

κατὰ τὸν χρόνον ἢ ὑπὸ Κουάδου τινὸς γενομένη, παρὰ Ἰακώβῳ τῷ Λεογκίνῳ. Ταύτης ἀπηντήθη Μηναιῶν τοῦ Μαΐου μνησ, τυπωθὲν ἐν ἔτει 1569, καὶ διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν ἱερέυσιν ἐλαχίστου Ἰωάννου τοῦ Ναθαναήλου, καὶ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

§. 42. Μετ' αὐτὴν ἔπονται δύο ἕτεραι, σύγχρονοι σχε- δόν, ἢ μὲν ὑπὸ Χριστοφόρου Τζανέτου (Γιανακῆ), ἢ δὲ ὑπὸ Φραγκίσκου τῶν Ἰουλιανῶν. Τοῦ πρώτου ἀπηντήθη- σαν Μηναιᾶ ἐξ: Ἰούλιος καὶ Αὐγουστος, τῷ 1591. Ὀ- κτώβριος, τῷ 1592. Ἰανουάριος, τῷ 1595. Φεβρουάριος, τῷ 1596· καὶ ἕτερος, τῷ 1597, διορθωθέντες ὑπὸ Γεωρ- γίου Ἱερέως Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ ἐπνομαζομένου Που- νιαλίτου. Τοῦ δὲ Φραγκίσκου ἀπηντήθησαν δύο: Μάρτιος, τῷ 1592. καὶ Σεπτέμβριος, τῷ 1595, διορθωθέντες ὑπὸ Ἐμμανουὴλ τοῦ Γλυζωνίου.

§. 43. Ταύτας διαδέχονται τρεῖς ἕτεραι ἐκδόσεις, τῶν ὁποίων ἀπηντήσα μὲν κατὰ Μηναιᾶ τινὰ, ὃ δὲ Ἀλλάτιος ἀναφέρει πάντα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸν χρόνον ὁμοῦ, καθ' ὃν ἕκαστον ἐξεδόθη.

ΜΗΝΕΣ

ΕΝ ΕΤΕΙ

Σεπτέμβριος	} 1628 καὶ 1648
Ὀκτώβριος	
Νοέμβριος	1626 ——— 1649
Δεκέμβριος	1602 ——— 1628
Ἰανουάριος	1603 ——— 1629
Φεβρουάριος	1626 ——— 1643
Μάρτιος	1625 ——— 1645
Ἀπρίλιος	1625 ——— 1638
Μαῖος	1625 ——— 1642
Ἰούνιος	1626 ——— 1645
Ἰούλιος	1624 ——— 1642
Αὐγουστος	1625 ——— 1642

ὃ καὶ τὸ τετράγλωσσον Λεξικὸν ἐκδοῦς — Κήρυκος Χαί- ρήτης ὁ Κρηός — Μιχαὴλ ἱερεὺς Μήτρου — Νικόδημος Ἱεροδιάκονος Βαβατενῆς, ὃ ἐκ Λεβαδείας — Νικόλαος Βουβούλιος Ἱατροσοφιστής — Σπυρίδων Ἱεροδιάκονος Πα- παδόπουλος· καὶ Σωφρόνιος Μοναχός.

§. 46. Μετὰ τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ἀνωτέρω γνωστῶν ἐκδόσεων τῶν Μηναιῶν, μᾶλλον δὲ πρὸ αὐτῆς, ἀπητήτο εὐλόγως ἐνταῦθα καταλόγος ἱστορικός καὶ χρονολογικός τῶν προειρημένων (§. 8.) Ἰμνωδῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἢ τοῦλάχιστον τῶν ἐν τοῖς Μηναιαῖς ἀναφερομένων, Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦτο, ἐνῶ εἶναι ἰδιαιτέρας πραγματείας ὑπόθεσις, ὑπερβαίνει ἐν ταύτῳ καὶ τὴν δυνάμιν μου, ἄς μοι συγχωρηθῆ νὰ συμπληρώσω ἤδη τὸν παρόντα μου Πρόλογον μετὰ τὸ Ἰαμβεῖον ἐπίγραμμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀλλάτι (Διατρ. Α' σελ. 58-59), ὃ πρὸ 800 ἐτῶν ἀκμάσας Ἰωάννης ὁ Εὐγαίτων ἐπέγρα- ψεν εἰς Μηναιᾶ διορθωθέντα, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ δωρηθέντα, οὕτως εἰπὼν:

Καλὴν δεδωκὼς ταῖς βίβλοις ὑπουργίαν,
Αὐτὸς πόνηράν ἀντιλαμβάνω χάριν·
Τῶν μὲν γὰρ ἤδη τὰς νόσους ἰασάμην,
Ἐγὼ δὲ συντέτηκα, καὶ κακὸς ἐγὼ,
Κόπων τὸ σῶμα συντριβεῖς ἀμετρία·
Ἄλλ' οἱ τρυφῶντες ἐν πόνοις ἀλλοτρίοις,
Καὶ ταῖς ἐμαῖς πλέοντες εὐδία ζάλαις,
Πρὸς Κύριον μέμνησθε τοῦ κεκμηκότος

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ἹΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΟΤΤΑΟΤΜΟΤΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ἸΜΒΡΙΟΥΤ.

Ἐπιγραφή ἐν Χάλκῃ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1843, κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

Τῶν Ἁγίων Πάντων ὁ Θεϊότατος Χορός.



M H N

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου Ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηκῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλαῶ· καὶ τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμουῦν διακόνου, καὶ διδασκαλοῦ αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐδόου, καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν .

Εἰάν ἡ α΄ Σεπτεμβρίου τόχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄ τῆς Ἰνδίκτου γ΄ καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄ Δόξα, τοῦ Ὁσίου· Θεία χάρις ἀπηώρητο. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος... τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ὁ σι ε Πάτερ. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σὺ Βασιλεῦ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Θεοτόκου, Χαῖρε κεχαριτωμένη· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Καθίσμα τῆς Ἰνδίκτου δ΄. Ὁ καιροῦς καρποφόρους καὶ ὑετούς. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπό

Settembre .

1

γ΄. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Ὁσίου. Ὑπερξέσας τῇ πίστει. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου. Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός. Καταβάσαι, Σταυρὸν χαράξας· Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Ἄηλους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς Ἰνδίκτου δ΄. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὑπικά καὶ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁκτωήχου καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπολυτίκια, τὰ εἰς τὸν Ἐσπερινόν· καὶ ἐπὶ τέλους, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα δημιουργήσας σοφία. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Κοινωνικόν, Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τόχη, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου, γ΄ καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια τρία, καὶ ἕτερα ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου δ΄.

Τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ Δείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ος τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτὲ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὅσα διασκορπίσον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἄδην Χριστέ.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτὲ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκες τοὺς λαοὺς, πεπληρωσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ. Αὐτόμελον.

Οσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι᾽ ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὖρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκημένης, Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγγασθαι, ἢ ἂν ἐπαύσατο βοῶν σου, τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυμούς· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐθαστάζετο, εἶπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον παινόμενος ἐκ τῶν δακρύων σε· ἐξέστησαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἐπτήξαν τὴν ὑπομονὴν σου. Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, δυνάμει Θεοῦ Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνῆλθες ὡς ἐν σταυρῷ· ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανόρασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρέβατον, καὶ σὺ ὡσπερ σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ. Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς ἀγαθὸς ἐβλίστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεῶν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεῖς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς Θεαῖς Δυναμίσεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεῶν, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σε θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ καὶ μετέ-

στης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς· μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Κυπριανοῦ.

Η τῶν λειψάνων σου θῆκη, πανεύφημε Πάτερ, πηγαίνει ἰάματα· καὶ ἡ ἀγία σε ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Γερμανοῦ.

Ηγάπησας Θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὧν ἀεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφὲ Συμεῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο ἐπὶ τῇ θῆκῃ τῶν λειψάνων σου, ἠγιασμένε Συμεῶν· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυματίων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρωμόμενοι. Ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Βυζαντίου.

Ο Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργὸς, τὸν σέφανον τοῦ ἐναυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἔνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελισασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἴασασθαι τὴς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐναυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι ταῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαικοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ

γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἰερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ρῆθήσεται ὑμῖν· Ἴσχύς ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίως, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτῆς, ἐπιγνώσεται αὐτῆς, ὅτι ἔτσι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Δευτέρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κρ. ΚΣ'. 3. **Ε**λάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορευῆσθε, καὶ ταῖς ἐντολαῖς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε αὐτάς, δώσω τὸν ἕτερον ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμῶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολώθῃ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολαῖς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ

ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φευξέσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὑβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἀγρία τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαυλεῖς ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σῆμασιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακον. Τελειωθείς ἐν ἐλίῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκης.

Ἦχος α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Επέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὐδοκίαν, καὶ Ἐρμογένην, τρὺς ἀταδέλους ἀθλητὰς· Συμεῶν τὸν ἰσάγγελον· Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἑπταρίθμους παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἀγίων γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνεῖαις κοινωνοῦντες φιλέοργοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Στίχ. 2 οἱ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φυλάττε ἀπολιόρητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλκος.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῆ οἴκῃ σου.
Κυπριανοῦ.

Θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλει γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνἀναρχός τε καὶ συναΐδιος συνεργία· διὸ παντοδυνάμῳ ἐξουσίᾳ κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν ὁ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, μὴ τραπείς τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὄρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διὰ τῆτό σοι βοῶμεν· Ἀγαθὴ Κύριε, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώως Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Οσις Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὐρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστήρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπησιν αἰτουμένων ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παράσχου φιλόνητοπε τῇ γῆ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς ἀέρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυὶδ· ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ· ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν Ὀρθόδοξων καὶ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β΄.

Ο πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς σῦλος γέγονας, ζηλώσας τῆς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρῦς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μητὴρ καὶ Παρθένο, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετοὺς, οὐρανόνθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γὰρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὄθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ., Κάθισμα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμα σου ἐξηπάμισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς Πάτερ μακάριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεὸν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεῦων, ἐλεσηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εσπῆλθες ἐν τῷ σκῆματι, τοῦ μαρτυρίσῃ πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς

δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ θρησαμένη, νοερά σκευή ὄντως, τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τῆτις· διὸ καὶ συνηρόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λύσον ταῖς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προσρεχόντων, σκίδασον ταῖς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. τῶν ἁγ. Γυναικῶν.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αἰμαῖδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, Ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενώς· Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεσούντων σοι, ἐναυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τῆς ἐν ἡσίοις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Εὐαγγέλιον Ὀσιακόν. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὀσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εὐλίπσον με ὁ Θεός· καὶ τὸ Στεγερὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώκε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντεδυναμῶς λόγῳ συνησάμενος, εὐλόγησον τὸν εἶφανον τῆ ἐναυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ ταῖς αἰρέσεις κατὰβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὀδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, δι' ἧς συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ

ἀνάρχου φύντι, Θεῷ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐναυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

Εν Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχευὲς τῆ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἀφρασον, δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ασώμεν πάντες Πιστοὶ, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένη ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Γυναικῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Στερόρων γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Στερόρως τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δευτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τῆτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίσει γεραιρόμεν.

Τρωθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τῆ δι' ἡμᾶς ὑπομείναντος, σαυρόν τε καὶ θάνατον, τῆτις τοῖς ἔχνησιν, ἠκολούθησαν, αἱ Ἁγίαι γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ἐπιλαθόμεναι.

Ελλήνων θρησκευήματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσατε, καὶ προσήχθητε, ναῶ ἐπουρανώ, κερμηλια ἔμφυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ρωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῆ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος Πανάμωμε, κόραι νεάνιδες, διεκρούσαντο, βασάνων τρικυμίαν, καὶ σῆ ἀπηνέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Κανὼν τοῦ Ὀσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεῶν πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίδου μοι, ἐν ὄργανῳ, γλώττης σαθρῷ, ὡς θεοφόρε Συμεῶν, τῷ τὴν ὡδὴν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδιδάκτον.

Εγνώσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθύς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σκικῶν, ὡς Ἰακώβ Δαυὶδ καὶ

Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὠφθης θρεμμάτων
Μακαρίου. Θεοτοκίον.

Α "χραντε Θεότοκε, χαῖρε σεμνή, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρώσῃαι τῶν δεινῶν, αἴτησαι τὸς ἀνυμνούντάς σε.

Καταβασία.

• **Σ**ταυρὸν χαραξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθραὴν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ περὺσαντι· τὴν δὲ ἐπισρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἀσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· ἕκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, πλὴν σου φιλάθρωπε.

Στερέωσον ἀγαθὲ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σου, κατὰ μαρτυρίαν ἀμπέλου, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Εν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίστευσε μέλλοντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Γαλήνιον μοι Χριστέ, τὸν ἐκαύσιον κύκλον δίδου οἰκτίρμον, καὶ ἐμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὠφθης φάσκων Ἰουδαίοις ἐν σαββάσιν. Θεοτοκίον.

Ως μόνην ὑπέφυως, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Τόξον δυνατῶν.

Ρώμη πανσθενεὶ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν· διὰ τοῦτο ὡς κηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐσεφανώθητε.

Ωφθῆ τῶν θηρῶν τὰ χείματα, θεία δυνατεῖα τῷ Χριστῷ ἀνερέγητα, καὶ ἐρρύσθητε θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν ψεραίρουσαι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθείας τὸν κρυμὸν ἀπεκρῆσασθε, καὶ πρὸς θάλασσαν τῆς ἀνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Γρόντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμε· διὰ σὲ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάσσης, ὁμλήσαι κατηξίωσεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν φόβον σου.

Οξέως φυγῶν, τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ἡυτομόλησας

μονὴν Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Υπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοὴν σου Παμμακάρισε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Τῷ λόγῳ δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου ταῖς αὐλάξι, τῶν δακρῶν ἐπιβλύσει Χριστῷ, πολύχουν εἶχον, ἀρετῶν ἐδρέψω. Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτήρα τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυσηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλασῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίαν· νῦν ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Υπερξέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδῶν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τῷ Πνεύματος, ἐγκρατεῖα τηξας, τὸ σῶμά σου Ὁσίε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰεὶ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφευρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τῷ σὺλῃ τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ καταλλήλον, Συμεῶν ἱερώτατε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, τῶν ἁγίων Γυναικῶν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, πρόσχηθε πιστῶς, διὰ τῆς μαρτυρίας, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίσιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημῶμεν, Ἀξιόγαροι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τῷ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβαινόντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος ἐσπλαγγνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκνέσεως σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεσούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τμημάτων, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν αἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Απαρχήν σοι εκαύσας, ὁ λαός σου προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοις, δοξολογῶν σε Σωτήρ.

Ὁς φιλόανθρωπος καταξίωσον, ἀρξαμένους τῷ ἔτους, καὶ συμπληρῶσαι σοὶ εὐαρέστως Χριστέ.

Παντοκράτορ μόνε Κύριε, τῶν ἐτῶν ταῖς ἐλίξεις, γαληνῶσας τῷ κόσμῳ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ὁς λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Ὁ καθημένος.

Υπομείνασαι βασάνους, καὶ στρεβλώσεις τοῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλάσιν τε μελῶν καὶ κατάφλεξιν, ταῖς οὐράνιους σκηνώσεις ἐκληρώσασθε, ἀπολαύουσαι, ξύλου ζωῆς Ἀξιάγαυτοι.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαιύμασαν, ἐράκιων Δυναμίς, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικείᾳ τῇ φύσει δυναμήμεναι, τῇ δυνάμει, τοῦ ἐκ γυναικὸς ἀνατείλαντος.

Απαρτίψασαι τῷ κόσμῳ, ματαιότητα ἄπασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλη τῇ ψυχῇ ἐκολήθητε· ὅθεν ἀσκήσεως κόπους καὶ ἀθλήσεως, ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ καρτερώτατα.

Ισχυρότατον ὡς ὄπλον, τὸν Σταυρὸν περιφύρουσαι, πρὸς ταῖς ἐναντίας, ἀντιπαρετάξασθε φαίλαγγας· μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίκην ἀπηνέγκασθε, τοῦ κητήσαντος, κόσμον δυνάμει Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Καταβέβηκεν ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόνον ἐν μήτρα σου, Κύριος, ὡς ἔφη, παλαι ὁ Προφήτης Πανάμωμος· ὃν ἐν δυασι ταῖς οὐσίαις, ἀπεγέννησας, ὃ κραυγαζόμεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁὐκ ἐν ψάμμῳ Πανάλβει, ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις πύλοις σε θέμενος, τὴν κρηπίδα τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδείμῳ πύργον ἀσειστον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σε, σχοίνῃ τραχυτάτης φόβῳ καθήλωσαι, τῷ τοῦ πνεύματος, καὶ σχοίνισμα, κληρουχίας θείας εὖρες Ὅσιε.

Υπενόσται τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα πάθη πανόλβει, ἐν σαπρίᾳ κοιταζόμενον, τῶν σκωλήκων Πατέρ δεδιότων σε.

Μετὰ πάθος ἐκούσιαν, τὸν ζωοποιὸν νεκρὸν ἐκμιμούμενος, ὡς περ μνήματι τῷ φρέατι, σεαυτὸν ζοφῶδει ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δυσώπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία.

• **Εἰσακήκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνήμεν σε Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συναναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιλόανθρωπε.

Ὁ πληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστέτος Χριστέ, σὺ εὐκρατὴ καὶ εὐφορον, εὐλογίαις εσφαλούμενον, τὸν πολύκυκλον χρόνον, τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τῷ ἔτους ἄμειψιν ἀνάδειξον ἡμῖν, μεταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαν τε κατὰστασιν, τοῖς εἰδόσι σε Λόγε Πατρὶ συναΐδιον.

Επί γῆς ἐλήλυθας συναναρχε Πατρὶ, τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεισιν, καὶ πηροῖς ἀνάβλεψιν, πρὸς Πατρός ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τὴν ἡμῶν πεποιθήσιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· εὐμενῆ ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Τῶν ἁγίων Γυναικῶν.

Ἄσεβεῖς οὐκ ἄψονται.

Ὁς ἀμγάδες ἄμωμοι, ὡς θύματα δεκτὰ, τῷ ἀμῶ τῷ ἀληθινῷ, καὶ ποιμένι Μάρτυρες προσηνέχθητε, προσφοραὶ ὀλόκληροι, καὶ δεκτὰ ὀλοκαυτώματα.

Νεκρωθεῖσαι σώματι, ἐξήσατε ψυχῇ, τοῦ νεκρώσαντος τὴν ἰσχίν, τοῦ θανάτου Μάρτυρες ὡς μιμησάμεναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ τὰ πάθη τὰ ἐκούσια.

Μίαν γνώμην φέρουσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς, ἓνα Κύριον Ἰησοῦν, διαφόροις μάλιστα καταξαινόμεναι, καὶ πυρὶ καιόμεναι, ὠμολόγουν αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον· πεσόντα με, ἐν λαϊκῷ περασμῶν, καὶ κυβέρνησον ἢ Θεόν, κυβερνήτην τέξασα, μόνη Πανάμωμε, τὸν τὰ πρὶν ἐνώσαντα, διεστῶτα ἀγαθότητι.

Τοῦ Ὁσίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέον Δανιὴλ, Συμεὼν Χρισὸς σε ἔδειξεν· ἐκ γὰρ λαϊκοῦ θηριώδους σε, δι' ἐμφανείας, ἀλώθητον ἀνεκόμισεν.

Ολον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος, νιφε-
τοῦ κρυμῆ καὶ καύσωνος, ταῖς ἐναντίαις,
ποιότησιν ἐγγεγύμνασο.

Νέος Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας ἀναδέδειξαι, ἐν μιᾷ
Τεσσαρακονθήμερον, τροφῇ ἀνύων, διὰ βίη
παντὸς Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡ-
μῶν, ἀπειρόγαμε Μάρια ἀγνή, τοῦ κατα-
πέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος.

Καταβασία.

» **Ο** τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
» **Σ**ός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' ᾧ πέπτω-
» κεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς,
» **Θ**εῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι,
» τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ἰδιὸν ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
» **Φ**ιλάνθρωπε· κἀμὲ τοῦ βυθῆ τῶν πται-
» σμάτων, ἀνάγαγε, δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέστου σοι Δέ-
σποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς
καταξίωσον.

Ημερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν μεθέξει τοῦ
νόμου σου, ἀναδείξον πλήρεις οἰκτίρμον,
Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Τῆς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεό-
μεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκουῖσα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀγ. Γυναικῶν. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ρηγνύμενον, καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατού-
μενον, καθορώσα, ἢ προμήτωρ ἐνθέως ἀ-
γάλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, Παραδείσου τὸ
πρὶν ἐξορίσαντα.

Τὴν ἀσκησιν, τῇ ἀθλήσει προθύμως συνάψα-
σαι, τῷ νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθόρως
συνήφητε, καὶ νυμφῶνι Δεῖῳ, γηθομένη ψυχῇ
ἐναυλίζεσθε.

Υψόμενα, τῶν βασιάνων τὰ ἄγρια κύματα,
τῶν Μαρτύρων, ταῖς ὀλκάδας βυθίσαι οὐκ
ἴσχυσαν, κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, πρὸς τοὺς Δεῖους
λιμένας κατήνησαν.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων σου, ταῖς ἐκβάσεις ὀρώσα μεγαλυ-
νον, ἐπὶ πλεῖον, Θεομήτορ τὸν σὲ μεγα-
λύναντα· γενεαὶ γὰρ πᾶσαι, σὲ ἰδοῦ ἀληθῶς
μακαρίζουσι.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτωνά μοι παράσχου.

Σημείων καὶ τεράτων σε Χριστὸς, αὐτουργὸν
ἀνέδειξε, τῆς Δείας Μακάριε, ἐνεργείας δε-
δειχῶς ἐνδιαίτημα.

Υψώθη σου τὸ σῶμα Συμεῶν, ὡς σταυρῷ τῷ
κίονι· διὸ συνδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ δια-
σῆ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάρσιον πορείαν ἐφευρών, Συμεῶν Δεσπέ-
σις, πρὸς ὑψος ἡράνιον, ταὺς ὑμνῶντάς σε
πιστῶς ἀνακόμιζε.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασαῖδα
ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ
Πιστοὶ καταγγέλλομεν. Καταβασία.

» **Ν**οτίς Δηρὸς ἐν σπλάγγνοις, παλάμας Ἰω-
» **Ν**ῶα σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
» ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὄθεν τριήμε-
» ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπε-
» ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον
» φωτίσαντος.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιθὲν τῷ 1813 ἔτει ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Πά-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κυρίλλου ε'.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα, δημιουργήσας σοφία,
καὶ καιροῦς ὁ Δέμενος, ἐν τῇ σαυτοῦ ἐ-
ξουσίᾳ, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σε νίκας·
ἔτους δέ, ταῖς τε εἰσόδους καὶ ταῖς ἐξόδους, εὐ-
λογήσαις κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς Δεῖόν
σου Δεῖλημα.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κἄτω συναπτόμενος,
καὶ ἄρμα πυρὸς, τὸν στύλον ἐργασάμε-
νος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γεγονός
Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Συμεῶν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποῖα γλωσ-
σα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτέ, πρὸς ἔπαι-
νον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία τὰ
τοῦ ἥρωος ἄθλα, καὶ τῆς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῇ
ὡς φωστῆρος φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς, καὶ
μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων
ἐκλάμψαντος· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλων ἀπαύ-
στως Χριστῷ, πρεσβεύων οὐ παύει ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Συναξάριον,

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας β'. καὶ ἡ νύξ ὥρας εβ'.
Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου,
ἥτοι τοῦ νέου ἔτους.

Στίχοι.

Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,

Ὡ καὶ Παλαιῆ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Ιστέον, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἰορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἰνδικτιῶν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρισμός. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὐρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει· κηρύξαι ἐν ἑαυτὸν Κυρίου δεκτόν· » (Ἠσ. ξά. 1—2). Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθίσαντα εἰπεῖν· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν· ὅτι καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ (Λουκ. δ'. 16—22).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν· καὶ μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Ἀυθαιρέτως ἀνεισιν ἄγρα τις ξένη,

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Η μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελεῖται, διὰ τὴν παραδοξοποιὸν καὶ ἁγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαγκυροῦ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν εἰκονομάχων ριφείσαν, καὶ μετὰ πολὺν χρόνον, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἀσιπλὸν ἀναδοθεῖσαν.

Η δὲ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμόν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεῶν τὴν ἐπὶ στυλοῦ βάσιν,

Τὴν ἐγγὺς εὔρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Υψιβάτης Συμεῶν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.

Συμεῶν ὁ Στυλίτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχείων ἱεραρχοῦντος, ὀρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλικίων ἐπαρχίας, κώμης Σισάν· ὅς ὑπελθὼν τὸν μονῆρ βίον, καὶ ἐπὶ χιόνος ἀνελθὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν· καὶ τῆς Ὁσίας Εὐανδίας· καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ἐν γῆ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν παλαι.

Σιὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν πόλῳ.

Settembre.

Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον παλαι,

Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων νομοθέτου· ὅς καὶ τὴν Ἱεριχὴ παρέλαβε, πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθείασατο κρατοῦντα Ῥωμαίαν· καὶ μαθὼν, ὅτι ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ρίψας τὰ ὄπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος δύναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ἤθετο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Στήτω ὁ ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησε τὸν ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ μὴ δύναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἣτις ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη· καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἑτη εἰκοσιεπτά, καὶ φοβερός τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν Μαρτύρων Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεκαριθμοῖς παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος, Θεοῦ προεξένησαν Υἱὸν νυμφίον.

Ἄμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος, Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξεδυ.

Αὗται ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας· καὶ Χριστιανῶν αἰσῶν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδασκαλὸν τὸν διάκονον Ἀμμοῦν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάβδου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως Ἄρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἰδῶλα, ἠθέσαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμίσθη εἰς τὸν αέρα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδῶλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεισὼν ἀπώλετο. Κρεμάται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, καὶ ἔσεται τὰς πλευράς· εἶτα κασίδα (*) πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ταύτης ῥυθίσεις, παρεπέμφθη μετὰ τῶν Ἁγίων Παρθένων, ἀπὸ Βερρόης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης, Λικινίῳ τῷ τυράννῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν, αἱ δὲ ὀκτὼ μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν· καὶ ἐξ ὑπο μαχαιρῶν κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐξ, σίδηρα πεπυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀγαδελφῶν, Εὐδόου, Καλλίστης, καὶ Ἐρμολογέου.

Στίχ. Καλλίστον ὄντως εὔρε Καλλίστη τέλος, Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἀγαδελφοὶ ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς Δεῖας κολυμβήσρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος. Ἐπεὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῷ Ἄρχοντι διε-

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κάσιδα (Cassida), ὅπερ καὶ Κάσις (Cassis) λέγεται· δηλοῖ δὲ τὴν Περικεφαλαίαν, ἢ Καλύπτραν.

βλήθησαν, καὶ διεγκώθη τὸ εὐγενές τῆς τούτων ψυχῆς παράστημα, καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπέφυγε ὁ Ἄρχων· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελείσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πρὸς ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους, καὶ τῶν ὕμνων, ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαός, εὐσεβῶς μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οῶν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστέ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἱ δοῦλοι τῷ Δεσπότη, εἰς πρεσβείαν τὴν ἀγνὴν Μητέρα σε, σοὶ προβαλλόμεθα Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν σε ἀγαθὲ ῥυσθῆναι ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γῶν ἀγ. Γυναικῶν. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως ἀκατάπληκτον τὸ σὸν, φρόνημα Ἀμμοῦν Θεοφόρε· καὶ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ, τῶν παρθένων, βασάνους οὐκ ἐπτηξας, σὺν αὐταῖς τελειούμενος, ὡς διάκονος καὶ μύστης τῆς θείας δάξης.

Νυμφαγωγὸς οἷα σοφός, λόγοις ὑπαλείφεις ἀνδρείας, πρὸς τὸν νυμφίον ἀφορᾷ, καὶ σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ ἀποκάμωμεν, ἰδοὺ, ἠνοικται τὸ σταδίον κόραι· στῶμεν ἀνδρείως, ὁ Χριστὸς, τοὺς στεφάνους προτείνει, τοῦ σώματος, ἑαυτῶν μὴ φεισώμεθα, ἀνεβῶν αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σε, ὃν εὐλογῆσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρης τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Ελυσας μὲν αὐχμὸν ἀπορουμένοις, καὶ πύλας αὐτοῖς ὑετοῦ ἠνοιξας, καὶ τὴν γῆν

κλονουμένην, ἐντεύξεσιν ἔστησας, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως μέγιστος φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, πολὺ φωτὸς τε Συμεῶν ἠλιος, πανταχοῦ ταῖς ἀκτῖνας, ἐκπέμπων ἐφώτιζες, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νάματα πανταχόθεν συρρύνετα, Θεοράπον Χριστοῦ, ἀνθρώπων πέλαγος, ἐν τῇ μαινδρα τῆς σῆς, συνεκρότει ἀσκήσεως, ὑπὸ σοῦ βοᾶν παιδευόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλας, πλαξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὅσιε, ἀοράτω δυνάμει, Χριστὸς ἀνεπαίσατο, Συμεῶν· διὸ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Επρεπε τῷ ἀσπόρως σαρκουμένῳ, ἐκ σοῦ προελθεῖν Παρθένε ἀχραντε· σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν πάντων ἀγνὴ ἀνυπέβλητον, ὃ βοῶντες, ὕμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

• **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας Θεοστυγοῦς· ὁμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστέ, ἀπαρχὴν σοι προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, καινουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν καιρῶν ταῖς ἐλίξεις βουλήματι, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροῦς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβέρνησιν ψάλλομεν· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν θεομήτορα Παρθένον ἀγνήν, ἐν ἐτῶν περιόδῳ καὶ ἐλίξεσιν, ὀρθοδόξων βροτῶν τὰ συστήματα, ὑμνοῦμέν σε ὡς Θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αμπρούς καὶ φαιδρούς ὡς ἐξ αἱμάτων, χιτῶνας μαρτυρικῶς περιεβάλεσθε, συναπειδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθειρόμενον, ταῖς ἀμαρτίαις ἄνθρωπον, καὶ ἀναμέλπῃσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλουσίῃ φωτὸς φωτοχυσίαις, Ἡλίῃ τῆ νοητῆ θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες λαμπόμεναι, νύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀθείας ψάλλουσαι ἐν ὁμοιοῖα ψυχῆς· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἄρνες, ὡς ἄσπιλοι ἀμνάδες, ὡς θείαι περὶ ριζεραὶ, ὡς ἐθειλίσια, θύματα προσήχητε, Μάρτυρες τῷ κτίσαντι, καὶ ὡς θυσίαι ἄμωμοι, συμφώνως ψάλλουσαι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προστάξει τυράννων παρανόμων, τὸν ἀδικὸν θάνατον ὑπέστητε, μέλη συγκοπτόμεναι, ράβδοις συντριβόμεναι, ἀνηλεῶς τυπτόμεναι, ξίφει τεμνόμεναι· διὰ τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε, ἐν ἀγαλλιάσει πλοσσίας ἀντιδόσεις. Θεοτοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἡδυνώνων ἐπαισθόμεναι, πάνταγε Θεόνυμφε, μόνη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρός σου λάμπαντος, μονογενοῦς Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίω.

Απὸ πάσης χωρήσας προσπαθείας, καὶ μητρῴαν ἀσθένειαν οἰκτεῖρας, οἷά περ ζῶν ἐφάνης μετὰ θάνατον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βροῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίαν συσφίγγεις παρεθέντα, καὶ τὴν κλίνην τὸν Φύλαρχον προστάττεις, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρειν ἰσρώτατε, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολαμπρύνας Ἰωβ διὰ τοῦ πάθους, ἠλκωμένης σαρκός σε τὴν σαπρίαν, εἰς μαργαρίτην ἔτρεψε πολῦτιμον, σὲ Χριστοῦ θεραπὸν, Συμεῶν δοξάζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λησταρχοῦντα ἀλάστορα ὡς πάλαι, ἐπὶ ξύλου Ληστὴν προσεκαλέσω, ταῖς Συμεῶν ὦ Δέσποτα ἐντεῦξοισιν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε δεξαμένην, καὶ τεκοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἀνατείλασαν, πάντες σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν Παρθένα Θεοτόκε.

Καταβασία.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,
• δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
• συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ
• πᾶσι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς
• τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Λόγε τῆ Θεοῦ καὶ Δύναμις, ἡ ἀληθῆς Σοφία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνέχεσσα, καὶ κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπιστάντα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει, γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Μόνη πρὸ αἰῶνων πέφυκας, ὡς ποιητῆς αἰῶνων καὶ βασιλεύουσα, τρισυπόστατε, μία Θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον, τῆ κληρουχίᾳ σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντὸς καὶ πρῦτανι, δημιουργε καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον.

Τῶν ἁγ. Γυναικῶν. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νάουσιν ἰάσεων κρουνοὺς τοῖς χηρῶν, ὡς ἐκ κρήνης αἱ Πανόλβιοι, παύουσι λύμην νοσημάτων, παθῶν ἀποδιώκῃσι καύσωνα, καρδίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν θείων πράξεων.

Ο θείος διάκονος Ἀμμοῦν, Κελσίνα τε, καὶ πρὸς τοῦτοις τεσσαράκοντα, θείαι θεόφρονες γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθησαν· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων χορευέουσιν, ἅς καταχρέος μακαρίζομεν.

Υψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἀράμεναι, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοιωθῆτε, ξύλου τρυφᾶτε ἀκωλύτως, ζωῆς ἐν Παραδείσῳ Θεόνυμφοι, πηγὴν νῦν τῶν καλῶν κατειλήφατε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύουσαι.

Θεοτοκίον .

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμφυχος θρόνος τε καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοί σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος.

Τοῦ Ὁσίου . Τὸν προδηλωθέντα .

Βεβασιλευκτά, παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστός σε προσήκατο, Συμεῶν θεοφόρε, τῆς αὐτοῦ κοινώνον σκηπτουχίας· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Γαματικῆς, χάριτος κατηξιωμένος, ἐξ ἀσύλων τοῦ Πνεύματος θησαυρῶν θεοφόρε, Συμεῶν τὰς ἰάσεις βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου.

Επιβεβηκώς, Ὅσιε τῆς οὐρανοδρόμου, ἀρετῆς, καὶ αἰθέριον ἄθλον ἐνδεδειγμένος, καὶ πρὸς σκηναῖς ἀναπτάς οὐρανόυ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Βάτος καιομένη, πυρὶ καὶ μὴ φλεγόμενη, ἀνεδείχθης ὡς Παρθένε, συλλαβοῦσα ἀσπύρω, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῆ κόσμου, ὃν ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία .

» **Μ**υστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται
» δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
» αὐτόν, σε μεγαλύνομεν. Ἐτέρα .

» **Ο**δία βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἰνδίκτου .

Τοῖς Μαθηταῖς .

Θεὸν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε αἰδία, ἀκτιστε καὶ τῶν ὄλων, δημιουργὲ παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάντες, καὶ σὲ καθικετεύομεν· Τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο, ὡς ἀγαθὸς, εὐλογήσας φυλάττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν σου οἰκτίρμον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον .

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀσράφας κατεφώτισε, τὴν ὑψηλίον πᾶσαν, ταῖς τῶν θαυματῶν ἀκτίσι· διὰ στύλου γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἐνθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεῶν τὸ ἔσχατον ὄν-

τως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε μάκαρ. Θεοτοκίον, ὁμοιον .

Δημιουργὸς καὶ πρῦτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροῦ καὶ χρόνου θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων, σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῆ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα .

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ .

Προαιώνιε Λόγε τῆ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεῆ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροῦ καὶ χρόνου, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σε, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σε, νίκαις τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος δ'.

Η βασιλεία σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροῦ ἡμῖν καὶ χρόνου προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι .

Ὁ αὐτός· Ἀνδρέου Πυροῦ .

Αἰ πορεῖαι σου ὁ Θεὸς, αἰ πορεῖαι σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σε, καὶ τὴν πρώτην ἀνεῖλες ἀράν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς ἠδόκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροῦ καὶ χρόνου ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν σου ἀγαθότητα· Κύριε δόξα σοι .

Ἦχος β'. Γερμανοῦ .

Οτε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν· Γυναῖκες ἠνδρίσαντο, κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν ἥτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικὸς, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερός Συμεῶν, χάριτι

μᾶλλον ἢ γάλακτι τραπεῖς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερῴσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο. ταῖς ἀρεταῖς ἐν-διαίτημα· καὶ ταῖς Δείαις Δυναμίσει συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἄρρητῷ σοφία συζησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ καιροῦς καὶ χρόνου ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον· τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυναμίσει σου εὐφρανόν, διδοῦς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τῆ Ὁσιε, ᾠδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Γέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον.

Ζῆτει Σαββάτῳ, λγ'.

Καὶ ἕτερον Ἀπόστολον τοῦ Ὁσίου.

Πρὸς Κολασσαεῖς.

Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί.

Ζῆτει Κυριακῇ, λ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ.

Ζῆτει Ἰανουαρίῳ κ'. Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς χριστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλουϊα.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαίμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Θῆρας τὸ πρὶν τροπωσάμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, Ἀθλοφόρε αἰοίδιμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὄρμηματα, ἐντεύξει Δεῖα, σὺ ἐγαλίωσας, τῆς τούτων βλάβης,

μείνας ἀμέτοχος· πῦρ οὐ κατέπτηξας, οὐ θυμὸν δικαζόντος· τῆς γὰρ Χριστοῦ, μαίκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Νέω ἐν σώματι ἐνδοξε, τὸν παλαιὸν πτεροκστην, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῇ σαρκί σου δεξάμενος· καὶ νῦν Μαρτύρων συναγελάζῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μαίμα πανεύφημε, φέγγει λαμπόμενος, τρισηλίῳ πάντοτε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτῳ νοί.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἵχνεσιν, ἀθλοφόρε ἐπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθες στάδιον· καὶ ταῖς αἰκίαις κατατεινόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαρκὸς, Μάρτυς κατηδάφισας, καὶ ἐτραυματίσας. Τοῦ Ὁσίου, ὁμοῖα.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποδηρῆσει σπύπτῳ, Ἀαρὼν ὡσπερ δεῦτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἁγία, νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. ᾠδὴ τῆς ἀρρήτου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψως, Ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας!

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, Θεοειδῆς γεγονώς, τῇ τῶν τρόπων ἀπλότητι, Θεῷ νῦν παρίστασαι, τῇ ἐνώσει τῇ κρείττονι, καὶ ἀνενδότῳ νεύσει Θεούμενος, καὶ τῆ ἐκείθεν φωτὸς πλήρῆμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάσεως, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε· καὶ Θεωρίας Δείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητος, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, Θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, μακαριώτατε.

Ἀόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Νέον φυτόν, καθάπερ ἐλαίας, τῇ τοῦ Θεοῦ τραπεζῇ γεγένησαι, ὡς υἱὸς τῶν πορευθέντων τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν· διὰ γὰρ μαρτυρίου εὐλόγησέ σε Κύριε, καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνω Σιών, κατατρυφῶν τῆς Δείας ἀγαλλιάσεως, σὺν τοῖς γονεῦσι διὰ παντός, Μαίμα ἀξιάγαστε· ὧν κοινωνοὺς ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου γενέσθαι ποιήσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Εργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος,

θελων ὁ παναίθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό περ, δέομαι Πανύμνητε τῇ δυναστείᾳ σε, ῥήξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἔνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἄρνα ἐπὶ σφραγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκῆσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τῆ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν φιλοάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ Πιστοὶ, μνήμην τελέσωμεν Μάμαντος Μάρτυρος· οὗτος γὰρ νέος Ἀβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνος ποιμὴν προβάτων γεγονώς, ἀμνὸν εἰς θυσίαν πρῶτος προσήγαγε, καὶ στέφανον ἀθλήσεως, πρῶτος ἐκομίσαστο· οὕτω καὶ ὁ ἔνδοξος ἀθλοφόρος, θρηματικοῖς ποιμνίοις ἐνδιαπρέψας, ἑαυτὸν θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσήγαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου· καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐκ εὐχόμενος, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, ἐν μετανοίᾳ δακρύνοντες, τὴν λύσιν λαμβάνουσι, τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τὴν χάριν κομίζονται, δυσωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα, τῶν ἀπάντων καὶ Υἱόν σου, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἀμνάς ἡ κυήσασα, ἐπώδυρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννης καθέϊλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄλλοτερον τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Κανὸνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμνῆ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἰωάννη Ὁσίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχης εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.
Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῷ.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, Μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξιώσον.

Τὸ εὐγενές καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάϊμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Οὐκ εὐχόμενος, ἀμνὸν εἰς θυσίαν προσήγαγε, καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σὲ λελαλήνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Γερμανοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τῷ ἀνατεῖλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμπσαντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀγλὴν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ὡς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἱλασμόν, ἱεροκήρυξ παμμακάρε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ω'ς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἀναρχὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκούσα ὑπὲρ λόγον Πανῦμνητε, ἐκέτευε ἐκτενωῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας σφίδος.

Φωταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μαίμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆ, ἀθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον καταλαμπρύνοντα.

Α'νελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, τοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν, δείκαιοι προστάξει Μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὠραῖος, περικαλλῆς πέφηναι· ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβῆσθαι σε, ὠφθῆς ἀπρόσιτος, ἐθέλοντι πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταnúσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γύρον ὁ κατέχων ἀπάσης, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκαλαισθε, σωματικῶς κατσεχέδη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν ἀνεδείξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Δὶ ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς θεωφόρε, ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶς.

Ω'ς παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα Ὁσίε Ἰωάννη σοφέ, ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ω'ς εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητῆς, καὶ σοφῶν λογίων ὑψηλῆς ἀληθείας, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἰρέσεων Ὁσίε.

Θεοτοκίον.

Ω'ς οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνεύμεν πάντες Θεοκυῆτορ ἀγνή· ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τῆς οὐρανεῖς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, σερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σε Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτὸς, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτῆς, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδῶλων διηλεξάς, καὶ εὐθαρσῶς Τριαδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίαις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον

δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Σκευὸς ἔνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρίνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεόν· ἐκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γενε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου, ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωσαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι! τέκνον μη· πῶς πύσχεις; θῆλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αὐτοθελῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀπτοήτω, Ἐνδοξε φρονήματι· τὸν γὰρ Χριστὸν εἶχες συνεργόν, θεία δυναστεία, τὸ ἀσθενές σε ῥωννύοντα, καὶ Μάρτυρα δεικνύοντα, τῶν αὐτῆ παθημάτων, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος μέτοχον.

Ω'ς συνεργός, ὁ ἐκ Θεοῦ συνοδίτης σοι, καθυπέκει, οἷα λογικώτατος, ἄγριος θῆρ· θεία γὰρ στοργῆ, σὺ καθυποταξάς, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, ὠραῖος ἀπεφάνθης, λογισμῷ σοφωτάτῳ, ἀλογίαν ἐχθρῶν τροπωσάμενος.

Δικαστικῶν, σὺ πρὸ βημάτων παρίσασο, τὴν τῆ Λόγου, σάρκωσιν Μακάριε, διαπρυσίως ἀναφωνῶν, καὶ τῆς ἀθείας, ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα· καὶ πάντας ἀδιστακτως, μελωδεῖν ἐκδιδάσκων· Τῆ δυνάμει σου δόξα φιλόθροπε.

Θεοτοκίον.

Τῷ τοκετῷ, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχείας σε, τῶν ὠδίνων, λειλυται τὸ ἔγκλημα, καὶ τῆς ἀρᾶς ἢ τῶν γηγενῶν, φύσις ἀπῆλλάγη, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, καὶ ἤνοιεται τοῖς καίτω, διὰ σοῦ τὰ τῶν ἀνω, καὶ Ἀγγέλοις βροτοὶ συγχορευούσι.

Τοῦ Ὁσίου. Μυστικῶς ὁ Προφήτης προαῶν.

Τὸν Ἱεράρχην πάντες τὸν σοφόν, ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, λέγοντες· Θεοφόρε Κυρίου, ἐκτενωῶς δυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ω'ς εὐσεβῶν δογμάτων φυτηγόν, καὶ σοφὸν Ἱεράρχην σε ἔχοντες, Θεομακάριστε Πάτερ, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μνήμην καὶ σεπτήν, ἀρχηγῆ τῶν τροφίμων τῆς πίστεως, Ἱεράρχα Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Η' ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἀγνή, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεᾶ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ξεομένου οὐδόλως, σώματος ὁ ἐνδόξος, Μάμας ἐφρόντισε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, καὶ τοὺς δερματίνους, ἀποδύόμενος χιτῶνας, καὶ ζολὴν ἀφθαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήριον αἶνον, ἔμελπες τῷ Κτίστη σου, ἐξορυσσόμενος, τὰς πλευρὰς Παμμακάαρ, καὶ φωνὴν οὐρανόθεν ἀκήκοας, βεβαιούσαν μᾶλλον, τὸν λογισμὸν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ τῶν πόνων τὸ ἄχθος κουφίζουσαν.

Ε'ν εἰρκτῇ συγκλυσθέντι, ὦφθη οὐρανόθεν σοι ἐπικομιζουσα, παραδόξω θείᾳ, Ἀθλοφόρε παμμακάαρ πολυάθλη, βρώσιν ἀφθαρσίας, περιστέρα ὠραιότητα· τῆς φθορᾶς γὰρ τοὺς ὅρους ἐκβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σωματώσεως θείας, καὶ καταλλαγῆς ἀνεκφράστου, γέγονας πρόξενος, ἢ τὸν πρὸ ἡλίου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα κηύσασα· διὰ σοῦ γὰρ φύσις, ἢ τῶν βροτῶν Θεῷ συνήφθη, καὶ ἐν δρόμῳ τῆς δόξης καθιῆρυνται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Παιμαντικῶς ἐχρίσθης, τῆς εὐσεβείας τῷ μύρω θεόσοφε· ὅθεν ὡς Ἱεράρχην, πάντες εὐφημοῦμέν σε Ὁσιε.

Ω'ς μιμητῆς ὑπάρχων, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρον ἀγίδιμε, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προσέτης λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωϋσῆν τὸν θεόπτην μιμούμενος, Πάτερ ἱεροφάντορ, τοὺς αἰρεσιάρχας κατήσχυκας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Βασιλίδα πάντες, καὶ Βασιλέα τῶν ὄλων κηύσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμήσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ ζήλῳ τῷ πρὸς Θεὸν, πυρούμενος ἱερώτατε, τῆς ὑφαπτούσης πυρᾶς, ἐδόλως ἐφρόντισας, θείῳ δροσιζόμενος, οὐρανόθεν ὄμβρω, Ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Ο' Νεανίαις τρισὶ, μεταποιήσας τὴν κάμνον, εἰς δρόσον φωτοφανῶς, Θεόφρον πανόλβιε, φλογὸς ἐξαρπάζει σε, καὶ πυρὸς δεικνύει, παρὰ δόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσιν ὠφθης παμμέγιστος, ἐν ἀθληταῖς θουμασὸς, ἐν Μάρτυσι δόκιμος· διὸ καὶ μεγίστων σε, ὁ ἀγωνοθέτης, ἀντιδόσεων ἠξίωσε.

Θεοτοκίον.

Γεγόναμεν κοινωνοὶ, τῆς θείας φύσεως Ἀχραντε, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, καὶ λήξιν οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν, οἱ σε εὐφημοῦντες, ἐν Χριστῷ ἐκκληρωσάμεθα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκόσμησας Ἰωάννη μακάριε, τοῖς θείοις σε δόγμασι, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τὰς αἰρέσεις τε, ἐκ ποδῶν ἐποίησας.

Ω'ς περ φωστῆρ εὐσεβείας, τῶν δογμάτων σε τῷ κάλλει ἐξήστραψας, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, θεόφρον Διδάσκαλε, καὶ ἡμαύρωσας τὰς αἰρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Α'ντι μαχαίρας τῇ γλώττῃ, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενος Ὁσιε, τὰ νόθα ἐξέκοψας, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτραίνωσας τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο' τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ κόσμον φωτίσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μὲ, ρῦσαι ὡς φιλόνησος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**'ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθῆ καταστάτου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μὲ, ρῦσαι ὡς φιλόνησος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ν τῇ βλάβῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιόμανον, ἐπὶ νομας ζωηφόρους· θῆρας δὲ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμόν σε κεκτῆμεθα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς εἰλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμέλγοντα, καὶ νῦν περιέσιον λαόν Κυρίου, βλάβῳ δυνάμεως, ὡς ποιμὴν καλῶς περιέποντα, καὶ ὀδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης, ἐνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τοῦ Παραδείσου ἡ τροφή. Ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις προστάτην Μάμα θερμόν σε κεκτῆμεθα.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχα.

Ἄκμαϊος ὢν Τριαδὸς εἰς πίστιν Μάμας,
Ἄκμαϊς τριαίνης καρτερῆι τετρωμένος.

Δευτερὴ γολαίδες Μάμαντος χύντο τριαίνῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ Γάγγρας, πόλεως Παφλαγόνων, γονεῶν Χριστιανῶν ὧν ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κρατηθέντων, καὶ φρουρᾷ παραδοθέντων, τίκεται οὗτος ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς. Ἐπει δὲ καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύτησαν, ἀναλαμβάνεται ὁ μακάριος παρὰ τινος γυναικὸς Χριστιανῆς, Ἀμμίας καλουμένης, καὶ ἀνατρέφεται· ὃν συνεχῶς μαμὰ τὴν δετὴν μητέρα καλοῦντα, Μάμαν ὠνόμασαν. Ἐτῶν δὲ γενόμενος πέντε καὶ δέκα, συλλαμβάνεται ὡς Χριστιανός, καὶ ράβδοις τύπτεται· καὶ μολύβδω τῷ τραχύλῳ τούτου ἐξαρτηθέντος, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται· καὶ περιωθεὶς τοῦ κινδύνου θεία δύναμις, ὑπὸ τι σπήλαιον κρύπτεται, τρεφόμενος τῷ τῶν ἐλάφων γάλακτι. Καὶ αὐθις κρατηθεὶς, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδεται· καὶ τέλος, τριαίνῃ σιδηρᾷ τὰ σπλάγχνα διαπαρεῖς, τῆς παρύσης ζωῆς ὑπεξάγεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ρέουσιν ἐντροφᾷς νῦν ἠδέσι, Νηστευτὰ ρευστῶν ἠδονῶν Ἰωάννη.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου τῶν Βασιλέων, ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, χαρακτικῆς πρώην ὑπάρχων, ἀνὴρ εὐσεβῆς καὶ φιλόπτωχος, φιλόξενος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. Οὗτος μοναχὸν, εὐσεβιον τοῦνομα, ἐκ Παλαιστίνης γενόμενον, ὑπεδέξατο· ὃς καὶ περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ὁσίου, ἤκουσε τινὸς διαλεγομένου αὐτῷ· Οὐκ ἐφείταί σοι, Ἀββᾶ, ἐν τοῖς δεξιόις περιπατεῖν τοῦ μεγάλου· προμηνύοντος ἄρα τοῦ Θεοῦ τὴν μέλλουσαν ἐγχειρίζεσθαι αὐτῷ μεγάλην ἀρχιερωσύνην. Μετὰ ταῦτα ἀναγνωρίζεται τῷ ἐν ἁγίοις Ἰωάννη, τῷ ἀπὸ σχολαστικῶν, καὶ ἀρχιερεῖ τοῦ Θεοῦ· ὃς καὶ ἀποκαρῆναι αὐτὸν συνεβούλευσεν, ὡς ἄξιον ὄντα καταταγῆναι εἰς κλῆρον.

Ἐπι δὲ ἐν τοῖς Διακόνοις ὧν, ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, μεσημβρίας οὔσης, καὶ εὕρισκει ἐρημίτην τινα ἐκεῖσε, ὃν οὐδεὶς ἐγίνωσκε πόθεν παραγέγονε· καὶ ὑπεδείκνυε τῷ Ὁσίῳ τοὺς ἀναβαθμοὺς τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἰδοὺ μυριάδες Ἁγίων, καὶ φωνὴ συμμιγῆς, ὧδήτε φρικώδης ἐξηκούετο, καὶ λευκάς στολαὶ ἐξαστραπτούσας ἅπαντες ἐνεδιδύσκοντο.

Οὗτος, διανομὸς ὧν καὶ διάκονος τῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἦν ὑποστρέφων ἐκ τοῦ ἔξωθεν πεδινουῦ τόπου, καὶ ἐν μόνον βαλάντιον ἔχων, καὶ ἀφθόνως διδούς· ὡς δὲ οὐκ ἐκενοῦτο, τῶν πενήτων συρρέοντων εἰς πλῆθος, ἀλλ' ἐφθασε καὶ εἰς Βοῦν, (τόπος τις ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὕτω καλούμενος)· τινὸς τῶν σὺν αὐτῷ ἀνακράξαντος καὶ εἰπόντος· Κύριε ἐλέησον· μέχρι τίνος οὐ κενοῦται ἡμῖν τοῦτο τὸ βαλάντιον; τὸ μὲν βαλάντιον παραχρήμα κενὸν ἦν· αὐτὸς δὲ λεαντῶδες εἰς

ἐκείνον ἰδὼν, ἔφη· Ὁ Θεός, ἀδελφέ, συγχωρήσαι σοι· μέχρι γὰρ ἂν πολλοῦ ἔμελλε διαρκέσαι.

Μετὰ δὲ τὴν κοίμησιν Εὐτυχίου Πατριάρχου, κρατηθεὶς εἰς τὸ χειροτονηθῆναι, ὡς οὐκ ἐπέθετο, εἶδεν ἰκστασιν φοβερὰν· ἣ δὲ ἦν· θαλάσσα μέχρις οὐρανοῦ φάνουσα, καὶ κάμινος πυρὸς φρικτῆ, καὶ Ἀγγέλων πλῆθος προσεγγομένων αὐτῷ οὕτως· Οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως γενέσθαι, ἀλλὰ σιώπα· ἐπεὶ τῶν ἀμφοτέρων πειραθῆση· ταῦτα δὲ ἔλεγον μετ' ἀπειλῆς. Τότε οὖν, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐξέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ χειροτονεῖται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀσκησιν ἄκραν καὶ βίον σεμνὸν διὰ πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξελθὼν.

Οὗτος, διαπερῶν ποτὶ τὸ ἑβδομον, κλύδωνος μεγάλου γεγονότος, τῇ εὐχῇ καὶ σφραγίδι τοῦ Σταυροῦ τὴν θαλάσσαν εἰς γαλήνην μετέβαλεν. Ἐπίχυσιν δὲ ὀμμάτων ἔχων ὁ Γαζεύς Ἰωάννης ὁ σχολαστικὸς, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Ἁγίου τούτου Πατριάρχου τὴν ἄχραντον μερίδα, φήσαντος αὐτοῦ· Σῶμα Χριστοῦ τοῦ τὸν ἐκ γενετῆς ἰασαμένου τυφλόν· καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν, ἰάσεως ἔτυχε. Θανατικῷ ποτὶ μεγάλου γεγονότος, δέδωκε τινὶ πιστῷ ἐκ τῶν ὑπουργούντων αὐτῷ δύο σπυρίδας, μίαν κενὴν, καὶ ἑτέραν ψηφίδων μεστήν, καὶ λέγει αὐτῷ· Στῆθι εἰς τὸν Βοῦν, καὶ τοὺς παρερχομένους νεκροὺς μετρῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀποκένου ψηφίδας εἰς τὴν κενὴν σπυρίδα. Καὶ τοῦτο ποιήσας, ἔγνω ὅτι ἐξεκομίσθησαν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ψυχαὶ τριακόσιαι εἰκοσιτρεῖς· καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο ποιήσας, ὀλίγον ἐκόπασε· καὶ μέχρι τῆς ἐβδόμης τοῦτο ποιῶν, εὗρεν ὅτι παντελῶς ἐκόπασεν ἡ θρᾶυσις διὰ τῆς ἐπιτεταμένης τοῦ Ἁγίου προσευχῆς.

Τῆς δὲ ἐγκρατείας οὕτως ἦν ἐπιμελούμενος, ὥστε ἐπὶ ἕξ μῆνας μὴδε ὕδατος μεταλαβεῖν· θριδακίνης δὲ μιᾶς ὁ καυλός, ἐκεῖνο καὶ μόνον ἐγένετο βρῶσις καὶ πόσις, ἢ πέπονος ὀλίγου· ἄλλοτε σταφυλῆς ἢ σύκων, καθ' ὑπαλλαγήν· ταῦτα ἦν αὐτῷ τροφή ἐν τοῖς τρισκαίδεκα πρὸς τῷ ἡμίσει χρόνις τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ. Ὑπνος δὲ ἦν αὐτῷ τὸ καθῆσθαι, καὶ τὰ στέρνα ἐπισυνάπτειν τοῖς γόνασι· ῥαφίς δὲ αὐτῷ ἐπηρᾶτο εἰς ἄπτοντα κηρὸν ἐπικαίεντα· καὶ ἦνικα, τοῦ κηροῦ ὑπὸ τοῦ πυρὸς δαπανηθέντος, ἡ ῥαφίς ἐν λεκάνῃ ἐρρίπτετο, ἀνίστατο. Εἰ δὲ συνέβη μὴ ἀκοῦσαι αὐτὸν τοῦ κτύπου τῆς ῥαφίδος, τὴν ἐπιούσαν νύκτα ὄλην αὐπνος διετελεῖ. Οὗτος δὲ εὐχῆς μὲν τοῖς πάθεσι πολεμῶν, τὰς τῶν βαρβάρων ἀπίστρεφε μάχας· διὰ νηστείας δὲ τὴν λύμην τῆς πόλεως διέλειπε, καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ τὴν ποίμνην ἐφύλαττεν ἐξ ὁρατῶν καὶ ὄρατῶν ἐχθρῶν.

Ποτὲ δὲ, Παρασκευῆς οὔσης ὀψίας, λέγουσι τῷ Ὁσίῳ Ἀῦριον, Δέσποτα, ἱπποδρόμιον ἄγεται· ἦν δὲ Σάββατον τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ ἀποκριθεὶς λέγει· Ἱπποδρόμιον τῇ Ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ; καὶ περὶ ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδυσώπει τὸν Θεὸν γενέσθαι τι σημεῖον φόβου ἕνεκα πρὸς τὸ κωλύσαι τοῦτο· καὶ ἰδοὺ τῇ δειλῇ, αἰθρίας οὔσης, γίνονται καταγιγίδες, καὶ πλῆθος ἀνέμου, καὶ ὑδάτων φορὰ, ὡς νομίζειν συντελεσθῆναι πάντα, καὶ φεύγειν τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ἱππικῆ· ἐκτὸς γὰρ τούτου φόβος ἕτερος οὐκ ἐγένετο ἄλλοτε.

Γυνὴ δὲ τις, τὸν ἄνδρα ἔχουσα δαιμονῶντα, ἀνδρὶ τινι, τὴν ἔρημον οἰκοῦντι, κατεφυγεν· ὁ δὲ, Ἄπελθε, ἔφη, πρὸς τὸν ἁγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην, κακέϊνος αὐτὸν ἰάσεται· καὶ τοῦτο ποιήσασα, οὐ διήμαρτε τοῦ σκοποῦ· λαβούσα γὰρ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἴασιν τῇ προσευχῇ τοῦ Ἁγίου, οἰκαδε χαίρουσα ἐπορευέτο. Τούτου τῇ εὐχῇ καὶ στείραι γυναῖκες τέκνα ἔτεκον, καὶ ἀσθενοῦντες πολλοὶ ἰάσεως ἔτυχον.

Κοιμηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, καὶ προτεθέντος, ἔλ-

θῶν εἰς ἀσπασμὸν αὐτοῦ Νεῖλος ὁ ἐνδοξότατος Ἐπαρχος, ἀντιφιλῆθη παρὰ τοῦ Ἁγίου, πάντων ὁρώντων καὶ θαυμαζόντων· εἶπε δὲ αὐτῷ καὶ τινα ῥήματα εἰς τὸ οὐς, ἅτινα οὐκ ἐξείπε τιμὴν. Ἐκκήδευσαν δὲ αὐτὸν ἔνδον τοῦ Συσιαστῆριου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὡς ἄξιον, δοξάζοντας Πατέρα, Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἀμήν.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης, σπαθιζόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Σίδηρος εἰς σίδηρον ὦν Διομήδης,
Πρὸς τῆς σπαθισμῆς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ξυλῶ θλασθεὶς
τὴν κεφαλὴν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανός, συντριβεὶς κάραν ξυλῶ,
Τὸν πρὸς Θεὸν νῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἴππον ταχύν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
Πρὸς τὸν φιλέντα θάττον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτυχιανός ἐν ἐσχάρᾳ
πυρός τελειοῦται.

Στίχ. Εὐτυχιανός, πυρπολήθεις ἐσχάρᾳ,
Εἰς εὐτυχῆ μετήλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Πόθων τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἠσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλόξ πόθου, Λεωνίδη,
Ἐπειθε ῥάστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Βαίνων κατ' ἴχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σαυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλαδελφος, λίθῳ τὸν τράχηλον
βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπὼν λίθῳ βάρει,
Ἀνῆλθε κοῦφος Φιλαδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εἴπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μελαν,
Κάθαρσιν εὗρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθα-
γάπη,

Καὶ δωρεῶν θαλάσσαν εὕρισκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων, Ἐ-
λεαζάρου καὶ Φινεές· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
ρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμουῦν.

Ὅτι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐν τῇ
Θράκῃ Ἀδριανουπόλεως τοῦ Βασιδου κατέχοντος, διε-
βλήθησαν αὐτῷ ὡς Χριστιανοί. Ἐρωτηθέντες δὲ τὴν τύ-
χην εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, Χριστιανοὶ ὡμολόγησαν
εἶναι. Ὡς δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις ἠναγκαζόντο, καὶ οὐκ
ἐπέθοντο, λοιπὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐν ἀμηχανίᾳ γε-
γονῶς ὁ τύραννος, βουνεύροις τῆς πίστεως αὐτῶν τὸ
στερρὸν διαλύειν ἐπειράτο. Ἐπὶ τοσοῦτον οὖν ταῖς βα-
σάνοις κατεξάνθησαν, ὡς ἐν αὐταῖς τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ
παραθέσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Καμίνη τὸ εἶδός σοι, θαλάμῃ ὡσπερ χρεῖαν
ἐπλήρωσεν· εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους, ἐν
ταύτῃ Μάκαρ κατακλειόμενος, ἔκατεφλέχθης,
βωῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἄγγελους συλλήπτορας, συγχορευτὰς καὶ
συγκοινωνῶντάς σοι, ἀπορρήτων ἀσμάτων,
φλογὸς ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἐκέκτησο, μεθ' ὧν τῷ
πάντων Δεσπότη ἐκραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ῥόδον ἀμάραντον, ὡς ἐκ πασταδος κυμ-
φίος πρόεισιν, ὠραιότατος ὄντως, ἐκ τῆς
καμίνης φλέξας τοὺς ἄφρονας, καὶ τῆς ὁρώντας
φωτίσας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἰδού νῦν πεπλήρωται, τοῦ Θεηγόρου ἡ προα-
γόρευσις· ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένου, τὸν Θεὸν
Λόγον ἔσχε· καὶ τέτοκας, τὸν ζωοδότην, ὃ
πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Οσίου. Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν.

Ὁ ἐπὶ γῆς, φωσῆρα ἀναδείξας, τὸν εὐσεβῆ
καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, εὐλογητὸς εἶ εἰς
τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀληθῆ, Ἰωάννην τὸν μέγαν, ποιμένα τῆς σῆς
ποιμένα ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς τῆς σαρκὸς, ἐπανασάσεις Πάτερ, κατα-
βαλὼν τῷ Χριστῷ ἀνεθόας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς
τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ
ἐχθροῦ ῥυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογη-
τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡς Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐπί-
μωσας, θείᾳ τοῦ Δεσπότη ἐπικλήσει
Ἐνδοξε· τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας· τοὺς δυσσεβεῖς
κατήσχυνας· καὶ ὡς νικητῆς, τοὺς οὐρανούς
ἀναμέλπων, οἰκεῖς ἐν εὐφροσύνῃ· Ἱερεῖς εὐ-
λογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Λιθλευστοῦσι μάκαρ σε, οἱ τοῖς λίθοις λα-
τρυνόντες, καὶ πεπωρωμένοι τὴν ψυχὴν
παράνομοι, τὸ ὄμμα ἐρείδοντα, τῆς ἱεραῆς σου
Μαίμα ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀρράγῃ καὶ ἀταπεινω-

τον πέτραν, καὶ μέλποντα προθύμως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνων τὸν στέφανον, οἷα νικητῆ, καὶ τὸν καλὸν ἀνύσαντι, ἀγῶνα Πανάλβιε, ἐπιφωνεῖ σοὶ τὴν πρὸς αὐτὸν, ζείλασθαι σεπτὴν, καὶ γλυκυτάτην πορείαν, προθύμως μελωδοῦντι· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, μείνασα παρθένος, μετὰ τόκον Ἀχραντε· Θεοῦ γὰρ ἡ ἔνωσις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις ἐν σοὶ, καὶ καινοποιοῦνται τῆς οὐσίας σῶροι· διό σε ὀρθοδόξως, ὡς Θεὸν τετοκυῖαν, κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τὸν Μωσέα μιμούμενος τρισμάκαρ, ἐν τῷ ὄρει προσέβης καὶ τῷ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον Ἱεράρχα, κρίζων· Ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν λαὸν σου ποιμάνας Ἱεράρχα, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεκρούσω, καὶ Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἐξέφυγες, καὶ Σιών τὴν ἄνω, εὖρες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῷ μύρῳ χρισθεῖς Ἱεροφάντορ, τῆς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱερουργεῖς τὰ θεῖα ἱερώτατε· ὄθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ ἕσῃ, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βράτῳ
» **Τ**πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Παρέθου τὴν ψυχὴν σου τῷ Λυτρωτῇ, καὶ πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς καλλοναῖς, κατηγλαϊσμένους περιφανῶς, τῶν ἱερῶν ἀγῶνων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν δαυμασῶν, πανεύφημε Ὀπλίτα, φωστῆρ τῆς οἰκουμένης, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Συνήφθης τοῖς Ἀγγελοῖς ἀγγελικὴν, ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς, μέλπεις ἐν αἰνέσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερὸν μελωδῆμα, Μαίμα τῇ Τριάδι πανευκλεῶς, θεοῦμε-

νος ταῖς θεαῖς, μεθέξει καὶ δόξης, ἀδιαδόχου ἐμπορούμενος.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν, τῶν τῆν θεῖαν σου ταύτην πανήγυριν, περιχαρῶς, Μάρτυς ἐκτελούντων καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἀθλήσιν, πίσει εὐφημοῦντων εἰλικρινεῖ, μνημόνευε παμμακάαρ, καὶ ζαλῆς καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμοῦ ἡμᾶς δαΐσωσον. Θεοτοκίον.

Απείρανδρον μητέρα τῶν ἐπὶ γῆς, παιδοτόκον τίς ἤκουσε πώποτε, καὶ τὸ τεχθέν, ἀναρχον Θεόν τε καὶ συμφυσᾶ, Πατρὶ τῷ προανάρχῳ τε, καὶ τῇ τετοκυῖᾳ ὑπερφυῶς; ὦ ξένου μυσηρίου! ὦ θεῖας κοινωνίας! δι΄ ἧς Θεῷ συνανευκράθημεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὁ δι΄ ἀπαθείας, καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐλπίδος, λόγους ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίης, ὑποδείξας σοφῆ Ἰωάννη, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτηρίᾳ, τῷ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν λαὸν ὡς ποιμάναντα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντα θεομάχους αἱρέσεις, πάντες Ἱεράρχα εὐφημοῦμέν σε.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας, φωστῆρα καὶ ἱεράρχην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τιμῶμέν σε ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σε μάκαρ, Πάτερ Ἰωάννη μεγαλύνοντες. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ αἰεζῶνον βεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε ἡ ὀλόφωτος τῆ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε κιβωτὸ τῆ ἀγιάσματος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
» **Τ**πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
» **Τ**θέντος, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ὁὶ ἐράσται τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πάνσοφε, καὶ ὑπέρφωτον μνήμην, σὲ Ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη θεόφρον· τῆς μετανοίας ὠφθῆς γὰρ, κήρυξ ἔνθεος Πάτερ, καὶ τῆς φρικτῆς, καὶ σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἡμῶν μνημόνευε, παρεστῶς θεοφάντορ.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὀρώντων σε.

Τῷ γαλακτι ἐτράφης τῷ τῶν εἰλάφων, ὄρσει δαιτιώμενος Μάρτυς Μαίμα· ἀλλ' ὠφθῆς ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένε-

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς παλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανούργος, καὶ τῆς Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΓΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐφαίδρυνας· ἐκ δυνάμεως γὰρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀνάμακτον, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δὲ αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, Θεορρήμον πανσεβάσμιε, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, Πάτερ προσηνήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἄνθιμε, καὶ παραινήσεις, νουθετῶν διδάσκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοια.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸ σὸν, εὐαγὲς μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει καλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυματῶν χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, καὶ κα-

τηργήθησαν, ταῖς σαῖς ἀνευδότοις, προσευχαῖς πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ συνεργῶντα ἐκέκτησο· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεῷ, κτίσις ἐχρημάτισας· τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γὰρ, ἐπαληθεύουσαν, διὰ πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχήματος, τὴν κλῆσιν ἐπεδειξῶ πανθαύμαστε· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Γερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους σου ἐχρημάτισας μάκαρ Ἄνθιμε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεία καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θύμα εὐπρόσδεκτον αὐτῷ προσήγαγες· διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελόντων, τὴν αἰσιεβάσον μνήμη σου, καὶ τῶν αὐτὴν γεραϊόντων, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Γκέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν Υἱὸν τοῦ δοῦναί μοι, τῶν πολλῶν μου, ἐγκλημάτων ἰλασμόν· καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, ἀπαλλάξαι μερῆδος, καὶ βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρίστατο τῷ ξυλῷ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ· καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἄγγελων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποιμήνην σου πανάχραντε, καθ' ἐνάστην, πολεμεί ὁ πονηρὸς, κατάβρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς βλάβης τούτου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδῆσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱὲ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
Ἀνθίμου Δ'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ποιμένης σε θεόφρον στεῖρὸς προσταίτης
γεγόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοιμῶς τὸ σὸν αἷ-
μα ἐξέχεας· καὶ ἀπειλαῖς τῶν δυσμενῶν μὴ
πτοηθεῖς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλῃ, τῷ θρόνῳ
τῆς τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος. Δόξα τῷ
ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σου·
δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἀνθιμε καρτερότητι.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάρους
στεταγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφό-
ρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν
Ὁσίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.



ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχης εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἱερομάρτυρος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·

Α' νθος σε μέλπω παιμένων καὶ μαρτύρων (*).

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστατάς κραταιούς.

Ανθήσας ἱερῶς, ὡσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν
Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἀπάντων εὐσε-
βῶν, εὐωδία τῶν ἀθλῶν σε, Ἀνθιμε εὐωδιάζεις,
τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρ-
τυς πολυάθλε.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐ-
ξενεύρισας ἐχθρὸν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς,
καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας· ὄθεν πᾶσα Ἐκκλησία,
ἐπιγνοῦσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ
γεραίρει σε.

Θαρβεῖται κατιδῶν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως,
παρεστῶτά σε Σοφὲ, ἀλάστωρ δυσμενῆς,
καὶ θωπείαις ἐκλύειν σε, οἴεται τὴν καρτερίαν·
ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτῆ τὰ
φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς οἶδε, τοὺς
χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή,
τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, παῖθη πάντα ζωηφόρα,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὼνα τοῦ Ἱερομάρτυρος ἀ-
πολυμνον, καὶ ἄνευ ἀκροστιχίδος, εἰς Ἦχον πλ. δ'. πρὸς τὸ,
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἀ-
μαρτήσαντας.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς
τὰ σκιρτήματα, Πάτερ κατεμάρανας,
Θεόκτιστε σοφὲ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν
ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευ-
σον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασται.

Οἰκειωθείς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ
Πάτερ στοργῇ, καὶ συνδιαιτώμενος, Θεό-
κτιστε στερρόως, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως,
διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνανε-
κραύγαζε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ἰπωπιάσας τὸ σῶμα πανόλθιε, καὶ πάθη
τὰ τῆς σαρκὸς, Πάτερ δαλωσάμενος, Θεό-
κτιστε τρανῶς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς
χάριτος, καὶ ταύτη λαμπρυνθεῖς, ἐνθέως ἀνε-
κραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται. Θεοτοκίον.

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομη-
τορ ἀγνή, Λόγον ὡς κηύσασαν, θεόφρονες
σοφοὶ, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι
ποθητὸς, ὁ θεῖός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψά-
λλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'. Ὁ τι στεῖρα ἔτεκεν.

Εαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζη-
τουῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὡσπερ
ἐπίσημος κριὸς, καθαγιαζὼν Ἀνθιμε, τῷ αἵματι,
πάντας τοὺς τιμῶντάς σε (*).

Λύσας τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀ-
πάτην, ἠχθῆς δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδε-
μένον διὰ σέ, ἐξαικονίζων Ἀνθιμε, καὶ θανάτῳ
λύσαντα τὸν θάνατον.

Πριζήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ
ὀφθαλμῶν σου βλέψας, ἐκ ἐσαλεύθης τῷ
νοῦ· ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα, Ἀν-
θιμε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Οραϊώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὡ-
ραῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ
Λόγον τῷ Πατρός· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, πο-
θήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

(*) Τὸ, εαυτὸν, ἀντί, εσαυτὸν, κείται ἐνταῦθα ἕτω διὰ τῶν
ρυθμῶν τῆς Ἀκροστιχίδος, τῆς ὁποίας τὰ ἐλλείποντα τέσσα-
ρα γράμματα ΣΣΕΜ ἠκροστιχίζον ἀναμφιδόλως τὴν Β'. ᾠδὴν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὁσίε· τὴν δὲ ψυχὴν, θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας.

Ολὴν μὲν τὴν ἔφρασιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σε ἔτρεψας· τὸν δὲ θυμὸν, κατὰ τῶν δαιμόνων, Θεοφόρε καθώπλισας.

Θεοτοκίον.

Υμνοὺς ἀναμέλποντες, οἱ Θεοδίδακτοι Δέσποινα, σέ ἄσκηται, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σοφὴ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριαδὰ τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ἄνθιμο, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τῆς τῶν αἱρέσεων θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα, τῷ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἕξαρχος, ἀνηγορευθῆς, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὁσίε Πάτερ Θεόκτιστε· ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επί ξύλῳ βλέψασα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱὸν σου Πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἶ μοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τῷ Ἱεράρχῃ. Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Πέτρα πίστεως ταῖς φρένας ἐρηρυσμένους, λίθοις ἐτύφθης Μάρτυς, ἐν μμῆσει Στεφάνου· ὅθεν στεφανοῦμέν σε, τοῖς ὕμνοις γηθόμενοι.

Ο Θεῷ σε ἐπυρπόλησε θείος ζῆλος· πεπυρωμένοις ὅθεν, ἐκ ἡσθάνης σιδήροις, ἐμπερονηζόμενος, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Ιερέων χρίσμα ἅγιον κεχρισμένος, καὶ κατῆγλαϊσμένος τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, Ἀγίων εἰς Ἄγα.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατέρας ὁ Λόγος κέλυπος, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη ἀνε-

κλίθη ὡς βρέφος, θείων ἀναπλάσαι με, φθορᾶ ὑποκείμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Σοφίας τῆς πρώτης, σὺ ἐραστῆς ὠφθης Πάνσοφε, τὸν γὰρ βίον ἀμέμπτως διήνυσας, κεκαθαρμένος ἄριστα ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, συμφώνως ἀνακραζῶν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αγνίσας τὸν νοῦν σου, τῆς τῶν παθεῶν τύρβης ἐνδοξε, ταῖς αἰσθήσεις ἐμφρόνως ρυθμίσας τε, ἀταραξίας γαλήνη Πάτερ προσώρμησας, προθύμως ἀναμέλπων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεώδεις φροντίδας, ἀσκητικῶς ἀπώσαίμενος, οὐρανίους ἐλπίδας ἐκτήσατο, ὁ σὸς θεράπων Δέσποτα, θείος Θεόκτιστος, Εὐθυμῖω συμπάλλων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ως ὠφθης ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδωρήσω τὴν νίκην Ὁσίσις· τῷ σῷ Σταυρῷ γὰρ, δαίμονας οὗτοι ἀπήλασαν, ἐν πίστει ἐμβοῶντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ Ἱεράρχῃ. Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εν τῷ δεινῶς πυροῦσθαί σου τῆς πόδας Ἀθλητά, συνθλάς τὴν κάραν, ἀσάρκου δυσμενῆς, καὶ πρὸς ἕρανὸν βαδίσεις, ἄθλοισ ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος.

Νενικημένος ἔμεινεν ἐχθρὸς ἐξεστηκῶς· Θεὸς δὲ ζώσῃ ἐκάλει σε φωνῇ, θάρσος ἐντιθεῖς τῇ σῇ καρδίᾳ, Ἱεράρχα πολυαθλε.

Ως προσφορὰ ὀλόκληρος, ὡς θύμα ἱερόν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα θείον, τῷ παμβασιλεῖ Ποιμῆν καὶ Μάρτυς, ἀνηνέχθης γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ ἐδήλωσαν τὸ φέγγος τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν παναίωμε Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρῦναν, τοὺς χοροὺς εὐφημοῦντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα Φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σκιρτήματα, ταῖς εὐπροσδέκτοις, τοῦ Ὁσίου σου ἐντευξέσιν.

Ανῶθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύεις Παμμακάριστε, καὶ κατευθύνεις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων πόθῳ, σοφὴ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Σύσκηνος δυάς, παναρίστη καὶ θεόκλητος, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου ἀγνῆς, Θεὸν κηρύττει, ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

Τῷ Ἱεράρχῃ. Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κυκλούμενος, θλιβερώς καὶ τροχῶ προσδεσμούμενος, καὶ λαμπάσι, πανταχόθεν εὐτόκως φλεγόμενος, ἀκλινης ὥραϊθς, Ἱεράρχα πολυάθλε Ἄνθιμε.

Ανέπεμπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν φλεγόμενος, καὶ τὴν δρόσον, ὡς οἱ Παῖδες ἐξ ὕψους δεχόμενος, Ἀθλητὰ γενναῖε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Γάτρευσον, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν ἀνιάτα. Ἱερεὺς γὰρ, δεδειγμένος καὶ Μάρτυς ἀήττητος, ἐξουσίαν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας Μακάριε. Θεοτοκίον.

Μαράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας Ἀνύμφευτε, τῷ βλαστῷ σου, τῶν παθῶν μου τῆς σκόλοπας ἐκτίλλον, καὶ βλαστάνειν θεία, τὴν ψυχὴν μου νοήματα ποιήσον.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ως ἥλιος, τοῖς ἐν γῆ ἀνέτειλας, τῷ πυρσῷ τῆς εὐσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν, διασπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδασκων φαιδρότητα, Θεοκτίστε σαῖς προσευχαῖς καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρον, λογισμῷ χρησάμενος, τῶν ἐν γῆ καταπεφρόνηκας πάντων, καὶ οὐρανῶν, παμμακάριστε Πάτερ, τὴν κληρουχίαν πανσόφως προσέκρινας. Θεοκτίστε, καὶ νῦν σαφῶς, οὐρανοὺς ἐμβατεύεις γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Εθέλχθητε, καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ τῆς εὐπρεποῦς τε καὶ θείας, διὰ σαρκὸς τοῦ φανέντος ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Ἁγίας ἀγνῆς Θεομήτορος, καὶ ὠφθητε τῶν μοναστῶν, ἀκριβοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ με ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἢ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ
• προσήγγισε καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Εν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμνῆς θεόφρον. διό σε καὶ γεραίρουσα, μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι. Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσαι με αἰεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ενθεῖς μοι γινώσιν θείκην, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπέλασον

εὐχαῖς σε, ὅπως ὑμνήσω σε πιστῶς τὴν ἀγίαν μνήμην, ἐν ἣ Ἀγγέλων χοροὶ, μετὰ Μαρτύρων σήμερον εὐφραίνονται ἐνθέως καὶ ἄνθρωποι, ὑμνοῖς ἐγκωμίων τὴν σὴν κάραν, ὡσπερ ἄνθη συμπλέξαντες, στέφουσιν ἀξίως, αἰτύντες παρὰ σοῦ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχὴν, καὶ τῶν κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας. Στίχοι.

Τμηθεῖς κεφαλὴν Μάρτυς Ἄνθιμε ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἀνθεῖς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.

Ἄνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀποσέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Ο Ἅγιος Ἄνθιμος, προκαθίσαντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἤχθη πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων. Καὶ ἐπεὶ, ἐρωτηθεὶς, τὸν Χριστὸν παρρησία ἐκήρυξε, θλάττεται τὸν τένοντα, σιδήροις πεπωρωμένοις τιτρώσεται, καὶ ἐπ' ὀστράκου γυμνὸς ἀπλοῦται, καὶ ῥάβδοις τύπεται, καὶ κρηπίδας χαλκᾶς πυρακτωθείσας ὑποδεθείς ἐλαύνεται, καὶ τροχῷ δεσμεῖται καὶ τελευταίου τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, καὶ ἀποτμηθεὶς, τρίχας ἐκφέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Στίχ. Εἰδὼς σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ, Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέβητι μολύβδου καχλαζόντος βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασιλίσα, θηριομαχίσασα καὶ μηδὲν βλαβεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁφθεῖσα Βασιλίσα φρικτῇ θηρίοις,
Φρικτῷ παρέστη παμβασιλείως θρόνῳ.

Αλέξανδρου ἡγεμονεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ παρίστη αὕτη ἐκ διαβολῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς ὁ Ἡγεμὼν ἔγνω, προσέταξε τύπτεσθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς τυπτομένης δὲ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ἀκούσας ὁ Ἡγεμὼν, προσέταξεν, ἀποδυθεῖσαν αὐτῆν, γυμνὴν ῥαβδίζεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀπεδίδου. Ἀλλὰ καὶ τούτοις τὸ καρτερόν αὐτῆς καὶ ἀνένδοτον ὁ τύραννος βλέπων, μανείς, ἐπὶ πλεόν προσέταξε τυφθῆναι καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὀλόσωμον γεγονέναι. Εἰθ' οὕτως ἀπεπελάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ ἀναβησάσης τὸ, Ὁ Θεός μου εὐχαριστῶ σοι. τρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, ὀγκίνους ἐμβαλόντες, καὶ ἀλύσει θήσαντες, ἐκράμασαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς καὶ ἄφαντες πυρκαϊὰν ὑπὸ κάτω αὐτῆς, ἐβαλλον πίσσαν, καὶ θείον, καὶ ἀσφαλτον, καὶ

μέλυδον, ἵνα τῇ βίᾳ τῶν πόνων καὶ τῇ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ ταχέως ἐκπνεύσῃ.

Ὡς δὲ ἡ Ἁγία, ταῦτα πάσχουσα, ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν τρυφῇ παραδείσου ἰστώσα, ἰδὼν ὁ Ἡγεμῶν, ὅτι ὡς παίγιον τὰς τιμωρίας λογίζεται, κελύει καμινον ἱκαῖναι, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Μάρτυρα. Ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν ἡ Μάρτυς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μίῳ τῆς φλογός· καὶ σῶσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀβλαβῆς διατηρήθη, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν, ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς καμίνου, δύο λέοντας παμμεγέθεις ἀπέστειλε κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἁγία προσευξαμένη, ἔμεινε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβῆς.

Ταῦτα πάντα θεωρῶμενος ὁ Ἡγεμῶν, ἐξέστη· καὶ κατανυγείς τὴν ψυχὴν, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας λέγων· Ἐλέησόν με, δούλη τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως Θεοῦ, καὶ συγχώρησόν μοι ὅσα σοι κακὰ ἐνεδειξάμην, καὶ σφάτευσόν με τῷ σῶ Βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἀμαρτωλούς. Τότε ἡ Ἁγία, τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήχησε τὸν Ἡγεμόνα· καὶ εἰσαγαγούσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς Ἀντώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐδάπτισεν αὐτόν.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσέειπε πάλιν τῇ Ἁγίᾳ ὁ Ἡγεμῶν λέγων· Δούλη τοῦ Θεοῦ, εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἄφεςιν λάβω, ὧν ἔπραξα εἰς σέ, καὶ ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ τελέσω μου τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Τῆς οὖν Ἁγίας προσευξαμένης, εὐθέως ὁ Ἀλέξανδρος, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. Τότε ἡ Ἁγία, περιτείλασα τὸ λείψανον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς πόλεως ὡς ἀπὸ σημείων τριῶν· καὶ εὐρούσα πέτραν, ἔστη ἐπ' αὐτὴν· καὶ προσευξαμένη, ἔβλυσεν ὕδωρ· καὶ πιούσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, καὶ προβάσα μικρὸν ἐκείθεν, ἔφη· Κύριε, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ γόνυ κλίνασα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν χαρᾷ ἀγαλλομένη, καὶ τὸν Θεόν εὐλογοῦσα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, ἐλθὼν ἐκήδευσεν αὐτὴν, πλησίον τῆς πέτρας τὸ μνήμα ποιήσας, ἐν ἧ τὸ ὕδωρ τῇ εὐχῇ τῆς Ἁγίας ἐξελθόν, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀριστίων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις.

Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀριστίων ὑπῆρχε μὲν Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐδίδασκε δὲ παρρησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκδεχομένην χαρὰν τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ οὕτω διδάσκων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀρχόντος· καὶ ὁμολογήσας τὸν δεσπότην Χριστόν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τῷ πυρὶ παρεδόθη· καὶ οὕτω τὸ μακάριον καὶ ποθεινόν δεξάμενος τέλος, τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν ἀσβέστῃ βόθρῳ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰσδύς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστῃ βόθρον, Ἄσβεστον εὗρε φῶς ἀκηραίου τόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Αἰ προσαχθεῖσαι τῷ σῶ, σεπτῷ σαρκίῳ φλόγες, μηδὲν σε ὄλως λυμνηάμεναι, ἐπὶ

τοὺς μισοῦντάς σε, ἐπιστασίᾳ θείων, ἐστρέψαν Ἀγγέλων.

Ῥώμη Θεοῦ πανσθενεῖ, τροχὸς ἐξαίφνης ἔστη, ὁ τιμωρῶν σε· καὶ κυλίωνται, πρὸς πίσιν τῷ θαύματι, οἱ τῶν ἀπίστων δῆμοι, σοφὲ Ἱερομύστα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, φυλαξὺν ὑπάρχων Μάκαρ, ἐφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς τοῦτου καὶ γέγονας, φηρὸς τοῖς σὲ φρουρῶσι, διδάγμασιν ἐνθέοις. Θεοτοκίον.

ὑπερβολῇ Παρθένα, φιλανθρωπίας ὤφθη, ἐκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος, καὶ σώζει τοὺς μέλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὄσιου. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὁλῶ τῷ πόθῳ συνημμένος, δι' ἀσκήσεως στερρᾶς σὲ τῷ Δεσπότη, ταῖς αὐτοῦ νῦν τρυφᾶς, ἐλλάμψῃς κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάρπωμα θείον τῷ Δεσπότη, προσενηνόχῃς τὸν βίον σου Τρισμάκαρ, καὶ θυσίαν δεκτὴν, καὶ ἄμωμον κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τέλος τῶν πόνων εὖρες Μάκαρ, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐκ στενῆς γὰρ ἔδοῦ, κατήντησας πρὸς πλάτος, τῆς βασιλείας πάνσοφε, εὐλογῶν τὸν πάντων Κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ἰδε Παρθένο θείον βρέφος, ἀπεγέννησεν, δὲ πρὸς Θεοφόροι, ἐπιγνόντες Θεόν, καὶ Κύριον ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥητορεύεις Κυρίου τὴν σάρκωσιν, παρανόμων τυράννων ἐνώπιον, προσομιλῶν κολάσεις, καὶ πικραῖς τιμωρίαις καὶ ἀλγηδόσιν, Ἱεράρχα πολυάθλε Ἄνθιμε.

Ὡσπερ σίδηρος Μάκαρ ἐστόμωσαι, τῷ πυρὶ τῶν ἀπείρων κολάσεων, καὶ ταῖς ἀμέτρους φάλαγγας, τῶν δαιμόνων συγκόψας, νίκης βραβεῖα, ἀνεπλέξω δοξαζῶν τὸν Κύριον.

Νεκρωθεὶς ἐκουσίως πανόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ἀπέλαβες, καὶ Παραδείσου εἰσόδον, καὶ ταῖς θείας σκηνώσεις, ἐν αἷς χορευῶν, τῶν τιμῶντων σε μέμνησο Ἄνθιμε.

Θεοτοκίον.

Ἱεραῖς ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὴν σκηνήν τὴν ἀμόλυντον, τὴν κιβωτὸν τὴν ἔμψυχον, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σὺν ἐγκωμίοις γίνεται, Θεοφόρε ἡ μνήμη σε τῆς δικαιοσύνης γὰρ ἐδείχθης τρόφιμος, ἀνδρείας φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης Πάτερ σοφέ, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνακράζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεοφόρον ἅπαντες, εὐφημίαις τιμήσωμεν, ὡς ἐμπεπλησμένον ἐναργῶς τῆς χάριτος, καὶ θείαις ἐλλάμψεσι, πεφωτισμένον ἄριστα, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶντες, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῇ σοφῷ τὸ σῶμά σου, Ἱεράρχης ἐκήδευσεν, καὶ τῆς εὐθυμίας, ὁ φαῖδρός ἐπώνυμος ψυχὴν δὲ οἱ Ἄγγελοι, ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν, τῷ Δημιουργῷ χαρμονικῶς μελωδοῦντες. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν, τῆς Σοφίας τῷ ἔρωτι, τῆς ἐνυποστάτου, ἀσκηταὶ θεόφρονες, τῆς κόσμῳ παναίωμε, ἀναδειχθείσης Κόρη ἐκ σοῦ, καὶ θεοπρεπῶς, τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης ἦν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ-
» ζέκαυσεν· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ως ῥῶδον εὐῶδες μυστικῶς, ἐξήνησας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν ἡμᾶς εὐωδιαίς, Κυρίῃ εὐωδία γενόμενος, καὶ πάθη τὰ δυσώδη Μακάριε, ἀποδιώκεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμη σου τελεῖ, τὴν ἐνδοξον, συγκαλοῦσα πόλιν ἄπασαν, ἡ εὐγενῆς Νικομηδείων, περιδοξός τε πόλις ἐν πόλεσιν· αὐτῆς γὰρ πολιᾶχος γεγένησαι, ἦν ἕρανόθεν Μάρτυς ποιμαίνε.

Ηγῆ σου τὸ αἷμα ἐκχυθὲν ἐδέξατο, Ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεῦμά σου, εἰς οὐρανοὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θείοις συναγαλλεσθαι Πνεύμασι· μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε Ἄνθιμε, θείων Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Settembre.

4

Θεοτοκίον.

Φλογίνη ῥομφαία ἢ τὸ πρὶν τὴν εἴσοδον, Παραδείσου ἐναπείργουσα, νῶτα νῦν δίδωσι Παρθένε, τοῖς πάθη τὰ σεπτά εἰκονίσασι, Χριστοῦ τοῦ λογχευθέντος θελήματι, καὶ σε τιμῶσι τὴν ὑπέριτον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ἐκκαθαρθεῖς, νῦν φωτὸς ἀπολαύεις Θεόκτιστε, τοῦ τριφυγοῦς, τούτῳ παριστάμενος ἐμφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἄριστα, ἐκλελαμπρυσμένος μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕψους ἐποπτεύοις, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντας παμμακάριστε.

Αγάπη καὶ ἐλπίδι θωρακισθεῖς, καὶ πιστῶς πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχανάς, καὶ τὰς μεθοδεῖας τῶν δυσμενῶν· καὶ νικητὴς γενόμενος, νῦν στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θείαις σὺν χορείαις, Ἀγγέλων καὶ δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, ἐν τῇ γῇ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, ἐν οὐρανοῖς, λάμπετε θεόφρονες Ἀσκηταί, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσιν, αἴγλη ἐντρυφῶντες θεαρχικῇ· παρ' ἧς καὶ τῶν ἀγῶνων, ἐνδίκως τοῖς στεφάνοις, ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε.

Θεοτοκίον.

Ωθία καὶ θεόφρον καὶ ἱερά, ξυνωρίς τῶν Πατέρων ὑπέλαμπεν, ταῖς σαῖς λιταῖς, κόσμῳ τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, καταπεμφθῆναι αἰτήσαι, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις εἰλικρινῆ, ὁμόνοιαν καὶ πίσιν, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου παμμακάριστοι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
» χίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδείων πᾶσα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένου σε, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιᾶχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶς ἐδίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε, σὺν εὐθυμῷ πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς καὶ νηστεῖαις, καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας· μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστῶς Τρισδί τῇ α-

προσίτω, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκέτευσ, τῶν τιμῶντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τετυρωμένον πάναγνε, καὶ πιότατον ὄρος, Δαυὶδ Θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε· Σολομῶν δὲ ὁ Δεῖος, κλίην σαφῶς τοῖς Ἄσμασιν· Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον· καὶ Ἰακώβ, κλίμακα σὲ εἶδε· καὶ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῆ Νικομηδέων μεγαλοπόλει, πᾶσα πόλις καὶ χώρα συνορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῆ μνήμῃ τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιούχου· καὶ γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κροτεῖ ἐπευφραίνόμενα, τῆ νῦν πανηγύρει τοῦ Ἱερομάρτυρος· τούτῳ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἄσμασιν ὡς ἀνθεσι, στεφάνους πλέξαντες ἐκδοήσωμεν· Χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τὴν ψυχὴν Δεῖς ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἡ Δυσία καὶ Δύτης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον· Σοῦ δεόμεθα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, Χριστὸν Ἀνθίμῃ ἐκέτευσ, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, τῶν βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς οὐρανίης μάνδρας ἀξιοθῆναι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ἐδωκας σημείωσιν.

Εν κλίῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ῥαθίμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεότσκε, μὴ ὡσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῆ σῆ ἀγαθότητι, πρό τοῦ τέλους πρασθιάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκρῶν τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχων, αὐτῆς προσελθόντα, καὶ τὸ μακροθύμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Ἐκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλήνθρωπε, τὸ ἐμὸν παραμύθιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῷ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, εἰσῆλθες εἰς ἅγια, τῶν ἀγίων ὄγιος σὺ γενόμενος, Βαβύλα ἐνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀπολαύεις τῆς Δεώσεως, ὠραϊζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἐορτάζομεν τὴν σὴν, ἱερωτάτην πανηγύριν, ἀξιομακάριστε.

Σιδῆρῳ πεδούμενος, ἀνεκποδίστως τὴν τρίβον, διώδυσσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν φέρουσαν, τὰ σεπτὰ στίγματα, Βαβύλα πάνσοφε, ὡσπερ κόσμον περικείμενος· ἐν ἧ γενόμενος, οἶα νικητὴς ἀληθέστατος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱεουργὸς ἱερώτατος, μέλπει σὺν Ἀγγέλοις, μελωδῆμα τὸ Δεῖον καθαρῶς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Τριάς ὁμοσίε,

Ποίμνης προϊστάμενος, τῆς λογικῆς Ἱεραρχα, βακτηρία γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρψας ταύτην πίστεως, καὶ Δηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεὸν εὐφρανας, τὸν ἐξ ὕψους σε ποιμάναντα· ὃν κατενώπιον, τῶν ἀθεωτάτων μακάριε, κηρύττων, ὡσπερ ἄνακον, τέθυσαι ἀρνίον γηθόμενος, μετὰ τῶν ἀνάκων, παιδίων, καὶ προσήχθῃς σὺν αὐτοῖς, Δύμα εὐῶδες ὁλόκληρον, Βαβύλα Δεσπέσιε.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν Δυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνόφῳ τὸν ἄυλον, Μωϋσῆ τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατὸν· Θεοειδὴς τε γενόμενος, τῆ δόξῃ τῆ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, Νομοθέτης κεχεῖρσαι· ἀλλ' οὐ πέφυκε, νοῦς γεωδῆς τοῖς Δεῖοις ἐμβατεύειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὀρώσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, στρατηγὸς γενναϊότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μαστιζῶν τὴν Αἴγυπτον, τῆ ῥαβδῷ δὲ θαλάσσαν, διακρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραῶ σὺν τριστάταις,

καὶ διαίγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον· ὁ γὰρ τέπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἕστηκας· μὴ τι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιο· ἐν γὰρ βαίτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοι ὀπταίνονται, τὰ παραδόξα, τῆς Θεάπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρὴβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῆ ἀπεφθέγγετο. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Βάσιμον κρηπίδα ἢ Ἐκκλησία κέκτηται, τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα· ἦν καὶ φυλάττοις ἀκραδάντων, καὶ ἀνεπιβούλευτον ἐκ λυκῶν κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, καὶ μεγαλύνουσιν σὺν σοὶ τὰ κήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Κατάνυξιν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἢ παναίωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένη μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τὴν πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Βαβύλα.

Βήματι τυράννου παρεστήκως, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες· Ἴδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδια, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· μεθ' ὧν ἐστεφανώθης ἐν οὐρανοῖς, Βαβύλα Ἱερομάρτυς, πρεσβέων ἀπαύστως, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Βασιλεῖα, τῆ παντός καὶ Ποιητὴν, ἐν ὧρα ὅταν κρίνη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοικτειρῆσαι με τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντα σε, ἐπὶ ξύλου, ἢ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μητὴρ σου ὄρωσα, ὡς Συμεὼν προσέφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ διετέρωτο.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σε Μωϋσῆος τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπῆμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δῶν. Ὁ Κανὼν τῆ Ἱερομάρτυρος, ποίημα Θεοφάνους, Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ· ἀλλ' οὐδετέρου τούτων δοκεῖ κάλαμος εἶναι.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὴν τῶν οἰκείων αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐρυθραίαν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν, Βαβύλα μακάριε Θεῷ, Ἐπικίμιον ὠδὴν, ἐβόας ἄσωμεν.

Σὺ τῶν γηίνων τὸν πόθον τῷ Θεῷ, ὑπὸ τάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τοῦ ζῆν, Βαβύλα μακάριε Χριστοῦ, ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὴν ὠραιότητα.

Τῆς ὑπερθέε Τριάδος ὡς ἐραστής, τοῖς τρισὶ συνέθανες, ἀγαλλόμενος παισὶ, Βαβύλα μακάριε τὴν σὴν, προϊέμενος ψυχὴν, τῷ ταύτης ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς τεστοκίᾳ Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστροῦ, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

Μωσῆς Προφητῶν πρῶτος αἰνεῖσθαι λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μωσῆς Προφητῶν αἰνεῖσθαι πρότερος, ὡς ἔνωπιῷ Θεῷ, συνομιλήσας πρῶτος ἐμφανῶς, ἐν προσώπῳ πρὸς πρόσωπον, οὐκ αἰνιγματῶν φάσμασιν, ἀλλ' ὡς ἐν εἶδει σαρκὸς βλέψας αὐτόν.

Ὡς δεῖον δημαγωγόν καὶ ῥύστην σε, τῆ συγγενοῦς Ἰσραὴλ, Μωσῆ θεόπτα δέδωκε Θεός, τῷ πατρὶ ὡσπερ ἦυξάτο, ἐπαγγελίας ῥήματι, προμυθέντι σου τὴν γέννησιν.

Σοφίας σε θησαυρὸν ἐφεύραντο, αἱ γενικαὶ ἀρεταί, ἐγκυκλυμμένον γινώσει τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν θίβῃ θεόπτα Μωσῆ· διό σε ἀνεθρέψατο, ἢ βασιλὶς καὶ θεία πρόνοια.

Ἡ ῥνήσω θεοπτικῶς Πανεύφημε, ἐκ βρέφους πᾶσαν θηλὴν· τῷ δὲ γνησίῳ γαλακτι τραφεῖς, παρεδήλας σαφέστατα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐγγύτητος, τὸ ὑπεραῖρόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Κατέπτεξ' ἰδὼν Μωσῆς παραδόξον, ἐν πρώτοις θεάμα, βάτον καὶ φλόγα, ξένην συμπλοκήν, τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου Μητρός, προ-

ζωγραφῆσαν ἀφθαρτον, ὃν διαβάς τοὺς χρόνους εἶδε σαρκί.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, σοῦ Βαβύλα τοῦ πιστοῦ, καὶ στεφανώσας αὐτὸν, τῷ στεφαίνῳ τῆς ὁμολογίας σου.

Μαρτύρων γέγονεν ἰσχύς, Κύριε ὁ Σταυρός σου, στερεώσας τὴν παῖδας, σὺν Βαβύλα τῷ κλεινῷ, καὶ καθελὼν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα.

Ισχύς ἐξέλιπε Χριστέ, διαβόλου εἰς τέλος. τοῖς ἀκάκiais παισὶ γάρ, καὶ Βαβύλα τῷ κλεινῷ, ἠττάται ὁ ἰσχυρός, καὶ γελάται ὑπ' αὐτῶν παιζόμενος. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου ὑμνησις Χριστός, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, περικείμενος σάρκα, Θεοτόκε δουλικήν, καὶ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαβόλου σώζων ἀγαθότητι.

Τοῦ Προφήτου. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Οἴως τῆς ἀρρήτου γνώσεως, ἐπλήσθης Θεόπτα· τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, δι' Ἀγγελου τὴν τῶν ἀρχαίων, ἐμύησάτο σε γνῶσιν τρανώς.

Φέρων τηλαυγῶς τὰς Δείας αὐγάς, ταῖς Θεοσημείαις, κατέπληττες Αἴγυπτον, μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων, παραδόξως φύσιν Πάνσοφε.

Ηὔγει τὸ ὠραῖον κάλλος σου, τὴν ἐκ Δείας αἰγλης, λαμπρὰν ἀστείότητα· καὶ πρὸς Δείαν ἀπλήγως πάντας, ἐπεσπάσω ὠραιότητα.

Θεοτοκίον.

Ηἤχθης τοῦ φρικτοῦ ὄραματος, πρὸς ἐκστατικὴν κατανόησιν Πάνσοφε· ἀλλ' ἐσχέθης φωνῇ Κυρίου, τῷ τεχθέντος ἐκ Παρθένου σαρκί.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὁμολογία, πλάνης ἔσβεσας κακοδοξίαν, στηλιτεύσας τῶν εἰδῶλων τὸ ἄθεον· καὶ ὀλοκαύτωμα Δείον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίσεις τὰ πέρατα. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῷ Προφ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητῶν ἀπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, εὐσεβῶς γινώσκοντες, ἀνευφηροῦμεν οἱ

πιστοὶ· πρῶτος Θεὸν γὰρ ἐώρακας, ὡς δυνατόν ἦν, ἀνθρώπῳ Δεῖσασθαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Δερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἶμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, πρὸ βημάτων ἐβόας τυραννικῶν, ἀπειλαῖς ἀπτότος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἄμωμον, φρικτὴν ἀναίμακτον, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, καὶ σεαυτὸν, σφάγιον δι' αἵματος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγες.

Τῶν παίδων Ὅσιε, τὸ νέον φρόνημα, ὡς σφόδρος παιδοτρίβης πνευματικῷ, ἀποτρέφων γάλακτι, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, εἰς τελείωσιν κατήρτισας.

Θεοτοκίον.

Ναὸν πανάγιον, Θεοῦ γινώσκοντες, σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων ὑπερέχουσαν, ἱερωτάταις σε φωναῖς, Θεοτόκε μακαρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου. Ἐπαρθένητα σε ἰδοῦσα.

Τῆς ἰσχυρότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου, διαμειφθείσης Δεία, προνοία Θεόπτα, φρικτῶν μυσηρίων Θεῶ, ἐδειχθης διάκονος, καὶ πληγαῖς ἐμάστιξας Αἴγυπτον.

Ως παραδόξος ἡ κλήσις σου ὡς Θεόπτα, ὡς φοβερά τὰ ἔργα τῶν σῶν τεραστίων! ὡς πται γὰρ ὁ ὢν σοι Θεός, καὶ δόξη ὑψώσας σε, Ἰσραὴλ Σωτῆρα ἀπέστειλε.

Νομοθέτην παραδόξων καὶ δυσεφίκτων, τοῦ Θεοῦ διδαγμάτων, ὑμνοῦντές σε πίστει, κράζομεν Δεόπτα Μωσῆ· τὴν ἴλεων αἴτησαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῖν Δείαν δύναμιν.

Πᾶν πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων ἐνέκρωσε κράτος· τύπος γὰρ τοῦ μέλλοντος, τὰ σοὶ ἐνεργούμενα, ἀληθῶς ὑπῆρχον Ἀοίδιμς.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐγγίσθης ἐν τοῖς ὡδε, Μωσῆς ἀκούσας, Θεοῦ φωνῆς βοῶσης, ἐκ φλογός καὶ τῆς

βάτου · ἅγιος ὁ τόπος γὰρ · εἰκότως προέγρα-
ψεν, ἐν σαρκὶ τεχθήσεσθαι Χριστὸν ἐξ Ἀγνῆς.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ ε'. Τῷ Δεῖω φέγγει σου.

Τὴν Δεῖαν χάριν σου Ἰησοῦ, ὁ Ἱερομάρτυς
Βαβύλας, ὄντως ἐξ ὑψους ἐδέξατο, ὡς
καὶ παῖδας νέης, πρὸς σὴν ἀγάπησιν, αἰλείφειν
καὶ θανάτου πρὸς καταφρόνησιν.

Τῇ Δεῖα γνώσει σου ἔλλαμφθεις, ὁ Ἱερομάρ-
τυς Βαβύλας, πάντας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ
εἰδέναι μόνον Θεὸν τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου
τοῦ τῆς πλάνης ἀνακαλούμενον.

Τῇ Δεῖα ψήφω σε προκριθεῖς, ὁ Ἱερομάρτυς
Βαβύλας, τὴν λογικὴν νέμειν ποιήσιν σου,
σοὶ προσφέρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ, πρὸς
τρίβον σωτηρίας, πάντας σοφῶς ὀδηγῶν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν δούλων σου τὸν ἐκ σοῦ, Πάναγνε
Δεσπότην τοῦ παντός, ἐκδυσωποῦσα ἰκέ-
τευε, πάσης ἐναντίας βλαβῆς λυτρώσασθαι, τῆς
σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρᾶπίζεις Ἐρυθράν, καὶ δεικνύεις ἰσχὺν τοῦ
Θεοῦ, τῇ ράβδῳ σου ὡς Θεόπτα, καὶ χα-
ράττεις ἐν ταύτῃ, Σταυροῦ τὴν Δεῖαν δύναμιν.

Ο τολμῆς προσφιλοῦς! ὡς ἀπλόττος ψυχῆς
καθαράς! Εἰ ἔγνωσ με παρὰ πάντας,
πρὸς Θεὸν ὁ Θεόπτης φησὶ, γνωσῶς μοι φάνηθι.

Τῇ πέτρα σκεπασθεῖς. οὐ Θεοῦ εἶδες πρό-
σωπον, ὡς κρύφιον ὡς Θεόπτα, τὴν δὲ σάρ-
κωσιν ἔγνωσ, τοῦ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Ο ὕων ὑέτον, ἀντὶ ὕδατος Μάιννα ποτὲ,
Μωσῆς ἐστὶν ὁ Θεόπτης, ὁ δούς ὀρτυγο-
μήτρας, τροφήν τῷ Ἰσραὴλ δι' εὐχῆς.

Θεοτοκίον.

Εἰσέδυσ αἰσθητῶς, τῷ γνώφω καὶ ἔμαθες, τὰ
ἄρρητα ὡς Θεόπτα, ὡς μέλλει ἐκ Παρθένου,
Θεὸς σαρκὶ τεχθήσεσθαι.

Τοῦ Ἱερομ. Ὡδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν, τῷ τῆς πλάνης κα-
θαρῶν, κυμαινομένην κλύδωνι, Βαβύλας ὁ
ἀοίδιμος ἀθλητῆς, ἐβόα· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς ποιήσιν τὴν
ψυχὴν, τὴν ἑαυτοῦ προδεδωκεν, ὁ ἀοίδι-
μος Μάρτυς καὶ ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς αἰώνιον,
ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Τῶν παιδῶν τὸ ἄστατον, ἐπεστήριζε σοφῶς,
τοῖς ἑαυτοῦ παθήμασι, Βαβύλας ὁ ἀοίδι-
μος ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γῆς με-
ταφέρων ὁ πανεύφημος.

Θεοτοκίον.

Δεσμῶν ἀπολέλυμαι, καταδίκης καὶ ἀράς,
εὐλογημένη Πάναγνε, τῷ τοκετῷ σου· μό-
νη γὰρ ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν
ἐξ αἱμάτων σου Παναίμωμε.

Τοῦ Προφήτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στράτείαν, κεντημένους Θεῷ Ἰσραὴλ δυνατῆν,
τὰ μὲν ἑπτὰ τῆς κακίας, Χαναναίων ἔθνη
ἐξαφανίζεις, τῷ λαῷ σου, κατακληροδοτεῖς δὲ
τὴν γῆν τὴν αὐτῶν.

Αρρήτως, ὑπελθὼν ἐν τῷ γνώφω τῷ Δεῖω
Μωσῆ, οὐ ὁ Θεὸς ἦν καλῶν σε, τὰς γρα-
φείσας πλάκας δακτύλῳ αὐτοῦ, τῶν νομίμων,
ὑπεδέξω ὡς μέγας Δεράπῳ αὐτοῦ.

Ιστησιν, ὑπακείν Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆ, τὸν
Μωϋσῆν τὸν Θεόπτην, κατενώπιον τοῦ λαοῦ
ἐμφανῶς, ἵνα δείξῃ, φοβερόν μετὰ δόξης τὸν
μύστην αὐτοῦ.

Νέμμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες,
τὴν εὐλογίαν τρυγῶμεν, εὐφημοῦντες Μά-
καρ σε, καὶ Ἑβραίους, ὡς περ παλαι, Ἰακώβ
τὸν Ἡσαῦ νῦν πτερνίζοντες.

Θεοτοκίον.

Νεύματι, Δεῖκῳ σε προγράφει Μωσῆς ὁ κλει-
νός, ὡς κιβωτὸν Θεοτόκε, ταῖς ἀυγαῖς τῆ
Πνεύματος πανταχόθεν, ὡς χρυσίῳ, κατακεκα-
λυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κενκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχᾶς τῆς φύσεως.

Ος εὐσεβεῖας κήρυκα, καὶ ἀθλητῶν ἐδραίω-
μα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε ἐνδοξε, λαμ-
πρυνομένη σήμερον· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν,
ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, τῆς ἀνυμνήσαστάς σε, τὸν Χρι-
στὸν φυλαχθῆναι δυσώπησον, ὡ Πολύαθλε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ κόσμου σαφῶς ματαιότητα, ἐννοῶν
ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, καὶ τὰ πάθη
Χριστοῦ μιμησάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη
ἐνέκρωσας· καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος, ἡ-
κολούθησας Μάρτυς τῷ Κτίστη σου· καὶ συμ-
μένων αὐτῷ νῦν ἰκτεύε, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων
ἀληθῶς, ὡ Πολύαθλε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας

τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριῶν παιδῶν, οἱ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Στίχοι.

Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλαι,
Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.

Εἰς τοὺς παῖδας.

Στίχ. Ὑπὲρ μεγίστου Δεσπότης Θεοῦ Λόγου,
Φρέχουσι θερμῶς πρὸς ξίφος τὰ παιδία.
Παῖδας καὶ Βαβύλαν πέφνε ξίφος ἀμφὶ
τετάρτην.

Ὅς, ἐσελθόντα Νουμεριανὸν τὸν βασιλέα ἐν τῇ καθ' ἑαυτὸν Ἐκκλησίᾳ, ἀπῆλασε τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ φονεῦσαι τὸν υἱὸν τοῦ Ἡρῶν βασιλέως, ὃν εἶχεν εἰς ἑμῶν. Διὸ σιδήροις διαμύεται, καὶ πομπεύεται, καὶ τὴν κεφαλὴν σὺν τοῖς τρισὶ παισὶν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ὀγδοήκοντα τέσσαρσι παισὶ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μαθήσεώς σοι μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων,
Βαβύλα θεῖε τῆς τομῆς κοινωνία.

Μαξιμιανὸς βασιλεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, οἱ Χριστιανοὶ κατεκρύπτοντο. Προσελθὼν οὖν τις τῷ βασιλεῖ, λέγει· Βασιλεῦ, ἐν κρυπτῇ καμάρᾳ τινὶ καθῆται γέρον, ὀνόματι Βαβύλας, καὶ διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων νῆπια μὴ σέβεσθαι τοὺς θεούς, ἀλλὰ τὸν Ἐσταυρωμένον. Καὶ παρευθὺς οἱ ἀποσταλέντες σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἤγαγον τὸν Βαβύλαν σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ βασιλεὺς, Ἰνα τί, ὦ γέρον, φησὶ, τοιαύτη κατέχη πλάνη ἐν βιοθανεῖ ἀνθρώπῳ, παρὰ Ἰουδαίων ἀποκτανθέντι, καὶ οὐ προσκυνεῖς τοῖς θεοῖς, οἷς πᾶσα ἡ ὑφήλιος προσκυνεῖ· ἔξαπατᾷς δὲ καὶ τὰ τῶν ἀφρόνων νῆπια μὴ προσκυνεῖν τοῖς θεοῖς; Καὶ ὁ Ἅγιος ἀπεκρίνατο· Οἱ τῶν ἐθνῶν θεοί, ὦ βασιλεῦ, δαιμόνια εἰσὶ· Θεὸς δὲ ὁ ἡμέτερος τοὺς οὐρανούς ἐποίησε· οὐ δὲ καὶ οἱ μετὰ σοῦ, τυφλοὶ ὄντες, οὐ βλέπετε τὴν ἀλήθειαν.

Ταῦτα τὸν βασιλέα ἐξέμνησαν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· καὶ ὑπὸ τεσσαρῶν στρατιωτῶν τύπτεσθαι αὐτὸν λίθοις κελεύει κατὰ τε τῶν παρεῶν, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν κνήμιδων· τούτου δὲ τυπτομένου, καὶ ὄλου τοῦ σώματος φοινηχθέντος τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἀνεθόνησεν ὁ Ἅγιος, λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὅτι γέροντα ὄντα με καὶ ἀσθενῆ ἐποίησας γενναίωτον βασιλέως φθαρτοῦ σφριγώντος καὶ ἰσχυροῦ. Τότε κελεύει τοὺς ὄμους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοῖς λίθοις συνθλάττειν· καὶ μετὰ τὸ συνθλασθῆναι πάντα τὰ ἄρθρα, ἐνέβαλον κλεισθὸς βαρεῖς ἐπὶ τὸν τραχηλὸν αὐτοῦ· καὶ τοὺς πόδας τῷ ξύλῳ ἀσφαλισάμενοι, ἀπέθεντο ἐν εἰρκτῇ. Εἶθ' οὕτως εἰσήχθησαν τὰ νῆπια, ὀγδοήκοντα τέσσαρα ὄντα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν θηλειῶν, καὶ ἤρξατο κολακεῦεν ταῦτα ὁ βασιλεὺς· ἐκείνα δὲ οὐκ ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ περιεστρέφοντο πυκνῶς καθ' ἑαυτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι οὐκ ἀποκρίνονται, ἐχώρισε δέκα, μείζονα τῇ ἡλικίᾳ, καὶ φησὶν· Ἰδοὺ ὑμεῖς, ὡς φρόνιμοι, πείσθητέ μοι, καὶ θύσατε τοῖς θεοῖς, καὶ ἔσεσθε σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ παλατίῳ, πολλῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες.

Τότε Ἀμμώνιος καὶ Δονάτος εἶπον τῷ βασιλεῖ· Ἡμεῖς πιστοὶ ὄντες, δαίμοσι κωφεῖς καὶ ἀλάλοισ θύσαι οὐκ ἀνεχόμεθα· καὶ εὐθὺς ἐκέλευσε τύπτεσθαι αὐτά. Ἐν δὲ τῷ τύπτεσθαι αὐτὰ ἔλεγον· Ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμέν, καὶ οὐ θύομεν. Τότε στραφεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὰ ἄλλα νῆπια,

λέγει· Θύσατε καὶ ὑμεῖς, μὴ χείρονα τούτων καθῆτε· καὶ ἀνεθόνησαν καὶ αὐτὰ, λέγοντα· Χριστιανοὶ ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, οὐ θύομεν, ἀλλ' ἀνάθεμά σοι μετὰ τῶν θεῶν σου. Τότε τυφθῆναι καὶ ταῦτα σφοδρῶς προσέταξε, καὶ τῇ φυλακῇ ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαχρονθῆναι.

Τῇ δὲ ἐξῆς, κρεμασθῆναι προστάσσει τὸν Διδάσκαλον, καὶ νεύροις ὠμοῖς καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτοῦ· καθὲν δὲ τῶν παιδῶν ἡρώτα, εἰ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Διδάσκαλον αὐτῶν. Τῶν δὲ μὴ ἀρνούμενων, ἐκέλευσε σὺν τῷ Διδασκάλῳ πάντας τῷ ξίφει τελειωθῆναι. Προκορευόμενος δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν προκείμενον τόπον, μετὰ τῶν ὀγδοήκοντα τεσσαρῶν αὐτοῦ Μαθητῶν, ἐψάλλει· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, πρῶτον μὲν, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, ὁ Ἅγιος Βαβύλας ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, εἶθ' οὕτω τὰ νῆπια. Πιστοὶ δὲ τινες εὐσεβεῖς νυκτὸς ἐλθόντες, καὶ τὰ λείψανα ἐν ἀκατίῳ ἐμβαλόντες, εἰς τὸ Βυζάντιον διακομίζουσι· καὶ ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἔξω τειχέων ἐν τρισὶ λάρναξι καταθέντες, ἔνθα ἐστὶ μονὴ, Χώρα ἐπονομαζομένη, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν.

Ὁ Ἅγιος Προφῆτης Μωϋσῆς ἐν εἰρήνῃ τελειῶται.

Στίχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὀπισθίων μέρει,
Μωσῆ θεωρεῖς, ἀλλ' ὄλον Θεὸν βλέπεις.

Ὅς γεννᾶται μὲν ἐν Αἴγυπτῳ· ἀνελάβετο δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ, καὶ υἱὸν παποίηκε, καὶ πάσῃ σοφίᾳ Αἴγυπτίων ἐξεπαίδευσεν. Αὐτὸς δὲ τῇ ἡλικίᾳ προβάς, γενόμενος ἐτῶν τεσσαράκοντα, ἀνῆλθεν ἀνδρα Αἴγυπτιον, Ἑβραίου τινα τιμωρούμενον· διὸ καὶ φοβηθεὶς, ἀπέδρα εἰς γῆν Μαδιὰμ. Κάκει γυναῖκα γήμας, Σεπφώραν τὴν τοῦ Ἰσθῶρ θυγατέρα, ἐποίμαινε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ· ὅτε ὤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῇ φλογὶ τῆς βάτου. Κάκει πληρώσας ἔτη τεσσαράκοντα, προστάζει Θεοῦ κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραῶν, ὅπως ἀποστείλῃ τοὺς Ἑβραίους θύσαι τῷ Θεῷ. Μὴ πειθομένον δὲ ἐκείνου, αὐτίκα μαστίζει τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς δεκαπλήγῃ. Ὅθεν Θεοῦ ῥοπή, παραλαβὼν τὸν λαὸν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ διὰ τῆς Θαλάσσης διαγαγὼν, καὶ διὰ σημείων παιδεύσας, νόμῳ ἐτείχισε. Καὶ ἐπεὶ διὰ τῆς ἀντιλογίας τὸν Θεὸν παρώξυνεν, ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει Σιναὶ τελευτᾷ, ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν εἰκοσι. Προέλαβε δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν ἔτη χίλια τετρακκῆσια ὀγδοήκοντα πέντε. Κατ' ἄλλους δὲ χρονολόγους, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, μίας τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Χωρεῖς πρὸς αὐτοὺς οὐρανούς· Ἑρμιόνη,
Ἐρμαῖον εὐρηκυῖα τὴν σωτηρίαν.

Φιλίππος ὁ ἀγιώτατος Ἀπόστολος, ὁ τὸν εὐνοῦχον τῆς Κανδακῆς βαπτίσας, ἔσχε τέσσαρας θυγατέρας, ὡς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ προφητίδας καὶ παρθένας μαρτυρεῖ· ἐξ ὧν Ἑρμιόνη καὶ Εὐτυχὴς ἦλθον εἰς Ἀσίαν, ἐπιζητοῦσαι τὸν Θεολόγον. Μὴ εὐρούσαι δὲ αὐτὸν, καὶ τὸ μετατεθῆναι ὡς ὁ Εὐὼχ καὶ ὁ Ἡλίας, εὐρου Πέτρῳ μαθητῆν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ διδάχθῆσαι παρ' αὐτοῦ, ἐμιμούντο τοὺς τρόπους αὐτοῦ· ἡ δὲ Ἑρμιόνη μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην· διὰ τοῦτο οὖν καὶ προσήρχετο αὐτῇ πλῆθος πολὺ, καὶ πάντας τῇ ἐπικλήσει πρὸς Χριστοῦ ἐθεράπευε.

Τοῦ δὲ βασιλέως Τραϊανοῦ διερχομένου κατὰ Περούβην, διελθῆθη ἡ Ἁγία ὡς Χριστιανή· καὶ παραστήσας αὐτήν, ἐπειράτο κολακείαις ἀπατήσαι ταύτην, καὶ ἀποστῆσαι τοῦ

Χριστοῦ. Ὡς δ' οὐκ ἐπίθετο, προσέταξεν αὐτὴν κατὰ τοῦ προσώπου ραπίζεσθαι ἐπὶ ὄρας ἰκανάς· ἀλλ' ἡ Ἐρμιόνη, τὸν Κύριον καθήμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ βλέπουσα, ἐν σγήματι τοῦ Πετρῳνίου, προσομιλοῦντα, καὶ ἐνδυναμοῦντα αὐτήν, ἀντ' οὐδενὸς ἠγήετο τὰς μίστιγας. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ σταθρὸν τοῦ νοὸς αὐτῆς καὶ πάγιον, αἰδουθεὶς ἀπέλυσεν αὐτήν.

Ἐκτοτε οὖν ἀνοίξασα ἐν Ἀσίᾳ πανδοχεῖον, ἐφυγαγωγεί πάντας καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς· καὶ ἦν ἰδίῳ καθ' ἑκάστην ἑκάσι δοξαζόμενον τὸν Κύριον παρὰ πάντος ἀνθρώπου μέχρι τῆς ζωῆς Τραϊανῶ. Ἐκείνου δὲ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, καὶ βασιλεύσαντος Ἀδριανοῦ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμαθόντος τὰ περὶ τῆς Ἀγίας, παρέστησεν αὐτήν διὰ τῶν στρατιωτῶν, καὶ φησί· Λέγε μοι, γραΐδιον, πόσων ἐτῶν εἶ; καὶ ποίου γένους ὑπάρχεις; καὶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ διάγεις; Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκρίνατο· Ὁ Χριστὸς μου οἶδε πόσων ἐτῶν εἰμι, καὶ ποίου γένους ὑπάρχω. Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· Ἄραντες τὸ καλλίον ἀπ' αὐτῆς, τυπτετε αὐτήν ἀφειδῶς, λέγοντες· Πρὸς ἃ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς, μετὰ σεμνότητος λέγε. Τυπτομένης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, ὁ ψαλμὸς ἐπὶ στόματος ἦν. Καὶ τῶν δημίων ἀτονησάντων, προσέταξεν ἑτέροις στρατιώταις, ἐν τοῖς πέλμασι τῶν ποδῶν αὐτῆς περόνας βαλεῖν. Γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς Ἀγίας τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ὁ θυμὸς τοῦ τυράννου πλεονήνησε· καὶ κελεύει λέβητα ἐκκαῆναι μετὰ πίσης, μολύβδου, ἀσφάλτου, καὶ θείου διαπύρου, καὶ ἐν τούτῳ τὴν Ἀγίαν βληθῆναι. Ἐκκαυθέντος δὲ τούτου σφοδρῶς, ἡ Ἀγία εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψασα, καὶ κατασφραγισμένη, εἰσηλθεν ἐν αὐτῷ· καὶ εὐθέως ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ μολυβδὸς ἐξεγύθη.

Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς, λέγει· Ἐκκαύσατε τὸν λέβητα, ἕως οὗ τὰ ὄστα αὐτῆς χωνευθῶσιν. Ἀνάφαντες οὖν τὸν λέβητα, θεώρουσαν τὴν Ἀγίαν, ὡς ἐν ὄρωσιν ἰσταμένην ἐν αὐτῷ· καὶ λέγει πρὸς τὸν τυράννον ἡ Ἀγία· Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς μου· ὡσπερ σὺ καθεζόμενος οὐκ αἰσθάνη τῆς πυρᾶς τοῦ λέβητος τούτου, οὕτως οὐδὲ ἐγώ. Ὁ δὲ, Σαμβηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀνέστη τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ προσάψας τῇ χειρὶ τῷ λέβητι, εὐθέως ἀπεβάλετο τὴν ὄραν αὐτῆς σὺν τοῖς ὄνοι. Τότε ἡ Ἀγία εἰποῦσα, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐξέμηνε τὸν βασιλεῖα· ὅς, ἐκκαύσας τὴν γάνον, ὡς τε σπινθηροβαλεῖν, ἐκάϊσε τὴν Ἀγίαν γυμνὴν ἐξηκόντισεν. Ὁ δὲ σὺν αὐτῇ ὦν Ἄγγελος Κυρίου, διασκορπίσας τὴν κάμινον ἐκατέρωθεν τοῦ τηγάνου, πολλοὺς τῶν παρευρεθέντων ἐπέπρησεν· ἐκείνη δὲ, ὡς ἐπὶ χλόης, ἐν τῷ τηγάνῳ ὕμνει δοξαζούσα τὸν Θεόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀδριανὸς τὸ παράδοξον θαῦμα, γέγονε σὺντρομος, καὶ κελεύει ἐκβληθῆναι αὐτήν ἔξω τοῦ τηγάνου, πτοούμενος μήπως καὶ αὐτὸς ἔργον τοῦ πυρὸς γένηται. Ἐκβληθεῖσα δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Βασιλεῦ, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ τηγάνῳ εἰς ὕπνον με μετέβαλε, καὶ εἶδον ὅτι προσεκύουν τῷ μεγάλῳ Θεῷ Ἡρακλεῖ. Ὁ δὲ, περιχαρῆς γενόμενος, προσέταξεν εἰσελθεῖν αὐτήν ἐν τῷ ναῷ. Τότε τῆς Ἀγίας προσευξαμένης καθ' ἑαυτήν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν, εὐθέως βροντῆ γέγονεν ἐξ οὐρανοῦ· καὶ πρὸντα εἰς γῆν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἰδῶλα, συνετριβήσαν, καὶ γεγονάσιν ὡσεὶ χνοῦς· καὶ ἐξελοῦσα λέγει τῷ βασιλεῖ· Εἰσελθε, καὶ δὲ τοῖς σοῖς θεοῖς χεῖρα βοηθείας, ἐπειδὴ πεπτῶκασι, καὶ ἀναστῆναι οὐ δύνανται. Καὶ εἰσελθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἰδὼν τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν, προσέταξεν ἔξω τῆς πόλεως ξίφει τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἀποτιμηθῆναι. Καὶ λαβόντες αὐτήν ὁ, τε Θεόδουλος καὶ Θεότιμος, ἐξῆλθον τῆς πόλεως· καὶ πρὸ τοῦ προσεύξασθαι ταύτην, ὀρμήσαντες κατὰ προπέτειαν διαπράξασθαι τι, ἀπεξηράνθησαν τὰς χεῖρας αὐτῶν. Προσπεσόντες δὲ τῇ Ἀγίᾳ, καὶ πιστεύσαντες ὀλοφύχως εἰς τὸν

Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑμεῖς ἐγένοντο, καὶ ἠτήσαντο τὴν Ἀγίαν προσεύξασθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν παραδοῦναι τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον αὐτῆς. Καὶ τούτου γενομένου, ἐκοιμήθησαν· καὶ αὐτὴ δὲ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ παρὰ τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐλθόντες δὲ πιστοὶ τινες εὐλαβεῖς, καὶ λαβόντες τὰ τούτων λείψανα, κατέθεντο ἐν τῇ πόλει Ἐφέσῳ, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἀγίου Πνεύματος.

Οἱ Ἅγιοι Θεότιμος καὶ Θεόδουλος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Θεότιμος τέθηκε σὺν Θεοδούλῳ.

Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοῦς Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κεντυρίωνος, Θεοδώρου, Ἀμιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ, ὀρμωμένων ἐκ κώμης Κανδαύλης.

Στίχ. Ὁ Κεντυρίων πῦρ πόθου θείου πνέων, Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Τριτοῖς ἀθληταῖς ἡ πυρὰ κλίμαξ ξένη, Δι' ἧς ἀνῆλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Οὗτοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, μετὰ πολλὰς πρότερον βασάνους, προστάξει Μαξιμιανοῦ, λουτρῷ ἐκκαυθέντι ἐμβάλλονται· κακῆθεν ὑπὸ θείου Ἀγγέλου ρυθθέντες, τοὺς πόδας πελέκει ἀφαιροῦνται, καὶ πυρὶ ἐναπορρίφεντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρθήλου (ἢ Ζαρθήλυ), Θαθουήλ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τμηθέντες ἄμφω Θαθουήλ καὶ Βεβαία, Ζωὴν βεβαίαν εὖρον ἀντ' ἐψευσμένης.

Βέβηλον ὁ Ζάρθηλος οὐ σέβων σέβας, Ἄνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως, ὧν ὁ Θαθουήλ τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης ἦν ἱερεὺς· ἀγρευθεὶς δὲ ἀπὸ τινος ἐπισκόπου, προσήλθε τῇ πίστι. Διὸ ὑπὸ Αὐγάρου τοπάρχου ραβδίζεται, τὰς ὄψεις καίεται, τὰς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμοθεῖς κατὰ τῆς γαστρὸς τυπτεται, τῆς χειρὸς ἐξαρτηθεὶς, κρεμάται καὶ ξέεται, τῷ πυρὶ ὑποκαίμενος· εἶτα ἐν ὄργανῳ τεκτονικῷ βληθεὶς, πρίεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ τελειοῦται μαχαίρᾳ σὺν Βεβαίᾳ τῇ ἀδελφῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τρισχιλίων ἑξακοσίων εἰκοσιοκτῶ Μαρτύρων.

Οἱ τινες εὐρέθησαν κρυπτόμενοι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τῆς Νικομηδείας, οὓς ὁ Μαξιμιανὸς, μυριάδας ὑπεβάλων αἰκίας, θανάτῳ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αἱ οὐράναι Δυνάμεις κατοπτεύουσαι, παῖδας καὶ παιδοστρίβην ὁμοῦ, κατὰ τῆς πλάνης, νικηφόρους δυνάμει τῆ Σταυροῦ, ἐβῶν χορεύουσαι Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ δοὺς τὴν νίκην αὐτοῖς.

Η φωσφόρος του Δεσπότη κατελάμπρυνε, χάρις τους συνελθόντας πιστούς, ὁ αἰδιμός τε Βαβύλας στεφανηφορῶν, προτρέπει συγκαίροντας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων μὲν ἠπόρει ἢ ἐπίνοια, βοηθεῖν τοῖς μὴ οὔσι Θεοῖς, τῇ Τριάδι δὲ τῇ Ἀγία Βαβύλας ὁ κλεινός, προτρέπει Πιστοὺς τοῦ ἐκβοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λαμπροτάταις ἀστραπαῖς σου καταλάμπρυνον, τὴν ζοφερὰν καρδίαν μου, ἢ κνήσασα ἐπὶ γῆς τὸν ἥλιον Χριστὸν, Παρθένε· ἢ ψάλλομεν αἰεὶ· Εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κνήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εν Θεοπτερίαις, τῶν ἀπορρήτων Δεῖος γραφεὺς γεγονώς, πᾶσαν τὴν σοφὴν ἰδέαν σὺ τῆς σκηνῆς, δια λόγων τεχνησάμενος, τῷ ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέθου τὴν πρᾶξιν Μωσῆ·

Ιερατεύειν, Δραυστομήσας πάλαι Κορὲ μετὰ σοῦ, ὦφθη κατελθὼν εἰς ἄδου παγκλήρως ζῶν, τοῦ Θεοῦ σοὶ τὸ αἰδέσιμον, Μωσῆ φυλάττοντος, βασιλείας καὶ ἱερατείας ὁμοῦ.

Συστρατηγῶν σοὶ, τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι Μωσῆ, ὦφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανῶν, καὶ τοῦ σώματός σου Δεῖος φρουρός· τὸν γὰρ ἀρχέκακον, ἀνθεστηκότα οὗτος κατήσχυνε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀαρὼν σε, ἢ Δεῖα ράβδος βλαστᾷκειν ἐδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκῃ λύσιν ἀμαρτιῶν· ἰλασμός βροτοῖς γὰρ γεγονός, καὶ ἀπολύτρωσις, τῆς φρικτῆς τρυ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς. Τοῦ Ἱερομ. Ἐλδὴ ἢ Θεὸν Πατέρα δημιουργόν.

Η μνήμη σήμερον ἀδελφοί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, τοὺς ἐν φλογὶ Νεανίας ἄδειν προτρέπεται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ νεοὶ σήμερον φοιτηταί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, σὺν τῷ πρεσβύτῃ στεφθέντες ἄδειν προτρέπονται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χρίσμα τὸ ἱερατικόν, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τοῦ αἵματος χύσει πλέον δοξάζεται· διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκὶ, τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις Παρθένου τοῦτον ἐβάστασας· ὃν ὑμνοῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Θεράπων εἰκότως τοῦ Θεοῦ, ὡς πρᾶος ἦκουσας καὶ ἔργοις γεγονός· διὸ ἐγνώσθη σοὶ Κύριος, ὑπὲρ πάντας τῆς Προφήτας Μωσῆ, καὶ ἐνοικήσας σοὶ πιστῶς, ψάλλειν ἐδίδαξεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως μύστης Θεοῦ καὶ λειτουργός, καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μωσῆ Θεόπτα δειχθεὶς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔρχεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράφας αὐτοῦ, τὴν πρὸς ἀνθρώπους φοβερὰν καὶ Δεῖαν ἔλευσιν, οὗ καὶ τύπος ἔμφυχος ὦφθης σαφῶς, καὶ Προφήτης πιστός.

Λόγου προφητείας τὸν λαόν, καὶ νόμῳ διαταγαῖς, καθοδηγήσας πιστῶς, σημειῶν τέρασιν ἴθυνας, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν· ὑπὸ Θεοῦ δὲ προσκληθεὶς, ἐν γῇ Θεόπτα Μωαβ, προστεθῆς, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς μετὰ δόξης πολλῆς.

Ορεὶ ἐπιβάς ὡς οὐρανῷ, Θεοῦ προστάξαντος, κατεῖδες πνεύματι, τὴν τῶν πρᾶέων γῆν Πάνσοφῃ· αἰσθητῶς δὲ κατενόησας, ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν· καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς, ἐπεκρύβη, οἰκονομία Θεοῦ καὶ τὸ σκῆνός σου.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προακήκοε πρὸ σοῦ, Θεόπτης ἔνδοξε, Μωσῆ θεράπον Χριστοῦ· διότι ἅπαντα ἔβλεψας, τῆς Παρθένου τὰ ἰνδάλματα, προδιαγράφοντα αὐτῆς τὴν Δεῖαν γέννησιν· ἐν φλογὶ γὰρ βάτου, κατεῖδες μορφήν τὴν ἀόρατον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσεν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἔρασταὶ Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἐλδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ Σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπιβάτον· διὰ τοῦτο θάνατος ἠττάται βροτοῖς· παῖδες γὰρ νεανίαι, τοῦτον οὐκ ἔπηξαν, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα, οὓς μακαρίσωμεν.

Εὐρών τῶν πόνων σου τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ θαυμάτων, παροχὴν καὶ αἰώνιον, κληρουχίαν Βαβύλα θεσπέσιε, μέλπεις σὺν τοῖς

Ἀγγέλους Ἁγούς, Ἁγίους, Ἁγίους, Τριάς ἢ παντοῦργός καὶ παντοδύναμος.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῇ εὐκλειῇ σκηνητῶν ἀβλοφόρων προστρέχοντες· ἐν αὐτῇ γὰρ πάρεισιν Ἀγγέλων χοροὶ, Πνεύματά τε δικάίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Σαυμασίῳ Βαβύλα ἰάσεις νέμοντες.

Θεοτοκίον.

Ωδὴν προσάγω σοι Κόρη Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων με ὁ τάλας δεόμενος, τῆ βροβόρου ῥύσαι με τῶν ἔργων μου· ἅπαντας δὲ τοὺς πίστευ, νῦν εὐφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σου Υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γέγονας αὐτόπτης Θεόπτα, καὶ μετὰ θάνατον Κυρίου, οὐ δι' ἀμυδρῶν αἰνιγματῶν, Χριστὸν ἀθρήσας, ὡς ἐν τῇ πέτρᾳ τὸ πρὶν, ἀλλ' ἀνδρωπίνῳ σώματι, φῶς ἀπασράπτοντα Θεότητος.

Ο ῥος τὸ θαυῶν ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναιον πλουσίως, ἐνθα Μωϋσῆς ἐκ νεκαίδων, καὶ ὁ Θεσβίτης ἐκ χώρας ζώντων Χριστὸν, σὺν Ἀποστόλοις ἐβλεπον, μεταμορφημένον ὡς ὄντως Θεόν.

Σῶσον συμπαθεῖ σου πρῆσβεία, καὶ προσευχῶν τῇ παρρησίᾳ, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, Μωσῆ Θεόπτα καὶ χαλεπῶν καὶ δεινῶν, Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβης τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῆν τε καὶ πλάκα, καὶ θείαν τράπεζαν Παρθένη, πρότερον Μωσῆς διαγράψας, τρανῶς ἐδήλου Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σου· ὃν περ ἰδόντες σώματι, πιστῶς τὸν ὕμνον συμπληροῦμέν σοι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρης, ἐξ ἀλαξεύτε σε
» Παρθένη, ἀμρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς
» συναΐσας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θίτης ὁμοῦ καὶ θῦμα, Βαβύλα ὠφθης τοῦ Θεοῦ, θύων αὐτῷ ἀναιμάκτως, καὶ σοῖς ἐν αἵμασι τυθεῖς, σὺν τοῖς τελείοις νηπίοις· μεθ' ὧν σε ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρθένη ἀσπαζόμενους, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς, κατάβαλε ὡς ἀθέους, καὶ τῇ γεένῃ παραδος.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου,
Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στεχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρίσμα περικείμενος, στολήν τε θείαν αἰοῖδόμε, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῷ ἰερατεύσας, μεσιτεύων πλάστη, καὶ πλάσματι μάκαρ, καὶ τὰς δηλώσεις ἐναργῶς, τοῦ θείου Πνεύματος εἰσδεχόμενος· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Παιδίον ἐώρακας, ἀποτεχθὲν τῆς νεανίδος, Ζαχαρία θεόπνευσε, Πατὸς τὸν συνάναρχον, καὶ τῷ σῶ προδηλῶς, προλέγεις παιδίῳ· Προφήτης ἔση ἀληθῶς, τούτου τὰς τρίβους ἐτοιμαζόμενος· μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, ἱερῶς ἐορτάζομεν, θεοφάρε πανόλβιε.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, τοῦ θείου Πνεύματος πέφυκας· καὶ ναοῦ μέσον ἔνδοξε, Θεῷ συγγινόμενος, καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀδίκως ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν, τὸν θεῖον δρόμον σου Ἀξιάγαστε· διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον, ναὸν ἀνήλθες ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτούμενος, ἱλασμὸν τοῖς τιμῶσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γερωσύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στολήν, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν ἐλειτούργησας· καὶ παρεστῶς ἐν τῷ ναῷ, ἀγγελικὴν μορφήν ἐμφανῶς ἐθεάσω παμμακάριστε· διὸ σε τὴν μετάστασιν ἅπαντες, μέλποντες χρεωστικῶς Ζαχαρία, ἄσμασιν εὐφημοῦμεν, σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμονα Θεόν, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τῆς σὲ τεκούσης πρῆσβείας, περικρούρησον τὴν ποιμένην σου, ἣν περ αἵματί σου τιμίῳ, ὡς οἰκτίρμων ἐξηγόρασας, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, ἀπήμαντον συντήρησον, ὅπως ὑμνοῦντες δοξολογοῦμεν, σοῦ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκ-

τίνας ἐκαπέκρυψε· καὶ τῆς σελήνης τὸ φῶς, εἰς σκότος μεταβάλλετο· ἡ δὲ πανάμωμος σου Μήτηρ, τὰ σπλάγγνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστῶς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχάγγελος, λειτουργῶν θεόφρονι, Ζαχαρία τὴν σύλληψιν, τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στειρώσεως. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Στίχ. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς Παλαιᾶς τὴν στήν, καὶ τῆς Νέας τὴν ἔκφανσιν, Ζαχαρίου κώφευσις, προφητεύει σαφέστατα· τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. Ὡ τῆς προνοίας σου, τῆς σοφῆς Φιλάνθρωπε! δι' ἧς ἡμᾶς, πάντα περιφρούρησον, ὡς παντοδύναμος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν Ἱερεῦσι πιστός, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄριστος, καὶ Προφήτης ἔνδοξος, προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας Δέσποτα δείκνυται, τριπλῶ στεφανῶ κατακοσμημένος. Ὡ τῶν πλεσιῶν σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, πάντα καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ω ὁ καθαρὸς ἱερεὺς εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσέδυσ· καὶ τὴν γολθὴν τὴν ἱεράν ἐνδυσάμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας, ὡς Ἀρῶν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς φυλαὶς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῶν κωδῶνων ἀκραιφνεῖ συμβολῇ· διὸ καὶ πεφόνευσαι· ἀλλὰ τὸ αἶμα σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον ἱάμα γέγονε, καὶ ὡς μῦρον εὐωδές, τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ο ντως, ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μὲ ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ θείλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν τῇ θερμῇ σε πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις.

Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστανες θαυμάσια καὶ ὀλαλύζουσα· οἶμα! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, θείων πάντας ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφέ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενηνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοῖ, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλωσ πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Προδρόμοιο τοκῆα κροτῶ σοφὸν Ἀρχιερεῖα. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὴν μῆμην Προφήτα σου εὐφημῶν, τῷ Πνεύματος χάριν, ἐκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ σῆ μεσιτεῖᾳ ἀνακράζων· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ο βίος σου ἄμεμπτος εὐρεθεῖς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς Θεορρήμον μακάριε.

Νομίμῳ ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν, κατηγλαῖσμένον, Ζαχαρία ἀναδειχθεῖς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀνεθόας· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Θεοτοκίον.

Ποδήρη χιτῶνα ὡς Ἀρῶν, περιβεβλημένος, τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βασταζούσαν.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ο τε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες, Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν γέννησιν.

Μῦρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν, ὡς Ἀρῶν· ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Ο ρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένην σε ἤλιον, τὸν νοητὸν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

Θεοτοκίον.

Ιθυνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάναγνε,
καὶ τὴν ζωὴν, ἢ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν οἰκίαν
φαιδρύνασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθέν μουσικῶς.
Γερουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προ-
φητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζα-
χαρία σαρκόμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφαίης
τῇ οἰκουμένῃ στύλος φωτός, καὶ ἔφησ' δικαιοσύ-
νης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσαν,
καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσαν τοῖς πόδας
ἡμῶν, τὸν σώζοντα τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα, ὁμοιον.

Τοῦ Βαραχίη τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι
τὸν νόμον ψαλμικῶς προμελέτησε, Ζαχα-
ρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων
τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προ-
φήταις μέγας Δαυὶδ· ὅς καὶ τέλος δι' αἵματος,
σφαγείς ἐτύθη ὡς ἀμνός, δεκτός εἰς ὀλοκάρπω-
σιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνή εὐλογημένη, τὸν δια-
σπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἐκ σὲ τεχθέντα, σὺν
ταῖς ἀνω Δυναμίεσι, καὶ σὺν τοῖς Προφήταις,
καὶ ἅπασιν τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀ-
κατακαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρ-
θωσιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπα-
νόρθωσιν, ὅπως εὐρώμεν ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθέ-
νε, περιφροούμενοι αἰεὶ ταῖς τῶν δαμόνων,
προσβολαῖς ἐκτρέπομεθα, καὶ ταῖς μεθοδείαις,
κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ
πόθῳ πᾶσαι αἰ γενεαί, μακαρίζοντες ἄχραντε,
ὡς προσφήτευσας· διό, πταισμάτων ἡμῖν ἄφε-
σιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ο Προφήτης σου Δέσποτα, τύπρις νομικοῖς,
πιστῶς ἐλειτούργησαι, καὶ τῆς χάριτος
ἠξιώται, κατιδεῖν ἐν γνώσει τὴν ἀληθειαν.

Τῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες, τῷ σμαυροτέρῳ
σὺ τὸ τρανότερον· Παμμακάριστε τῷ νό-
μῳ γὰρ, καὶ ἡ χάρις ἄγχιως προσετέθη σοι.

Ο Θεῷ παριστάμενος, θεῖος Γάβριηλ, ἀγγε-
λιζόμενος, ἀνεφανῆ σοι Μαλαρίη, τῆς φω-
τὴν τοῦ Λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.

Θεοτοκίον.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, ὁ Δημιουργὸς Παρθένε
τῆς κτίσεως, εὐρηκῶς σε κατεσκηνώσεν, ὁ
τῆς Ἐλισάβετ λύσας στειρώσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες.

Η κίδαρις ἐτάθη τῇ κάρῃ σου, ὦ Προφήτα,
ἐν σφραγίδι ἔχουσα, τύπον τῆς χάριτος
ἐνδοξε.

Αγαλλεται ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, Ἀρχιερεῦ·
σὺ γὰρ ἀνεθλάσθησας, τῆς μετανοίας τὸν
κῆρυκα.

Κοσμίως σου τὸν βίον διήνυσας· τὰς ἐντο-
λάς, πάσας τοῦ Κυρίου γὰρ, σὺν Ἐλισά-
βετ ἐτέλεσας. Θεοτοκίον.

Ρυθμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά σου, Θεορ-
ρήμον· τὴν γὰρ Ἀπειρόγαμον, κωφοροῦ-
σαν ἑώρακας.

Ὡδὴ ε'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ο νόμου λατρεύων τῇ σκιά, ὥφθη καὶ τῆς
χάριτος κῆρυξ, Σωτῆρ ἡμῶν· ἠξιώθη γὰρ
ἰδεῖν σου τὴν σάρκωσιν.

Τῷ κρίσειν λογιῶ κοσμηθεῖς, Λόγον τὸν
αἰδίου, σάρκα φορέσαντα, Ζαχαρία, ἱερεῦ
ὑποδέδεξαι.

Οράθης τοῦ ναοῦ ἔνδον χωρῶν, Θεῷ συγγι-
νόμενος, Μύστα θεόπνευσε, ἱερεὺς καὶ λι-
τουργὸς ἀξιάγαστος. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεομήτορ ἐν γαστρὶ, Παρθένε βασι-
ζουσα, Λόγον τὸν ἀναρχόν, ἐγνωρίσθης Ἐ-
λισάβετ τῇ προφητίδι. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτωνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλ-
• **Λ**όμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χρι-
• **σ**τέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Προφήτης σήμερον, καὶ Ἱερεὺς τοῦ Ὑψί-
στου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Πρό-
δρομου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης
πιστῆς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τοῦτοις
κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύ-
στην Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν ὁ Ἱεράρχης δέδεκται,
δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἀγγελοῦ δεχόμε-
νος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην,
σὺν Ἐλισάβετ στειρᾷ καὶ σῶφρονι· οὗ γεννη-
θέντος, ἀνεκαίνισθη χάρις καὶ λύτρωσις, καὶ
καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος· κηρύττει γὰρ τὸν
ἀμνόν, καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεουργόν,
τὸν ἐκ τῆς στειρίας τὸν καρπὸν χορηγούντα,
Υἱὸν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου, ὡς θεῖος μύ-
στης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι.

Θεῖον δι' ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,
Ὡσπέρ τις ἀμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδω σφάζαν παρα
νηοῦ.

Ὁὗτος, παρρησία κηρύττων τὴν Θεοτόκον Μπέρα ὁμοῦ
καὶ Παρθένον, καὶ τῆς ἀφωρισμένης ταῖς παρθένοις
στάσεως μὴ ἐξίεναι κελεύων· καὶ διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι
τὸν υἱὸν Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς βρεφοκτονίας, ὡς
κρυπτόμενον ἐν σπηλαίῳ πέραν τοῦ Ἰορδάνου διὰ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ, προστάζει τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεῖται μέσον
τεῦ θουαστηρίου παρά τῶν Ἰουδαίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ράβδοις ἀ-
κανθώδεσι τυφθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει,
Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπό-
την.

Ὁὗτος ὁ ἀγιώτατος Ἀβδαῖος, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμάγου Περ-
σῶν κρατηθεῖς, καὶ ἀναγκασθεῖς θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ
τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεῖς, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώμα-
τος μετὰ ράβδων· καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθείς, βαστάζο-
μενος ὑπὸ τῶν δημιῶν, ἐτέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὡσεὶ νε-
κρὸς, καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Μεδίμνου, Οὐρβανῶ, Θεοδώρου, καὶ τῶν ἐν
αὐτοῖς ὀγδοήκοντα Ἱερέων καὶ Λευιτῶν, ἔσται
Διακόνων.

Στίχ. Ὑδωρ διελθὼν ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἄμα,
Λέγει Μεδίμνος, εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.

Σὺν Οὐρβανῶ δὲ καὶ Θεόδωρος μέγας
Ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμνῳ.

Ὅκτας δεκαπλῆ τῶν καθιερωμένων,

Πρὸς πῦρ, ὕδωρ τε, καρτερῶς ἐκαρτέρει.

Ὁὗτοι, ὑπὸ τοῦ κακόφροτος Οὐάλεντος τῆς Ἐκκλησίας
ἐξωσθέντες, καὶ μυρία δεινὰ ὑπομείναντες, τελευταίον,
πλοίῳ ἐμβληθέντες, καὶ κατὰ τὸν Ἀστακηνὸν τόπον τοῦ
κόλπου γενόμενοι, πῦρποληθέντες τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ Ἐ-
πίρχου, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ
ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅτε φωνὴ ἦ τοῦ βοῶντος, προσήλυθεν ἐν
σειρᾷ Ζαχαρία, τῆς σῆς γλώσσης δεσμᾷ,
διέλυσε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φίλος ἐτέλλη τοῦ κυμφίου, ἐκ σερωσσεως τὸν
τόκον τῆς Παρθένοσ, προμηκίων σαφῶς, ὁ

Πρόδρομος τοῖς πίστει, Εὐλογητὸς εἶ κράζου-
σιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁὗλος ἐγένου Ζαχαρία, δεῖον ὄργανον τοῦ
Πνεύματος τρισμάκαρ, καὶ Προφήτην τὸ
σὸν, προέλεγες παιδίον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον
τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὄρων ἐγ-
νώρισε κραυγάζων· Εὐλογημένος πάνταγενε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ἀληθείας ἐδείχθης ὑποφήτης· τοῦ Χριστοῦ
ἡγοίμασεν ὁ Πρόδρομος, μάκαρ Ἱεράρχα, ὃν ὑ-
περυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορεύων εὐλόγεις τὸν Δεσπότην, σωτηρίαν
ἡμῖν τὸν δεδωκότα, τὸν ἐκ Δαυὶδ σαρκὶ
ἐξανατείλαντα, Κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερυψῶ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρισμάτων μεγάλων ἠξιώθης, Θεοφάντορ
τὸν Πρόδρομον γεννήσας, τὸν Προφητῶν
ἀπάντων ὑπερκείμενον, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ
ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεράρχης ὁμοῦ καὶ θεοκήρυξ, Ζαχαρίας Μη-
τέρα καὶ Παρθένον, τὸν Κύριον βαστάζου-
σαν τῆς κτίσεως, χαίρων προσεκύνει· ἦν ὑπε-
ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βᾶ-
τῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ
μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπλήσθης ἐπιπνοίας, τῆς τοῦ Παρακλήτου,
καὶ εὐλογεῖν ἐπεχειρεῖς τὸν Κύριον, Ἱερομύ-
στα θεόφρον θεομακάριστε.

Ῥημάτων ταῖς ἐκβάσεις, τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου,
ἑωρακῶς θεορρήμον πανεύφημε, πρὸς εὐ-
λογίαν τὴν γλῶτταν εὐθύς ἐκίνησας.

Ἡλέσησεν ὁ Πλάστης, τῆς ἀπελλυμένουσ, καὶ
Ἄβρααμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς, ὡς προ-
φητεύων ἐφθέγξω, πλησθεῖς τοῦ Πνεύματος.

Ἀθλήσεως στεφάνοις, καὶ ἱερωσύνης, καὶ φω-
τισμῶ προφητείας κεκόσμησάσ, ὡ Ζαχα-
ρία, καὶ δόξης μετέσχεσ κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὐσᾶ δοχεῖον, φωτίσον Παρθένε, τὴν
σκητισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ
ἐξωτέρου με σκῆτους, ῥῦσαι πρεσβείαισ σου.

Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
- σου σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀ-
- σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκρά-
τορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ᾧ Ζαχαρία Προ-
φήτα· διὸ καὶ θυμιῶντί σοι, Ἄγγελος λέγων
φαίνεται· Τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσί-
την ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ Χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον.

Παρῆλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελού-
μενα, τῷ παλαι νόμῳ καὶ τύπῳ· τὸν γὰρ
τοῦ νόμου δοτῆρα, Θεὸν ἀσπύρως ἔτεκες, βρο-
τῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ καὶ τροπέμενον, τῆς
ἀμαρτίας τῷ νόμῳ, στήριξον νόμῳ τῷ Δείῳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

oo

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κο-
λασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγ-
γέλου Μιχαὴλ (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦν-
τες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖόν ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης παιδρότα-
τος, Μιχαὴλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε,
μετὰ τῶν ἄνω Δυναμέων, κραυγαῖς γηθόμενος·
Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἄγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος
Ἄγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· μία δόξα, βασι-
λεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος
θαυμασίον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὐ-
λῷ γὰρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ
προστάγματα, τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, δυνατὸς
ἐν ἰσχυρί σου, γνωρίζμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων
τὸν καὶ σου, ἐργαζόμενος τῇ κλίσει, τῇ σῇ
ἀγίᾳ τιμώμενον.

Ο ποιῶν τοὺς Ἄγγέλους σου, ὡς περ γέγραπ-
ται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς
σοι, φλόγα πύρινον, μέσον ταγματῶν πρωτείον-
τα, ἀνέδειξας Κύριε, σου τῶν ἀρχαγγελικῶν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν
σήμερον, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐδοξίου, ψαλλομένην ὁμῶς ἐν
τῷ Ἀποδείκνυσι.

Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον, σου ταῖς νεύσεις, κα-
θυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν Τρισάγιον
ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων
ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν καὶ
ἡμέτερος προστατῆς, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγός,
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμέ-
νει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει· ὅθεν
κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν· Σκέ-
πασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου,
μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων
χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν καὶ
μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν
σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ Δείᾳ
προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθίζεται·
ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνῶντες αὐτήν, βοήσωμεν·
Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ Δείᾳ προστασίᾳ σου,
ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν ὡς προεξάρχοντα,
καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προ-
στάτην, φύλακα καὶ ῥύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς,
Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης
φθοροποιῶ, ἀληθόνοσ ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Ο ταξιαρχῆς τῶν ἄνω Δείων Δυναμέων, ση-
μερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν ταῖς χο-
ρείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρᾶν ἑορτήν, συγ-
κροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ ἄμα
ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς πτερύγων
σου, προσπεφυγότας πίστει, Μιχαὴλ Δεῖς
ἴσε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί· καὶ ἐν
ᾧ ῥα Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο
βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο ταξιαρχῆς καὶ πρίμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέ-
λων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης
καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων
ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντάς, καὶ
αἰτουμένους σε ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν
αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς
τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς
γὰρ φιλανθρωπῶς σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου
προσείληψε, σῶσαι βουλῆθεῖς τὰ ἀνθρώπινα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυνατοῦμέν σε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σε δόξης, φρυγῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῷ ναῷ σε τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν αὐλῶν τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε θεεῖ· Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλίσσης ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκείθεν λάμπεισι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάρους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, μεθ' οὗς, εἰ βούλει, ψάλλε καὶ Καταβασίας, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἡ Ἀποστιχία.

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων Νόων. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θεαῖσι λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν κούν μου καταύγασον, τοῦ ἀνυμνήσαι σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ονοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκασιμὴ ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σὺ μοι βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἔτερος Κανὼν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὀδηγήσαντι παλαί.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἡλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Ο τοὺς Ἀγγέλους παῖσας, φλόγα πυρός· Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θελημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὡς περ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Υμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τείχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερόν Μιχαὴλ.

Επιστάσιαις σου θεαῖσι, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Θραῦσον νεύς τῆς τῆς Ἄγαρ, δευτικῶς Ἐνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν αἰεὶ, προστατῆν σέβωμεν.

Θεοτοκίον.

Ακατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἠνώγεται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμος, σώζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφρα.

Ἐδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Πρώτη τῆ Δείας. Στρατηγὴ τῶν Ἀγγέλων πα-
νεύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμῶς
ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλεμένους σε, τὸ Δεῖον
ὄνομα.

Ως Δεῖος κήρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀ-
καταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγός, καὶ
παιδευτὴς ἐχηρημάτισαι, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε,
θεοειδέστατε.

Τοῦ Δείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον
πέφηναι, ταῖς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμ-
πρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωταίγ-
γελε, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς αὐλοὺς, συστησάμενος Νόας βουλή-
ματι, τῆ ἐνύλω σε γαστρί, οἰκεῖ βυθλήσει
Παγαίμωμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντῆν.

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει
τε Δεούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς,
ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητὰς σου
φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Ο Ἰησοῦς ὡς εἶδε σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ
κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγείς,
Δωρῖὰ ἀνεβόα. Τί νῦν προστάσεις Κύριε,
ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθους ἀρχῶν πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ
καθίστηκας. Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός,
Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμε-
νος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Μεγαλωσύνην δώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν
πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν,
Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάν-
τοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Απαγωγῇ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα
αὐγαίνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς,
ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον,
Θεὸν Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Ο Δανιὴλ σε ὅρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακὼμ
δὲ Ἀχραντε, ὅρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ
Δαυῖδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται,
τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγματῶν δημαγωγός, λειτουργός
τε τῆς δόξης τῆς Δείκης, ἀξίως γινόμενος,
τῆ προστάξει τοῦ Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑ-
πάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῆ αὐλῶ σου δόξη,
δεινῶν ἐξαιρούμενος ὅθεν κατὰ χρεῖς, εὐφημοῦ-
μέν σε πάντες, τὴν Δείαν σε σήμερον, ἀνυμνῶ-
ντες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν

δωρήσασθαι, τοῖς ἐόρταζουσι πάθῳ, τὰ Δεῖα
σου Δαύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλα-
βούσα ἀφλεκτῶς Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν
ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν
τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως ὅ-
θεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου. Δείποινα
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρη-
σαι καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἐδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νοῦς ὁ πρῶτος ὑποστήσας, Δεῖος Νόας βου-
λήματι, ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ
ἀπειργάσατο, ἐν πανολθίῳ μεθέξει φωτιζόμενος,
καὶ νοήσῃσι, θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενον.

Υμνον ἅγιον σὺν Θρόνοις, καὶ Ἀρχαῖς καὶ
Δυναμέσι, καὶ ταῖς Ἐξουσίαις, καὶ ταῖς
ἱεραῖς Κυριότησιν, ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι, παναοί-
διμε, Μιχαὴλ διασώζων, ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων, Ποιητὴν τε καὶ
Κύριον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, δόντα πε-
ριφύλαγμα μέγιστον, καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος
καὶ χαράκωμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν φωταυγῆ ἀρ-
χιστράτηγον. Θεοτοκίον.

Νοερῶς τοῦ σοῦ Παρθένε, τοκετοῦ τὸ παρα-
δοξον, ἐμυεῖτο πάλαι, ὁ Ἱεροφάντωρ ἐν
πνεύματι, ὅρος κατάσκιον βλέπων, σὲ τρανότα-
τα, ἐξ οὗ Ἅγιος ἦλθε, Θεὸς σωματούμενος.

Ἄλλος. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Σεναχηρεῖμ ὡς περ πάλαι, λαὸν πολὺν κατέ-
στρωσας, Δεία προστάξει, τοὺς τῆς Ἄγερ
οὕτω σύντριψον πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαι-
νοντας, λαῷ τῷ πιστῷ, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ως φοβερόν σε τὸ εἶδος, ὡς θαυμαστόν καὶ
τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως, ὡς ὑπέρλαμπρὸς
ἢ δόξα σου ἦν δεικνύεις, πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε,
τελῶν ἐναργῶς ἄπειρα Δαύματα.

Περιπολεύων τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἐκάστοτε,
φρικτῶς τοῖς κάτω, συμφορῶν πολλῶν καὶ
θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντας ἐξαιρούμενος,
Θεοῦ Λειτουργέ, τοὺς προσκαλουμένους σε.

Γοῦ ὁ τόπος ὁ Δεῖος ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν
θλιβομένων ἴδε οἶκος ὁ πανάγιος, ὃν ὁ μέ-
γας ὄντως Ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σω-
ζομένων δείκνυσι.

Στύλος πυρὸς καθωράθης, Ἀρχίππῳ τῷ θεο-
φρονι, ὅτε ἀπειροῖς, δῆμος ἄνομος κατέσπευ-

δε, κατακλῦσαι ὕδασι τὸ τέμενος τὸ σὸν, ἀρχηγέ τῶν ἄνω Δυναμέων.

Θεοτοκίον.

Ο Γαβριήλ σοι τὸ Χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγνε κομίζων ἦλθε· σὺν αὐτῷ οὖν ἐκβωῶμεν· Χαῖρε πύλη, μόνος ἦν διώδευσε Χριστὸς ὁ Θεός, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ω φθῆς προηγούμενος, τοῦ παλαί Ἰσραὴλ, προσταγαῖς τοῦ ἐξ Ἰακώβ, τοῖς βροτοῖς παχύτητι, ὀφθέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν Ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Τ αῖς αὐλοῖς λάμπησι, θεούμενος αἰεὶ, ἐν μεθέξει θεαρχικῆ, καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδοτίδα, χορηγεῖς Πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ω ραιώθη χάριτι, ὁ θεῖός σου ναός· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἰαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξιτήριον.

Θεοτοκίον.

Ν οερῶν Ἀγγέλων σε, ἀνέδειξε Θεός, ἀνωτέραν καθυποδύς, τὴν σὴν μήτραν Ἀχραντε, τὴν παναμώμητον· ὅν δυσώπει πάντοτε, οἰκτιρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Π ρογνόντες τὰ θαυμασία, ἃ ἔμελλες Πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τέμένει σου, οἱ κήρυκες τοῦ Λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν, ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν, καθορώμεν ἐναργῆ.

Τ ῆ θεία εἰσηγήσει σου, Ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτήριον τῷ ὕδατι, τῷ βρῦοντι τὴν χάριν, εἰσβλέψας τὴν ἴασιν, τῆς παιδὸς ὁ παλαί σου, βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Π ροσελθετε ἀρύσασθε, χάριν ὁμῶς καὶ ἔλεος· τῶν ἰαμάτων ἡ ἀένναος, πηγὴ πρόκειται πᾶσιν, ἣν ὁ Ἀρχιστράτηγος, θείαις ἐπινεύσεσιν, ἐφανέρωσεν ἡμῖν.

Τ υφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκοον, χλωοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοισ εὐφωνία, ἐν θείῳ οἴκῳ σου, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

Β αρβάρων θραῦσον φρύαγμα, ζητούντων σε τὸ παίμνιον, ἐξαφανίσαι Ἀρχιστράτηγε· τοὺς δέγε συλληθέντας, ὑπ' αὐτῶν ἀναρῶσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημεῖν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Α γγελικῶν Δυναμέων, Παρθένε ὑπερέχουσα, καὶ τετοκυῖα τὸν ἀπάντων, Θεὸν καὶ Βασιλεα, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Παναγία Δέσποινα, διασωζέσθαι ἡμᾶς.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Α γάλλεται, τῶν Πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφημοῦσά σε, καὶ δοξάζει, τὸν πανάγιον Λόγον συνάψαντα, τοὺς βροτῆς Ἀγγέλοις, Μιχαὴλ τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Σ τρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος· καὶ τὰς θείας, προσταγαῖς ἐκτελῶν Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐχθροὺς καθείλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

Ω εἶδέ σε, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκύνησεν, ἐρώτησας, τὸ σεπτόν σε καὶ ἅγιον ὄνομα, Ἀρχηγέ Ἀγγέλων, εὐλαβεία καὶ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον.

Μ ακάριος, ὁ λαὸς ὁ αἰεὶ μακαρίζων σε, μακαρία, ἡ τεκῆσα Θεὸν τὸν μακάριον, τῆς βροτῆς δι' οἶκτον, ἀπορρήτῳ ἐνώσει θεώσαντα.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Τ οὺς παλαί βυληθέντας ἀφανίσαι, ποταμίαις ῥεύμασι τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὃ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστάσις φρικῶδει σου.

Π ἄλαι μὲν Μωϋσῆς ἐπληξε πέτραν, καὶ ἐρῶν ῥύη ὕδατα· νῦν δέ σου ῥήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ῥεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα θεῖε Ἀρχάγγελε.

Ο ἰ παλαί τῇ μανίᾳ τῶν εἰδώλων, ζόφον περικείμενοι κακοπιστίας, τῷ θείῳ προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, εὐχαῖς σου περιφανῶς ἐκομίζοντο.

Τ ὁ εἶδος καὶ ἡ φύσις σε πυρίνη, πιστῆς μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστης, Ἀρχιστράτηγε θείων λειτουργῶν, προστάτα τῶν ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ εὐφημούντων σε.

Τ ῆν θείαν τοῦ Δεσπότη εὐσπλαγγνίαν, ἐν πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰᾶσαι συντρίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδύνας, τῶν προστρεχόντων σοι Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Τ ὄμον σε προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε· ὅν ἰκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αυτόμελον.

Α ρχιστράτηγε Θεῖ, λειτουργεῖς θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὀδηγε, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἴτησαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

Ε φης φιλόνηρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθι χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπων

ἐνὶ μετανοῆντι ἀθάνατε· ὄθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώσῃ, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτιῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεῖς σοι ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θανάτου ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

Στίχοι.

Ἐφθης Μιχαὴλ Νῶε σὺ νὰ νῶ νεός,
Χῶνὴ ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ροῦν Μιχαὴλ ποταμῶν χῶνευσε, Νῶν ἀγὸς,
ἕκτη.

Φθὼν τῆσφι ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις ἐν τῷ νῶ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἄνδρες ἑλληνίζοντες, τὸν παραρρέοντα ἐγγυθεν ποταμὸν ἐβουλεύσαντο κατὰ τοῦ νῆος στρέψαι, ὥστε καὶ τὸν λαὸν κατακλῦσαι, καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀρχίππου, ἀπολέσαι. Φανείς δὲ καὶ μόνον ὁ Θεὸς Ἀρχιστράτηγος, καὶ θάρρειν ἐγκλεισάμενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει βῆδω τὴν πέτραν, καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ, ἐξ ἐκείνου μέχρι καὶ τοῦ νῦν παροδεύων ὁράται χωνεύμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἁθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμύλου, καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Τμηθῆσαν Εὐδοξίος, Ῥωμύλος, Ζήνων,
Καὶ Μακάριος· μακαριστοὶ τοῦ τέλους!

Οὗτος ὁ ἅγιος Ῥωμύλος ἐπὶ Τραϊανῶν τὴν κεφαλὴν ἀφῆρέθη, χιλίους ἐπὶ μυρίοις Χριστιανούς χωραῖς τισὶν ἐξορία παραπεμφαμένου, καὶ πικρῷ θανάτῳ ὑποδαλόντος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ Εὐδόξιος, τοὺς ἀναζητησάμενος αὐτὸν στρατιώτας ξεναγήσας, ὁμολογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. Τῶν δὲ φεύγειν συμβουλευσάντων, οὗτος, γυναικὸς, τέκνων, οἰκίῶν, οἴκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι Μελιτινῆς. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἣτις ἦν παράσημον τῆς τοῦ Κομνητοῦ ἀρχῆς, ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελὼν, τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχοντος ἐπιρρίπτει· καὶ σὺν αὐτῷ ὁ περιστῶς ἄγλος τοῦ κατὰ λόγου παντός, τέσσαρες ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. Εἶτα, ταθεῖς ἐκ τεσσαρῶν ὁ Θεὸς Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευράς, καὶ ξέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους θάνατον δεχθῆναι κελεύεται. Καὶ ἐπὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταστραφεὶς ἐκείθεν ὄρᾳ· καὶ ὧν ἐνετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πέρασ ἀγαθὸν πάσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκήψας, τελευταίαν ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ μὴ ἐπιδακρύσαι τῆ αὐτοῦ ἐκδημία, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἀμνημον τάφον αὐτῷ σχεδιάσαι, καὶ ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφορία, καὶ τῆ ἄλλῃ παιδρότητι.

Εὐθὺς οὖν χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχών, τὴν ἱεράν κεφαλὴν ἀποτεμένεται μετὰ τοῦ φιλ-

τάτου αὐτοῦ Ζήνωνος, ὃ, κλαίοντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμὸν, προεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ὁμοῦ τελειωθῆναι· ὁ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ ἁγίων Μαρτύρων.

Ἐπτά δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ὄναρ ἐπιστάς τῇ συζύγῳ ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκήπτει αὐτῇ εἰπεῖν τῷ Μακαρίῳ ἀπιέναι πρὸς τὸ πραιτώριον· ἐν ᾧ δὴ ἀπελθὼν, καὶ μὴ πεισθεὶς ὑῶσαι τοῖς εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτεμένεται κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Οἱ Ἁγιοὶ ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδότη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,
Καὶ τετράς ἀπλῆ, συντελευτῶσι ξίφει.

Καλοδότη, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Οἱ ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος· καὶ αἱ ἁγίαι Ἀνδροπελαγία, καὶ Θεέκλα· καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἦρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
Ἔδουσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.

Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβη.

Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δῶν,
Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.

Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομὴν, ὡς ἡ Θεέκλα.

Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.

Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοὶ Οὐαλερίῳ, τῷ Ἀρχοντὶ Ἀλεξανδρείας. Παραστάντων οὖν τῶν ἁγίων, καταπληγὴς Οὐαλερίος τὸ στερρόν αὐτῶν καὶ ἀκαταπληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφῆνατο. Καὶ οὕτω τελειωθέντων, τὰ τούτων σώματα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέντα, ἐναπετέθησαν τῇ πόλει, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Α΄ προσκοπήσας Δανιὴλ, εἶδε συνεστῶτά σε μακαρ, καὶ συνετίζοντα αὐτόν, ἐν Οὐβαλ (*) ἦν ἑώρακεν ὄρασιν, Γαβριὴλ ἀεραπόμορφε, Μιχαὴλ τε μετὰ ταῦτα αὐτῷ δηλοῦντα.

Τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὀδηγούς, τοὺς Θεοειδεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλητόρας, καὶ προστατάτας καὶ φύλακας, εὐφημήσωμεν ἐν πίστει μεγαλοφώνως.

Ωραῖος καὶ πανευπρεπής, καὶ Θεοειδής χρηματίσας, δημαγωγὸς τῶν λειτουργῶν, τῶν αὐλῶν ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαὴλ φωταυγέστατε· σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει.

Θεοτοκίον.

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῆς, Λόγον τὸν αἰδίου Κόρη, ἐν σοὶ ἀρρήτως καὶ φρικτῶς, κατακήσαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· Χαῖρε θρόνε τοῦ Ὑψίστου εὐλογημένη.

"Ἄλλος. Ἐὶ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Συνεστῶτά σε ποτὲ, ὁ Δανιὴλ ὡς κατεῖδε, δειλία ὄλως ληφθεὶς πεφοβῆται, καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίζεται σαφῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δῆλωσιν κραυγαζῶν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἐθνῶν ἐπαγωγαῖς, ἀπαγομένους δεσμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, σὲ δὲ προστατὴν προσκαλουμένους Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ, κραυγαζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, κατανοῶντές σε πόθῳ, χοροσασίαις βροτῶν ὑμνήμενον, χαρᾶς πληροῦνται ἀδιαδέχου, καὶ δοξάζουσι Θεόν, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, τῆς κατὰ συναίψαντα, τοῖς οὐρανοῖς μυστικῶς, Ἀρχάγγελε Μιχαὴλ.

Ποῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων; ποία σε πόλις ἢ ἔχει πρόμαχον; ποία ψυχὴ καταπονθμένων, οὐ καλεῖ σε βοηθόν,

(*) Ἐγγράφετο ἔντε τῇ χειρογράφῳ καὶ τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς, Χο-β-α-ρ· ἀλλ' ὁ Χοβαρ ἐστὶν ἢ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς κατὰ τινας, ἢ μᾶλλον παραπόταμον αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὑπῆρχεν ὁ προφήτης Ἰεζεκιὴλ, ὅταν εἶδε τὰς θείας ἐκεῖνας ὁράσεις (Ἰεζ. α', 1.). Ὁ δὲ Οὐβαλ, ὃς τις καὶ Εδλαῖος καλεῖται ὑπὸ τῶν Γεωγράφων, ἐστὶ ποταμὸς τῆς Ἑλμαϊδος (περσικῆς) χώρας, ῥέων ἐγγύτατα τῆς πόλεως Σούσων· ὅπου εὕρισκόμενος ὁ Δανιὴλ, εἶδε τοῦ κρῦου καὶ πράγῳ τὴν ὄρασιν ἦν καὶ ἐσαφήνισεν εἰς αὐτόν ὁ Γαβριὴλ (Δαν. ἦ, 2...). Ὁ αὐτὸς Γαβριὴλ ἔπειτα, ἐν ἑτέρᾳ ὀπτασίᾳ πλησίον τοῦ Τίγριτος ποταμοῦ, φανείς πρὸς τὸν Δανιὴλ, δεόμενον τοῦ Θεοῦ τρεῖς ἑβδομάδας νῆστιν, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ὀρογενῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, εἶπε πρὸς αὐτόν, ὅτι μόνος ὁ Μιχαὴλ, ἀρχὼν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἐγένετο βοηθὸς αὐτοῦ εἰς τοῦτο (Αὐτ. ε', 4. 13. 21.).

τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ; χαρμονικῶς βοῶσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων ὀδηγός, ἀδικουμένων προσάτης, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότητος λιμῆν, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, νοσοῦντων ἐπίσκεψις, ἐσκοτισμένων φωστῆρ, σὺ εἶ Ἀρχάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσποινα, τῆτον αἰεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσῃ τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν τὴν ἀφεσιν λάβωμεν, ὑμνολογοῦντες αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Ῥδὴ ἦ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, πρεσβευτὴς τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θείος Θεοῦ διάκονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλων ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, Μιχαὴλ Γαβριὴλ τε Ἀρχάγγελοι, τρισσοφαῆς Θεότητος, φρικτωρίαις τὴν κτίσιν φωταγωγοῦντες, τῶν δεινῶν τὴν ὁμίχλην διώκετε.

Ως καλοὶ κυβερνήται Ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὀλκάδα μου, διασώσατε ζάλη ἀμαρτημάτων, περιπίπτουσαν καὶ κινδυνεύουσαν.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος ὁ θείος Ἀρχάγγελος, ἐπιστάς προσεφώνει τὸ Χαῖρέ σοι, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

"Ἄλλος. Ἐὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆν διέρχῃ ὡς ἀστραπῇ, βούλημα τὸ θείον ἐκπληρῶν· περιπολεῖς τῆς οὐρανοῦς, προηγούμενος τῶν Ἀγγέλων· τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἅπερ ἐπὶ πᾶσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

Οἱ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς, σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, Φίλιππος ὁ πανευκλεής, καὶ ὁ μέγιστος Θεολόγος, ἐμπνεύσει θείαις, τὴν ἀένναον χάριν Πρωτάγγελε, σὺ τῶν ἰαμῶν, προλέγουσι πανσόφως.

Ράβδῳ παλαίᾳ ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θαλάσσαν· καὶ νῦν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῇ δυνάμει τῇ ἀοράτῳ, ὡς ράβδῳ φανείσῃ, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν χωνεῖα, τῇ πέτρᾳ παραπέμπει.

Ως παμμέγιστος οὐρανός, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς, τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν

ὡς θαύμασιν ὡσπερ ἀστροῖς, φωτίζονται πάσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωσπερ παλαί τοῦ Βαλαάμ, τὴν ἄλογον ἐκώλυσας ὀρμὴν, τῇ τοῦ ἀλόγου, Στρατηγῆ τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικῶδει στάσει, υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ κινουμένους, ἀλόγως ἐκάστοτε, καθ' ἡμῶν ἀπράκτους, ἀπόδειξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Πῦρ ἐκύησας οὐδαμῶς, φλογίσαν σε Παρθένη τὴν ἡδὺν. Λόγον ἐγέννησας Πατρός, ἐξαιρούμενον ἀλογίας, τοὺς λόγους τοῦ πλάγης ὑπακούσαντας, καὶ παρακούσαντας, τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Ὡδὴ δ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδοῦ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, Ἀρχάγγελε, Δείου οἴκου διαλάμπουσα, τῇ φωταυγεί σε παρθεσία, θαυματίων ἀσραπᾶς ἐπαφίησι, καὶ σκότος νοσημάτων ἐκάστοτε, ἀποδιώκει Δεία χάριτι.

Ως ζεῦγος ὠραῖον καὶ τερπνὸν ὑπάρχοντες, τοῦ Δεσπότη τοῦ προστάγματα, τοῖς ἐπιγῆς διακονεῖτε, Ἀρχάγγελοι δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριῶδη Δείῳ Πνεύματι.

Σήμερον συγκαίρουσιν ἡμῖν ἀσώματα, Δεῖοι Νέες ἀνυμνούμενον, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν Ἀρχισράτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Η Δεία δυαῖς καὶ φωταυγῆς, Ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ τε πανσεβάσμιε, καὶ Γαβριὴλ δεδοξασμένε, Τριάδι τῇ σεπτῇ παριστάμενοι, πταισμάτων ἐνοχῆς καὶ κολάσεως, αἰωνιζούσης ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ συνέλαβες, Θεὸν Λόγον Παναμώμητε, λόγῳ τὰς ἄνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τούτου ἀγίαν συγκατάβασιν.

*Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος.

Ως ὠφθῆς ἀνθρώποις, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, ἐπέστησας Ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτοὺς ἀπὸ βλάβης πονηρᾶς, μετ' ὧν Μιχαὴλ τὸν θαυμασόν· δι' οὗ σε δυσωπῆμεν, πᾶσιν ἡμῖν δώρησαι, ἰλασμόν πταισμάτων.

Γσχύν σε καὶ κράτος, ὁ πιστός σε Βασιλεὺς, Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ δεινά, κεκτημένος τὴν αὐτῶν, τροπέται ἀπόνοιαν αἰεὶ, καὶ εὐχαριστηρίου, διὰ σοῦ τῷ Πλαστουργῷ, ᾧδαῖς ἀναπέμπει.

Ωδὴν προσφωνεῖ σοι, ἅπας πάντοτε πιστός, τῷ μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς, τὴν τρισάγιον φωνήν· Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, ἀρχηγέ Ἀγγέλων.

Σκιρτάτω ἡ κτίσις, ἀνυμνοῦσα μυστικῶς, τὸν μέγαν Ἀρχάγγελον Κυρίου· ὑπάρχει γὰρ ὁδηγὸς πλανημένων, καὶ λιμὴν πολλῶν, συμφοραῖς καὶ πειρασμοῖς, αἰεὶ χειμαζομένων, καὶ νοσούντων ἰατρός, καὶ θαυματίων βρύσις.

Ηγίασας τοῦτον, τὸν σεβάσιμον ναόν, καὶ ἔδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυματίων, ἐν ᾧ ἐσωθῆτε ὁμοῦ ἐκβοῶμέν σοι πιστῶς· Ἀρχάγγελε αἰτησάτω ἡμῖν, ἀμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοκίον.

Φανείσα Παρθένη, πλατυτέρα οὐρανῶν, ἐχάρησας Θεὸν ἀνερμηνεύτως, ὃν Ἀσώματων χοροὶ, ἀνυμνοῦσι μυστικῶς· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ἀγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς σε μακαρίζοντας, φωναῖς ἀσιγήτοις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα· θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώραις. Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδῳ τὴν πέτραν ἐρῥήξε, καὶ ποταμὸς ἠκόντισε, κἀτερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθη, οἶμα· ὁ τάλαι! δι' ἀκρασίας τῆς παλαί· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγγχός, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναῖδιος Λόγος Ἅγιος εἶ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Δίς.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκῳ ἀπὸ δόξης, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, εἶδον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Τῶν ἀσώματων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς Δείας, φωταυγῆς ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον

ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἑτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκείθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἔωσφόρος· Διὸ αἰτῆμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτῆ βελη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον τῇ μεσιτείᾳ σου, λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Ἐς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικᾶ, καὶ ἀπὸ τῆ Κανόνος, Ὠδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος.

Ἀλληλουῖα.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀκούων ὑμῶν.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.



ΤΗ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σωζόντος.



Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

Ἐὰν ἡ προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος, καὶ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Προεορτιῶν δ'. Δόξα, Προεορτιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Ἐἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, καὶ νῦν, Προεορτιῶν. Ἐἰς τὰς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεορτία δ'. Δόξα, τὸ Ἐἰσθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλονται, ὡς κίενται ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παγκοσμῆς τῷ κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτειλαν, αἰνοῦνται ἀκτινες, προμηνύσαι πᾶσι, τὸν

ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν τῇ γεννήσει σου Ἀχραντε· σὺ γὰρ μεσίτης ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Η προεόρτιος αὕτη, δόξα σου Ἀχραντε, προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς εὐμενείας; λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης ἢ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπόλαυσις.

Η τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἀννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθενές σὺ Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, θελήσει φορέσαντος, τῶν Μαρτύρων δρόμον, διήνυσας χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ὠραιότατοι ποσὶ συνέτριψας· διό σοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εχθροὺς ἐτραυματίσας, τῷ τραυματίζεσθαι Ἐνδοξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάφισας, Σταυρὸν ὀπλισάμενος, καὶ τὴν παντευχίαν, περιβεβλημένος, τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνστερνισάμενος, τοῦ σὲ πρὸς τὰ βασιλεία, τὰ νοητὰ μετακίσαντος, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἐκούσια, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος, ἀθλοφόρε Σωζῶν, σαυτὸν ἐκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομαῖς, πρὸς ἀνυποίτους βασάνους δέδωκας· διό σε ἀντημεΐφατο, ἐπουρανίους χαρίσμασι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆ Ποιητῆ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ὑμετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θμεμένων, Θεοτόκε πανύμητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἐἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς ἐξ ἀγόνου μητρὸς, καὶ ἀκάρπου στείρωσεως, ῥάβδος ἄνθος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακείμ

καὶ Ἄννης ὄθεν καὶ χαίρει νῦν, Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὀμήγυρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σήμερον Δαυὶδ ἀγαλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν σκυρτᾶ, καὶ Λευὶ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακείμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεκνία τῆς Ἄννης λύεται, τῇ σῇ γεννήσει Μαρία ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε· καὶ Ἀγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν Δεῖαν μήτραν σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· χαίρε Κυρίη ναε· χαίρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαίρε Δεῖα τράπεζα· χαίρε λύχνε ὀλόφωτε· χαίρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαίρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ· χαίρε παναίωμε· χαίρε θρόνε πύρινε· χαίρε σκηνή· χαίρε βάτε ἀφλεκτε· χαίρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'κ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατρίαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθείσα παραδόξως, στερωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανείσα γὰρ βλασὸς, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τῆτο αἱ Δυνάμεις τῶν ἑρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνῇ· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνη Παναίχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βᾶτον καὶ εἰμόνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Γέννησιν ὑμῶν, τῆς Θεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Γηθόμενοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ Δεῖον γενέθλιον τῆς Θεομήτορος· καὶ γὰρ τέτοκε χαρὰν τῇ οἰκυμένῃ, λύπην τῆς Προμήτορος ἐξαφανίσασα.

Ε'κ σείρας προέρχεται, τῆς ἀμαρτίας ἡ σείρωσις, ἣν νόμος προέγραψε, καὶ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν, τῶν Δείων Δεηγόρων, ἡ Παναγνος Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τῆ Βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, πιστοὺς ἀπεργάζεται ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφῶν ὠραιότατος, θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐδείχθη Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθίσας σαρκί, τὸς καθημένους, ἐν σκοτει ἀπωλείας, ἐγερεὶ πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σωθῆναι τὸς τὴν σεπτὴν σε σήμερον, μνήμην συγχαίροντας, ἀπὸ παντοίων Σώζων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τὸν εὐεργέτην Κύριον, νῦν καθικέτευε πανένδοξε.

Α'στέρα πυρσοφαῆ ἀνεδείξε, Χριστὸς ἐν ὑψει σε, τῆς Ἐκκλησίας Μάρτυς ἀληθῶς, ταῖς τῶν ἄθλων σε λάμψεσι, τὴν οἰκυμένην ἅπασαν, καταλαμπρύνοντα πανεύφημε.

Τοξεύσας ὑπομονῆς τοῖς βέλεσι, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθρούς, καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει τὰ αὐτῶν, διακόψας στρατεύματα, νικητικὸν διαῖδημα, Σώζων ἀπειλήσας μακίρι.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τῆ Πατρὸς βυλήματι, ἐκ Δεῖς Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλήσας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ τι σείρα ἔτεκεν.

Η γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεν-
κᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν γεωργὸν
τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωφόρον ἀσταχυν, τὸν τρέ-
φοντα πάντας Δεῖω νεύματι.

Σ ἡμερον ἐβλάστησε, τῆς Παρθενίας ἡ ράβδος,
ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος, ὁ φυτουργὸς ἡμῶν
Θεός, τὰ πονηρὰ βλασηματα, ἀποτέμνων ἄκρα
ἀγαθότητι.

Ι δε τὸ ἀλάξευτον, ὄρος ἐκ πέτρας ἀγόνου, ἀ-
ποτεχθέν τὸν λίθον, καρπογονεῖ τὸν νοσητὸν,
ὃς συντριβὴν ἐργάζεται, τῶν ξοάνων πάντων τῆ
ἀλάστορος.

Ν ὄμυ προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν Κό-
ρη· τὸν νομοδότην σὺ γάρ, νομίμων δίχα
ἐν γαστρὶ, κυφορεῖς τηροῦντά σε, ὑπὲρ λόγον
ἀφθορον ἀμίαντον.

Τοῦ Ἁγίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Α ἰμάτων σε αἰ ῥοαί, ποταμηδὸν διὰ Χριστὸν
ῥεύσασαι, πῦρ ἀσεβῶν ἔσβεσαν, Μάρτυς
ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε.

Υ πέστης καρτερικῶς, τῶν αἰκισμῶν τὰς
προσβολὰς, ἀρρήκτος, πύργος καθάπερ
Ἐνδοξε, πλάνης καθελῶν τὸ ὄχυρωμα.

Κ αθεῖλες δαυϊτικῶς, ὡς Γολιάθ τὸν νοσητὸν
τύραννον, καὶ τὸ αὐτοῦ στρατεύμα, πί-
στεως σφενδόνη Πανένδοξε. Θεοτοκίον.

Σ ὑ μόνη ταῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» στέ κράζουσα· Σὺ μὲν ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σ ωθεῖς διὰ πίστεως, Σώζων πολυάθλις, σωτή-
ριος γέγονας, χειμαζομένων λιμῆν, προνοία
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· βρῦεις γὰρ ἰαμάτων, ποτα-
μοὺς τοῖς ποθοῦσι, παύεις ἀρρώστημάτων, τὸν
φλογμὸν καθ' ἐκάστην· διὸ τὴν Δεῖαν μνήμην
σου, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Α γαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τῆ
Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Δεο-
νυμφος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στείρα βρέφος
δηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ
Γωακεῖμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ
ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.
Οὕτως Δαῦμα παραδόξον!

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υ περτέρᾳ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη
τίκτεται, ἐν ἀγιωσύνῃ, οὔσα καὶ κα-
θάρσει ἀσύγκριτος, ἥτις τὴν καθάρσιν πάν-
των, Χριστὸν τέξεται, ἀγιότητα καὶ παντελεῖ
ἀπολύτρωσιν.

Μ ακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄννης γεγένη-
ται· τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσαν χω-
ρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον,
ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν πᾶσι πιστοῖς παρε-
χόμενον.

Ν ὦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι αἰ-
πάρχεται· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου, ἔμφυχος
νεφέλη ἀνέτειλε, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, ἡ
πανάμωμος· ἧς τὴν γέννησιν τὴν φωταυγῆ ἐορ-
τάσωμεν.

Ω σ κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ρίζης βλα-
στήσασαν, Ἰεσσαὶ Παρθένη, Ἄννα σὲ βλα-
στάει βλαστάουσαν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον,
οὗ τὸ ἔλκος, καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ παντός προ-
πορεύεται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Π υρπολούμενος ἀγάπη Θεοῦ Παμμακάρι, τὴν
φρυγανώδη ἄπασαν, πλάνην τῶν ἀθέων,
ἐφλεξας τοῖς λόγοις σου, καὶ χαίρων ἐκραύγα-
ζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Α γιότευκτος ὑπάρχων ναὸς Κυρίου, εἰς τὸν
ναὸν εἰσέδραμες, τῶν ἀθεωτάτων, καὶ τέ-
των σεβάσματα, γενναίως συνέτριψας, Μάρτυς
ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Ι ατρεῖον ἀναδέδεικται πάσης νόσου, τὸ ἱερόν
σου τέμενος, πίστει τοῖς φοιτῶσι, καὶ τὰς
ἀριστείας σου, ἐν τούτῳ γεραίρουσι, Σώζων ἀ-
θλοφόρε Δαυμάσιε.

Θεοτοκίον.

Α περογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ
τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν
ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει
ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τ ὁ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀπατίκτε-
ται, ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδὲ ὄλως φήσεως
νόμῳ βροτὸς τηρούμενον, Λόγου εἰς κατοίκη-
σιν καθὼς, βιβλοὶ προεδήλωσαν, Διηγόρωτ' ἐπὶ
πνεύματι.

Η ἄμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος,
ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν
Δεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων
μυστικῶς, Δεῖαν καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην
καρπώσεται.

Σκιρτήσατε ἄγγελοι, ἀνθρώποις συγχορευόντες· σήμερον ἐκ στείρας ἢ Παρθένος, ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζεται χαρὰν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς θείαν γέννησιν.

Θεῖος προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος Πατρῶν, Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφω τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῷ πειδαρχήσαντας.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς τῷ φωτὶ, τῆς Τριαδος λαμπρόμενος, ἐμείψασ ἀθείας, παλυθέου τὸν ζόφον, φωστήρ ὄφθεις αἰείφωτος.

Σὺ ῥόδον εὐανθοῦν, ἐρυθρῷ τῶν αἱμάτων σε, Μακάριε δεδαιγμένος, εὐωδία θάυματων, τὸν κόσμον εὐωδίασας.

Σὺ βότρυς νοητὸς, τῆς ἀμπελου ὑπάρχων Χριστοῦ, ἀνέβλυσας μαρτυρίου, εὐκατάνυκτον οἶνον, τοῖς πίστει σε δοξαζούσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ε'τέχνη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλίμαξ οὐράνιος, ὄρος Θεοῦ ἐμφανεστάτον, ἢ Θεοτόκος Κόρη, ἦν μακαρίσωμεν.

Οκόχλος Ἄννα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τῆ βασιλέως εἰς ὕστερον, ἦν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

Πηγὴ νυνὶ προεληλύθε, ῥανίδος ἐκ μικρᾶς ἢ Πανάμωμος, ἥτις τὴν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθείας παύσει ἄπειρα ρεύματα.

Α'κάρπου ρίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόρριζον κακίας τὴν ἀκανθαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν σου, θείῳ βλαστῷ ἐναπέτεμες, Θεογεννητορ Κόρη αἰμακαρίστε.

Τοῦ Ἁγίου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, δι' ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος, ἄμωμον θύμα καθάπερ, τῇ αὐτοῦ τραπέζῃ προσενηνέχθης· διὰ τῆτο, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν Πανεύφημε.

Α'βρόχως, διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀνω, βασιλείας Μάρτυς ἐγκαθωρμίσθης, αἰώνιος, ἀπολαύων γαλήνης μακάριε.

Οὕνε, σιδηροῖς σε τὰ σπλάγχνα κατέξανέθ, ἀνηλεῶς ὁ διώκτης· ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα, μετὰ δόξης, ἐναπέθε Παμμακαρ αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ω θάυμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρος
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανίου Νυμφίης, τίκτεται ἀπὸ τῆς σείρας θεοβουλήτως, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἢ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τῆ στείρευούσῃ καρπὸς, ἐδόθη ἡ θεόποις Μαρία· ἦν προεῖδον ποτὲ θεῖοι Προφῆται ἐν πνεύματι, ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὀρώμετες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄννης σκιρτῶσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακείμ, νοητῶς πρὸς ἐστίασιν· συνελθόμεν, καὶ τοὺς πρόρρω καλέσωμεν, λέγοντες· Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνσίκλησις, ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἢ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σωζόντος.

Στίχοι.

Ἄντειχε Σωζῶν σώματος πρὸς αἰκίας,
Πρὸς τὸν μόνον σωζόντα τὴν ψυχὴν βλέπων.

Ἐβδομάτῃ Σωζῶν θάναε, τυπτόμενος χροῶ
λαμπρόν.

Οὗτος ἐκ Λυκαόνων ὀρμώμενος, καὶ ποιμὴν προβατῶν γεγονώς, ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἠξιώθη, εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἴστατο ἄγαλμα, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατεσκευασμένον, τούτου τὴν δεξιὰν χεῖρα διακλάσας, καὶ πωλήσας, τὸ τίμημα παρέσχε τοῖς πένθησιν. Ὄθεν τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ τόπου πολλοὺς ἐξ ὑπονοίας τιμωροῦντος, ὁ ἅγιος ἑαυτὸν κατεμήνυσε, καὶ αὐτίκα τυπτεται σφοδρῶς· καὶ ὑποδήμασι σιδεροῦς ὑποδεθείς, ἠναγκάζετο τρέχειν. Καὶ αὐθις ἐπὶ τοσοῦτον βάκλοις τύπτεται, ὥστε τὰ ὀστά τοῦ σώματος αὐτοῦ καταθραυσθῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Εὐδόου καὶ Ὀνησιφόρου.

Ο Ἅγιος Ἀπόστολος Ἐβδος, γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ Πέτρον Ἐπίσκοπος, ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ μακαρίου ἀναφέρεται Παύλου, μεγάλως ἐν τοῖς Ἐβδομήκοντα ἀριστεύσας, καὶ κήρυξ διαπρύσιος γεγενώς τοῦ Λόγου. Τὸν δὲ Ὀνησιφόρον, ὃν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῇ ὁ Ἀπόστολος παρεισάγει, Κολοφωνίας Ἐπίσκοπον εὖρομεν γεγονότα, δεξιὸν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀλκιμώτατον, μέχρις αἵματος αὐτοῦ τὴν πίστιν κρατύναντα. Οὗτος ἐν τῷ χορῷ τῶν κηρύκων σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Εὐδόῳ αὐλίζεται ἐν ταῖς ἐπουρανίαις σκηναῖς.

Ὁ Ἅγιος Εὐψύχιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εὐψυχος Εὐψύχιος ἦν πρὸς τὸ ξίφος,
Χαίρων ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν Δίει.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα ὑπῆρχε τῆς Καισαρείων πόλεως, τῶν Ῥωμαίων βασιλευντος Ἀδριανοῦ. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς βαπτισθεὶς, καὶ πάντα τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διανείμας, παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου συλλαμβάνεται, καὶ ξέεται τὰς πλευρὰς, καὶ φρουρεῖται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστάσι ἀναρρώσθεις, αὐτὸς ἀναρτάται, καὶ ξέεται σφοδρῶς, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος γάλα καὶ ὕδωρ ῥύηται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζεται ἡ κοίμησις τῆ Ὁσίης Λουκᾶ, τῆ ἐκ τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας, τρίτης δὲ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῆ Σωτῆρος, τῆς ἐπιλεγομένης Βαθέος Ῥύακος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτοκου. ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωακείμ τε καὶ Ἄννα μακαρίζονται, ἀποκηύσαντες, τὴν μακαρίαν σαφῶς, ἀγνήν Θεομήτορα, Λόγον κηύσασαν, τὸν μακάριον, τὸν μακαρίως ἀπαντας, τῆς πίστεως ἀποτελεῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτήσαντό σε Πάναγνε, οἱ σοὶ γεννήτορες, τὴν συλλαβοῦσαν Θεόν, τὸν καταπλητίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τῆς κραυγάζοντος. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε· ὅτι μαστοῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθῆλασας, τὸν χορηγὸν τῆ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφῆς πάσης.

Σκίρτα κροῦε τὴν κινύραν σου θεόπνευστε, Δαυῖδ καὶ χόρευε· ἡ κιβωτὸς γὰρ ἰδοὶ, ἦν παλαι προήγγειλας, ἐκ στείρουσσης γαστρὸς, προσήλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν ἀλγινῶν βασάνων Μάρτυς βληθεὶς, δρόσον ἐκ Θεοῦ ἐδέξω ὑπομονῆς, εὐχαρίστως τε ἐκραύγασες· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εκλάμπροτέραν, παντὸς χρυσοῦ ἐχὼν ψυχὴν, θῦσαι χρυσοτεύκτῳ Μάρτυς Θεῷ, καὶ ἀψύχῳ σὺ προήρησαι· σεαυτὸν θυσίαν δὲ, εὐώδεστάτην Θεῷ τέθυκας.

Ποιμὴν ὁ μέγας, ποιμένα ὄντα προβάτων σε, Μάρτυς ὡς ἀρνίον ἄμωμον τῇ αὐτοῦ, ἀπλανεῖ ποιμνῇ συνέταξες, λύκαις ἀνάλωτον, τοῖς νοητοῖς σε δεῖξας πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαίρει· διὰ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνωδίας, τὸ θεῖον γενέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερύμνητον, Λόγον καὶ ὑπέρθεον, σωματωσάσης Πνεύματι, καὶ ἀνακραξώμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θεῖοι σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένου τὸ γενέθλιον· αὐτὴ γὰρ ἐπλήρωσε, πάντα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ὑμῶν δηλούμενον ἀποκηύσασα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆξατε τὰ ὄρη εὐφροσύνης, Ἀπόστολοι Μάρτυρες χορεύσατε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, νῦν ἀγαλλιάσθητε, τῷ γενεθλίῳ σήμερον τῆς τῆ Κυρίου Μητρὸς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηνῆθησε τὸ μῆλον τὸ εὐώδες, τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, καὶ κατευωδίασε, σήμερον τὰ πέρατα, καὶ τὸ δυσώδες ἔπαυσε, τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἡ Πάναγνος καὶ Μήτηρ τοῦ Λόγου, ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στείρευουσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θεοῦ Πνεύματος, σήμερον εὐφράνθητι, στείρας τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα, καὶ ἀναθήσον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χεῖρα χρυσοτεύκτη ἀφελῶν, Σοφῆ ἰδρύματος, πένησι δέδωκας, τὸν ἀδαπάνητον ἔνδοξες, σεαυτῷ περιποιούμενος, τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς, πλοῦτον αἰδίμει, Εὐλογεῖτε, κράζων, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλακεῖς, τῇ συμμαχία Χριστοῦ, τοῦτον κατέβαλες· βραβεῖόν ὄθεν σοὶ ἔνδοξες, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν,

αὐτὸς παρέσχετο, πρὸς ἐν χαίρων ἐκραυγάζει·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανοίξας ἐπλήρωσας σαυτοῦ, τὸ σῶμα Πνεύ-
ματος, Σῶζων πανεύφημε· ἐχθρῶν δὲ σῶ-
ματα ἐπλήσας, βλασφημούντων τὸν ποιήσαντα,
πάσης αἰσχύνης· καὶ Χριστῷ χαίρων ἐκραυγά-
ζεις· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἀχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδαιίτημα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν
πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Δεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσμα·
» **Χ**τα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
» ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Ιδε τῆ Θεῆ, ὁ τόπος ὁ ἅγιος προφανῶς δέ-
δεικται· πόλις ἡ περιδοξος, τῆ Βασιλείως ἀ-
νωκοδόμηται, ὁ φωταυγής Παραδείσος, φαιδρῶς
ἐξήνηθησε, Παραδείσου, πρόξενος ὑπάρχουσα, πρὸς
Θεὸν τε ἀνθρώπων οἰκειώσις.

Ωφθη ἡ λαμπάς, λυχνία τε σήμερον ἡ χρυ-
σαυγίζουσα, φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ἧ
οἰκῆσαν, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτί-
σει παύσει τε, τῆς ἀθείας ἀγλύν, καὶ ἡμέρας,
πάντας ἀπεργάσεται, κοινωνοὺς ἀληθῶς δια-
πίστεως.

Σήμερον ἡ γῆ, χορεύει· τὸν νέον γὰρ, οὐρα-
νὸν ἔβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀπο-
τεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκί, τῶν οὐρανῶν
ἐπέκεινα, ἀναβιδάσει βροτοὺς, καὶ θεώσει,
πάντας ἀγαθότητι· ἐν ὑμνοῦντες πιστῶς με-
γαλύνομεν.

Η περικαλλῆς, δυαῖς ἀνεβλάσησεν Ἄννα καὶ
Ἰωακείμ, δάμαλιν τὴν ἄσπιλον, ἐξ οὗ ὁ
μόσχος ὁ σιτευτὸς προελθὼν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
τέθυται, αἴρων τὰ πταίσματα, τῶν ἀνθρώπων,
τὰς προσαγομένας τε, καταπαύων, θυσίας τοῖς
δαίμοσι.

Φώτισον ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κηύσασα· τοὺς τῆν
φωσφόρον σε, γέννησιν ἐν Πνεύματι, Θεο-
γεννήτορ πανηγυρίζοντας, καὶ τοῦ φωτός τοῦ
μέλλοντος, δεῖξον ἀγνή κοινωνοὺς· καὶ εἰρήνην,
βράβευσον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς
ἐκεσίαις σου.

Settembre .

7

Τοῦ Ἁγίου· Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθος ἐκλεκτός ἀκεδείχθης, Χριστοῦ τῆ ἀκρο-
γωνιαίᾳ, Μάρτυς κυλιόμενος ἐν γῆ, καὶ τὸ
τῆς πλάνης λύων ὀχύρωμα· τὰς τῶν πιστῶν
καρδίας δὲ, ἐδραιωτέρας ἐργαζόμενος.

Ρεῖθρόν σε ζωῆς κεκτημένη, ἡ τοῦ Χριστοῦ
νῦν Ἐκκλησία, αἵμασιν ὡς νάμασι τοῖς
σοῖς, καταρδευθεῖσα Μάρτυς τῶν ἄθλων σου,
καὶ τῶν θαυμάτων πάντοτε, τῇ εὐπρεπείᾳ
ὠραίζεται.

Εὐρες ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, καὶ τῶν θαυμα-
των σου θεόφρον, τὴν τῶν οὐρανῶν βασι-
λείαν, ἐν ἧ τῶν πίστει ἐπιτελούντων σε, τὸ ἱε-
ρὸν μνημάσυνρον, Σῶζων μνημόνευε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον Παρ-
θένη Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πη-
γὴν, τεκοῦσα μόνη θεοχαρίτωτε· καὶ θαμηδίας
ἐμπλήσον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρης, ἐξ ἀλαξεύτε σε
» **Π**αρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτήμη, Χριστὸς
» συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
» λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἰβναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ θαρακι-
σάμενος, ὁ ἄθλοφόρος σε Λόγε, τὰς ἐναν-
τίας δυνάμεις, στερρόως ὑπερενίκησε, καὶ τοὺς
τυράννοους ἤσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθησε, καὶ
σοὶ Χριστέ μου παντάναξ, συμβασιλεύει ἀπαύ-
στως.

Τῆς Θεοτόκου. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Αγάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθο-
μένη, ἐξ Ἄννης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγε-
ται Χάρις, Ἰωακείμ τε τῆ Δείκ, τίκτεσθαι παρ
ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἀγνήν
Θεοτόκον· ἧς ὁ καρπὸς, σωτηρία γέγονε τοῖς
ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθείς Θεός, ἐξ αὐτῆς
ἀπορρήτως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὄκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φρεῖσαν,
καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρ-
θένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ.

Αἶνον τῷ λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ
ἐκ τῆς στερείρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον,
καὶ μόνην ἀειπαρθένον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στρωτικής ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Η προορισθεῖσα παντάνασσα Θεῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται, τῆς Ἄννης ἡγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου ὑσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμὸς Ἄδης καταπέπαιται, καὶ παγγενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτη ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

### ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

~~~~~

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εὶάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακαρίου ἀνδρ., εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου ε'. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον ὁ τοῖς νεοροῖς θρόνοις. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε ἅπαντες πιστοί. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι. κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτήριου, καὶ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῆμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κάθισμα, Ἡ Παρθένος Μαρίας. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Ὄδιος Ἀναστάσιμα. Καταστάσιμα, Σταυρὸν χαράξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ δ'. Ὤδὴ. Ἅγιος Κύριος, Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος κλ. β'. Αἴτη ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ Ἀναστάσιμοι καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος, τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν, Ποτηρίου σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ψάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ιωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζομεν σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰησοῦ, μακαρίζοντες Παρθένον ἀγνήν.

Εξ Ἄννης σήμερον ράβδος, φυτὸν θεόσδοτον, ἡ Θεοτόκος ἔφυ, σωτηρία ἀνθρώπων· ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δημιουργός, γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐκαθαίρει ὡς ἀγαθός, πᾶσαν λύμην ἀγαθότητι.

Η θεοχώρητος Κέρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τῆ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τῆ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Η πρώην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γενναῖ· καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γαλακτι ἐκτρέφει· θάυμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράκιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐράσαι· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάτον τοῦ αὐλοῦ πυρός, τῆ καθάρουτος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάτη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτηρ, καὶ ἴδε.

Ορος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον εἰδείχθη, ἡ ξείλωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ρήξασα τὰ δεσμά, στειρώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάνταγνος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοίον.

Γῶμεν οἱ πιστοί, δοξάζοντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στερείας, τὴν στειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἐσπερινόν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α΄ στάσιν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β΄. Σεργίου.

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τῆς λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προσήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπάρου γαστρὸς· ἡ μόνη πύλη τῆς μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν διελθὼν, κεκλεισμένῃ διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον στερωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικῆ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι΄ ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προέμια· σήμερον ἐπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται σειρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενοσύνης μετὰ τόκον τῆς κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ

ἀλλότριον οἰκισθῆται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιάνθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκει Θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι΄ ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀληκτον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σεργίου.

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτῆ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐσηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολᾶς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σὲ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ εἰάν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησα σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας 'Ιεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. μγ. 27.} **Ε**σται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τῆ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ἰδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολαίς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κἀθήται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 9. 1.} **Η** σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς δύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοῦς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοῦς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βελὴ Ἀγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς. Τὸ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Η ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεῶ, ἐκ στεῖρας γεννηθῆναι προέρχεται· ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ῥάβδος ἐβλάστησεν. Εὐφραίνεσθω

Ἀδάμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Εὐὰ ἀγαλλιάσθω χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον, μακαρίζει ἐμφανῶς· Ἐτέχθη μοι γὰρ φησι λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ ἄδου ἐλευθέρωθήσομαι. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνησαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνουσίας, τὴν βάτον τοῦ αὐλοῦ πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Ἀνατολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσι μυστικῶς, Συγχαίρητε ἡμῖν λέγοντες, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ σήμερον· ὅτι τοῖς παλαί παραβάσει κλείσασι Παράδεισον, καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα ταῦτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον. Ὁ αὐτός.

Η προορισθεῖσα παντάνασσα, Θεοῦ κατοικήτηριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύς προῆκται, τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμὸς Ἄδης καταπεπάτηται, καὶ παγγενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναίξει, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. δ΄. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Εν εὐσήμεῳ ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῆ κηθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐὰς ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων νέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεότοκος γνωρίζεται.

Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην καταπέμφον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Δὲ Ἄγγελου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προήλθες Παρθένε, οὐρανόσ και θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντιδόσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἶτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Στεῖρα ἄγονος ἢ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτεῖτω φαιδρῶς· λαμπροφορεῖτω τὰ ἐπίγεια· βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν· ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδὲ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται· ὁ θρόνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, Συγχάρητέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρῶν βλάστησασα ράβδος ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοῖνον, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίκεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται. Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παραδοξὸν τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτει-

λεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάρταν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρῆσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωσεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκεται, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ὅμοιον.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὄσφους τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόποις Μαριάμ, τίκεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ δεουργεῖται. Συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγαζούσα· Ἡ στεῖρα τίκεται, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυὶδ. Ὅντως Δαῦμα παραδοξόν!

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τεταρτου Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρειζατο ἡ καρδία μου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχ. εἰς Ἦχον δ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ. Ὅρα εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄ καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ε΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Δ εὔτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαν-
τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
ὅτι δεδόξασται.

Δ εὔτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν
ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς
βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις
τιμῶμεν.

Χ αἶρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μα-
καριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάν-
τες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Η ἡ ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι-
ῆς βροταὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως,
τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην,
ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τ ῶ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι
αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι, τὸν Ἰσραὴλ
ἐν Ἐρυθρᾷ θάλασσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυ-
τρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Χ ορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ
Δαυὶδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέ-
ρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Η ἡ Ἁγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέ-
φος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς
Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνορτάσωμεν,
ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Σ τεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος
Θεῷ· ἦδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀ-
γνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐ-
βλαστήσῃ, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Σ ἐ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χρι-
στῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγού-
σαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης
τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν. Δόξα.

Τ ρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνω, τρία
συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἰς
γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, θεολογεῖται
Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ρίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ,
γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται

παρθένοσ Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέ-
ρα, Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταβασία.

Σ ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά-
βδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ
τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠγώσεν, ἐπ' εὐρους
διαγράψας, τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σ τρέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω
νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φό-
βον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σε.

Α ἡμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν
πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρο-
νες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ
Θεὸν ἡμῶν.

Ο ὅ πασι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στεί-
ρας πραγμάτωσεν τὴν Παρθένον· ἣν εἰσδύνα-
κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Τ ῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον,
τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεο-
τόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων
καὶ βοήθειαν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ε ἡ στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
θη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
σωτηρίῳ σου.

Ε ὑλογημένη ἡ κοιλία σε σώφρων Ἄννα, καρ-
πὸν γὰρ ἠνθῆσε παρθενίας, τὴν ἀσπόρωσ
τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκούσαν καὶ λυτρω-
τὴν Ἰησοῦν.

Σ ἐ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ
Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης
Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν
βλαστήσασαν.

Σ ἐ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δε-
κνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης
μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντα εὐφραίνει
σήμερον.

Α ἡ ἀνατραφῆσα εἰς τὰ ἅγια τῶν Ἀγίων,
Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀ-
νεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ
κυήσασα. Δόξα.

Σ ἐ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσίας,
ὕμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ
Πνεῦμα συναΐδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία
φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης Σησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα τῆ στεριευούσῃ δὲ πρῶτῃ Ἐκκλησία νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν Ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τῷ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδάμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἁγνῇ· Χαράν μνηύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὤδῃ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιάν· δρωπε.

Αἰνυνοῦμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριον λιμένα, παρασχόντα πᾶσι τὴν σὲ κηύσασαν.

Σέ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σου τὸ μυστήριον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι πταισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Α**κήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀρρήτῳ βελῆ, Θεὸς ὢν αἰδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογῶντες πισοί, τὸν ἄψευσον, τὸν τῷ Δαυΐδ προομόσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὁσφύος παρασχεῖν, πίσει προσκυνήσωμεν.

Διηνοιξας Κύριε τὴν μήτραν Σαῤῥας, καρπὸν ἐν γήρα τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννῃ δεδωκας Σωτήρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σὴν.

Επήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λέγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνὴν ἄχραυτον Μητέρα σου.

Συγχαίρει σοι σήμερον Δεόφρον Ἄννα, ἡ εἰκουμένη τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τῆς Μητέρας ἠνθησας, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσασαν Δαυΐδ, δυνάμειως ράβδον ἡμῖν, φέρουσαν τὸ ἄνθος Χριστόν. Δόξα.

Δοξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ ὁμοσίᾳ, χερσικῶς ἐκβοῶν, τῇ πληλὴν γλώσσῃ με· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἰς Θεὸς αἰδιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πεπλήρωνται Ἄχραντε, τῶν Σηγοῶν ἀπὸ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῆ, τῶν πιστῶς καλούντων σε, σικηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητὸν, βᾶτον καὶ ράβδον Ἀαρὼν, φουῖθαν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ.

Καταβασία.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὤδῃ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**σκιόγραφον ἀχλὺν, αἰνιγματῶν σκοδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκθάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας ταῖς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καὶ σοδῆγησον.

Αἰνυνήσωμεν λαοί, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον· ἢ τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιοῦμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρπούμενοι.

Τῆς ἀνίκμου ὁ βλαστός, ράβδου τοῦ Ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν· καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως, δαδουχεῖ τὸ ἐκ στεῖρας πανένδοξον κῆμα.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Αχραντὸς σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄχραντε· ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὠ-

dis ἄρρητος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάγματα ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Σήμερον Εὐὰ λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπὶ τῇ γεννήσει τῇ σῆ βρωῶν ἄχραντε· Ἐν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι τὴν στειρὰν σήμερον· ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν αἰθιαλῆ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστὸς, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δόξα.

Αναρχον προσκυνουμένε σε Τριάς ἀμέριστε, ἄκτιστον συναϊδίον καὶ συμφυῆ, ἐν μᾶ οὐσία, τρισὶν ὑπστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυτομένην αἰεὶ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου Ἁγία Τράπεζα· ἔμεινεν ἡ ἀγνεία σου ὡσπερ τὸ πρὶν, ἀσινῆς Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος ὥφθη ἐκ σοῦ,

Καταβασία.

» **Ω**τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐβόησε· Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στερωσέως ἐβόησαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκήχησαν, εἰς κοινὴν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Εδέξαντο οὐράνιον δωρῶν ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ ὑπερφέρων ὄχημα, τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Ω**ς ὕδατα θαλάσσης φιλήνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγγχε Κύριε.

Υμνοῦμεν τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη θεοῦνυφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Αγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σῶφρονες πατέρες σου Ἀχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Αἰ στειραὶ καὶ μητέρες χορευσατε· θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἡ ἄτεκνος γὰρ στειρα, τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἦτις λύσει τῶν ὠδίνων τὴν Εὐὰν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Ακούω τοῦ Δαυὶδ μελωδοῦντός σοι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε καίγω, θυματέρα τοῦ Βασιλέως ὑμῶν. Δόξα.

Εν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ἠνδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ ἐν γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπῳ μορφῇ καθωράθη, Θεογεννητορ ἀγνή. Καταβασία.

» **Ν**οτίθ θηρὸς ἐν σπλάγχθοις, παλάμας Ἰωάνης σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σπλήνιον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τῷ Θεῷ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδάμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ σεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφῶν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Η προσευχὴ ὁμῆ καὶ στεναγμὸς, τῆς στερωσέως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὠτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ σεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

**Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾷς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.**

Ἐξάγα γε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ης ὁ πατήρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἶλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίετο. Ἐπὶ τούτῳ δηγθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχευ αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἁγίου, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκειται ὁ Ματθάν· ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακωβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σωθὴν, καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν· ἡ δὲ Σωθὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ Ἄννα γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον, ἐγγόνην Ματθάν, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφας δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἀυτάδελφοι, Ῥούφος καὶ Ῥουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

**Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ῥουφιανός τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ῥούφε, μὴ μέλλης, ἔπου.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

**Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ τί πρὸς με τὸ ξίφος;**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

**Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθαλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.**

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Γερῆς τις μετ' ἁλαβῶς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτισάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαίω- τητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διακόνος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεὶ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καὶ τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβᾶν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δὲ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περιουστῶν, τὸν ἱατρὸν ἐπεζήτηει.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησι- κακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐ- τοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγίησεται, οὐκ ἔμός ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λίσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀφίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑπεκεκρυμμένους τὰς Ὀραίας πύλας κατάλαβε, καὶ τὸν πρῶ- του ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησεν, καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσε; δεῦς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένου τοῦτο πιτάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφα- λέντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διακόνος, ὡς ὁ Πατήρ διετάξατο, ἄωρι τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ πα- ρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διακόνος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέ- ροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος. Ὁξὺς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὄλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε. Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατα- τολμήσω τοιοῦτου ἐγγχειρήματος; ὁμως ταῖς εὐχαῖς κατα- δαρήσας τοῦ ἀποστειλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴ- στατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν, καὶ γόνυ κλί- νας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποφιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς, (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀν- δρὸς εὐπαρρησίαστον!) ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡ- μῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προ- πύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέωκτο, καὶ τούτῳ συνεισελ- θόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστη- σαν. Αὐθὶς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκείσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερός ἐκείνος ἀνὴρ πρὸς τὸν Διακόνου ἔφησεν· Ἐνταῦθα στῆθι, καὶ περαιτέρῳ μὴ πρόβαινε.

Ἐκείνος δὲ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὖσας ἀ- νέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θῆμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπέλυθουσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγωγῆε τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνεπίετο. Ἦς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλί- νας τὴν κεφαλὴν, ἡρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διακόνου γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τό- τε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διακόνου ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γὰρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διακόνου βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἀγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος, καὶ ὠκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διακόνου· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ τα- ράτῃ, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι καὶ γὰρ χοϊκός εἰμι ἄν- θρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς, καὶ εὐαγοῦς οἴκου, Χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκείσε προσόδων τὰ πρὸς ζῶντι ποριζόμενος· ἀλλ' ἡ πάντα καλῶς διεξάγου- σα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλακίς, μεγαλα εἴωθε διεξά- γειν τεράστια· ὁμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀ- πίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκείσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμέ- νας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυ- σιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετελεῖ κατά τὸ συνήθες· καὶ τὸν Διακόνου, ἔξω ἑστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τὸ, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαγέρναις τῆς Θεοτόκου κατα- λαμβάνει ναόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Διακόνος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιῆσθαι, ὡς μηδέ πτησιν ὀρνείου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι, αὐτο- μάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς πα- ρεῖας, τῆς Ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐ- ταῖς τὸν Διακόνου ἐπιστήσας, βλέπειν τρανῶς τῶν εἰσερ- χομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν

φλοιάν τὴν ἐξ ἰθους εὐχὴν ποιησαμένω, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἰσοδὸν παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἔδαφει ἐπερείσας, ἀνευδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ἄρκοις ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἡ ἰσταμένην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονον τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέγοντα θυμιατήριον, καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερόν Ἀγίασμα. Μετὰ δὲ μικρῶς τινοῦ ὥρας διάστημα, ὡς κληρικὸς τινας εἶδον εἰσερχομένους, Ἱερέων στολήν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν Ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεται, καὶ τοὺτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνόν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τὸ, Ἀλληλουῖα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν Χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφε, ἐνδὸν τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστεράν χορείαν ἐπέχοντας Ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῇ μνησικακίᾳ ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῇ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, εἰσελθὼν, κατάθει καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτου ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπέ πορευθεὶς τάδε· Νικητάς ὁ Χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν Ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ὃ καὶ πραεῖα ἔλεξε τῇ φωνῇ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφῶνους μεῖναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσεῖδεν, καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον, καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τοῦτου θεῖα δύναμι ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πως ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφε, σῶζον σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιποιήσαι, καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρὶ σε ἀποστείλαντι, εἰπέ πορευθεὶς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης, καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δὲ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἰσταντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἦνευ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσο-
- » βόλος κάμιнос Χαλδαϊκῆ, σαφῶς προ-
- » γράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ θεῖον αὐλὸν ἐν
- » ὕλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ
- » ἐκ σὲ τεχθέντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
- » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοῦ ταῖς αὐλοῖς ἐμφάσειν, ὁ νομοθέτης εἴργετο κάτανοεῖν, τὸ μέγα Πάνσημνε μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαιζήλα, συμβολικῶς παιδευόμενος ποτέ· διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ κλίμακα θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος προηγόρευσε· ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέμνεται, οὐχ' ὑποστάς ἐγγχειρίδιον ἀνδρός· καὶ πύλην, δι' ἧς διήλθε Κύριος, τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

- » Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογίζο-
- » μένη, ἐδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐ-
- » πιστασία· οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς
- » ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐ'ορταίζομεν Ἀχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχηγόνος ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Νῦν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχώμενη· Στεῖρα οὐσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὐας, λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδὶς.

Ὁ Ἀδάμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὐα χορευεῖ, καὶ βοῶσιν ἐν πνεύματι, πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχηγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στεῖραι ἄγονοι σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἄννα πολύτεκμος, καὶ νῦν εὐφραίνομένη· μητέρες χορευσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάζομεν, τὰμ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον ἀκτιστον, καὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ Θεὸν μόνη ἔσκες, Παρθένε μετὰ τόκον· Σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρία· σὺ τὴν Εὐαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνος ἀρᾶς, Θεογεννητορ ἀγνή. Καταβασία.

- » Ἐ'κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,
- » Ἐ'λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ
- » δυσφημίας θεοστυγῆς· ὅμως τρεῖς Παῖδας ἐκ
- » εἰδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρό-
- » μεον· ἀλλ' ἀντηγοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι,
- » πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
- » Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐ'ν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προαπει-
- » κόνισας ποτέ, τὴν σὺν Μητέρα Κύριε·

• ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέ-
 • κτως ἐμβατεύοντας ἦν ὑμνεῖμεν ἐμφανισθεῖ-
 • σαν, διὰ σοῦ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ ὑπε-
 • ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προο-
 ρισθεῖσα σκηνή, ταῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται,
 τεξομένη Λόγον ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανι-
 ζόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτῆ
 τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Ητῆς στειρώσεως μεταβολή, τὴν κοσμικὴν
 τῶν ἀγαθῶν, διέλυσε στειρώσιν, καὶ τρα-
 νῶς τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπι-
 δημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι'
 αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας. Εἰρμὸς ἄλλος.

• **Ο**σεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ, ὁ
 • τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συ-
 • νέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σε-
 • λήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ
 • Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οποιήσας παραδόξα τῆ στειρωθείσῃ γα-
 στρί, ὁ ἀνάϊξας Ἄννης ἄγονον μήτραν,
 καὶ καρπὸν αὐτῇ δῆς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς
 τῆς Παρθένου, σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβη,
 τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Οσφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων
 αὐτήν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις,
 καὶ διδὼς ὑετὸν, σὺ ὁ δῆς Κύριε, ρίζης ἐκ τῆς
 ἀκάρπου ἐξανθῆσαι, Ἄννης τῆς ἁγίας, ἄχραν-
 τον καρπὸν, τὴν ράβδον τὴν Θεοτόκον.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα τῆς ἀπαιδίας δεσμά·
 σὺ ὁ δούς τῆ στειρᾷ γόνιμον τόκον, καὶ
 καρπὸν εὐκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς
 ἀνεφύης· ἦν Μητέρα ἔσχεσ κατα σάρκα, ἐν τῇ
 πρὸς ἡμᾶς Οἰκτίρμον ἐπιδημία.

Γεωργε τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργε τῶν
 ψυχῶν, σὺ ὁ ἀκαρπον γῆν, εὐκαρπον δεῖξας·
 σὺ τὴν παλαιὰ ξηραίν, γόνιμον εὐσταχυν, ἄρου-
 ραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἁγίαν,
 ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τὴν Θεοτόκον.

Δόξα.

ΩΤριάς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σὲ
 ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, οὐρα-
 νὸς καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι· εὐ-
 λογῶσι, πῦρ θελεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριάς
 ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ωκαινότατον ἄκυσμα! Θεὸς Υἱὸς γυναικὸς,
 καὶ ἀσπὸρσ τόκου, ἀνανδρὸς Μήτηρ, καὶ

Θεὸς τὸ τεχθέν· ὦ φρικτὸν θέαμα! ὦ συλλή-
 ψεως ξένης τῆς Παρθένου! ὦ ἀφράστου τόκου!
 ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Καταβασία.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,
 • δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
 • συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
 • μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι
 • ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
 • αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὁ Εἰρμὸς.

• **Η**τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
 • νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
 • σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
 • σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεο-
 • τόκε μεγαλύνομεν.

Οτοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκρότομου βλύ-
 σας νόματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χα-
 ρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς
 εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, ἦν ἐπα-
 ξίως μεγαλύνομεν.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
 φάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρ-
 θωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
 οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
 Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰρμὸς ἄλλος.

• **Α**λλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
 • ἄξενον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιία· ἐπὶ
 • σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· Διό σε
 • πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακα-
 • ρίζομεν.

Επάξιον Θεομήτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τό-
 κον ἐκκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ
 ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διό σε πᾶ-
 σαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Πεπλήρωται τῆ βρωῶντος ἡ προφητεία· φησὶ
 γὰρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν,
 τοῦ ἱεροῦ Δαυὶδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖ-
 σαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς
 σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Τὰ σπάργανα προσκυνουμέν σου Θεοτόκε,
 δοξάζομεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρώην
 στειρᾷ, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ
 παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται,
 Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Εβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ
 μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας,
 παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας καλ-

λος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δόξα.

Αλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἀναρχὸν Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστὸν παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδραστὰι, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς,

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εχώρησας ἐν γαστρὶ σε Παρθενομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω ῥόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καταβασία.

• **Μ**υστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνούντες αὐτὸν, σε μεγαλύνομεν. Ἔτερα.

• **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς, κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυήτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἣ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐσας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Αδαὶμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι· Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίαις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στεῖρας καρπὸς, ἀναλάμπας νεύματι, τοῦ πάντων

Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνωσ τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε σείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κρίζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δόχθειον, ἀποσίμβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανείσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πᾶσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθέσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιάσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου· μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανῶν, ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίξαι τὴν Ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἐορτάζομεν τὴν παρούσαν Ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

τῶν Θεοπατόρων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ἀσματικῶς ὡς φιλέορτοι, καὶ πιστῶς ἐορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα

(*) Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει τὸ χειρόγραφον ψάλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις.

καὶ Παρθένον ἀγνήν· διό περ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ ἀείζων οἴκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἡ σύμ-
πασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγυσσα,
μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων, Ἰωα-
κεῖμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυ-
ρίζουσα· χαρὰν γὰρ προξένησαν, σὲ παρ' ἐλπί-
δα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν,
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Αγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρτῶσα ἐν πνεύ-
ματι, καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, τυχοῦσα
ἐφέσεως, ἧς περ ἐπεπόθει, παλαί εὐτεκνίας·
ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας θεῖον
ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν
Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν,
τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοία.

Νεῦροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν Παναοί-
διμε, καὶ ἰκρίῳ κρεμάμενος, καὶ σάρκας
ξέσμενος, ἀπηνῶς ξυστήρσι, θύειν τε εἰδώλοις,
ἐγκελευόμενος σοφῆ, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν πάντων
Κύριον· ἀλλ' ἠλεγξας τοῖς πόνοις σου, τὸ ἀσθε-
νὲς καὶ ἐξίτηλον, τῶν εἰδώλων καὶ γέγονας, τῶν
Ἀγγέλων συνόμιλος.

Δέσμιος ἀγόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς σεμνυ-
νόμενος, τοὺς ὀρώντας προέτρεπες, μιμεῖ-
σθαι τὸν δρόμον σε, πρὸς τὰς οὐρανίης, Μάκαρ
ἀντιδόσεις, ἀποσκοποῦντας, αἱ πολλὴν, τὴν εὐ-
φροσύνην καὶ τὴν τερπνότητα, παρέχουσιν ὡς
ἀφθαρτοὶ· καὶ εἰς αἰεὶ παραμένεσαι, τοὺς Χρι-
στὸν θεραπεύοντας, κληρονόμους λαμβάνουσιν.

Λίθοις συνθλαττόμενος, ταῖς σιαγόνας Ἀοίδιμε,
καὶ πλευραῖς σπαθιζόμενος, λίθῳ παμμε-
γίστῳ τε, τραίχηλον καὶ πόδας, συνθλώμενος
μάκαρ, καὶ ἀρμονίας ἀπηνῶς, παραλυόμενος
ὄντως ἐθλασας, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος,
ὑπομονῆς γενναιότητι, ἣν ἠττήσαι οὐκ ἴσχυσε,
τῶν βασάνων ἢ κἀκώσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ω μακαρία дуὰς· ἡμεῖς πάντων γεννητόρων
ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης
ὑπερέχουσαν ἐβλάστησατε. Ὄντως μακάριος
εἶ Ἰωακεῖμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πα-
τῆρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μη-
τέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. Μακάριοι οἱ
μασοὶ οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν
τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς
παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ιωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀ-
παρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν
μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες
σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί,
μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἄκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Η θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν
Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγα-
τηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεῖμ, καὶ τῆς Ἄν-
νης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν
τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Η πρώην ἀγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεν-
νᾶ· καὶ ἐξ ἀκάρπης μήτρας, καρπὸν ἅγιον
δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ
τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν
τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ράβδον ἀγίαν τὴν
Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία
τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸ ζεῦγος
τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἀγία, Ἰωακεῖμ καὶ Ἄν-
να· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηναῖς,
σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ,
μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρε-
σβείας ποιούμενοι· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες
εὐσεβῶς, ὑμῶντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς θεόπαι-
δος καὶ πανάγνου Μαρίας, προπάτορες Χριστῷ
χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σε Κύριε τὴν μνή-
μην ἐορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωπῆμεν·
Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.



Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ Καθίσματα τῆς
Θεοτόκου.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ ὠδί-
νων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑ-
πὲρ φύσιν· ὠραῖος φανείσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήν-
δησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυναί-
μις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ

νῦν προῶ σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου·
δόξα τῇ κρυφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς,
καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν
γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς,
βαίτον καὶ στάμνον καὶ ράβδον, νεφέλην πύλην
καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σὲς γονεῖς Πάναγγε μέλπω προφρόνως (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν, ἥλιον ἀστρά-
ψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα,
ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἡ-
ξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακείμ ὁ
παναοίδιμος.

Ολοτρύπω νεύσει πρὸς Θεὸν, ὄντως ὁ θεό-
ληπτος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος,
ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεο-
τόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀ-
πάσης ἀγιότητα.

Υπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρό-
τητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε,
γηνγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς
γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύ-
της χρηματίσαντες.

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοὶ, ὁ μακαριώτατος,
Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀ-
γνήν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον
ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες
τὴν ἀντίδοσιν.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Εκράτει τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, τὸ θύειν εἰ-
δώλοις, τοῖς ἀψύχοις τε καὶ κωφοῖς· ἐνῆκα
Χριστὸς δέ, τῶν Μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς καὶ
γενναίαις ἐνστάσεσιν.

Ελύττα Λυσίας κατὰ Χριστοῦ, καὶ πάντας
οὓς εὗρε, σεβομένους αὐτὸν Θεόν, παντοίως
κολάζειν ἐπεχειρεῖ· ἀλλ' ἐντυχῶν σοι Θεόφρον
ἡσχύνετο.

(*) Ὁ παρῶν Κανὼν φέρεται ἀνεπίγραφος ἐν τῷ τετυπω-
μένῳ, καὶ τῷ ἀνά χειρὸς χειρογράφῳ Μηναίῳ· ἐκ τοῦ ὕφους
ὁμῶς καὶ τῆς γλαφυρότητος φαίνεται ποίημα τοῦ Θεοφάνους.

Εξέπληξας Μάικαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως
χωρήσας, εἰς τὸ στάδιον καὶ θεῶν, ἀπή-
λεγξας τέττε παρρησία, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρὸν
καὶ ἀνίσχυρον. Θεοτοκίον.

Εχώρησας μόνη τὸν ἕρανοῖς, ἀχώρητον Κόρη,
ἐν γαστρὶ σε θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα ταύ-
την καὶ τὴν φύσιν, τὴν τῶν τῶν βροτῶν ἐξ αὐ-
τῆς προσλαβόμενον.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στερεῦσα καὶ παιδῶν ἀπορημένη, καὶ δά-
κρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωπῆσα, τὴν μόνην
ἡξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε Ἄννα
κραυγάζουσα· Ὡς ἐκ ἔσιν ἅγιος πλήν σε Κύριε.

Ο σύνοικον πληθήσας τὴν θεῖαν χάριν, Ἰωα-
κείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον
ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἡξιώται, πρὸς
ἦν κραυγάζομεν· Ὡς ἐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν
σου Δέσποινα.

Υμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς
ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιη-
μάτων ἀγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν
κραυγάζομεν· Ὡς ἐκ ἔσιν ἅγιος πλήν σε Κύριε.

Στερωσέως τὸ ὄνειδος ἐκφυγῆσα, γεγέννηκεν
ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας
νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσαν, πρὸς ἣν κραυ-
γάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου
Δέσποινα.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εχαιρες τυπτόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ Σοφῆ
μάστιξιν, ἀνηλεῶς· εἶχες γὰρ βεβαίαν, τὴν
τῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Νεύροισ συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγῆ συγχῆ· Ἐν-
δοξε, τῶν δημίων, ὡς περ ἀλλοτρίῳ, οὐκ
ἠσθάνου ἐν σώματι.

Εὔρες τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ Σοφῆ
σέφανον, ἀπολαβὼν, τῆς δικαιοσύνης, καὶ
χαρὰν τὴν μὴ λήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ο ἡ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἄμωμος πέ-
φυκε, σὲ προορῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομῶν
ἐν τοῖς Ἀσμασιν. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσερχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, ὠπλισμένος Θεόφρον, ἐ-
ξέδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνους, τῷ
πόθῳ φλεγόμενος, τοῦ Δεσπότη πανόλβιε· ὅθεν

ἤλεγξας, τὴν τῶν τυράννων μαρίαν, καὶ τὸν ζέφρονον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς νίκης τὸν ἀφθαρτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν Θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας.

Ἰηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ στειρίας κομίζεται, δι' ἧς περ ἡ στειρώσις, ἡ κοσμικὴ διαλέλυται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακεὶμ ὁ Θεόφρων καὶ Θεόληπτος.

Ο προπάτωρ, τῷ Χριστῷ Ἰωακεὶμ νῦν πρόκειται, ἡμῖν εἰς ἐστίασιν, πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, ὅς τὴν Θεομήτορα, καὶ πανακέραιον Κόρην ἀπεγέννησε.

Νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σώζουσαν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεῷ, Λόγον τὸν αἰδιον, τὴν δεχομένην ἀφράστως σωματούμενον.

Εκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαὶ ξυνωρὶς ἀνατέταλκεν, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε, ῥάβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, εὐωδιαζόν τῷ μύρῳ τῆς Θεότητος.

Ἰθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθέως ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, Παρθενομήτορ Μαρία Θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ταῖς Δωπείαις ὁ τύραννος, σοῦ καταμαλάτειν Μάρτυς τὸ εὐτονον, καὶ νικῆσαι σε οἶόμενος, οὐρανὸν τοξεύειν ἐνομίζετο.

Οὐκ αἰσθάνη παράφορε, τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν στερεοῦσάν με, πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σκιάματα; τῷ τυράννῳ ἔκραζες, Παναοίδιμε.

Εἰ μὴ δύναμις ἄνωθεν, ἦν μοι δεδομένη, τύραννε ἔκραζε, Σεβηριανὸς πῶς ἴσχυον, σὰρξ ὧν ὑπενέγκαι, ἐκτομαῖς τῶν μελῶν;

Θεοτοκίον.

Παναγία Θεόνυμφε, δίδου μοι βοήθειαν ταῖς πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι τοῦ ἀλάστορος, ἵνα σε δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σῶφρων δυᾶς, καθαρότητος αἴγλη λελαμπρυσμένη, τὴν τῆς παρθενίας τῷ θείῳ φέγγει,

κατακομοῦσαν τὴν στειρεύουσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ οἱ Θεόληπτοι.

Παρθενικόν, Θεοκόσμητον Δρόνον τῷ τῶν αἰπάντων, περιδεδραγμένῳ παλάμῃ θείᾳ, τῆς σωφροσύνης ἡ σεπτῆ συζυγία, καὶ Θεόφρων δυᾶς ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ οἱ πανεύφημοι.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὑψους φανείσης εἰς ὀδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον, πύλην ὁ θεῖος Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, Θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τεκεῖν οἱ θεόπται σαφῶς ἠξιώθησαν.

Νόμου καινοῦ, τὴν θεόγραφον πλάκα ἐν ἡ τὴν λύσιν, τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ παλαινοῦ, ὁ θεῖος Λόγος προετύπωσε πρῶην, ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε, νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στειρώσεως.

Αἴγλη τῆ σῆ, Θεομήτορ τὸν κούν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἀμαρτίᾳ, νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰκρίῳ ἀνηρτήθης Ἀοίδιμε, καὶ τὸ σῶμα, κατεξάνθης ὄνυξιν, ὑπὲρ τῆ πάντων Δεσπόζοντος.

Θεέ μου ἀνεβόας, ἐνίσχυσον, τὸν ἀγῶνα, τῆτον ἐκτελέσαι με, τοῦ μαρτυρίου ξεόμενος.

Ως εἶδες σε ὁ τύραννος Ἐνδοξε, ἀνευδότως, ταῖς βασάνους φέροντα, κατεβροντήθη ὁ δειλαιος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προστασία καὶ σκέπη μου, Θεοτόκε, σῶσόν με πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονιμώτατον σπóρον ἡ στειρα τὸ πρῖν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ θείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων Δεσπόζουσαν.

Νῦν ἡ στειρα γεννώσα βυλήσαι Θεοῦ, παθεῖν παραδέχεται Παρθένον τέκτουσαν, ἀνευ σαρκὸς θελήματος, τοῦ αὐτοῦ βυληθέντος Θεῷ προφανῶς.

Ελλαμφθεῖς Ἡσαΐας τῷ Πνεύματι, τῷ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόμον καινὸν ἔωρακεν, ὃ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Μυστηρίου προτρέχει μυστήριον πρῖν γὰρ ἡ στειρεύουσα χάρις γεγέννηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσει φανεῖσαν ἡμῖν.

Τοῦ Μάρτυρος. Χιτώνά μοι παράσχου.

Φρουρά σε καθειργνύει ὁ δεινός, καὶ λιμῶ βιάζει σε ἀρνήσασθαι Κύριον, ὃν Παμμάρκαρ ἐκ νεότητος ἔστερξας.

Αγόμενος Σοφὲ εἰς φυλακὴν, πάντας τοὺς ὀρώντάς σε, Χριστοῦ μὴ ἀφίστασθαι, παρρησία νουθετῶν ἐξεπαίδευσας.

Σπαθίζεσθαι σε Μάρτυς ὁ δεινός, καὶ παρὰ φρων τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα, τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.

Θεοτοκίον.

Χιτώνά με ἐνδύσασθαι φωτὸς, σαῖς πρεσβείαις ποίησον, Ἀγνή τὸν ὑμνοῦντά σε, ἐν ἡμέρᾳ τὸν δυσεῖμονα κρίσεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτώνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὃ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εμφράνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ητῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξει τῇ γεννηθείσῃ, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἧς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύσασαι καὶ βοῶσαι. Ἰδοὺ ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδὲ Ἀδάμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεθλάγησε, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον,

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τῶν Δικαίων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης,

Στίχοι.

Ἰωακείμ τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοκέων Θεομήτορος εὔρε σίναξιν.

Ην ἐορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· ὅτι πρόξενος οὗτος τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἀγίας αὐτῶν Συναγῆς, τῆς Θεοτόκου, γεγονόσιν· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνός γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων, καὶ ἐπὶ τῷ τείχους εἰς τὸν αἶρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σεβηριανός κ' ἂν λίθων ἀλγῆ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστείᾳ, τότε ἔως ὑπάρχων τῶν Συναγῶν (*)· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου Δουκὸς ὡς Χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τεσσαράκοντα Ἁγίους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμάται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Οὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔτι νήπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ φύχου κινδυνεύον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκία ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ποῦ σου τέκνον τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατήρ, Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν· ἡμεῖς γὰρ Ἐρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον, τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηνόν, καὶ παρέδωκε ἀνδρὶ ἀσκητῇ, χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστήν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρον, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερά γραμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πενήκοντα ὀκτώ. Εἶθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου ὀδηγηθεὶς, ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαθήμενος, σταδίους ἐξήκοντα, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρως καὶ Καρίνος, ἔδωκαν αὐτῷ κονδύλους ἑκατόν. Εἶθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐνεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθαυματούργει, πλῆθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδέσθοντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διαίγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὄπερ ἦν πρῶτον σπήλαιον, καὶ ἑτέρους ἑπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χαρίτων ζῆφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τραχηλὸν ἐκκεκομμένῳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ὁδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εκ ρίζης βλαστήσασα δυαὶς ἁγία, Δαυῖδ τοῦ θεόφρονος, τὴν ράβδον τὴν πανίερον, Παρθένον τὴν ἄχραντον, τῷ κόσμῳ τέτοκεν, ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀσπόρως ἐξανατέλλουσαν.

Λαμπαδα πολύφωτον τὴν Θεοτόκον, ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βαστάξασα τὸν κόσμον ἅπαντα, θείῳ κατελάμπρυνε φωτὶ, καὶ παρθεσίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

(*) Ἡ λέξις ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς Συναγῆς (Senator), ὅπερ δηλοῖ τὸν Γερουσιαστὴν, ἢ Βουλευτὴν.

Προπάτορες ἔνδοξοι τοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ θεόφρονος ὑμῶν πανάλβισι, νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε.

Ως ὄντες ὑπέρτεροι τῶν γεννητόρων, τὴν πάντων δεσπάζουσαν, κτισμάτων ἐκτετρόκατε, Μαρῖαν τὴν ἄχραντον, τὴν τετοκυῖαν Θεόν, σάρκα περιθέμενον ἡμῖν, ὁμοίαν πάντη, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Μάρτυρος : Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Λίθοις ἀδροῖς συντρίβει σου τὸ σῶμα, ὁ ἀσεβῆς, ὑμνοῦντος παρρησία, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων· οὐ τῆς δόξης τυχὼν νῦν χορεύεις λαμπρῶς.

Αῖωρηθεὶς τοῦ τείχους Ἀθλοφόρε, τοῦ δικαστοῦ, πολλῇ παραπληξία, ἐν βάρει λίθων πεπεδημένος οὐκ ἠρνήσω, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω τῆς στερόρας ἐστάσεως σὺ Μάικαρ! ὦ τῆς Σερμῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κτίστην! δι' ἣν στεφάνῳ κατακοσμεῖ σε τῷ ἀφθάρτῳ, καλῶς ὑπεραθλήσαντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ μου φῶς, Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἶ χαρὰ καὶ σκέπη καὶ λιμὴν μου, εὐλογημένη, καὶ σὲ δοξάζω ὡς τεκοῦσαν, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ῥδὴ ἡ. Τῶν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πλήθω κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ Σείκῃ πεποικιλμένην, Βασιλίδα Παρθένον, Ἰωακείμ ἑ σепτός, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων τετόκασιν, ἦν πᾶσα ἡ κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον.

Ρᾶβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ πανάμωμος νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας αὐτῶν καταπατοῦντες.

Οπλον ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, εὐδοκίας διὰ σοῦ ἱερωτάτη, ξυνωρὶς ἐδωρήθη, ὃ νῦν ἡμεῖς οἱ πιστοὶ, ὡραίως αἰεὶ στεφανούμεθα, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, ἀγνή Παρθενομήτωρ.

Φωτοχυσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ δυὰς ἡ ἀρίστη, τῶν γεννητόρων τῶν σῶν, γεννώσι σὲ πάναγνε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν, ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

Ρώμη Θεοῦ καρπογονεῖ, ἡ στειρεύουσα γαστήρ ἀνοικομένη, καὶ προέρχεται πύλη, παρθενοκῆ παμφανῆς, ὁ Λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησεν, τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, σαρκωθεὶς ἀφράστῳ λόγῳ.

Settembre.

9

Τοῦ Μάρτυρος.

Τῶν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ε'γκαρτερήσας, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, Στρατιῶτα Κυρίου μετέστης, χαίρων πρὸς τὴν ἄνω, παμμάκαρ βασιλείαν.

Οὐ κατησχύνθης, διὰ Χριστὸν Γενναϊόφρον, ὑπομείναι βάσανα ποικίλα· ὄθεν συνδοξάζῃ, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρος, σὺν ἀθληταῖς νῦν χορεύων, ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ω Θεομήτορ, Χριστιανῶν ἡ προσάτις, ἐξελεῖ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σε ὑμνώμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα, τῶν ἑρανῶν ὃν ὑμνεῖσι, στρατιᾶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Θεοπατόρων.

Ῥδὴ Δ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ομόφρονες σύμφυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς πανάγνου Παρθένου σεπτοὶ Γεννήτορες, τῆς ἐπιτελόντας προθύμως, τὴν εὐκλεῆ καὶ ἔνδοξον μνήμην, ὑμῶν ἱερώτατοι, τοῦ σωθῆναι δυσωπήσατε.

Νομὴν κατεπαύσατε, τὴν τοῦ θανάτου ἔνδοξοι, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα, λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἐξαφανίσασαν τῆτι, τὴν προσβολὴν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

Ωραῖος ὡς ἥλιος, Ἰωακείμ ἐνούμενος, τῇ φωσφόρῳ σελήνῃ, τῇ Ἄννῃ τέτοκε, τὴν τῆς παρθενίας ἀκτίνα, δι' ἧς αὐγὴ τῆς Σείας ἐσίας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Σωφρόνως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς Μακάριοι, νῦν τρυφῆς τῆς ἀφράστου, κατηξιώθητε, τῆς θεοφανείας τυχόντες, τοῦ ἐξ ὑμῶν τῷ κόσμῳ φανέντος· ὃν περ δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Κυριῶς Θεοτόκον.

Χερσὶ τῶν σὲ ποθοῦντων, Μάικαρ σου τὸ σῶμα, περισταλὲν κατετάφη ὡς ἅγιον, καὶ ἱαμάτων ἐκβλύζει, κρουνοὺς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ω σαῦμα! πῶς ἀνέστη, ὁ θανὼν οἰκέτης, καὶ προσυπνήτα σου δρόμῳ τῷ σῶματι, πρὸς τὴν ταφὴν ἀγομένῳ, Μάρτυς πανάριστος.

Τυχῶν τῆς αἰωνίου, μάικαρ Βασιλείας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων Σερμῶς ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Εξίσταντο Ἀγγέλων, αἱ ταξιαρχίαι, σεσαρκωμένον ὀρώσαι σε φέρουσαν, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ σὲ ἐδόξαζον. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σὲ
• **Κ**σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσφμά-
• τοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Η τῆς Εὐᾶς τὴν ἀράν, ἐξάρασα νῦν τίκτεται, ἐκ γηραλέων ἀκάρπων, τῆς Ἄννης καὶ Ἰωακείμ· ἦν σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ χρέος ἐν ἔμνοις, πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αλείπτῃς ἐχρημάτισας, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, ἀρισευσάντων ἐν λίμνῃ, παμμακάρο Σεβηριανέ· μεθ' ὧν αἰεὶ μνημόνευε, τῶν ἐκτελήντων ἐνδοξε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πέθου, Μάρτυς Χριστῆ ἀθλοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αδαὶμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐᾶ μεγαλύνθητι· Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χάρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι, τῷ στείραν παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Δεῦτε τὴν ἐκ Δαυὶδ, καὶ Ἰουδα φρεῖσαν, Θεοτόκον Μαρίαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ Ἄννης ἢ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως· λαοὶ φυλαὶ σκιρτήσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ.

Σήμερον ἡ πανάμωμος Ἄγνη προῆλθεν ἐκ τῆς στείρας· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει. Ὁ Ἀδαὶμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὐᾶ τῆς ἀράς ἠλευθέρωται. Τὰ οὐραῖα πάντα ἀγαλλονται, καὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. Ἡμεῖς δὲ δοξολογᾶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Κανόνης τῆς Ἑορτῆς ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τῆς τῶν Ἁγίων ᾠδῆς γ'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνή.

Ἀλληλουῖα.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἄψας.

Ζήτει Σαββάτω γ'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνωδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερυθίμ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψίστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τὸ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμεν σοὶ Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς στείρας κήσει σὲ, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ Ἀδαὶμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὐᾶν, ἐκ τῶν ᾠδίνων ἠλευθέρωσας· Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συνορταῖσιν· ὁ οὐρανὸς τῇ γῇ χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ Δικαίων ᾠδᾶς, πιστῶς ἀνακραζέουσαι, εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σε τότε Παρθένε; κύκλω σου τεχθείσης ἰσταμένοι, κόραι χαρμωσύνως χορεύουσαι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι· Ἐτέχθη, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγίασματος· πύλαι ἠνοιχθήσαν στειραὶ· τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, εἰσαυτὰς ὠραῖσασαι, τῷ ὠραίῳ κάλλει, κόραι νεάνιδες,

ἀδιαφθόρως συνήφθητε. Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμολυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐρανίους εἰς πασταδα, ἀχειροποίητον Μάρτυρες.

Ατελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχέκακρον, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοὶ, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχὺν ἀπεδείξατε ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνωδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλούμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι, σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, ἀθληφόροι πανεύφημοι ὅθεν εὐρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνωδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσαριθμοὶ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δὲ Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προήλθες Παρθένη, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεῶ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντίδοσις· διὸ ἐν τῇ γεννήσεισθι Κόρη Θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, στεῖρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ Προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στίχ. Ἄκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Σκίρτα Ἰωακείμ, ὁρῶν Ἄνναν κοιλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, καὶ λύτρωσις τεχθήσεται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Γῆρας Ἰωακείμ, καὶ στειρώσις τῆς Ἄννης, σκιρτάτωσαν ὡς παῖλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Υμνον ἐκ ρυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου καὶ τὴν ἀσπίδα, εἶδου μοι τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄμοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τῷ θρόνῳ μὲν καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσαλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὄσφυος τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόποις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ δεουργεῖται. Συγχαίρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τριῶν ἀδελφῶν γνησίων ἄθλους σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἣν εὐσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἰλεώσασθε, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, νῦν γεραίρουσιν, ὑμῶν τοὺς θεῖους ἄθλους, καὶ τὰ κατορθώματα, θεομακάριστοι.

Ρημάτων ἠλόγησαν, τοῦ δυσμενοῦς αἱ νεάνιδες, τῷ θεῷ φραττόμεναι, ὄπλῳ τῆς πίστεως, καὶ ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμίαν, καὶ θάνατον ἀδικον, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Ισχυῖ ῥωννύμεναι, παντοδυναμῷ τοῦ κτίσαντος, ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμην αἱ πάνσεμνοὶ, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ κατεπάτησαν, καὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχον θαλάμον, ὡς ἀδιαφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην ἐράνιον, ὡς θεῖαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τῷ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεγκρωμένῳ, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Μάρτυς Μηνωδώρα σε κατακλιζόμενος.

Ατενζούσης, πρὸς Θεὸν δικαστῆς οὐκ ἐφασατο, ἀλλὰ ῥάβδος ἀπηνῶς, συνθλάττει

μέλη σε στέφος σοι, πλέκων ὡς οὐκ ᾤετο, Μάρτυς ἀμάραντον.

Δια βασιάνων, αἱ τρισόλβιοι ἅγιοι Μάρτυρες, Δησαυρόν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, εὐραντο τρανότερον, Θεῷ ἐγγιζουσαι.

Θεοτοκίον.

Ε'πιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκοτός ἀπέλασον· ἀμαρτίας τὰς σειραῖς, ἀγνή Παρθένη διαῤῥήξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν πανοικτίρμονα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν πολλὴν, ἐπεράνιοι χοροὶ, τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν· ὡς περ γὰρ ἄλλου πάσχοντος διέκεισθε, τὰ σκέλη τοῖς μοχλοῖς συντριβόμενοι, θάνατον πικρὸν ὑπομένουσαι, καὶ γυναικίῳ σώματι, τὸν δράκοντα τὸν ἀποστάτην συντρίβουσαι, παρθένοι Νύμφαι, τῆ Ζωοδότῃ, πίστεως αἱ ὑπέρμαχοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Η' Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται, εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἄδαμ, κατακρίνεται· ἡ Εὐατῶν δεσμῶν, ἀπολέλυται· καὶ διὰ τῆτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἁγνῇ· Χαράν μνηύει, ἡ γέννησίς σου, πάση τῇ οἰκουμένῃ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπομένη ταῖς ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ ἡ αἰοιδίμος, Μητροδώρα ξύλω, ἀπαιωρουμένη ὑπέφερε, τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, πλάνης ἀνδρακας, δροσισμῷ ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ ἀποσβέσασα.

Φανοτάτη θεωρία, λογισμῷ ἀτενίζουσα, καὶ φανταζομένη, κάλλος τοῦ Νυμφίου ἀμήχανον, κατεαγεῖσα μοχλῷ τε ἡ αἰοιδίμος, Μηνοδώρα φέρει, καρτερῶς τὰ ἐπίπονα.

Ωραιώθητε Παρθένοι, καὶ παιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγαπήσασαι, οὐ τετρωμένοι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακία, τοῦ δολίῃ Πανάχραντε, ἡ ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον· πρὸς σέ γὰρ

κατέφυγον, καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθῆς Παναμώμητε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Νῦν φέρει σιδηρῶν, ἐξ ὀνύχων σπαράγματα, στερρότατα κρεμαμένη, Νυμφοδώρα Νυμφίον, ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον.

Ητρίφωτος λαμπάς, τὸ τριόροφον οἶκημα, τὸ σκηνῶμα τῆς Τριάδος, εὐφημείσθωσαν ὑμνοῖς, Παρθένοι αἱ θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Σε μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γδεῖν σου, ἐφίεμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμένοι τῷ πόθῳ, σε τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχε Λόγε, τῶν βασιάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ως κρίνα, ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξήνθησαν, αἱ παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνευαῖς βασιάνων, τῶν παικίλων, εὐωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τῆ ὀρωμένῃ θανάτῃ, ἀοράτῳ σθένει νευρημένοι, ἀριδὴλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σε Κύριος, ἀγιωτέραν εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, Θεομήτορ, κυριώνυμε ἄχραντε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς τῷ πνεύματι συνδούμεναι· ὅθεν εἰσφκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπεράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Ὁ Οἶκος.

Γερωτάτην συγκροτεῖ, πανήγυριν ἐν πίστει, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀντάδελφων Μαρτύρων, ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς, μνήμην ὑμῶν τὴν φωσφόρον, καὶ λαμπρὰν καὶ παμφαῆ, πανεύφημοι ὁμότροποι· στερρόως γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀντίπαλον νῦν καταπατήσασαι, ἀνεδήσασθε στεφά-

vous ἐκ χειρὸς τοῦ παμβασιλέως· παρ' οὐ μοι φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὄντως εὐφημῆσαι τὴν ὑμῶν μνήμην ἀξίως, καὶ ταῖς θαυμασταῖς καὶ θείας ἀνδραγαθίας· ὑμεῖς γὰρ τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Στίχοι.

Ἦγοῦντο Μηνοδώρα, καὶ Μητροδώρα,
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτη δωρώνυμοι ἔκθανον αἰ
τρεῖς.

Αὐται ὑπῆρχον γυνῆσαι ἀδελφαί, οἰκοῦσαι ἀπὸ δύο σημείων, τῶν ἐξερχομένων θερμῶν ἐν τοῖς πυθίσις. Διαβληθεῖσαι δὲ φρόντωνι τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ πικρῶς αἰκισθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρυψαβᾶ.

Στίχ. Βαρυψαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότου,

Οἰκτεῖον αἷμα συντριβείς ξύλοις χέει.

Οὗτος, ἀπὸ τινος ἐρημίτου λαβὼν τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ῥεῦσαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (*), ἰάσεις ἐπέτελει δι' αὐτοῦ. Ὄθεν καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων νύκτωρ δολοφονεῖται· ὁ δὲ θησαυρὸς οὗτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ φυλαττόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Πουλχερία ἡ Βασιλίσσα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὄντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,

Ἐκ δεξιῶν σου Βασιλίσσα Χριστέ μου.

Αὕτη ἦν ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ Νέου· γυνὴ δὲ ὀνομασθεῖσα Μαρκιανῶ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ μέχρι γήρωσ τὴν παρθενίαν φυλάξασα, καὶ πολλὰ κατορθώματα ἐν τε ναῶν οἰκοδομαῖς καὶ γηροκομείων ποιήσασα, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίαν Σύνοδον γενέσθαι παρασκευάσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀπελλοῦς, Λουκᾶ, καὶ Κλήμεντος.

Αλλος οὗτος ὁ Ἀπελλῆς, καὶ ἕτερος ὁ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῇ Θράκῃ ἐπίσκοπος γεγονώς. Τούτου δὲ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους· ὅς φωστήρ τῆς Σμύρνης γέγονε, καὶ τῷ Θεῷ ὁσίως δουλεύσας, πρὸς αὐτὸν ἀναλύει. Καὶ οὗτος ὁ Λουκᾶς, οὗχ ὁ Εὐαγγελιστῆς, ἀλλ' ὃν ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτόθρονος τῆς ἐν Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος, καὶ καλῶς ποιμάνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Κλήμης δὲ οὗτος, ὃν ἐν τοῖς πρὸς Κολασσαεῖς ὁ Ἀπόστολος διηγεῖται· καὶ γὰρ οὗτος πρῶτος πάντων ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν ἐξ ἔθνῶν, καὶ Σαρδικῆς ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέρων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

(*) Ὅρα τὰ περὶ τοῦ αἵματος τούτου σημειούμενα ὑπὸ τῶν μακαρίτων Νικοδήμου ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γ'ας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,

Καὶ σοι προσήχθη Σῶτερ ὡς εὔπνευ Ἴον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Θύειν εἰδώλοις σαφῶς, τῷ δυσσεβῆς τυράννῃ, κελευομένου κατεπτύσατε, βοῶσαι νεάνιδες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λελαμπρυσμένοι τὸν νοῦν, θαρραλικάις ἀκτίσιν, ἀγλὺν εἰδώλων ἡμαυρώσατε, βοῶσαι Πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, οὐ διωγμὸς οὐ θλίψις, Χριστοῦ χωρίσαι ὄλωσ ἴσχυσαν, βοῶσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υ'περφυῶς τὸν Θεόν, ἐν τῇ γαστρὶ σε Κόρη, κυφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτῆς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδοῦντας πιστῶς· Χριστέ εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Στομωθεῖσαι ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ ὄψεως, ἐν γυναικείῳ σώματι, ἀνδρικούς διανύουσαι τῆς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις στεφόμεναι.

Συμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἔτρεψαν, αἱ θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ε'ν Θεῷ τῷ Σωτῆρι νευρούμεναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνίσχυρον, διωλέσατε κράτος, ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμένοι στίγμασι, τῶν βασιάνων τῷ κάλλει διηθησμένοι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Θεοῦ ἀκηλίδωτον τέμενος, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον Κόρη, ὧ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδή δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιδεῖν ἐφίεμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὁλοτρόπῳ, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος ὄθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἷά περ λύκων ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίησαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχτε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὡς Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἠξιώθητε.

Ης κατηξιώθητε δόξης, καὶ ἐπετύχτε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν πρεσβεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι με Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἰκεσίαις τῆς κηυσίας σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλκος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χριστὸς συνάψας ταῖς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Αἱ τρεῖς Παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως αποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶν τυράννων, ἐνώπιον· διὰ τοῦτο, βασανισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννήτορ Μαρία, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐν πίστει, ῥύσαι πταισμάτων Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δῖνων, Στιχηρά.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Ορος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ σειρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδωρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ρήξασα τὰ δεσμά, στεριώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀφῆσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ιωμεν οἱ πιστοὶ, δοξάζοντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν σειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ φάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αυτόνομου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ ἑβδότην Ἑορτάν τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πυναικεῖω ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείω ἐν σχήματι, ἀνδρικά διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὄρμᾶς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ συντόνῳ δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ Θεῖον, καὶ ἀνευδότοις σου νεύσεσιν.

Υπὸ γῆν σε ὁ ἥλιος, ὑποδὺς οὐχ ἐώρακε, πλημμελοῦσαν· ἐγὼν δέ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, μετανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σε· ὄθεν ἐσπευσας τῆτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατεῖᾳ, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ᾤδινησας, στέργεις νήπιον, καὶ πατρικοῖς σπλάγγνοις ἐνδοξε, ἐκτρέφουσα· ἔφερες, εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνύποισον, ἐπιτίμησιν ὄντως, Θεοδώρα· διὰ τῆτο τὴν σεπτὴν σε, ἐπιτελεῖμεν πανήγυριν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁμοια.

Αρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσεβεῖα κοσμούμενος, Ἱεράρχης ἐνθεος ἐχηρημάτισας· καὶ ὡς πολύφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπείρων πανταχοῦ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην δέ, ἐκρίζων τῇ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης, Ἱεράρχα Θεοφόρε, μεγαλοκήρυξ Αυτόνομε.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρεία παλαίσματα, πρὸς πληγὰς καὶ θάνατον

προσεχώρησας· ταῖς γὰρ κιάσι χωννύμενος, τῶν λίθων Αὐτόνομε, καὶ χρησαίμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, ἀνεληλυθας, πρὸς Θεὸν στεφανίτης, καὶ συνήφθης, στρατιαῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολὴν σου ἐν αἵματι, μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν χάριτι Δεῖς Πνεύματος, καὶ νοερῶς εἰς τὰ Ἅγια, τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στέφανον, πρὸς Θεὸν δεδεδεγμένος, μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι τριμῶ, τελειωθέντων Αὐτόνομε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Εἰ καὶ Δεῖω βουλήματι, περιφανεῖς στείραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, Δεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρπου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τῶν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπέρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν διελθὼν, κλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἄκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Ἡ Δεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τῆ Δαυιδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἡ πρῶν ἀγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾶ, καὶ ἐξ ἀκάρπου μητρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· Δαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Σεργίε Ἀγοπολίτη.

Εν εὐσύνῳ ἡμέρα Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυιδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγή, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί·

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλκος.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰ ἀκτῖνες ἔλαμψαν, τῆς παγκοσμίου, χαρμονῆς τοῦ τόκου σου, Παρθενομήτηρ Μαριάμ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατηύγασαν, τὰς διαφορίας τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τῆ σεπτῆ γεννήσει σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀσίας· Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Τὸ στόμα μου πλήρωσον, τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, ὑμνοῦντος τὴν δόξαν σου, τὴν πολυμνητον, καὶ γεραίροντος, τοὺς πόνους Θεοδώρας, εὐαρεστησάσης σοι, βίου λαμπρότητι.

Ανέτειλε σήμερον, ἡ Ἰσραὶ σου πανήγυρις, ἡλίθ φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχᾶς, καταυγάζουσα, καὶ ζόφον τῶν δαιμόνων, συντόνως ἐλαύνουσα, Ἀξιοθαύμαστε.

Οὐκ ἔγνω δυόμενος, σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἥλιος· ὁ ἄδυτος ἔγνω δὲ, μόνος ὡς πάντα εἰδώς, καὶ κατηύγασεν ἀκτίσι μετανοίας, ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ως ἔμφυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκηνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς Δεῖαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.

Αἰ γλῆ θραρχικῆ, ἐλλαμπόμενος αἰεὶ, ζόφῳ μεξάρπασον, ἀμαρτιῶν ἱεράρχα, ὅπως τὴν φαιδρᾶν σου σήμερον, ἀνευφημῶ πανήγυριν..

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὼνα εἰς αὐτόν, φέροντα ἀκροστιχίδα· Τὸν ἐννομον Δεόφρον ἡνυσας δρόμον. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (Ἰωσὴ Γεωργίου, κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε, ἐπειδὴ εἰς πολλὰ ἐστὶ συγκεχυμένος καὶ παράμελος). Τάττεται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων εἰς τὴν β'. τοῦ παρόντος, καθ' ἣν γίνεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου, ἵνα ψάλληται ἐν τοῖς Ἀποδείκνους.

Π αύλου ὡς μιμητῆς, γεγονῶς Ἀρχιερεῦ, πᾶσαν περιώδευσας, τὴν οἰκθμένην κηρύττων, τὸ σωτηριῶδες κήρυγμα, καὶ καθαιρῶν τῶν εἰδώλων βωμούς.

Π ἔτρα τῆ νοτιῇ, στηριχθεῖς σου τὴν ψυχὴν, λίθοις θανατούμενος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Μάρτυς ἱερὲς Αὐτόνομε, μετὰ χαρᾶς προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Ε "τεκες τὸν πρὸ σοῦ, γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ'. Τ οὺς σοὺς ὑμολόγους.

Α νδρείαν στολὴν ἐνδυσάμενη, καὶ φρόνημα ἔδραμες σπουδῇ, καὶ μοναστῶν συστήμασι, Σεμνὴ σαυτὴν κατέμιξας, πρὸς τὰς ἀρχαῖς πυκτεύουσα, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

Τ ὁ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀνδρείως, ἠλλάξω τῇ κλήσει ἀληθῶς, καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον, καὶ τῷ Θεῷ ποδούμενον, σαυτὴν Ὁσία ἀνέδειξας.

Φ ρονήματι τεταπεινωμένω, καὶ τρόποις χρηστοῖς διακονεῖν, σοῦ τὴν ἰσχύν ἐπέδωκας, τοῖς τοῦ Θεοῦ θεράπῃσι· πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

Θεοτοκίον.

Χ εἰμάζει με κλύδων ἁμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων λογισμῶν· σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, καὶ χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς συμπαθῆς ἐπέκτεινον, ὅπως σωθεῖς μεγαλύνω σε.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τ οὺς διωγμούς σου, λιθασμούς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμηδὸν ἐκχύσεις, τὰ δεσμὰ τὰς φυλακὰς τὸν θάνατον, Μάρτυς ἀναμέλπω, Ἱεράρχα Αὐτόνομε.

Α ὑτομολία, καθελὼν τὴν παρανομίαν, ταῖς ῥανίσι τῶν σῶν αἱμάτων Μάρτυς, ἱεραρχίας τὴν γολὴν ἐλάμπρυνας, καὶ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ.

Τ ἄ κατὰ τὸπον, ἀριστεύματά σε μὴ φέρων, ὁ διώκτης ἀντίπαλος Παμμάρκαρ, διαφόρους πειρασμούς σοι ἤγειρεν· ἀλλ' αὐτὸν τῷ ὄπλῳ, τῷ τρυ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας.

Θεοτοκίον.

Α γιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῶν οὐρανῶν εὐρών σε, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** στερεώθη, ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, τῷ
» **Ε** διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ἔτι τόξον

» δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας,

Ἦχος δ'. Γαχὺ προκατάλαβε.

Α σκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Θεοδώρα θεόπνευστε· χάριν δὲ ἰαμάτων, πρὸς αὐτοῦ εἰληφυῖα, νόσων ἀποδιώκεις, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρεσβεύουσα τοῦ σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Δ ιπλοῦν σοι τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας Χριστός, παμμάρκαρ δεδώρηται, ὡς Ἀθλητῇ καὶ σεπτῷ, Ἱεράρχῃ Αὐτόνομε· τούτῳ γὰρ προσηγάγω, ἀναιμάκτους θυσίας· τούτου τὸ θεῖον πάθος, ἀψευδῶς ἐμιμήσω· αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγήρω, τρυφᾶς μακαριότητος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ι οῦδα μεγαλύνθητι, καὶ κραταιούσθω Δαυὶδ· Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι, καὶ εὐφραίνεσθω Λευὶ, ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, ὕμνογράφε καὶ λέγε· Τίς ἐστὶν ἡ τεχθεῖσα, ἣν καλεῖς θυγατέρα; Τροφός ἐστι τῆς ζωῆς μου, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν:

Η σκεῖς πολυήμερον καρτερικῶς, Ἐνδοξε νηστεῖαν ὡς ἄσαρκος, τὸ ἀσθενές σε, νευρημένη τῷ Χριστῷ, τῷ πανσθενεῖ βεβλήματι, θεία τρεφομένη τε χάριτι.

Θ εῖαν ἐπεπρόθησας περιβολὴν, καὶ καταστολὴν ἀδιάφθορον· ὅθεν τριχίνοις, περιστέλλεις σεαυτὴν, εὐτελεστάτοις ῥάκεσι, πόνοις τὸ σαρκίον σου θλίβουσα.

Ι δε τὴν ταπεινώσιν καὶ τὸν κλαυθμόν· ἴδε με τὴν θλίψιν καὶ κούφισον, τῆς ἁμαρτίας, τὸν βαρύτερον κλοιόν· ἡ Θεοδώρα ἔκραζε, πρὸς τὸν μόνον σώζειν δυνάμενον. Θεοτοκίον.

Η πανυπερθάυμαστος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μετανοίας ἀκτῖνά μοι· λύσον τὸν ζόφον, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· τοὺς πονηροὺς ἀπέλασον, Κόρη λογισμοῦς τῆς καρδίας μου.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δ εδεμένος τῇ τῷ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πάτερ, τῆς δεδεμένου τῇ ἀπάτῃ λύεις ἐνδοξε, ταῖς πλοκαῖς τῶν λόγων σου, καὶ προσηλοῖς τῷ πῶθῳ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ε μπειρότατος ἰατρός ὑπάρχων Μάρτυς, τῆς φαρμαχθέντας τῷ ἰῶ τῆς ματαιότητος, τῶν εἰδώλων πάνσοφε, καταγλυκαίνεις λόγαις τῆς πίστεως.

Τῶν Μαρτύρων ἢ καλλονῇ, Ἀρχιερέων ἢ ὠ-
ραιότητι, Ἐκκλησίας τὸ ἐδραίωμα, καὶ τῶν
Πιστῶν τὸ στήριγμα, ὁ Δαυμαστός τιμᾶσθω
Αὐτόνομος.

Θεοτοκίον.

Τῷ πελάγει τῶν οἰκτιρμῶν, σοῦ τῆς τεκού-
σης τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ, νεκρωθεὶς τοῖς
παραπτώμασι, καταφεύγω Ἄχραντε ταῖς σαῖς
πρεσβείαις σῶσόν με Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν τάξεις σε, τῶν Ἀσωμάτων βλέ-
πουσαι, σώματι ἐνύλω μιμημένην, τούτων
τὸν βίον, καὶ τὴν σεπτὴν ἀρετὴν, καὶ καταπα-
λαιούσαν ἐχθρὸν, πάλαι τὸν πτερνίσαντα, Θεο-
δώρα ἀπάτησε.

Θηρίων ὀρμήματα, Θεός σοι καθυπέταξε, χά-
ριν ἰαμάτων δεδωκώς σοι· τοῦτο κηρύττει
ὁ τῆ χειρὶ σου σωθεὶς, βρώσεως ἀγρίου τοῦ θη-
ρῶς, ὃν περ ἐθεράπευσας, συντριβέντα Ἀοίδιμε.

Εχθρὸς ὁ πανῆργός σοι, πολυειδεὶς ἐξήγειρε,
Μῆτερ πειρασμούς· ἀλλὰ τῷ ξίφει, τοῦ-
τον Ὁσία τῆς ταπεινώσεως, ἔτρωσας συντρι-
ψασα αὐτοῦ, κάραν πολυμήχανον, Θεοδώρα
θεόπνευστε.

Εκτρέφεις τὸ νήπιον, τελείῳ τῷ φρονήματι·
φέρεις τὴν δεινὴν συκοφαντίαν, εὐχαριστοῦ-
σα τῷ Παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγήσαντι ἰσχύν,
τῷ σὲ Δαυμαστῶσαντι, Θεοδώρα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ισχύς τε καὶ στήριγμα, τῆς ἀσθενοῦς καρδίας
μου, σὺ εἶ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἀρρήκτον
τείχος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, σώζουσα παν-
τοίων με δεινῶν, τρέπουσα τὰς φάλαγγας, τοῦ
δεινοῦ πολεμήτορος.

Τοῦ Ἀγίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ὡς ἥλιος ἀνέτειλας, λαμπρὸς τῷ στερεώμα-
τι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις, ἀκτίσι
τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, τοὺς
πιστοὺς Αὐτόνομε, λύων δαιμόνων τὴν ἀχλύν.

Ὡραῖος ὡσπερ κάλαμος, εὐ τεθηγμένος Πνεύ-
ματι, τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθη, ἢ γλώσσᾳ
σου τὸν νόμον, τοῦ Χριστοῦ Αὐτόνομε, ἐν πλαξὶ
χαράττουσα, καρδιῶν τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, δοχεῖόν σε εὐρά-
μενον, καὶ καταγώγιον τῆς τούτου, αὐλοῦ
παρουσίας, θείων χαρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐνε-
πλησεν, Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ανάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτίνα τοῦ ἐλέους
σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μη,

Septembre.

10

αἰεὶ συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, μετα-
νοίας ἄχραντε, ἵνα πιστεῖ σε ὑμῶ.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Πηγὴν δακρύων προσφέρουσα, ἀπαύστως τρυ-
χομένη καὶ στένουσα, τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ
μοναστῶν τὴν διάζευξιν, εὐχαριστοῦσα φέρεις,
Θεομακάριστε.

Ποτὸν θαλάσσιον ἔχουσα, ἀγρίαις τρεφομέ-
νῃ βοτάναις τε, μετὰ θηρίων δέ, ἀυλιζο-
μένη τὴν ἔρημον, ὡς οὐρανὸν κατώκεις, Ἄξιο-
θαύμαστε.

Φλογμὸν ἡλίου ὑπήνεγκας· νυκτὸς τὸν πα-
γετὸν ἐκαρτέρησας, τοῦ θείου Πνεύματος,
συνθαλπομένη τῇ χάριτι· ὅθεν τρυφᾶς τῆς ἄνω,
μακαριότητος. Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρ-
τον τῆς ζωῆς τὴν βλασησασαν, τὴν ἀγεώρ-
γητον, χώραν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον
Κόρην, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Τῇ θείᾳ κυβερνώμενος παλάμη, ἀβλαβῶς διέ-
πλευσας, τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης, καὶ
προσώρμησας ὄρω γαληνῷ, τῆς ἄνω βασιλείας,
Ἱερομάρτυς Αὐτόνομε.

Πλευράς σου κεντηθεὶς λόγῃ Θεόφρον, Χρι-
στοῦ ἐξεικόνισας τὸ πάθημα· καὶ τῶν λί-
θων συγγωννύμενος Μάικαρ νιφτοῖς, τὸν πρῶ-
τον τῶν Μαρτύρων, ὡς ἀληθῶς παρεζήλωσας.

Τελειῶντες τὴν σεβάσιμον ἡμέραν, τῆς σῆς
τελειώσεως, δεόμεθά σου ἐν πίστει· Παρ-
ρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἀπαύστως ἐκδυσώπει,
ὑπὲρ ἡμῶν Παναοίδιμε. Θεοτοκίον.

Η ζάλη τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων, εἰς
βυθὸν καθείλκυσε τῆς ἀπογνώσεως Κόρη·
ἀλλ' αὐτὴ με χειρὶ πρεσβευτικῇ, ἀνάγαγε καὶ
σῶσον, ἵνα ὑμῶ σε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβῆσα, εἰς βυθὸν
» καθέλκει με ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλ-
» λά σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας ἀνάγα-
» γε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα Θεόφρον,
προσῆλθες νοητῶς, τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης, ἀσκή-
σει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· ὅθεν
γέγονας, ὑπογραμμὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθω-
σις, τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ· διό σε γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Υπογραμμὸς ἀναδέδεικται πεπτωκόσιν ὁ
βίος σε, καὶ βυλομένοις προσέρχεται δια

μετανοίας, τῷ εἶδότη τὰ πταίσματα συγχωρεῖν,
καθὼς γέγραπται· αὐτῷ γὰρ πιστεύσασα, κα-
θάπερ ἡ πόρνη, ἀντὶ μύρου προσήγαγες ὄμβρους
δακρύων· ἐν οἷς τὸν ὄφιν ποντίσασα καθεῖλες,
καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω, Θεοδώρα τρισόλβιε· διό
τὸ θηρίον νεκρώσασα εὐχαῖς σου, νεκρὸν ἐξα-
νέστησας δυνάμει τοῦ Κτίστου σου, ὑπὲρ οὗ σὺ
νεκέρωσαι· διό σε γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στίχοι.

Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἀρρενοῖ Θεοδώρα,
Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τοῦ τέλους.

Ἐνδεκάτη πύματον Θεοδώρη ὑπνον ἰαυεῖ.

Τῇ θείᾳ βίβλω Διαθήκης τῆς Νείας (*),
Ὡς ἐξισουῖσθαι, φησί, Παρθένοις δέκα,
Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν Χριστοῦ στόμα,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γυναῖκες δέκα,
Ἀπήμβλυαν τὰ κέντρα τοῦ βροτοκτόνου.
Δῶρον Θεοῦ λαχοῦσα τὴν κλήσιν μία,
Ὁρμητο δ' αὐτῆ χώρας Ἀλεξανδρείων.
Ἡ δὴ νομίμῳ συμπλακίσα συζύγῳ,
Ἐστακτον ἦγεν ἀκατάγνωστον βίον.
Φθόνῳ δὲ πάντως δαίμονος κακοσχόλου,
Ἐγκλήματι μοιχείας ἀλοῦσα τότε,
Καὶ γνοῦσα καὶ ζητοῦσα τὴν σωτηρίαν,
Ἐψαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ Κυρίου
Ἡκουσεν οὕτως· Ὡς ἐλήθηεν οὐδόλως
Ὅπερ κρυφίως, ὡς λαθοῦσα, σὺ φέρεις.
Καὶ λοιπὸν ὡς ἔγνωκε τὴν ἀμαρτίαν,
Ὡς μῦθος ἀκάθαρτον, ὡς βδέλυγμά τι,
Στολήν ἀπορρίψασα τὴν ἐξ αἰσχύνης,
Ὡς Θεόδωρος, ἀγγελικὴν λαμβάνει.
Καὶ μὴν προσῆλθε τῷ χορῷ τῶν ἀζύγων,
Κλαίουσα καὶ πενθοῦσα τὴν ἀμαρτίαν.
Ἐπὶ χρόνοις δέ τισι δουλειῶν βάρει
Κιάμνουσα, πυκτεύουσα τοῖς ἀγωγίμοις,
Ἡκουσε πόρνος· δαῖμα τούτου καὶ βρέφος,
Προσριφθὲν αὐτῆ τῆς μονῆς ἔξω, φθόνῳ
Ψυχοφθόρου δράκοντος· ἄλλου γὰρ τίνος;
Ὁ καὶ λαθοῦσα, καὶ τρέφουσα γνησίως,
Ἐσπευδε λαθεῖν, ὡς γυνὴ κατὰ φύσιν.
Κρύει δὲ καὶ καύσωνι καὶ χαμευνία,
Προσκαρτεροῦσα τῷ πυλῶνι, καὶ χρόνοις
Ἐπὶ κατακακίσα συκοφανταίς,
Εἰσῆλθεν ὀφὲ τῆς μονῆς ἐντὸς βίᾳ,
Οὐχ ὡς γυνὴ, σχήματι δ' ἀνδρικῷ πάλιν.
Αὐτίκα πυκναῖς ταῖς προσευχαῖς καὶ κόποις,
Τήξασα σῶμα, καὶ σταῖσι τῇ παννύχῳ,
Καὶ νοῦν λαθοῦσα τῆς ἄνω κληρουχίας,
Κατὰ σκοπὸν πέφθακεν, ὡς περ ἡγάπα.
Φρικτὸν τὸ θαῦμα! τίς ἄρα μὴ θαυμάσει;
Γυνὴ λαθοῦσα κλήθος ἀνδρῶν ἀζύγων,

(*) Τὸ Συναξάριον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα τοιοῦτων γυναικῶν,
συνεγράφησαν διὰ στίχων Ἰάμβων· πολλοὶ ὁμῶς ἐξ αὐτῶν εἴ-
σιν ἀμυτροί, τὸ δωδεκάσῦλλαθον σώζοντες μόνον.

Εἰς ὡς περ αὐτῶν ἐν μίση τοῦ σταδίου,
Ἀσκητικῶς λάμπασα, φωστὴρ ὡς μέγας.
Ἐπάξια φέρουσα τῶν πάντων γέρα,
Ἀπῆλθε χαρᾶ πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον.
Οἱ γοῦν μονασταὶ θαῦμα τοῦτο τὸ ξένου,
Ἰδόντες ἐξέστησαν· ὦ φρικτῆς θείας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

Ὁύτος, ἐξ ἀγροίκων ἀποτεχθεὶς, καὶ ἰδιώτης ὢν, μονα-
στῶν διάκονος ἐχηρημάτισε, παρορωμένος πολλά καὶ
μυκτηριζόμενος, καὶ τῷ μαγειρείῳ προστετηκώς. Ἐν ᾧ
δὲ ἦν οὗτος φροντιστηρίῳ, Ἱερεὺς τῶν εὐαρεστοῦντων ἐ-
ξελιπάρει τὸν Κύριον ὑποδειχθῆναι αὐτῷ αἰσθητῶς τὰ
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἀποκείμενα ἀγαθὰ· καὶ μᾶ τῶν
νυκτῶν ἐδόκει ἐν Παραδείσῳ ἐσθάναι, καὶ θαμβεῖ κα-
τενοεῖ τὰ ὁρώμενα. Εἶδε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸν τῆς
μονῆς μάγειρον, τὸν Εὐφρόσυνου, μέσον ἐστώτα, καὶ ἐν
ἀπολαύσει ὄντα τῶν ἐν Παραδείσῳ ἐκείνων ἀγαθῶν, ᾧ
καὶ προσεγγίσας ἠρώτα μαθεῖν· Τίς ἄρα ὁ Παράδεισος
οὗτος; πῶς ἐνταῦθα εὐρέθη; Καὶ ὅς· Οὗτός ἐστι τὸ κα-
ταγώγιον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῶν, καὶ γὰρ, διὰ τὴν πολλὴν
τούτου ἀγαθότητα, ἐνθάδε συνεχωρήθη αὐλίξεσθαι.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Τί δὲ ἐργάζῃ ἐν τούτῳ τῷ Παραδεί-
σῳ; Τὴν ἐξουσίαν ἔχων πάντων τῶν φαινομένων σοι, ἐ-
νθύνουμαι τῇ τούτων αἰσθήσει, φησὶν ὁ Εὐφρόσυνος.
Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Δύνασαι μοι δοῦναί τι; Καὶ ὁ Εὐφρό-
συνος· Εἰ βούλει, λήψῃ τῇ τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητι.
Τότε ὁ Ἱερεὺς, δείξας τῇ χειρὶ μῆλα, ἐπέζητει ἐξ αὐτῶν·
καὶ λαβὼν ὁ Εὐφρόσυνος, δέδωκε τῷ Ἱερεῖ πρὸς τὸ παλ-
λίου, εἰρηκῶς· Ὅσπερ ἐζήτησας, λαβὼν κατατρύψου.
Καὶ παρευθὺς, ὡς τὸ ξύλον ἔκρουσε τῆς Ἐσθινῆς ὑμνω-
δίας, διῶπνισθεὶς ὁ Ἱερεὺς, ὡς ὄναρ τὸ φανὲν ὑπετέπα-
ξε· πρὸς τὸ παλλίον δὲ ὑφαπλώσας, καὶ τὰ μῆλα κατα-
σχῶν, τῇ ἡδύτητι τῆς ὀσφρήσεως καταπλαγείς, ἀκίνητος
ἔμεινεν.

Εὐρών δὲ τὸν Εὐφρόσυνον ἐν τῇ συναξεί, ὄρκους αὐ-
τὸν προκατελάμβανεν εἰπεῖν, τὴν νύκτα ταύτην ὅπου ἄρα
καὶ ἦν· Ὁ δὲ, Συγχώρησον, ἔφη, Πάτερ· ἐκείσε ἤμην,
ὅπου καὶ νῦν με εὔρες. Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Διὰ τοῦτό σε ὄρ-
κοις προκατέλαβον, εἰς δῆλωσιν τῶν τοῦ Θεοῦ μεγαλείων,
καὶ οὐ βούλει εἰπεῖν τὸ ἀληθές; Τότε ὁ ταπεινόφρων Εὐ-
φρόσυνος, Ἐν αὐτῷ με τοῦ Θεοῦ τῷ Παραδείσῳ, φησὶ,
κατέλαβες, ἐν ᾧ ἰδεῖν ἐπέζητες τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀπο-
κείμενα· καὶ τὴν σὴν ἀγιότητα πληροφορήσαι θέλων ὁ
Κύριος, δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐνήργησε τὸ παράδειξον.
Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Καὶ τί μοι, Πάτερ, ἐν τῷ Παραδείσῳ αἰ-
τήσαντι δέδωκας; Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Τὰ εὐαυθῆ μῆλα,
ἃ προσφάτως ἐν τῇ κλίνῃ σου θέτικας· ὁμῶς Πάτερ συγ-
χώρησον, ὅτι σκώληξ ἐγώ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, τὴν ὄπτασίαν τοῖς ἀδελφοῖς διηγησά-
μενος, πάντας εἰς ἀγωνίαν ἐνέβαλεν, οὐ τοσοῦτον τῷ διη-
γήματι, ὅσῳ τῇ τῶν τερπνῶν ἐκείνων μῆλων θείᾳ καὶ εὐα-
δίᾳ, ὡς καὶ μᾶλλον ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὸ βέλτιον.

Ὁ δὲ μέγας Εὐφρόσυνος, ὡς ἐκ φιλοῦ τὰ κληθέντα
ἀνέμαθε, λάθρα ὑπεξελθὼν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, ἀγνωστος
τὸ παράπαν μέχρι τῆς δεῦρο γενόμενος. Ἐκ δὲ τῆς τῶν
μῆλων μεταλήψεως πολλοὶ τῶν νοσοῦντων ἐρρώσθησαν εἰς
δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Διοδώρου, Διομήδους, καὶ Δεδύμου.

Στίχ. Διοδώρος μάλιστα σὺν τοῖς συναίθλοις
Τὴν σάρκα δόντες, μασιγῶσι τὴν πλάστην.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Λαοδικείας τῆς Συρίας· καὶ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον Ἀρχοντος συλληφθέντες, καὶ παρρησιασάμενοι, καὶ ἀπειδῶς μαστιχθέντες, τοῦ βίου τὸ πέρας εἰδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰᾶς, πρεσβυτίδος τὴν ἡλικίαν.

Στίχ. Ὁσμὴν μύρων ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶων.

Αὕτη συνελήφθη αἰχμάλωτος μετὰ ἑννέα χιλιάδων Χριστιανῶν· παρὰ δὲ τοῦ Ἀρχιμάγου τοῦ Βασιλέως Περσῶν διάφοροι βασάνοι ἐξετασθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν αὐτῆς ἐκτομὴν, τὴν γῆν, δεξαμένην τὸ αἷμα τῆς Μάρτυρος, εἰς ὄγκον ἀρθῆναι τινα, καὶ τοὺς παρόντας δημίους παρεθῆναι, καὶ τὸν ἄλιον ἀμαρῶσαι τὸ φῶς, καὶ εὐδίας τὸν κόσμον πληρωθῆναι.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεύεις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὀσίας. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Αφορήτοίς σε, πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέκοψε, φαντασιάζομενος· ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες μάταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Επιροτάτους, λαίκους ἔπλησας ἐντεῦξαι σου, ὕδατων Ἐνδοξε, θαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σὲ δοξάσαντα, ὧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Υπεκκαύματα, παθῶν ἐναπεμάρανας, δακρύων ἐπιρροαῖς, καὶ φρυγανῶδεις ἐχθρῆ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρὶ, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα, Παρθένος ἡ κηῖσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, οἴκτειρον σῶσον με νῦν κλονούμενον πάθει, πίστει στερέωσον, καὶ ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας τρίβον με, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ.

Εν τῇ χωνεῖᾳ ἐμβληθεῖς τῶν βασάνων, χρυσεῖς καθαρώτερος ἀνεδείχθης, ταῖς λαμπηδόσιν Ἁγίε, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς.

Αιθολευστῆντες σὲ τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθους προσκυνῆντες, πρὸς ὃν ἐπόθεις, Χριστὸν τὴν πέτραν Ἐνδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

Οἱ διωγμοὶ σου τῶν δαιμόνων διώξεις, Θεόφρον ἀνεδείχθησαν· τῶν αἱμάτων, οἱ ποταμοὶ δὲ ἔσβεσαν, ἀθείας τὴν κάμινον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην οὐρακῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀσίας. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νοὶ καθαρῶ λελαμπρυσμένους, ὁ σὸς ἀρχηγὸς ἀρθεῖς μετάρσιος, εἶδεν ἅ ἡταιμάσεν, ἀγαθὰ σοι Κύριος, φωτοειδῆ Παραδεισον, καὶ ἀνεκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα, ἐν ᾧ σε, ὁ ἀγωνοθέτης κατώκισε νυμφίος.

Αγγέλων Μαρτύρων καὶ Ὀσίω, χοροὶ τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντες, ταύτην πρὸς οὐράνια, ἔφερον σκηνώματα, πρὸς τὴν εἰεὶ κατάπαυσιν, εὐφραινομένων ἐν ἧ, ὑπάρχει καταικία βρώντων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πληθὺς μοναστῶν συναθροισθεῖσα, τὸ θεῖον κηδεύει πίστει σῶμά σου· εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἐξαίσια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκεῖν, ἠυδόκησας χειρὶ σκεπομένη, τῷ Παντοδυναμῷ θεόφρον Θεοδώρᾳ.

Θεοτοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἠδυπνῶων ἐπαισθόμεναι, πάνανγες θεόνυμφε, Κόρη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου λάμψαντος, μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σε τὸ σεπτὸν, εἰδέξατο χυθὲν διὰ Χριστὸν, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, μετὰ δόξης ἀνερχομένην, Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ Αἰκαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλισαίς ὑπήντησάν σοι Μάρτυς.

Τῶν ἰδρώτων σε οἱ κρουνοὶ, κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν· οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ, ἀπεξήραναι τὰς θαλάσσας, αὐτόνομε μάρτυς, τῶν παθῶν ἡμῶν μάκαρ τῶν πίσει σε, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διερχόμενος πανταχοῦ, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τῷ Χριστοῦ, πλάνης κατέρραξας βωμούς, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας Πατέρ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω τοῦ Κτίστου σε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγία ἐν ἧ Χριστὸς, ἐσκήνωσεν ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, πύλη φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀλατόμητον ὄντως ὄρος, Παραδεισος δόξης, καὶ λυχνία χρυσεῖ προηγόρευσαι, ἄχραντε Παρθένε, αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θαλάσσα καὶ
• πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ ἔρανοι τῶν ἑρανοῦν,
• φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν
• ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Εἴδους ὡς ἀστὴρ, ἐν κόσμῳ Πανεύφημε, καὶ ἐξανέτειλας, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ζωὴν λιπούσα ὡσπερ ἀκτίνας ἡμῖν, ταῖς ἀρεταῖς τοῦ βίου σου, καὶ κατορθώματα, ταῖς καρδίας, πάντων καταυγάζουσα, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Πύλαι ἑβραίων, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπολαβῆσαι σε· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χορεύσασαν, σὺν ἐκλεκτοῖς αἰοίδιμῃ, τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, ἐνθα ἦχος, ἔστιν ἑορτάζοντος, Θεοδώρα, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Εὔρες ἀμοιβᾶς, τῶν πόνων ὡς ἠλπίσας, ταῖς ἑβραϊκῆς τιμᾶς· ἔστις τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν κεύρουσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν· κατατρυφᾶς ἰτρανότερον, καὶ καθαρώτερον, τοῦ νυμφίου· βλέπεις ἄπερ βλέπουσι, Θεοδώρα, Ἀγγέλων τὰ τάγματα. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἀγνή, Σωτῆρα κυήσασα, καὶ πανοικτίρμονα· οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου· πρὸς μετανοίας ὁδοῦς κατεύθυνον· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποιήσον· τῆς αὐτοῦ με, λύτρωσαι ἐνέδρας τε, Θεοτόκε, πιστῶν ἢ βοήθεια.

Τοῦ Ἁγίου. Ὅτι ἐποίησέ μοι.

Τρανότερον χωρήσας πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων τῆς σαρκός, τελεώτερον ὄρας τὸν σοὶ ποθούμενον Χριστόν, μάκαρ Αὐτόνομε.

Τελέσας σου τὸν δρόμον, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, ἐδέξω τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ.

Ανέτειλέ σοι φέγγος, ἀνεσπέρου διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδρακότι του φωτός, ἐπὶ γῆς Ἀρχιερεῦ, καὶ συνευφραίνῃ τῷ Χριστῷ, εἰς τῆς αἰῶνας αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προστασία, τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, τοὺς Θεοτόκον σε αἰεὶ, ὁμολογοῦντας Ἀγνή. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ὁσίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ σχῆμα διαμείψασα, κρυπτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδώρα, τρωθεῖσα Δεῖψ ἔρωτι· ὡ

Δαῦμα! πῶς τὴν ἄδικον, συκοφαντίαν ἤνεγκας, τὸν πτερνιστὴν τροπομένη, τῆς Εὔας Μήτηρ Ὁσία.

Τοῦ Ἁγίου. Τῶν μαθητῶν ὀρώντων σε.

Εν Ἱερουσαλὴμ ὡφθῆς κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν στεφανίων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδῶλων πλάνην πᾶσαν πατήσας, ἱερουργεῖς Αὐτόνομε, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξω.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εκ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄννης ἄνθος προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας ἐνθεοῦ, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρᾶς αἰεδίου, ἐμπιπλῶσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες ἀξίως, εὐφημήσωμεν ὡς οὐσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Τύπος Δεοπρεπῆς, τοῦ Δεῖου τοκετοῦ σου, Δεόφρον Ἄννα ὡφθη, τοῦ Ἀαρὼν ἡ ῥάβδος, ἀνίκητως ἐκπλαστήσασα.

Στίχ. Ἀκουσον Δύγατερ, καὶ ἴδε.

Οὔτε τὴν ὑλικὴν, οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, κηδεύσασα φορέσαι, προήγαγες ἐκ στείρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Νέον ὡς οὐρανόν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Λόγε, κατώκησας Δεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστόν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν-τε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἦ δὲ τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου Ἀκολουθία προέφαλται χθές.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἀθλήσις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Στίχοι.

Θύμα τραπέζῃ προτέθη τῇ σῇ Λόγε,
Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανῶν λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυκαιδεκάτῃ κατε-
λεύσθη.

Ὁ ὅς ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· καταλιπὼν δὲ
τὴν Ἰταλίαν, τὴν Βιθυνῶν κατέλαβε· καὶ διὰ τὸ
πολλοὺς διδάσκειν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἀναίρειται ὑπὸ
τῶν εἰδωλολατρῶν, ξύλοις καὶ λίθοις βληθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ-
τυρος Κουρνούτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Κλέους καταγνοῦς τοῦ παρόντος Κουρ-
νούτος,

Εἰφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέος.

Ὁ ὅτος, τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπάρχων γέννημα καὶ θρέμ-
μα, κατὰ τὸ χωρίον Σούρσαλον τηνικαῦτα διατρί-
βων, κατισχέθη ὑπὸ τῶν διωκτῶν· καὶ ἀχθείς Περινίῳ
τῷ ἡγεμόνι, μετὰ τὸ τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ διελέγξαι, τὴν
κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Τμηθείς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,

Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φερωνύμω.

Ὁ ὅς συλλαβόντες οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ὡς παρρησία τὸν Χρι-
στὸν κηρύττοντα, καὶ θυμῷ ἐκκαυθέντες, ἰσχυροῦ
ἀκάνθαις, ἐπαιον κατὰ κόρρησιν, τὴν πόλιν περιήγον δέ-
σμιον, ἔρριπτον αὐτὸν τῷ βυθῷ· ἀνασωθείς δὲ Δεῖα προ-
νοία, κλεῦσαι τοῦ Ἀρχοντος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατία.

Στίχ. Ἀσκητικοῖς ἰδρωσὶ συμμίξας ἄθλους,

Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Ὁ ὅτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐν πόλει τῶν
Γαλατῶν γεννηθείς καὶ τραφεῖς. Ἀντωνίου δὲ ταύ-
της τῆς πόλεως ἡγεμονεύειν λαχόντος, ἐπεὶ προσηγγίλη
τῷ Ἀρχοντι τὰ περὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅτι σὺν ἑτέροις τρι-
σαράκοντα, τῷ δεῖνι σπηλαίῳ τοῦ ὄρους προσμένων, θρη-
σκείει τὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐκρατήθη· καὶ βιαζόμενος
ὑποδείξει τοὺς λοιποὺς, οὐκ ἐπέισθη. Ὡς δὲ ἐμάλ्लεν ἤδη
παραστῆναι τῷ Ἀρχοντι, ἀνέκραξε μεγάλη τῇ φωνῇ πρὸς
τοὺς συνασκητὰς αὐτοῦ, Ὡς ἰδοὺ ἐγὼ κρατηθεὶς ἀπέρχο-
μαι μαρτυρήσων, μὴ προδοὺς ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ σπεύσατε
καταλαβεῖν με.

Ἦδη δὲ τούτου παραστάντος, Ἀντωνῖνος φησὶ πρὸς
αὐτόν· Πρόσελθε τῷ Θεῷ καὶ θύσον. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ
μακάριος εἶπεν· Ἄριστος ἡμῖν γίγονας σύμβουλος· οὐδὲ
γὰρ ἄλλο κρεῖττον ἡμῖν ἢ συμφέρον, ἀλλ' ἢ τὸ θανεῖν
ὑπὲρ εὐσεβοῦς, δι' ἧς ἀνατίθραμαι, πίστεως. Ἐπερωτᾶν
οὖν μὴ προσθεῖς ὁ δικάζων, κλίνην σιδηρᾶν λαύρῳ πυρὶ
ὑπανθρακωθῆναι προστάττει, καὶ ὑπτιον ἐν αὐτῇ τὸν Ἀ-
θλητὴν ἀπλωθῆναι. Πυρακτωθείσης οὖν τῆς κλίνης, ἄ-
γουσι τὸν Μάρτυρα· καὶ ὅς, ὄλον ἑαυτὸν σημειωσάμενος
τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, τῆς πεπυρακτωμένης κλίνης ἐπέβη·
Ἀγγελος δὲ Κυρίου τὴν φλόγα δροσίσας, ἀσλαβῆ τὸν Μάρ-
τυρα διεφύλαξε. Τούτου τὸν Ἀντωνῖνον ὑπερβαλλόντως ἐ-
ξέπληξεν.

Ἦρξάτο οὖν ἐρωτᾶν τὸν Ἅγιον· Τίς εἶ σὺ, ὅτι καὶ
τοῦ πυρὸς κατεκυρίευσας εὐκόλως; Πρὸς δὲ ὁ Μάρτυς·
Αἰτιουργὸς Θεοῦ, καὶ Ἰουλιανὸς ὀνομάζομαι. Καὶ ὁ Ἀν-

τωνῖνος· Γενήτορές σοι τίνας; Καὶ ὁ Ἅγιος· Γηραιά
φησι μήτηρ, τοῦ πατρὸς πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ
κελεύει τὴν τούτου μητέρα τάχει παραστῆναι· πρὸς ἣν
καὶ παραστᾶσαν λοξῷ τῷ ὄμματι ἀπιδῶν, Πείσον, ὦ
γυναῖ, τὸν σὸν κάκιστον τοκετόν, ὁ Ἀντωνῖνος ἐπαπειλού-
μενος ἔλεγε, λιθανωτὸν τῷ Θεῷ ἐπιθεῖναι· εἰδ' οὖν, ἀκό-
λαστοί σε παραλαβόντες, τὸ σὸν ἀσέμνως καθυβρίσουσι σώ-
μα. Ἡ δὲ γενναία μήτηρ· Καὶ ποία μοι καταδίκη, φη-
σὶν, ἀκουσίως μου περιϋβριζομένου τοῦ σώματος; τούτο
γὰρ ἐμοὶ καὶ γέρας καὶ στέφανος. Τούτοις ναρκήσας ὁ
τύραννος, τὴν μὲν μητέρα τοῦ Μάρτυρος ἀπολυθῆναι κε-
λεύει· ξίφει δὲ τὸν μακάριον τελειωθῆναι Ἰουλιανόν.

Τὸ ὄρος οὖν μετὰ τῶν δημίων καταλαβὼν ὁ Ἅγιος,
καὶ μικρὰν εὐχῆς ὠραν αἰτησάμενος, Εὐχαριστῶ σοι Κύ-
ριε, εἶπεν, ὅτι διετήρησάς με ἀκαταίσχυτον μέχρι τῆς
τοῦ αἵματός μου ἐκχύσεως. Παράσχου δὲ καὶ τοῖς χροῦν
ἐκ τῆς σοροῦ μου λαμβάνουσιν ἄφεσιν ἀμαρτημάτων, καὶ
παθῶν ἀποτροπὴν· μὴ ἐπέλθοι ἐπ' αὐτοῖς ληϊζομένων πε-
τεινῶν ἐπιφοίτησις, ἢ ἀκρίς; ἢ ἄλλη ἐπιφθορὸς λύμη,
καὶ δέξαι ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμά μου. Καὶ φωνὴ οὐρανό-
θεν ἐγένετο· Τὰς πύλας ὁ ἀγωνοθέτης ἀνέωξε, καὶ ὡς
νομίμως ἀγωνισάμενος εἰσελθε. Καὶ τῆς φωνῆς οἱ κε-
κρυμμένοι ἀκούσαντες τεσσαράκοντα, καταλαβόντες τὴν
ὑπώρειαν, ὡς εὖρον ἤδη τελειωθέντα τὸν Μάρτυρα, καὶ
αὐτοὶ παρευθὺς εἰς ἐπήκοον τῶν δημίων τὸν Χριστὸν ὠ-
μολόγησαν· οὗς καὶ δεσμεύσαντες, τῷ Ἀρχοντι προσήνεγ-
καν, εἰς ἑτέραν φυλαχθησομένους ἐρώτησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ Θεοδούλου· καὶ
μνήμη τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὠκεανὸς πυ-
ρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ὠκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν νοεῖ,

Ἐκὸς Ὠκεανὸν τὴν πυρὰν λελουμένον.

Ἰαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβυαῖς, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.



Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ
ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τῆς Ὑ-
ψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ·
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κορηλίου τοῦ Ἐ-
κατοντάρχου.



ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰ ἂν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, καταλιμπά-
νεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κορηλίου, καὶ ψάλλονται
τὰ λοιπὰ οὕτω — Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέραις. Μετὰ τὴν
συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Ἐγκαι-
νίων γ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ γ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινὸν
τῆς εδ'. Ὑψουμένου σου Δέσποτα (ζῆται ταῦτα
ἐκεῖ). Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν μνήμην τῶν Ἐγ-
καινίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσο-
δος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ

Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸν ἔγκαι-
νισμόν τελοῦντες. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεῖος Ση-
σαυρός. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων,
καὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ ἐξ ἔθους Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ
Ἀναστάσιμος, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ Προεόρτιος τοῦ
Σταυροῦ. Ἀπὸ γ'. Ὄδις, Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων.
Τοῦ μαρτυρίου τῆν Σκηνην. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ.
Ὁ Σταυρός σου Κύριε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐν
πίστει τὰ Ἐγκαίνια. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ
Ὀῖκος τὰ Ἀναστάσιμα, κτλ. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστά-
σιμον, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Ἐν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος·
καὶ, Μίσσον τῆς γῆς ὁ Κύριος· ἀπερ εἰσὶν ἅμα καὶ
τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τῶν
Ἐγκαινίων δ'· ἐν οἷς λέγομεν καὶ Στίχους τοὺς ἐξῆς.

Στίχ. α'. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον
σκηνώματος δόξης σου.

Στίχ. β'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μα-
κρότατα ἡμερῶν.

Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη,
Δοξολογία Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον, Σήμερον σωτηρία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.
Ἀπόστολος καὶ Ευαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώ-
σεως, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαι-
νίων γ'· καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

Τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Εγκαινία τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ κα-
λῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι'
Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν,
ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ἄς τινες ὑποληπτέον ταῖς ἐξ
ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ
πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ
ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς πα-
νηγυρίζομεν. Ὁ αὐτός.

Εγκαινίζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄν-
θρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς
πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ
θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν,
πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρώσιν μισήσαντες,
καὶ διὰ τῆτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα
φύγωμεν. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω
τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός, Ἀνατολίου.

Εθε πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χρι-
σέ, προαιώνιε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐ-
τὴν, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος
διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σέ τὸν δι' αὐτὴν
ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον·
εὐχαριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες·

Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ εἶτι
Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χριστὸς ἐπινεύσας σε, ταῖς εὐπαΐαις Κορνῆ-
λιε, καὶ ταῖς θείαις ἐντεύξεσιν, Ἄγγελόν
σοι Ἄγιον, ἀποστέλλει ὄλον, σέ φωταγωγῆντα·
καὶ Ἀποστόλων ἱερῶν, τὸν Κορυφαῖον ἀνακαι-
νίζοντα, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, σέ πανοικί
ἀξιάγαστε, καὶ μυοῦντα τὰ κρείττονα, τῆ τοῦ
Πνεύματος χάριτι.

Χρίσμα περικείμενος, ἱερωσύνης διέδραμες,
τὸ σωτήριον κήρυγμα, κηρύξαι τοῖς ἔθνε-
σιν, ἐκριζῶν τῆς πλάνης, ἀκαίνθας θεόφρον, καὶ
ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν
πνεύματι· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἰεράρχην
θεόληπτον, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, γεγηθότες
Κορνῆλιε.

Τρόποις σου χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ
ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες· θανῶν
δὲ καὶ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον
τάφον, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θαν-
μάτων, σοφῆ Κορνῆλιε, ἰώμενος τῆς κάμνοντας,
καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα, πονηρίας, ἐν Πνεύ-
ματι, τῷ Ἁγίῳ θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελεῖντες Κύ-
ριε, σέ τὸν τοῦ ἀγιασμοῦ δοτῆρα δοξαζο-
μεν, δεόμενοι ἀγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια
τῶν ψυχῶν, τῆ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφό-
ρων, ἀγαθῆ Παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ξύλον ἐφανερῶθη· σήμερον γένος Ἐ-
βραίων ἀπώλετο· σήμερον διὰ πεισῶν Βα-
σιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδαμ διὰ
τῆ ξύλης ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλης δαίμονες
ἔφριξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστη Σολομών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσια-
στηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλη-
σίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐ-
ρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος,
ὃν ὠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐ-
πιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευ-
χῆς, ἧς ὁ δούλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου,

Κεφ.
22.

πρὸς σὲ σήμερον· τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σε ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακοῦναι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακοῦσθαι τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ᾧ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσθαι εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσθαι αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 7. 19.

Ο Θεὸς τῆ σοφίας ἐθεμελίωσε τὴν γῆν· ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ, ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύει δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρῦνῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἐννοίαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἢ περὶ σῶ τραχίλω· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σε· ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας ταῖς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκόπη. Ἐὰν γὰρ κἄθῃ, ἀφοβος ἔσθαι· εἰάν δὲ καθευδῆς, ἠδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμαῖς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὃ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐραΐσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὖ παιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχη ἢ χεὶρ σε βοηθεῖν. Μὴ εἶπῃς· Ἐπανελθῶν ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἢ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα, καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδῃ, μηδὲ ζήλου ταῖς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεῖ. Κατὰρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8. 1.

Η σοφία ὑποδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτά. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλῆ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγῃσα· Ὁς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φαίγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίστε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε

σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀταμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχαι τῷ ἀσεβεῖ, μωλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγγε κακοὺς, ἵνα μὴ μωσῶσῃ σε· ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή ἀγίων συνέσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τέτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἢ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὃ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περτειχισμα· δι' οὗ ἐξηφαίνεται, ἢ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἢ δυνάμεις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὃ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὃ καταράσσων ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμις· ἡμῶν ἢ βοήθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὃ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἢ τῆς δυνάμεως, ὑψ' ἧς ποιμαίνομεθα· ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἀγγελοὶ· Χριστὸ θεία δόξα, τῆ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός, ἢ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὃ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθοράν πεσόντας, Σταυρὸ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἢ φθορὰ καὶ ἐξήνησεν, ἢ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορθῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σε, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρῶμενοι πλυσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τέλθοντες, τῆ παντέρου ναῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τῆτον, καὶ τελειώσαντα τῆ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐ-

τῷ ἱεουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μουσικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντης Δυσίας· ἀντιδιδόντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων καθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Θεῖος Δησαυρός ἐν γῆ κρυπτόμενος, τῆ Ζωοδότου ὁ Σταυρός, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθῶς πίσει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμῶν πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, σπιδῆ μεγίστη, ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τῆ Ἁγίᾳ σκηνώματος τῆς δόξης σὺ Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένης σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησά ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τῆς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνη φιλόανθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον ἀνεκρίνισε Πνεύματι θεῷ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογ., Κάθισμα ὁμοιον.

Ε'ὄρτιος σήμερον τῶν Ἑγκαινίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς, καὶ προτρέπεται, πάντα ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότη, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, ἄσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῆ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Γερμανοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι- νίκιον ἄσω μελωδήμα.

Αγγέλου οὐρανῆ, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεσθω, ὁ πανάγιος Σταυρός, προέρχεται ἡμᾶς, ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένου, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Βαδίζειν εὐσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυναμώσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τοὺς πιστῶς προσκυνούντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδία καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὄρωντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξαζόντες. Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληροχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίσει τὸν τόκον σου.

Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Οὐ σὺλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσας· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, ἐράνον κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεισι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τῆ Πατρὸς βελήματι, ἐκ θεῆ Πνεύματος, τὸν τῆ θεῆ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μελπῶ μάκαρ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θεῖαν κοίμησιν, καὶ ὑπέρλαμπρον μνήμην, καὶ ἱεράν

πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς εὐχαῖς σου φώτισον, Ἰσράρχα Θεομακάριστε.

Ωφθης καὶ πρὸ τελείας, σοφὴ μυήσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχολάζων πανόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Νόμους τοὺς σωτηρίου, σαφῶς ἐξέμαθες, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύσεσι, τοῦ Δεσπότου Μάκαρ μυήσαντος.

Θεοτοκίον.

Θέλγεις πιζῶν καρδίας, αἰεὶ δοξάζειν σε, ἀκορέστῳ ἐφέσει, Θεογεννητορ Δείσποινα· δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν βροτῶν κηύσασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλῆτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τε Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Εν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες Πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς, Σταυροῦ αἰίζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται, ἐπὶ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιζῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτῃ πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἀμαρτίας τὰς σειρὰς, ἀγνή Παρθένε διάρρηξον· σῶσόν με κηύσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ηγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγαγες ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ανεδείξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεῶ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Settembre.

11

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ κήξας ἐπ' οὐδενός.

Αγίε τὸν φωτισμὸν, μετέλαβες Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην εἰσεδέξω πανοικί, τοῦ θείου Κορυφαίου, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Υψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκαμος, καὶ καρποὺς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν τῶν διδαγμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν θαυματίων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ Ἰσράρχα Κορνήλιε.

Μεγίστης ἀξιώθεις, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδραμες κηρύττων πανταχῶ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον· δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγώμενοι, σκότους ἀγνωσίας ἐρρύσθημεν.

Θεοτοκίον.

Αγνείας φωτειδές, γεγένησαι σκηνώμα, καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἀνθρώπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, ἄφθορε βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, τῇ πίστει καταφυγόντες δαυϊτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἠμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλαμπῶν, τὰς τοῦ σκότους φαλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντάς· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Απαρχὴν ἀγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζοντα αὐτὴν, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσιν, Ἱερομύσα θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαινία, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τοῦ οἴκου σου ἄχραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σέ θεοτόκε, αἰτούμεν σε τῷ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Δὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἕστης, καὶ ἐτάκησαν

» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόανθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ἕμνησις.

Ηλιόμορφος ὁρώμενος προσκυνεῖται, ὑπὸ πι-
στῶν ἀνθρώπων, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου·
ὄν κατασπαζόμενοι, ψυχαῖς φωτιζόμεθα.

Θεὸς Κύριος σαρκίμενος ἐπεφάνη, καὶ ὑψώ-
θεις ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας,
φωτίζει ἐκάστοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενος.

Ιλασμόν ἡμῖν καὶ ἄφεισιν τῶν πταισμάτων,
Λόγε Θεῷ παράσχου, τοῖς πιστῶς προσκυνῶ-
σι, σήμερον προκείμενον, Σταυρὸν σε τὸν τίμιον.
Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς Πατρώους ὁ Λόγος κόλπου,
σὲ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλήθη ὡς βρέ-
φος, δέλων ἀναπλαῖσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν δύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ
τῷ σῶ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωφόρου, αἵ-
ματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κα-
τιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δό-
ξαν τῆ προσώπῃ αὐτῆ, συμφώνως κραυγάζουσι·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκ-
λεκτοῦ λαοῦ σε τὸ πολύτιμον μύρον, σή-
μερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τῆ Πνεύματος, χάριν
ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ
τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὄθεν
ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει
ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, ἥλιος
ὡσπερ φωταυγῆς, τὴν γῆν ἐπῆλθες Κορ-
νήλιε, ἀποδιώκων τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας
πανεύφημε.

Ως μέγας ποταμὸς ἐκπεπόρευσαι, ἅπαν τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς, ἀρδεύων θείαις διδάγ-
μασι, καὶ τὰ ζιζάνια πνίγων, τὰ τῆς πολυθείας
Κορνῆλιε.

Νεκρὸς παντὶ τῷ κόσμῳ γενόμενος, τοῦ νε-
κρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θείαν ἐγερσιν ἅπα-
σι, τοῖς ἐκ παθῶν νεκρωθεῖσι, διήγγειλας παμ-
μάκαρ Κορνῆλιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίας καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς τοῦ Πατρὸς
ὑπερφυῶς, ἀγνή Παρθένε γεγένησαι· δι-
ὅτι ἡμεῖς τῆς κακίας, γυνὴ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυ-
τρώθημεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ εἶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπειψον ἡ-
» μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμά-
» των, λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν
» δωρούμενος.

Κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς φθοροποιῶν,
τῆς σε τιμώντας, καὶ ἀσπαζόμενης τίμει
Σταυρὲ, ἀγίου πάθους, ἀγιώτατον σύμβολον.

Λελαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας καὶ ψυ-
χῆς, καλῶν ἰδέαις, προσέλθωμεν πιστοί·
καὶ τὸ σεπτὸν καὶ θείον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ
προσκυνήσωμεν.

Μερόσας γλυκαίνει πρότερον, τὰ ὕδατα Μω-
σῆς, σημαίνων ξύλῳ, σε τίμει Σταυρὲ, δι-
οὐ γλυκασμὸν σωτηριῶδη, τοῖς βροτοῖς ἐναπέ-
σταξας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν
ἰσῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, πανάχραντε Κόρη,
σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀνα-
πλάσαντα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ παλαί ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑ-
πέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσῆ διαγραφῶν
Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας· σὺ
τάξεις οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας,
συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ
ἄγιστε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χρι-
στὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σε ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
Σωτηρίας, Θεόνυμφε κερκτῆμεθα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, κωφοῖς
ξοάνοις ἱερομίστα, σέβας οὐ προσένημας,
ὑπὸ μαιφόνων, ἀνθρώπων συνωθούμενος.

Υψιστον ἀόρατον, Θεὸν Κορνῆλιε, ἐν ἐκτε-
νεῖα ἐπεκαλέσω, καὶ ναὸν ἠδάφισας, βδε-
λυκτῶν ξοάνων, μεγάλως θαυμαζόμενος.

Τὸ τοῦ Παντοκράτορος, φυλάττων πρόσταγ-
μα, ἐφυλακίσθης, δεσμὰ ὑπέστης· καὶ δεσ-
μῶν ἀπέλυσας, τῆς κακοπιστίας, τοὺς ἀφρονάς
θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ομβρησὸν μοι Παναγνε, πταισμάτων ἄφε-
σιν, ἐπίσκεψαι με τὸν ἀσθενοῦντα, καὶ
κλυδωνιζόμενον, συμφοραῖς τοῦ βίου, καὶ πά-
θεισι τοῦ σώματος.

Προεόρτιος. Ὡδή 5. Ὁ Εἰρμός.

Η λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Ν υγίς ἐπὶ σοὶ πλευρὰν ὁ Κτίστης, Σταυρὲ θελουσίως, ἀναρτώμενος, αἷμα καὶ ὕδωρ ἀποκενοί· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πιστῶς σε ἀσπαζόμενοι.

Ε ὕλον ζωοδώρητον Κυρίῳ, πηγὴ ἀθανασίας, ἀπολύτρωσις παντὸς τοῦ κόσμου, σῶζε ἡμᾶς, τῆς ἀσπαζομένης σε, ὡς φρυγὸν ἡμῶν σωτήριον.

Ο πλον ἡμῖν ἀρρήκτον ἐδόθη, δι' οὗ νικῶμεν πάσας, ταῖς ἐνέδρας τῶν ἀντικειμένων, Δαίε Σταυρὲ, οἱ ψυχῆς εὐθύτητι, ἱερώς σε ἀσπαζόμενοι. Θεοτοκίον.

Α γιος ναὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπεπαυμένη, ἐχηματίσας Θεογεννήτορ· ὅθεν ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ἀγιάζεις Μητροπάρθενε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τ οῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξε, ἐκ δουλείας, μίσητομημένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φ ρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Ο ὕψαμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπρσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ω σαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυματίων καινότερον! ὅτι Παρθένοσ ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησε.

Τοῦ Ἁγίου. Μαινομένην κλιδῶνι.

Κ αθαρώς ποιούμενος, ταῖς εὐχάς σου, Ἄγγελον Θεοῦ, φανερώς τεθείασαι μουντάσε, τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Λ αμπρυνθίς τῷ πνεύματι, φωτοβόλος, γέγονας ἀστήρ, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰ πέρατα, φωταγωγῶν ἱερομύστα Κορνήλιε.

Ε πιγίς τὸν Κύριον, ὁ τῆ πλάνῃ, πρῶν σκοτισθείς, ἀνανεύει Μαίκαρ τῆ ἐντεύξει σου, καὶ πανοικί, Δεῖαν εἰσδέχεται καθαρσιν. Θεοτοκίον.

Ο τῆς δόξης Κυρίας, ἐξ αἱμάτων σου παρθενηκῶν, ἐσαρκώθη μόνος ὡς ἐπίσταται, Ἡσυχία, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο ὕρανὸς πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγούσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Ἔττον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Ε πιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδριῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτοκ ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βρωμέν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Στίχοι.

Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,
Ἐγκαινίσι σοι τὸν τάφοκ τιμᾶ Δόγε.

Τύχη ἀναστάσεως τρισκαίδεκάτη καινισμῶ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Στίχ. Ζιωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,
Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἐθνῶν Χριστέ μου.

Ο ὅτος ἐν τοῖς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ἐπῆρξεν· ὁ δὲ, βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἄγγελον προτρεπόμενον αὐτῷ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλίσσασθαι, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενόμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνελλυθῶσι καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχήσας τε, καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκέψεως πάσιως ἐγγερίξει· ἦν εὐρὼν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, καὶ αὐτόν τὸν Ἀρχοντα Δημητρίου, πανοικί τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, Στρατίωνος, Σελεύκου, Μακροβίου, Γορδιανοῦ, Ζωτικῶ, Ἡλεῖ, Λουκιανοῦ, καὶ Οὐαλεριανοῦ.

Ε ἔν τῇ Ἀλεξανδρίῳ Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίδου Διακόνου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δι' αὐτόν Λεόντιος, καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλιατῆ τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σελεύκος, Οὐαλεριανὸς, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός· Στρατίων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ ὁ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος, καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ πλείστας βασάνους, δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρίφθησαν· καὶ τὰ εὐτῶν λείψανα τῇ ἐρητῇ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῆ

καλύψαι προσέταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατία Σίλευκος, Μακρόβιος, καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκείσε Ἄρχοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θηρίοις βορὰ ἐξετέθησαν, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας Ἄρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν Ἄγιον Στράτωνα, ἐκατέρας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς προσέδησε· καὶ ἀθρόου κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διεμερίσαντο τὸν Ἄγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ζωτικὸς, Ἡλεῖ, καὶ ὁ Λουκιανός, κατὰ τὴν Τομιῶν πόλιν, προστάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανός, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἁγίων θρηνηθῶν, ἐτελειώθη. Ἠθλήσαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν ἔτει 315.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαιγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι ἐν ταῖς εὐλογίαις, τῶν παιδῶν ὁ Ἰακώβ, σὲ προδιεχάραττε τίμιε Σταυρέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε νῦν προσκυνοῦντες πάντοτε, φωτισμὸν ἀρυόμεθα.

Ράβδω σε προικονίζεις, θεῖος παλαι Μωϋσῆς, Σταυρέ, τέμνων θάλασσαν· ἡμεῖς δὲ σε νῦν προσκυνοῦντες, παθῶν ἀβρόχως πέλαγος, γαλεπὸν περαιούμεθα.

Στόματί σε καὶ καρδίᾳ, πανσεβάσμιε Σταυρέ, νῦν περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμὸν τὴν ὑγίαν, τὴν σωτηρίαν πάντοτε, ἀπαντλοῦμεν φυγῆς τε καὶ σώματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, καθικετευόντων σε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τὴν παίμνην σου.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδειχθή ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν πασταδί ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἶ ἐκβοῶντες, τῆς δόξης ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,

θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ὑπερψούμενος.

Σὺ ἐθνῶν γεγένησαι, ἀπαρχὴ Κορνήλιε· πρῶτος γὰρ τὸ Βάπτισμα, ἐδέξω τὸ ἅγιον, καὶ Πνεύματος τὴν χάριν, ὡς τὸ πρὶν οἱ θρηγόροι.

Μέγιστα τεράστια, τελῶν θεία χάριτι, πρὸς πίστιν ἐζώγησας, τοὺς παλαί κακόφρονας, διδάξας ἀναμέλπειν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ γῇ κρυπτόμενος, καὶ βιάτῳ σκεπόμενος, θείαις εἰσηγήσεσι, σοφὴ πεφανέρωσαι, θαυμάτων βρύων χάριν, καὶ νοσήματα διώκων.

Λύρα μελωδήσασα, δόγματα σωτήρια, καὶ πάντων Κορνήλιε, ψυχὰς ἐνδύνουσα, ἐδείχθης ἀναμέλπων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Πάντες τρισυπέστατον, μονάδα δοξάσωμεν, Πατέρα προἀναρχον, Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ Πνεῦμα μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ωφθης τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσασα, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Παρθένε πανάμωμε· διό σε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**υτρωτὰ τῆ παντὸς Παντοδύναμε, τὴς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸ σωτήριον ὄπλον καὶ ἀρρήκτον, τῶν πιεθῶν τὴν ἐτοίμην βοήθειαν, τὴν κραταιὰν ἀντίληψιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, νῦν προσκυνοῦμεν, κατενώπιον πάντων προκείμενον.

Υψηλῶς ἐπὶ ξύλι ἀνήρτησεν, ἐγκαρσίως τὸν ὄφιν ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋσῆς προγράφων σε, πανσεβάσμιον ξύλον· δι' οὗ τῆς βλάβης, νοσητῶν ἐκλυτρούμεθα ὄφρων.

Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πέφυκας, φωτόδοτα Σταυρέ πανσεβάσμιε· σὲ γὰρ περιπτυσσόμενοι, τὰς ἀρχὰς τε τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, ἐκτρεπόμεθα θεία δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνήν καὶ Παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἀναρχον Λόγον καὶ ἀκτιστον, ὑπερφωῶς κηύσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ἀναβοῶντες· Εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Τῶν Ἐγκαινίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Σήμερον χιτῶνα νοσητῶν, τὸν ἀνωθεν ὑφαπτόν, ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὡσπερ νύμφη ἐστολίσασατο, καὶ τοὺς οἰκείους

συγκαλεῖ πρὸς εὐφροσύνην λαὸς, εἰς τὸ μέλπειν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δευτέρος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε,
Παράδεισον νοητὸν, τὴν νεὰν ταύτην σκη-
νὴν, φέρουσαν κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ
ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον τοῖς ψάλλουσιν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Τριαδικόν.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἁ-
γιον μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχον ἄτμη-
τον, ὁμοούσιον ἀσύγγυτον, ἐν ὑποστάσει τρισὶ
σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῷ· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδικαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Μόνον ἐκ ψυχῆς, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, Θεὸν
ἐξεζήτησας, νοὸς εὐθύτητι· ὅθεν ἐγένου,
ἀπαρχὴ Θεοφόρε, τῶν ἐθνῶν τιμία, καὶ Πνεύ-
ματος δοχεῖον.

Ανθρακι τῶν σῶν, Μάικαρ ἐμπύρων λόγων,
τὴν ὄλην κατέφλεξας, τῆς ματαιότητος·
ὅθεν πρὸς φέγγος, ἀνέσπερον μετέβης, πάντας
καταυγαζῶν, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντάς.

Κλῆρος καὶ μερίς, καὶ βοηθὸς καὶ ῥύστης,
ἰσχὺς τε καὶ ὑμνησις, καὶ φῶς σοι γέγονε,
Λόγος ὁ πάντα, καλῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, καὶ
χειραγωγία, Κορνήλιε Θεόφρον. Τριαδικόν.

Αγίε Πατὴρ, Ἁγίε Λόγε Πνεῦμα, παναγία
ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε, σῶζε τὸς πόθῳ,
ὑμνοῦντάς σου τὸ κράτος, καὶ τὴν βασιλείαν,
καὶ τὴν μεγαλωσύνην. Θεοτοκίον.

Ρᾶνον ἐφ' ἡμᾶς, τὰ σὰ ἐλέη Κόρη, συνήθως
καὶ αἴτησαι, ἀγνή συγχώρησιν, πάντων
πταισμάτων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, ἐξ ἀπροσε-
ξίας, ἡμῖν ἐπισυμβάντων.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Χριστὸς ἐπὶ σοὶ ἀνηρτημένος, τὸν κόσμον
ἀνύψωσε πεσόντα, εἰς βυθὸν ἀπωλείας
ὀληθῶς, Σταυρὲ Κυρίου· ὅθεν σὲ πόθῳ, νῦν προ-
σκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν.

Ψυχὰς ἀγνισθῶμεν καὶ καρδίαις, καλῶν ἐπι-
μόναις ἐργασίαις, καὶ προκειμένῳ μέσον,

τὸ σωτήριον ὀρώντες τοῦ Σταυροῦ ξύλον, πίσει
καὶ πόθῳ, Θεοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Ως ἥλιος μέγας ταῖς ἀκτίσι, ταῖς σαῖς κα-
ταυγαζεῖς τοὺς ἐν σκότει, καὶ τοὺς δαίμο-
νας φλέγεις, ὠραιότατε Σταυρὲ· ὅθεν φώτισον
πάντας, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε·
Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ Δείῳ, φωτὲς οἰκη-
τήριον Παρθένε, τῶν παθῶν με τὸ σκότος,
καὶ τῶν ἠδονῶν τὴν βαθυτάτην ὄντως νύκτα,
Θεοκυητορ, παναγία ἀπελαύνουσα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρᾶ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέοις ὀμ-
μασι νοός, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς,
τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον
λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ νύμφη, τοῦ Βασιλέως
τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς,
τοῦ σου νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ
σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ
σε παράσχου· ἄλλον γὰρ σὺκ οἶδεν, εἰ μὴ
σὲ, τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν φιλήνθρωπε, πᾶσαι
ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπγγνώσει μεγαλύνουσα·
Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τῆ Βασιλέως
τῆ μεγάλου· ὅτι διὰ σὲ τῆς κἀτάρας, τῆς
Εὐσας πάντες Ἁγνή ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν
εὐράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἡσαΐα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν, Ἐκκλησία πᾶσα συγκροτεῖ,
τῇ μνήμῃ σου τῇ σεπτῇ, Κήρυξ τῆ Χριστῆ·
σὺ γὰρ ἰσοστάσιος, τῶν Ἁγίων ὠφθης μαθητῶν,
Πνεῦμα τὸ Ἁγιον, ὡς ἐπεινοὶ κληρωσαίμενος.

Ωραιώθης δόγμασιν, εὐσεβείας ὡς ἱεουργός·
ἐξωμοιώθης Θεοῦ, Δείοις λειτουργοῖς· πη-
γαζεῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων Μάικαρ ποταμούς,
παύων νοσήματα, τῶν ἀνθρώπων ἰσρώτατε.

Στολισθεὶς ἰμάτιον, σωτηρίῳ ὅπερ ὁ Χριστὸς,
ἐξύφανε σαρκωθείς, νῦν περιχαρῶς, τὰ ἄνω
βασιλεια, περιπολεῖς βλέπων καθαρῶς, κάλλος
ἀμήχανον, τοῦ νυμφίου Ἀξιάγαστε.

Η τιμία θήκη σου, ὡσπερ κρήνη βρῖσι ταῖς
πιστοῖς, ἰάματα δαψιλῶς, καὶ ἀποσοβεῖ,
Κορνήλιε πνεύματα, τὰ πονηρὰ, καὶ φωταγω-
γεῖ, πάντων τὰ ὄμματα, τῶν ἐν πίστει εὐφη-
μούντων σε. Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι αἴτησαι, ἡ τεκοῦσα φῶς πρὸ ἐκ-
φωτός, ἐκλαύψαν τὸν σκῆμασιν πόθῳ.
ἀπ' ἐμοῦ, ἐναποδιώκουσα, καὶ πειρασμῶν ἀπὸ

τῶν ἡδονῶν, ἀχραντε Δέσποινα, προστασία ἀκαταίσχυντε.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθείς ἐκουσίως, ἐπὶ Σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· τάφῳ δὲ ζωοδόχῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὐ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσωμάτοις Τάξεται, τὰ ἐγκαίνια πάντες.

Ἐτερον, ὁμοιον.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκωθείς ἐκουσίως, εἰς ἀνακαινισμὸν κόσμου· τάφῳ κατατεθείς δὲ, τριήμερος ἐγήγερται, καὶ ζωῆς ἀρράβωνα, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἐγερσιν, ἧς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Θεοῦ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ Χαῖρε Παρθένη· χαῖρε ἀρᾶς ἢ λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας· χαῖρε δι' ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἢ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ σου· χαῖρε δι' ἧς, ὑπ' Ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανύμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, παιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ δεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυσταίνει ρεῖθρα χάριτος· θαυματῶν βρῦει τὰ ναίματα· καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστευι μέλπουσιν.

Ηστράψεν ἡ ἀνώθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωοφόρον δεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς αἰαλαξώμεν, ὅπως ἴλεων εὐρώμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψώμεθα, προκατιδεῖν ἐφίεμενοι, τοῦ Σταυροῦ σινηπτον ἁγίου, ψυχᾶς προκαθαρώμεθα, πᾶστράφθωμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθώμεν, καὶ ἐκ δυνάμει δεῖκῃ, καταυγασθέντες Χριστῶν ὑμνήσωμεν, τῷ ἔξυλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμοῦ παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γαλαίρουμα, καὶ θαυμάσιον αὐτὸν μέλπουσιν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εγκαινίζου ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τῆτον τὸν οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε· τῆτον τὸν οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιαζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζῶων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ ἠδύοκησας Σωτῆρ τῆς τύπης μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπόζων, τὰ πάντα ἀγιαζεις τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρόν τῳ αἵματι, τῆς ἀχραντοῦ καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Πρὸς σεαυτὸν ἐπαναίγε ἀνθρώπε· γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σε, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινὰ. Τοῦτο τῇ Ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμάται ἢ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιόν σου εἰσῆλθον, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξόμενος, καὶ τῷ καλῷ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεισίμοις ἡμῶν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' ὀκτεῖρησον μόνε Μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου· καὶ ἀνίστασθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Δευτερίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κοινωνῶν, Ὡδὴ γ' καὶ 5.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει .

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν .

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους .

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου .

Ἀλληλουῖα . Ἦχος α΄. Οἱ Δεμέλια αὐτοῦ .

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη .

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον .

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας .

Ζήτηε Ἰουνίῳ κ.δ΄.

Κοινωνικόν .

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τὸ πον σκηνώματος δόξης σου .

ΤΗ·ΙΔ΄· ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ .

Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ .

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐάν τύχη ἡ παρούσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιῶν φαίνεται, οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ .

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια .

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι .

Υψουμένου σου Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνανύψωσας, τῷ Ἀδὰμ τὴν ἔκπτωτον, φύσιν ἅπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον, Σταυρόν σου φιλόνηρωπε, τὴν ἐξ ὑψους σου ἰσχύν, ἐξαιτούμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὑψιστε, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τὴν σεπτὴν τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σοῦ Σταυροῦ Δεῖαν Ὑψωσιν .

Δίς :

Ψαλμικῶς νυνὶ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέσποτα, ἐνθα πόδες ἕστησαν, σὺ οἱ ἄχραντοι, σήμερον πόθῳ ὑψούμενον, Σταυρόν σου τὸν τιμίον· καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς, δυσωποῦμέν σε κράζοντες· Πάντας Ὑψιστε, τῷ Σταυρῷ σε τῷ Δείῳ ἀγιάσας, σῆς ἀφάτου εὐσπλαγχνίας, μετόχους δεῖξον καὶ χάριτος .

Ὡς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχητον, καὶ ὡς σκῆπτρον ἐνθεον, προσκυνούμεν σου, Σταυρόν Χριστέ τὸν πανάγιον, διὸ οὗ κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδὰμ· γηγενῶν τὰ ουστήματα, τοῦτον ἄσμασιν, εὐφημοῦν-

τες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτου, Δεῖαν Ὑψωσιν τελοῦντες, τὸν ἱλασμόν ἐξαιτούμεθα .

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σύμου σκέπη κραταῖα, ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγιάσον με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε .

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ .

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος .

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν .

Ξύλον τὰ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δὲ ἀγαθότητα .

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν .

Χαίροις τὸ τῶν Πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τῷ Κυρίου, διὸ οὐ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν .

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον .

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου .

Καὶ Ἀπόλυσις .

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ .

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμόν, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον· εἰδὲ μὴ, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εὐθύς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα . Ἰστώμεν δὲ Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτὰ .

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι .

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν πρότρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσθε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεῦσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, διὸ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν .

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροποῦμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον, Σταυρέ τίμιε, τῶν Πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα,

Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὀσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἀκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος, δεῖω νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, καταλισθήσαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ χεῖλεσι, πῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψῆστε βρωῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτῆ προσκυνήσατε, δεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδάμ ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτώμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσματος. Αἷματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφους ἀποπλύνεται· καὶ κἀτάρα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκη τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λύσαι πάθη τοῦ κατακριτοῦ. Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῆ οικονομίᾳ, δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξάδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 22. **Ε**ξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θάλασσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερράν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερράς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνο, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἴγυπτιοῖς, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν

ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγή υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἔστιν ἀναμέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινά.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11. **Υ**ἰε, μὴ ἐλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύθῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· ἐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωσός ἔστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἀξίον αὐτῆς ἔστι. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ξύλον ζωῆς ἔστι πᾶσι τοῖς ἀντήχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλήμ διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Ταῖ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τινὲς σοὶ οὐ δουλεύσουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Διβαίου πρὸς σέ ἦξει, ἐν κυπαρίσσω καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδαικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παρωξυναντές σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιών τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε καταλελειμμένην, καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θῆσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γαλαθῶν, καὶ πλοῦτον βασιλείων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελ. Ἦχος α'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιόφθογγος ῥήσις τοῦ Δαυὶδ πέρασ εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς,

τὰ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνῶμεν ἡ ποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπίζοντες σικᾶ, πανοκτίρμον βοῶμεν σοι· Σημειώθῃτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τῆ ὀρθοδόξῃ λαῖ σὲ τὸ κέρας, τῇ τῆ τμηίου Σταυροῦ σε ἀνυψώσῃ, Χριστέ, πολυεὐε.

Ὁ αὐτός.

Τὰ φυτευθὲν ἐν Κρανίου τόπῳ· ξυλὸν τῆς ὄντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ τῶν αἰῶνων Βασιλεὺς, ἐν μέσῳ τῆς γῆς, ὑψούμενον σήμερον, ἀγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἐγκαινίζεται τῆς Ἀναστάσεως ὁ οἶκος· ἀγγάλλονται Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, καὶ εὐφραίνονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, δαυϊτικῶς βοῶντες καὶ λέγοντες· Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὰ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Πρατυπῶν τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ, ὁ πατριάρχης Ἰακώβ, τοῖς ἐγγόνοις τὴν εὐλογίαν χαρίζομενος, ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλάξ τὰς χεῖρας ἐπέθηκε τοῦτον δὲ Σωτῆρ ἡμεῖς σήμερον ἀνυψῶντες κραυγαζόμεν· Δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ τὸ νίκος, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Θεῖος Διπασυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τῆ Ζωσδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νεκρῶν· ὃν γεγηθῶς πίσει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμῶν πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, σπευδῆ μεγίστη ἐκ γῆς λαχόντων ἀνέφηνας, εἰς κόσμῳ λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Η τῶν χειρῶν ἐναλλαγὴ τῆ Πατριάρχῃ Ἰακώβ, ἐπ' εὐλογία τῶν τέκνων, τὸ κραταῖον τοῦ Σταυροῦ σου προεδήλωσε σύμβολον· ὃν περ ἡμεῖς κατέχοντες ἀρράγες φυλακτῆριον, τὴν τῶν δαιμόνων πανθενῶς ἐκδιώκομεν φαλαγγα· καὶ τοῦ Βελίαρ ἐν αὐτῷ τὴν ἀφρὺν καταβαλόντες, τοῦ ἐχθίστου Ἀμαλήκ τροπούμεθα τὴν πακᾶλεθρον δύναμιν. Αὐτὸν καὶ νῦν ἀνυψούμενον, εὐσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ, εἰς ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν· Κύριε ἐλέησον, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς· οἴκτειρον τῷ τῶν χειρῶν σου ἀγαθῆ, σοφὸν δημιουργήμα.

Ὁ αὐτός. Λεόντος Δεσπότητος.

Σύμου σκέπη κραταῖα ὑπάρχεις, ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ἀγιάσον με τῇ δυνά-

μει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἦχος δ'.

Κροτύσωμεν σήμερον ἀσματικὴν πανήγυριν, καὶ ψαῖδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ τῇ γλώττῃ τρακῶς βοήσωμεν· Ὁ δὲ ἡμᾶς Χριστέ, κρίσιν καταδεξάμενος, καὶ ἐμπτυσμῶς καὶ μάστιγας, καὶ τὸ κροκκινὸν περιβαλλόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ἀνελθὼν· ὃν ἰδὼν ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, τὸ φέγγος ἀπέκρυψαν, καὶ τῷ φόβῳ γῆ ἐσειετο, καὶ τῆ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη διχῶς· αὐτὸς καὶ νῦν δώρησαι τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, ἡμῖν φρουρὸν καὶ φυλακα, καὶ ἐλατήρια τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι, βοῶμεν αὐτῷ· Σῶσον ἡμᾶς Σταυρε τῇ δυνάμει σου· ἀγιάσον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, τίμιε Σταυρε, καὶ κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου· ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Φωτολαμπῆς ἀστέρων τύπος, προεδείκνυε Σταυρε, τρόπαιον νίκης εὐσεβεῖ ἀνακτῷ πάντῳ· οὗ ἡ μήτηρ Ἑλένη ἀνευραμένη, κοσμοφανῆ πεποιήκε· καὶ σὲ σήμερον ἀνυψῶντες τῶν πιστῶν αἱ χρεῖαι, κραυγαζόμεν· Φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλλάμψει σου, Σταυρε ζωηφόρε· ἀγιάσον ἡμᾶς τῇ ἰσχυί σου, πανσέβασε Σταυρε· καὶ κρατυνον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὑψούμενος πρὸς παρατάξιν ἐχθρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τῆ τιμῆ Σταυρῷ Χριστέ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυρῷ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυεν ὁ λαός· νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται, σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται· σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γεηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τῆ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· διὸ οὐ ἐξηφάνισται, ἢ φθορᾷ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνα. Ὁπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλῶ-

πισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρημένος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσω ἐχθροῦς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε ἡμῶν ἡ βοήθεια. Βασιλεῶν κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἡ τῆς δυναμείας, ὑφ' ἧς ποιμαίνομεθα· ὁ πλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσι Ἄγγελοι· Χριστοῦ δεῖα δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενῶν τῶν ἰατρὸς, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροταὶ ἐδεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβηται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνούμεν, ἀρῶμενοι πλησίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ον περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπῶσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διτάξατο, τίμιον Σταυρόν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶντες χεῖλεσιν ἀναξίσις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῶντες βοῶμέν σοι· Κύριε, σὸν τῷ Ληστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐκ τριτοῦ, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνῶμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλωθῆς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραθείσον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πιστεὶ προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε.

Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ἔθλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ δεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπήνεσε τράνω· ἐδείξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προστάχθην.

Προδιετύπου μυστικῶς παλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σαυροφανῶς Σωτήρ με· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροῦς, ἀνεῖλεν, ἀνθίσταμένους σοὶ τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκοτίσται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὄρων, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Τοῦ Ευαγγελίου. Το, Ἀνάστασιν Χριστοῦ δεασάμενοι, ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ Εἰορτὴ τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Ν'. Εἶτα, Δόξα, Ἦχος β'.

Σύμου σκέπη κραταίᾳ ὑπάρχεις, ὁ τριμῆρης Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυναμεί σου, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ τῷ Χριστῷ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χεμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, ὀκνημένης ἀσφάλεια, νοσηντῶν ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τὴν δετὴν ἀκροστιχίδα φέρει.

Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεῦγομαι.

Μοῖσμα τοῦ Κυρίου Κοσμά.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ταυροῦν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
• πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπισβεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς
• ἄρμασι, κροτήσας ἠνάσταν, ἐπ' αὐρῶν διαγράψας,
• τὸ ἀπύκντον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἀσπῶμέν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν τύπον παλαιῶν Μωϋσῆς, τοῦ ἀχράντου παύου, ἐν ἑαυτῷ προέφησε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμέναις τρόποιον, παλαίμας ἡγείρε, τὸ κράτος διαλέσας, Ἀμαλὴν τοῦ πανώλους διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ανέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στηλῆς ἄκος, φθοροποιῆ λυτήριον, καὶ ἰσοβόλου δῆγματος καὶ ξυλῷ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσεδήσεν, ἐγκαρσίον ἐν τούτῳ, Δριαμβεύσας τὸ πῆμα διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Υπέδειξεν ἕρανός, τῷ Σταυρῷ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ Θεοφρακ, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα ἀπάτη ἀνετραπή δὲ καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαραξας Μωϋσῆς.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱσρέα τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶν, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνησε, ξυλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ος ἐπαφήκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς Θεοκλήτε ἐδήλη, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον ἢ ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ρυπτικὸν ἁμαρτίας τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλείων κράτος καὶ στερέωμα.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Εν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξυλον ἐγύμνωσεν, οὐπερ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξυλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπαίγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς ὃν ὄρωντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακραζόμεν. Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δίς.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξυλῷ Μωϋσῆς πηγᾶς ἐν ἐρήμῳ παλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μεταίθεσιν.

Ο βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξυλῷ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάτης τεχμαίρομενος.

Ιερῶς προτοβαίνεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκηνῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμασιῶς ἐφαπλυμένος, ταῖς ἡλιακαῖς βολαῖς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρὸς καὶ διηγήσατο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο τρισμακάριστον ξυλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὐ πτωκεν ὁ ξυλῷ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξυλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ἢ τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, στρεφομένη ραμφαία, Σταυρὲ ἠδέσθη τὸ φρικτὸν δὲ Χερσβίμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Υποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν ἕρανίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνυ καίμπει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανείς ὁ θεὸς Σταυρὸς, ἐσκοτισμένους ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστραψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία. ᾠ τρισμακάριστον ξυλον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Νοτὶς θηρὸς ἐν σπλαγγχοῖς, παλαίμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τῆ σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ο γῆρα καμφθεῖς, καὶ νόσῳ τρυχωθεῖς, ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χεῖρας ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομικοῦ σκιώδους, γραμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκί προσπαγείς Θεός, καὶ τὴν ψυχόληθρον νόσον, τῆς πλάτης ἀπήλασε.

Νεαζούσαις θείαις παλαίμας, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς προσβύτε-

ρον κλέος ὁ νόμολάτρις λαός· ὑποπτευθεὶς ὄθεν ἔτως ἐξηπατήσθαι, ἐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωφόρον τύπον· ὑπερέξει λαός γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς ἀνεθία, Σταυρῶ τειχιζόμενος· Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κοντάκιον Ἀυτέμελον, Ἦχος δ΄.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῶ ἐκείσιως, τῇ ἐπὶ νύμφῃ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐψφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστὸς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμάχιαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόποιον· **Ο Οἶκος.**

Ο μετα τρίτον ἕρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ δεῖτα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνεγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησὶ, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τῷ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τὸτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόποιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὑψώσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.
Στίχοι.

Τίς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑψώσεις φέρει,
Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Υψώθη δεκάτη, Σταυρῶ ξύλον, ἠδὲ τετάρτη. Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, καὶ πρῶτος ἐν Χριστιανοῖς Βασιλεὺς, εἶχε ποτὲ πόλεμον, ὡς μὲν πινες λέγουσι τῶν τὰς ἱστορίας συγγραφεμένων, ἐν τῇ Ρώμῃ κατὰ Μαγνητίου, πρὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς βασιλείας· ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς τὸν Δούναβιν ποταμὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν· ὁρῶν δὲ τὴν τῶν ἐναντίων πληθὺν ὑπὲρ τὸν οἰκείου οὖσαν στρατὸν, ἀπορία καὶ φόβῳ συνείχετο. Οὕτως οὖν ἔχοντι, τύπος αὐτῷ σταυρικὸς μεσοῦσης ἡμέρας ἐφάνη κατ' ὄρανὸν δι' ἀστέρων, καὶ γραφὴ περὶ τὸν σταυρὸν· Ρωμαϊκῶς στοιχείοις, καὶ αὐτοῖς δι' ἀστέρων τυπουμένοις, καὶ φράζουσι· Ἐν τούτῳ νίκα.

Ἐκ χρυσοῦ τοίνυν σχεδιάσας αὐτίκα Σταυρὸν κατὰ τὸν φανέντα τύπον αὐτῷ, καὶ τοῦτον κλειύσας τῆς στρατίας αὐτοῦ προπορεύσασθαι, τρεῖς ἐναντίας ἀναιρεθῆναι, καὶ ὑπερτερεῖν, ὡς τοὺς πλείους ἐκείνων ἀναιρεθῆναι, τοὺς δὲ λοιποὺς φυγῆν ἀκιδάιν· Ἐντεῦθεν τὴν τοῦ ἐν αὐτῷ Σταυρωθέντος δυνάμει ἐννοήσας, καὶ τοῦτον μόνον ἀληθῆ πιστεύσας Θεόν, καὶ τῷ εἰς τούτον Βαπτίσματι τειχιωθείς μετὰ τῆς οἰκίας Μητροῦς, εἰς Ἱεροσόλυμα ταύτην ἐκπέμπει, εὐρεῖν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ· Ἦ τις καὶ εὗρεν αὐτὸν κειρυμμένον, καὶ τοὺς ἑτέρους δύο σταυροὺς, εἰς οὓς αἱ Ἀρεταὶ ἱσταυρώθησαν· ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἡλούς·

Διαπορούσης δὲ τῆς Βασιλείσης, τίς ἐν εἴῃ ὁ τῷ Κυρίου Σταυρὸς, διὰ τῆς εἰς Σαυούσαν γυναῖκα χάριτι Σαυματουργίας δεικνύται· ἢ καὶ ἀνίστη τῇ τούτου προσφάσει· τῶν δὲ λοιπῶν δύο σταυρῶν τῶν Ἀρετῶν μηδὲν εἰς τούτο ἐνδειξαμένων εἰς Σαυματοποιίας ὑπόδειγμα· Ὅν δὴτα τιμίον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ Βασίλισσα, καὶ ἠσπάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης.

Ζητῶν δὲ καὶ ὁ κοινὸς λαὸς προσκυνῆσαι, οὐκ ἠδύνατο, καὶ ἠτήσαντο καὶ ἰδεῖν αὐτόν· Τότε ἀπῆλθεν ὁ Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὑψωσεν ἐπὶ τοῦ ἀμβωνος τὸν τιμίον Σταυρὸν· καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς κράζειν τὸ, Κύριε ἐλέησον· Καὶ ἔκτοτε ἐπεκράτησεν ἡ τιμία Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ κοίμησις τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μετετέθη ἡ τούτῃ Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλείσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου Βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχ. Φθαρτὸν λιπούσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἀφθαρτον εὗρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ τῶν νεοσύντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμένηκῃ Ἐκτη Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου τοῦ καλουμένου Ρινοτιμήτις, Χερυγίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγαθῶνος τὴν Ῥωμαίων· Ἡθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ ταῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὠάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλαῦσα Σέργιον, καὶ Πύρρον, καὶ Πέτρον, καὶ Χαυλόν, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως· Μακρόβιδόν τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κύρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς· Ἦ τις ἁγία Σύνοδος ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου συνηθροίσθη· ἢ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος **Πάπας.**

Στίχ. Ἡ δεῖτο Πάπας πρὸς τὰ ζέματα βεβρῖν, Βοηθὸν ἐγγύς τὸν Θεὸν κερκτημένος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, καὶ Μαξιμου Ἡγεμόνος, πόλεως Λαράνδου τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας· ὁ δὲ τρόπος τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, ποικίλος· πληγαί, καὶ συγκριθεὶς σιαγόνων, ἀναρτήσις, σιδηρῶν ὀνύ-

χωρ. ξισμοί, κρηπίδων αιδηρῶν καθλωσείς· και τρέχειν ἐν τούτοις ἔμπροσθεν ἵππων ἀναγκασθεῖς, παρίδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πιρὸς κλησιν ἦκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω, Ἐχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαλεριανός, τὸ νῆπιον, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βαλεριακῶ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας, Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,
- λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὁμῶς τρεῖς Παῖδας ἕκ
- ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἐ πῦρ βρόμεον·
- ἀλλ' ἀντηγοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
- συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλθε γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορᾷ παρώκησε· ῥίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθείς, ὄλω τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου, μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κρίζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἴλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοή, καὶ ξύλον ἠνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δέ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἶργετο, ὁ νυκτιλόχθης δυσθακοῦς ἠνέωξεν, εὐγνωμοσύνη κρίζοντος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ, ὁ γεννησόμενος, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βασιλείας τὸ κραταῖον, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος Σταυρὸς προδηλῶν· ἔτος γὰρ τοῖς βασιλευσιν, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστει κρίζουσιν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
- δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταθάνατον Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντά· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πάσι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψουμένου ξύλου, ραντισθέντες ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζουσαι· Λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν Σταυρὸν, δι' οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλαίμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν οὗ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψθε ἱεροπρεπῶς καὶ λόγην, Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀντιτορήσασαν· Ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτήριο, τοῦ Θεοῦ δοξαζόντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκί τῇ θείᾳ ψήφῳ, προκρηθέντες ἀγαλλεσθε, Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς· καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὄπλῳ, λαχόντες θεόθεν, Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φύλα πολέμων, θράσος ἐπιζητῶντα, σκεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες. ᾠδὴ θ'.

Ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται. Ὁ Εἰρμός.

- **Μ**υσικὸς εἶ Θεοτόκε, Παραδείσος, ἀγεωργήτως βλαστίσασα Χριστόν, ὑψ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυταῦργητᾶς δένδρον· δι' ἃ νῦν ὑψουμένου, προσκυνούντες αὐτόν, σε μεγαλύνομεν.

Αγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ, ξύλα σύμπαντα, ἀγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑψ' οὗ περ ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, ταυθεντός ἐν ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Γερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἀμερτωλῶν νόουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν. Εἰρμός ἄλλος.

- **Ο**ὐκί διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κτήρηται σήμερον· τῆς γὰρ πραγμῆτορος ἡ παχυνῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, εἰσάσας ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ, πικρίαν ὑδάτων Μερρῶς, προτυπῆν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Αδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζῳφῷ τοῦ προπατόρος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας

σήμερον ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἢ φύσει προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Γνα τὸν τύπον ἀποδείξης, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πάσιν ὡς ἐνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήτητον· ἦν πάσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Καταβασία. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Καὶ Ὁ δια βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον,

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὀρώντων σε.

Λέγεται δις.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, Βασιλείων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἔτερον. ὃ λέγεται ἅπαξ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας, τὸν κόσμον ἔλον εἰλκυσας, πρὸς σὴν Χριστέ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σε πεκαρθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἱρούμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες ὡς πλὴν δάρημα, τοῖς βροτοῖς κεχαίρεται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς κόνος εἰσπλαγχνος. Δίς.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυον πλῆρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκυσθημεν, καὶ καταπέθη εἰς τέλος θάνατος. ὦ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξαζόντες.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μήκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἤθη βάρβαρα ἤττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάγκων ἠδρασταί. ὦ θείας κλίματος! δι' ἧς

ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ Ἀσματικόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ δίσκῳ, μετὰ καὶ κλάδων βασιλικῶν, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ· καὶ προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερυγῶν καὶ λαμπάδων καὶ θυμιατῶν, φέρει αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ· ὅπου, πληρουμένου τοῦ Ἀσματικοῦ, ἐκφωνεῖ· Σοφία, Ὁρθοί· καὶ τίθησι τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προευτρεπισθέντος Τετραποδίου, καὶ θυμιατῶν σταυροειδῶς, ψάλλων τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἅπαξ, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνά μίαν. Εἶθ' οὕτω, βαλὼν μετανοίας τρεῖς, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα τύχη, καὶ λαβὼν ἀνά χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἰσταται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης Ἐκατοντάδος τῆς Κυρίου ἐλέησον, σφραγιζόντος τῆ Ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς.

Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπειθαμνὴν ἀπέχει τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἀχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς Ἐκατοντάδος.

Εἶτα στραφεῖς ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Ἐκατοντάδος· καὶ παεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν δευτέραν ὕψιστον, ὡς προεγράπται. Εἶθ' οὕτω, στραφεῖς πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Τετραποδίου, καὶ βλέπων ἐπὶ Δυσμαῖς, λέγει·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν

(θεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Ἐκατοντάδος. Πληρωθείσης δὲ καὶ ταύτης, στρέφεται ὁ Ἰερεὺς ἐπὶ τὸ Βόρειον μέρος, καὶ βλέπων πρὸς Νότον, λέγει:

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υἰείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὑψωσις. Καὶ αὐθις στρέφεται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου καὶ βλέπων κατὰ Ἀνατολὰς, λέγει:

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ (ἢ Ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ, υἰείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης Ἐκατοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, ὑψοῖ τὸν Σταυρὸν, ψάλλον τὸ, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ εὐλογῶν δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν. Εἶτα, θέμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου, ψάλλει, Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, ἀπαξ, καὶ οἱ Χοροὶ ὁμοίως ἀνά μιαν· καὶ προσκυνεῖ εὐθὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐφξῆς πάντες. Ὅπῃ δὲ παρευρίσκεται Ἀρχιερεὺς, αὐτὸς ὑψοῖ τὸν Σταυρὸν. Ἐν ὧσφ δὲ γίνεται ἡ προσκύνησις, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Δεῦτε Πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκυσίως χειρας ἐκτείνας. ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὐς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἠδονῆς συλῆσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε Πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀοραίων ἐχθρῶν συντρίθειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τῆ Κυρίου ὑμνοῖς τιμῆσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλιτὴν λαόν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε λαοὶ, τὸ παραδοξὸν θαῦμα καθορώντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δυνάμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ, τὴν ζωὴν ἐξήνευσε, ἀναμάρτη-

τον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν· Ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τῶν Προφητῶν σου, Ἡσαΐου καὶ Δαυὶδ, ἐπληρώθη ὁ Θεὸς, ἡ λέγουσα· Ἡξουοὶ πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ ὁ λαός, ὃς τῆς σῆς ἀγαθῆς χάριτες πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς αἰδύτων ἀνισταμενον, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χειρὶν ἑραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανούς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανούς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν, Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανόου χαρᾶς ἀξιώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν, συνυψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμασὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου ταύτου, συνυψοῖ τὴν φωνὴν, τὸ ἐκ Θεοῦ ακήτουμένη πλεῦσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἑλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἰλασμός γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τῆ Προφήτη σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ἐφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβάλοις θαυμάσιαις ὑμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς με πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς μου κεκραῖξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἴνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σαυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλεῖα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὁρὸς Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκηνώσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστίν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Υψέτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου, τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρὺς.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Κορινθίους α'.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀλληλοῖα. Ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἰστίον, ὅτι, ἡ ἂν ἡμέρα τύχη ἢ σεβάσμιος αὐτῇ Ἑορτῇ, εἴτε Σαββάτῳ, εἴτε Κυριακῇ, τυρὸν, ἢ ὠόν, ἢ ἰχθύν οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ μόνον ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἢ φθορὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τῆ θανάτου ἢ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὁπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθροῦς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε ἡμῶν ἢ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτθόμενος· ῥάβδος ἢ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς πειραζόμεθα ὀπλον

εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ Δεῖα δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὀδηγός, τῶν ἀσθενήτων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεωήμεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορώντες σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνούμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων.

Τὸν ἀλιτήριον Μάρτυς κατεπολέμησας, τῇ παναγκίμῳ πίστει, τοῦ Σωτῆρος Θεόφρον, βασιάνης ὑπομείνας· ὅθεν σοφῆ, τῆς βαρβάρης ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκροθίνια Μάρτυς ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ, δόξαν προσάξας ὠφθης, ἀθλητὰ Δηγόρε, θανῶν ὑπὲρ Τριαδος· ὅθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπέιληφας, καὶ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις Θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Νικῆτα ἀθλοφόρε, ὡς περ ποτε, Γεδεῶν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλῶν, ῥωμαλέῳ παρρησίᾳ σου.

Δόξα,

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Φωστῆρα τῶν Μαρτύρων σε ἐγνώμεν, Νικῆτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὰ· σὺ γὰρ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιώματος, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος, τῆς Θεοῦ αὐτῶν συνέτριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήσχυνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας· καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ παντός, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ ἔϋλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἄδαμ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψοῦμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλοῦσιον ἔλεος. Ἄλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος, Δέσποτα, ἰλασμός γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Settembre .

13

Ἔσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκαλλυνε, καὶ εἰς ἕρανθς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτῆ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μωσῆς προτύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ἔψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὀσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμενα, σήμερον ὑψοῦμενος θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωσθέντας, καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμόν ἀρυόμεθα, Ὑψοῦτε βωῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θείον ὑποπόδιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Νικῆτα πανσεβάσμιε, ἐν σαδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων αὐτὸν ὁμολογήσας· διό μὴ παύση πρεσβεῶν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωυσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάτης ἡλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνά-

στασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλεται, ἐν κυβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σταυρόν καὶ τὴν ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθηκε ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἠνέφξας Σωτῆρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, ταῖς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληροχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Νίκης σε μέλλω τὸν φερώνυμον πρόμον.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νεκρώσας τὸ τῆς σαρκός μου φρόνημα, τὸν νοῦν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τὴν σὴν, ἀνυμνήσαι πανήγυριν, ὡς νικητῆς πανάριστος, καθικετεύων ὡ Νικῆτα Χριστόν.

Ἰὸν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γεγόμενον, ἀποτιθέμενος, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας στερρόως, καὶ χιτῶνα τὸν ἔντυμον, μαρτυρικῶς ἐνδεδύσαι, ἐκ σῶν αἱμάτων ὑφαινόμενον.

Καινήν τε καὶ Δαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγεῖς· ἀπαρχὴ γὰρ γεγένησαι, τῆς τῶν Μαρτύρων Δέσποτα, ὁμολογίας καὶ στερρότητας.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τῇ φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στερρότητι τῆς ψυχῆς, ταῖς τῶν τυραίνων ἀπειλαῖς ἔφερες, Μάρτυς Χριστῆ ἐνδοξε, Δεῖα δυναστεία ῥωννύμενος.

Σαρκός σου τὸν σκορπισμόν, καὶ τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν ἠνεγκας, Μάρτυς Χριστῆ παυέψημε· τὴν δὲ σὴν ψυχὴν συνεκρότησας.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σὴν σήμερον, ἐπιτελουμένην Δεώμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας καὶ σεπτὸν σκῆνωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας Δεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μὴ ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν Δεῖαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπειλήσας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεδυμένος· ὄθην καὶ τῶν Δαυμαίων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πύθω καταφεύγῃσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ενηδόμενος Κυρίου τῇ θεωρίᾳ, καὶ ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν, ἐντρυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσχων οὐκ ἠσθάνετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λελυτρωμένος τῷ αἵματι τοῦ Δεσπότη, ὁ ἀθλητῆς Νικήτας, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων προσκομίζει Χριστῷ· δι' ὃν ἀναιρούμενος, Δόξα σοι Θεέ μου, ἐκραύγαζεν.

Πεπυρσευμένος τῷ ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε φλόγα, πᾶσάν τε δαιμόνων ἰσχύν, καὶ κρᾶζει τῷ κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο ραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμφυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστῆ, Παρθένης ἢ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τίς δύναται λαλεῖν, σὲ Νικῆτα τὰ ἔπαθλα, πανεύφημε τοὺς στεφάνους, οὓς δωρεῖται Χριστὸς σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι;

Οὐράκιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

Νῦν λάμπεις ὡς φωστὴρ, ὦ Νικῆτα πανεύφημε, φῶς δεύτερον χρηματίσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐνδόξως παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, ἐγέννησας Θεομήτορ, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, καὶ κόσμον κατεφώτισας.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Εθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τῆ Κτίσαντος Ἐνδοξε, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἐμφάσεις, δεδεγμένος μάκαρ ἀνεπτερώθης, καὶ θανάτου, καταφρονῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

Ρέοντων, λογιστικῷ χρησάμενος σώφρονι, τὰ μὴ κενούμενα Μάρτυς, προτιμήσας, σώμα σου ταῖς βασάνοις, ὦ Νικῆτα, μετ' εὐφροσύνης χαίρων παρεδώκας.

Θεοτοκίον.

Ος μῆλον, ἐν τῷ δρυμῷ σὲ μόνην εὐραίμενος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλαίδων ἀνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῆ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος τῆ ἀθλήσεισθ, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλῃ Νικῆτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γνώσω ἐνθεὶς τῆ ψυχῇ μου, καθαρὸν μου τὴν φρένα, καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σωτὴρ ἀναδείξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι ταῖς ποικίλας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρσίας βραβεῖόν τε δεῖξασθαι, πρεσβείας τοῦ σοῦ γενναίου ἀθλοφόρου Νικῆτα, φιλανθρώπε καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ

συνακαλέσασθαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἁθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικῆτα.

Στίχοι.

Φιλέγγη Νικῆτα, καὶ γίνῃ νικηφόρος,

Ἥ μᾶλλον εἶπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτη καὶ δεκάτη καμίνῳ βλήθῃ Νικῆτας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βαρβάρων, τῶν καλουμένων Γότθων, πέραν τοῦ Ἰστροῦ· αὐτὸν μὴ ἐκινῶναι τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ τῶν εὐσεβούντων ἦν, ὡς καὶ γένει καὶ παρουσίᾳ προέχων. Οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀθηναρίχου Ἀρχόντου τοῦ ἔθνους διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ αἰκισθεὶς σφόδρα, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλος,

Ζωὴν ἄληκτον εὔρε σὺν Θεοῦ φίλοις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ χωρίου, Μύρμηκος καλούμενου, θέματος Ὀφικίου, τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος κατάλληλον τὴν κλήσιν ἔχων· Θεοφίλης γὰρ ἐλέγετο. Γάμῳ δὲ προσμιλήσας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, τῆς Ἱερωσύνης καταξιούτα· καὶ ἔκτοτε νηστεύων, καὶ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερῶν, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονεν, ἀπόροις πεινώσιν ἄρτον παρέσχε, καὶ ποταμίον ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλε, καὶ λίθον μέγιστον λόγῳ μετέθηκε, καὶ μετὰ ἐναιαυτὸν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ, μετατιθεμένην ἦν ἐτέρῳ τόπῳ, τὰς χεῖρας ὡσεὶ ζῶν ἐκτείνας, καὶ τῶν ὤμων δραξάμενος τῶν δύο ἱερέων, τῶν βουλομένων αὐτὸν μεταθεῖναι, ἀνέστη, καὶ τρεῖς βᾶσεις βηματίσας, κατετίθη ἐν τῷ τόπῳ κεῖται· ὅς καὶ βλύζει πηγὴν ἀένναου μύρου, θαυμαστήν τινα καὶ ἐξαισίον καὶ ξένην τῆς πολιτείας αὐτοῦ παρέχων ἀπόδειξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων.

Στίχ. Βάπτισμα παῖξαι προτραπεῖς, παίζεις πλάνην.

Ῥύπτῃ δὲ Πορφυρίε, καὶ τέμνῃ ξίφει.

Οὗτος, ὑπὸ Ἰουλιανοῦ κελουθεὶς, τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἐλουμένων, διασῦραι καὶ καταπαῖξαι τὰ Χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταδύσαι καὶ βαπτίζεσθαι, ἐξεβόησε· Βαπτίζεται Πορφυρίος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἀναδύς, καὶ ἀναδυσάμενος ἱμάτια λευκά, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, καὶ παρρησιασάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τιμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὐρεσις τοῦ λευφάνου τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Τιμῶντες ἡμεῖς εὐρεσον σοῦ λευφάνου,

Εὐροίμεν Ἀκαίκα τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαξιμὸς ἔφη τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα στέφος,
 Τὴν σὴν προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι δύο κόραι ξίφει τε-
 λειοῦνται.

Στίχ. Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,
 Κόραι δύο κλίνουσιν ἀνχένας ξίφει.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀ-
 γίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχ. Εὐρημα κοινὸν ὁ Στέφανος τῇ κτίσει,
 Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστῆς μέγας.
 Ταῖς τῶν σῶν Μαρτύρων εὐχαῖς, Χριστέ ὁ Θεός,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νῦν ἀπροσίτῳ, τῇ λαμπρόνι καταυγαζόμε-
 νος, Μάρτυς τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν
 ἑορτὴν, τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον, Εὐλογη-
 μένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγαζῶν καὶ Κύριος.

Υπερηγάσθη, σοῦ τὴν ἀνδρείαν τὰ στρατεύ-
 ματα, μάκαρ, τῶν Ἀγγέλων βλέποντα καρ-
 τερώς, ἐναθλοῦντά σε, καὶ λέγοντα· Εὐλογημέ-
 νος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετά τῆς ἄνω, χοροστασίας ὁ ἀσώματος,
 Χαῖρε Θεοτόκε πάναγνε Γαβριήλ, ἀγαλ-
 λόμενος κραυγαζεῖ σοὶ· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναι-
 ξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ολόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν, σαυτὸν προ-
 σήγαγες, Μάρτυς ἀήττητε, καὶ ὀλοκάρπω-
 μα γέγονας, εὐωδίας τῷ Δεσπότη σι, τῷ σταυ-
 ρῶθέντι δι' ἡμᾶς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλο-
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομίμως ὡς θεῖος ἀριστεύς, ἐχθροῦ ταῖς φα-
 λαγγας καταστρεψάμενος, ἀξίως εἴληφας
 στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ ζω-
 φόρου δεξιᾶς, ἢ νῦν παρέστηκας ἀναμέλπων·
 Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ποθήσας ἀσχέτως τὸν Χριστὸν, τῷ τούτου
 αἵματι, τὸ σὸν κατέμιξας, καὶ συντεμνό-
 μενος μάλιστα, καὶ ποικίλως ἀναιρούμενος· ὧ
 περ καὶ νῦν ὡς μιμητῆς, συμβασιλεύεις βοῶν·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῦπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κυήσα-
 σα, τὸν μόνον ἄχραντον, σαφῶς ἀπέπλυνας
 ἄχραντε, Θεοτόκε παναμώμητε· καὶ Χερουβιμ
 καὶ Σεραφίμ, γέγονας ὑπερθεν, τῶν βοῶντων·
 Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσ-
 ματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυ-

» ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » σεβείας ἐράσται, Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐ-
 » λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
 ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ολον ἑμαυτὸν σοὶ προσφέρω, θεομακάριστε
 Νικητὰ, ἵνα σε πλουτήσω προσάτην, πρὸς
 τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης πε-
 ριστασίας, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Μάρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας
 Ἀθλοφόρε, τῇ ἐνυποστάτῳ καὶ σεπτῇ, νῦν
 ἀληθείᾳ χαίρων παρίστασαι, τὰ τῶν ἀγῶνων
 ἔπαθλα, σὺν παρρησίᾳ κομισάμενος.

Ορμῷ γαληνῷ προσωρμίσθης, ἀναπαυσάμε-
 νος τῶν πόνων· καὶ στεφανηφόρος χορευεῖς,
 ἐν Παραδείσῳ μετὰ Μαρτύρων Χριστοῦ· διό σε
 νῦν Πανόλβιε, πάντες ἀξίως σὲ δοξαζόμεν.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῆς τῶν ἐπαί-
 νων σοὶ τοῖς λόγοις, πλέξαντι προθύμως
 στεφάνους, ρυόμενός με τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ
 τῶν δεινῶν μου πράξεων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
 Παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νόμων τῶν τῆς φύσεως δίχα, τὸν Νομοδότην
 ἀποτίκτει, σάρκα γεγονότα ἀτρέπτως, δι'
 εὐσπλαγγίαν ἀνεξιχνίαστον, εὐλογημένη Ἄ-
 χραντε, δυσὶν οὐσίαις γνωριζόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη. Χρι-
 » στὸς συνάψας ταῖς διστώσας φύσεις· διό ε-
 » παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μάρτυρος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ος ἐτροπώσω πάνσοφε, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυ-
 νάμει, βαρβαρικὴν δρασύτητα, καὶ τυράν-
 νων μανίαν, στήσον γενναῖε Νικητὰ, καὶ ἡμῶν
 ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ
 παθῶν ταῖς ἐφοδούς, ἀμαρτιῶν, λύσιν παρεχό-
 μενος, ἀθλοφόρε, ὡς παρρησίαν ἄπλετον, πρὸς
 Θεὸν κερτημένος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φυλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυ-
 ρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός,
 Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ
 στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
 δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρός ἀνυψοῦται,
 τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπαίγη, πάν-
 τας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον Δεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἢ ἀπολύτρωσις. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ οἰκημένη πᾶσα, τῇ τοῦ ἀθλοφόρου ἀγάλλεται ἀθλήσει· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομένη, Χριστομάρτυς βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστέ, καὶ προστάτα Δερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτὴ πρὸς ἕρανθς, καταγγέλλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φέραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανούς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Προκειμενον, Ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσακούσον ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ.

Ζήτηε Ὀκτωβρίῳ κς΄.

Ἀλληλοῦϊα. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ωφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρά, γεῦσις ἐν Ἐδέμ τοῖς γενάρχαις, συμβᾶσα καὶ λαὶ δεινῶς, δά-

νατον εἰσαῆσασα, παντὶ τῷ γένει βροτῶν· ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζῶν· καὶ ἀμείνω, λῆξθ' ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ Δείου· Σταυραῖ· ὡ· περ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν ταύτῳ, Κύριον, καὶ κόσμον συνυψώσαντα.

Ηῤας, τὸ πλανώμενον Σωτήρ, πρόβατον ἐπ' ὧμων καὶ τοῦτο, τῷ σῶ προσῆξας Πατρὶ, διὰ τοῦ τιμίου σε, καὶ ζωφόρου Σταυροῦ, καὶ Ἀγγέλοις ἠρίθμησας, ἐν Πνεύματι Δεῖῳ· ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ· ἐν νῦν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξαζόμεν.

Στώμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξῃσι κομῶντες ἐνθέοις· καὶ τὸν Κρανίου πιστοὶ, χῶρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοί· καὶ ὑψόμενον βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις, ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεός, χεῖρας ἐκυσίως ἀπλώσας, εἴλκυσεν ἐζώγησε πάντας, καὶ πρὸς οὐρανούς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Καὶ τῆς Ἁγίας γ΄. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς ἐνδοξε, κατηγγυήθη τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χαρεύσασα, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Καὶ τροχοῖς ὀμιλήσασα, καὶ θηροῖς προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι σομωθεῖσά σου, τὸν λογισμόν Δεῖῳ Πνεύματι, τοῦ σκούτους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπέπνιξας, καὶ ἀνέδραμς, νοητοῦς πρὸς θαλάμους ὡσπερ προῖκα, τῷ νυμφίῳ σε Παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν.

Καὶ θανῶσα ἀείζων, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἵνεσιν Μάρτυς ἔβλυσας, τῆς μὲν πιστοὺς καταρδεύσασα, καὶ γνώσει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθρῆς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγασα· ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται Δεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ηἰδενθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα πραχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἢ ἐκ τῆς Ἐφῶς ἀνατείλασα ὡς ἀστήρ φαεινός, καὶ ἄθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τῶν Δείων Πατέρων, μὴ διαλίπης πέρ ἡμῶν θυσωπούσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν συνυψοῦται. Βασιλέων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ράπισματά ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνειδή, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάιου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τὴς ἡλθες καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτήρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ πρασηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτήρ μου ὑπεραίραθε, ἐρράπισθαι, καὶ ὑβρίσθαι λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθαι, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθαι, καὶ πάντα φέραις ἀναμάρτητε.

Δόξα,

Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανενδόξου Εὐφημίας· ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρῖσαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον καὶ Θεὸν, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ο ἄν περ πάσαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σου βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου, Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶντες χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Ἀηστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ νυμφίε μου ποθεῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ σιωθᾶπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέ-

χου τὴν μετὰ πάθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς προσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἰ ἀγῶνές σου Σεμνή καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτῆς σου ἀγνή καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἡσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθεῖσα, οὐ μάλιστα οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ε ἄν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ Συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τῆ ξύλης κατάραν, κτείναις τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε. Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας ψάλλεται τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον, Ἦχος δ'.

Πρὸς τὸ, Ἀνασταῖς ὁ Ἰησοῦς.

Εὐφημεῖν σε τὴν σεμνήν, κόρην πανεύφημε Εὐφημία, δίδου μοι ἰσχὺν, ἰκετεύουσα Χριστὸν τοῦ ἐλεῆσαι με.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ελκει πρὸς ὑμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἢ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν.

Γένος ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἢ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτήσατο.

Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὠραιότητός σου Πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανόθεν θαλάμων ἤξιώσεν. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα, ὑμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ωφθης ἐπὶ βήματος, ἀρρένωτον ψυχὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις, ἐτροπώσω Πανεύφημε.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ῥυτίς ψυχῆς πέφυκε· καὶ σὲ Χριστὸς, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Ιᾶσαι πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώλωπας, Μάρτυς Χριστοῦ, θραύσον σαῖς πρεσβείαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοὶ· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι

• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων,

• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζη πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικαῖς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίσεως· ὅθεν παραδόξως, μετὰ θάνατον ὠφθης, νεφέλη πηγαίζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κερυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν, οἰκημένης τὰ πέρατα, καὶ τεμῆνθι δεσπίζει, ὑφουῖσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκηπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεία, ἢ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον

ἅπασιν, κράτος σου καὶ νίκας σοφῆ, καὶ τὰ ἔθνη διδάξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖ τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοιῶν σαυτὴν καταστήσασα, ὡς φωστὴρ ἀραιπρεπέστατος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἔλαρψας.

Ζοφερῷ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι. θυσίαν, Μάρτυς ἀήττητε ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας, ὑπὲρ εὐσεβείας σπεῖσαι θάνατον.

Ως ἀνάληγον φέρουσα, σὺν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα ἢ ἄμεμπτος, ταῖς αἰκίαις ἀνεπαίσθητος, διστελεῖ θείας στοργῆς ἔρωτι.

Τληπαθοῦν σοι τὸ πρόσωπον, Μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς ἐφαιδρύνετο· ἀστραπῆ δὲ θείου Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἡμαῦρου τὴν διάνοιαν. Θεοτοκίον.

Γλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνωσμάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σε, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ημέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθετον, ἐπιγνοῦσα, ἡστέργειν οὐκ ἠξίωσας, τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Νομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, Μάρτυς τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος.

Παρασχου φωτισμὸν μοι Πανεύφημε, καὶ εὐρήνην, λύουσα πρεσβείαις σου, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παρασχου.

Ανδρείον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκὶ, τῆς ψυχῆς τῆς φρόνημα, φέρουσα Ἐνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Νενίκησας τυράννων τὴν ὄφρυν, ἀσινῆς ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνᾶς διαμείναςα.

Εῤύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δαυιδ, σὲ Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κησασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• Χιτῶνά μοι παρασχε φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεος Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαιμάτων βλύσεισι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λεψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαιμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Πανεύφημης ὁ ναός, Παραδείσος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τοῦτου οἱ τρυγῶντες καρπούς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἀγιάζονται· ὀρῶντες δὲ θαιμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὡσπερ ζῶν, ἀναβλυσταίνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντα. Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ καὶ καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαιμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανεύφημου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Ἵπερ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις, Εὐφημίαις σε χρὴ στέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἐκκαίδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκος.

Αὕτη ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθεῖσα, καὶ πυρὶ καὶ τροχοῖς προσπαλαίσασα, ἔτι δὲ καὶ μηχαναῖς ἐτέρων κολάσεων, βορά τε λίουσι προτεθεῖσα, καὶ ἐκ πάντων Χριστοῦ χάριτι διαμεινάσα ἀλώθικος, ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ τὴν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Στίχ. Μελιτινῆ, τμηθεῖσα τὴν κέραν ξίφει, Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Αὕτη ἦν ἐκ Μαρκιανουπόλεως τῆς Θράκης, ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀντωνίνου, καὶ ἡγεμόνος Ἀντιόχου, καὶ πολλὰ ὑποστάσα δεινά, καὶ ἐνεργήσασα πλεῖστα σημεῖα, (τὰ γὰρ εἰθὼλα διὰ προσευχῆς κατήνεγκεν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ Ἡρακλῆα ὑφ' ἐν συνέτριψε) καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγούσα, τὴν κεφαλὴν ἀπειμήθη. Ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ ἀπομηθῆ, τῇ συζύγῳ τοῦ ἡγεμόνος παραδθεῖσα, ἐπὶ τῷ κατηγυθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην Χριστιανὴν πεποιήκε. Μετὰ δὲ τὸ ἐκμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, τοῦ τιμίου σώματος αὐτῆς ἀτάφου κειμένου, Ἀκάκιος τις Μακεδὼν, διερχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἤρῃσατο τὸ λείψανον· ὁ δὲ ἡγεμὼν, μηδὲν ὑποπτεύσας εἰς αὐτὸν, κατένευσε. Λαβὼν οὖν αὐτός, καὶ βάλων ἐν γλωσσοκόμῳ, ἔσπευδε πρὸς τὴν πατρίδα· ἀρρώστια δὲ περιπεσὼν κατὰ θάλακταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου. Τῶν δὲ πλοίου ἀκρωτηρίῳ τιγί, τῆς Ἀθήνου προσωκείλαντος, ἐν τούτῳ τὸ ἅγιον σῶμα τῆς Μάρτυρος κατετέθη, καὶ πλησίον ταύτης ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Υπὲρ ἔννοιαν ἔφυ, τὰ τῶν θείων Μαρτύρων ἀνδραγαθήματα· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄλλοις κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φληναφῆντα ἐμφράττει, ἢ αἰδιμος Κόρη τυράννων στόματα, τερθρείαις παρανόμοις, ἐν πνεύματι Ἁγίῳ, θεϊκῶς ἀντιμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ητριάς τῶν Ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὴν κάμινον· νυνὶ δὲ ἡ Θεόφρων, Τριάδα ἀνυμνήσα, ὑπηρετάς ἐζώγησε, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Μυσικῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν πάναγον νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολῶν, τοῦ Πνεύματος τῆ δρόσῳ, Πατρὸς τῆ εὐδοκίᾳ, διεσώσατο ψάλλουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ολβιωτάτῃ ἐν γυναιξὶ τῇ Ὑψίστῃ, ἀντιφέρωνς ἔχουσα τὴν χάριν, ἔψαλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενευρωμένη τὸν λογισμὸν τοῦ νυμφίου, τῷ αὐτῷ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ τῆς πλάνης ὡσπερ θηρὸς ὀπισθεῖσα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ Μάρτυς, ἤρατο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐ ψυχοφθόρον μόρον εἶλου, εὐθαρσῶς δὲ, τοῦ θηρὸς τῷ δήγματι ἀγήρω, ἄμειπτε ἠλλάξω, ζῶν ἐν τοῖς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα, τῶν ἕρανῶν ὃν ὑμῆσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σε τὴν ἀπειρόγαμον.

Ρύσις ζῶντος αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀκηράτου, σοὶ δεδωρημένης ἄνωθεν, ζῶνς Μάρτυς πανεύφημε· τῶν γὰρ ἰαμάτων, θησαυρὸς ἀδιαλείπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρυσόμενοις ἀναδέδειξαι.

ΗΨατό σου θάνατος, Θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ· τὴν δὲ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀπα-

Ἰὼς ἀμφιέννυσαι, ἢ ὡς ψυχικόν σου σῶμα. Δεί-
σα τὸ πάναγνον, ζῆς ἀφθάρτως, καὶ μαρτυρεῖ
σου τὰ αἰμόρρυτα.

Νόμοις τῆς ἀθλήσεως, σεφθεῖσα Μάρτυς χρι-
στοκῆρυξ, τόμον εὐσεβῶς πεπίστευσαι,
Εὐφημία δογματῶν σεπτῶν· ὄν ἐκ χειρῶν Συ-
νοδικῶν, στήλη κατέχουσα, ὡσπερ ζῶσα, ὀρθο-
δοξίας ἐπιδεικνυσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐ-
δίας, σὲ ὡς ἀληθῆ καὶ ἄμωμον, καὶ αὐλοῦ
νεφέλην φωτός, τὴν εἰσδεξαμένην τὸν οὐράνιον
ὄμβρον ἐν τῇ νηδυί, Παρθενομητορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑ-
» ψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νῶν κυήσασαν, διὰ
» λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν
» ἀχράντων Δυναμέων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνη-
μην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν· αὕτη γὰρ
τὸν ὄρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληφε, καὶ
τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Τοῦ Σταυροῦ, ὅμοιον.

Σταυρός, τοῦ κόσμου πέφυκε σωτηρία. Σταυ-
ρός, Ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία. Σταυρός,
Βασιλέων τὸ στερέωμα. Σταυρός, πιστῶν ὀχύ-
ρωμα. Σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ῥώσις. Σταυρός,
δαιμόνων ἡ πτώσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος γ'.

Αθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως τε-
λουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βου-
λαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδή-
σωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας
δυναμέως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσαστο,
τὴν θείαν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώ-
σας τῆς Καλλιμάρτυρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων. ἀ-
θλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ
κερασαμένη, καὶ τοῦτον αενάως τῇ Ἐκκλησίᾳ
προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφι-
μοὺς, σοφίας φωνῇ, προτρέπεται λέγασα· Ἀρ-
ψασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, παθῶν
καθαυτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον,
τῷ Σωτῆρι κράζοντες· Ὁ ποτίσας ἡμᾶς χρι-

Settembre.

14

μαύρου τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὗ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγι-
σθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἶμα
ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν,
μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς προφητικῶς ἀντλή-
σωμεν, τῶν ζωηρῶν παθημάτων τοῦ Σωτῆ-
ρος, καὶ τῆς αἰδίου δόξης μορφωτικόν· διὸ αὐτῷ
βοήσωμεν· Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς Ἁγίοις σὺ
Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σὺ Ἀθληφόρου πρε-
σβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθέ-
νος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβε-
βλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς
ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιά-
σει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὄσμην μύρου
σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς
σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπου-
ράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν,
παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτόν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς
ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέν-
τος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ
ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐ-
ρανούς καταγγέλλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέ-
τερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως,
εἰς οὐρανούς πολιτεύεται· διὸ εὐχαριστῶς βοή-
σωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐ-
τοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς
ἀξιώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Οὗ ἔξησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προ-
σκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισύλβιον
Σταυρόν, ἐν ᾧ κατεκνώθη, τὸ αἶμα τῆ Δεσπέ-
του, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς, καὶ πνεύμα-
τος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπό
γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν, Σταυρῷ τῇ ἀνυψώσει,
συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωηρῶτος ἐκ θείας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς
εξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυ-
χὰς, τῶν πίστει προσκυνήτων, τὸ θεῖον πάθος
τούτου, καὶ τὸν Σταυρόν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα, Ἦχος α΄. Βυζαντίου.

Σήμερον χοροὶ Πατέρων Πανεύφημη, συνα-
 Δροισθέντες διὰ Χριστὸν, τὸν τόμον σοι
 προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὄν περ
 λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ, φυλάττεις
 μέχρι τέλους ὄθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι
 συνελθόντες, τὴν σὴν ἀθλησιν γεραιίρομεν, βρω-
 ντες εὐσεβῶς. Χαίροις πανεύφημη, ἢ τὴν ὀρθό-
 δοξον καὶ πατροπαράδοτον πίστιν, ἄτρωτον
 φυλάξασα· χαίροις, ἢ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἢ ἀγιοφθογγος ῥῆσις τοῦ
 Δαυὶδ πέρασ εἶληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς,
 τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνούμεν ὑ-
 ποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπί-
 ζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βρωμέν σοι· Σημειω-
 θήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ
 ἀνυψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὰ κέρας,
 τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστέ
 πολυέλεε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί συνεργοῦντες.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων
 τὸν Ἰησοῦν.

Ζῆτει τῇ β΄. τῆς δ΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.



Τῆ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν
 τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης,
 καὶ Ἑλπίδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ἐξέλαμψε, φωτοειδῆς ὡςπερ ἥλιος,
 ὁ Σταυρὸς σου ὁ τίμιος, Χριστέ στηριζόμε-
 νος, ἐν Κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ· καὶ
 ἀνυψούμενος Σωτὴρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανά-
 γιον, δηλοῖ ἐμφαντικώτατα, ὡς δὲ αὐτοῦ παν-

τοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψώσας, οὐρανοῖς ὡς
 φιλόνητος.

Ανήγγειλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκατάλη-
 πτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου· φαι-
 δρῶς ἐξαστραψάσας γὰρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος,
 φέγγει ἀπροσίτω, τὴν μανιῶδη καὶ σκληραίν,
 τῶν θεοκτόνων γνώμην. διήλεγξες· διό σου τὴν
 φιλόνητον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παν-
 τοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάλυτον τρόπαιον,
 ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται,
 ὡςπερ κεκρυμμένος, θεσαυρὸς πλητίζων, τὴν
 οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ
 χρηστότητος· διό σου τὴν φιλόνητον, οἰκονο-
 μίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τῶν Ἁγίων, ὅμοια.

Παρθέναι νεάνιδες, φύσει ὡς νόμῳ συνδούμεναι,
 καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι, ἀγότη τοῦ κτί-
 σαντος, τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει,
 καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ἀνδρειωθεῖσαι, ποσὶ
 συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτειδῶς
 ἐκοσμῆθησαν, καὶ νυμφῶνα κατώκησαν, κοιτῶν
 ἀγαλλόμεναι.

Πίστις ἢ πανεύφημος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἢ ἐνδο-
 ξος, καὶ Ἑλπίς ἢ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώ-
 νυμοι, τῶν φαινοτάτων, ἀναδεδειγμένοι, ἀθλη-
 τικῶς τὸν ποτηρὸν, καταβαλῆσαι, τὸν τὴν Προ-
 μήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου
 τὴν οἴκησιν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον, ὑπὲρ πάντων
 πρεσβεύουσαι.

Πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κολά-
 σεων, καὶ θανάτου αἰ πάνσεμνοι· νυμφίβ
 τὸ κάλλος γὰρ, τοῦ ὠραισταίου, πίστει ἐκζη-
 τοῦσαι, διὰ ποικίλων αἰκισμῶν, ὠραιωθεῖσαι,
 ταύτῳ συνήφθησαν, Σοφίας τὰ βλαστήματα,
 Πίστις Ἑλπίς καὶ Ἀγάπη τε· δι' αὐτῶν ἡμᾶς
 Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί, τὸ Ξύλον τὸ ἄγον
 προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευ-
 θερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ἁ' Ἀδάμ· ἢ
 δὲ κτίσις σήμερον, ὑψομένου τούτου, συνυψοῖ
 τὴν φωνὴν, τὸ ἐκ Θεῶ αἰτημένη πλούσιον ἔλεος.
 Ἀλλ' ὁ ὀνόμος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἰλα-
 σμὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὄρωντες,
Ξ μεγαλαύτην δώμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι,
 σαρκὶ δὲ ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτῆσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Οὔτε τὸν Ἀμαλὴν, Μωσῆς κατετροπέτο, Χριστοῦ προγράφων πάθος, Σταυρὸν προδιετύπου, δαιμόνων ἀμυντήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.



ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν σοὶ τρισμακάριστε, καὶ ζωοδότα Σταυρέ, λαοὶ εὐωχούμενοι, πανηγυρίζουσι νῦν, αὐλῶν σὺν τάγμασι· τάξεις Ἀρχιερέων, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσι· πλήθη τῶν Μοναζόντων, εὐλαβῶς προσκυνοῦσι. Χριστὸν δὲ τὸν σταυρωθέντα πάντες δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, ταῖς τοῦ σκότους φαλαγγας, ἀποδιώκει, καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῆς Σοφίης ἀρίδηλα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τῆς ὑπερκοσμίου σε Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαι μοι Δέσποτα, ταῖς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεῖς σε Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα.

Η προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ θεόφρον κεκόσμηται· πάσαν γὰρ διήνυσας, σὺ τὴν ζωὴν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἔνδοξε Σοφία, σοφίας λάμψασα χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμακάριστος καρπὸς, τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισότῃ, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀσλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοὶ προσνηχθήσαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον.

Οἴλην τὴν μορφὴν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὄθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φωνῆς σου ἀκήσασαι Χριστέ, καλῆντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἠκολούθησαν, στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τῆ βοᾶν σοὶ Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Γσχὺν ἐδωρήσατο Χριστὸς, ἐστῶσαις πρὸ τοῦ βήματος. μαρτυρικοῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἐπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρος Μάρτυρας, παρθενίας λαμπύσας τῇ χάριτι.

Ημβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μεγαλάουχον, καὶ τὴν αὐτοῦ ὄφρυν καταβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείψιν θάλασσαν, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

Σοφίας τῆς ἀνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυναν, τυρανούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἀσχετον, ῥητορεύουσαι θεία διδάγματα. Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγίωσύνης ἅγιον σκηνώμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ᾧ βοῶμεν Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοὶ Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
• τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταῖς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονὴν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τῆ Λόγου μαθήτριά, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγεναῖς βασάνοις, στερρόως ἐναθλήσασαι· ὄθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἤξιωσε. Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπὲρ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῶ ἐν πίστει λαοί, συμφῶνως ἀνακραίξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ αἰκός σου.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ρῶσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ Δεῖα καλλίνικοι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλάς, ἀνδρείως κατήσχυναν, διὰ πυρὸς ὀλοκαυτούμεναι πάνσοφοι, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

Ισχυσαν τοῦ Σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ φραξάμεναι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν κολάσεων πληγὰς, εὐτόνως αἱ Ἄγιοι, ὑπενεγκεῖν μέχρις αἱμάτων στερρότατα, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀντικαθιστάμεναι.

Δυναμίει καὶ πόθῳ, τῆς Τριάδος ἐρρώσθησαν, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, παρθένοι ἰσαριθμοί, καὶ ἀλγεινῶν τὴν δριμυτάτην ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ πάνσεμνοί ἴσχυσαν.

Ησχυναν καὶ Κόραι, τρυφεραι τοῦ αἰλάστορος, διὰ τοῦ ὄπλου τοῦ Σταυροῦ, τὴν ὑπερήφανον ὄφρυν, καὶ πρὸς γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως καυχώμενον, τὴν οἰκὴ μείνην πᾶσαν καταλήψεσθαι.

Λαμπάδες τρισάριθμοι, σοφίας ἀστράπτουσαι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουνσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἄγιοι, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Καρτερίᾳ τῶν φρενῶν, τὰς βασάνες ὑπέμειναν, καὶ σοφίας τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυστήρια, τὸν κρατῆντα ἡσχυναν, αἱ τρεῖς Παρθένοι Δεοφόροι, πίστει καὶ φύσει συνδούμεναι.

Αγάλλεται ἡ Προμήτωρ, ὀρώσα νικώμενον, τὸν δόλιον τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδέμ ἐξορίσαντα, γυναικὶ Δεόφροσιν, Ἐλπίδι Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, τοῖς τῆς Σοφίας γεννήμασι.

Γοβόλους τοῦ τυράννου, Δωπείας ἐξέφυγον, καὶ βασάνων τὰς πληγὰς ἐκουσίως ὑπέμειναν, αἱ σεμναὶ Νεάνιδες, τῇ σῇ ἀγάπῃ τετρωμέναι, Χριστέ καὶ Δεῖῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Αγάλλονται ἕρανῶν, αἱ Δυναμίεις ὀρώσαι σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ἣν ἐπαξίως δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Γηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἐναπέθεντο, τὰς ἐλπίδας, αἱ Νεάνιδες αἱ τρεῖς, καὶ τῆς Τριάδος τρισμακάριοι, τῷ ἀριθμῷ τιμημέναι καὶ σεμνυόμεναι.

Λαμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων διαδήμασιν, ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν, ἄνωθεν ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου καὶ πανοικτίρμονος.

Ανήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σε Δέσποτα, τῆ πάντων βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, σοῦ τῆς βασιλείας κοινωθήσοντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Αγάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τῆ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τῆ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἶρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
• ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
• σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
• ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ
• ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλαδοί, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστῆ ἀνεδήσαντο. Ὁ Οἶκος.

Οτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξελήλυθε πρόσταγμα, Δύειν εἰδῶλοις καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ ναοὺς εὐτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν· τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, ζόφον ἀθείας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανῶς ἀνεβῶν· Θεὸς μέγιστος ἐστὶν ὁ σταυρωθεὶς βουλήματι, καὶ ἀναστάς τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

θεν και επαξίως, στέφος αφθαρτον παρα Χριστου ανεδήσαντο.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστews, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στίχοι.

Τῇ πρὸς σέ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα,
Πίστιν.

Αὐται ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἀχθεῖσα οὖν ἡ Πίστις, ἐτῶν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, ραβδίζεται, καὶ τοὺς μαστοὺς σιδήρῳ ἐκκόπτεται, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος γάλα ἔρρευσε· μετὰ ταῦτα εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐπιβρίπτεται· καὶ ἀφλεκτος μείνασα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἐπειτα ἡ Ἐλπίς, ἐτῶν ὑπάρχουσα δέκα, βουνεύροις τύπτεται, καὶ εἰς πῦρ ἀποβρίπτεται· ἀναρτηθεῖσα ξέεται, εἰς λέβητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδόξως ῥυθειῖσα καὶ αὐτὴ, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. Εἶτα ἡ Ἀγάπη, χρόνων οὐσα ἐννέα, καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀνεσκολοπίσθη, καὶ μείνασα ἀβλαβῆς, ἀπετμήθη τὴν κάραν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτην τούτων ἡμέραν, τῷ τάφῳ αὐτῶν παραμένουσα, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρατίθει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στίχ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,

Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Ἦτις ἐγένετο Νικολάου θυγάτηρ ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ Παυλίνης τῆς αὐτοῦ γυναίκος, ἀπίστου οὐσῆς· ἦτις πολλὰς τῇ Ἀγαθοκλείᾳ προσήνεγκε θλίψεις, ἐπὶ χρόνις ὀκτῶ, ἀκροτόμοις λίθοις αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος τύπτουσα, καὶ γυμνοῖς τοῖς ποσὶν εἰς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους ἐλαυνουσα, καὶ σιδηρᾶ σφύρα τὰς πλευρὰς αὐτῆς συνθλώσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκαίουσα. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπαυε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τοῦ τραχήλου ἐπενεγκούσα, τῆς παρούσης ζωῆς ἀποβράγῃναι κατηνάγκασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, καὶ Ἀσκληπιδοῦτος.

Στίχ. Μῆ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,

Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Οὗτοι τυφθέντες, καὶ ἀκρωτηριασθέντες, καὶ ἐν ἀφεγγεῖ φυλακῇ καθειρθέντες διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχ. Εἰρηνικῶς σὴ Χριστέ δουλὴ Λουκία

Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,

Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Στίχ. Τὴν Θεοδότῃν πρὸς ξίφος τεθηγμένον.

Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεοδότος χάρις.

Βασιλεύοντος ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπεστάλη Συμπλίκιος ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, καὶ ἐμνησθη αὐτῷ ἡ Θεοδότῃ, ἐκ τῆς Ποντικῆς οὐσα χώρας, σφόδρα πλουσία· ἦτις καὶ παραστάσα, ὡς οὐκ ἐπέιδετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπαιτηθεῖσα ἐπὶ πολλαῖς ὥραις, τὰ σπλάγχνα ἐξέτετο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐδόκει τοὺς ξεσμούς ὑποφέρειν. Εἶτα καταχθεῖσα, φρουρεῖται· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀνοιγίσθη, ὡς εἶδον οἱ φύλακες ἐξίστησαν, καὶ δραμόντες ἀπήγγειλαν τῷ Συμπλίκιῳ. Οὐκ ἐπίστευσε δὲ αὐτοῖς, ἀλλὰ τῇ ἐξῆς ἀχθείσης τῆς Ἀγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Συμπλίκιος ὄλην ὑγιῆ, καὶ μηδὲν τι ἔχουσα τῶν μολώπων ἐν τῷ σώματι φέρουσαν, λέγει πρὸς αὐτήν· Τίς εἶ; Ἡ δὲ Ἁγία, Ἡμαύρωται σου ἡ διάνοια, φησὶν· εἰ γὰρ νήφων ἦς, ἦδεις ἂν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ Θεοδότῃ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Συμπλίκιος, κλίδανον ἐκκαυθῆναι προστάσσει. Τούτου δὲ ἐκκαυθέντος, καὶ τῆς Ἀγίας ἐν τούτῳ ἀκοντισθείσης, ἐκχυθεῖσα ἡ φλόξ, ὡσεὶ τὸν ἀριθμὸν ἐβδομήκοντα ἀνδρας ἐνεπρησεν· οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίδανον ἀναφράξαντες, ὑπεχώρησαν. Καὶ τῇ ἐξῆς ὁ Ἄρχων, δύο ἱερεῖς ἀποστείλας μεθ' ἑτέρων τινῶν, τὸν χεῖν τοῦ σώματος αὐτῆς λιχμηθῆναι προσέταξεν. Ἀνοιγέτος δὲ τοῦ κλιδάνου, τὸ μὲν πῦρ ἐξελθόν, κατέκαυσε τοὺς δύο ἱερεῖς· οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς εἶδον τὴν Ἁγίαν μέσον δύο νεανίσκων λευχειμουούντων καθημένην, καὶ ψάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡσεὶ νεκροὶ γεγονασιν. Ἐξῆλθε δὲ ἡ Ἁγία ἀπὸ τοῦ κλιδάνου ἀβλαβῆς, χαίρουσά τε καὶ ψάλλουσα· ἦν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγον ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐπεὶ δὲ ἐμελλεν ὁ Συμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὁδεύειν, προσέταξε καὶ τὴν Ἁγίαν συνακολουθεῖν αὐτῷ δέσμιον. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τοῦ Συμπλίκιου ὑποστρίψαντος, καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ προκαθεσθέντος, εἰδέησε παραστῆναι τὴν Ἁγίαν· πρὸς ἣν φησὶν ὁ Συμπλίκιος· Ἐάν μὴ πεισθῆς μοι, καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, δείξας τῇ χειρὶ, ἐν ταύτῃ τῇ πετυρακτωμένῃ σε ἐσχάρα ἀπολέσω. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν· Εἰ καὶ ὁ Λιβελλήσιος εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ πυρὸς κυριεύσῃ, θύσω καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς σου. Καὶ ὁ Συμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον· (τούτο γὰρ ἦν ὄνομα τοῦ Λιβελλήσιου) Δωρόθεε, κύρ Λιβελλήσιε (*), τὴν τῶν θεῶν ἔχων βοθητῆσαν, εἰσελθε. Εἰσελθὼν οὖν σὺν τῇ Ἀγίᾳ, εὐθὺς παραλάωμα γέγονε τοῦ πυρὸς· ἡ δὲ ἐξῆλθεν ἀβλαβῆς.

Ἐξαπορήσας οὖν ὁ Ἄρχων, δεσμευθῆναι καὶ αὐτὴς τὴν Ἁγίαν κελεύει, καὶ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγεσθαι· καὶ ἐπεὶ τὴν Νίκαιαν κατέλαβον, ἐκέλευσαν ὁ Ἄρχων εἰσελθεῖν τὴν Ἁγίαν ἐν τῷ εἰδωλεῖῳ, καὶ προσεύξασθαι. Τῆς δὲ περιχαρῶς τούτο καταδεξαμένης, τὰ εἰδωλα πάντα εἰς γῆν πεσόντα, κατετρίβησαν, καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ παρευρεθέντες, ἰδόντες τὴν τῶν θεῶν συντριβήν. Μανεῖς οὖν ὁ Ἄρχων, ἐκέλευσε ταθῆναι ἐκ τεσσάρων τὴν Ἁγίαν, καὶ ταθεῖσαν πρισθῆναι· καὶ τούτου γενομένου, ὁ μὲν πριστῆρ ἡμβλύνετο, μὴ ἔχων τὸ ἐνεργεῖν, οἱ δὲ δῆμιοι ἠτόνου, καὶ ἡ Ἁγία ἄνετος ἦν, εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ὁ γοῦν Συμπλίκιος ἐτι σκοταβείς, τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν πληγὴν τῇ Μάρτυρι ἀπεφύνατο, καὶ οὕτως ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

(*) Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιβελλήσιος (Libellensis), ὅπερ δὲ τοῦ καταγράφοντα τὰς εἰς τὸν Ἡγεμόνα παρουσιαζομένας ἀναφορὰς, ἡ αἰτήσις.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων
Μιᾶ κεφαλῆς τέμνεται προθυμία.
Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον,
τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχ. Ἐπεὶ ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα,
Νεῖλῳ συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον·
Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν'. Μάρτυρας.

Στίχ. Θεοφρονούντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

Στίχ. Πατερμούθιος ἐμπесὼν τῇ καμίνῳ,
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

Τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ παρὰ τῶν ἀσεβούντων συγκροτηθέντος, κατεσχέθησαν ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι, Πηλεὺς καὶ Νεῖλος, καὶ δύο ἐνδοξότατοι, Πατερμούθιος καὶ Ἡλίας, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατὸν· ἐκ δὲ Παλαιστίνης πενήτηκοντα. Καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς καὶ ὁ Νεῖλος, ὡσαύτως καὶ ὁ Πατερμούθιος καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης πενήτηκοντα, πάντες οὗτοι διὰ πυρὸς ἐτελειώθησαν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ὄντες ἑκατὸν, μὴ πεισθέντες τὴν εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα καὶ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀπομηθέντες, τῇ τῶν μετάλλων κακοπαθείᾳ παρεδόθησαν, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπης, Παντολέοντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ τούτων σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρεῖῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης·
Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος, Ἐπισκόπων Ταμασίῃ τῆς Κύπρου.

Στίχ. Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοσητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Τρισσοφειγεί ἐνιαίᾳ χάριτι, καταλαμπόμε-
ναι σαφῶς, αἱ Παρθένοι δαιμονικὴν, ἔλυσαν
σχοτόμαιναν, φῶς τὰ τρισυπόστατον, θεολογοῦ-
σαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εἴν οὐρανοῖς τὰς πασταδας ἔχουσαι, λαμπά-
δηφόροι τῷ Χριστῷ, σὺν Ἀγγέλοις χαρμο-
κκῶς, νῦν περιχόρευετε, δέξαν τὴν αἰδίον, συν-
θεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικὴν ὡς οἱ Παῖδες ἔνστασιν, ἐπίδει-
ξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς·
τούτων γὰρ ἰσάριθμοι, γνώμην ἰσοστάσιον, αἱ

Θεοφόροι ἐκτήσαντο, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων,
αἰεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίον.

Νέμοις ἀγνῆ τῶν πταισμάτων ἄφεισιν, τοῖς
ἀνυμνήσι σε πισῶς, λυτρωμένη τῶν πειρα-
σμῶν, πάσης περιστάσεως· σέ γὰρ νῦν κεντή-
μεθα, καταφυγὴν Θεοσύμφευτε, ὡς αἰνετὸν τῶν
Πατέρων Θεὸν χερσὶ βαστάσασαν.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Αἱ παρθένοι αἱ θεοφειγεί, Πίστις Ἐλπίς Ἀ-
γάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώ-
τερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγουσαι· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας καὶ φωτοειδεῖς, διὰ τοῦ μαρτυ-
ρίου, προδήλως γεγενημένας, τὰς Παρθένας
οἱ πιστοὶ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πᾶν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαμάτων ρεῖθρον δαψιλῶς, ἀφθόνως καὶ πλε-
σίως, αἱ θῆκαι τῶν Ἀθληφόρων, ἀναβρύουσιν
αἰεὶ, τοῖς πίσει κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγία πέφνηας ἀγνῆ, τὸν ζωφόρον εἶχυν,
τεκοῦσα τῆς αἰδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστὸν,
ὡ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖ-
• τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Αἴγλης τριφειγγοῦς πληρούμεναι, καὶ λαμπη-
δόνης θείας νῦν ἐμπορούμεναι, αἱ ὁμώνυ-
μοι, τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνυμοι, τῆς Ἀγάπης
Ἐλπίδος καὶ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς
καὶ πίστει βεβαιώσατε.

Ἴνα ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τὰν
κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἰρέσεως, ὡ Ἀ-
θληφόροι ἀήττητοι, καὶ βραβεῖση πιστοῖς τὴν
ὁμόνοιαν, αἰτείσθε δυσωποῦμεν, ἀκαταπαύτως
καλλιπάρθενοι.

Νύκτα τὴν τοῦ βίου Πάινσοφοι, διαδραμεῖσαι
τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε, τὴν ἀνέσπερον, μαρ-
τυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθένων καυχώμε-

ναι χάριτι, και θείας βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι. Θεοτοκίον.

Ω πῶς ἡ Παρθένος τέτοκε, τὸν αἰεὶ ὄντα Λόγον και ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ἡμῶν εὐεργέτην και Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. **Ο** Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σε, πυρπολημέ-
» **Τ**η βίατος ἔδειξεν ἀφλεκτός· και νῦν καθ’
» ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσαν, κατασβέ-
» σαι αἰτούμεν τὴν κάμνον· ἵνα σε Θεοτόκε,
» ἀκατακαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι αἱ τρεῖς Ζήλω, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστι, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασιλικῶν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τὸν αἰώνων, και τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένη, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοῦς σοῦς αἰκέτας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Λόγησιν σὺν τῷ Σταυρῷ, τοῦς ἡλούς και τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υπὸ φθοροποιὸν, ἐξαιρεῖ ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Υδατι θειοργῶ, και αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Δόξα, και νῦν, Ὅμοιον.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θείον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρός ὁ τῷ Κυρίου, δι’ οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

ΤΗ ΙΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε’ και ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ’.

Ἦχος α’. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάν-

των, προσήλωσε βουλήσει, πάντας πεισῆς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορταζόντων μετ’ ἡχοῦ τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπέδιον τὸ θείον αὐτοῦ.

Τῶν ἐγκαϊνίων τὴν μνήμην τῆς ἀναστάσεως, δι’ ἧς τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς και ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοὶ, ἐκτελοῦντες ὑψώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνοῦντες τὸν Σωτήρα Χριστόν.

Μωσῆς ὁ μέγας τὸ παλαι ἐπὶ τῷ ὄρει Σινᾶ, σταυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπη τὸν Σταυρόν σε, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον σήμερον, και ἀγιάζοντα πάντας τῆς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ σε προσκυνοῦντας πιστῶς.

Και τοῦ Ἁγίου γ’.

Ἦχος δ’. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν και τὸ σῶμά σε, τῶν παθῶν καθάρσας, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι οἶκος γέγονας, και ἱερέων ἐν χρίσμασι, σαυτὸν κατεκόσμησας, παραστάτης δεξιῶς, χρηματίσας Εὐμένιε, και συνόμιλος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, και τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, και πρεσβυτητῆς τῶν ὑμνούντων σε.

Ο περιδοξος βίος σου, ἀρεταῖς φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἐλαμψε ταῖς φαιδρότησι, και εὐκλεῆ σε τοῖς πέρασιν, παμμακάρομ εἰργάσατο, και φωστῆρα ἀπλανῆ, και Ἁγίων ὁμόσκηνον, και τῆς πόλεως, τῆς ἀγίας πολίτην Ἱεράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, θαυματουργὲ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἄσειστον τὸν θεμέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, και δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περιδοξον, και φωτίσαντα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν.

Δόξα, και νῦν, Ἦχος δ’.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σε Χριστὲ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροποῦτο τὸν ἐναντίον Ἀμαλῆκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπτε τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον παιῶν, ἐνίσχυεν ὁ λαός· νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις, εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. Σήμερον Σταυρός ὑψοῦται, και δαίμονες φυγαδεύονται. Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες προσπίπτομέν σοι λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὄνειδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πάνοικτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶσθε τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἦλθες καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλόανθρωπε Σωτήρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῶ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτήρ με ὑπεράγαθε, ἐρραπίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτά, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη. Σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο. Σήμερον διὰ πεισῶν Βασιλέων ἡ πίστις φανερεῖται· καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ τῆ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἐφρίξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ἄνω ὡς Θεὸς, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν, Χριστέ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες, δαυτικῶς προσκυνοῦμεν. Τῆτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίσει δοξαζόμεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ πικρᾶ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτημε, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐχαῖς δίδου μοι Χριστὸν εὐμενῆ Μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ἦδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Εχων Χριστὸν, Πάτερ θεόφρον Εὐμένιε, τῶν σῶν καθυπακούοντα, θείων ἐντευξέων,

εὐμενῆ τοῦτον μάκαρ, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ, ἀνευφημοῦσί σε.

Υψοποιὸν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἠγαπηκῶς ταπεινώσιν, τὸν ὑπερήφανον, ἐταπεινώσας ὄφιν, καὶ χάριν ἰαμάτων, σαφῶς ἐπλούτησας.

Χωρητικόν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεις, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κρείττονι τὸ χειρὸν, σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Αὶ περὶ σοῦ, νῦν προφητεῖαι πεπλήρωνται, Θεοκυήτορ Δέσποινα· ὃν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηλῶς, ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύο τελείαις φύσεσι.

Ἦδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Διέτρεχες σπουδῇ καθὼς ἡ μέλιττα, λειμῶνας τοὺς λογικοὺς Ἱεράρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σίμβλοις ἐντιθέμενος.

Ο βίος καθαρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θείῳ Εὐμένιε ἠρτυμένος, διεδείκνυ σε τὴν ἔνδοξον, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

Υψώθης ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, καὶ θρόνων ἐπέβης ὑψηλοτάτων, μύρω θείῳ χρισθεὶς Πνεύματος, καὶ Χριστοῦ εὐωδία γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν με ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερῶσον κλονήμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συναίναρχον Λόγον.

Ορθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ διδάγμασι, καὶ θαυμαίων αὐτηγὸς δεῖχθεις Εὐμένιε, περιθότος παντὶ, προμηθεῖα θεικῆ, ἐγένεθ· ὅθεν σε πίσει, τιμῶμεν ὡς ἱεράρχην, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἐμότιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίσει ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τῆ βίῃ τὰ τερπνὰ ἀπορρίψωμεν, ὃ οἱ πάλαι Βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πεισῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φύλα τὰ τῶν βαρβάρων, τῇ δυναμει τούτου ἀνέτρεψαν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἶκος γέγονας Πνεύματος, Δείοις νοοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ σεπταῖς μελέταις ωραϊζόμενος.

Ἱεράρχης θεόληπτος, Πάτερ σοφὴ καὶ πρόεδρος Γορτύνης, γεγονώς θαυμαίων, αἴγλην ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τὸ δράκοντος, τῶν προσευχῶν ἐνέπρησας λαμπάσι, κατὰ σοῦ ἐρμήσαντος Ἱερώτατε.

Ρωμαλέω φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέβαλες ἀνδρείως, καὶ ἐρμαῖς λεόντων σὺ ἐχαλίνωσας. Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ προκατήγγειλαν, παλαί φωναὶ τοῦ τόκου σου τὸ βάθος, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἐδομεν Ἀχραντε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Σύνεσιν ἔσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὅσιε, νοῦν καὶ ψυχὴν ὅθεν διαλύεις τὰς ἐρίδας πιστῶς, τῶν βασιλευόντων, καλῶς πεδομένων σοι.

Τὰς ἀκοὰς ὑποθεῖς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν, ἔχθραν μακρὰν, ὄλεθρον γεννώσαν, καὶ τὴν ἀδελφικὴν, ὁμόνοιαν στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

Οἶα πυρσὸς ἐπιστάς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τῆς παθῶν, βυθῶ νηχομένους, πρὸς ὄρμον γαληνόν, ἰάσεων Μάικαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλῆν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεὸν τε Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ενεργῆ θησαυρόν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου Χριστὸν Εὐμένιε, ὡσπερ πηλὸν λέλογισαι, τὸν χρυσὸν Βασιλεὺς, ὃν παρέσχε σοι.

Υψηλὴν εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης φβεγξάμενος πρόσρημα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄνωθεν ἔπερ νῦν τῇ προσκλήσει σεμνύνεται.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις διέπλευσας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασας, ἔνθα δῆμος Ὀσίων εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ καταβάς ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσῶν θεῖσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας νάμασι, καταρθεῖσας πολύφορον ἔδειξε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἔ-

Settembre.

πικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωτὶ θεῖκῳ, ἐλλαμφθεὶς παμμακάρισε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἔνδοξον, καὶ ἁγίαν Πάτερ μετὰστασιν, Ἱεράρχα Εὐμένιε· πρεσβεύεις γὰρ ἀπαίστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Οἴκτειρον Κύριε τὸν σὸν δούλον, καὶ συγχώρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα νῦν, καὶ δώρησαί μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἵνα ὕμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πιθόν σου θεράποντα στέψω ὡδαῖς, τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστήρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλαΐσμα· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶ Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στίχοι.

Τὸ λεῖον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης,

Πανευμενὲς κατεῖδεν ὄμμα Κυρίου.

Ὁγδοάτη δεκάτῃ θάναεν Εὐμένιος μεγαλήτωρ.

Οὗτος ὁ Εὐμένιος, ἐκ νεότητος πολλαῖς σκληραγωγίαις ἀσκήσεως ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, τὴν ἄκραν ταπεινώσιν ἐκτίησας· διὸ καὶ τοὺς οἰκάκας τῆς κατὰ Γορτύνην Ἐκκλησίας πιστεύεται. Οὗτος, δεινότατον δράκοντα κατ' αὐτοῦ ὀρήσαντα, λαμπάσι κατέφλεξεν. Ἐκείθεν δὲ τὴν Ῥώμην καταλαβὼν, οἷα τις πυρσὸς ταῖς θείαις διδαχαῖς κατεφώτισε, σημείοις καὶ τέρασι πολλοῖς καταπλήξας. Κακῆθεν τὴν θησαυρὸν καταλαβὼν, καὶ μὴ βουλόμενος, παραυτίκα τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατῆφειαν καταστέλλει, ἔνθα ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ παῖδες τῶν θησαυρῶν τῇ πατρίδι καὶ ποιμνῇ τὸ τούτου σκῆνος παραπέμπουσι, Ῥάξος ὄνομα τῷ τόπῳ, ἧτις καὶ Κυρίλλου τὸ σιπτόν κατέχει σῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Σοφίας καὶ Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρήνη καὶ Σοφία τμηθεῖσαι κάρας,

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν εἶδον εἰρήνην Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀριαδῆνης.

Στίχ. Σῶζει ῥαγεῖσα τὴν Ἀριαδῆνην πέτρα·

Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκεπε ζωῆς πέτρα.

Αὕτη ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Ἀντωνίου τῶν βασιλέων ἤλθησε, δούλη τινὸς χρηματίσασα Τερτουλλου, πρώτου τῆς Προμασίῶν πόλεως, Φρυγίας Σαλουταρίας· καὶ διὰ τὸ μὴ θελήσασα αὐτὴν συνεορτάσαι ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐξέστη σφοδρῶς, καὶ ἀφείθη. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνου, πέτρα τινὶ πλησίον αὐτῆς, πῦξασα ῥυσθῆναι· καὶ θεία νεύσει ῥαγεῖσας αὐτῆς, μέσον αὐτῆς εὐρέθη, τῶν πέ-

τρῶν αὐτῶν εἰς ἐν συνελθόντων· οἱ δὲ διώκοντες αὐτῶν ἄνδρες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων ἐρίππων δόρατα κατεχόντων, διεφάρησαν, καὶ ἀπώλοντο.

Ἡ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καστορός.

Στίχ. Ὁ Δὴρ ὁ Κάστωρ, ἀλλ' ἀνὴρ τις γενναῖος, Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀνδρίας πρὸς αἰκίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νεκρῶν λογισμῶν, προθυμία τῆς ψυχῆς κατακαυχόμενος, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα Ὅσιε, ἀποδημίαις ἐκέχρησθ', ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν πίσει, δεχομένων Εὐμένιε, σὲ τὸν σπορέα τῶν σεπτῶν, καὶ ἱερῶν διδασχῶν.

Ἡ ῥῶμη τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν, δῶρον ποθόμενον, τῇ Θεαῖδι μὴ βελομένον, Πάτερ ἐκπέμπει Εὐμένιε· ἐνθα γεγονώς ἀναστέλλεις, τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν, τῇ ἐπομβρία τῶν σεπτῶν εὐχῶν σου Ὅσιε.

Μαζαῖς ἐκτραφεῖς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γάλα ἐθήλασας, καὶ ἡλικίας μέτρον ἐφθασας, ἀκνεχθεῖς εἰς ἀκρώρειαν, Πάτερ ἀρετῶν καὶ ἡλίου, ἀπαστράψας φαειρότερον, Θεοσημείας τοῖς νυκτι κατασχεθεῖσι παθῶν.

Θεοτοκίον.

Αῦλου φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίασις Δείας γνώσεως, τὴν ἀθείαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγαζόμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καταπαλαίσας τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γῆρα, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς, μετέβης σίτος ὡσπερ ὄριμος, ξένης ἐπὶ χώρας, λαθῶν τρυβίου πέρας.

Αμνημονήσαντες τῶν σῶν, οὐδαμῶς Πάτερ καλῶν παῖδες Θεβαίων, τῇ πατρίδι καὶ ποιμνῇ τὴν ἱεράν σου σορὸν, αἰσίως κρίναντες ἐκπέμπουσιν ἥς τῇ ἐπανόδῳ, θαυματῶν ἔρρει χάρις.

Ρᾶξος Κυρίλλου τὸ σεπτὸν, καὶ πολυάθλον τὸ πρὶν κατέχων σῶμα, καὶ τὸ σὸν νῦν συγκρύπτει, παραπλησίως Σοφῆ, συνάψας ταῦς βίῳ ὁμόφρονας, οὓς ἡ ἄνω φέρει, πατρὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτάτη Προφητῶν, σὲ προγράφει ἀληθῶς σεμνὴ χορεία, ἀλατόμητον ὄρος, ράβδον

καὶ πύλην, δι' ἧς, δηλήθεν ὡς οἶδεν ὁ Ὑψιστος, πάλιν κεκλεισμένην, εἰσάσας σε Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὁς τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως Πατρὸς, εἰς δυνάμιν μετέβης θαυμαστῶς, ἐνθα χοροὶ ἱερωτάτοι, λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ, Τριάδι τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν, οὐρανίων παμμακάρι, Εὐμένιε Δυνάμεων.

Στήσον τὴν νῦν καταιγίδα, τῆς πατρίδος τῆ Θεῖον, ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς, βαρβαρικὴν μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννήσαν, καὶ πείρα συνωθῆσαν τῶν κακῶν, εἰς βέδρον ἀπώλειας, αἰοῖδιμε Εὐμένιε.

Ἡ σὴ πανίερος μνήμη, συγκαλεῖται ποιμένας, ὁσίους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἀγιασμόν πασι φέρουσα· ἦν τελοῦντας πλουσίως, καταύχασον ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πανεύφημε Εὐμένιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, Δείκη δυναστεία, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν πάσαν πνοήν, τὸν διατρέποντα Πάναγνε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλου καταπλήττον καὶ βροτοῦς, τοὺς αἰεὶ σε ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, σὺ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐμένιε Θεόληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σύσκηνε, ὡς παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριστὸν ἱεράρχα, οὐ καὶ τῷ θρόνῳ Ἁγίε, ἐνθάξως νῦν παρίσασαι, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψαυτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υδατι δειρογῶ, καὶ αἵματί σου Δόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολιζέται ὡς νύμφη, Σταυραῦ τὴν δέξαν μελοῦσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Αγγὴν σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἡλούς καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωνφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ἐν ὕμνοις προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.



ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὰ, Κύριε ἐκείραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωνφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἱρούμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι, πάντα τὰ πέρατα· ἐνδειματοῦνται, δαίμονες ἅπαντες. Ὡ εἶεν δῶρημα, τοῖς βροταῖς μεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ω τῆ παραδόξου θαύματος! ὡς βέτρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν Ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψοῦμενος, Σταυρὸς ἐρεῖται σήμερον, δι' οὗ πρὸς Θεόν, πάντες ἐιλκίσθημεν, καὶ κατεπόθη, εἰς τέλος θάνατος. Ὡ ξύλον ἀχραντὸν! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξαῖζοντες.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! εἶρος καὶ μηκός Σταυροῦ, οὐρανὸν ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγαθίζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη, θάρραρα ἠττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα, ἀνάκτων ἠδρασαται. Ὡ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Καὶ τῶν Ἀγίων, γ΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Τρυφὴν τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κληρώσασθαι, Τρόφιμε Μάρτυς, πόνοις τοῦ σώμα-

τος, σὺ ἐγεταύρας· καὶ δὴ μετέστη ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκοσμήμενος· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἐνδοξος, πολλαῖς κολάσεσιν ἐγκαρτερήσας, νῦν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαυλεῖς, τῶν ἑρανῶν περιχαρῶς, γέρα τῶν ἀγῶνων κομιζόμενος, δῆμοις τῶν Ἀγγέλων ἀριθμήμενος· αὐτῷ Χριστῷ πρεσβείαις, δῶρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αθέων βουλευτήριον, ἀπακρουσάμενος βρυλαῖς ἐνθέοις, τὸν νῦν ὠχυρώσεν ὁ Δορυμέδων, καὶ προσεχώρησε στερέβῳς, πρὸς τὰ τῶν βασιάνων πειρατήρια· νίκης τε βραβεῖα κωμισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μαυσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται, ἡ λέγῃσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπένακτι τῶν ἀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κωμβαλοῖς Δαυϊτικοῖς, ὕμνων σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσθη σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλήθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ,

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀγέστης.

Ο ἔψησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τύπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τῷ Δεσπότη, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὑψαυτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκός, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, ἑράνιον πρὸς λῆξιν, Σταυρῷ τῇ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωήρῳτος ἐκ θείας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτήρος, καταρδεύουσα ψυχὰς, τῶν πίσει προσκυνέντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ο τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιοῦται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψομένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ κέρασ τῶν πιστῶν συνυψαῖται Βασιλείων ἡμῶν, συντριβόντων ἐν αὐτῷ τῶν δυσμεγῶν τὰ κέρατα. Με-

γας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνῶμεν Φιλάνθρωπε, ἐτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσων ἡνέωξας Σωτῆρ, τῷ πιστεὶ προσελθόντι σοι Ἀηστῆ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγαζοντας Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, ταῖς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τρίφωτον ἕμνῳ Μαρτύρων διαυγίαν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τῆ Πνεύματος, καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῆς φυγῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταυγαίσατε, καὶ τὰ χεῖλη πρὸς ἕμνον, ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοίξατε, Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλῶνυμοι.

Ρωραλεότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιόφρονι, νέμειν θεοῖς σέβας, Μάρτυρες ἀλόκοτον, ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τελεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασιλεῖ προσηνέχθητε.

Ισχύς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δωδῶρηται, τοῦ παντοκράτορος, καταβαλεῖν πᾶσαν, τὴν ἰσχύν τευ δράκοντος, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῆς Τριάδος ἐπλήται, Σαββάτιε ἀξιάγαστε, θεῖε Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε. Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς σου πηγαζούσαις χάρισι, Θεοχαρίτωτε, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενον, τὸ βαθύτατον σκότος, τῶν ἀνυποκίστων κολάσεων, σε ἕμνολογῶντες, παρέδραμον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Οραιοτάτῳ λογισμῷ, καὶ στάθηρᾳ διανοίᾳ, πρὸς βασιάνων ἐχωρήσατε πείρατ, αἰκίζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μάλιστα ξεόμενοι, καὶ ἀηττήτῳ γνώμῃ, ἀπαρασάλευτοι μένοντες.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προχοαῖς, ἱερωτάτην πορφύραν, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὀπλίται, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, ἀκαταπαύστως ποιούμενοι.

Οὐκ ἐξηρηθήσαθε Χριστόν, προσομιλοῦντες βασιάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλαις, καὶ τεινόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηροῖς διδόμενοι, πανευκλεῖς ὀπλίται, Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σεσαρκωμένου Δεσπότη, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρη, οἱ γενναῖοι Ἀθληταί, ἀνίμους ἐτροπώσαντο, σὲ συνεργόν ὡς σχόντες, τὴν σώζουσαν ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

Οστερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἀγιος μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Βασιάνων ἀνδρικῶς, ὑπομείναντες πόνους, τὴν ἄπικτον ζωνὴν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε· ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑορταζούσα, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐνθέως ἀγαλλεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ο ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν, Χριστέ Σωτῆρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σὼν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες, θαυμάσιως προσκυνοῦμεν. Τῆτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίσις δοξάζομεν.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Υπομονῆ, τῶν αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, ἐπὶ ξύλου, Μάρτυρες ἠρτήθητε, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι πλευράς, ἐνδοξοὶ ξεσθέντες, τῇ ἀπεικῶσει τῆ σώματος, τὴν θείαν ἀφθαρσίαν, ἐνεδύσασθε θρόνῳ, τῆς Τριάδος αἰεὶ παριστάμενοι.

Μαστιγωθείς, διὰ Χριστόν Μάρτυς Τρόφιμε, ἐντρύφας, πόνοις ὑπερβάλλουσιν, ἀπόσκοπῶν ταῖς ἐν οὐρανοῖς, θείας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν αἰδάπανον· ἧς νῦν κατηξιώθης, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ τρυφῇ τῷ Δεσπότην ἐνόμενος.

Νεανικῶς, ἐγκαρτερῶς Σαββάτι, ταῖς βα-
σανοῖς, χαίρων ἐναπεδωκας, Θεοῦ εἰς χεῖ-
ρας τὴν σὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς οὐρανίους, μονὰς
καλῶς ἐσαββάτισας, νικήσας τὸν ἐκείθεν, ἐκρι-
φέντα ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ως καθαρὸν, τῷ Βασιλέως παλαίτιον, σὲ Μαρ-
τύρων, σύστημα τριακοῦτον, ἐπικαλούμενοι
βοηθῶν, ἀχραντε Παρθένε, ναὺς δαυμόνων ἠδά-
φισαν, καὶ πρὸς ναὸν τὸν ἄνω, μετετέθησαν
δόξης, ἐν αἰνέσει αἰεὶ σε γεραίροντες.

Ὤδη ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω,

Μακρυνθέντες φιλίας, σώματος Πανευφημοὶ
προσωκειώθητε, διὰ πλείστων πόνων, καὶ
μεγίστων Θεῷ πανοικτίρμονι, τῷ ὑμᾶς δι' ἵκτον,
πεφιληκῶτι καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ ἀποκτεί-
ναντι πάθεσιν.

Αἰ πορεῖται σὲ Μάρτυς, Τρόφιμε γεγονάσι κα-
τευθυνόμεναί, πρὸς ὁδοὺς πανσόφους, μάρ-
τυρίῃ, ἐν αἷς καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρηπίσι,
καθηλωμένος τοῦ Βελίταρ, κεφαλὴν καὶ τὰ κέν-
τρα συνέτριψας.

Ρήτορεύων τὰ θεῖα, Τρόφιμε πολυάθλε, τυ-
ραίνους ἰσχυράς καὶ τοῖς αἵμασί σου, βη-
ματιζῶν τὴν γῆν καθηγιάσας, ἐμπέριπατεῖς
δὲ, χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, σωτηρίαν ἡμῖν
ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγίαν Παρθένον, τὴν Δεοχαρίτωτον καὶ
παναμώμητον, οἱ σερροὶ ὀπλῖται, εἰς βοή-
θειαν ἐπικαλούμεθα, τῶν βασιάνων ὄγκου, καὶ
τῶν δειγῶν τὴν τρικυμίαν, ἀκλονήτῳ διήληθον
φρονήματι.

Ὤδη ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Υπέπλευσαν γαληνῶς, τῇ κυβερνήσει τοῦ
Πνεύματος, οἱ εὐκλεῖς Ἀθληταί, βασιάνων
τὸ πέλαγος, καὶ πρὸς τὸν ἀκύμαντον, σωτηρίας
ἔρμον, ἱερώς ἐγκαθωρμίσθησαν.

Ραινόμενα καθορῶν, εἰς γῆν τὰ μέλη σου Τρό-
φιμε, καὶ ἔξος κατὰ τῶν σῶν, μυκτηρῶν
δεχόμενος, εὐώδους ὀσφρήσεως, ἀντελάβε πλέον,
τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

Ως βουλευτὴς τῶν Χριστοῦ, δικαιωμάτων
γενόμενος, βούλας ἀθέων ἐχθρῶν, τελείως
ἐξέκλινας, καὶ αὐτὸν παρεδωκας, Δορυμέδον
Μάρτυς, ταῖς βασάνοις βαστιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Νευροῦμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπόμεναις
δυναμίσει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως
ἐνήθησαν, τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου, ἀνυμνολο-
γούντες, ἀπορρήτως σε κινήσασάν.

Ιλασθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι
μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
δύομα πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσον
μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὁς ὑπεργὰς.

Ως ἀθλητῶν ἑδραῖωμα, καὶ εὐσεβείας ἐρε-
σμία, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σου,
τὴν φωτοφόρον ἀθλήσαν, παναιδέμε μακάρι,
ἀθλητὰ γενναϊόφρον, ἐνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς
συναθλοῖς σου, ἱλασμὸν τοῖς ὑμῶσί σε αἴτησαι,
ὡς ἀήττητος.

Ὁ Ὅσιος.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ ἔπαθλα, οὐρανῶν
καὶ Δυναμεις ἐθαύμασαν, ὅτι σῶμα θνη-
τὸν περικείμενοι, ἀσώματος ἐχθρῶς ἐτροπώσαν-
το, Σταυρῷ τῇ ἰσχυί κρατυνόμενοι, ὅθεν μακα-
ρίζονται εἰς αἰῶνας, ἱλασμὸν τῶν ἁμαρτιῶν
αἰτῆμενοι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, καὶ γὰρ τιμῶν-
ται αὐτοί, ὡς ἀήττητοι.

Συναξάριον.

Τῇ 19' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυ-
μέδοντος.

Στίχοι.

Πνέοντες ἐν Τρόφιμε καὶ Δορυμέδον,
Ἐν ἐκ ξίφους δεχέσθε καὶ βίου τέλος.
Ἐσεθεῖς σιδηροῖς Σαββατίος ὀξείσι,
Εἰς σαββατισμὸν θεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει,
Ἐνεακαιδεκάτῃ Τρόφιμον ταῖμον, ἠδὲ συ-
νάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου, ὃν ὁ μὲν
Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραδὼς τῷ Βικαρίῳ, καὶ
σφοδρῶς πυφθεῖς, καὶ κατεφθῆκας, ἐν ταῖς βασάνοις παρέ-
δωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ Τρόφιμος, κρηπίσι σιδηραῖς ὑπο-
δεθείς, καὶ ὑπερόριος ἐν τῇ Συναγωγῇ γνωόμενος, πολλὰς
τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑποστάς τιμωρίας, ἀπετημήθησαν
τὰς κεφαλὰς.

Ταῖς αὐτῶν αἰγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Διόλω ταῖς τεύχεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον καλ-
λωπιζόμενος, ὀδελίσκοις τε μακάρι, πυρακ-
τωθεῖσι κατακλεχόμενος, καὶ τὰς πλευράς σου
ἀδίκως ξεόμενος, ὡ Δορυμέδον, σερρῶς ἐνεκαρ-
τέρησας.

Ἰδεῖν ἐφίμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλά-
λητον, ὀφθαλμοῖς ἐπηρεῖσθε, πυρακτωθεῖσι
σιδηροῖς Τρόφιμε, καὶ εὐχαρίστως Κυρίῳ ἐκράν-
γαιzes. Εὐλαγῆτος ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγάπη φλεγόμενοι, σεπτής Τριάδος οἱ τρεῖς ἠνίσασθε, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, καὶ μωρίας νῦν συναγαλλασθε, ἐπειρανίαισ' μεθ' ὧν ἡμῶν μέμηκαθε, λύσιν πταισμάτων αἰ-ἡμῖν αἰτούμενοι.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Δέσπονα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σου ἀρρήτως ἀποκικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Ωδή η' Ἐπταπλασίως κάμνον.

Πεγυμνωμένοις σώμασιν, αἰκισμοῖς προσπαλαίοντες, τὸν τῆς αἰφθαρσίας, σολισμὸν ἐδέξασθε, αἰσχύνην ἐνδύσαντες, τὸν δυσμενῆ αἰῶνα· καὶ στεφανηφόρα, μεταβαίντες πρὸς λῆξιν, τὴν Δεῖαν ἐκδοᾶτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιχνηλατῆντες Μάρτυρες, τῷ Χριστῷ τὰ παθημάτα, ξύλοις προσδεθέντες, πείρασμῶς ἠέγκαστε, γενναίῳ φρονήματι· καὶ ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πνίξαντες δακμόων, πονηρότατα σίφη, ἐνθέως μελωδεῖτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανευφημείσθω Τρόφιμος, δοξαζέσθω Σαββάτιος, καὶ μεγαλυνέσθω, Δορυμέδων σήμερον· οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν πισῶν προπύργια, οἱ φωταεῖδεις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρες, οἱ ταύτην ταῖς ἀκτίσι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων, σεπτῶς φωταγωγοῦντες, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοόμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱεραῖς ἐναλλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμνον, τῶν Καλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δούρακι δὲ κρείττονα, περισωθέντες τούτους ἄνω, τὰν δημιουργὸν καὶ δημιουργήτην, ἀνάβασ· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀκμυεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτου.

Ισχῦ τοῦ πᾶν ὄλων δημιουργοῦ, τῶν θηρῶν τὰς ὀρμαῖς ἐπαθήσατε, καὶ ἀθλαβεῖς, Μάρτυρες ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν, μεγάλοις θυμαζόμενοι, ταῖς ἀμετατρέπτοις μεταβολαῖς· διὰ ταῖς

τῶν Μαρτύρων, ἀγάλας συναυθέντες, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Οὐς δύματα τροπέζῃ τῇ λογικῇ, προσηνάχθητε· ζήφει τεμνόμενα, πανευκλεῶς· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν σκηναῖς, περιχαρῶς αὐλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῖς ἐπικαρτίαις, δεχόμενοι τῶν πόνων, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως.

Συμφώνως συνελθόντες δευτε πιστοὶ, Δορυμέδοντα νῦν καὶ Σαββάτιον, καὶ τὸν κλεινόν, Τρόφιμον δοξάσωμεν τοὺς στέρρους, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, βότρυνας ἀμπέλι τῆς νοτιῆς, ἐξ ὧν ἡμῖν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως ευφροσύνης, ἐκαποσταζει· Δεῖα χάριτι.

Ημνήμη ἡ πανέορτος τῶν σοφῶν, Ἀθλητῶν ἀνατείλασα σήμερον, ὡς ἀληθῶς, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκοτός ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, καὶ νέφη βαθυμίας· ὧν Λόγε ταῖς πρεσβείαις, παραίσχου πάσι τὰ ἐλεήσου.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας σε Παρθένον ὁ ἐκ τῶν αἰῶν, ἀνατείλας λαγόνων ἀνεσπέρου, ὡς ἀληθῶς, Ἥλιος Παρθένε τῆς ἀθληταῖς, περιφανῶς ἐλαμπρυνε, δηγωνισμένους καρτερικῶς· μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατορθωτηρήσας, τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τῆτι ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς· κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποσειλάριον τῶν Ἁγίων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν αἰῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀποπτῶν, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Σταυρὸς ὁ φυλάξ.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑβραῖ.

Υπὸν φθοροπραῖον, ἐξάραι ἁμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον· Χατῆρ μακλαμπρύνει δὲ τὰ συμπαῖτες.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύψοι τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσαι τῶν ἀφίξων, ὑψούμενος βραβεῖαι, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.
Οτε τὸν Ἀμαλὴν, Μωσῆς κατετροπούτα.
 Χριστοῦ προλέγων πάθη, Σταυρῶν προδιε-
 τύπου, τὸν δεῖον καὶ παραχραντόν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.
Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ
 σωτήριον ἔργον, ἐν ᾧ ἐξεταυρώθη, Χριστὸς
 ἡ ἀπολύτρωσις.

ΤΗ Κ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου,
 καὶ τῆς συνουσίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οφν, ἀνσταθῆλως χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς
 ὁ δεσπότης, πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τῶν δακ-
 νόντων ὄφραυ· αὐτὸς δὲ ἔλον σαρκὸν, ἐπὶ ξύλῳ
 ἀνύψωσας, Σωτήρ μου ζώσας, πάντας ἐν τῷ
 δεῖῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ· ὃς νῦν ἀνυ-
 ψούμενος φλέγει, φαλαγγας δαιμόνων, καὶ τρέ-
 πει, τῶν βαρβάρων φύλα καὶ φρουράγματα.

Σύ μου, τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητόν, Σῶτερ ἐκ
 Παρθένου φορέσας, καὶ Θεομήτορος, ἀφθάρ-
 τον ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ τρυφήν, ἀτε-
 λεύτητον εἰλκυσας· πρὸς ἣν ἐπανάγεις, πάντας
 τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὄπλον
 κραταῖον ἐν παλέμας, Δεσπότη τῶν δεῖων Σταυ-
 ρόν σου, τῷ πιστῷ σου Ἀνακτι δωρούμενος.

Λάμψον, φῶς ἀπρόσβητον ἡμῖν ἔργον γὰρ ἐ-
 σμέν τῶν χειρῶν σου, πάντες Χριστέ ὁ Θεός.
 ὄκλω δὲ στεφάνωσον, τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς,
 νίκας ταύταις δωρούμενος, κατὰ πολεμίων, τεύ-
 χος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχύν καὶ ἄσυλον, ἄλθρον, τὸν
 Σταυρὸν σου πλουτοῦσιν, Ὑψάστε ὁ ἀφθόρον μύ-
 τραν, Σῶτερ ὑποδύς τῆς Θεομήτορος.

Καὶ τῶν Ἁγίων, γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσίν.

Απόθεν ἡ κλησίς σου, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων Εὐ-
 σταθία· ἀλλ' αὐτὸς σοι ὀπταίνεται, Χριστὸς
 ὁ φιλόθρωπος, καὶ ἀγρεύει μάκαρ, πίστειος
 δακτύλιος· καὶ τῷ Βαπτίσματι αὐτοῦ, ἀποπα-
 δάσας τὰς ἀμαρτίας σου, πρὸς βίου πεπρατή-
 ρον, ὑπομονὴν σα προτείνεται, ὁ Δεσπότης καὶ
 δείκνυσι, νικητὴν διαβότην.

Χαίρων ἐν νεότητι τῆς ἀρετῆς τὸ γαμνίσαιον,
 Ὑπεδέξω Εὐσταθίε, πῶν παιδῶν στερού-
 μενος, καὶ τῆς σῆς συζύγου, τὴν αἰχμολωσίαν,
 ὑπευγκνῶν καρτερικῶς, καὶ ὑπομεινὸς θητεῖαν
 ἄτιμον· ἀλλὰ σε παναοῖδιμε, ἢ ἐν παλάμῃσιν ἀν-
 δρῶν σου, προθύρον κατεστήσατο, καὶ λαοπρῶς
 ἐπανηγάς.

Θεῖον ὡς θυρίαμα, δια πυρὸς εὐωδέστατον,
 καὶ τερπνον ὀλοκαύρωμα, Δυσία εὐπρόσ-
 δεχτος, προσφορὰ τε ζωῆς, καὶ τελειοτάτη, σὺ
 πρᾶσινέχθης τῷ Θεῷ, πάντοτε αἰὶκαρκαφορέμε-
 νος· διό σε ἡ οὐράνιος, νῦν κατόκτια Εὐσταθίε,
 σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἁγίων στρα-
 τεύματα.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Θεὸς δευτέρου Ἰωβ Εὐσταθίος, τὸν βίον τοὺς
 ἄθλους καὶ τοὺς σφαίνες, εἰς προτροπὴν
 ἀρετῶν ἑαυτὸν ἡμῖν προσέθηκε, καὶ στηλὴν καρ-
 τερίας, ὑπερβοῖς ἀληθῶς τὸν Ἰωβ, τῆ ἀρετῆ, τῆ
 συζύγῳ, καὶ τοῖς τέκνοις· ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ
 ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικη-
 φάρος· ὃν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστοῦ,
 τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φωτισμόν, καὶ
 ἰλασμόν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν, Ἦχος δ' αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῆ κρύπτομενος, τῷ ζω-
 δότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο
 Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν
 δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθῶς πίστει καὶ πόθῳ,
 θεοθεν ἀναδραμῶν πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, σπη-
 δῆ μεγίστη ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηγεν, εἰς κόσμῳ
 λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος.

Ραπίσματα ὑπὲρνεγκας, καὶ σταυρώσιν Μα-
 κρόθυμε, καὶ ἀνειδη, δέλων πάντας ἐκ χει-
 ρός, λυτρώσασθαι τῆ πλάνης, ὁ μόνος ζωοδάτης,
 καὶ παναοκτίρων καὶ φιλόθρωπος.

Στίχ. Ὑψάστε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ταμῷ σου τὰς Σταυροὺς ἀγαθε, τῆς ἡλῆς καὶ
 τῆς λόγῃ. Σωτήρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώ-
 σω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων
 εὐεργέτης, μόνε φιλόθρωπε Σωτήρ ἡμῶν!

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσήλωθεῖς δι' ἐμέ, Σωτήρ μου ὑ-
 περάγαθε, ἐρράπισθης, καὶ ὑβρίσθης Λυ-
 τρωτά, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγῃ ἐκεντή-
 θης, καὶ πάντα φέρεις ἀκαμάρτητε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Αδάμαντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν
 ἐπανέσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης.

χημάτων και παιδων, και της συμβίου στερούμενος, την μακαρίαν εκείνην, και αιδιμον φωνην του Ιωβ εξεβόησας. Ο Κύριος έδωκεν, ο Κύριος αφείλετο ως τω Κυρίω έδοξεν, ούτω και έγέμετα. Αλλά ου ηγάπησας Θεόν, και ου δερμώς έπαπόθησας, πάλιν σοι τους φιλάτους έδωρήσατο, συναθλητάς γενέσθαι σοι προμηθευόμενος μεθ' ών δια ποικίλων βασάνων, τω μακαρίον τέλος διήνυσας. Αυτός και συμπρεσβευτάς σου λαβόμενος, καρτερόφυγε. Ευστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ημάς, των άνομων ημών. Και νυν, ο αυτός.

Σήμερον προέρχεται ο Σταυρός του Κυρίου, και πιστοί εισδέχονται αυτόν εκ πόθου, και λαμβάνουσιν ιάματα, ψυχής τε και σώματος, και πάσης μαλακίας. Αυτόν ασπασώμεθα τη χαρά και τω φόβω. φόβω δια την άμαρτίαν, ως άνάξιοι όντες. χαρά δε δια την σωτηρίαν, ην παρέχει τω κόσμω, ο εν αυτώ προσπαγείς Χριστός ο Κύριος, ο έχων τω μέγα έλεος.

Απαλυτικιον των Αγίων, Ηχος δ'.

Οι Μάρτυρες σε Κύριε, εν τη αθλήσει αυτών, στεφάνους έκομίσαντο της αφθαρσίας, εκ σου του Θεου ημών. σχόντες γαρ την ισχύν σε, τους τυράννους καθείλον. εθραυσαν και δαιμόνων, τα άνάχημα θράση. Αυτών ταίς ίκεσίαις, Χριστέ ο Θεός, σώσον ταίς ψυχάς ημών.

Και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετα την α. Στιχολογίαν, Καθισμα,

Ηχος πλ. δ'. Α γέστης εκ νεκρών.

Εν μέσω της Έδεμ, ξυλαν ηνεγκε θάνατον. εν μέσω δε της γης, ξυλον ζωής εβλάστησε. γευσάμενοι γαρ τῷ πρώτῳ, αφθαρτοι όντες, φθαρταί γεγόναμεν. τυχόντες δε του δευτέρου, της αφθαρσίας κατετρυφήσαμεν. δια Σταυρου γαρ σώζεις ο Θεός, τὸ γένος των ανθρώπων.

Δίς.

Μετα την β. Στιχολογίαν, Καθισμα,

Ηχος πλ. δ'. Το προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικώς πάσαι τῷ χρέω, ο Ιησοῦς ο του Ναυη Σταυρου τον τυπον, ως ταίς χειρας εξέτεινε σαυραφανώς Σωτήρ με και εστη ο ήλιος. εως εχθρας, ανεϊλεν ανθισταμένους σοι τῷ Θεῷ. νυν δε ούτος εσκότησται, επί Σταυρου σε όρων, θανάτου κρατῶς κύνοντα, και τον αδην σκυλεύοντα.

Δίς.

Ο Κανών της Εορτής, και των Αγίων, ου η Ακροστιχίς.

Της ευσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος.

Θεοφάνους.

Ωδή α. Ηχος δ'. Θαλάσσης τῷ ερυθραίον.

Τῷ λόγω τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταίς ίκεσίαις σε, καθυποτάξας Μάρτυς τῷ Χριστῷ, εύφημειν παρασκευάσον, την ιεράν πανήγυριν, των σῶν άγώνων παμμακαρίστε.

Η κλήσις ουκ απ' ανθρώπων γέγονεν, η ση Πανάριστε, άλλ' ουρανόθεν Παῦλον ως τὸ πρίν, ο Χριστός σε εκάλεσεν, επιφανείς ως έλαφος, των ισοθλων εκλυτρουόμενος.

Σοφίας της ανωτάτω εμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, του φθειρομένης πλούτε και τρυφής, ουρανών την απόλαυσιν, πανευσεβώς προέκρινας, πανοικεσίᾳ στεφανούμενος.

Θεοτοκίου.

Εύρων σε καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης της κτίσεως, ο των επάντων Κτίστης και Θεός, σαρκωθῆναι ηυδόκησεν, εκ σου σαρκί τον ανδρωπον, αναμαρφῶσαι προμηθούμενος.

Ωδή γ. Ευφραίνεται επί σοί.

Υπέφερες πειρασμών, τάς τρικυμίας καρτερώς ενδοξε, Μάρτυς Χριστου Ευστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερούμενος.

Σωθέντες παρα Θεῷ, της των θηρών διαρπαγής παιδες σε, Μάρτυς Χριστου Ευστάθιε, θήρας νοποτούς ετροπώσαντο.

Τὸν βίον διαπερών, ως ποταμόν τοίς πειρασμοίς. Ενδοξε, σου της ψυχής διεσώσας, τὸ θεοειδές αταπεινώτον.

Θεοτοκίου.

Αγγελίας τὸ καθαρῶν, και παρθενίας τὸ σεπτόν σκηνώμα, δευτε πιστοί υμνήσωμεν, εν χαρμονικοίς μελωδήμασιν.

Ο Ειρμός.

Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σε Χριστέ κραζουσα. Συ με ισχύς Κύριε, και καταφυγή, και στερέωμα.

Καθισμα, Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ευσεβείας τοίς τρόποις ανδραγαθίων, καρτερίας τοίς πόνοις υπεραθλών, νεός ανηγορευσαι, Ιωβ Μάρτυς πανενδοξε. των γαρ τερπνών τῷ βίου, παθῶν την αφαιρέσιν, συν γυναικί και τέκνοις, Θεῷ ηγαρίσθησας. όθεν επί τέλει, των άγώνων ως νίκης, βραβεϊον παρεσχέ σοι, την τῷ αίματι πρόσχυσιν. Αθλοφόρε Ευστάθιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, των πταισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοίς καρταζουσι πρός την άγίαν μνήμην σου.

Δέξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνὴ, Ἐλένη, καὶ πύμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα· καὶ τεμένη Δεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι· καὶ τὸ σκηπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεια· ὅπερ καὶ δεικνῦσα, τῷ υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφῆ, καὶ τὰ ἔθνη διδάξον ἐν χάριτι, τῆ προσκυνεῖν μετὰ πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ῥδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Θεῖα παλάμη σωθεῖσα τῆς τυραννίδος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ διέμεινε, τὰ τῆς σωφροσύνης, σώζουσα ἢ σύμβιος, ἢ σὴ ἀνακραίζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'πειράσθης καὶ ποικίλως ἐδοκιμάσθης, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, καὶ τοῦ μαρτυρίᾳ, ἔδραμες τὸ στάδιον, βῶν τῷ Δεσπότησι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθυνόμενος προστάγματι τοῦ Δεσπότητος, μαρτυρικοῖς ἐν αἵμασι, καθωραϊσμένος, ὠφθης παναοίδιμε, Εὐστάθιε ἐνδοξε, σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις σου. Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκήσας ὡς Παρθένε, καὶ μετὰ τέκνον ὠφθης παρθενεύουσα κάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Σὺ οἶά περ Ἰωβ, ἀνεφάνης Εὐστάθιε· σὺ ἄμειπτος εὐσεβῆς τε, μακροθύμως τὸν βίον, εὐρέθης περαιούμενος.

Τὶς μάκαρ ἀνυμνεῖν, τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται, Εὐστάθιε οὐς ὑπέστης, τὴν ὁμύζυγον Μάρτυς, καὶ παιδάς ἀφαιρούμενος;

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεραπεύσον ἢ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Φανέντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας ἐνδοξε, καὶ συνεκράθης τῷ πόθῳ, ὡς φανῆσαι Μάρτυς ὠραϊσμένος, πορφυριδί, τῶν σῶν αἱμάτων καλλωπιζόμενος.

Ε'δραμες, ἀκολουθῶν Χριστοῦ Δείοις ἴχνεσι, καὶ κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τῶν παθῶν τῶν τούτου καὶ βασιλείας, ὀλοκλήρως, πανοικεσίᾳ Μάρτυς στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τῆ Γαβριὴλ Παρθένε παναἰώμα, νῦν κεχηρημένοι βῶμεν· Χαῖρε μόνη Μῆτηρ εὐ-

λογημένη· χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τούτου πιών, πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνῶς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὑψους Δείαν ἄφεισιν. Ὁ Οἶκος.

Υμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνήσαι καὶ λέγειν νυνὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω τὸν γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα αἰεὶ, τὸν μέγαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ χορῶ τῶν Μαρτύρων ἐκλάμψαντα· σὺν τέτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι, μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφος, λαμβάνων ἐξ ὑψους Δείαν ἄφεισιν.

Συναξάριον.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης συμβίβης αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι.

Εὐστάθιον βοῦς παγγενῆ χαλκοῦς φλέγει,
Καὶ παγγενῆ σὺ τοῦ Θεοῦ σώζεις Λόγε.

Ἐικάδι Εὐστάθιος γενεῆ ἅμα ἐν βοῖ καύθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος ἦν στρατηλάτης ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸς μὲν Πλακίδας, ἢ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Τατιανή· ἦν δὲ πλούσιος σφόδρα, καὶ χαίρων ἐν ἐλεημοσύναις πενήτων, Ἑλλήν ὦν. Κυνηγοῦντι δὲ αὐτῷ, ἐφάνη ἔλαφος, καὶ ἤρξατο καταδιώκειν αὐτήν. Ἦδὴ δὲ μέλλων καταφθάσαι τὸ ζῶν, βλέπει ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτῆς τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου, λέγουσα· Ὁ Πλακίδα, τί με διώξεις; ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός. Εἰτα ἐσαπτίσθη, καὶ οὕτως ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ βροτοκτόνου δαίμονος, ὡς καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπολέσαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἰδεῖν, καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ὑπὸ θηρίων ἀρπαγέντα, καὶ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ. Εἶθ' οὕτως εὐρεῖν πάλιν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά, ζητηθῆναι τε παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα· μεθ' ὧν ὑστερον ἀγαγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐμβάλλεται εἰς χαλκοῦν βούν πεπυρωμένον, καὶ τελειοῦται.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου, καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον εἰκόνων

Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

Οὔτοι, τῆς Λυδῶν χώρας ὄντες, καὶ ἐν τινι φροντιστηρίῳ, παῖδες ὄντες, φοιτήσαντες, ὁ μὲν Ὑπάτιος τὸν μονήρη βίον ἠσπάσατο, Ἀνδρέας δὲ ἱεροκήρυξ τῆς Ἐκκλησίας κατέστη· οὐ νηστείας δὲ μόνον καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς τῶν ἄλλων ἐκράτου, ἀλλὰ καὶ πάση ταπεινοφροσύνη καὶ ἀγάπῃ. Μαθῶν δὲ περὶ αὐτῶν ὁ πρέσβυς Ἐφέσου, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀγαγὼν, Ὑπάτιον μὲν, Ἐπίσκοπον χειροτονεῖ· Ἀνδρέαν δὲ, Πρεσβύτερον. Ἐπί δὲ ὁ μισάγιος Λέων ὁ βασιλεὺς ἀνέμαθε τὰ περὶ αὐτῶν, εἰς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ εἰρκτῇ ἐναπέθετο, καὶ σπαράττεσθαι καὶ σῦρεσθαι προὔτρεψε· καὶ μετὰ ταῦτα προσέταξε καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρῆναι, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας, παμπόλλας οὖσας, κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀναφθῆναι ἐδέξαντο· καὶ πίσση χρισθέντες τὰς γενειάδας, διὰ μίσους τῆς πόλεως σύρονται· καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ἐπρωλοφου κατασφάττονται, ριφίντες βορὰ τοῖς κυσὶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων, Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Οὔτοι, σύνοδον ποιήσαντες ἐν Ῥώμῃ, σουελθόντων καὶ ἐτέρων αὐτοῖς ἱερέων καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀνεσημάτισαν τὴν αἵρεσιν Κωνσταντινίου τοῦ βασιλέως, ἐγγόνου τοῦ Ἡρακλείου. Τοῦτο μαθὼν ἐκείνος, Μαξίμου, μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, ἐν πρώτοις ἐναπόκλειστον ἐποίησεν· εἶτα ἐξώρισεν ἐν τῇ Θράκῃ. Πάλιν δὲ παραστήσας, ἀνέκρινεν αὐτούς· τῶν δὲ ἐλεγξάντων πρὸ προσώπου αὐτοῦ τὴν δυσσεβῆ αὐτοῦ αἵρεσιν, τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς γλώττας ἀπέτεμε, παραπέμφας αὐτούς ἐν Λαζική ἐξορίστους. Ἀποστείλας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἀνήγαγε τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Μαρτίνον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ καθείρξας, πολλὰς τε κακώσεις ἐπαγαγὼν αὐτῷ τριεσίαν ὄλην, εἰς Χερσῶνα ἐξώρισε. Καὶ ὁ μὲν Ἀναστάσιος, ἐν ἐξορίᾳ πληρώσας χρόνους εἴκοσιν, ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ· ὡσαύτως καὶ ὁ Θεόδωρος. Εὐπρίπιος δὲ διήρκει ἐν ἐξορίᾳ χρόνον ἕνα καὶ μόνον· ὁμοίως καὶ Μαξίμος. Ὁ δὲ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μαρτίνος, πολλὰ δεινὰ ὑπομείνας ἐν Χερσῶνι, πρὸς Κύριον μετέστη· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτέθη ἔξω τοῦ κάστρου Χερσῶνος, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ.

Στίχ. Ἀρτεμιδώρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,

Μὴ προσκυνοῦντας Ἄρτεμιν ξενοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Ζωῆς ρεύσεως οὐ μέλει Μελετίῳ·

Ὅθεν τελευτᾶν, πῶς ἂν εἴποις; ἠγάπα.

Καὶ Μνήμη τῆ ἐν Ὁμολογηταῖς μεγίστῃ Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου.

Οὔτινος τὴν παρρησίαν μὴ ἐνεγκὼν ὁ παράνομος Μαξιμιανὸς, ἐκέλευσεν ἀναιρεθῆναι αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαράκοντα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ,

Ως ἐν καμίνῳ, τῷ πυρωθέντι χαλκουργήματι, ἔνδον καθειργμένα Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ,

εὐχαρίστως ἐκραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νόμῳ φιλίας, ὡς ἠνωμένοι καὶ τῆς φύσεως, ἑμῖαν καρτερίαν Μάρτυρες εὐκλεεῖς, ἐναξλοῦντες ἐπεδείξασθε, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Υψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων Δείων Δυναμῶν, μόνῃ ἐξ αἰῶνων πέφνηας ἀληθῶς· τὸν γὰρ Κτίστην τῆτων τέτοκας, ἀνερμηνεύτως σὺ, Θεογεννήτορ πάναγνε Δέσποινα.

Ὡδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Μαρτύρων χορείαν ἀψευδῶν, συγκροτημένην λαμπρῶς, δεσμοῖς τῆς φύσεως, καὶ λόγῳ πίστεως, ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν εὐφημήσωμεν, ὡς εὐσεβείας ἐρασταίς, καὶ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,

Ωραίως ἠνώθητε σεπτοί, διαιρεθέντες πρὶν, προνοίᾳ μείζονι, οἰκείαις αἵμασι βάψαντες. τὴν πορφύραν τῆς νυμφεύσεως, καὶ πρὸς οὐράνιον Δερμῶς, πασάδα σπυδόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καρπὸν τῆς κοιλίας εὐσεβῶς, Θεῷ προσήγαγες, μακάρε Εὐστάθιε, καὶ τὴν ὁμόζυγον χαίρησαν· κοινωνῆς γὰρ τῆς ἀθλήσεως, τοὺς ἐκ τῆς φύσεως Χριστῷ, ψάλλοντας εἴληψας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, Παρθένος πέφνηας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάσαντα, καὶ τὴν ὁσμὴν τὴν ἑαυτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσμα·
Χτα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμις
 ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
 ἐρασταί Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ολω τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης προσχωρήσας, ταῖς ἀγγελικαῖς στρατηγίαις, νῦν συναγάλλη Μάρτυς Εὐστάθιε· μεθ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ ταῖς περικίλας περιστάσεις, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη, μετὰ Δικαίων νῦν διεδέξατο· ἧς ἀπολαύειν ἔνδοξε, τοὺς σε ὑμνοῦντας καταξίωσον.

Ολον ἑμαυτὸν σοι προτφέρω, Μάρτυς Εὐστάθιε·
 Διε προθύμως, ἵνα σε πλητήσω προσάττι,

πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀπειράνδρως τεκοῦσαν, τὸν ζωοδότῃ καὶ Σωτῆρα, πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενώς, οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἱκεσίαις Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἶρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός συναΐσας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐπέτυχες καταλιπὼν, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον. ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρρῶντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχθρῆς διπλοῦς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὄπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, τὸν πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε; ὅτι γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς· τῆς γὰρ συζύγῃ καὶ τῶν τέκνων, τὴν ἐέρησιν ἐκ ἐδυσφόρησας, ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰῶβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ἦχος πλ. β'.

Αφθόρου τέκου Μαρίας, ὑπάρχων Μάρτυς καταγώγιον, ἀλήκτως τε πέλων ἐν φωτὶ αὐτῷ, καὶ ἡμῖν εὐμενίζου Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἀδύτῳ γνώφῳ εἰσδύς, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἠλίῳ οἰκειωθείς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανείσῃ διὰ ζώου εἰκόνι, θείως προσψάσας. ἔμπρους εἰκῶν ὑπῆρξας, παμμακάρε Εὐστάθιε· ὅθεν τὴν ἐκ πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχηκῶς ἐνέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε λουσαίμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις κατηξίωσαι συγχορεύειν, τῶν Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν· ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς προσοικείωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω βασιλείας ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζώου ὀφθέντος σοι ἐν εἰκόνι, τῷ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐραστής, νῦν συγχορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικὶ σου καὶ τέκνοις, παμμακάρε Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Οὐν περ παλαί Μωϋσῆς, τροτυπώσας ἐν εἰκόνι τῷ, τὸν Ἀμαλῆκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶντες χεῖλεσιν ἀναξίαις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Ἀηστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώωντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υδατι θεουργῶ, καὶ αἵματι σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Υλὴν φθοροποιόν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτῆρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ωσπερ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξόμενος, Μάρτυς Εὐστάθιε, καὶ ἀυξάνων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνές ἀνδρείως κατήσχυνας· διὸ καὶ μέχρις αἵματος, ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος· καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγῃσα· "Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβαλοῖς Δαυιτικαῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν ἀνά-

στασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλάν-
θρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον.
Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.
Ζῆτει Κυριακῇ κζ'. Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.
Εἶπεν ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων,
Ζῆτει τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.



Τῆ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ
ἐν Μαγνησίᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ
Γ' ψώσεως ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐντε
τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλην
τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου. Ἡ
δὲ τοῦ Ἀγίου Κοδράτου Ἀκολουθία συμφάλλεται τῇ ἐπαύ-
ριον μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ.
Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμφάλλ-
ονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα
καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Κοδράτου.
Στίχοι.

Λίθοις νέμειν θείοντα μηδαμῶς σέβας,
Τὸν Κοδράτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.

Εἰκαίδι δὲ πρώτη Κοδράτος στέφος εὔρατο
ἄθλοισι.

Ὁ ὅτος, ἀρχαῖος καὶ πολυτίτωρ ἀνὴρ ὑπάρχων, ἐν Ἀθή-
ναις καὶ Μαγνησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου κατήγ-
γειλε, καὶ πολλοὺς φωταγωγῆσας τοῖς δόγμασι, πρὸς φῶς
θεογνωσίας ἐπανήγαγε. Ὄθεν ἐξ Ἀθηνῶν τῆς αὐτοῦ ποι-
μνης ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἀπελαύνεται, πρότερον λίθοις βλη-
θεὶς, καὶ πυρὶ δοκιμασθεὶς, καὶ ποιναῖς ἄλλαις· ὕστερον
δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίᾳ
κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου
Ἰωνᾶ.

Στίχ. Ἀπὸ προσώπου τῆ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,
Νῦν δὲ πρόσωπον Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Ὁ ὅτος ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμαθι, ἀπὸ Γέτ, ἐκ Καραθραυῶν,
πλησίον Ἀζώτου, πόλεως Ἑλλήνων κατὰ Θαλάτταν.
Ἐκβρασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ κήτους, ἀπελθὼν ἐν Νινευτὶ, καὶ
κηρύξας, καὶ ἀνακάμψας, οὐκ ἔμεινεν ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ·
ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ, παρώκησεν ἐν τῇ
Ἀσούρ, χώρα τῶν ἀλλοφύλων· ἔλεγε γάρ, ὅτι οὕτως ἀφε-
λῶ τὸ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευσάμην προφητεύσας κατὰ Ni-
νευτὶ, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης.

Ὁ ὅτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆς χήρας, ὃν ἤγειρεν Ἡλίας ὁ
Προφήτης· ἦν γὰρ τότε Ἡλίας ἐλέγχων τὸν Ἀχαάβ· καὶ
καλέσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγε· καὶ ἐλθὼν εἰς Σάρι-
φθα τῆς Σιδωνίας, εὔρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς,
καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῆ, (οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ τῶν
ἀπεριτμητῶν) καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν διὰ τὴν ξενοδοχίαν
αὐτῆς· ἦν γὰρ γινώσκων αὐτὴν ἐκ πρώτου· τῆς καὶ Θα-
νόντα τὸν υἱὸν ἤγειρε· καὶ ἀναστὰς μετὰ τὸν λιμὸν, ἐ-
πορεύετο εἰς γῆν Ἰούδα.

Ὁ οὖν Ἰωνᾶς, ἀποθανοῦσαν, τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἔθα-
ψεν αὐτὴν εἰς τὰ ἐχόμενα τῆς Βαλάνου Δεσφόρας· καὶ
κατώκησεν ἐν γῇ Σενναάρ, ἐνθα καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη
ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Κεναιζαίου, Κριτοῦ γενομένου μιᾶς
φυλῆς, ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. Ἐδωκε δὲ τέρας ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλην τὴν γῆν· Ὅτε ἴδωσι λίθον βοῶντα
οἰκτρῶς λεπτὴν φωνὴν, καὶ κάρθαρὸν ἀπὸ ξύλου πρὸς Θεὸν
φθειγγόμενον, τότε ἐγγίξει τὴν σωτηρίαν· τότε ὀψονται
τὴν Ἱερουσαλήμ ἠδαφισμένην ἕως Σεμελίου, καὶ εἰς αὐ-
τὴν πάντα τὰ ἔθνη ἤξει ἐν προσκυνήσει Κυρίου, καὶ
μεταθήσουσι τοὺς λίθους αὐτῆς κατὰ θυσμὰς ἡλίου· καὶ
ἐκεῖ ἔσται ἡ προσκύνησις τοῦ ἠλειμμένου, διὰ τὸ Ἱερουσα-
λήμ βδελυχθῆναι ἐν ἐρημώσει θνητῶν· καὶ τότε ἤξει τὸ
τέλος πάσης πνοῆς (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσιου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχ. Ἀφείς Ἰωνᾶ ἀστάτου βίου τόπον,
Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εὕρισκει τόπον.

Ὁ ὅτος ὁ Ὄσιος, πρεσβύτερος ὢν, πατὴρ ὑπῆρχε Θεοδώ-
ρου τοῦ ὀσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου, καὶ Θεοφάνους
τοῦ ποιητοῦ τῶν Κανόνων, ὃν τὰ πρόσωπα ἐπέγραψε Θεό-
φιλος ὁ Εἰκονομάχος. Ὁ ὅτος ὁ Πατὴρ Ἰωνᾶς, ἀπελθὼν
ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα Λαύρα, καὶ ἀποκαρτεῖς, ἄκραν
εὐλαβείαν ἐκτήσατο, καὶ πολλὰς ἀρετὰς κατορθώσας, ἐν
γῆρᾳ καλῶ πρὸς Κύριον ἐξειδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Εὐσεβίου.

Στίχ. Εὐσεβίον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,
Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα, καὶ Χριστῆ φίλον.

Ὁ ὅτος αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν Ἀρχοντα Φοινίκης, καὶ
ἔφησι· Τί ἀνοηταίνεις Θεομάχε, διώκων τὴν τοῦ Χρι-
στοῦ ποιμνὴν; Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, προσέταξεν ἀναρτηθῆναι
τὸν Ἄγιον ξείσθαι. Ἐπὶ πολὺ δὲ ξείσαντες, τριχίνοις ρά-
κεισιν ἄλας ἐμβαλόντες, καὶ προσδήσαντες, ἀνέβαινον τοῖς
σάρκας τοῦ Ἀγίου. Ὁ δὲ Ἄγιος ἠγαλλιᾶτο, ὡς ἐν ἀλ-
λοτρίῳ σώματι πάσχων· καὶ ὁ Ἀρχων ἐν ἀμνηχανίᾳ γε-
νόμενος, ξίφει ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπερνήσα-

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Ἰω-
νᾶ ἰσορρομίων οὔτε ἐν τῇ προφητείᾳ αὐτοῦ εὕρισκονται, ὅτε
ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀγίας Γραφῆς· ἐξ ἧ δὲ δῆλον, ὅτι παρέλαβε
ταῦτα ὁ Συναξαριστὴς ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἢ ἐξ ἀ-
γράφου παραδόσεως τῶν Ἰουδαίων. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τῆς
πατρίδος τοῦ Προφήτη εἰς τὴν θείαν Γραφήν λέγεται Γεθ-
χοφὲρ (Δ'. Βασ. ιδ', 23.)

το· και οὕτως ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, δοξάζων και εὐλο-
γῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
και ἀδελφῶν Εὐσεβίου, Νεσταβου, και Ζή-
νωνος.

Στίχ. Εὐσεβίος, Νεσταβος, ἀλλὰ και Ζήνων,

Δι' εὐσεβῆ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ζήφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν και Ἐπισκόπων Κύπρου, Μελετίου και
Ἰσακίου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι και μακάριοι Πατέρες ἡμῶν γεγόνα-
σιν Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐν
τῇ Κύπρῳ, εὐλαβεῖς και φοβούμενοι τὸν Θεόν· εἶχον δὲ
ἀκατάπαυστον ἔργον, τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν τὰ θεῖα λό-
για τοῦ Χριστοῦ, και διανέμειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν
τοῖς χρῆζουσιν. Οὕτω δὲ ποιῶντες παρ' ὅλην τὴν ζωὴν
αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πρίσκου.

Στίχ. Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ,
Ἐμπρησμὸν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 5. Μαρτύ-
ρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ζυλῶ κάραν,
Ἐξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ζήφει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
και ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Κοδράτου τρία, και τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Φωκά τρία.

Τοῦ Ἁγίου Κοδράτου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεις, κα-
ταυγασθεῖς εδείχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδρά-
τε, φωστήρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτίνας φαιδραῖς,
τοῦ ἐνθεοῦ κηρύγματος· και διὰ τῆτο τιμῶμέν
σε οἱ πιστοί, ὡς Ἀπόστολον και Μάρτυρα.

Σὺ ταῖς εὐθείας πορείας, βαδίσας ἐνδοξε, τῶν
σκολιῶν ἐρρύσω, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀν-
θρώπους πλανωμένους· ὅθεν πιστοί, ἀπλανῆ σε
δοξάζομεν, και ὁδηγόν και μεσίτην τῆς πρὸς
Θεόν, οἰκειώσεως Ἀπόστολε.

Ὁ θάυμαστὸς ἐν Ἁγίοις, ὑπάρχων Κύριος,
σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμά-

των, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, και τῶν ψυχῶν, και
σωμάτων παρέσχετο, Θεραπευτήν, ὦ Κοδράτε,
τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε Ἀπόστολε.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά, Ὅμοια.

Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα,
τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστιν·
καρδίας ἀστηρίκτους, και πρὸς ζωὴν, ἱεράρχα
ὠδήγησας, και ἐναθλήσας νομίμως Μάρτυς Φω-
κά, τοῦ Κυρίου ἐχηρημάτισας.

Τὴν ἱεράν διπλοῖδα, βάλψας ἐν αἵματι, τῆς
ἱεράς σαρκὸς σου, ἱερώτατε Πάτερ, διπλῶς
στεφάνους ὄντως, παρὰ Χριστοῦ, ὑπέδεξῶ πα-
νόλθιε, και σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐράνοις,
ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν θάυματων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις
τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πάτερ, βοηθεῖς
καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, πᾶντες ψυχῆς,
και σαρκὸς ἀρρώσθηματα, παρὰ Κυρίου τὴν
χάριν Μάρτυς Φωκά, εὐληθῶς θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Εἰς βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής,
Φωκά παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστῷ·
τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος,
ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ἐδὸν τῆς σωτηρίας, δι'
ἧς τῶν Ἀγγέλων συνέστιος γέγονας· θάμιμόνων
ἀντίπαλος, και τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς ὄφθης
διαπρύσιος.

Και νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμ-
φε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λο-
γοθέσιον, ἐξιστᾶν και τρέμειν, αἰεὶ τῶν θαιμόνων,
παρασκευάζει ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ρύσαι τῇ δυνα-
στεία σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, και πρὸς λιμέ-
να σωτήριον, και πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν
Ἀγίων κατάταξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγγος
Δέσποινα, και νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλά-
λυζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγγνων, αὐτῆς
προελθόντι, και τὸ μακρόθυμον αὐτῆ, ἀποθαυ-
μάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον με ποθεινότα-
τον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης
φιλήνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολε Ἅγιε Κοδράτε.

Και τοῦ Ἱερομάρτυρος. Και τρόπων μετόχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανῶν τῆς Ὀκτωήχης εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω προηγεῖται δὲ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἔχων τὴν δε τὴν ἀκροστιχίδα.

Σοὶ Κοδράτε μέγιστε τοὺς ὕμνους πλέκω.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Στεφφορῶν, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμίεων, παρρηκῶς ἰκέτευε, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελῶντας, μάκαρ Ἀπόστολε.

Οἰκοδομῶν, τῷ Σεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὀχυρωτάταις σου, διδασκαίς Θεοφόρε, εἰδῶλων τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

Γεουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σε, ψυχᾶς τῷ Κτίσει σου, καθιέρωσας πίστι, αἰοῖδιμε Κοδράτε, σθένει τῷ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Κόρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητῆς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, καθῶς ἠυδόκησεν.

Κανῶν τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἦμνεῖν σε Φωκᾶ προσθέτω Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνήσαι, προθυμημένῳ σήμερον, τὴν Δεῖαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν με καταύγασον, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Παντοκράτορος Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλήθησας, τὴν Δεῖαν εὐκλειαν, ποιμαντικαῖς ἐκπρέψας καλλοναῖς, καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱεραῆς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν Θεομακάριστε.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσει πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατὸν, παντελῶς ἐξενείρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανούς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον τὸν πρὸ αἰῶνων τίκτεις γὰρ Θεόν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἀπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὑπαρξίν.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην μὲν ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις, εἰς τὴν μνήμην δὲ τῶν κατὰ τὴν κα΄. τοῦ παρόντος ἑορταζομένων Ἰωανῶ τοῦ Προφήτου, καὶ ἑτέρῳ Ἰωανῶ τῷ Σαβδαίτου, πατρὸς γηυσίου χρηματίσαντος Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν. Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη Ποίημα τοῦ Θεοφάνους τούτου.

Τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τελῶν τὰ φοβερά Κοδράτε Δαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν Δεῖαν ἐνήγες, ὡς Ἀπόστολος Δεόληπτος, ὡς σεπτὸς Ἱεράρχης ἱερώτατε.

Ενθέοις διδασκαίς πολλοὺς ἐφώτισας· φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης, τῷ φωτίσαντος τὰ πέρατα, Ἱεράρχα Κοδράτε, Δείαις λάμπεσι.

Μεγίστων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποιμνῇ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος, τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτὴν, παραδόξων Δαυμάτων ἐπιδείξεις. Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄσπεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σε Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τὴν ὕλην τῆς πλάνης ἀπετέφρωσεν.

Τῷ Ἱερομάρτυρος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γάσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τῷ Χριστῷ Ὁσιε, πλάνης ἐχθρῆ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς Δεῖα χάριτι.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικούς Μάρτυς ναοὺς ἐρρίψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

Στρατὸς ὠράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι, Κυρίου δοξαζόντος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς σαρκωθείς, δι' εὐσπλαγγνίαν τοῖς βροτοῖς ἠνωται, καὶ τὴν αἰρὴν ἔλυσε, μόνη παντευλόγητε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα. Σύ με ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ,

Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως Δεαυγὴ καὶ φωτοφόρον ἥλιον, σὲ νηπτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθετο, ὁ Δεσπότης καταλάμποντα, πιστῶν τὰ πλήθη Μάρτυς ἔνδοξε τὸν βίον γὰρ τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἀθλοὺς σου, ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Ὁ Οἶκος.

Φώτισόν με φωτὶ ἀνεσπέρῳ τῆς σῆς γνώσεως Σῶτερ, τὴν ἀγλὴν τῶν παθῶν σκεδάζων μου, καὶ σκοτόμαιναν λόγον σοφίας δίδου μοι Λόγε, καὶ συνέσεως Δείας ἐν κατανύξει, ὅπως τὸν σὸν παναοῖδιμον Μάρτυρα στέψω Φωκᾶν, ἐν ὕμνοις καὶ μελωδίαις ἀπορούντων γὰρ πέλεις ἀντίληψις, καὶ πλοῦτος πᾶσι πτωχεύουσι, καὶ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὸν μέγαν Ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστῆ, Κοδράτον τὸν ἔνδοξον, ἐν Θεοπνεύσοις ὡδαῖς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν· βρούει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτουῦσιν, ἄφεςιν ἐγκλημάτων, καὶ παθῶν Θεραπείαν, λαβῶν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα, τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὁμοιον.

Η χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, Πηγὴν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσαν· ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆρσι, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσι, σὴν βοήθειαν Πάτερ· σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἰλασμόν νέμοις Θεόσοφε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἠκυσήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστῆ τῆ Θεῆ, ῥομφαία διήλθε σε, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπούσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, τῶν καρδιῶν, δρεπάνη σου τῶν λόγων, τῆς κακίας ὕλην, πᾶσαν ἐξέκοψας.

Γαμάτων χάρισμα, πᾶσιν ἡμῖν, ὁ τάφος σε Πηγαῖζει, ἱερὲ Κοδράτε, τοῖς αἰτουμένοις σε.

Συμπαθῶς ἐπικλῶμενος, τῶν δυσχερῶν, λυτροῦσαι καὶ κινδύνων, ἱερὲ Κοδράτε, τοὺς αἰτουμένους σε.

Ταῖς λαμπάσι τῶν λόγων σου, φωταγωγῶν, τῆς πλάνης σκοτισθέντας, φρυγανώδη πᾶσαν, ἀπάτην ἐφλεξας. Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν σου σεσάρκωται, ὁ πλαστουργός, αἱμάτων Θεοτόκε, καὶ φθαρέντας πάντας ἐκαινοποίησεν.

Τῆ Ἱερομάρτυρος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Φαινότατον ἀστέρα σε ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾶ ὁ Δεσπότης, ἄθλων ἱερώτατε, θαυματῶν τε λάμπησι, πάντων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

Ωμολόγησας τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, Μάρτυς ἀθλο-

φόρε, καὶ λαμπρῶς κατήσχυνας, Ἑλλήνων σεβασματα, καὶ πολυθείας τὸ ἄθεον.

Κορυφουμένην τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης, πολυθείας λαίλαπι, θεία κυβερνήσει, ἔνδοξε παρεδραμες, λιμὴν γαληνότητος, πᾶσι γεγονῶς θαλαττεύουσιν. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρε σοι Δέσποινα, πῖσται ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ὁ καθαρῶτατος Θεὸς σκηνῶμα, τῆς ἑαυτοῦ εὐράιμενος δόξης, καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ῥυπωθείσας, δεινοῖς παραπτώμασιν.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοί, σὲ ἠττηθέντες τοῖς σοφοῖς δόγμασιν, ὁμολογεῖν ἐπείσθησαν Μάκαρ, Χριστὸν δημιουργόν, Πατρός προανάρχου, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Υποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων Κοδράτε, ἐφώτισας λαοὺς, σέβειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα ἀχώριστον. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύο φύσεσιν Υἱὸν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ πάντων αἰώνων, Ἀγνὴ γεννηθέντα, ἀρρέυτως ἀχρόνως, ὡς μόνος ἐπίσταται.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Πορείας τῆ ἐχθροῦ, προφανῶς ὑπεσκελίσας, ἰθύνων σου τὰς πορείας, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, τὰς τρίβους ἱερώτατε.

Ρηγνύμενον πληγαῖς, τὸ πολυάθλον σῶμά σε, διέρρηξεν ἀθείας, τῆς δεσμῆς θείῳ σθένει, Φωκᾶ Θεομακάριστε.

Ολόκληρον Θεῷ, προσενήνεξαι σφάγιον, Πανεύφημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐναίμως θυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι. Θεοτοκίον.

Σοφία τῆ Θεῆ, ἑαυτῇ ὠκοδόμησεν, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τὸν οἶκον ὡς ἠυδόκησεν.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υψηλὸς οὐρανὸς ἐχρημάτισας, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ σωτήριον, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεος, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδράτε Ἀπόστολος.

Μίαν φύσιν Θεότητος ἀναρχον, μίαν κυριότητα κηρύττων πάνσοφε, πολυθείας ἔλυσας, τὴν σκοτώδη Κοδράτε ἀπόνοϊαν.

Νόμῳ φύσεως τάφος τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερώτατε, νῦν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα, ὑπὲρ φύσιν Κοδράτε καὶ ἐνοϊαν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἀνέδειξε, Θεογεννητορ Δέσποινα, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θάλασσαν, ἀθείας ἐξήρανας Πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδαχῶν ὁσίων· νῦν δὲ θαυματῶν, ἐπομβρίαις, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόρβορον.

Επὶ ἥρθης, ἐπὶ ξύλου δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σε δυναμοῦσαν, ἐνωτίσθης, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολυάθλε.

Τὸ πάθος, τοῦ ἀπαθοῦς Φωκᾶ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἰᾶσαι, καὶ λυτῆσαι ζαίλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτῆρας, ταῖς πρὸς Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος, ὁ σωτήριος Λόγος κενέωται, ἐν τῇ ἀφθόρῳ σου μήτρα, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας, τῆς χειμαρρόους, θείκῃ δυναστείᾳ ἐξήρανε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ος ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμενὴ προσαίγει σοι Κύριε, θείον Κασάριον Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτούσα πάντες, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλησιν, Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα πιπρὸν καὶ διδάσκαλον· ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξήνθησε ῥόδον ἱερώτατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς θαυματῶν τε, καὶ πράξεων ἐναρέτων, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἰαμάτων ταῖς λάμπεσιν· ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς βρωντας αὐτῷ, Ἀλληλοῦϊα.

Συναξάριον.

τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Στίχοι.

Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὰς δέχεται
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.

Εἰκάδι δευτερὴν λουτρὸν πέφνεν ἐνδοξὸν
Φωκᾶν.

Οὗτος υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας, κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. Εὐθύς δὲ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι θαύματα ἐπέτελλε παράδοξα, καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς· ὅθεν καὶ τὸ συμβησόμενον αὐτῷ ἐμνηύθη τέλος τοῦ μαρτυρίου· περιστερὰς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καθεσθείσης, καὶ στέφανον περιθείσης, καὶ ἀνθρωπίνως φθεγξαμένης, καὶ εἰπούσης· Ποτήριον κενέρασαι, καὶ δεῖ σε αὐτὸ πιεῖν· ὃ καὶ κατηξιώθη πιεῖν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ξίφει καὶ πυρὶ τελειωθείς. Πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν γεγόνασι θαύματα παρ' αὐτοῦ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦδει χάριν σοι, σὲ χάριν θνήσκων Λόγε,
Φωκᾶς ὁ Μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Καὶ οὗτος ἐκ πόλεως ἐγεγονέτο Σινώπης, ἀρχαίας καὶ γνωρίμου κατὰ τὸν Πόντον· ἐπιτήδευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπίον, περὶ ὃ ἠσχολεῖτο· καὶ ἐργαζόμενος, κοινὰ προετίθει τὰ ὄντα. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν περὶ πλείονος εἶχε· διὰ τοῦτο οὐ διαλαθεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος, ὡς δούλος γνήσιος Χριστοῦ, ἐμνηύθη τῷ τότε κρατοῦντι· Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιοι, παρ' αὐτῷ τῷ ζητούμενῳ κατέλυσαν· οὐς δεξιωσάμενος καὶ ἀναπαύσας, ἐπυθάνετο τίνες τε εἴεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πόλιν τίνος χάριν κατέλαβον. Οἱ δὲ γνωρίζουσι αὐτῷ τὸ ἀπόρρητον, καὶ ὅτι Φωκᾶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ζητοῦσι λαβεῖν· Ἦκουσεν ὁ τοῦ Κυρίου Σεράπων, καὶ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ τάφου εὐτρέπισας, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσιν. Καὶ οἱ μὲν ἐπλήγησαν τὰς ψυχὰς· ὃ δὲ καὶ ἔτι παρεκάλει αὐτοὺς πρὸς τὴν τόλμαν τῆς ἀναιρέσεως· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἱερεῖον τῷ Θεῷ κεχαρισμένου προσήχη.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαάκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπαίθην ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτίνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Υψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, ναὸς Τριάδος ἐχρημάτισας, καὶ τῆς ἐν βάθει κακώσεως, ὑψώσας ταῖς ὑψηλοτάταις, διδαχαῖς σε κραυγαζόντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρίψας ναὸς, τῶν εἰδώλων προσευχῶν ἀναμοχλεύσεσιν, ἀνεδομήσω θείῳ Πνεύματι, ναοὺς Θεῷ ἱερώτατε, καὶ τῶν σωζομένων τὰ πλήθη, προσηγάγω κραυγαζόντα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρίπνοος ὢν, ὡς τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θεῖον Πάνσοφε, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων· καὶ τότε, λαμπρᾶς ὠράθης φλογίζεσθα, πᾶσαν φρε-

γανώδη ἀπάτην, καὶ τῆς βοῶντας φωτίζουσα·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυθέντες ἀρᾶς, διὰ σὲ προγονικῆς Θεοχαρί-
τωτε, καλῶν αἰτίαν σε γινώσκωμεν, ὡς τὸν
πανταίτιον τέξασαν, Λόγον ὑπὲρ νῦν τε καὶ λό-
γον· ὅθεν βοῶμέν σοι Ἄχραντε· Εὐλογημένη εἶ
Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θυμὸν τυράννων, οὐκ ἐδειλίασας πάνσοφε·
ποιμνῆς προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, ὡς
ἀρνίον προσενήνεξαι, τῷ ἀρχιποίμενι, μαρτυρι-
κῶς Φωκᾷ κλειζόμενος.

Εδοκιμάσθης, ὡς ἐν χωνεῖα Μάρτυς χρυσός,
μέσον ἐμβληθεὶς ἀσβέστη φλογοειδοῦς, καὶ
μηδ' ὅλως φλογιζόμενος, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Οΰειός πόθος, προσαναφλέγων τὴν καρ-
δίαν σε, Δεῖψ δροσισμῷ σε ἐνδοξε συντη-
ρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον· τῆς ἀθείας δὲ
Ἱεράρχα, τὴν ὕλην συγκαίοντα. Θεοτοκίον.

Σεσαθρωμένον, τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶκον πα-
νάμωμε, Κόρη, μετανοίας τρόποις ὡς ἀγα-
θῆ, ἀνακαινίσον ἢ ἀπασαν, τὴν ἀνθρωπότητα,
τῷ τοκετῷ σου ἀνακαινίσασα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Εστηριγμένας νοσητῆν, ἐπὶ πέτραν τῆς ψυ-
χῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκελίσας μά-
καρ, τοὺς τῆ Κυρίου ἐχθρούς, καὶ πάντας Κο-
δράτε ἐστήριξας, τῆς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Κεκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυ-
χὴν καὶ τὴν καρδίαν, κατεκόσμησας λό-
γοις, διδασκαλίας ψυχᾶς, ἐξαιρίων ἀκοσμίαν ἀ-
πασαν, εἰδωλομανίας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ος μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὡς Ἀπόστολος φαι-
δρός, ὡς τοῦ Ἥλιου, τοῦ τῆς δικαιοσύνης,
φωτοφανῆς ἀσραπῆ, Κοδράτε φωτίσας ἀγίασον,
τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτάταις σε φωναῖς, ἱερώτατοι Θεοῦ· Ἀγνή
Προφήται, ἐσομένην Μητέρα, προανεφώνων
τρακῶς, τῆ πάντων δεσπάζοντος ἄχραντε· ὅθεν
σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χάρις σου τοῖς χεῖλεσι σοφῆ, Φωκᾷ ἐκκέχυ-
ται· ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον
ὄψεως, ὑποθήκαις καὶ προσήγαγες, αἶα παμὴν
ἀληθινός, Χριστῷ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Settembre.

17

Ακοίμητον ἔχει σε πιστῶν, Σοφῆ ὀμήγυρις.
πρέσβυν κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ
κύματα, πειρασμῶς τε κατευνάζοντα, καὶ ὀδυ-
νῶν παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενον, τῆς βοῶν-
τας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθρα ἰαμάτων ὁ ναός, ὁ σὸς τοῖς χρήξῃσι,
πηγάζει πάντοτε, λιμὴν δεικνύμενος ἀκλυ-
σος, καὶ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσι,
καὶ Χριστῷ Μάρτυς κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰνα σε τιμῶμεν τὸ σεπτόν, Φωκᾷ μνημόσυνον,
πανηγυρίζοντες, τὸν υπεράγαθον Κύριον,
ἐκδυσώπει προθυμότητα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυ-
σχερῶν, ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου κιβωτός, καὶ σταίμνος φέ-
ρουσα, τὸ μάννα Πάναγνε, ἡ Δεῖα τρά-
πεζα αὐθίς τε, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, εἰς
ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, τὸ φῶς κηύσασαν, τὸ φω-
τίζον, Δεογνωσίᾳ τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμν ἐσβέσας, ἀρετὴν περιζώσασαμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλο-
• γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Οραιοθεὶς διανοία, τῷ ὠραίῳ Δεσπότη, πα-
ρίστασαι φαιδρότατος αἰεὶ, ὡς Ἱεράρχης
Δεόληπτος, ὡς Ἀπόστολος Δεῖος, σὺν πᾶσιν
Ἀποστόλοις ἀληθῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, Κο-
δράτε ἐξαιτούμενος.

Σοῦ Μαγνησία κατέχει, τῶν λευφάντων τὴν
Σθήκην, ὡς Δεῖαν κιβωτόν, καὶ ἐξ αὐτῆς,
πᾶσαν Κοδράτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ·
σκηναὶ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν, κεκτημένα
σὺν πᾶσιν, Ἀγίοις ἐπαγάλλονται.

Ηφωταυγῆς σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου
μνήμη, ἡ ὄντως εὐκλεῆς σου ἑορτή, πᾶσιν
ὡς ἥλιος ἔλαμψεν· ἦν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, Κο-
δράτε ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαῖς
σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι με Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρί-
νειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ
τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος,
ἡ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, Ἀποστόλων ὁ δῆ-
μος, καὶ σὺν Προφήταις Μάρτυρες.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰερολογίαις ἐνθέοις, τῆ ἱεροῦ δεῦτε Ποιμένος,
πάντες τὴν πανίερον μνήμην, ἱερωτάτως πα-

νηγυρίσωμεν, τὸν εὐεργέτην Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντος.

Ωφθης πυρακτούμενος ζήλω, τῷ τοῦ Δεσπότου ὀπηνίκα, Μάρτυς τὸ λυτρὸν ὑπείσῃλθες, ἐκκεκαυμένον, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα σου, Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χεῖρας παραδέδωκας.

Σὲ Ἱεραρχῶν αἱ χορεῖαι, καὶ τῶν Μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων Δικαίων τε, Μάρτυς Φωκᾶ τὰ πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγαλλονται.

Ηπλωται ἐν κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡ σὴ ψυχᾶς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούμενων ἐν πίστει, τοὺς σὲ ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἀθλήσιν, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην ἁμαρτία, καὶ αἰωνιζούσης φλογός με, καὶ σκότους ῥῦσαι τῇ μεσιτείᾳ σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρθς, ἐξ ἀλαξεύτη σθ
» **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
» συναΐψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἱεράρχης ἔνθεος, Κοδράτε μύστα τοῦ Λόγου, Χριστοῦ κηρύξας τὸ Δεῖον, πανσόφως Εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφαιδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς καὶ διδάσκων, τοῦ προσκυεῖν τὴν Τριαδα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ιεραρχῶν ἀκράτης, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ, καὶ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσωζε ἐκ κινδύνων, τῆς εὐφημοῦντάς σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκαῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερῆος τοὺς σου· οἰκέτας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ιερατεύων ὁ Δεῖος Ζαχαρίας, καὶ ἔνδον γενόμενος τοῦ Δειοτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ πανοικτίρμονι, Δειοτάτῳ Ἄγγελῳ, εἶδε βρωῶντα αὐτῷ· Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέσις, σοῦ εἰσηκέσθη· θάρσει πρεσβύτα, καὶ μὴ ἀπίσκει μοι· ἔξεῖς γὰρ παῖδα Δεῖον Προδρόμον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἡλιὸν ἐν δυνάμει, τῷ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Ξένος μοι φαίνῃ τῇ Δεῖᾳ καὶ τῷ τρόπῳ, Ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς μηνύμασιν, ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα ὡς σὺ προσφωνεῖς· ἀπ' ἐναντίας εὕρισκω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύειν σε· πῶς γὰρ ὁ λέγεις, βεβαιότατον, ἀποδειχθῆ; Ἐλισάβετ γὰρ, στειρα ἔστι· καὶ γὰρ δέ, ὡς ἐπίστασαι, πρεσβύτατος.

Τί ἀπίστεῖς μοι τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψευδῆ εὐαγγέλια λέγων κομίζεις με; Θεὸς Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἰστάμενος· ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ ἐκ ἐπίστεισας, ἔση κωφεύων καὶ ἀλαλος, ἕως ἂν ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τὴν Δεῖαν ἐκβασιν. Ἐπαὶν δὲ τέκῃ Ἐλισάβετ σοι, τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγαν Προδρόμον, τρανουμένης τῆς γλώττης, εὐλογήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εκ σειρευούσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Προδρόμος. Ἀγάλλου ἡ ἔρημος, καὶ χάριτε ἡ ἀνθρώποτης· ὁ τῆς μετανοίας κήρυξ, ἰδοὺ ἄρχεται, ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκουσθαι. Δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέοργοι χορευόμενοι βρωῶντες· Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμῶντων, τὴν Δεῖαν σὺ συλλήψιν, ὅπως εὕρωμεν ἱλασρὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παρμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μολοῦντι εἰς Ἅγια, τὰ τῶν Ἁγίων ἀγίως, ἱερεῖ Προφήτη τε, καὶ ἀγίῳ ἁγίως, καθὼς γέγραπται, ἐπιστάς Ἄγγελος, προσεφώνει λέγων· Εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβητ ἡ στειρώσις, καὶ τέξεται πρεσβύτα σοι, υἱὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, λύχνον τοῦ Ἡλίου, προφήτην τοῦ Ὑψίστου, καὶ φωνὴν, τοῦ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος, Λόγου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λέγε μοι τρανότατα, κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; αὐτίς πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος, πρέσβυς ἔφησεν· ὡς ὄρας πλήρης γὰρ, ἡμερῶν ὑπάρχω· Ἐλισάβητ στείρα πέφυκε. Πῶς οὖν μοι ῥήματα, φθέγγῃ ὑπὲρ φύσιν, ἐξίσταμαι, οὐδόλως ἀληθεύοντα, νῦν ὑπονοῶ σε ὡς ἄνθρωπε. Ἄπιθι· ἐγὼ γὰρ, λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἐξαίτω, ἐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαραδέκτον.

Στίχ. Ἀατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι.

Θεοῦ Παντοκράτορος, ἐγὼ Ἀρχάγγελος πέλω, Γαβριὴλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ Ἀσώματος· τὸ παρὸν κώφευσον, καὶ σιγὴν ἄσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. Ἐπὰν δὲ τέκη σοι, σάλπιγγα τοῦ Λόγου ἡ σύζυγος, τοῦ Πνεύματος τρανοῦντός σοι, γλωτταν ἐκβοήσεις τρανότατα· Προφήτης Ὑψίστη, κληθήσῃ ὡς παιδίον ταῖς αὐτοῦ, προετοιμάσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ἠυδέκησεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελος, ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προῆλθες Βαπτιστᾶ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδειχθῆς· ὄν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνγματωδῶς προεκήρυξαν, τῆτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήρατος Πατρικῆς οὐρανθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιε-

ρᾶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτίζομενον. Ἄλλ' ὡς πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καί νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τῆ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηρώων σὺ τίκτουσα, στείρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκριμα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβητ σερωσέως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινε, ὅτε φωνὴ τοῦ Γαβριὴλ, γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν κηδῷ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενηκῆ, Θεὸν προγνοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα, τὸ αὐτό· καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβαδιστον· χαῖρε ἡ ἐμψυχε βᾶτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μεταγούσα διητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκῆσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερός Βαπτιστῆς, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγενήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζόμενοις, βοηθῶν αἰεχνάως· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, τὸ αὐτό· καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τῆ πακτός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τῆ δολίῃ Βελίᾳ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χρ-

στὴ δελμημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενώσ, ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Κανόνα, εἰ βύλει, εἶπε καὶ Καταβασίας, Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ.

Τῆς στερειουούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμοὺς, τοὺς ἀκάρπους ἐκτίλον, στερειουούσης ὁ βλασός, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σπῆν, ἐν νηδυῖ μητρικῇ, ἀγίαν Σύλληψιν.

Ο ἱερός Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῶ, εἰσελθὼν τε-
θείαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς
μηνύοντα· Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἔξεις τὸν
Πρόδρομον.

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγῆς, ἐν νη-
δυῖ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ
σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στεριώσεως δεσμά,
ὁ μέγας Πρόδρομος. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεο-
τόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κατι-
δὼν ἐσκήρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτῆ, ὑπάρ-
χων Πρόδρομος.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ηστεῖρα σήμερον καρπὸν, ἱερόν συλλαμβά-
νει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν
ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν μέλλοντα
ἐν χάριτι.

Κώφεύσας ἔνδον τῆ ναῶ, Ζαχαρίας ὁ μέγας,
τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία φοβε-
ρᾶ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον
τὸν εὐσπλαγγχον.

Οδείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς με-
τανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδυῖ
μητρικῇ, βλαστάνει θεῖα βουλή, παρ' ἐλπίδα ὁ
ἔνδοξος Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Γαστρὶ φερόμενον Χριστὸν, τῆς Παρθένου ὡς
ἔγνω, ὁ ἐκ στεῖρας ἐσκήρτα, προμηνύων
τὴν χαρὰν, ἐπιδημῆσαν ἐν γῆ, κατηφείας πάν-
τας ἐκλυτρῶσασθαι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμῶντι ἐν ναῶ, τῷ Ζαχαρίᾳ ἱερεῖ, Γα-
βριηλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς
αὐτὸν· Ὅτι ἐν γῆρα σου ἔξεις καρπὸν εὐκλεῆ·
καὶ στερῶσις ἢ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ νυνε, λυ-
θῆσεται εὐθὺς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλα-
βοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ
Πρόδρομον· Αὐτῶν πρεσβεΐαις, Σωτῆρ τοῦ κό-
μου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ἕτερον, ἐν τῇ ἀσπύρω συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶ-
τον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν
βλασῆσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ
φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένοσ τι-
κτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένοσ.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωνῇ Ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως ἄγγελον, τῆς
Χριστοῦ παρθεσίας τῷ ἱερεῖ, ἱερωῶσ προήγ-
γειλε, στεριωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς, ἐκβλαστάνειν
μάκαρ Πρόδρομε.

Ηπρῶν ἄγονοσ, καὶ ἡ οὐ τίκτουσα, νῦν εὐ-
φράνθητι στεῖρα· ὅτι Χριστοῦ, Βαπτιστὴν
καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖσ πανευκλεῶσ, Ἐλι-
σάβετ ἀξιάγαστε.

Αξίνη Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεωσ, τῶν πα-
θῶν μου ἀκάνθασ καὶ λογισμῶν, ἐκτίλον
προσκόμματα, καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν,
ἀρεταῖσ παμμακάκρ ποιήσον. Θεοτοκίον.

Νηδυῖσ σε ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς
Παρθένου, ἠνίκα ὁ Βαπτιστῆσ, ἐν γαστρὶ
φερόμενοσ, σε προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σκιρτῶν
ἠγαλλιάσατο.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Μολῶντι ἔνδον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ταῖσ νομικαῖσ τῷ
Ποιητῇ, λατρείασ προσαναφέροντι, ὠφθη
τῷ Προφήτῃ Ἅγιος Ἄγγελοσ, μηνύων τοῦ Προ-
δρόμου, τὴν θεῖαν σύλληψιν·

Πῶσ ἔσται τοῦτό μοι τηλαυγῶσ; πέλω γὰρ
πρεσβύτησ ὡσ ὄρασ, καὶ στεῖραν σύζυγον
κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸσ τὸν Ἀρχάγγελον
φύσεωσ ἐναντία, λέγεισ μοι ῥήματα.

Πρὸσ Σάρραν βλέψον τοῦ Ἀβραάμ· ἴδε
πῶσ ἐκείνη Ἰσαάκ, ἐν γῆρα τέτοκεν ἄν-
δρωπε, καὶ τοῖσ λεγομένοισ δικαίωσ πίστευε·
πρεσβύτη πρεσεφώνει, ὁ μέγασ Ἄγγελοσ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἐν γυναίκε, σὺ Θεοχαρίτωτε σα-
φῶσ, ἡ Ἐλισάβετ ἐβέασαι· ὅτι κυοφόρον
ἀνάνδρωσ ἔγνωσ σε, τὴν μόνην μετὰ τόκον, ἄφ-
θορον μείνασαν.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Αμφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ
ἀπιστῶ τοῖσ λόγοισ σου· τῷ Ἀρχαγγέλω
ἔφη ὁ ἱερεῦσ· λαοῦ σωτηρίαν γὰρ, οὐκ ἐμῆσ ἐξ
ὀσφύοσ καρπὸν ἤτησα.

Οπλάγησ τῆσ φύσεωσ, τῶν Ἀγγέλων Βαστ-
λεῦσ, ὁ Λειτουργὸσ ἀντέφησε, τῆσ παρθεσίας

Ἄγγελον τῆς αὐτοῦ, ἠυδόκησε τίκτειν σε· τοῖς ἑμοῖς μὴ ἀπίσται λόγοις ἀνθρώπε.

Τὸ εἶδος σου πῆρινον, καὶ ἡ θεὰ σε φρικτὴ, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ Λειτουργῷ· ἀλλ' οὖν οὐ πιστεῦώ σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλεῦντι ξένα ῥήματα.
Θεοτοκίον.

Ο λύχνος τὸν Ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστροῦ κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκῶς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων, καὶ ἐσκίρτησε.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεῖς, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Προδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίστατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.
Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερός καὶ θαυμασιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θασώμεθα συλλήψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γὰρ, ὡς εἰσηλθεν ὁ πρεσβύτερος καὶ δίκαιος Ζαχαρίας εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιάσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἐξεῖς Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον αἰείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος,

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτη, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἀνδρὶ Προφήτῃ χρῆσμός ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Λεκεῖν Προφήτην, καὶ Προφήτου τε πλέον.

Ἐκὰς τῆς τριτάτης γαστῆρ λάβε Πρόδρομον
εἶσω.

Ταύτην τὴν θεῖαν σύλληψιν εὐηγγελίστατο τῷ Προφήτῃ καὶ Ἱερῷ Ζαχαρίᾳ ὁ θεὸς Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, εἰσηκούσθη ἡ δέησις σου, εἰπὼν· ὡς ἐκ τούτου προμηνύσθαι, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ τε γήραος καὶ τῆς σειρώσεως τῆς Ἐλισάβετ, τὸν θεῖον καὶ παρθενικὸν τῆς παναχράντου Θεοτόκου τόκον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχ. Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾶ λόγῃ Λόγου,
Ἀλόγαις νυγείς ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.

Ἐχθραν πλάνη θεῖς, καὶ σφαγεῖς Ἰωάννης, Σφάττει τὸν ἐχθρὸν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς σερραὶ πέτραι,
Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπαῖς ἐκαρτέρουν.

Βασιλείου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διύθουντος, τῆς Ἀφρικῆς ἀπάσης ἐκράτει καὶ ἐτυράννει ὁ ὠμότατος τῶν Ἀγαρηνῶν Ἰσραχὶμ. Οὗτος, πορθήσας τὰς Συρακούσας, (αὕτη δὲ ἐστὶ μητρόπολις Σικελίας) ἐκείθεν ἠγάγετο Ἰωάννην, ἅμα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Πέτρῳ καὶ Ἀντωνίῳ, παῖδας ἔτι ἀώρους τυγχάνοντας· οὓς καὶ παραυτίκα τοῖς Ἀγαρηνῶν ἐκέλευσεν ἐκπαιδεύεσθαι γράμμασιν. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἀνδρας ἐτέλουν, καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ πολλοὺς ὑπερεῖχον, ἀγαθοὶς ἐπ' αὐτοῖς ὁ Βελιάρ, Γενικὸν μὲν τὸν Ἀντώνιον, Σακελλάριον δὲ τὸν Πέτρον προχειρίζεται. Οὗτοι μὲν κρυφίως ἐχριστιάνιζον, εἰς τὸ φανερὸν δὲ τὰ τῶν Σαρακηνῶν ὑπεκρίνοντο· ἀλλ' οὐκ ἔλαθον· γνῆς γὰρ τοῦτο ὁ Ἰσραχὶμ, καὶ μανεῖς, τοὺς πόδας αὐτῶν ξύλω ἀσφαλίσάμενος, ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζει.

Τετρακιστίας τοῖνον λαβὼν κατὰ τῶν ποδῶν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ τούτοις κατακλασθεῖς, ἠνυχαρίσκει τῷ Θεῷ. Ἐἴτα ὄνω ἐπιβιβάζεται, καὶ κατὰ τοῦ σάγματος σχοινίοις δεδεμένος, διὰ μέσης τῆς πόλεως θαυρίζεται. Πέτρος δὲ γυμνωθεὶς, βάρδοις τὸν τένοντα αὐτοῦ καὶ τὴν κοιλίαν αἰκίζεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀποτίθεται. Ἐξαγαγὼν δὲ αὐτοὺς, τοὺς βραχίονας ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ τὰς χεῖρας ξύλοις ἀγρίοις συνθλαῖ· ἔπειτα τοὺς μηρούς αὐτῶν καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς πόδας ὡσαύτως, συνέτριψεν, ὡς ὄλον μὲν τὸ ὀστώδες ἀπαλυθῆναι, τὸ σαρκώδες δὲ χυλῶθεν, τῷ αἵματι συμφυραθῆναι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθρώπων πλήθη ἀβροῖσας, καὶ χαλκία προσκαλεσάμενος, διὰ σιδηρᾶς λαβίδος πεπυρακτωμένης τὰ αἰδοῖα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεμεῖν, καὶ τοῖς τῶν μακαρίων στόμασιν ἐμβαλεῖν.

Τούτων ἐν τούτοις τελειωθέντων, τὸν Πατέρα αὐτῶν Ἰωάννην ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τῇ λαίᾳ χειρὶ τὸν τράχηλον ἀνακλάσας, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μάχαιραν ἐπῆξεν ἐν τῷ φάρυγγι, καὶ οὕτως ἐπάνω τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκτων ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· εἶθ' οὕτως πυρὰν πολλὴν ἀνάψας, κατέκαυσεν ἅμα τὰ τῶν Ἁγίων σώματα.

Τὸν δὲ μακάριον Ἀνδρέαν, γηραιὸν ὄντα πάνυ τὴν ἡλικίαν, χρόνοις πολλοῖς καθειροχθέντα, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίαις τεταρχειομένου, καὶ μὴ πιθέμενον τῷ κυνὶ, τί ποιῆ ὁ θεός; Ἰππῷ ἐπιβῆς, καὶ ἀκόντιον λαβὼν, κατ' εὐθὺ τὸν Ἅγιον εὐρών, κατὰ τοῦ στήθεος ἔκρουσεν. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἅγιος εὐχαριστήσας, ἔβρῆξε φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, αὐτὸς ἐκ τῶν ὀπισθεν ὁ μικροφόνος παριῶν, ἐτέρῳ ταῦτον ἔβαλε κατὰ τοῦ νώτου πελτῶ· καὶ οὕτω κατὰ τῶν σπλάγγων αὐτοῦ τῶν δύο δορατῶν διαδυσόμενων, πίπτει ὁ μακάριος ἐπὶ τῆς γῆς, μαχαιρὰ τὴν τριὰν ἀπετραθεῖς κεφαλὴν· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Ραΐδος τῆς παρθένου.

Στίχ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ραῖς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Αὕτη γέγονεν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ χώρᾳ, ἐν τόπῳ ἐπιλεγόμενῳ Τάρμα, θυγάτηρ πρεσβυτέρου τινοῦ, Πέτρου τοῦνομα· τῆ δὲ τῶν μοναζουσῶν σχῆμα περιβεβλημένη, οὕσα ἔτων ὡσεὶ δώδεκα. Κατελθούσα δὲ μεθ' ἐτέρων παρθένων ὑδρεύεσθαι, καὶ θαλασσομένη πολλὰς παρθένους, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ μονα-

ζόντων, οὗς εἶχε δεσμίους ὁ ἡγεμὼν Λουκιανὸς, παρερχομένων πλοίω, καὶ μαθοῦσα ὅτι διὰ Χριστὸν δίδονται, ἀνδρισμένη συνέμιξεν αὐτοῖς ἑαυτὴν, δεηθεῖσα ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κομμενταρσιού (*). Τοῦ δὲ παρανέσαντος αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν εἰσελαί, καὶ μὴ συναποθανεῖν τοῖς δεσμίοις, ἐπεὶ οὐκ ἐπέστη, ἐνεφανίσθη τε τῷ ἡγεμόνι, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεοὺς ἐμυκτήρισε, καὶ εἰς τὸ τούτου ἐπέπτυσεν πρόσωπον, ὡς τὰ Χριστιανῶν διαπαίζοντος, τὴν διὰ ξίφους μετὰ πολλὰς βασάνους ἐδέξατο τελευταίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων γυναικῶν Ξανθίπης καὶ Πολυξένης, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Τὰς συγγόνους Ξανθίπην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἰσπανῶν χώρας, ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος· ὧν ἡ μὲν Ξανθίπην γυνὴ ὑπῆρχε Πρόβου, ἀνδρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας ἰθύνοντος· ἐμαθητεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατὰ τὴν χώραν ἐνδημῆσαντος· μετὰ τῶν ἄλλων δὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἡ δὲ Πολυξένη, παρθένος οὖσα, ἠρπάγη παρὰ τινος κακοσχόλου· ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ ἄφθορος ἔμεινε, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐβαπτίσθη, Πολλῶν δὲ πιστευσάντων δι' αὐτῆς, παραλαβοῦσα Ὀνήσιμον τὸν Ἀπόστολον, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτῆς Ἰσπανίαν· καὶ μετὰ τὸν πολὺν ἐκείνου πλοῦν, καὶ τὰς ἀκείρους φυγὰς, συναπαγομένην ἔχουσα καὶ τὴν Ῥεβέκκαν, μεθ' ἧς ἐβαπτίσθη, κατέλαβε τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Ξανθίπην. Αὗται τὸν ἐπίλοιπον βίον καλῶς διανύσασαι, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιδειξάμεναι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀπιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κώφευσιν, ἀκομίζου προδηλότατα· καὶ τικτομένην ὀπηνίκα ἴδης τὴν φωνὴν, τοῦ Λόγου, ἀνάλαβε φωνὴν, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

Τῇ σελήνῃ Ἐλισάβετ προσενημένος, πολύφωτος ὡς ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας, σελασφόρον λύχνον τοῦ φωτός, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν κατασχεθεῖσι δεινῶς.

Τοῖς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χριστῷ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν, ἐν νηδυῖ σὲ Παρθενικῇ, αὐτὸς βασαζόμενος γαστρί, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ σελήνῃ Ἐλισάβετ ἔνδον φέρουσα, ἀστέρα θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν νεφέλην Μαριάμ, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστὸν, σαρκοφόρουμένον ἐκ σοῦ διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ νυμφίου ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ

σειρωτικαῖς νῦν λαγόνιν ἐκτρέφεται, τοῦ Παμβασιλέως, ὁ μέγας Στρατιώτης.

Στερινοῦσαις καρδίαις γεωργὸς ἠνθισσε, τῶν παθῶν ἡ ἀξίγη ἤδη χαλκεύεται, μόνος ὁ σεπτὸς, ἐγκρατεία σιτεύεται, Πρόδρομος ὁ μέγας· λαοὶ ἀγαλλιάσθε.

Τὰ δεσμά ὡσπερ παλαιὰ τὰ τῆς στεριώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας οὕτω τὴν πώρωσιν, λύσον Βαπτιστὰ καὶ καρποὺς μετανοίας με, ποιήσον βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Κόρη ὡς εθεάσατο, Ἐλισάβετ ἐνθέως ἠγαλλιάσατο, ἔνδοθεν αὐτῆς τοῦ ἐμβρίου σκιρτήσαντος, ὡς ἐπεγνωκός, τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστοῦ ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος, σειρωτικαῖς νῦν πύλας, διανοίξας ἀνλίζεται, ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδυῖ μητρός· ὅς τις ὡς στρατιώτης, προεξελεύσεται, τοῦ Παμβασιλέως ταῖς ὁδοὺς ἐτοιμαζόμενος.

Θεοῦ Προφήτα πρεσβύτα χόρσε, ἔξεις υἱόν, οὐ μείζων ἐν βροτοῖς ἐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. Σκίρτησον Ἐλισάβετ· γῆ πᾶσα γῆθησον, αἴνεσιν τῷ πάντων Ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα.

Ἡμῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε, μέμνησο νῦν Προφήτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, σῶζων ἡμᾶς κινδύνων, καὶ πρὸς οὐράνιον, τρίβον ὁδηγῶν, θεοπρεπῶς αἰμακαρίσσε.

Θεοτοκίον.

Ἀγνὴν μητέρα σαφῶς ἐπέγνω σε, σειρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ἤσθητο, ἑαυτὴν λελυμένην καὶ φέρουσαν, Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, ἄχραντε Παρθένη, Μαριάμ θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στεῖρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου τε πάνυ· ὧν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἰκτεῖρον πάντας.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σε, τοῦ σεπτῶ Ἀρχαγγέλου, αἱ λυτρωθέντες πάντα, τῆς ἀρχαίας κατάρης, διὰ τοῦ θεῖου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένη· χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλ-

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κομμενταριένσις (Commentariensis) παραπομπῆν, ὅπερ δηλοῖ ἀξιοματικῶν τινα ὑπάλληλον, τὸν κατάλογον τῶν εἰς αὐτὸν παραδεδομένων ἔχοντα, τὸν καὶ Νοτάριον, ἢ Νοτάρου ἄλλως καλούμενον.

Παύλου Ἐκκλησίας νυμφαγωγῷ, ἐπομένη τοῖς ῥήμασι· μεθ' οὗ ἀρθεῖσα εἰς λῆξιν τὴν παντερπῆ, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Λεόντων ὀρμαῖς κατεπάτησας· καὶ Θάμυριν καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου κράζουσα· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ· διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρα τῆ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, δωρηθῆναι πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ε'λπίσμου καὶ προστατίσμου, Σερμὴ ἀντίληψις καὶ προσφυγή μου, σὺ τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία, πέλεις πανάχραντε Ἀγνή· ὅθεν καὶ προσφεύγω πρὸς σὲ Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶν σοὶ τὸ, Ἠμάρτηκα· Σῶσόν με Κόρη σῶσον, ἀμαρτανόντων μόνη, ὡς ἀληθῶς ἐγγυήτρια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλω ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς παλαί, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὑπνώ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐργήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σε Ἰησὺ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ νυμφίε με ποθῶ, καὶ σὲ ζητῶσα ἀθλῶ, καὶ συσταυρῆμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοὶ· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοὶ· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἡ Πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκιῶν.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Η Ἦχος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγήσασθαι ἄθλους· ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Πέπαυται τοῦ τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἡ ὑπεροφρὸς· κατὰ τοῦτου γυναῖκες, εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Ρήμασιν ἀπὸρρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχηθεῖσά σου, παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἡ παρθένος νενύμφευται. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ω τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν Πάνσεπτε! ἡ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Τρῶσαι ἡ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σε ἔρωτι, πνευματικῷ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γηίνων ἀπολαυσις.

Ο ἦ ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ῥήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσβεχόντων σοὶ
• Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρίαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεῆ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνώφον, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φωστὴρ διαλάμπεις, δισσωῶς ἐξαστραπτουσα, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Πνεύματος. Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναίξει, σὲ ἀσπύρωσ τεκῆσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τέκνον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θρωοῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρῖουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἰλάσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μνηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφαγωγός σε Παῦλος ἠρόσατο, τῷ νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ Θέκλα πάνσοφε.

Αᾠρητήης τῆ ἔρωτος, τῆς θεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὥσπερ λῆρον Μάρτυς ἐμυκτήρισας.

Ρᾶντισμῷ θείῳ αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος ηὐλόγηται· Εὐα χαίρει καθορῶσα δέ, γυναιξὶ τὸν ὄφιν ὑποπίπτοντα.

Τὴν ἀγνεῖαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνά τοῦ βίου ἀπώσατο, πλουῖτον γένος ὠραιότητα, καὶ ἠδὺν μνηστῆρα ἢ πρωτόαθλος.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σε, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Υπέρογκον ἀθλήσεως στάδιον, ἠγωνίσω, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβείου ἠξίωσαι.

Σεσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος· ἡ παρθένος, θείαις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδίδασκετο.

Ενίκα τὴν αἰδῶ σε ἡ ἔνθεος, παρρησία· πῦρ γάρ σε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νεανίδος τὸ τῆς φύσεως σαθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος ἐρρώσθη, νεανικόν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελούσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἔραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

Θαλαμῶν ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαιρέτω ἀντηλλαξατο πόθῳ, ἡ εὐκλεῆς, καὶ πρωτόαθλος Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμωτήριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

Εν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμα, τοῦ ἐνθέου Διδασκάλου ἡ Μάρτυς, ἐν τῇ φρουρᾷ, ὡς

ἐνθέῳ λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ πύξανε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότη καρπὸν ὠραιότατον.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιώμεθα, καὶ ποθῶ σε καὶ τὸν ἐκ σε, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχαίς.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦν Παρθένε ὡς ἔνδοξος· καὶ τῆ πυρός μεν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῆ σου ἠμέρωσας, ὡς πρωτόαθλος.

Ὁ Οἶκος.

Εἰς ὀρτῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμψις, ὑπερλάμπει φαίδρῶς ὑπὲρ ἡλίον· μαρμαρυγαῖς γὰρ φωτός ἀπαστραπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπτρίζεται· διὸ Ἀγγέλοις συγχορευόντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάζωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῷ· Ἐμεγάλυνας Σῶτερ τὰ ἐλέη σου, δωρησάμενος δῶρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν Πρωτόαθλον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Στίχοι.

Αὐτός σε σώζει Θέκλα ῥῆξας τὴν πέτραν,
Οὗ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.

Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.

Αὕτη γέγονεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, μητρὸς Θεοκλείας, τῶν εὐγενῶν καὶ ἐνδόξων· κατηχήθη δὲ τὸν λόγον τῆς πίστεως παρὰ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, διδάσκοντος ἐν τῷ τοῦ Οὐνησιφόρου οἴκῳ· ἦν δὲ, ὅτι προσῆλθε τῇ πίστει, ἐτῶν δέκα ὀκτώ, μνηστευθεῖσα Θαμύριδι. Περιφρονήσασα δὲ πυρός, ἐν ᾧ ἐβλήθη, καὶ μητρὸς καὶ μνηστοτήρος, τῷ Παύλῳ ἠκολούθησε. Καὶ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, θηρίοις ἐκδίδοται· ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προσρίπτεται· καὶ ἐκ πάντων τῶν τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθείσα, καὶ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπασαμένη, ὕστερον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι γίνεται· καὶ ἐν τινι τῶν ὀρίων ἰδιάσασα, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτελέσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πέτρας ῥαγείσης, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτήν· Ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔτη ἐννεήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόπριος.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βό-
τρυς,

Καλῶν κυπρισμὸν προσφέρων τῷ Κυρίῳ.

Οὗτος ἐν κοπρία ἐγεννήθη, ἔξω τῆς Μουῆς τοῦ μεγα-
λου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, παρά γυναικός,
διωκομένης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ὀλί-
γων πλησιοχώρων, προσφυγόντων τῷ Ἁγίῳ ἐπὶ σωτηρία.
Μετὰ γοῦν τὴν τῶν ἀβίων διαβάσιν, εὐρόντες οἱ Μονα-
χοὶ τῆς Μουῆς τὸ γεννηθὲν ἐν τῇ κοπρία παιδίον, προ-
στάξει τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἀνελάβοντο τοῦτο, καὶ Κό-
πριον ὠνόμασαν· ἐτρέφετο δὲ τὸ παιδίον γάλακτι αἰγός.
Ἦ γοῦν ἀφορισθεῖσα αἰξὶ πρὸς τὸ θηλάζειν τὸ παιδίον
ἐνέμετο μὲν μετὰ τῶν λοιπῶν· ὀπηνίκα δὲ τὴν ὄραν τοῦ
θηλάσαι τὸ παιδίον ἐστοχάζετο, μόνη κατήρχετο ἐκ τοῦ
ἔρους· καὶ μετὰ τὸ θηλάσαι τὸ παιδίον, πάλιν ὑπέστρεψε·
καὶ τοῦτο οὕτως ἐποίει, μέχρις ἂν ὁ παῖς δραστικώτερας
ἐδράξατο τροφῆς.

Οὕτως εἰς ἡλικίαν τελεωτέραν φθάσας, ποθεινὸς ἦν τῷ
μεγάλῳ Θεοδοσίῳ· διὸ καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἠξιώθη,
καὶ τὰ κατ' εἰκόνα φυλάξας, τὰ θηρία ὑπέταξεν· ἄρκτον
γὰρ εὐρών ἐν τῷ κήπῳ ποτε, θριδακίνας ἐσθίουσαν, καὶ
ἐκ τοῦ ὠτός κρατήσας αὐτήν, ἠγάγευ ἔξω, τῇ τοῦ μεγα-
λου εὐχῇ ταύτην ἀσφαλισάμενος· ἢ δὲ οὐδέ ποτε ἄλλοτε
ὤρμησεν ἐν τῷ κήπῳ εἰσελθεῖν· Ἀλλὰ καὶ μετὰ ὄνου εἰς
τὸ ὄρος ἀνελθὼν χάριν συγκομιδῆς ξύλων, ὡς ἐποίειτο τὴν
τούτων συλλογὴν, ἄρκτος ἐλθεῖσα, ἐπληξε τοῦτον ἐν τῷ
μηρῷ. Κρατήσας οὖν τὴν ἄρκτον ὁ Κόπρις, ἐπέθηκεν αὐ-
τῇ τὰ ξύλα, λέγων· Οὐκ ἐῷ σε· σὺ γὰρ ποιήσεις
τὸ τοῦ ὄνου διακόνημα, ἄχρις ἂν ὑγιῆς γένη-
ται· καὶ τῇ εὐχῇ τοῦ μεγάλου ὑπέτασσετο αὐτῷ ἢ ἄρκ-
τος, καὶ διεκόμεζε τὰ ξύλα. Οὗτος, ὅτε ἐν τῷ μαγειρείῳ
ἐξυπηρέτει, τοῦ χαλκοῦ σκεύους καχλάζοντος, καὶ τοῦ ὀσ-
πρίου ἐκχεομένου, μὴ εὐχερῶς εὐρών τὸ κατὰ συνήθειαν
ξύλον, χαλάσας γυμνὴν τὴν χεῖρα, κατέπαυσε τὸν βρα-
σμὸν αὐτοῦ, ἀβλαβῆς διαμείνας.

Οὗτος, ἐννενηκονταετής, ἔλαμπε μέσον τῶν Πατέρων
ἐκείνων ὡς περ ἥλιος, τῇ ἱερῶσυνῃ κοσμοῦμενος, καὶ παν-
τοιαῖς ἰδίαις ἀρετῶν· καὶ ἐν ἀποκρυφῷ ἐσῶς τόπῳ, πε-
ρέτεινε τὰς πρὸς Κύριον εὐχάς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Θεοδο-
σιον, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν, φαίνεσθαι
συνερχόμενον αὐτῷ καὶ συμπάλλοντα, καὶ τελευταίου εἰπεῖν
πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἀδελφεέ Κόπρι, ὁ καιρὸς τῆς
ἀναλύσεώς σου ἐπέστη, καὶ ἐλθέ πρὸς ἡμᾶς ἐν
τῷ ἐτοιμασθέντι σοι τῆς ἀναπαύσεως τόπῳ. Ὡς
δὲ ἤκουσεν ὁ Θαυμασίος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μικρὸν μα-
λακιοθεῖς, καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἀσπασάμενος, ἀπῆλ-
θεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ο ἰ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως δεσμῖῳ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ,
ὦ Παμμακάριστε, ἐν ἄμμασιν ἀλύτοις, τῇ
πίστει συμφωνοῦσα, εὐσεβῶς καὶ συμπάλλησα·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδι-
κων, ὦ Καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τῆ Δεσπό-
του, ἐβόας ἐν ἐκστάσει, τὴν αἰδῶ ἀπορρίψασα·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πέθον τὸν Δεῖον, τῇ καμίνῳ τὸ δέμας,
Μάρτυς ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμέ-

νη, διέμενας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλησα·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ομβροτόκος νεφέλη, ὑετῷ καὶ χαλαζῇ τὴν
φλόγα σθέσασα, ἐνδίκως καταφλέγει, τῆς
ἄφρονος καὶ σώζει, μελωδοῦσαν τὴν Μάρτυρα·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεῖς ἐπεφάνης
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα,
εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ενοφανῆς σου ὁ λογισμὸς· τὸν γὰρ τάφον, ὡς
ἔδემ κατώκησας Παρθένε, Μάρτυς ἀνυμνεῖ-
σα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμαυρωθῆναι τῆς εὐπρεποῦς παρθενίας, τὸ
φαιδρὸν μὴ φέρουσα σου κάλλος, θνήσκειν
ἠρετίῳ, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωποιοῦ καὶ ὑπερφυεῖ συναφθεῖσα, τῷ Χρι-
στῷ Πρωτόαθλε νυμφίῳ, θῆρας ἠρετίῳ,
φρουροῦς τῆς παρθενίας.

Εκδυσάμενη σὲ τῆς φθορᾶς τὴν ἐσθῆτα, εὐ-
σταλῆς Χριστοῦ σταδιοδρόμος, ἤλθες πρὸς
ἀγήρω, ζῶν ἐν τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐν μήτρᾳ,
παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν ἔρανῶν ὄν ὑμνεῖσι, βρα-
• **Τ**ταῖ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
• **ψοῦτε** εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Τίς σου τὸ ἀήττητον, ὦ Πρωτομάρτυς μὴ
θαυμάσει; θῆρας νοητοῦς τὰ πάθη γὰρ,
τῆς ψυχῆς τιθασσεύσασα, τὰ ἀκρατῆ θηρῶν
ὀρμήματα οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ μένεις ἐν μέσῳ
τούτων ἀδιάφθορος.

Αβάτος ἀκρότομος, Θεοῦ προστάξει σοι ἐρ-
ράγη, πέτρα θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρῷ
ἀναγεννήσεως, ἐσφραγισμένη θεία νύμφη, ὡς θά-
λαμος τῇ φυγαδί, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο.

Γασαί Πρωτόαθλε, τοὺς μῶλωπας τοὺς τῆς
ψυχῆς μου· κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον,
τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, κατὰ βαρβάρων δυ-
σμενῶν, νέμωσα τρόπαια, καὶ εἰρήνην ταῖς Ἐκ-
κλησίαις σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν με Δέσποινα, τὴν ἐτι ζῶσαν ἀμαρ-
τίαν, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεῖα
τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστροῦ
σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, ταῖς εὐσεβῶς σε
μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Σ ἐ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν τῶν ἀχράντων Δυναμειῶν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρ ὠσθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ θεοκήρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρεῖδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολυάθλη, ὡς Θέκλα ἰσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ σῆφος, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντα, Μαρτύρων δῆμος· μεθ' ὧν σε, ἀνεύφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Α ἄθλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται· λαοὶ χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παραδόξα πράγματα κατοπτρεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἀμναῖς, πρόκειται σφαγῇ, ὑπὲρ τῆς σφαιγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα καὶ θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῆ πίσει, τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν ἀθεότητα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσα, τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνατολίου.

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστῆρος, Θέκλα πρώταθλη· ταῖς γὰρ μητρῶαις θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθεῖσα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων ἀραμένη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὀμότητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις γενναίοις διαπρέψασα, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν αἰσεβαστὸν μνήμην σου.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Α ναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυναμῷ νεύματι, κρατυτομένη ὡς πρώταθλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεῶδη καταλείψασα στοργὴν, ἀνεδέξω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος ὑπάρξασα θαλάμος· εἰς ὃν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἰσόδον εὐραίμεναι· τῆς αἰῶ-

νίου ζωῆς· μεθ' ὧν ἐκέτευε Ἀπόστολε Θέκλα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Χορείας ἐγείρατε φιλομάρτυρες· τῶν ἀγῶνων γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ· Θέκλα γὰρ πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναιξί, τὸ ἀθλητικὸν στάδιον ἀνύσασα, πρώτη καὶ στεφηφόρος ἀναδέδεικται, καὶ παρρησία πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄθλησιν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίης τύχης μακαριότητος, ἐν παρρησία πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Πανάχραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον· ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρον, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς αἰεζῶου Πανάχραντε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς εἴρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμναῖς καὶ Μητὴρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυματίων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε φιλάθλοι, τῶν θηλειῶν τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν· αὕτη γὰρ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε, καὶ τὴν νίκην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη· διὸ δυσωπεῖ ἢ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔγλου σε νεκρόν.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον, καὶ τείχος, ἀκαταμάχητόν, ὄντως ἐκκεκτῆμεθα, εἰμὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ κα-

ταφεύγομαι, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δείξον, τὴν σὴν χάριν εἰς πάντας, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγγνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς εἴρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐνδεικνύμενος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους-ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Μῆτερ Ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄντως εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν ταύτην προξενούσαν ὠδευσας τρίβον· πλούτου ἠλλαῖξω γάρ, πτωχείαν πολλήν· σαρκικοῦ μνηστῆρος, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας· τρυφῆς ῥεούσης, τὸ ἐγκρατές· τῆς ἀναπαύσεως, πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει· τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἧς καὶ ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὴν σὴν λαμπαδα ἄσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιοθεῖσα, ὡς παρθένος, ὡς νύμφη Χριστοῦ πανεύφημε.

Ρεῖθροις δακρύων, ἀρδευθεῖσα τὴν διάνοιαν, εὐθνήσασα ἀσκήσει, τοὺς ἐναρέτους καρπούς· ἄμπελος καθάπερ ὠραιοτάτη, ἦνεγκας βότρυας ὠραίες σεμνὴ· ὧν τοῦ Θεοῦ γλεῦκός, σαφῶς ἐμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς, καταγλυκαίνομεν ὄντως σοῦ τῆ μιμήσει, καὶ εὐφραινόμεθα τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, μέθην ὠθούμενοι τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, βοῶντες· Πάνσεμνε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῆ οἴκου μένη, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Θεῖαμα ξένον, καὶ τῆ φύσει δυσπαράδεκτον! Πῶς ἔλαθες τῆς Εὐσας τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κατασπηνώσασα τελείῳ νοί· πῶς πυρός ἐν μέσῳ, διήλθες μὴ φλεχθεῖσα· πῶς συνεκαλύψας γυναικῶν τὸ ἀσθενές, νευραυμένη θεῖα δύναμι, τοῦ

τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, καὶ ἀνατείλαντος, ἐκ Κόρης ἀπειρανδρου· ὃν καθικέτευε, Ἀγγέλοις συγχορεύουσα, δωρηθῆναι τῆ οἴκου μένη, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σε χρῆμα, ἄμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστῆ ἐχομάτισσας, Εὐφροσύνη παμμακάριστε, σώματος μὲν κάλλος, ἀσκητικαῖς πόνοις μαράνασα, ψυχὴν δὲ ὠραῖσασα, τῆ εὐμορφία τῆς χάριτος· ἐν γὰρ τῷ ἄρρῳ τὸ θεῖον σαφῶς ὑποκρύψασα, ἔλαθες τῷ Βελίᾳ τὰ ἐνεδρα, ἀγγελικῶς ἐν γῆ βιώσασα. Ἄλλ' αἴτησαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσί σε, ὡς χαρᾶς ἐπώνυμος κοσμοχαρμόσυνη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα εἰλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν σπευδεῖς με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· τί τῆτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀναμῶν καὶ δοξαῖζω, σὲ τὴν ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλιάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, Ὁσία Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῆς Ἀγίας, δύω, (ὁ παρῶν ἔχ εὐρίσκεται ἐν τῷ χειρογράφῳ).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Ὁ τρισαγίαις ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνωδᾶ δείξας, τοὺς βροτούς δοξαῖζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν βλασφημίαν, ἀνατρέπων προσθήκη, τοῦ Τρε-

σαγίου εξαίσιον, ἔθευ τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνησεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκτητον, καὶ τρυφήν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Εὐφορωτάτη γῆ καθάπερ πέφνησας, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πᾶνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σε, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλήν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας. Θεοτοκίον.

Ρήσσει Δείων Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ Δεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξαζόμεν, ἄσμασιν αἰεὶ μακαρίζοντες.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Ὑμνον σοι μέλπω προφρόνως Εὐφροσύνη.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ῥοδὴ ἀ. Ἦχος πλ. ἀ. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοὶς Δεοτερπέσιν, ὑμνεῖντα σήμερον, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, καὶ ὄντως ἀξιεπαινον, φωτὶ με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου Πᾶνσεμνε, εὐφροσύνης Δείας ἐπώνυμε.

Μόνον τὸ Δεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσασα, καὶ ταῖς τούτου Δελχθεῖσα, αὐλοῖς ὠραίότησι, τὸ κάλλος τῆ σώματος, ἐβδελύξω ἔνδοξε, Δεωρίαις Δείαις σχολάζουσα.

Νύμφη ὠραῖσμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ὠραῖον κάλλει Χριστόν, λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη μνήστορα, καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Θεοτοκίον.

Οἴλος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωὴ, ὃ ἐκ σῆ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος, Παρθένε πανάμωμε· ὃν δυσώπει σῶσαί με, τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

Ῥοδὴ γ. Ὁ στερεώσας.

Απὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὃ ἀποκρύψας τὰ βᾶθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμασῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσαιμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν γολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ, μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπομένη τῇ χάριτι.

Τῆς ἐγκρατείας χαλινῶς, τὰς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχακτίζουσα Μήτηρ,

πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱεραῆς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τῆ Θεοῦ, τὸν Λόγον ἢ Θεότοκε, ἀπεγέννησας ἐκ σῆ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεὸν, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς βρατιῶται τούτου, καὶ στεφανίται γενόμενοι.

Ἄλλος. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μεγάλως ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολαῖς, Ἀγγέλοις ὠμοιώτης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μήτηρ ἐν θνητῷ σε τῷ σώματι.

Εὐφραίνει τῶν Μονασῶν καρδίας ὁ βίος σε, ἐστηριγμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγωγῆσις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολαῖς, πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον, ὅρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν, ἐνθές σου στήματα, ἡ λαμπρά σου μνήμη καὶ ἀξιεπαινος, Δέλγει τῶν Ὁσίων τοὺς χοροὺς, Ἀγγέλους ἐπεφραίνει, μεθ' ὧν αὐλίζη ὡσπερ Ἀγγελος, ὧν περ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας. Θεοτοκίον.

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμαζει κλυδώνων· Πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με· ἡ τῆς ἀμαρτίας καταγιγίς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν· Θεοκυῆτορ σύ με στήριξον, τὸν εὐλικρινῶς σε δοξαζόντα. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσάξει σε, καὶ μετεωρίσας ἀσχετῶς βριθεσαν, ἐπὶ τὴν ἀσαλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερεώσον, μὴ νε ἀγαθὲ, καὶ φιλαίνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. ἀ. Τὸν συνάναρχον.

Τὸ τοῦ θῆλεος χαῦνον ἐπνευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας, ἀδιστάκτω λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευσε, τὸν τῆς Εὐας πτερικστήν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς, Παρθένε πτερναῖς τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν πίστει σε μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τείχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπη καὶ προστασίαν θερμὴν, εὐρηκότες οἱ πιτσι, πρὸς σὲ προσρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς ἀνακραζόμεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποθήσας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπαλλάξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστοῦν κρεμάμενον,

κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θείων ὡς ὑπεράγαθος.

Ῥδὴ δ'· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οἰκονομῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα Σωτήρ, καὶ παιδείων, πάντας πρὸς διόρθωσιν, καὶ τῶν κακῶν πάντων ἀποχὴν, καὶ ταυῶν συνήθως, σεισμῷ τὴν γῆν συνστάραξας, βλασφημους ἀνατρέπων, δόξας αἰρετιζόντων, καὶ διδασκῶν ὡς θέμις δοξάζειν σε.

Ασκητικὴν, παλαιστράν ἤνυσας χαίρουσα, Εὐφροσύνην, ἀνδρῶν μέσον μένουσα, καὶ θανατοῦσα τὰς ἐμπαθεῖς, τῆς σαρκὸς ὀρέξεις, τῷ πόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη σου· διὸ τῆς ἀθανάτου, κατοικίας καὶ δόξης, ἠξιώθης λαβοῦσα τὸν στέφανον.

Τὴς στεναγμοῦς, τῶν σῶν δακρύων προσφέρουσα, ὡσπερ μύρα, Μῆτερ τῷ Δεσπότη σου, τὴν εὐωδίαν τὴν παρ' αὐτοῦ, τὴν τῶν χαρισμάτων, τῶν θείων ἀνταπειλήφας, δι' ὧν εὐωδίασθης, καὶ διέπνευσας πᾶσι, τὴν ὁσμὴν τῶν θαυματίων θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Παναίμων, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχαναῖς, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τὰς τῶν τυράνων, θωπείας σοφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλήνθρωπε.

Ἄλλος· Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Πατρί σε οὐρανίῳ προσέχουσαν, τῷ τῶν ψυχῶν νυμφαγωγῷ, πατρός στοργῇ ἐκ ἐκώλυσεν, οὔτε προσκαιροῦ νυμφίου, ὀδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Ως φοινίξ θεοφρόνως ἐξήνθησας, δικαιοσύνης γλυκασμὸν, καὶ ὡσεὶ κέδρος παρ' ὕδατα, τῆς ἐγκρατείας θεόφρον, καρπούς τοὺς ἐναρέτους ἐπλήθυνας.

Πυρὶ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, τὰς φρυγανώδεις ἠδονὰς, καὶ πυρωθεῖσα τῷ ἀνθρακι, τῆς τῆ Κυρίου ἀγάπης, θαυματίων λαμπηδόνας ἐξήστραψας.

Θεοτοκίον.

Οικτεῖρησον οἰκτιρμῶν ὑπάρχουσα, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, Θεοκυῆτορ παναίωμε, τὴν ἐκ παθῶν ἀμαρτίας, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

Ῥδὴ ε'· Ἰνα τί με ἀπέκωσας.

Προτυπῶν τῶν δικαίων, τὴν ἐν τῇ Δευτέρᾳ Χριστέ παρουσίᾳ σου, ὑπαντὴν φρικώδη, ἐν κεφάλαις καὶ νῦν τὴν ἐξαισίον, ἀρπαγὴν εἰρ-

γᾶσω, τὴν ταῦ παιδός, δι' οὗ διδάσκεις, τὸ Τρισάγιον μέλος ὀρθότομον.

Τοῖς ἐνθίοις σου ἔργοις, ἔδειξας τὴν κλησίν σου ἐπαληθεύουσαν· ὡς γὰρ λίθος ὠφθης, πολυτίμητος σμάραγδος ἐνδοξε, διαλαμπῶν μέσον, τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν Παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς καθαρότητος.

Εὐφροσύνην τὴν θείαν, ἔσχες ἐν καρδίᾳ σου εὐφραينوμένη αἰεὶ, ἐν τοῖς τῆ Κυρίου, διατάγμασιν, οἷς ἐντρυφήσασα, πολιτείαν ἤσκησας, τὴν ἀκραιφνῆ καὶ πανολβίαν, Εὐφροσύνην παρθένη θείονυμφε.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγινόντες σε Μάρτυρες ἐνδοξοί, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθισταμένοι Κόρη πανύμνητε.

Ἄλλος· Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Φέγγει θείων πράξεων, ὡς λίθος σμάραγδος, σεμνὴ ὠραίης, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ, ἀνδρικά παλαισμάτα, ἐπιδεικνυμένα, καὶ τέρπησα τὸν Κύριον.

Ραίνεσας τὰ δάκρυα, ὡσπερ ἀρώματα, εὐωδίασθης, ἐμεγαλύνθης, ὡς μύρον πολυτίμου, Θεῷ προσηνέχθης, παρθένος ἀδιάφθορος.

Ολῆν σε τὴν ἔφρουν, Θεῷ προσένειμας, αὐτὸν ποθῆσα, αὐτὸν ζητοῦσα, αὐτῆ ἀνιχνεύσασα, τὴν νομοθεσίαν, Παρθένε τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, ὡς βρέφος ἄχραντε, τὸν πρὸ αἰώνων, Πατρός ἀνάρχου, ἀχρόνως ἐκλάμπαντα· ὃν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δυσώπει Θεοῦμψευτε.

Ῥδὴ ς'· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συνέσεισας μὲν τὴν γῆν, καὶ βλέμματι συνστάραξας, καρδίας δὲ τῶν βροτῶν, κλονήσας ἐσάλευσας, δεινῶς βλασφημούντων σε· ἀλλ' ἀνεκαλέσω, συμπαθῶς αὐτῆς τὸ σύντριμμα.

Ωραία νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περιθέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, σεαυτὴν κοσμήσασα, Εὐφροσύνην πάνσεμνε· διὸ καὶ πασάδος, οὐρανίου κατηξίωσαι.

Μαράνασα τῆς σαρκός, τὰ θηριώδη ὀρμήματα, τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ, ἀγάπης λαμπρότερον, ἔσχες διανάπτοντα, καὶ φωτίζοντά σου, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Νευρέμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομένους εὐναίμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως

ἐνήθησαν, τὴν ἀγνὴν Μητέρα σε, ἀνυμνολογῶν-
τες, ἀπορρήτως σε κυήσασαν.

Ἄλλος. Μαινομένην κλύδωνι.

Ως ἀγνή καὶ ἄμωμος, ὡς ὠραία ὡς περικαλ-
λῆς, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ σύ μεμνήσθαι, εἰς
αἰῶνας, διατηροῦντί σε ἄφθορον.

Στεναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, ἐκζητῶσα τὸν Δη-
μιουργόν, τῆς ἐκείνου Δίας κατηξίωσαι, ὡς
ἐκλεκτή, σὺν ἐκλεκτοῖς Ἀξιάγαστε.

Εγκρατείας ἄγαλμα, σωφροσύνης ἔμψυχος
εἰκὼν, τοῖς πιστοῖς ὠραῖθις εὐφημῶσί σου,
τὸ ἱερόν, ὧ Εὐφροσύνη μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν Δη-
μιουργόν, Παναγία τέτοκας λυτρούμενον,
πάσης φθορᾶς, τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
• **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
• τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
• σπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κα-
τω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ
σαυτὴν ἀνέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοίδιμε
διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος
προσκαίρου κατεφρόνησας. Ὁ Οἶκος.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ, τὰς ψυχὰς εὐ-
φρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ ἀκούσαι
λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶ-
σαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι
γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμένεσσα, ἐνίκησε τὸν
Βελίαρ, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν,
καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ
ποθοῦσα ἢ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου κα-
τεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνου-
τίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς Εὐφροσύνη,
Καὶ κρυπτά τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέ-
πεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον
ὑπέστη.

Η τὴν φύσιν λαβοῦσα καὶ τερπνὰ βίου,
Κλῆσιν Σμάρραδος, τὸν δὲ νοῦν Εὐφροσύνη,

Διποῦσα πᾶσαν τοῦ βίου φαντασίαν,
Ἀνδρῶν μοναστῶν ἀγκυρῶσα βίον,
Εὐνοῦχος ὡσπερ βασιλικῶν δωματίῳ,
Ἐν ἀνδρικῷ σχηματι γνωστός οὐδόλω,
Μονῇ προσῆλθε, καὶ θάλημα καὶ τρίχας
Ἐκδοῦσα, καὶ σπεύδουσα λαθεῖν πατέρα.
Καὶ εὐ τυχοῦσα τοῦ ποθομένου, πόποις
Κόποις, ποιοῖς τε, καὶ προσευχαῖς συντόναις,
Τὸ μαλακὸν τέτληκε δεινῶς σαρκίον,
Ἀπαντας ἐκπλήττουσα τῇ κακουχίᾳ,
Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀδυνατεῖ καὶ λόγος.
Ὁ πῶς λαβοῦσα πατέρα, πρᾶγμα ξένον!
Καλὴ θυγάτηρ, τῶν μοναστῶν ἐν μέσῳ
Τρέχουσα, λίθος ὡς σμάρραδος εὐρέθη.
Πολλὴ γὰρ ἡ ζήτησις ἐκ τῶν ἰδίων,
Πατρός βρύχοντος ἐκ κόπου τῆς καρδίας,
Τῆς Εὐφροσύνης τὴν μακρὰν ἐκδημίαν,
Τριπλῆ δεκάδι καὶ πρὸς ὀκτώ, φεῦ! χρόνις,
Ὅρη, βάραθρα, καὶ τόπους ἐρημίας
Περιπολοῦντος, καὶ στένοντος ἐκ βαθύτου.
Ἄλλ' ὁ Σμάρραδος αὐτός, ἡ Εὐφροσύνη,
Ὁ Πάτερ, εἰπὼν τὸν τελευταῖον λόγον,
Ὅς ἐμπόρευμα τῶν μακρῶν λαθῶν κόπων,
Τῶν οὐρανῶν γένηθε τῇ μεταστάσει.
Καίκενος, ὡσπερ ἐκπλαγεῖς, φεῦ τοῦ πάθους!
Πέπτωκεν εἰς γῆν ὡσπερ ἄψυχος νέκυς.
Ἄκουσμα καὶ γὰρ παράδοξον καὶ ξένον
Ἦκουσεν ὄντως· τί γὰρ ἄλλο καὶ πάθοι;
Καὶ λοιπὸν ἀφείς καὶ βίου καὶ πατρίδα,
Καὶ ζῆλον ὡσπερ αἰνετῶν παιδὸς πόνων
Ἐνθεῖς ἑαυτῷ, καὶ πόθου δείξας φλόγα,
Δεκάδοχος βίου τε ὡς πατὴρ τέκνου
Γεγώς, μετίστη πρὸς μονὰς οὐρανίου.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παφνούτιον, τὸν
πατέρα αὐτῆς.

Στίχ. Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,
Τῷ πνεύματι ζῆ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Παφνουτίου.

Στίχ. Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι,
Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσαυρωμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου
σεισμοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἢ ἐν τῷ ἀέρι ἀρπαγῇ
τοῦ παιδός.

Στίχ. Ἀρθεῖς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος,
Καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλλει κάτω.

Επὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Νέου, τοῦ Θεοῦ, ὅς
τρόποις οἶδε, θελήσαντος δείξαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
πρὸ τῆς ἀναστάσεως, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, γέγο-
νε σεισμός φοβερός· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ λαοῦ παντός, σὺν
τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ καὶ Πρόκλῳ τῷ Πατριάρχῃ, μετὰ
παντός τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, καὶ πάσης τῆς
πόλεως, ἔξω λιτανεύοντων διὰ τὸν φόβον ἐν τῷ κάμπῳ,
ἤδη τῆς Θεοπασχιδῶν αἰρέσεως, ἐξ ἐπιτηρείας τοῦ διαδό-
λου, ἀρχὴν λαμβανούσης, καὶ τῷ Τρισαγίῳ τὸ, ὁ Σταυ-
ρωθεῖς δι' ἡμᾶς, βλασφημοῦντων, ἐξαίφνης παιδίον
ἀρπαγὴν εἰς τὸν αἶρα ἀνεφέρετο. Πάντων δὲ ἐν ἐκπλήξει
καὶ φόβῳ κραζόντων ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὸ, Κύριε ἐλέη-
σον, αὐθις κατηνέχθη τὸ παιδίον, ὡς ἐπὶ νεφέλης καθή-
μενον· καὶ φωνῇ μεγάλη παρεκελεύσατο, ὅτι οἱ τῶν Ἀρ-
χαγγέλων χοροὶ αἴνευ τῆς προσθήκης τοῦ, ὁ Σταυρω-

Σείς, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμποσι τῷ Θεῷ· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ εὐθέως ταῖς τοιαύταις φωναῖς ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ ὁ τοῦ σεισμοῦ κλόνος ἐπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ. Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις,
Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι, Παῦλος καὶ Τάττα, καὶ οἱ τούτων παῖδες Σαβιανὸς, Μαξίμος, Ρούφος καὶ Εὐγένιος, ὄρμητο ἐκ πόλεως Δαμασκού· καὶ διαβληθέντες ὡς Χριστιανοί, ξύλω ἠσφαλίσθησαν, καὶ ἀλύσειν ἐδέθησαν· καὶ πάλιν ἀνακρινέντες, σφοδρῶς ἐτύφθησαν· καὶ ταῖς τῶν ἀνόμων χερσὶ στρεβλοῦμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐχθροὺς ματαιόφρονas, νηπιόφρονas σε παροργίζοντας, καὶ δεινῶς βλασφημοῦντας, προσθήκη νόθῳ τῆς Τρισαγίας φωνῆς, διὰ νηπίου φωνῆς νῦν διήλεγξas, ἐπιστηρίζas πιστῆς ἐν ξένοις τέρασι.

Θεῷ προσανέθηκas, τὴν τῆς καρδίας σου πᾶσαν ἔφεσιν, αὐτὸν στέργουσα πίστει, αὐτὸν ζητοῦσα καὶ ἀνιχνεύουσα, τῶν προσαγμαμάτων αὐτοῦ τὴν σωτήριον, νομοθεσίαν Σεμνή, δι' ἧς ἐφεῦρες ζωὴν.

Νηστείαις δεήσεσι, σκληραγωγίαις καὶ χαμεινίαις Σεμνή, ἐκλεπτύνασα σὰρκα, τὸν νοῦν ἀνύψωσas πρὸς τὸν Κτίστην σου, ὧ ἐνυμφεύθης, ὃν καὶ ἐπόθησas, οὐ κατετρύφησas νῦν τῆς ὠραιότητος. Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σου ἄρρήτως ἀποτικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνκαρτέρησαν.

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φῶς σοι ἀνατέταλκε, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, εὐφροσύνη Ἐνδοξε· εὐθείαν γὰρ ἔσχηκas, τὴν γνώμην μελωδοῦσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδον δυναμοῦσάν σε, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, δαιμόνων τὰ χάσματα, διέβης ἀπήμαντος, Ὁσία μελωδοῦσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁΐκον τὴν καρδίαν σου, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ὁσία ἐτέλεσas, τοῦ σέ ἐνισχύτην.

τος, καὶ δεῖξαντος πνευμάτων, πονηρῶν δυνατωτέραν.

Θεοτοκίον.

Σῶμα περικείμενον, Θεὸν τὸν ἀσώματον, Πανάμωμε τέτοκας, ἡμᾶς ἐκλυτροῦμενον, τῆς φόβῳ μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Ἐπὶ τῷ πύργῳ παλαι μὲν, τῆς Χαλαίνης συνέχεas, γλώσσas τῶν κακῶς ὁμονοῦντων Κύριε, καὶ νῦν ἐστηλίτευσas, τὰς γλωσσαλγίας τῶν δυσσεβῶν, ἐπὶ βλασφημία συμφωνούντων ἀθέσμῳ, ἐν γλώσση ψελλιζούσῃ, αἰθερίου ἀφθέντος, νηπίου παραδόξως, εἰς δάμβος τῶν ὀρώντων.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατέπατησas, καὶ ἠγαλλιάσθης, ἀληθῶς τῷ πνεύματι· ἐντεῦθεν αἰδῖος, σέ εὐφροσύνη πάνσημενε, Κόρη ὑπεδέχθη, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, κατέχουσαν καὶ πίστει, Τὸν Σωτῆρα βόωσαν, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέσον ἀνδρῶν κατώκησas, τὴν ἀγνεῖαν φυλάττουσα, καὶ συντηρουμένη, μηχαναῖς τοῦ ὄφους, ἀπήμων ἀπραδαντος, τοῦ Θεοῦ σε σκεπάζοντος, καὶ διατηροῦντος, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ πᾶσι προδεικνύντος, τῆς ψυχῆς σου τὴν αἴγλην, καὶ γνώμην καὶ ἀνδρίαν, θεόφρον εὐφροσύνη. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τὸν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοηόμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερώς ἐναθλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Υἴην τῶν παθῶν, ἀπειτιναξῶ Κόρη, Ἀγγέλων τὸν αὔλον, βίον ζηλώσασα, οἷς περ συμμέλπει· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι ζωὴν, ὁ τῆς ζωῆς ταμίαις· αὐτῆ γὰρ τοῖς ἴχνεσιν, ἐξηκολύθησas, τίθη τὸ κάλλος, ποθήσασα τὸ θεῖον, ὧ καὶ συνευφραίνῃ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡρῆς πρὸς μοναῖς, τὰς αἰεζώους ὄντως· ἐφέσεως ἔτυχes, ἧς ἐπεπόθησas, ξύλου Παρθένε, ζωῆς κατατρυφῶσα, καὶ ὑπερυψῶσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁλη ἐκλεκτῇ, ὠραισμένη ὄλη, Θεὸς ἦν ἠγάσεν, ἦν ἐξελέξατο, ὡφθης Παρθένε, αἰεὶ δεδοξασμένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Σθὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον·
» Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εξέστη ἐπὶ ξένῳ καὶ φοβερῷ, τεραστίῳ τῷ
νῦν τελεσθέντι γῆ, καὶ οὐρανόσ, ὅτε πρὸς
αἰθέριον ἀρπαγὴν, ἀπὸ λαῶ Δεόφρονος, τὸ νή-
πιον ἤρθη τὸ τὴν ᾠδὴν, μεμυσταγωγημένον, τῷ
Τρισαγίῳ μέλῃ, δι' ἃ ἀθάνατος ὑμνεῖται Θεός.

Εκπάσας σε ἰλύος βιωτικῆς, ὁ νυμφίος ὁ
σὸς Εὐφροσύνη σεμνή, εἰς τὴν στερρῶν,
πέτραν προσταγμάτων τῶν ἑαυτῆ, ἔστησε καὶ
κατεύθυνε, σοῦ τὰ διαθήματα προφανῶς, εἰς
πράξιν ἐναρέτου, καὶ σεμνῆς πολιτείας, καὶ κα-
τεσκλήνωσεν εἰς Δείας αὐλαῖς.

Ασκήσεως τὸν δρόμον τὸν εὐκλεῆ, διανύσα-
σα σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ σεαυτὴν,
τέμενος τελέσασα Δείκον, τὴν εὐφροσύνην εἴλη-
φας, τὴν διηνεκῆ τε καὶ καθαρῶν, τοῦ κάλλους
τοῦ νυμφίου, αἰεὶ κατατρυφῶσα, ὡς Εὐφροσύνη
παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ως ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τοὺς πιστῆς
περιλάμπει τοῖς Δαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ,
ἄχραντε Παρθένε τεχθεῖς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκή-
ρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξα-
ζῶν τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τε-
τιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν, μοναζόντων δῆμος συγκρο-
τεῖ, τὴν μνήμην σου ἐκτελῶν τὴν Δεολαμ-
πῆ· χορὸς ἐπαγαλλεται, μοναζουσῶν ὠφθης
γὰρ σεμνή, πάντων ἀγλαΐσμα, Εὐφροσύνη ἀ-
ξιαγάστε.

Ως σεπτὸν ἀνάθημα, οὐρανόσι γέγονας ναῖ,
ὡς κρίνον ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἠνθησας Θεοῦ,
ὡς ῥόδον ἠδύπνοον, προσηνέχθης τῷ Παμβασίλει,
μύρον ὡς τίμιον, Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Σεαυτὴν ἐφαιδρυνας, ἀρετῶν σου κόσμῳ φω-
τεινῷ, καὶ ἠχθης πρὸς νοητὸν, Δαίλαμον
ἀγνῆ, καὶ νῦν τὸ ἀμήχανον, κατανοεῖς, κάλλος
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Δεώσεως, ἀπολαύεις τε-
λεώτερον.

Η ἀγία μνήμη σε, ἀγιάζει σήμερον πιστῆς,
πηγάζουσα φωτισμὸν ἀγιαστικόν, ἐν ἧ
δυσωποῦμέν σε, ὡς ἐκλεκτὴν, νύμφην τοῦ Χρι-
στοῦ, σῶζε πρεσβείαις σου, Εὐφροσύνη τοὺς τι-
μῶντάς σε.

Settembre.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου σου, τὸν ἐν σκότει κεί-
μενον παθῶν, καταύγασον τῷ φωτός, πύ-
λη νοητῆ, μὴ νύξ καταλάβῃ με, τῷ θανάτῃ, ἄ-
χραντε Ἀγνῆ, τῆς σωτηρίας μου, ταῖς ἐλπίδας
ἀνακόπτουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐ-
» τῷ ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακα-
» ρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνῃς καὶ τῆ-
τον, ἐν φιλοσόφῳ σχήματι, ἐναπέδειξας ἄ-
νον, παρθένος οὔσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα
γέγονας, ἀνὴρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη
Ὁσία, τῶν παρθένων καλλονῆ, μοναζουσῶν ὡ-
ραιότης.

Θεοτοκίον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαι Δυναμίεις,
Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Μητροπάρθενε
Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ
Δεσπότῃ, καὶ σε ἀπαύστως ὑμνοῦσι· τοῦτον
αἰεὶ ἰκέτευσ, λυτρωθῆναί με ἀγνῆ, τῆς φοβεραῆς
καταδίκης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.



Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' Μετάστασις τοῦ Ἀγίου, ἐνδόξου καὶ πανευ-
φήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου, Ἰωάννου τῷ
Εὐαγγελιστοῦ.

Εἰ βούλει, ποιήσον Ἀγρυπνίαν· ἐν ἧ

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθο-
δόξων δογματίων, τὸν συγγραφεῖα πιστοί,
ὑμνοῖς στεφανώσωμεν, ἐνθεοῖς σήμερον, Ἰωάννην
τὸν ἐνδόξον, καὶ ἠγαπημένον· αὐτός γὰρ ἐβρύ-
τησεν· Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ· ὅθεν, βροντοφῶ-
νος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας
πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Δίς.

Οντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπισηθίος
μέγας, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει

γὰρ ἀνέπεσας, ὄθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περιγίειον, ὡς Δεργόρος Θεοῦ· ὄθεν καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγαλλεται.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱέ παμπόθητε· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη, Ἴδε νῦν ἡ μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος· ὄθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον μέγαν, καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἡγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἰκεσίαις σε ἡμᾶς περίσῳζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμὲν ποιμνιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ωσει ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένοσ ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφοροῦντα κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν μνήμην τοῦ σεπτοῦ Μαθητοῦ, Χριστὸ τῷ Βασιλέως ἡμῶν, ἐπαξίως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί· αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος, τὴν γνῶσιν ἀριδῆλως, πᾶσι ταῖς ἔθνεσιν ἐκήρυξεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὴν ζάλην μετεποίησε, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πρὶν, εἰς γαλήνην, ὁ Ἀπόστολος Χριστὸς, τὸν κόσμον ὀδηγήσας, ἐν πίσει ὀρθοδόξῳ· καὶ νῦν πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Μέγιστον ἀντιλήπτορα, Χριστὸ τὸν σὸν Ἀπόστολον, ἐδωρήσω, Ἐφεσίοις τὸν σοφόν, καὶ Δεῖον Θεολόγον· ὃν καὶ νῦν εὐφημῶμεν, ὡς οἰκιστὴν καὶ πολιούχον αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Τριαῖς ἀπειροδύναμε, Μονὰς ἡ τρισυπόστατος, ταῖς πρεσβείαις, Θεολόγου τῷ σεπτῷ· καὶ τῆς ἀειπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε.

Ὅρα εἰς τὸν μέγαν Ἐσπερινόν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὴν ἀ. στάσιν τοῦ Μακαρίου ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κυριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια γ. ἃ καὶ δευτεροῦμεν.

Ἦχος ἀ. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Ο Θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστὸς στὲ Εὐαγγέλιον, Θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαιδευσεν.

Η Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ Θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευρὰς, ὡς περ δὲ πλήκτρον τὴν γλώτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ βροντοφωνῶ σου γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἡγαπημένε, κραζῖεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ. Οἱ δὲ Βυζαντίε.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν Σεμέλιον τῶν Δείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογματικῆς Θεοσοφίας, τὸν ἡγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ, ἀληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθὶς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος· δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζῶν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡς Δαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικῆ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίσει, Δέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνῆς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλευθέρου· ὡς γὰρ ἡ βία οὐκ ἐκαίετο ποταφλεγόμενη, οὕτω παρθένοσ ἔτεκεσ. καὶ παρθενοσ ἔμεινας· ἀντὶ στυλῆ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἡλῖοσ· ἀντὶ Μωϋσεώς, Χριστόσ, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. γ'. 21. **Α**'γαπητοί, εἴαν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεόν· καὶ ὁ εἴαν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐ-
τοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ
ἀρεστά ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. Καὶ αὕτη ἐ-
στὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν·
καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτῆ, ἐν αὐτῷ μένει,
καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν,
ἔτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν
ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύε-
τε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξελ-
λύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσχετε
τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆ Θεῆ
ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ
ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ
ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τῆ Θεῆ ἐστε, τεκνία, καὶ
νεκικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν,
ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ,
διὰ τοῦτο ἐκ τῆ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος
αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γι-
νώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ'. 11. **Α**'γαπητοί, εἰ ἔτις ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς,
καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.
Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· εἴαν ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη
αὐτῆ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῆτῳ γινώ-
σκομεν, ὅτι ἐν-αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν,
ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτῆ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ
ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς
ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ,
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.
Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν
ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγά-
πη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ
μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ'. 20. **Α**'γαπητοί, εἴαν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν
Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῶ, ψεύ-

στης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς
δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολήν ἔχο-
μεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγα-
πᾶ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, Κεφ. δ'. 1.
ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεῆ γεγεν-
νηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀ-
γαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τού-
τῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ
Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντο-
λάς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτῆ τηρῶμεν· καὶ
αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεῆ, νικᾷ τὸν κόσμον.
Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κό-
σμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κό-
σμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στό-
ματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ
Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ
ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἴτη-
σαι, Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας,
παλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παρούσαν
Ἐορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ
τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπαμβρήσας τῷ
κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν
Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι
ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένα καὶ Θεολό-
γε, σοὶ ὡς Παρθένῳ, τὴν Παρθένον καὶ
Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυραύ-
μενος, καὶ ταύτην ἐφυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλ-
μοῦ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐ-
κέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν
ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι
Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ
καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα,
Ἐφέσου καὶ τῆς Πάτμου, τὸ στηρίγμα τὸ ἄ-
σειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε Θεολόγε
παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν
καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαὸν τὸν τὴν μνήμην
σου, αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σαλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκημένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν ἦν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς αἴτησαι, φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελεῖν τὰς τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Α'ναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκαίου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἡγαπημένε Μαθητὰ, ἐκεῖθεν ἔγνωσ τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο' σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βεβλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, ῥυσαίμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς συνανήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν θεολογήσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτός ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα, τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτῆ, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, ἡγαπημένε σὺ ἀνεκλήρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξαίγοντα, φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, ὧ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῆ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ θεῷ Λόγῳ, ἡγαπημένε πᾶσιν ἐκήρυξας· ὅθεν ἐν ὑμνοῖς, σὲ γεραιροῦμεν, ὡς τῆς πίστεως θεῖον θε-

μέλιον, ἦν ἀσαλευτόν τῆρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβάς θεολογίας, ἐμυθήθης ἄρρητα Θεοῦ μυστήρια, μίαν οὐσίαν Θεότητος, καὶ μίαν δόξαν, καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσεσι διαιρουμένην αὐτὴν, οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἐνήμενν, ἐν ἀσυγγύτῳ θεῖα ἐνότητι· οὕτω δοξαζῶν ἀνεκλήρυξας, Θεολόγε Τριαδα ἀχώριστον, ἦν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'πόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπορρήτων μυστῆς γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς· καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο' ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς με Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διό σοι ἅπαντες, ὡς τῆ Θεῖ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγητῶς, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α'πόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἐκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα θεοτόκε μυστήρια· τῆ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φιλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἐκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θεῖας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σαλπιγγος

ηδύτερον, διηγήσας ὡς πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον. Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκίησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσώπῳ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τῆ Σταυροῦ τῷ καλαίμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καδῶς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδειδεῖται, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνώσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ε'νθυμῶμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δεῖμαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νῦξ με φθίαση, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσά με· ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σε, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε δοθῆναι μοι, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Α'ναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς Μαθητῆς, ἠρώτησας. Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτι οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγωνῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόω τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεραπεύσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἀθλιος. Οἴμοι! τί παήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἦνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενῆ, καὶ προσάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σε. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῆ δ'. Ἦχος β'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ΙΑ'.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἐκείσιναις σου ἡμᾶς, περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας· ὅτι σὺ ἔσμεν παίμκον.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαράω-
• νίτιδα, πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύνα-
• μιν· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
• ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
• ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Ο'ς ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμη-
τον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, τοῦ τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Παναμίωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἀπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἶά περ Βασί-
λισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλαμψάντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευς, δεξιὸν παρασταίτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀντάπιδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν αἰτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δεόμεαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Βροντῆς τὸν ὑετὸν χριστὸτέρπῳς αἰνεσῶ.

Θεοφάνους.

Ωδή α. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μακάρι ἦν ἐκ-
ρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος,
γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ
σου κηρύγματι, καὶ θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκε-
σίαις διαφυλάξον.

Ρωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατε-
φρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς
φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάισοφε, λογικῶς τε καὶ
νονεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς
ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Οὐρανίων γινῶσιν εἰληφῶς, θεολογικώτατα,
τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Ἐν
ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐ-
τοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζό-
μενος Θεόσοφς. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν
γυναϊξί σε καλὴν ἀσματίζῃσι, Θεοτόκε Δέ-
σποινα, καλλοναῖς ὠραίζομένην Θεότητος τὸν
καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκήσας.
Ἐ'τερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Ἐ'κτὴν δέησιν τῷ Θεῷ Μύστη φέρω (*).

Ὁ Ἰωσήφ.

Ωδή α. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπιέρῳ πεζεύσας.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν,
ἐλλαμφθεῖς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν
ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε.
Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ..

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν,
καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπα-
γωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολό-
γε· βοηθὸς γενοῦ τοῖς δούλοι σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰατρὸς
ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφέ, αἰώνιαι λύτρω-
σαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς τῆ μεσιτείας σε.
Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγο-
νότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἵτησαι Ἄγνη,
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολ-
λὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Καταβασία. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ωδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
• τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ
• παρθενίας σε, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

(*) Ἀντὶ τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, τὸ χειρό-
γραφον ἔχει ἕτερον, πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ,
φαλλόμενον ἐς τὴν ἐν τῇ ἡ. Μαίτου μνήμην τοῦ αὐτοῦ Ἀπο-
στόλου, ποίημα ὄντα καὶ αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρὸς σου
πρόειςιν, ὁ Παιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρ-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκήσας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
να· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρω-
πάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράψουσον, τῆς ψυχῆς μου
Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρ-
μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρ-
μάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τριαδὸς ἐφανέρωσας, θεολόγῳ γλώττη σου,
τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομα-
κάριστε, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ἡ γλώσσά σου γεγένηται, γραμματέως κα-
λαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογρά-
φως ὑπόσημαινουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον
εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνιμήσω Πάισοφε,
ἀναπεσῶν θεόφρονι, παρρήσιᾳ τῆ τῆς σο-
φίας πηγῆ, καὶ ταύτης θεοκήρυξ ἐχηματίσας.
Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ μητέρα σέ-
βομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην
ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς
πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νοῖ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὀμιλήσας τῷ Λό-
γῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυθήης παρ' αὐ-
τοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν,
πᾶσαν κατεφώτισας.

Δεσμῶν με ῥύσαι χαλεπῶν, ἀμαρτίας Τρις-
μάκαρ, τῆ στοργῆ συνδεσμῶν με, τοῦ δε-
σπότη καὶ Θεοῦ· ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεο-
λόγος, τούτου ἐχηματίσας.

Ε'δόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύ-
στης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυ-
μάτων αὐτηγός, καὶ ἰαμάτων πηγῆ, Θεολόγε·
ὄθεν σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ἡ νῖκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκῶθεις ἀπορρή-
τως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυφοῦτο τοῦ σαυ-
ροῦ, παρθένω τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον, Κόρην
σε παρέθετο.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν
γινῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, ἐνθέως ἐ-
βρόντισας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφή-

σας πρώτος, τὴν ἀναρχὸν γέννησιν, καὶ καταγεύσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ἔθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν. Θεολόγος Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πέθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ελέημονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κηύσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, φλογὸς ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξαζώμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βωῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**λέησας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
• ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
• μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὰ
• κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόνα μα, κατανύξεως ἔμβρησον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, ταῖς βλαβεραῖς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἠδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἀχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος Δείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ο Λόγος σε, Θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ Δεότητα, μυσταγωγήσας Πανάριστε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπέρρητον.

Νοῦν ἐνθεον, καὶ παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, ναὸς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος ἐνδοξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς πανυμνήτου Τριάδος Ἱερώτατε.

Υιότητι, τῆς ἀχράντου Παρθένου τετίμησαι, Παρθένε μακάριε, καὶ ἀδελφὸς ἀναδέδειξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν Θεολόγον ἐκτελέσαντος.

Θεοτοκίον.

Ιώμενος, τὴν τῆς Εὐσας ἀρχαίαν παράβασιν, σὲ τὴν παναμώμητον, καὶ Παναγίαν κατώ-

κησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πείσονται ὁ Ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Σταγόσιν ἠρδεύσας, τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, τὴν ὑψηλὸν πᾶσαν, τὰ θολερὰ, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς· διὰ τῆτό σε γεραίρομεν.

Ισχὺν περίζωσον, καὶ κράτος δέομαι, παρήμενὴν παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχὴν μου Πάισοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναὸς γενόμενος, τοῦ Δείου Πνεύματος, τοῦ τῷ Δείῳ ναῶ σου διηνεκῶς, πίστεϊ πρῶσεδρεύοντας, ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε μεσιτεία σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ Δεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν Ἁγίαν Παρθένον περιφανῆς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεικῶν ἀπολυτρούμενοι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξχνίαστον Δεῖαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χρι-
• στέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν
• πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐμψυκτός
• ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἀχράντε ἐδήμησον, ὁδὸν εἰς εὐθείαν με, νῦν εἰς ἀνοδίαν τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένη Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρῶν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσῃσι.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρότητων· πότισσον τὸν δούλόν σου, φλογμῷ συγκαίόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομήτορ Ἀχραντε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ούρανιος νοῦς, Θεολόγε πέφνας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἐγγύτητι, καὶ συντόνῳ σου νεύσει, τῇ πρὸς αὐτὸν θεούμενος.

Νοὶ καθαρῷ, καὶ ἀγίοις χεῖλεσι θεόπνευστε, καὶ πανάγῳ στόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς προτέθεικας.

Χριστῷ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν δόξαν, ὑπερφυῶς μούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σε νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ Πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραστον, καὶ ζῶν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

"Ἄλλος. Ἐὖ Δεῖω φέγγει σου ἀγαθέ.

Ος ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῆ, τὴν ἀνατολὴν τὴν νοτιήν, ἀνακηρύττων Ἀπόστολε, κόσμου μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθείας τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίαις σε ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, ἱεροκήρυξ Ἀπόστολε ὄθεν σοι κραυγάζω. Τὴν χερσωθεῖσάν με, καρδίαν ἀμαρτίαις, ὄλην κατάρδευσον.

Επλήγην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ ὄλον με ὑγίωσον Δοφέ, ἐπιστάσια σου δέομαι καὶ πρὸς ταῖς ὁδοὺς με Θεῖ κατεύθυνον, ἀεὶ ταῖς ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον. Θεοτοκίον.

Οτε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, ταῦ σοῦ Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζες, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δεῖξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῆς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς ἀπονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξειςιν, εἰς ἱλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σε. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ρῦσαι με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταισμάσιν, ὡς τὸν Κριτὴν κηύσασα, καὶ Θεὸν τὸν ἀπάντων πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Γησοῦς ὁ Θεός με καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελοῦς ἀγνότητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Στεφανώσας ἀγίως τὸν βίον σε, οὕτω πεποιθὼς τῆς σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ στήθος Ἐνδόξε, καὶ τὴν χάριν ἐκείθεν ἀνεἰλκυσας.

Τὰ μεγάλα καὶ Δεῖα πυρσεύματα, τῆς Θεολογίας σε πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν οἰκυμένην Ἐνδόξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασαν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βεβλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

"Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Υπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὄξυγράφου ἀληθῶς, ἡ Θεολόγος γλωττά σε, καλλιγραφῆσα γνώσιν ἀληθινήν, καὶ νόμον καινότατον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Μαράνας προθέλυμα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς πανάρισος, ἐν τῇ ψυχῇ με φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον Ἐνδόξε, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἀναθάλλοντα.

Υἱὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προσελθὼν, περιφανῶς ὠνόμασε μεθ' ἧς δυσώπει, Δέσει πάντας υἱούς, Θεῖ Παναοιδίμε, χρηματίσαι ποιῶντας τὰ εὐάρεστα. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σε Πανάμωμε ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Υψη ἐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον ὡς περ οὖν ἄστρα ἐξαριθμηῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἶπειν ἱκανόν· τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἠγάπησεν, ἔστεψεν! οὐ τῷ εἴθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μουσικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Ἐν τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλι, Ἐπιστηθίου, Παρθένου, ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατὴρ παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν ἠγαπημένε πλέον.

Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκαδὶ ἕκτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἧτις ἦν Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος θυγάτηρ· ὁ γὰρ Ἰωσήφ τέσσαρας υἱούς ἔσχεν, Ἰάκωβον, Συμεῶν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσήφ· καὶ θυγατέρας τρεῖς· τὴν Ἐσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν

Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεδεδαίου, Μητέρα δὲ Ἰωάννου· ἐντεῦθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς θεὸς ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῷ στίβῳ τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών, ὡς ἀγαπώμενος σφάδρα· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ προδοσίᾳ, καὶ ἐν τῷ σταυρῷ, αὐτῷ συμπαρῆν· ὅτε καὶ τὴν Θεοτόκον ἔλαβεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ μέχρι τῆς κοιμήσεως διηκόνει. Καὶ μετὰ τὴν κοιμήσιν, γενομένων κλήρων παρὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ποῦ ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἀπέλθῃ καὶ κηρύξῃ, καὶ κληρὸν λαβὼν Ἰωάννης ἀπελθεῖν εἰς Ἀσίαν, καὶ δυσχεράνας ἐπὶ τούτῳ, πρέεγνω κατὰ Σάλασσαν πειρασθήσεσθαι, ὃ καὶ προεῖπε τῷ μαθητῇ Προχόρῳ.

Καὶ δὴ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ποιήσας ἐν τῇ Σαλάσῃ, περιφερόμενος ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων, διὰ τὸ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ κλήρῳ, καὶ μὴ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐν τόπῳ τινί, Μαρμαρωτῇ καλουμένῳ, τῆς Ἀσίας ἀπεδόθη. Ἐνθα τῷ Προχόρῳ περιτυγχάνει, κινδύνοις κἀκείνῳ περιπεσόντι, καὶ μόλις εἰς Σελεύκειαν διασωθέντι· ἐν ἣ μετὰ τὸν Σαλαάσιον κλύδωνα, καὶ πειρασμὸς συνήντησε τῷ Προχόρῳ, τῶν ἐκείσε ἀνθρώπων βαρύτερα προσφερομένων αὐτῷ, καὶ ἐπὶ μαγείαις διαβαλόντων. Πρὸς δὲ, τὸν Ἰωάννην χρυσοῖον ἐκ τοῦ πλοίου κεκλοφέναι λεγόντων, καὶ φυγῇ χρῆσασθαι· ὧν τὰς χεῖρας οὐκ ἀμογητὶ διαδράς, τὸν προδεδηλωμένον τόπον κατέλαβεν.

Εἰς Ἐφεσον δὲ γενομένοις τὴν πόλιν, Ῥωμᾶνα αὐτοῖς συναυτᾶ, ἥτις ἦν μνηστευθεῖσα Πριδάτῳ, γυνὴ διαβεβοημένη καὶ μέχρι Ῥώμης ἐπὶ κακίᾳ. Αὕτη οὖν, τούτους μισθωσαμένη, τῷ λουτρῷ κατηνάγκασεν ἐκδουλεύειν· ἐν ᾧ καὶ ἀπείρωσ τοῦ Ἀποστόλου διατεθέντος, κακῶς τούτοις ἐχρηῖτο, ὡς τε καὶ εἰς δουλικὴν τάξιν ἀμφοτέρους τούτους ἐπενεγκεῖν· καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἐγκαύστην εἶναι, τὸν δὲ Πρόχορον ἐπιχύτην, διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς. Ἐνώκει δὲ τῷ λουτρῷ τούτῳ καὶ δαίμων τις ἄγριος, ὃς τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπινηγεν ἔνδον νεανίσκου, ἢ νεάνιδα· διὰ γὰρ τὸ εὐήχον τοῦ λουτροῦ, ποιητικᾶς ἀφορμᾶς ὁ Σατανᾶς ἐπενόησεν· ἤνικα γὰρ ἐκτίζετο, διορυττομένων τῶν Σεμελίων, νεανίσκου καὶ νεάνιδα τούτῳ ἐνέβαλον· κἀντεῦθεν ἡ τοιαύτη μισοφροσύνη ἤρξατο γίνεσθαι.

Μετὰ δὴ τρεῖς μῆνας, εἰσελθὼν Δόμνος, ὁ υἱὸς Διοσκορίδου, ἐν τῷ τοιούτῳ λουτρῷ, ἀπεπνίγη παρὰ τοῦ δαίμονος. Καὶ δὴ πένθους πολλοῦ τῇ Ῥωμᾶνῃ γενομένου, γνωστὸν ἐγένετο τοῦτο τῇ Ἐφεσίων πόλει, καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ Διοσκορίδῃ, ὃς τῇ ἀκοῇ ταύτῃ ὑπὸ λύπης καταποθεῖς, ἀπέφυξε καὶ αὐτός.

Πολλὰ οὖν τῆς Ῥωμᾶνης καθικετευούσης τὴν Ἄρτεμιον ἀναστῆσαι τὸν Δόμνον, καὶ τὰς σάρκας κατατεμνούσης, οὐδὲν πλεόν ἠνύετο. Τοῦ δὲ Ἰωάννου πυθναυμένου τὸν Πρόχορον τί τὸ συμβᾶν, ἰδοῦσα ἢ Ῥωμᾶνα τούτους κοινολογομένους, κρατήσασα τὸν Ἰωάννην, ἔθλιβεν ἰσχυρῶς· καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ λέγουσα, καὶ συκοφαντοῦσα αὐτὸν μάγον εἶναι· τελευταῖον δὲ, ὡς εἰ μὴ τὸν Δόμνον ἀναστήσῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ χωρίσαι τοῦ σώματος. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου εὐξαμένου, καὶ ἀναστήσαντος τὸν παῖδα, ἐξέστη τὸ πνεῦμα Ῥωμᾶνης, καὶ Θεὸν, ἢ Θεοῦ υἱὸν τούτου κατήγγειλε· προσεῖτε καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, πολλὰ πρότερον ἐξομολογησαμένη τῷ Ἰωάννῃ. Ἀναστήσαντος δὲ καὶ τὸν Διοσκορίδην, ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ Δόμνου, καὶ πάντες ἐξομολογήσαντο, καὶ ἐβαπτίσθησαν, Διοσκορίδης καὶ Δόμνος καὶ Ῥωμᾶνα. Διαρρήξασθαι δὲ τῆς Ῥωμᾶνης καὶ τὴν ὠνὴν τῆς δουλείας, ἀπεδιώξεν ὁ Ἰωάννης καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ.

Ἐορτῆς δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἀγομένης τοῖς Ἐφεσίοις, ἀελθὼν ὁ Ἀπόστολος, ἔστη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἐνθα ἦν τὸ μαρῶτατον ἀγαλμα. Οἱ δὲ ὄχλοι, θυμοῦ ἐπὶ τούτῳ πλησύντες, λίθους κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἔβαλλον· οἱ δὲ λίθοι

μὴ τούτου τὸ παράπαν ἀφάρμονοι, τὸ ἀγαλμα μᾶλλον συνέτριψαν εἰς λεπτά. Πολλὰ δὲ αὐτοῖς περὶ πίστεως διαλεγθέντος τοῦ Ἀποστόλου, οὗτοι ἀγανακτήσαντες, πάλιν λίθους ἔβαλλον ἐπ' αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν λίθων ἐπληξε τούτου, ἀλλ' ἀνακάμπτοντες, τοὺς βάλλοντας ἔβαλλον καὶ κατέτεμνον, καὶ τὰς στολάς αὐτῶν δεῖα ῥοπῇ διεβρόγγυον. Εὐξαμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, βρασμὸς μέγας γέγονε τῆς γῆς, καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τοῦ πλήθους ἄνδρες ὡσεὶ διακοσίοι, καὶ ἀπέθανον· οἱ δὲ λοιποὶ, μόλις τοῦ φόβου ἐκνήψαντες, ἐδέοντο ἐλέους τυχεῖν· τρόμος γὰρ καὶ κλόνος ἐπῆλθεν αὐτοῖς· ἅμα δὲ ἀναστῆναι καὶ τοὺς τεθνεώτας. Καὶ δὴ προσευξαμένου, καὶ πάντας ἀναστήσαντος, βρασμοῦ καὶ αὐθις γενομένου, προσέπεσον τῷ Ἰωάννῃ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες. Ἐπιστάς δὲ ἐν τινὶ τόπῳ, καλουμένῳ Τύχη, ἰάσατο παράλυτον, ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατακείμενον· ὃς καὶ ἀνίστη, δοξάζων τὸν Θεόν.

Πολλῶν δὲ καὶ ἐτέρων γενομένων σημείων ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ τῆς φήμης τῶν θαυματῶν πενταχοῦ διατρεχούσης, ἰδὼν ὁ δαίμων, ὁ παραμένων τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένα, καὶ γνούς ὡς μέλλει καὶ αὐτὸς ἐκίθειν ἀπελαύνεσθαι, σχῆμα στρατιωτικὸν ὑποδύς, ὡς δὴθεν ταξιώτης, καὶ χάρτας ἐπιφερόμενος, ἐκάθητο κλαίων ἐν τινὶ τόπῳ, καὶ λέγων· Δύο μάγους, παρὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῷ πιστευθέντας, διαδράναι· διὸ καὶ κινδυνεύειν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὑπεδείκνυε δὲ πρὸς οὓς ἔλεγε καὶ χρυσοῖον ἀπόδεικμον, καὶ τούτοις δώσειν ὑπισχνεῖτο, εἰ τοὺς μάγους ἀνέλκωσι.

Τῆς δὲ πόλεως ἐπὶ τούτῳ σεισθείσης, ἐκινήθησαν ὄχλοι πολλοὶ κατὰ τῆς οἰκίας Διοσκορίδου, ἀπειλοῦντες κατακαῦσαι αὐτὸν μετὰ τῆς οἰκίας, εἰμὴ δφῆ τοὺς μάγους. Τοῦ δὲ Διοσκορίδου μᾶλλον ἐλαμένου καταπληγθῆναι, ἢ τοὺς ζητούμενους ἐκδοῦναι, ἐπιγνοὺς ὁ Ἰωάννης τῷ πνεύματι, ὡς ἡ συστροφή τοῦ λαοῦ εἰς ἀγαθὸν ἄγει τοὺς πλείους αὐτῶν, παραδίδωσιν ἑαυτὸν μετὰ τοῦ Προχόρου τῷ λαῷ. Ἀπαγόμενοι δὲ παρὰ τοῦ ὄχλου, ἐπίστησαν τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεόν, τὸ μὲν ἱερόν καταπεσεῖν, μηδένα δὲ τῶν παρόντων βλαθῆναι. Καὶ δὴ τούτου καταπίπτουτος, ὁ Ἀπόστολος εἶπε πρὸς τὸν παραμένοντα αὐτῷ δαίμονα· Σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ δαίμονι· πόσον χρόνον ἔχεις οἰκῶν ἐνθάδε; καὶ, εἰ σὺ τοὺς ταξιώτας τούτους καὶ τὸν ὄχλον αὐτῶν ἐξήγειρας καθ' ἡμῶν, ὁμολόγησον. Ὁ δὲ δαίμων ἀνέκραξε, λέγων· Χρόνος μὲν ἔχω οἰκῶν ἐνταῦθα, διακοσίους τεσσαράκοντα ἐνιαῖα· πάντας δὲ τούτους ἐγὼ ἐξήγειρα καθ' ὑμῶν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Παραγγέλλω σοὶ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, μηκέτι οἰκῆσαι ἐν τῷ δε τῷ τόπῳ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ δαίμων εὐθέως ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐλαβεν οὖν πάντας θάμβος καὶ ἔκστασις, καὶ οἱ πλείους αὐτῶν ἐπίστευσαν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ἐτέρων δὲ πολλῶν σημείων καὶ τεράτων γενομένων διὰ τῶν τοῦ Ἀποστόλου χειρῶν, καὶ πλήθους πολλοῦ προσελθόντος τῇ πίστει, ἀνηνέχθη τῷ τότε κρατοῦντι τὰ περὶ τούτου· ὡς ὅτι μαγικαῖς τισι τῶν λεγομένων Χριστιανῶν παραδόσεις ὑπαχθέντες οἱ ὄχλοι, ἀθετοῦσι τοὺς νόμους τῶν Βασιλέων, καὶ τὸ τῶν θεῶν σέβας καταφρονοῦσιν, ὡς καὶ τὰ κράτιστα τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐπ' ἐδάφους καταπεσεῖν· διὸ καὶ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ὑπερόριοι γίνονται. Ἐφθῆ δὲ ὁ Κύριος ὄναρ τῷ Ἰωάννῃ τα περὶ τούτου δηλώσας, ὅτι δεῖ αὐτὸν πολλὰ πειρασθῆναι, καὶ ἐν νήσῳ τινί, ἢ καλεῖται Πάτμος, ἐξορισθῆναι, ἥτις πολλὴν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει.

Πλείων δὲ μετὰ τῶν Προτεκτόρων (*) εἰς τὸν τῆς ὑ-

(*) Ἡ λέξις λατινικῆ, ἐκ τοῦ προτέκτωρ (Protector), ὅπερ δηλοῖ τὴν προστατήν, ἢ ὑπερασπιστήν.

περορίας τόπον, τινὰ τῶν στρατιωτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀποπνιγνῆτα, ἀνέσπας, πολλά παρ' αὐτῶν εἰς τοῦτο δυσωπηθεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσύτερον αὐτοῖς ἐπεγερόντα λαίλαπα, καὶ σφοδρότατον τῆς θαλάσσης κλύδωνα, εἰς γαλήνην μετεποίησατο. Καὶ ἓνα τῶν Προακτῶρων, δυσεντερία συσχεθέντα, καὶ ἤδη τὰ ἔσχατα πνιόντα, ἰάσατο, καὶ εἰς παντελῆ ὑγίαν κατέστησεν. Ἐπὶ τούτῳ οὖν ἐδραπίσθησαν ἅπαντες.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκουσίως τῇ Παύτῳ νήσῳ ὑπερόριος ἐπιθὰς, τὸν υἱὸν τοῦ Μύρωνος, Ἀπολλωνίδην, ἀπαλλάττει τοῦ ἐνοικούντος αὐτῷ δαίμονος· καὶ αὐτίκα πᾶσα ἡ τοῦ Μύρωνος οἰκία πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται. Ὑστερον δὲ καὶ Λαυρέντιος, ὁ τῆς τούτου θυγατρὸς Χρυσίπτης ἀνὴρ, μεγάλα παρὰ τῇ νήσῳ δυνάμενος.

Κύνωψ δὲ τις οἰκῶν ἦν ἐνταυθί, εἰς ἄκρον τὴν τῶν μάγων τέχνην ἐξησκηκώς, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν δαιμόνων ἐνέργειαν ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· ὃς τῷ πλήθει τῶν φαντασιῶν οὕτω παρὰ τὰς ἀφροσιν ἐθαυμάσθη, ὡς καὶ θεὸς νομιζέσθαι παρ' αὐτῶν. Τὸ οὖν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ πεπαρρησιασμένον τοῦ Ἰωάννου ἰδόντες οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ περὶ τούτου πρὸς τὸν Κύνωπα ἀναφέρουσι, ταῖς οἰκείαις κακοτεχνίαις χρήσασθαι κατ' αὐτοῦ ἀξιούντες. Ὁ δὲ, μὴ ἀνεχόμενος εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι, (καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐν ἐρήμοις ἀβάτοις ἔχων τὴν διαίταν) ἀγγελεν πέμψειν ὑπισχνεῖται πονηρὸν κατὰ τὴν οἰκίαν Μύρωνος, τὴν ψυχὴν παραληφόμενον Ἰωάννου.

Τῇ οὖν ἐπιούσῃ, ἐν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀποστείλει πρὸς Ἰωάννην, ἐπισκήψας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀγαγεῖν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ δαίμων εἰς τὸν οἶκον Μύρωνος, ἔστι ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἦν Ἰωάννης· ὃς, περὶ τοῦ δαίμονος ἐγνωκώς, μὴ παραιτέρω προσελθεῖν ἐγκλιεῖται, ἀλλ' ἐκίσει ἐσάναί, μέχρις ἂν τὴν αἰτίαν ἐξεῖπῃ, δι' ἣν πάροισι. Τὸ δὲ πνεῦμα εἶπεν· Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐλθόντες πρὸς Κύνωπα, πολλά κακὰ εἶπον αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν κατασκευάσαι σοι θάνατον· καὶ αὐτὸς οὐκ ἠνέσχετο, λέγων· Ὅτι πολλά ἔτη ἔχω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ καταλύω ἑμαυτὸν τοῦ εἰσερχέσθαι εἰς τὴν πόλιν διὰ μικρὸν ἄνδρα τετραγυρῆμένον· ἀλλ' ὑποστρέψατε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ αὐριὸν ἀποστελῶ ἀγγελον, καὶ παραλήψεται αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ ἄξει αὐτὴν πρὸς με, καὶ παραδώσω αὐτὴν εἰς κρίσιν.

Εἶπε δὲ ὁ Ἰωάννης· Ἀπεστάλης ποτὲ παρ' αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπήνεγκας αὐτῷ; Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα· Ἀπεστάλην, καὶ ἀπέκτεινα, ψυχὴν δὲ οὐκ ἀπήνεγκα. Καὶ ὁ Ἰωάννης· Τίνος χάριν πείθεισε αὐτῷ; Καὶ εἶπε τὸ πνεῦμα· Ἡᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Σατανᾶ ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ συντάξεις ἔχει μετὰ πάντων τῶν Ἀρχόντων, καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀκούει ἡμῶν ὁ Κύνωψ, καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Ἀκουσον πνεῦμα πονηρὸν· Κελεύει σοὶ ὁ Ἀπόστολος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης, μηκέτι εἰς ἐπιβουλὴν κινηθῆναι ἀνθρώπου, μηδὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἀπελθεῖν ἔτι, ἀλλ' ἔξω τῆς νήσου ταύτης ἀπελθεῖν, καὶ περιπλανᾶσθαι, καὶ μηδαμῶς τόπον ἔχειν· καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐξῆλθε τῆς νήσου.

Ἰδὼν δὲ ὁ Κύνωψ, ὅτι οὐδαμῶς τὸ πνεῦμα ὑπέστρεψε, καὶ ἕτερον ἀπέστειλεν· οὗ τῷ προτέρῳ τὰ αὐτὰ πεπονηθότος, ἕτερα δύο πνεύματα ἐκ τῶν Ἀρχόντων ἀπέστειλεν, ἐν μὲν εἰσελθεῖν πρὸς Ἰωάννην, τὸ δ' ἕτερον, ἔξω ἐστῆκός, ἀγαγεῖν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτόν. Τοῦ δὲ εἰσελθόντος, καὶ τὰ ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτοῦ πεπονηθότος, τὸ ἕτερον ἀπελθόν, τῷ Κύνωπι τὰ πεπραγμένα ἀπήγγειλεν. Ἐπὶ τούτοις ὁ Κύνωψ θυμῷ πλησθεῖς, ἅπαντα τὰ πλήθη τῶν δαιμόνων παραλαβὼν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ πόλει· ἤχησε δὲ ἡ πόλις ἰδοῦσα τὸν Κύνωπα, καὶ πάντες αὐτὸν προσεκύουν.

Διδάσκοντα δὲ τὸν Ἰωάννην καταλαβὼν, ἐπλήσθη θυμοῦ πολλοῦ, καὶ φησὶ πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες τυφλοὶ καὶ πεπλανημένοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἀκούσατε· εἰ δὲ καιὸς ἐστὶν ὁ Ἰωάννης, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ λαλούμενα ἀληθῆ, θεραπεύσει ἐμὲ τε καὶ ὑμᾶς διὰ τὸν λόγον, ὃν λέξω πρὸς αὐτόν, καὶ πιστεύσω κἀγὼ τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ Κύνωψ νεανίσκου τινός, εἶπεν αὐτῷ· Νεανίσκει, ζῆ ὁ πατήρ σου; Ὁ δὲ εἶπε· Τέθνηκεν. Ὁ Κύνωψ εἶπε· Ποῖω θανάτῳ; Ὁ δὲ εἶπε· Ναυτικὸς ὑπῆρχε, καὶ τοῦ πλοίου συντριβέντος ἐν θαλάσῃ, ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὕδασι. Ὁ δὲ Κύνωψ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην· Ἰδοῦ, δεῖξον εἰ ἀληθῆ λέγεις, καὶ ἀνάγαγε τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ παραστήσον αὐτόν τῷ παιδί, καὶ πᾶσιν ἡμῖν, ζῶντα. Εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἀπίστευτέ με ὁ Χριστὸς νεκροὺς ἐγείρειν, ἀλλὰ πεπλανημένους ἀνθρώπους διδάσκειν.

Εἶπε δὲ ὁ Κύνωψ πρὸς πάντα τὸν παρεστῶτα λαόν· Κᾶν ἄρτι πιστεύσατε, ἄνδρες, οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες, ὅτι πλάνος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, καὶ πλανᾷ ὑμᾶς διὰ μαγικῶν ἐμπαιγμάτων· κρατήσατε αὐτόν, ἕως ἂν ἀγάγω τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ παραστήσω αὐτόν ὑμῖν ζῶντα· καὶ ἐκράτησαν τὸν Ἰωάννην. Καὶ διαπετάσας ὁ Κύνωψ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρούσας αὐτὰς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, κτύπου μεγάλου γεγονότος ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντων φοβηθέντων, ἐξ ὀφθαλμῶν πάντων ἀφανὴς ἐγένετο· ἐπῆραν δὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἅπαντες λέγοντες· Μέγας εἶ Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστι πλὴν σου. Καὶ ἐξαίφνης ἀνέβη ὁ Κύνωψ ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχων, ὡς ἔλεγε, τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν παῖδα· Οὗτός ἐστιν ὁ πατήρ σου; Καὶ εἶπεν ὁ παῖς· Ναί, κύριε· καὶ προσεκύνησαν ἅπαντες τὸν Κύνωπα.

Ζητούντων δὲ τὸν Ἰωάννην ἀποκτεῖναι, οὐκ ἀφῆκεν ὁ Κύνωψ, λέγων, ὡς ὅταν ἴδῃτε τούτων μίξονα, τότε τιμωρηθήσεται κακῶς. Ἦρτο δὲ τινα τῶν περιεστώτων· Ἐχεις υἱόν; Ὁ δὲ, εἶχον, εἶπεν, ἰφρονεῦθη δὲ παρὰ τινος δι' ἐπιβουλῆς. Ὁ Κύνωψ δὲ κἀκείνον ἀποκαταστήσαι ζῶντα τῷ πατρί ἐπηγγείλατο. Μέγα τοίνυν βοήσας, ἐξ ονόματος ἅμα τὸν τε πεφονευκῶτα καὶ τὸν πεφονευμένον ἐκάλει. Οἱ δὲ, παραυτίκα ἔδοξαν παραστήναι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός σου; καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν; Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· Ναί, κύριε.

Ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὡς δῆθεν τὰς ἐκείνου φαντασίας θαυμάζοντα, Τί θαυμάζεις ἐπὶ τούτοις; φησὶν. Ὁ δὲ, Οὐ θαυμάζω, εἶπεν, ἐλεῶ δὲ μᾶλλον τὰς ὑπὸ σοῦ ἀπολουμένας ψυχάς. Τοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ πλείον τοῖς τελουμένοις ἐκοθήσειν ὑποσχομένου, προσαπειλησαμένου δὲ καὶ ἔσχατον αὐτοῦ τὴν ζωὴν σφαιρήσειν, Ταχύ σου τὰ σημεῖα λυθήσονται, φησὶν ὁ Ἀπόστολος· ὅπερ οἱ ὄχλοι ἀκούσαντες, ὀρμήσαντες κατὰ τοῦ Ἰωάννου, οὕτως αὐτόν διεσπάρραξαν, ὡς νεκροῦ μηδὲν ἄμεινον διακεῖσθαι. Δόξαν δὲ πᾶσι, καὶ αὐτῷ τῷ Κύνωπι, θανεῖν τὸν Ἀπόστολον, οὐδὲ ταφῆς ἄξιός αὐτοῖς ἐκρίθη· ἀλλ' ἐπισκήψει Κύνωπος ἄταφον τοῦτον ἑῶσιν, ὡς τε βορὰν θηροῦ γενέσθαι καὶ πετεινοῖς. Ἀναχωροῦσι τοίνυν ἕκαστος οἰκαδὲ, ἠδόμενοι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἅμα τὸν μυσσάρῶν ἐκθειάζοντες Κύνωπα.

Μετ' οὗ πολὺ δὲ, τῷ Κύνωπι ἀκουσθὲν τὸν Ἰωάννην ἐν τόπῳ τινί, Λίθου βολῆ, καλουμένῳ, διδάσκειν, τὸν δαίμονα, δι' οὗ τὰς νεκρομαντείας ἐποίει, προσκαλεσάμενος, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν, λέγει πρὸς Ἰωάννην· Βουλόμενός σοι περισσώτερον αἰσχύνην περιβαλεῖν, τούτου χάριν εἶσαί σε τῶς ζῆν· ἀλλὰ δεῦρο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ὄψει τὴν δυνάμειν μου, καὶ ἐντραπήσῃ. Ἡ-

σαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς δαίμονες, οἱ νομισθέντες ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐγγιγῆραι, ἀκολουθοῦντες αὐτῷ. Καὶ δὴ κρούσας πτύφω μεγάλῳ τὰς χεῖρας, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπάντων ἐξαίφνης γενόμενος. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐβόησαν· Μέγας εἰ Κύνωφ, καὶ οὐκ ἔστι πλὴν σου.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, παραγγείλας τοῖς δαίμοσι, τοῖς δὴ-δεν ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσι, μὴ ἀναχωρεῖν, ἤψατο πρὸς τὸν Θεὸν μὴ καταλεθῆναι ἐν τοῖς ζῶσι τὸν Κύνωπα. Παραγῆμα δὲ ἦχος ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐλθόντος τοῦ ὕδατος, ἔμβα ἔβαλεν ἑαυτὸν ὁ Κύνωφ, οὐκ ἔτι ἐξῆλθεν. Οἱ δὲ δαίμονες, οἱ δοκοῦντες ἐκ νεκρῶν ἐγγιγῆραι, παραγγείλαντος Ἰωάννου, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐξελθὲν τῆς νήσου ταύτης, ἀφαντοί γεγόνασι. Τοῦ δὲ λαοῦ προσδοκῶντος τὸν Κύνωπα τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ τῶν φωνῶν καὶ τοῦ καύσωνος οἱ πλείονες αὐτῶν λειποθυμήσαντες, ἄφωνοι ἔκειντο, ἐξ ὧν καὶ τρία παῖδια ἀπέθανον· οὗς ὁ Ἰωάννης οἰκτείρας, καὶ ἐπευξάμενος τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ πολλὰ περὶ πίστεως τούτοις διαλεχθεὶς, καὶ τοὺς θανόντας παῖδας ἀνίστησε. Πάντες τοίνυν ὁμοθυμαδὸν τῷ Χριστῷ προσελθόντες, τὸ σωτήριον ἐδέξαντο Βάπτισμα, τοῦ Κύνωπος ἐν τῷ βυθῷ καταποντισθέντος τῆς θαλάσσης ἀθλίως, ὡς ὁ κύβητι Φαραῶ.

Γυνὴ δὲ τις ἦν ἐν τῇ νήσῳ, τὴν κλῆσιν Προκλιανή. Ταύτη υἱὸς ὑπῆρχεν, ἀγαλαματίας μὲν τὴν ὄψιν, γυμνὸς δὲ τοὺς τρόπους· Σωσιπᾶτρος τῷ νεανίσκῳ ἢ κλῆσις. Τούτου διὰ τὸ τῆς ὄψεως εὐπρεπὲς, βαβαί! μέχρι καὶ τίνων ἢ κακία πρόεισιν! εἰς ἀτόπους ἔρωτας κινηθεῖσα ἢ μήτηρ, ἐπαί περ οὐ καταπίθει τούτον πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπόν, πρὸς διαβολὰς ἐτρέπη καὶ συκοφαντίας, τάναντία τούτου κατηγοροῦσα πρὸς τὸν Ἀνθυπάτον. Μέλλοντος τοίνυν τοῦ Σωσιπᾶτρον ἀνηκέστοις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις, καὶ τοῦ Ἀποστόλου βοηθοῦντος αὐτῷ, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἀνθυπάτου, τὸ αὐτὸ καὶ τῆς Προκλιανῆς πεπονθῆναι, πρότερον τῆς γῆς δεινῶς ἐν βρυγμῷ κινηθείσης. Τοῦ δὲ Ἀνθυπάτου καὶ τῆς Προκλιανῆς μετανοήσαντων, εὐθὺς τῷ Ἀποστόλῳ καὶ ἡ γῆ ἰστηρίχθη, καὶ ἀμφότεροι ἰάθησαν, καὶ τῷ Χριστῷ προσῆλθον.

Πάντων δὲ τῶν τὴν νήσον οἰκούντων, πειθηνίων τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι γενομένων, καὶ τῷ Χριστῷ διὰ τῆς πίστεως προσελθόντων, ὡς μηδένα σχεδὸν ἀπολειφθῆναι, κοινὴ παρὰ πάντων πρὸς τὸν Ἀπόστολον παράκλησις γίνεται, ἐγγραφῶς τούτοις ἅπαν ἐκθέσθαι τὸ σωτήριον κήρυγμα. Ὦν τὸν πόθον ἀποδείξάμενος, πείθεται τῇ αὐτῶν παρακλήσει· καὶ εἰς τι μετὰ τοῦ μαθητοῦ Προχόρου ὄρος γενόμενος, τρεῖς ἡμέρας διήγειν ἐν αὐτῷ ἄσιτος, δεόμενος τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀστραπῆς γενομένης μεγάλης καὶ βροντῆς, ὡς τι σαλευθῆναι τὸ ὄρος, ἔπεσαν ὁ Πρόχορος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦγονεν ὡσεὶ νεκρός. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀναστήσας αὐτὸν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν σφραγῶν, ἤρξατο λέγειν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ συμπεράνας τὸ ἐρωτάτου καὶ πάνσεπτου Εὐαγγελίου, παρέδωκε τούτο αὐτοῖς· κακῆθεν εἰς ἅπαντα διεδόθη τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν ἀγροικίαν, ἴασατο τυφλόν. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφεσον. Εἶτα, κακῆ διατρίψας ἄμα τῷ Προχόρῳ ἐπὶ τινα τῶν οὐ πόρρω πόλεων, νεανίσκον τινα, ὄν, πρὸ τῆς εἰς Πάτμον ὑπερρορίας, τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ ἦν παραθέμενος, τῶν τοῦ ἐπισκόπου χειρῶν ἀποδράντα, καὶ λήσταρχον ἤδη γενόμενον, εὐρηκῶς ἀνεκάλεσατο πρὸς μετάνοιαν. Ἐν αὐτῇ καὶ τινα, βάρει χρεῶν βαρούμενον οὐκ ὀλίγων, καὶ διὰ τούτου δις μὲν δηλητήριον φάρμακον πεπωκότα δεινῶς, τὸ τοῦ θείου δ'

σταυροῦ σημεῖον τῷ φαρμάκῳ ἐπιβαλόντα, ὠδήγησε πρὸς Χριστὸν, καὶ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο. Προσέτι δὲ καὶ τὸν τὸ φάρμακον δεδοκῆτα Ἑβραίων, ἐκπλαγέντα τῷ θαύματι, ἐπαί κατείδεν ὁ θείος Ἀπόστολος τὸ Βάπτισμα ζητοῦντα, τὸν λόγον κατηγήσας τῆς πίστεως, τοῦ λουτροῦ ἀξιοῖ τῆς θείας ἀναγεννήσεως. Αὐτεῖ δὲ καὶ τῷ ἰνδοεὶ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀπορίας, χόρτον πολὺν ἀμείψας εἰς χρυσὸν καθαρῶτατον, καὶ αὐτῷ ἐπιδοῦς.

Εἰς Ἐφεσον δὲ ὑποστρίψας, καὶ πολλὰ κλήθη προσαγαθῶν τῷ Χριστῷ, καὶ θαύματα ἐργασάμενος ἄπειρα, ἐξ πρὸς τοῖς εἰκοσι, μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ἔτη διετέλει ἐν ταύτῃ, ἐννία δὲ πρὸ τῆς ἐπάνοδου. Ἀπῆλυσεν δὲ τῆς αὐτοῦ ἐνδημίας καὶ Πάτμος, πέντε πρὸς τοῖς δέκα. Ἦν δὲ ὅτε εἰς Ἐφεσον ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφίκετο, πεντήκοντα καὶ ἕξ, καὶ μηνῶν ἑπτὰ· ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐν γῆ βιοτῆς αὐτοῦ ἔτη, πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, πρὸς δὲ καὶ μῆνας ἑπτὰ.

Δόμνου δὲ τηνικαῦτα τούτου ὁ οἶκος εἶχεν ἐν αὐτῷ διατρίβοντα. Ὅθεν ἐξελθὼν σὺν τοῖς φοιτηταῖς, ἑπτὰ τελευσοῖ τὸν ἀριθμὸν, καὶ κατὰ τινα τόπον γενόμενος, ἐκεῖ τοῖς καθίσει παρηγγυᾶτο· ἦν δὲ πρὸς ἑσπέρην. Καὶ μικρὸν ἀπ' αὐτῶν διαστάς, καὶ πλείστα εὐξάμενος, ὑποστρίψας πρὸς αὐτοὺς, ἐν ἰσότητι τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σταυροειδῶς ὀρύξαι διεκελεύσατο. Τῶν δὲ τὲ κλεισθὲν πληρωσάντων, αὐτὸς εἰς τὸ ὄρυγμα εἰσελθὼν, καὶ τὰ ἐξιτήρια αὐτοῦ ἀσπασάμενος, αὐτῶν τε πρὸς τὴν τοῦ Διδασκάλου στέρηνον περιπαθέστατα διατιθέντων, καὶ δάκρυσι καταβρέξαντων αὐτὸν, ἐπιτάσσει μέχρι τῶν γονάτων καλύψαι αὐτόν. Οὐ δὲ γεγονότος, καὶ αὐθις αὐτοὺς ἀσπασάμενος καὶ διδάξας, μέχρι τοῦ τραχήλου καλύπτεται. Εἶτα, ὀθύνῃς περιτεθείσης αὐτοῦ τῷ προσώπῳ, καὶ κατ' αὐτῷ τῆς γῆς ἐνεγθείσης, τέλει ἐκαλύφθη, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Ἐπὶ πολὺ τοίνυν θρηνησαντες οἱ Μαθηταὶ τὸν ἀποφανισμόν τοῦ καλοῦ Διδασκάλου, ὑπέστρεψαν, τοῖς ἐν τῇ πόλει τὰ κατ' αὐτὸν ἀπαγγέλλοντες. Ἀκούσαντες δὲ τούτο οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, καὶ ἔλθόντες, καὶ ὀρύξαντες, οὐδὲν εὗρον, καὶ κλαύσαντες σφόδρα, καὶ εὐξάμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. Ὅθεν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς Ἐφεσοῦ παροικίας ἐπίσκοπος, Βίκτωρι τῷ ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράψας, οὕτως αὐταῖς λέξει φησί· « Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν μέγα στοιχεῖον κεκοίμηται, ὃ καὶ ἀναστήσειαι τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας Κυρίου. Ἰωάννης ὁ ἐπιστήμιος Χριστοῦ, ὃ καὶ τὸ πέταλον πεφορηκῶς, καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γενόμενος.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ θείος Ἰππόλυτος, περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν Ἀποστόλων διεξιὼν, ἔφη· « Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου, κηρῶσων ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν λόγον, ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· κακῆθεν πάλιν εἰς Ἐφεσον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεὶς ὑπὸ Νηρούα, τελευτᾷ ἐκεῖσε, οὐ τὸ λείψανον παρὰ τῶν φίλων τῆς πόλεως πιστῶν ζητηθεὶν οὐκ εὗρεθη.

Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καισαρίης, ἐπὶ σηκρέτου (*) ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου, οὕτως ἀπεκρίνατο λέγων· « Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ, πρὸς τῷ τέλει, διεσάφησε τούτο φάσκων· « Καὶ τούτο εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι· τουτίστι τῷ Πέτρῳ. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητᾶν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, καὶ φησί·

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Σεκρέτουμ (Secretum), ὅπερ δηλοῖ Ἀπόρρητον, Μυστικόν. Ἐπὶ σηκρέτου δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν ἀπορρήτῳ, κατ' ἰδίαν· καὶ, ἐγώπιον τῶν ἐξ ἀπορρήτων.

Κύριε, οὗτος δὲ τίς; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Ἐάν αὐτὸν θεῖω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς
 σέ; Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ-
 φούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει.
 (Ἰωάν. καὶ 19. 23.) « Ὅθεν καὶ τινες, ὡς κατὰ πρό-
 » φασιν τοῦδε τοῦ λόγου, φασί, μήπω καὶ σήμερον θα-
 » νάτου παῖραν τὸν Ἰωάννην λαβεῖν, ἀλλὰ μετατεθῆναι·
 » ἔχει δὲ ὅμως οὐχ' οὕτω τὸ ἀληθές· ἐπεὶ γὰρ ἀλιεύου-
 » τας αὐτοὺς εὗρεν ὁ Χριστός, τῷ Πέτρῳ μόνῳ προσέ-
 » ταξεν ἐπιβαῖν αὐτῷ· ὁ δὲ, συμπορευέσθαι αὐτῷ καὶ
 » τὸν Ἰωάννην βουλόμενος, ἔφη· Κύριε, οὗτος δὲ
 » τίς; ὃν θεσπίσας ὁ Ἰησοῦς προσμένειν ἐπὶ τῆς ἀλείας,
 » φησὶν· Ἐάν αὐτὸν θεῖω μένειν ἕως ἔρχομαι
 » ἐνταῦθα, καὶ ἀλιεύειν, ἕως ἂν ὑποστρέψω πάλιν, τί
 » πρὸς σέ; ὡς τε οὖν τὸν τοῦ Χριστοῦ φιλούμενον,
 » Ἰωάννην, ἀποθανεῖν ἤδη· ἐπεὶ καὶ ὁ τάφος, εὐθα κεί-
 » ται, δῆλος ἦν.

Βεβαίῳ δὲ μάλιστα τοῦτο καὶ ὁ μέγας ὑφηγητὴς καὶ
 ἰσαπόστολος, Ἰωάννης ὁ χρυσοῦς τὴν γλώτταν, ἐν τῷ
 εἰκοστῷ δευτέρῳ, καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τῆς πρὸς Ἐ-
 βραίους Ἐπιστολῆς Κεφαλαίῳ· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
 ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου·
 ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην διαλαμβά-
 νει. Κἂν τούτοις συνωδά, καὶ μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἡ ἀνα-
 διδομένη κόνις λεπτή τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἦν κατὰ τὴν ὁγ-
 δῶν τοῦ Μαίτου πηγάζειν πᾶσι διέγνωσται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
 » ράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
 » σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ,
 » δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος,
 » καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία
 ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑ-
 πέρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαί-
 μονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανα-
 τῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμά-
 των ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον·
 διό με τοῖς πάθεσι καταρρύνουμένον, καὶ κα-
 ταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ρῦσαι
 πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμιнос γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν
 Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἐφλε-
 ξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστε-
 κτον· ὅθεν ἰκτεῦώ σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ρῦσαι
 τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τῇ θεῖα λαμπόμενος φωτοχυσία, τὸ Πνεῦμα
 τὸ Ἅγιον, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπο-
 ρευόμενον ἐκ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ἀνα-
 παυόμενον Ἰῶφ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ἐν σοὶ Μαίκαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος
 ἐσκῆνωμα, οὐρανὸν αἰεκίνητον, ὁ σὲ ἐργα-

σαίμενος, καὶ θεολόγῳ σου, γλώττη κηρυττόμε-
 νος Χριστὸς, ἡγαπημένε ὁ ὑπερένδοξος.

Ρῆμάτων ἡ δύναμις, ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν
 ἐξεληλύθε, Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ
 ὑπερκόσμιον σοῦ Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέλαβε
 τὴν γῆν, τῇ τῶν δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Παναχραντον σύλληψιν, ἀφθορον τόκον, συ-
 μόνη ὑπέδειξας, παρθένος διαμείνασα·
 Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων Ἁγνῆ,
 ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν
 καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τὴν βροντὴν τὴν διηχήσασαν εἰς ἅπαντα, τὰ
 πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' οὗ
 πᾶσα ὄντως ἀκοή, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς,
 καὶ μεγαλύνεται Χριστός, ὁ τῆ παντός Ποιητής.

Ἡ περιβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια,
 πᾶσαν φαιδρύνει ἔννοιαν, ἐν ᾗ πάντοτε
 ἀθροίζόμενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων
 Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, ὄντα προ-
 στατήν ἡμῶν.

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκοντες, ταῖς
 σελασφόροις λάμπησι, σοῦ φωτίζεσθαι,
 Μαθητὰ δεόμεθα Χριστοῦ, ρύόμενοι σκέτους
 τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν τῇ
 μεσιτεῖᾳ σου. Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμέν σε Παναμώμητε κηῖσασαν, εὐλογη-
 μένον Κύριον, τὸν εὐλογίαις, κατασέφαντα
 ταῖς θεῖκαῖς, ἐπάρατον φύσιν τῶν βροτῶν, καὶ
 καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
 » ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγ-
 » ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
 » δὲ πιστῆς δροσιζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
 » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμ-
 μελείας θεῶν πράξεων, ψυχὴ μου πρεσ-
 βεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάν-
 των ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς
 συμπαθῆ καὶ φιλήνθρωπον.

Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς παλαι καταδίκης, Θεο-
 κυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκτεῦώ σε,
 διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρ-
 διάς μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεῖα στοργῇ
 με τοῦ κτίσαντος..

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκῆσα, τὴν
 ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων

καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαιδρυνον, και δόξης με ανάδειξον, μέτοχον αϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ωσπερ ἀστραπή, φωτὸς διερχομένη, τῇ οἰκουμένῃ Μάκαρ ἔφανα, ἀγνεΐας λαμπρότητι, παρθενίας τε φανότητι, και εὐσεβείας δόγμασι, κόσμον καταλαμπρύνων, ἡγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σῶμα και ψυχὴν, και νοῦν κκαθαρμένους, εὐηγγελίσω τὸ οὐράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγελιον, και Ἄγγελιοις ὁμοδαίτοις, ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, κρᾶζεις νῦν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αγαλμα φαιδρὸν, ἀνάθημά τε Δεῖον, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας, και Δρόνος αἰσθήσεως, και σοφίας ἐνδιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλπων. Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Γνα τὴν ἀραίαν, τὴν πρῶν ἀφανίσσης, και τοῦ Δανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

"Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις.

Ρήτορεύουσαν γλώσσαν, Μάκαρ εὐπόρησας, και Δανόντας κακία, πάντας ἐζώσας, τοὺς τὸ ἱερὸν δεξαμένους σου κήρυγμα. ὤθεν σε τιμῶμεν, ὡς μύστην τῶν ἀρρήτων.

Ως Παραδείσος ἄλλος, ὁ Δεῖος οἶκός σου, ἀναδεδεκται Δαύμασιν, ὡσπερ ἄνθεσι, πάντων τὰς ψυχὰς, ἐνηδύνων Ἀπόστολε, και τῶν παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες και ρῦσαί με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἐκάστην, ἐπεμβαίνόντων μοι, και τὴν ταπεινὴν συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν Δεῖον Μαθητὴν σου.

Θεοτοκίον.

Γησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγκῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἴτησαι ἡμᾶς, οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου, και τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξάραι.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός και Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γνευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης Δάνατον, ὁ Ἄδαμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρυ-

γησε. ξύλω δὲ παγεῖς ὁ Υἱός σε, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε. δια τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασιλίσσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄδου τὰ βασίλεια Κόρη. ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιώσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Αγάθωνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, και ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, και πρὸς μετανοίας με, ἀγαθαῖς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χερμαῖρρον ὀρᾶν ἡξίωσαι, και τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, και τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἐξ ἧς ἀρδευόμενος, ἀπολαύεις τῆς Δεώσεως.

Επίγειον ἤτησας, παρα Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν. ἀλλ' αὐτός σοι τὸ στῆθος αὐτοῦ χαρίζεται, ὃ ἐπικλιθεῖς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ και μόνιμον ἔδραν, τοῦ καλοῦ πεπλοῦτηκας, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας, Ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος Σοφῆ φθεγξάμενος, και πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, και ἀληθῶς Θεός ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ πάντα γέγονεν, ὄρατά και τὰ ἀόρατα. Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

"Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ωρῶν και χρόνων ὑπάρχων κύριος, ὁ Λυτρωτῆς τῆς μεσοῦσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου και σοὶ παρετίθετο, οἷα παρθένω Μάκαρ, τὴν Ἀειπαρθενον, κλέος ἀναφαίρετον διδούς, τῷ μεγαλύνειν σε.

Συνὼν ταῖς ἄνω Δεῖαις Δυναμέσι, και συν αὐταῖς τὸ Δεῖον ἀνακραζὼν μελωδῆμα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, και ἀνυμνολογῆντας, τὸν ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτείας σου σεπταῖς, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ημᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, σῶζε παντὸς κινδύνου, Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, πνεύματι κατευθύνων, και ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης ἐντολῶν, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Φωνήν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τῆ Θεῷ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν· Χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε παραδείσει, δι' ἧς Παραδείσει τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασία. Ἄ πας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ, πιεῶς τῷ τῆ Δεσπότητος σου, κἀκείθεν ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ ρεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ τῷ τῆ Κυρίῃ σε, παρισταμένη Πάντα γνε, σὺν Μαθητῇ τῷ παρθένῳ, Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου, ἀκήκοας τῆ πλάσαντος· τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, Ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία Σερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφνης, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπέπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάρισε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θαλάσσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρετήν Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστὰ δεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, νῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε Παρθένε, θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἀχραντὸν πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζουσαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν, ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ὡδὴ γ'· καὶ ε'. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, τῆς εὐσεβείας φωτὶ, φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκείθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν ἰσραὴν, μνήμην σου γεραίροντες, μακαριώτατε.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλauthήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, τῆς ἀγνοίας πρότερον, ἐν νεκρώσει ὑπάρχοντα· οἱ καὶ θανόντες προθύμως ἐνδοξε, διὰ τὴν πάντων ἡμῶν ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χριστῷ πιστεύονται· μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμησο πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν τμηθεῖς, τῇ πλημυρᾷ τοῦ αἵματος, Φαραῶ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας· καὶ νῦν πηγάζεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῶ σου πιστεῖ προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην σου μακάριε, πανηγυρίζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερός εἶ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἐνδοξὸν πάθος, φοβερός ὁ ἀνθρώπος τῷ θανάτῳ· οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος, ἔτω κατήγησε πᾶσαν

τοῦ ἔχθρου τὴν δύναμιν· αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Χαίρεις ἠλιόμορφε, ἠλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ
τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον·
χαίρει νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις·
ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγαζούσα γῆς
τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγ-
καλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπε-
ρον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάναγνος
Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς
Δεσπότην κλαίουσα, ἔμνει τὸν ἐκ σπλάγγων,
αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμαζούσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μὲ πο-
θεινότερον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· μὴ βρα-
δύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

✠✠✠ ✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ ἀκροσιχίς.

Τῷ παμμεγίστῳ προσλαλῶ Καλλιστράτῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς, τῷ μαρτυρίῳ γε-
γονας, πεπλανημένοις ὁδός, πρὸς θείας κα-
ταπαύσεις, παμμακάρε εἰσάγυσσα· ὅθεν σε συ-
νελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλιστράτε πίστει.

Ὡσπερ φαεινέτατος ἀστήρ, ἐξανατείλας νῦ-
γασας, θεογνωσίας φωτὶ, Χριστὴ τὴν Ἐκ-
κλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς ἀγνω-
σίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεῖλες.

Πάντα πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενεγκῶν
Καλλίσρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θανεῖν
ἐπαρητήσω· διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων λῆξιν
μετέβης, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγαλλῆ.

Ανθραξ θείου Πνεύματος πυρὶ, ὁ ἱερός Γυ-
μνάσιος, προσαναπτόμενος, εἰδείχθη καὶ
τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε· θαύμασι δὲ
δροσιζει, φλεγόμενους καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Μόνη γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς Πανά-
μωμε, πείραν μὴ γνοῦσα ἀνδρός, τὸν ἕνα
τῆς Τριάδος· διὸ σε δοξάζομεν, καὶ τὸν ἐκ σὲ
τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Μὴ ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοῖς θεαῖς, καθαροῦ
δυσία προσνήχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ
τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλιστράτε.

Εξολιασμένος χλαῖναν ἐξ ἱερῶν, βεβαιμένην
Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν αἰώνων, μάκαρ στεφηφόρος παρίστασαι.

Γυμνωμένος ὠφθη ὁ δυσμενῆς, σὲ τὴν θείαν
δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοὶ ἀθλητῶν, ἐνδυσσε-
μένων ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.

Θεοτοκίον.

Γκετηρίαν ποίησον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν
Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, πρὸςδοκωμένων
κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ὁ Εἰρμὸς.

» **Ὁ** στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερεώσον με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας
» σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνειναρχον Λόγον.

Καλλιστράτου τοὺς ἀθλοὺς ἀνευφημήσωμεν·
Γυμνασίου τοὺς πόνους ὑμνολογήσωμεν·
σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς πόθῳ ἀθλήσαντας,
μακαρίσωμεν πιστοὶ, καὶ ἐκβοήσωμεν αὐτοῖς·
Ὁπλῖται τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθε δωρηθῆναι,
ἡμῖν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ
ἐλπίδα καὶ σκέπη καὶ προστασίαν θερ-
μῆν, εὐρηκότες οἱ πισοὶ, πρὸς σὲ προσρέχομεν
καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακραζόμεν πιστῶς·
Ἐλέησον Θεοτόκε, τὴς ἐπὶ σοὶ πεπαιθότας, καὶ
τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ ἢ Μήτηρ σου,
ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγγνα ἔλεγεν· Ἀ-
ναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ
κακουργὸς ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ζωῶσαι θείων ὡς ὑπεράγαθος.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Στρατηγὸς ὡσπερ ἄριστος, Μάρτυς τῷ δεικτῇ
παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς θείαν
ζωὴν, αἰχμαλώτους πάλαι οὖς ἐκέκτητο.

Τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων σου, ἠρδευσας καρ-
δίας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ
αἰεζῶν, Ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ὡς κριὸς σφαγιαζέται, ἔχων ὡσπερ ἄρναις
προθυμένους αὐτοῦ, ὁ αἰοίδιμος Καλλί-
στρατος, τοὺς στερόρους ὀπλίτας προθυμότερα.

Πιανθείς ὁ Γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν ἤθησεν, εὐσεβείας οἶνον ἀποσταζόντα.

Θεοτοκίον.

Ρύπωθεισαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν με ἀποκάθαρον, καὶ δοχεῖον ἀποτελέσον, καθαρὸν ἐνθέων ἐπιλάμψεων.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ολοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤθλησας καὶ τὸ κράτος, ὤλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας Δείας, ἀναφανείς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμῆθης γηθόμενος.

Λελαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαΐας Γυμνάσιε, χαίρων νῦν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας. Θεοτοκίον.

Ανατολὴ ἐδείχθης, δικαιοσύνης Ἡλίου Πανάμωμος ὃν ἰκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λεόντων μύλας σοφῆ, τῶν ἀοράτων συνέθλασας, καὶ βρῶμα τῆ δυσμενοῦς, τῆς παλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἐδείξας, καὶ τρυφῆς αὐλοῦ, κοινωνοὺς Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ωραίως περὶ Θεοῦ, τὸν Δεῖον λόγον ποιῆμενος, Δεοῖς ἀψύχοις τοὺς πρὶν, ἀθλίως προσεχόντας, ἐνθέους ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίῳ τῆς ἑαυτῶν, ἀνέχοντας κλίναντες Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, καὶ Δύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὴν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε. Θεοτοκίον.

Αγίασόν με τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν με, Ἁγία Μήτηρ Θεῶ. καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπαλλάξον, ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπαρθένε. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
- » μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
- » δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακυσόν
- » μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἀπασί, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν Δαιματίων τοῖς κράζουσι. Χαίρεις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητὴν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύσην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, ἄσμασιν

ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, τοὺς πόνους, οὓς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτῆ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνονος ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἔνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κραζόντων. Χαίρεις Μαρτύρων τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀγίων μδ. Μαρτύρων.

Στίχοι.

Τμηθείς ὁ Καλλίστρατος ἀνέχεται ξίφει, Στρατῶ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.

Εἰς τοὺς Ἁγίους μδ. Μάρτυρας.

Δεκάς τετραπλῆ Μαρτύρων σὺν ἐννάδι, Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἀθλεῖ τιμίαν.

Εἰκάδι ἐβδομαίτη Καλλίστρατος ἔνθεν αἰέρθη.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ. Κρατηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος Καλλίστρατος παρὰ Περσεντίνου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, τύπτεται ἰσχυρῶς, εἶτα τίθεται ἐπὶ ὀστράκου, καὶ σύρεται ἐπάνω τούτου· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβάλλεται εἰς σάκκον, καὶ ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν· σχισθέντος δὲ τοῦ σάκκου, ἐξῆλθεν ὑγιής. Καὶ ἰδόντες οἱ τεσσαράκοντα ἐννέα στρατιῶται, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν· οὓς τύψας ὁ Περσεντίνος, ἐπέβαλε μετὰ τοῦ Καλλιστράτου εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐδιδάσκοντο παρὰ τούτου περὶ Κρίσεως, καὶ Ἀναστάσεως, καὶ περὶ Ψυχῆς. Εἶτα, ἐκβληθεὶς τῆς φυλακῆς μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα στρατιωτῶν, καὶ προσευξάμενος, ἔρριψε πάντα τὰ εἶδωλα. Καὶ ἰδόντες ἕτεροι στρατιῶται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες, (ἢ κατ' ἄλλους, 135,) ἐπίστευσαν καὶ οὗτοι, καὶ πάντες τὰς κεφαλὰς ἀπετεμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρως.

Στίχ. Εὐτολμος Ἐπιχάρις ἦν πρὸς τὸ ξίφος, Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν Δεῖαν χάριν.

Επιχάρις, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἐκρατήθη δὲ παρὰ Καισαρίου τοῦ ἐπάρχου· καὶ ὁμολογήσασα παρρησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κρεμάται, καὶ ξίεται· εἶτα τύπτεται μετὰ σφύρας μολυβδίνης ὑπὸ τεσσαρῶν στρατιωτῶν, οἱ τινες, εὐχομένης αὐτῆς, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνηρέθησαν. Καὶ λαβούσης αὐτῆς τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἡ πέτρα, ἢ οὖσα ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὕδατος πλήθος ἀνέβλυσε. Πληγείσα δὲ τῷ ξίφει ὑπὸ τοῦ δημίου, παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστῆ, τῆ ἐπιλεγρομένου Βαθέος Ρ' Ἰάκος.

Ούτος υπήρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῶν βασιλέων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τιμιμακῆ· ὃς ἐκ νηπίου παρὰ τῶν γονέων ἀνετίθη Θεῷ κατὰ τὸν ἱερὸν Σαμουὴλ· καὶ ὑπὸ τοῦ Δείου Βασιλείου, τοῦ κτίτορος τῆς μονῆς, τὴν μοναχικὴν ἀκρίβειαν ἐκπαιδευθεὶς, καὶ διὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν διελθὼν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ ἡγούμενος προχειρίζεται· ὃς καὶ ἤρξησε καὶ ἐπλήθυνε τὴν μονὴν ἐν προσόδοις καὶ πᾶσι χρειώδεσιν· ὠκοδόμησέ τε καὶ Δείους ναοὺς, τοῦ τε Ταξιάρχου Μιχαὴλ, καὶ Ἡλιοῦ τοῦ Θεόπτου· καὶ ἐν τινι προαστείῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἱερὸν σηκὸν πεποιήκεν· ὁμοίως δὲ καὶ ταῖς Κανονικαῖς Στριγγίου ἀσφαλές πάνυ καὶ εὐπρεπέστατον.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀποστασίας γενναίως κατηγωνίσαστο τῶν τότε ἀρχόντων, οὓς ὁ ἄνομος ἀνάρττος προχειρίσαστο, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταραξάς ἀβείωτατος Σκληρὸς. Τοῦ δὲ ἐκ ποδῶν γενομένου, παρεγένετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατεσκευάσεν ἱερά κειμήλια, καὶ σίγγον (Λατιν. ὃ ἐστὶ, σημεῖον, ἡγουν Σταυρὸν) τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περιηργυρωμένον Εὐαγγέλιον, ὃ καὶ ἀπέσταλκε διὰ τῶν συνοντων αὐτῷ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐκεῖσε μονὴν. Αὐτὸς δ' ἐκεῖσε χρονίζων, νόσῳ δυσεντερικῇ περιπίπτει, ὑφ' ἧς ἑαυτὸν κατεργαζόμενον συνοῶν, καὶ πρὸς θάνατον κατὰ μικρὸν ἐπειγόμενον, ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν μονὴν. Φθάσας δὲ ἐπὶ τὸ Ἀμόριον, τέλος τοῦ βίου ἐκτήσαστο, καὶ θάπτεται ἐν τινι σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἐνιαυσίου δὲ χρόνου παρῳηκότος, οἱ τῆς μονῆς Πατέρες ἠβουλήθησαν ἀνακομίσασθαι τὸ αὐτοῦ λείψανον· καὶ τὴν τούτου Σήκην ἀνοίξαντες, εὗρον τὸ αὐτοῦ σῶμα σῶον καὶ ἀκέραιον, καὶ Δείας εὐωδίας πλήρες· καὶ ἀνεκόμισαν ἐν τῇ μονῇ αὐτῶν, καὶ κατέθεντο ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ Ζήνωνος.

Μάρκος ὁ Ἀπόστολος, ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Ἀπόστολος Λουκάς ἐν ταῖς Πράξεσι μέμνηται, παρὰ τῶν Ἀποστόλων χειροτονηθεὶς τῆς Βυβλου ἐπίσκοπος, δόκιμος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου γνωρίζεται· καὶ οὕτως ἦν ὠκειωμένος τῷ Θεῷ, ὡς διὰ τῆς σκιάς τούτου τὰ νοσήματα δραπετεύειν. Ἀλλὰ καὶ Ἀριστάρχος, ἕτερος Ἀπόστολος ἐν τοῖς Ἑβδομήκοντα εὔρηται, οὗ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος γέγονεν, ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροπος, στολὴν δερματίνην ἡμφισμένος. Ὁ δὲ Ζήνων οὗτος, ὁ Νομικός ἐστίν, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ μακάριος μνείαν ποιεῖται Παῦλος· καὶ οὗτος Διοσπόλεως ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ οἰκητήριον τοῦ Ἁγίου γενόμενος Πνεύματος, ἐν τῷ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ Φορτουνιανοῦ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γαϊανῆς.

Στιχ. Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,

Ὡς ἂν φλογίνης ῥομφαίας νῶτα φύγης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἱ τινες, ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες, τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπεπνίγησαν.

Στιχ. Ὁ τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος
Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ἐκσφραγισμὰ ἐδείχθης· καὶ νῦν ἐναπετέθης, θησαυροῖς θείοις Ἐνδοξε, Ὁ τῶν Πατέρων βῶων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λιπανθεὶς ταῖς βασάνοις, ξίφος ὠφθης παμμάκαρ, οὐρανοχαλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, ταῖς φαλαγγας δαιμόνων, καὶ κραυγάζων Καλλίστρατε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ισχυρὸς ἀπεφάνθης, κατὰ τῆς ἀσεβείας, μάρτυς Καλλίστρατε, ἰσχυρὴ τῆς Τριάδος· ἧς νῦν ταῖς λαμπηδόσιν, ἐκβοᾷς φωτιζόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταθηρᾷ διαναίᾳ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πᾶσιν ὁμοζήλοις, ἐτύθης ἀναμέλπων, εὐχαρίστως θεόπνευστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτωτε, ἰκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ρίζοτομήσας τῆς πλάνης ταῖς ἀκάνθας, τοῦ Παραδείσου ἐδείχθης, Μάρτυς φυτὸν ἄραιοτάτον, εὐσεβείας προσφέρον, καρπούς θείᾳ χάριτι.

Αποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιοθῆσει τελείᾳ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ νικήσας νομίμως, ἐστέφθης Καλλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἰατροῖσιν κεκτημένοι, οἱ εὐσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημοῦντές σε πίστει, Γυμνάσιε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνωτέρα ἀπάντων τῶν ποιημάτων, θεοχαρίτωτε Κόρη, τὸν λογισμὸν μου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδαλίων, Πανάμωμε ποίησον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα.

Ιᾶσιν πᾶσιν ἡ σορὸς, τῶν λειψάνων σου πηγάζει τοῖς χριζοῦσι, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ

παύει πάθη ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πο-
νηρῶν, πνευμάτων σκοτόμαιναν, τοῦ Θεοῦ Πνεύ-
ματος, ἐνεργεία καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

Οφθητε Μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς Θεόπλοκος
σειρὰ ἐξαρτώμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ
πρὸς τὸ ὕψος ἐπανατρέχοντες, καὶ ἀγιάζοντες
τὴν γῆν, τῷ λύθρῳ τῆ αἵματος· διὸ τὴν μνήμην
ὑμῶν, ἐορτάζομεν πιστῶς εὐφραϊνόμενοι.

Στέφανον εἴληφας σαφῶς, ἀμαράντινον καὶ
δόξαν ἑράνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφρο-
σύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, καὶ βασιλείαν οὐρα-
νῶν, Θεόφρον Καλλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοις
σου· μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ηθεῖα μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτη Γυ-
μνασίῃ τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐ-
τῶν, ἡλίου πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς
μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα ὧν ταῖς πρε-
σβείαις Χριστὲ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.
Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τὴν τῆ Γαβριήλ, γεγηθότι λογισμῷ
ἀνακραζόμεν· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν·
χαῖρε λυχνία χρυσῇ καὶ τράπεζα, ὄρος καὶ πύ-
λη νοητῆ· χαῖρε Θεῖον ὄχημα τῆ Βασιλέως Χρι-
στοῦ· χαῖρε λύσις τῆς ἀραῖς παντευλόγητε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
 - » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
 - » κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς εἰ-
 - » πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
 - » ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
- Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθεῖλον,
οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν τυράννων τὰ
δράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες, πᾶσαν πείραν
βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυ-
μνάσιος ὄντως ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν συνά-
θλων ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὐ-
ροίμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων,
ὧν περ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δέσποτα πανοικ-
τίρμον, τίς λόγος δύναται φράσαι; ρέυσαντας
γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὲ τῆς κρείττονος, ἐπα-
νήγαγες αὐθις, οὐσιωθεῖς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον
ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες,
καὶ Ἀπόλυσις.



Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ
Χαρίτωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πάθη τὰ τῆ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάρα-
νας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν
δόλιον, τῶν δακρύων ὄμβροισι, ἀπέπνιξας Πάτερ,
καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Χαρί-
των Ὁσίε· διὸ σε κατεκόσμησεν, ἐπουρανίοις
χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Γδρωσὶν ἀσκήσεως, ἐναποσβέσας τοὺς ἀνθρα-
κας, τῶν παθῶν ἀξιάγαγε, πυρὶ προσωμίλη-
σας, αἰκισμῶν καὶ πόνων, καθομολογήσας, πρὸ
τῶν ἀνόμων δικαστῶν, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου
τὴν κένωσιν· καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας, πεποι-
κιλμένος τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων,
Θεοφόρε πανόλβιε.

Ερήμοις καὶ ὄρεσι, σὺ φυγαδεύων ἐμάκρυ-
νας, τὴν ψυχὴν ἀκηλίδωτον, τηρῶν ἱερώ-
τατε, καὶ Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδείχθης· ἥς
τῆ δυνάμει ἱερούς, ἀνεδομήσω αἰκούς μακάριε,
καὶ μάνδρα εἰς σωτήριον, τῶν μοναστῶν περι-
ποίησιν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν ἀ-
γίαν αἰοίδιμε.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Θεοφόρε Χαρίτων, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐ-
σὺρανοῖς ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ, δι' ὃν τῷ κό-
σμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρωσας· ἐξω γὰρ σαρκὸς
καὶ κόσμου γενόμενος, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα ἔζησ
ἀληθῶς· οὐ γὰρ ἔζησ σεαυτῷ, ἔζη δὲ μᾶλλον
ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἰκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρεν.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδί-
ζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρη-
σον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου
Πανάμωμε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ
θέλημα· ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν
ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυ-
γῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλεόμενον Κύριε,
ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήτητο, καὶ

Τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σε θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Χαρίτων Ὅσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνέμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πιστῶν περιποίησις, ἀμαρτανόντων λιμῆν, ἀμελούντων διόρθωσις· χαῖρε ψυχαγωγῆμα, θλιβομένων βοήθεια· παραμυθία, χαῖρε ψυχῶν ἀγαθὴ· τῶν ἀσθενούντων, ψυχῶν ἡ ἴασις· χαῖρε συναλλαγμα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφίμ, πάντων ὑπερέχουσα, ἀγιωτέρα σεμνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὄραμα εἶδον, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ ταῖς ἐκ βᾶθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκυμένη λάμπων τοῖς θαύμασι. Χαρίτων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταῖς ἀθλήσεως πόνους δοκίμασθεις, κτῆς ἀσκήσεως ἄθλοις βεβαιωθείς, χρυσοῖς λαμπρότε-

(*) Τὸ χειρόγραφον εἶχεν ἐνταῦθα καὶ Ἀπόστιχα, καὶ ἐφεξῆς Κάθισματα διπλά, εἰς πλήρη ἑορτάσιμον Ἀκολουθίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντα σχεδὸν ἦσαν κακόζηλα καὶ παράγορδα, εὐμετεγράφησαν ἐν τῷ παρόντι. Ὁ βουλούμενος ὅμως ἑορτάσαι τὸν Ἅγιον, λεγέτω Ἀπόστιχα τὰ εἰς τοὺς Αἴνους· ὡσαύτως καὶ Κάθισμα δεύτερον τὸ εἰς τὴν γ'. Ὁδὴν.

ρον, εὐσεβεῖα ἀπήσραψας, καὶ καθαρὸν δοχεῖον, ὑπάρξας τοῦ Πνεύματος, πονηρῶν πνευμάτων, τὸ σκότος ἐμείωσας· ὅθεν συναθροίσας, μοναζόντων ἀγέλας, ποιμὴν τούτων γέγονας, καὶ φωστῆρ διαυγέστατος. Ὡ Χαρίτων μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνῆμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἕμοιον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἐμοῖς θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν εἰκτιρμῶν σε, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. Πρέσβευε τῷ σπῆ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἔλεος ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἰλασθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα παῖθ σου.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῆ Ἁγίᾳ εἰς ε'.

Ποίημα Θεοφάνους. Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θαλάσσης ἀθλητικῆς τὸ πέλαγος, διανηξάμενος, τῷ ζωηφόρῳ ὄπλῳ τῷ Σταυρῷ, Φα-ραῶ τὸν ἀλάστορα, τὸν νοητὸν Μακάριε, θεία δύναμι καταπέοντισας.

Κυρίῳ ἀνατεθείς Μακάριε, σπαργάνων ἐν μητρικῶν, τυραννικῆ πρό βήματος Χριστῶν, θεοφρόνως ἐκήρυξας· μωσαϊκῶς καθεῖλες δὲ, τῶν ἀντιθέων τὰ φρυάγματα.

Τῆς πλάνης καταλιπὼν τὴν Αἴγυπτον, Χαρίτων Ὅσιε, καὶ ἐρημοπολίτης γεγωνώς, καθαρῶς προσωμίλησας, τῷ καθαρῷ καὶ εἰληφας, τὴν κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τῷ Θεῷ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμύτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, τῶν φοιτητῶν ἢ λογικῆ ποιήματός σου, πνευματικῆς Ὅσις, τῆς σῆς κοινωνούσα φαιδρότητος.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ὡς δυσμενείας εἰς Θεὸν αἴτιον, τῷ τῆς ζωῆς πνεύματι, Ὅσις Χαρίτων ὑπέταξας.

Καθεῖλες δαυϊτικῶς, τοῦ ἀλλοφυλοῦ Γολιάθ Ὅσις, τὴν νοσητὴν δύναμιν, ἐν τῇ παντευχίᾳ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Χαρίτων μακάριε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστραπτουσα πίστει· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κηύσασα, σὺν τοῖς Ὅσις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφρασι τῶν πταισμάτων, καὶ θύρωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανῆμνυτε. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε ἠλούμενον ὡς εὐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τῆτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θείων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Ἄ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Τὰς τυραννοῦσας Χαρίτων πρὸ τελευτῆς σου, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἠδονὰς θανατώσας, ζωηφόρον νέκρωσιν, ὁσίως ἐνδέδυσαι.

Τὰς συμπνιγούσας ψυχῆς τὴν καρποφορίαν, βιωτικὰς μερίμνας, τῇ ἐμπύρῳ μελέτῃ, ὡς ἀκάνθας ἐφλεξας, Χαρίτων μακάριε.

Εστεφάνωσαν αἱ χάριτες σὲ Χαρίτων, ἀθλητικῶ στεφάνῳ, τῆς Χριστοῦ βασιλείας· τῆς γὰρ πλάνης ἐσθεσας, τὴν μέθην μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ανεκκλήτος ὁ τόκος σου ἀνεδείχθη, Θεογεννητῶν μόνη, ἀγνή εὐλογημένη ὅθεν σοι προσπίπτοντες, τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Ὅσις φῶτός, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τῆς ἄνωθεν φρυκτωρίας, τηλαυγῶς ἀνεδείχθη, Χαρίτων παμμακάριστε.

Σὺ Ὅσις δισσαῖς, ἀπαστραπτεις ταῖς χάρισιν· ἀθλήσεων αἰκισμοῖς γὰρ, εὐσεβῶς ἐπυρσώθη, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Ὅσις ψυχῶν, ἰατρός ἀναδέδειξαι, τὴν ἐνθεον ἐξ ὀνύχων, ἀπαλῶν ἐκζητήσας, σοφίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θεμενος, ἐπωκοδόμησας Πάτερ, ἀρετὴν χρυσοῦ τιμιωτέραν, καὶ Τριάδος, τῆς Παναγίας γέγονας οἶκημα.

Οργανον, τῆς κακίας ὁ ὄφρις γνωρίζεται· ἀλλὰ ταῖς σαῖς θεοφάρε, ἀρεταῖς Χαρίτων νενικημένος, τοὺς ἀδίκους, ἐκ δικαίας προνοίας ἀμύνεται.

Οὐδὲν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐκ αἰκίζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, ἐν ἐνώσει, Θεοῦ κατατρυφῶντα Μακάριε. Θεοτοκίον.

Θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων κακνότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειρανδρῶς, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνίσσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσκητὴν τῆς ἐγκρατείας ἀπαντες, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις στέψομεν, καὶ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτων Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ τὸν χαριτώνυμον, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὅσις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον Ἰκονίου πιστοῖ, Χαρίτων τὸν μακάριον, ἐν ὕμνωδίας ἀνευφημήσωμεν, καὶ ἐν ἄσμασι θείοις αὐτοῦ τὴν κίραν στέψομεν· τὴν γὰρ ὄφρυν τῶν ματαίων εἰδῶλων ἠδάφισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνεργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόρους μὲν ἠνεγκε, τῶν βραβείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. Αὐτὸν

οὖν ἐπαινῶντες γεραίρομεν, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Στίχοι.

Τῆς γῆς πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Χαρίτων,
Κατατρυφᾷ νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Εἰκαδι ὀγδοάτη Χαρίτων θάνα γηραὶ μακρῶ.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Ἰκονίου τῆς Λοκαίου ἐπαρχίας· ὃς προσαχθεὶς τῷ Ὑπατικῷ, καὶ παρῆρσι τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἐκ τεσσάρων, καὶ πορὶ καταφλέγεται. Μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν Αὐρηλιανοῦ, ἀπολυθεὶς, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ληστοῖς περιπεσὼν, καὶ δεσμευθεὶς, λυτροῦται τούτων τρόπῳ τοιῷδε· Εἰς τὸ κεράριον, ἐν ᾧ εἶχον τὸν οἶνον οἱ λησταί, ἔχισ προσεπύσασα, τὸν ἴον ἐξέχεεν, οὐ ἐμφορῆ- δέντες ἐξέφυξαν. Αὐτὸς δὲ, τὸ σπῆλαιον ἐκκλησίαν ποιήσας, καὶ πλῆθος μοναχῶν συναγαγὼν, εἰς μονὴν ἀποκα- τίστησεν, ἐξ ἀκροτόμου πέτρας ὕδωρ ἐξενεγκῶν, καὶ ἰα- τήρ παντοίων νοσημάτων φανείς, ἐν γῆρα βαθεῖ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Βαροῦχ.

Ἦ τῶν Προφητῶν ἀκριβὴς διόπτρα, ἢ τοῦ Ἱερεμίου πνοή καὶ ἀνάπαυλα, ὁ θεὸς Βαροῦχ, ἐπεπόμηνος ἦν τῷ διδασκάλῳ Ἱερεμίᾳ, ὅτε ὡς αἰχμάλωτος οὗτος εἰς Αἴγυ- πτον κατήγετο, Ἰσραὴλ τὴν ἀλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ὡς ἐν δυοῖ σώμασι μία ψυχὴ ἐν ἀμφοτέροις ἐγνωρίζετο τοῖς προφήταις, ἐπεὶ ἓνα ταξίαρχον εἶχον, τὸ θεῖον Πνεῦ- μα, ἀμφοτέροι· τραυτέρως μὲντοι ὁ Βαροῦχ τὰ περὶ τῆς Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνεκλαάθησε, λέγων· Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθῆσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ ἐξῆς· Εὗροι δ' ἄντις καὶ πλείονα, φιλοπόνως τὰς προ- φητικὰς βίβλους ἐπανακρίνων, τὸν Προφήτην Βαροῦχ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ προαγγέλλοντα. Οὗτος οὖν θεοφιλῶς πολιτυσαμένος, πρὸς Κύριον ἐξ- δήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλων Ἀλεξάνδρου, Ἀλφειοῦ, καὶ Ζω- σίμου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάρκου τοῦ παιμένος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νίκωνος, Νέωνος, Ἡλιοδώρου, καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων καὶ παιδῶν.

Στίχ. Εἰσδύντες εἰς γῆν Μάρτυρες τρεῖς Κυρίη,
Ἐκεῖθεν ἐκδύνουσιν εἰς θείαν δρόσον.

Ἦμην ὁ Μάρκος, Μάρκος, ὃν κτείνει
ξίφος·

Ἦμην προβάτων, ὡς ὁ τῆς Γραφῆς Ἄβελ.

Ἡλιοδωρος, Νίκων, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Χριστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἐκ ξίφους νίκη νέα.

Τμηθέντα Παίδων καὶ Γυναικῶν μυρία,
Ὡ καὶ Γυναικός, καὶ Θεέ, πλήθη δέχου.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλιτιανοῦ βασιλέως, ἐν πόλει Πισιδείας, Μάγνου ἡγεμονεύοντος· Ὁ δὲ ρακάριος Μάρκος ἦν ποιμαίνων πρόβατα, λευκῶν ἔχων τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ βαθείαν μέτρι καὶ πτέρυγης αὐτῆς· Ἐπεὶ δὲ διεγνώσθη, ὡς εἶη Χριστιανός, παραχρή- μα κρεμασθεὶς, ξέεται· εἶτα παρεπέμφθη ἐν Κλαυδιουπό- λει· Προσκληθέντων δὲ χαλκοτύπων, κατασκευῆς ἕνεκα τῶν τοῦ Μάρκου δεσμῶν, προσήχθησαν τρεῖς ἀδελφοί, Ἀλέξανδρος, Ἀλφειός, καὶ Ζώσιμος, τὴν Κατάλυτον οἰ- κούντες κώμην, βάνουσοι τὴν τέχνην, καὶ τῆς τοῦ σιδή- ρου ἐργασίας ἐπιστήμονες.

Ἀρξαρμένον δὲ τύπτειν, κατέρρει ὁ σίδηρος ὡς ὕδωρ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐνάρκουν· Οἱ δὲ, τὸ συμβᾶν Σαυ- μάσαντες, καὶ φωνῆς θείας ἐπακούσαντες, προτρεπούσης συναθῆσαι αὐτοὺς τῷ Μάρκῳ, οὐκ ἠμίλησαν, ἀλλὰ Χρι- στιανούς ἑαυτοὺς ὡμολόγησαν· Εὐθὺς δὲ στρέβλαις ὑπε- βλήθησαν, καὶ ρόλυθρον ζέοντα διὰ τοῦ στόματος ἐδέ- ξαντο, καὶ ἐν πέτρα προσηλώθησαν, καὶ τοῦ βίου ἐξῆλθον· Ὁ δὲ Μάρκος, ὑποθεθεὶς κρηπίδας, καὶ μαστιχθεὶς ἰκα- νῶς, καὶ ὀβελίσκοις καταπαρεῖς, καὶ σὴν γλωτταν τμηθεὶς, καὶ ἐν πέτρα καθήλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· Ὁμοίως δὲ καὶ Νίκων, καὶ Ἡλιοδωρος, καὶ Νέων, κρατηθέντες μετὰ νηπίων καὶ παρθένων πολλῶν, ἐν τῷ λεγομένῳ Μο- ρομιλίῳ, ὑπὸ ξίφους ἀνηρέθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ῥωμαῖος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαλέος,
Ὁ Μάρτυς Εὐσταθίος, ἀθλῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοντα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐπαρχον Ἀλέξανδρον εἶχον τοῦ τέλους
Τμηθέντες ἄνδρες, ὧν ἀριθμὸς τρισδέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τοῖς ἐν καμίνῳ, Ἀβραμιαίοις ἀμιλλώμενος,
Ζηλῶ εὐσεβείας δόγμα τυραννικόν, Θεοφά- ρε κατεπάτησας, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγαζῶν καὶ Κύριος.

Ὁς ἐν καμίνῳ, τῶν πειρασμῶν τοῖς ὑπεκκαύ- μασι, θεία δροσοβόλος χάρις ἐξ οὐρανοῦ, ἐπεσκεψάτο σε Ὅσιε, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, βσῶντα καὶ Κύριος.

Ὁς τετρωμένος, τῷ τῆς Ἰριάδος θείῳ ἔρωτι,
Ταύτη ἰσαριθμούς μάνδρας πνευματικῆς, μελωδούσας ἀνατέθεικας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε· Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θείδν σκήνωμα,
Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται, ἡ χάρις, Θεο- τόκε τοῖς κραυγαζούσιν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυ- ναίξιν, ὑπάρχεις Πανάμωρε.

Ὡδὴ η. Χείρας ἐκπετάσας.

Τὰ στέργα πυρσόμενος φλογί, ἀδίκους Ὅσιε
ταύτη κατέφλεξας, αὐτὸς δὲ ἀφλεκτος ἔ-

μεινας, ἐνεργεία Θείου Πνεύματος· καὶ πρὸς εὐσέθειαν λαοὺς, ψάλλειν διήγειρας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χριστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον, ἀπεκδυσάμενος, καὶ ἐθριαμβεύσας Ὅσις, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ Παῦλος Χαρίτων ἀψευδῶς, γενόμενος φοιτητῆς, τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας Ὅσις, καὶ ἀλείπτῃς ἐχρημάτισας, τῶν μοναζόντων γεγονῶς, πᾶσι κανὼν ἀρετῆς, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γεγονός, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθῆσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματά, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ θύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Οὐ τάφος ὁ πρόξενος λήθης, ἐπικαλύψαι ἰσχυρῆ σου, Ὅσις Χαρίτων ἀρετῆς· ἡ σὴ γὰρ μνήμη διακονίζουσα, ἠλιακῶς ἐξέλαμψεν· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον μνήμην, πνευματικῶς ἐπιτελοῦντες, τῇ τῶν ἀρετῶν ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ βοήσωμεν· Σὲ μεγαλύνομεν Τρισάγιε.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν Θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον· ἦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, καὶ ὑπὲρ ἥλιον ἀστράπτουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ἄρου, ἐξ ἀλαξεύτε σὺ
» **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς
» **σ**υνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αθλήσει μὲν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν

Θεῖον τελέσας, εἰς οὐρανούς ἀνέδραμες, καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρίτων Πάτερ Ὅσις, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τῶν σὲ θερμῶς ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· οὐ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, οἱ Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυρες, ὀπίσω τούτου ἔδραμον· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσέμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ σοὶ λάμψασα, τηλαυγῶς κατεφώτισεν· ἐντεῦθεν ἐμείωσας, τῶν παθῶν τὴν νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας καθαρῶς, καθαρῶτα τῷ φωτὶ ὠμίλησας· ἐν ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάβῃ Θεσπέσιε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ μνημόσυνα.

Δίς.

Χάριν ἐπανθούσάν σοι, Χαρίτων φέρων οὐράνιον, ἐπιγείων ἠλόγησας· ἐντεῦθεν ὡς ἄσκαρος, κακουχίαις εἴλου, ζῆν ὡς αἰδίου, τρυφῆς χειμάρρου εὐσεβῶς, περιπολεύειν μέλλων θεοληπτε· καὶ δαίкруσιν ἐξήρανας, τὴν θολερὰν πηγὴν Ὅσις, τῶν παθῶν καὶ κατήρδευσας, ψυχοτρόφους τοὺς στάχους.

Χάριν τῶν ἰάσεων, Χαρίτων Θείας ἐκ χάριτος, ἐπαξίως ἀπέληφας· ἐντεῦθεν πνευματικῶν σοι, τῶν τῆς πονηρίας, τέτραπται ἡ πλάνη· καὶ νοσημάτων δυσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσις· πηγάζεις γὰρ ὡς νάματα, τῶν χαρισμάτων τὰ ρεῖθρά σου, ἀφ' ὧν νῦν ἀρδευόμενοι, ἀνυμνοῦμεν τὴν μνήμην σε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσις Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν, καὶ ῥύσαι με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, καὶ τοῦ πυρός τοῦ αἰωνίζοντος.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικῶς, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος φθὴ γ' καὶ ε': κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνα αἰώνιον.

ΤΗ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ, θαυματουργέ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπράν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολήν· καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ παλαι, τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος· καὶ νῦν οἰκτεῖς τὸν Παραδεισον, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ· καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόναις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπέληψας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εῤρημον κατώκησας ὅσιε, ἐδώδην Κυριακέ, σκίλλαν ποιήμενος πικράν· καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονὰς, προῤῥίζησε, ἐναπέτμε μακάριε· διό σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Κυριακέ Πάτερ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγέλων συμμέτοχε, Ὁσίων ὁμόσκησε καὶ Δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπαρθενε, ἀνύμφευτε Ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε, καὶ πύργον ἀρραγέστατον. Θεογεννητορ παναίμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῤρα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτίτρω-

σκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν· τὰ σπλάγγνα, ἐδονεῖτο γόους πλέκονσα, καὶ λύπης, τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο, Ὅμοι Χιέ με! κραυγάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν καταφρονημάτων σου· διό ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Ἰῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνεστής.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει βρωτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κήσασα, ἀνεθόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Χιέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστειᾷ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαθῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστευ προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Κυριακέ γένητο πρὸς Θεὸν μοι προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν

(* Ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ ἐπιγράφεται, Θεοφάνους, ὃ καὶ πιθανώτερον. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τῆς Ἀκροστιχίδος αἱ δύο πρώτοι πῆδες εἰσὶ τρισύλλαβοι: ὁ μὲν Τριβραχυσ, ὁ δὲ Ἀναπαιστος.

ὑμνήσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίαις σοφῶν διδαγμάτων.

Υμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεδυμένος, τῆς Δείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ρώμη τῷ Δεσπότη κραταιᾷ, ῥωννύμενος τῆς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμακάριε, τῷ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἴχνησι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Ισὴν ἐνεδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς Ἀσωμάτους ἄμιλλαν, ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωφάρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νῦν, συγχορεύεις αὐταῖς Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης κοιτῆ, ἦν Ἰακώβ τεθέσται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτων λόγων, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Αὐτῶς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεδυμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ ταῖς ζωτικαῖς ἐντολαῖς.

Εκράτησας Ὅσιε, ἐν νηστεῖαις γαστροῦ, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἠδονὴν συννεκρώσας, ἀγνεία συνέζησας, Πάτερ διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκευάσας, τὸν νοῦν καθηραίμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, Τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον Τρισηλίου φωτός. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτυσαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανοῦ, ἀνεδείχθης πολίτης· ἐν ἧ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνημην μνημόνευε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ Δείῳ τόκῳ σε, φθαρῆσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσφήτησας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκπέσιως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Εφρίξε σὲ, ἥλιος τὸ ἐγκρατὲς καὶ σερόν, δι' ἐτῶν σε, πλείων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθεῖς, ὅπως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέχοντα Ὅσιε, εὐτόνως μελωδῶντα, ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμοις Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης σοφῆς, ἐν συνέσει, Μάκαρ τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμάξω, σοφῆς μελίσης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκευὸς χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀνεβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῶν Ὀσίων, πέφυκας Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν ποιῶν, σὲ Κυριακός, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα· διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις, ἐρωτικῶς ἀβάτοις, κατετρυφα τῆς σῆς ὠραιότητος.

Ισμεν ποτὲ, Μερρᾶς γλυκάναντα ναίματα, τὸν Προφήτην· σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωδὴν, μεταβαλὼν, σὺ Κυριακὲ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παρρησίαν· δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τῆς αὐτῆς ὑπηρετας, Δεικῆ δυνατεῖα δοξαζόντα.

Οφοιτητῆς, καὶ μιμητῆς τῷ Δεσπότη Χριστῷ, τῷ ἰκέτῃ σελημαζόμενον, σὺ τὸν υἱόν, διὰ προσευχῆς, οἴκτω θεραπεύεις, πρὸς τούτῃ χάριν δεξάμενος, ταῖς νόσους φυγαδεύειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τοῦ Δείου Σταυροῦ. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ὡδή ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μὲν, κατὰ κράτος δεινούς κοσμοκράτορας ψυχικῶν παθῶν δέ, Κυριακὴ ἐπικρατήτας, ἀπαθείας στεφάνῳ κατέστυψαι.

Ρωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας σερόως, μέχρι γήρως μείνας, βαθυτάτου ἀνένδοτος Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὡσπερ, βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ δαισιώμενος.

Ολονύκτους ἀνύων, μάκαρ ἀγρυπνίας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι' εὐχῆς τῷ αὐτῷ ὠμίλεις Νοῖ, καὶ λαμπραῖς ἐδέχου, Κυριακὴ φωτὸς ἀκτίνας, φεγγυόλους, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς ἀναρρήσεως Ὅσιε, ἡ σεπτὴ σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννοῦσης ποτὲ, Ὀριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρου, παντελῆ καὶ τελείαν καθαίρεισιν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυθήθῃ, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σα μυστήρια· οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σε εἰδείξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σου Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ἥλιος.

Ὡδή ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς θετὸς γεγονώς, Χριστοῦ θεώσει τῆ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινὰς, πηρώσεις ἀνῶρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαυμονῶντας αὐθις, θεραπεύων θεία χάριτι.

Εξέφυγες τοῦ πρὸς σέ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερούς, χειμαρρῶους κατέλαβες, ἐκκλίνων Ἀοιδίμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, τῶν ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Ονειρίου δίκην φαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὀρώων, τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, σοφὴ χρηματίσαι, ἥς ἐνδίκως κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἐμψυχος κιβωτὸς, εἰδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομητορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γαῖρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Settembre.

22

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ω'ς ὑπερμάχῳ κραταῶ καὶ ἀντιλήπτορι, ἢ σὲ τιμῶσα ἱερά Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Σκιλλης ἀμύνη Κυριακὴ πικρία
Γεῦσιν γλυκειῖαν, ἢ θανεῖν κατεκρίθης.

Σκιλλοβόρος δ' ἐνάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κορίνθου, πατὴρ Ἰωάννου, προσβητέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς Εὐδοκίας, ἀνεψιῶς Πέτρου ἐπισκόπου, ἀναγνώστης τὴν τάξιν. Ἔτος δὲ ὀκτωκαιδέκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, παρὰ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου γίνεται μοναχός· πολλὴν τε ἐπιδειξάμενος ἀσκησιν, καὶ τοὺς τὰ Ὀριγένους φρονούντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῆ συνεργείᾳ Χριστοῦ τελείσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀμείβει. Ἦν δὲ πρᾶος καὶ εὐπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καὶ τινος εὐπρεπείας καὶ χάριτος, σῶα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπὶ τινας χρόνους καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πενήτηνonta Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Γροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχ. Εὐφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,

Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῆ θείᾳ Πέτρᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουδελίας.

Στίχ. Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῆ κεφαλῇ τῶν ὄλων,

Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Αὕτη, Χριστιανὴ οὖσα, καὶ πολλούς τῶν Περσῶν πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν, ἐκρατήθη ἀπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τῷ πυρὶ, εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη, λιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβλήθη τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πρῶτον μὲν ἐξεδάρη τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα· εἶτα προσηλωθεῖσα τῷ ξύλῳ, καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,

Ὁ μὲν, σπαθισθεὶς, ἡ δὲ, θλασθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δάδα, καὶ Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στίχ. Ξίφει μελιδὸν σῶμα πᾶν τετμημένον,
Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίστη Δάδα.

Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χρισὸν με σείβων.

Εν ταῖς ἡμέραις Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γοβδελαᾶ, ἦν τις Δάδας ὄνομα, Χριστιανός, πρῶτος τοῦ παλατίου, προσφιλέστατος καὶ συγγενὴς τοῦ Βασιλέως· καὶ ἀποσταλαίς ἄρχειν εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν χώρας, ἐπέθετο τὸν Χριστὸν ἐν φανερῷ· καὶ διαβληθέντα πρὸς τὸν Βασιλέα παρά τινος, ἐπεὶ ἀπεστάλη πρὸς αὐτὸν Ἀδραμέλεχ, ὁ πρῶτος τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων, μαθεῖν τὸ ἀληθές, εὗρεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σεβόμενον, καὶ ἔγραψε τῷ Βασιλεῖ περὶ τούτου. Ὁ δὲ Βασιλεὺς δὲ ἀντιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντός Χριστιανοῦ. Ταύτην τὴν ἀντιγραφὴν ἀπέστειλε διὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἦν καὶ δεξιόμενος, συνεδριάζοντος αὐτῷ τοῦ Γοβδελαᾶ, ἤρξατο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν.

Ἀνακρίναντες δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τὰ συντείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὀμιλήσαντες, εὗρον τὸν Ἅγιον ὀλοφύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλόμενον. Τότε κάμινον λαυροτάτην ἀνάψαντες, ἐν αὐτῇ τὸν Ἅγιον βληθῆναι προσέταξαν. Ἀναφθίσσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης τοσοῦτον, ὡς καταπλήττειν τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντες τὸν Ἅγιον Δάδαν, πρὸς τὸ ἐναπορρίφθαι ταύτη μὴ πειθόμενον, ὡς ἦδη πλησίον ἡ κάμινος τοῦτον εἶχε, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ εἶδετο, ἐσθεσμένην ταύτην ἰδόντες, καὶ ὕδωρ ἀντὶ φλογὸς βλύσασαν, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Ὁ τοῦ Βασιλέως οὖν υἱὸς Γοβδελαᾶς, Προσφιλέστατε Δάδα, εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαγείας ἐδίδαξεν; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν· Εἶθε καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ ἐμοῦ Διδασκαλοῦ ἠξιώθης μαθεῖν. Καὶ ὁ Γοβδελαᾶς, Ἐὰν πιστεύσω, ἔφη, τῷ Χριστῷ σου, δυνήσομαι καὶ γὰρ τοιαῦτα ποιεῖν; Ὁ Δάδας εἶπεν· Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύσεις αὐτῷ. Καὶ προστάξας ἀναρθῆναι κάμινον ὁ Γοβδελαᾶς, ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, εὐθέως κατέβησεν αὐτήν, καὶ προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ.

Ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀδραμέλεχ, ἀπελθὼν ἀνήγγειλε πάντα τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἀκούσας, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γοβδελαᾶς Χριστιανὸς γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπήναι προσέταξε, καὶ ὑπὸ τεσσάρων τούτου στρατιωτῶν τύπτεσθαι· τούτων δὲ ἀπονησάντων, ἕτεροι αὐτ' αὐτῶν εἰσήχθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τυπτόμενος καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δοθῆναι αὐτῷ σιωπηλῶς προσηύχεται τῷ Θεῷ· καὶ Ἄγγελος αὐτῷ φανείς, ἐνίσχυε λέγων· Θάρσει, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. Καὶ καθιερχθεὶς, διεβίβασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε.

Εἶθ' οὕτω, Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ βασιλείως· κατὰ τὴν τοῦ Ἁγίου τὴν ἐξουσίαν λαδόντος καὶ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξαχθεὶς, καὶ τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος ὁ Ἅγιος, προσηύχεται, ἀναθιματίζων τὸ πάτριον σίβας. Τότε ὁ Γαργάλος δύο λωροὺς προσέταξεν ἐκδληθῆναι ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἁγίου ἀχοί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰπὼν· Πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστὸς σου ἀποκαταστήσει σε ὑγιή. Καὶ τούτου γινόμενον, δῆτας αὐτὸν

ἀσφαλῶς, ἐναπέθετο τῇ εἰρκῇ. Αὐθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀθρόον θύοις ἀποκαταστάτος, ὡσπερ πρότερον ἦν, ἰδὼν αὐτὸν ὁ Γαργάλος ἐξίσταται καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἀπόκτεινον, ἔφη, τὸν δυσσεβῆ· οὐ γὰρ υἱὸς μου εἶσθι, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστανται εἰς Χριστὸν.

Ἐμβάλων οὖν σούβλαν πεπωρωμένην εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ διαβιδάσας εἰς τὸ ἔτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. Προσηυχομένου δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου, ἤρε τῶν σούβλων καὶ ἴασατο αὐτὸν. Ἰδὼν δὲ ὁ Γαργάλος, καὶ βουνεύροις τούτου καταξάνας, καθιέρξε. Καὶ τῇ ἐξῆς πάλιν ῥοῖναις ῥάβδοις ἔτυψεν. Εἶθ' οὕτως, ὀγγίνους σιδηροῖς τὰς πλευράς αὐτοῦ καταξάινων ἀπειδῶς, ἔλεγεν· Ἰδόμεν, εἰ ἐλθῆ ἄρτι ὁ Χριστὸς σου καὶ ἰάσεται σε· καὶ ὡς μόνον προσηύχεται ἐν τῇ φυλακῇ ὢν, παρευθὸς τὴν ἰασίν ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ ἐν τῇ φυλακῇ οὕτως ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες· Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ δὲ Ἄρχων, θυμωθεὶς, ἐκέλευσεν ὀγγίνους σιδηροῦς βληθῆναι κατὰ τῶν ὠμῶν αὐτοῦ, καὶ κριμασθῆναι ἕκαστος ὥρας τρίτης μέχρις ἐννάτης. Καὶ τούτου γινόμενον, ὁ Ἅγιος, καὶ ἀπηρωρημένος ὢν, προσηύχεται καθ' ἑαυτὸν· καταχθεὶς δὲ ἐκίθειν, τῇ φυλακῇ καὶ αὐθις κατασφαλίσθαι. Ἡ οὖν μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐπεθύμουν αὐτὸν δεῖσασθαι, ἀλλ' ἐφοβούντο τὸν Βασιλέα.

Ἰπομνηθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργάλῳ· Ἐτι ζῆ ὁ Γοβδελαᾶς ὁ μάγος; Ὁ δὲ, Ναὶ Βασιλεῦ, ἔφη· πολλὰ μὲν ἐνδειξάμην δευρὰ εἰς αὐτὸν, ἐτι δὲ ζῆ. Τότε ὁ Βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τένοντος, καὶ καλύψαι τὴν ὄψιν αὐτοῦ· καὶ πάλιν ῥίφει ἐν τῇ φυλακῇ, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Τῇ δὲ ἐξῆς μαθὼν ὅτι ζῆ, τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἐκρίζωσας, καὶ τοὺς τέσσαρας γομφίους μύλωνας τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ ὡς κύνα τεθυνηκότα, προστάξας μὴ δοθῆναι αὐτῷ ὕδωρ, μηδὲ τινα μισελθεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἀρξικετὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰπούσα τῷ δεσμοφυλακῇ· Εἰ τὸ γεγονός κατὰ φόρον τιμὴ ποιήσης, τὴν κεφαλὴν ἀπομνηθῆσθαι. Καὶ μέχρι μὲν τούτου τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μὴ πεπαγωμένης οὐσης καὶ στερεᾶς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. Παρηγορηθεὶς δὲ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὑπομονὴν δὲ καὶ παρρησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιλάμψει, τετραυματισμένος ὢν, ἔχαιρε, καὶ ἑτέρους ἐθεράπειε, καὶ πάντας ἐθαύμαζον ἐπὶ τούτοις.

Γαργάλος δὲ τις ἕτερος μάγος, ἐν τῷ δεσμοφυλακῆ ὢν χάριν πολλῶν κακῶν, ὧν διαπράξατο, ἰδὼν τὴν ἔπιμονην τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἐνδοξάζει καὶ ἐξαίσια ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπέσει παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγων· Δέομαί σου, δούλε τοῦ Θεοῦ, μηθησθί μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Ἅγιος εἶπε· Πιστεύσον εἰς αὐτὸν, καὶ ῥύσεται σε ἐκ πάντων τῶν κακῶν σου. Ὁ Γαργάλος εἶπε· Πιστεύω εἰς σὲ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοβδελαᾶ. Καὶ τῇ ἐξῆς καθίσας ὁ Ἄρχων, παρέστησεν ἀμφοτέρους· καὶ ἀποδύσας τὸν Γαργάλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις. Τυπτόμενος δὲ, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σου πάσχω, ἐνδυναμάσθου με. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τὸν δὲ Ἅγιον Γοβδελαᾶν, βαλὼν εἰς τικτονικὸν κοχλίαν, κατέβησεν τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶθ' οὕτω, σφαῖρας σιδηρᾶς ἐκπυρῶσας, τὰς ματχαλάς αὐτῶν κατέκαυσεν. Ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμοιαι, χριόμενοι ἐκ τῶν ἰχώρων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐθεραπεύοντο ἐκ

τῶν πληγῶν, ὧν ἐπιφέραντο ἐκ τῶν μαστίγων· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάμβανον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἀκούων δὲ ὁ ἄρχων ἤπισται· καὶ μετὰ πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἐξαγαγὼν αὐτὸν τῆς φυλακῆς, εὗρεν αὐτὸν ὀλόκληρον, σῶον, καὶ ὑγιῆ, καὶ ἰδὼν ἐξέστη. Καὶ βαλὼν εἰς λίθινα πύσσαυ καὶ τέαρον, καὶ ἐκκαύσας αὐτὸν σφοδρῶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν Ἅγιον. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λίθῳ. Τούτου δὲ διαρράγνυτος, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ὑγιῆς, μηδὲ πωσοῦν μολυνθεὶς παρ' αὐτοῦ.

Τότε σκεψάμενος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ὁ Γάργαλος, ἐσταύρωσε τὸν Ἅγιον ἐπὶ ξύλου γυμνόν, καὶ ἐτόξευον αὐτὸν ἐπὶ ὥρας πολλὰς πλῆθος λαοῦ πολὺ. Καὶ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξον· οὐ μόνον γὰρ ὁ Ἅγιος ἄτρωτος ἔμεινε, ἀλλὰ καὶ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτοῦ βέλη ἐν τῷ αἵρι ἀπηρώρητο· τοῦτο πάντα ἐξέπληξεν. Ὁ τὴν βουλήν δὲ ταύτην δοῦς, ἐπεὶ, τείνας τὸ τόξον κατὰ τοῦ Ἁγίου, τοῦ βέλους ἀνακάμψαντος, τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐτρώθη, διδῆλωκεν αὐτῷ τῷ βασιλεῖ πάντα.

Ὁ δὲ βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλε Κασδοῦν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κατηγήσαι τὸν Γοβδελαῦν· ἢ καὶ ἀπαλθούσα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κατηγηθεῖσα, γένοιε Χριστιανή. Θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ, προσέταξε ταῦτα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ῥάβδοις τύπτεσθαι· οὐ γνομέμου, ἐρρίψεν αὐτὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Ἡ δὲ Κασδοῦσα, κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὀδυνωμένη ἀπὸ τῶν προσευχεθισῶν αὐτῇ μαστίγων, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους. Ὁ δὲ Ἅγιος· Ἡ πρὸς Θεὸν σου πίστις μὴ ἐκλίπη, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Χριστὸν, εἰς ὃν ἐπίστευσας, ὅτι οὐ μὴ σου ἄψηται βάσανος, οὐδ' οὐ μὴ πειραθῆς ἐτέρων βασάνων.

Ἐξαγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἅγιον Γοβδελαῦν, προσέταξε δεθῆναι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ῥιφῆναι εἰς τοὺς μύλωνας ἵππους, ὅπως καταπατρηθῇ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐ γνομέμου, ἀβλαβῆς διεφυλάχθη, εὐλογῶν τὸν Θεόν. Πρωίας δὲ εὐρεθεὶς σῶος, καὶ τῶν δισμῶν λευμένος, ἐξέστησεν ἅπαντας. Τότε σούβλας πυρῶσας, κατέκαυσεν αὐτόν· εἰθ' οὕτω, δύω ὀγκίνους κελύει βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηγῶν τριῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος, καὶ ἀπηρωρημένος ὢν, προσήχητο.

Δαδῆς δὲ καὶ Αὐδῆς, Χριστιανοὶ ὄντες, παρειστήκισαν ἀπογραφόμενοι τὰ τοῦ Μάρτυρος ἄλλα ἐν τῷ κρυπτῷ διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως· πρὸς οὓς ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ δυνατόν ὑμῖν, ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναι με· εἰ δὲ ἀδυνατῶς ἔχετε, εὐξασθε, ἵνα τοῦτο γένηται. Ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ νέφος μικρὸν, ὡς ὀμίγη, ἐπισκίασε τὸν Ἅγιον, καὶ ἐξέιχε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κρουνηδόν, καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἴδου, εἰδέξω τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, δοῦλε τοῦ Θεοῦ Γοβδελαῦ· καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς, καὶ εὐωδία γέγονεν οὐκ ὀλίγη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος τῆς φωνῆς ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσήχετο πρὸς τὸν Θεόν, εὐχαριστῶν, καὶ δεξαζῶν αὐτόν.

Καταγαγὼν δὲ τοῦτον ὁ Γάργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὀξύνας καλάμους, προσέταξεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ κατακεντηθῆναι ἀπὸ ποδῶν ἄχρι τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς ἐπὶ παλλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρίδωκε τὴν ψυχὴν.

Τότε ὁ Γάργαλος, δίσας τὰς πόδας αὐτοῦ ἐν σπαρτίῳ, καὶ ἵπποις ἀγρίοις τοῦτο προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνὸν τὸ σῶμα ἵλασθαι εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους, ὅπως αἱ σάρκες αὐτοῦ πᾶσαι διαμερισθῶσι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις· ἃ καὶ γέγονε. Τὸ δὲ περιλειφθὲν αὐτοῦ σῶμα

κόφας εἰς τρεῖς μερίδας, διασκήπτισεν· ὅπερ λαβόντες πολλοὺ τιμήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες Χριστιανοὶ, αἱ καὶ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, Δαδῆς καὶ Αὐδῆς, καὶ Ἀρμαζαδάκ ὁ διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, καὶ ἀρώμασι καὶ σινδόσιν εἰλίσαντες, κατέθεντο ἐπιμελῶς.

Τὸν δὲ Ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενῆ τοῦ βασιλέως, πρότερον πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως βασανίσαντες, κατέκοψαν μεληδόν· καὶ οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. Φιλόθεοι δὲ τινες, λαβόντες αὐτῷ, τὰ συγκαπνέτα λείψανα, καὶ κηδεύσαντες, κατέθεντο ἐν ἐπιστήμῳ τόπῳ. Υαλλόντων δὲ καὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός, περὶ τὸ μεσονύκτιον εὐρέθη καὶ ὁ Ἅγιος Γοβδελαῦς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ φησὶν· Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ἀδελφοί, καὶ στήτε ἰδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. Οἱ δὲ, ὡς εἶδον αὐτόν, ἐχάρησαν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν· Καὶ δῆ ὑμῖν Κύριος τὸν μισθὸν ὑπὲρ ὧν μοι πεποιθήκατε.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαδῆν, λέγει· Λάβε τὸ κέρασ τοῦ ἐλαίου, καὶ τοῦ ἀγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰσελθε εἰς τὸν περίβολον τοῦ βασιλέως, καὶ χρίσον Κασδοῦν τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ μετάδος αὐτῇ τοῦ ἀγίου σώματος. Ὁ δὲ, λαβὼν αὐτὰ, ἐπορεύθη. Καὶ ὡς κατέλαβε τὴν θύραν, ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτῷ· καὶ βαπτίσας αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ μεταδούς αὐτῇ τοῦ Δεσποτικοῦ σώματος, εἶπεν· Ἀπελθε καὶ κάθεισε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ εὐθέως λαβὼν ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπῆλθε πρὸς οὐρανοὺς.

Πρωίας δὲ εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ εὐρεῖσα ταύτην τελειωθεῖσαν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ λέγει αὐτῷ· Τοῦ λοιποῦ Βασιλεῦ, χαῖρε, σὺ καὶ ἡ βασιλεία σου· ὁ υἱός μου, ὡς μυρίων φονευτῶν ἐγκλήματι μόνος ἔχων, μυρισπλασίως τιμωρηθεὶς, τοῦ ζῆν παρὰ σοῦ ἀπηλλάγη. Ἴδου νῦν καὶ ἡ θυγάτηρ μου, ὡς φονεῦτρα τοῦ ἰδίου πατρὸς, γυμνὴ ὡσπερ ληστῆς ταῖς ἀκαυθώσασι ῥάβδοις καταξανθεῖσα, καὶ αὐτῇ ἐτελεύτησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀνάγλυτος ἐκείνος καὶ αἰμοδόρος βασιλεὺς, οὐδὲ πωσοῦν ἐκάμφθη πρὸς οἶκτον.

Ἡ δὲ Βασιλίσα, λαβοῦσα ἀρώματα πολυειδῆ καὶ τιθύμνοα, ἐμίρισε τὸ λείψανον τῆς Ἁγίας αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ περὶ αὐτὴν βασιλικὴν εἰλίσασα, κατέθετο μετὰ Γοβδελαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νέμων καὶ λόγων θεοπνεύστων, κατεγλύκανε τὴν λάρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σὸς, πιστότατος θεράπων, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, μελωδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μάκαρ θεσπέσιε προσάγοις, τίς ὑμνοῦνταί σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ἐξ ἰλύος παθῶν, πρεσβείαις σου βοῶντας· εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἴλην τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσώκισατο Χριστέ· σοῦ ἐραστής γὰρ, τοῦ ἀφράστου φωτός, ἐλέψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυγαζῶν σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Γνα λεόντων διαδράση, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ ἔδοξάσθη· ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρητο προστάσων, Κυριακὸς κραυγαῖζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πράξει προσθεῖς τὴν θεωρίαν, Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι κραυγαῖζων, Κυριακῆ θεόληπτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον αἱρέσεων τὴν ζάλην, Θεομητορ· καὶ γὰρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

ᾠδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Ροαῖς τῶν δακρύων, ἠρδευσας Μακάριε τὴν ἱεράν σε, κατανύξει θεία ψυχὴν, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Θεσβίτης παῖλαι, ἀύχμῳ κατεξήρανεν ὄμβρων ψεκάδας· ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγε θέρους σὺ Μάκαρ, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν κακοδοξῶν, τὴν ἀπάτην ἠλεγξας τῆ ᾠριγένους, γενναίοις ἀγῶσι, μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μοθολόγου, Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος λίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας Πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίοις, ὥσπερ μίαν αἴγλην τε καὶ λαμπηδόνα, Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μητήρ, τοῦ ἀνακατανίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννη, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σε
γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας. ᾠδὴ δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αντρον σε δεδεκται σοφέ, τὸ δεξάμενον πηγὴν τὴν θεόσδοτον, τερατουργήσαντος, τῆ θείου κάλαι Πατρὸς Χαρίτωνος, μωσαϊκῶς Κυριακῆ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῆ ποιμνῆ γέγονας, τῆ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακῆ, μελέτην

ἔθου θανάτου· ὄθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστάς, τρυφήν τὴν ἀκήρατον, τοῖς ἑβραίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις αἰεὶ.

Ηστραψας αἴγλη πυρωθεῖς, τῆ τοῦ Πνεύματος καὶ ὠφθης ταῖς ὑπερθεν, χοροσασῖαις παιδρός· ἀλλ' αὐγασόν μου τὸν νοῦν Μακάριε, τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ παθῶν με καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ κητικῷ, διαδήματι Χαρίτων θεσπέσις, Κυριακῆ τε μάκαρ, καὶ παρεστῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποιμνῆν ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρήμενοι, νῦν ἐποπτεύοιτε, ἑορτάζουσιν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα. Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεὺς Υἱὲ Θεομητορος, Ἰσμαηλίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς κησάσης σε ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

- Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
- συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
- κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό
- γαστρος, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

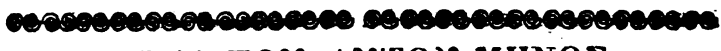
Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακῆ σὺν τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων ἄγιοι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρετήν, τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογῶμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἐλκύσαντα, Ὀσίων δήμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.



Τῆ Α΄ τοῦ Ἀγίου μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, φωνήεις εἰσεδραμες, εἰς Ἁγίων Ἁγία, ἀξία-

γασε, ἔνθα φῶς ἄρρητον, ἔνθα θεία δόξα, ὅπου ἦχος ἑορτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σε, Μάρτυς ἀποδέχη τὰ ἔπαθλα, καὶ σέφος τὸ ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἴκησιν Γρηγόριε σοφὲ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασάνων οὐκ ἔσεισε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐ καθειρξίς χρόνιος, ἐν ζοφῶδι λαϊκῶ σε κατακρύπτουσα, Ἀθλητὰ ἔνδοξε· ἀλλ' ὡς φῶς ἤστραψας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος· οὓς υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας, λουτροῦ διὰ Βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριώδους, καὶ θείας ἀληθῶς διαγωγῆς, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, πάνσοφε Γρηγόριε.

Νυμφίον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην, Ριψιμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀφήρηται, τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφῶδη σάκκον, ἐγκρατεία διαρρήξασα· μεθ' ἧς ἠγώνισται, καὶ Γαϊανὴ ἢ αἰδιδιμος, παρθένων ἐπιφέρουσα, ὄμιλον στερρώως ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὐας τὸν ἀρχαῖον περυστήν· ὡς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριστὲ δοξάζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Τὶς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγήσεται τὰ τρόπαια; ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίᾳ τὴν καρτερίαν ἀσφθέγγεται; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίσευσας Γρηγόριε. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἱερομάρτυς παρρησίαν πολλήν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατίθημι· μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυθῆναι με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλήντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν, Υἱέ μου προσηλέμενον, φωτοδότα, καθορῶν σε, καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο· λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδόλως ᾤκτιρε καμφίλτατε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

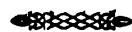
Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστε φωτός, εἰσδύσας νοητῶς, ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς Ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος· διὸ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφείνους, ἐκ τῆς ἄνω δόξης ἀνεδήσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ.

Παρίσατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σωτηρίας, ἡ Παρθένο, σὺν Παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἶμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.



ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν γρήγορον μέλπω σε, Μάρτυς, ποιμένα.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιοῦς.

Τριαδὶ τῇ σεπτῇ, παρεστῶς στεφηνόρος, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ὡς Μάρτυς ἱερός, ἱεραῖς σε δεήσεις, κοίμισον τὰ τῶν παθῶν με, ἀχλυῶδη ἰνδαλματα, εὐφημοῦντός σε, μάκαρ Γρηγόριε.

Ο ἄδυτος λαμπτήρ, ἱεράρχης ὁ μέγας, ὁ πολυάθλος ποιμὴν, ἀγώνων ἡ τριβῆ, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐωχίαν, τῆς πιστοῦς συνεκάλεσε· συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

Ναμάτων ζωηρῶν, τῶν τῆ πνεύματος μάκαρ, ἐμπλησθεῖς ὡς ποταμός, Ἐδέμ τῆς νοητῆς, ἐκπεπόρευσαι πρόσωπον, ἄρδων τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γυναῖκες τῷ Σταυρῷ, τῆ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιούμεναι Ἀγνή, ἐνήθησαν ξερῶς, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν, ὀπισθεν σε τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

Ὡδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ρᾶπισμοῖς σιαγόνων σου, μύλας συντρίβεις λεόντων, καὶ ὀχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικάς προρρίζους τε, καταστρέφεις, στήλας Ἀξιάγαστε.

Οὐ δεινῶν ἐπίτασις, οὐ χαλεπαὶ τιμωρίαι, οὐ ζοφωτάτη λαϊκου, καθειρξίς χρόνιος τὴν σὴν, ἀδαμαντίνην ἔτρεψε διάνοιαν, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν σοῖς ὀμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἔως, τοὺς νυσταγμῷ κακίας, πεκρατημένους δυσσεβῶς, υἱοὺς ἡμέρας ἔδειξας, κραυγάζοντας· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μητροπαρθένον Κόρην, σὲ Ριψιμία ἢ Μάρτυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταῖς

καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου, προσή-
νεται, ἄθλοι διαλάμπουσα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία,
• καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συνα-
• γωγῇ· τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν·
• Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, Μάρτυς ἔνδο-
ξε προκεκτημένος, ἐμωνύμως καὶ καταλ-
λήλως διέπρεψας· ὑπὲρ Χριστοῦ τῇ ἀθλήσει
στρεβλούμενος, ἐν προσευχαῖς ἀνεκδότως ἠγρύ-
πνησας. Ὄθεν εἴληφας, ἱεραρχικῶς δι' αἵματος,
βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμακάρι Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πα-
ναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἄγ-
γέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος
Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραυγάζεν· Οἱ
μοι τέκνον μη! πῶς πάσχεις; Σείλων ῥύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Εἰς περίβλεπτόν σε ἕψος, μαρτυρίᾳ ἀνήνεγ-
κεν, ὑψηλὸς ἐν δόξῃ, Κύριος ὁ Ὑψιστος
ἔνδοξε· οὐ τὰ παθήματα χαίρων ἐξεικόνισας,
Ἱερομάρτυς, Δόξα βοῶν τῇ δυνάμει σου.

Λυμαινόμενον ἀθέως, τὸν ἐχθρὸν χῶραν ἀ-
πασαν, τὴν τῶν Ἀρμενίων, θείᾳ δυνα-
στείᾳ κατέβαλες· καὶ ὡς πυρσὸς ἀναλάμψας
κατεφώτισας, τοὺς ἐν σκότει κειμένους Σοφῆ
ματαιότητος.

Πολυπλάσιον τῷ Κτίστη, σοῦ τὸ ταίαντον
ἠνεγκας, τῶν ἀνασωθέντων, θείαις διδα-
χαῖς σε Γρηγόριε, καὶ πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀγήρω
κλῆρον εἴληφας, βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν
καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴν ὡς ἐκλεκτὴν σε, ὡς ὠραίαν ἠγάπη-
σαν, νεανίδες Κόραι, μετὰ Ῥιψιμίας ἀθλή-
σασαι, παρθενομῆτορ Μαρία καὶ ὀπίσω σου,
προσηνέχθησαν, τῷ σοῦ Χρῆσθι εὐφραίνόμεναι.

Ἦδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Σταυροφανὲς εἴρακας, σημεῖον ἐμφανῶς,
φωτὶ ἐκλάμπον, καὶ λύον τὴν νύκτα τὴν

εἰδωλικὴν, φωτὸς τε τέκνα τοὺς πιστοὺς ἐργα-
ζόμενον.

Εν κατωτάτῳ λάκκῳ σε, διέσωσε Θεὸς, θηρα-
σύνοντα ἐτῶν περιόδους, μέλλοντα φωτὶ
τοῦ θείου Λόγου, καταυγάζειν τοὺς ἄφρονας.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, στεφθεὶς ὡς νικητῆς·
Μηρισθεὶς δὲ μύρω ἱερωσύνης, ἔχρισας λαῖς,
δυσώδους πλάνης ἀπαλλάξας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Αὐτῆς ὁσμῆς αἰσθόμεναι, τῆ μύρω τῆ ἐκ σοῦ,
ἀγνή Παρθένη ἐκλάμπαντος Λόγου, δι' ἀθλη-
τικῶν αὐτῷ ἀγῶνων εὐηρέστησαν χαίρουσαι.

Ἦδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ρημάτων σου, δυναστείᾳ ναοὶ κατερράγη-
σαν, καὶ δαιμόνων, κατεβλήθη ἀκίδρυτα
ξόανα, καὶ πιστῶν καρδίαι, θείκῳ ἐνιδρύθη-
σαν ἔρωτι.

Τηριδάτην, ὡσπερ σὺν δεδειγμένον προσήγα-
γες, τῷ Κυρίῳ, ὡσπερ ἄρνα τὸν πρὶν λύκον
ἄγριον, διὰ μέγαν πλοῦτον, εὐσπλαγχνίας Θεοῦ
νῦν σωζόμενον.

Υπέδειξας, πλανηθεῖσι τὴν τρίβον τὴν ἐν-
θεον, ἀπλανέσι, διδαχαῖς Ἱεράρχα χρησά-
μενος, ὡς ποιμὴν Ποιμένος, ἀληθοῦς μιμητῆς ὡ
Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σταυρωθέντα, τὸν ἐκ σοῦ ὡς ἐπέγνω σαρ-
κούμενον, Θεοτόκε, Ῥιψιμία αὐτῷ συνε-
σταύρωται, ὡς ἀμνάς ποιμένι, ἱερεῖον Θεοῦ ὡς
ἀμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
• ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
• μενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
• τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ Ἱεραρχὴν ἅπαντες, ὡς ἀθλη-
τὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείαις
ἐν ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις εὐφημῆσωμεν· τὸν
γρήγορον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Γρηγόριον,
φωστῆρα τὸν παγκόσμιον· Χριστῷ γὰρ πρεσ-
βεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν Ἀθλοφόροις, τὸν φω-
στῆρα τὸν θεῖον, Ἀρμενίας πιστοὶ ποιμέ-
να τε καὶ πρόμαχον, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημοῦμεν
καὶ ἐν ἄσμασιν ἐνθέοις αὐτοῦ τὴν μνήμην· τὴν
γὰρ ἀγλὴν τῶν ματαίων εἰδῶλων ἠφάνισε, σὺν
τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνεργεῖαν ἐνε-
κρωσε· διὸ τοὺς πόνους ὑπήνεγκε σαθηρᾶ δια-
νοία καὶ χάριτι, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ τῆ σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίης Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Στίχοι.

Εἶδώς τὸ, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγου,
Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὠφθης Πάτερ.

Ἀρμενίης μεγάλης θάναθ' Ἱερομάρτυρος τριακοστῆ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, Πάρσος τὸ γένος, υἱὸς Ἀνάκ, συγγενῆς Κουσαρῶ βασιλέως Ἀρμενίας. Παρὰ Τηριδάτου δὲ τοῦ βασιλέως κρατηθεὶς ὡς Χριστιανός, πολλὰς τιμωρίας ὑπέμεινε· εἴτα μαθὼν ὅτι Τηριδάτης, ὅτι υἱὸς ἐστὶν Ἀνάκ τοῦ Πάρσου, τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ δολοφονήσαντος, δεσμεῖ αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἐν Ἀρταξᾷ τῇ πόλει ἐν λάκκῳ βαθεῖ ἐπαπέριψεν, ἐμπλήρῳ ὄντι θηρίων καὶ ἐρπετῶν· ἐν αὐτῷ καὶ ἔτη δεκαπέντε διαβιθασάσας ζῶν, ἐτρέφετο κρυφίως ὑπὸ γυναικὸς χήρας. Τοῦ δὲ βασιλέως Τηριδάτου παραφρονήσαντος, καὶ τὰς σάρκας αὐτοῦ κατεσθίουτος, καὶ μετὰ χοίρων ἐν ταῖς ὄρεσι βοσκομένου, ἐθεάσατο θυερον Κουσαροδόουκα ἢ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ φωνῆς ἤκουσεν· ὡς εἰ μὴ ἐξέληθ' Ἱερομάρτυρος ἐκ τοῦ λάκκου, Τηριδάτης οὐκ ὑγίαινει. Ἐξελθὼν οὖν ἐδάπτισεν ἅπαντας, καὶ γεγινώς ἐπίσκοπος, καὶ ἐκκλησίας συστήσας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδόμησεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ριψιμίας, Γαϊανῆς, καὶ ἐτέρων λβ'. Ὁσιομαρτύρων γυναικῶν καὶ παρθένων.

Στίχ. Ἡ λγει σπαθισμοῖς οὐδαμῶς Ῥιψιμία,
Ἄπειρα τούτοις ἀνταριθμοῦσα στέφη.

Γαϊανὴν ἔστεψεν ἄσκησις πάλαι·
Καὶ νῦν ἀθλησις ἢ διὰ ξίφους στέφει.

Τιμᾶ, Τριάς, δεκάς σε τριπλῆ Μαρτύρων,
Σὺν ταῖς δυσὶ θνήσκουσα σὲ χάριν ξίφει.

Αῦται αἱ Ἁγίαι γυναῖκες ὑπῆρχον παρθένοι καὶ μονάζουσαι. Καὶ ἡ μὲν Γαϊανὴ ἦν γραῦς, ἡ δὲ Ῥιψιμία, νέα εὐγενῆς καὶ εὐμορφος. Μαθὼν δὲ περὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς ὁ Τηριδάτης, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτήν, καὶ ἐβιάζετο πρὸς ἀθέμιτον μίξιν, ἀλλὰ τῆ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει οὐ περιεγένετο αὐτῆς· ἀποτυχὼν δὲ τοῦ σκοποῦ, ἔκειτο ὡσεὶ νεκρός. Οἱ δὲ τοῦ βασιλέως στρατιῶται, ἐκφυγοῦσαν αὐτὴν διώξαντες, καὶ λαβόντες, πρῶτον μὲν διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῆς· ἔπειτα τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω προσδήσαντες, τὴν γλῶσσαν ἀπέτεμον, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἔκαυσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξαν· ἦτις, κατὰ μικρὸν κοπτομένη, τὴν μακαρίαν αὐτῆς ἀφῆκε ψυχὴν. Συνανηρέθησαν δὲ αὐτῇ ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν ἑβδομηκοντα, καὶ γυναῖκες τριάκοντα δύο. Ἡ δὲ γενναία Γαϊανὴ διεπάρη τὸν αὐχένα, καὶ ἐφυσήθη ὡσεὶ ἄσκος, καὶ τὴν ὁρὰν τῆς σαρκὸς μέχρι τῶν μασθῶν ἀφαιρεθεῖσα, λίθοις συνετριβή, καὶ οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑβδομηκοντα Μαρτύρων, τῶν συνανααιρεθέντων τῇ Ἁγίᾳ Ῥιψιμίᾳ· καὶ μνήμη τῶν Ὁσίων δύο γυναικῶν.

Στίχ. Τ' ἔθνηκεν ἀνδρῶν ἑβδομηκοντάς ξίφει,
Θνήσκων ἐτοιμῶν εἰ θεοὶ καὶ πολλαίκις.

Δυὰς γυναικῶν, ἀρεταῖς τεθραμμένων,
Ἀθλητικῶ τμηθεῖσα κοσμεῖται ξίφει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στρατονίκου.

Στίχ. Ὁ Στρατόνικος τῷ δια ξίφους τέλει
Ἄπαν στρατεύμα δαιμόνων νικᾷ μόνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος, ἀνθρακας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Γνώρισμα Μαρδόνι τοῦ πάθους φέρεις,
Ἐπ' ὀμφαλῷ σφράγισμα καύσεως φέρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Οἱ Ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χιλιάριθμος αὐχενοτμήτων φαλαγγῶν
Ἐπαθλον εὗρεν οὐκ ἀριθμητὰ στέφη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτε.

Ηολοκαυτοὶ βασιλεῖς, καθυπομείνας Μάρτυς, πύλλους βασάνων, ἠλευθέρωσας, μελλείσης ἐτάσεως, Ὁ τῶν Πατέρων βουῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Οἶκον Τριάδος σαυτὸν, ἀποτελέσας Μάρτυς, ναοὺς εἰδώλων κατηδάφισας· ναοὺς δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, λαοῦ εἰς σωτηρίαν.

Ἱερούργος εδείχθης, σαυτὸν θυσίαν πρώην,
Θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότη σου· ὃν θύων μετέπειτα, τοῖς εὐσεβέσι νέμεις, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Μαρτυρικῶς στεφάνοις, κεκοσμημέναι Κόραι, τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι, Θεῷ προσηνήχθησαν, μελωδικῶς βοῶσαι· Χριστὲ, εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ ἡ Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ε'ναθλήσας νομίμως κατήσχυνας, τοὺς ἀνόμους ἐχθροὺς κραταιότατα, ἱερούργε Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προσηγάγω, μέλποντα δῆμον· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νευουργήσας τὴν ἄκαρπον ἄρουραν, κατεβάλου τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἕκατὸν δρεψάμενος, λογικῶν ἀσταχύων τὴν εὐκαρπίαν, γεωργῶ τῶν ψυχῶν εὐφορήσασαν.

Α'στραπαῖς σου τῶν λόγων ἐφώτισας, καὶ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δὲ ἡμᾶς ἐκίσια, ὑπομείναντι πάθη, ᾧ μελωδῶμεν· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οὐ βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, ἐ σάρκός
ἡδοναῖς ὑποκύψασα, τὸν ἐκ Παρθένου Κύ-
ριον, ὠμολόγει βοῶσα ἡ Ῥιψιμία· Εὐλογεῖτε ὑ-
μνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τῆ πάντος παντοδύναμη, τῆς ἐν
» μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατά-
» βας ἐδρόσιας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον·
» Ὡδὴ δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχυρὸν νευρούμενος Χριστοῦ ὑπήνεγκας, τῶν
βασάνων τὸ ἐπίπονον, στηλας κατέαξας
δαυμόνων, ναοὺς εἰδωλικὸς κατηδάφισας, λαοὺς
τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, Ἱερομάρτυς παν-
σεβάσμιτε.

Ος ὀρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, χαρι-
σμαίων αἴγλην φέρουσα· σὺ γὰρ φωτὸς
ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ δειοῦ, καὶ πρὸς φῶς ἐξε-
δήμησας, ἀνέσπερον πλουσίως λαμπόμενος, φω-
τογυσίαις δειαῖς Ὅσιε.

Συνόμιλος ὠφθῆς Προφητῶν, Μαρτύρων τε,
Ἀποστόλων ὁμοδιαιτῶν, Ἀρχιερέων καὶ
Ὁσίων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ἰσορροπος· μεθ'
ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, Πάτερ δυσώ-
πει τὸν φιλάνθρωπον.

Ηρίστευσάν γυναῖκα σεμνά, τὴν ἐκπτωσιν,
τὴν τῆς Εὐὰς ἀνορθούμεναι· ἤνεγκαν πό-

νων τρικυμῖαν· μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυχώμε-
νον, ποσὴν ὠραιόταταις συνέτριψαν· ἄς ἐπαξίως
μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκ σου, ἐκλαίμαζαν-
τος, ἐλλαμφθεῖσα· Αἰεπαρθένη, πόθῳ ἀσχέ-
τῳ Ῥιψιμία, παθήματα αὐτῆ καὶ τὸν θάνατον,
οἰκτείᾳ τῆ σαρκὶ ἐξεκόντισεν· ὅθεν σὺν σοὶ νῦν
ἐπαγαλλεται. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεότοκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες δέαμα, ἐξέστησαμ οἱ ἄπιστοι·
ἄν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ
θνήσκων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι
κραυγάζοντες· Μέγας Θεὸς Γρηγορίου, ὁ τῆτον
δείξας φωστῆρα. Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐποχοῦμενος, χερουβικοῖς Πανά-
χραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θείων,
σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσηται,
υἱοῦ Θεοῦ τῆ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύον-
τας, καὶ σε αἰεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρόξενον
σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ .



720

